

Giới thiệu Nalu: Yêu Đúng Người

Vì kai đã lỡ ấn lộn nút xóa bài Valentine đau buồn và hạnh phúc nên kai sẽ bù cho các fan nalu về fic nỳ nha, arigato! *cuối đầu* à để kai giới thiệu chút về nhân vật của mình

Thể loại: Đô thị tình duyên, truyện teen hay, vui mừng oan gia, tình có chủ ý, nghiệp giới tình anh, ngôn tình sắc.

Nhân vật chính trong Nalu: Yêu Đúng Người: lucy và natsu

Phối hợp diễn: hình như nhìu ng' lắm

Độ dài của truyện: chắc chap 60 là cùng

Summary:

Có bệnh đi bệnh viện cũng thường thôi. Thế nhưng sao lại trở thành cô vợ của bác sĩ! Chờ chút, cô thật sự là đến xem bệnh mà!

"Có đồng ý hay không?"

"....."

"Rốt cuộc có đồng ý hay không? Há?"

"Đồng ý! Đồng ý!"

Vì thế, đây là câu chuyện một cô ngốc bị tên bác sĩ thuận tay xách về nhà.

***

Một cô gái hiền lành chân chất có phần hơi ngốc ngốc bị bạn bác sĩ nam hiểm ác sạch sành sanh. Quá trình diễn ra như thế nào, mời mìnạ đọc sẽ biết. Toàn những nhân vật cực phẩm!

Bạn đang đọc truyện *Nalu: Yêu Đúng Người* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Cap 1

À cho thông báo cái nỳ có hơi kích thích ng' đọc dù chỉ là ko phải đi chẳng nữa nên ai chưa chuẩn bị thì chuẩn bị đi nha!

"Cởi áo ra, cả áo ngực nữa!"

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lucy đỏ bừng, đầu cúi xuống, ngón tay nắm chặt góc áo, thanh âm giống như muỗi kêu lấp lấp : "Có thể, có thể không cởi không?"

Natsu không nói lời nào, chỉ khoanh tay lạnh lùng nhìn cô, vẻ anh tuấn mà băng sương trên mặt như là vạn năm không thay đổi, dưới ánh mắt như vậy Lucy rốt cục cũng đầu không lại, rút đầu giống như con thỏ nhỏ, chậm rãi cởi áo lông, lại thoát áo len, cuối cùng căn rằng một cái cởi ra. Chỉ là cái đầu nhỏ vẫn cúi gằm xuống, nhìn kỹ thì thấy ngay cả bà vai cũng rút lại một chỗ.

"Vén tóc lên!" Natsu nói để một bàn tay đặt trên vai của cô, cúi đầu nhìn bộ ngực của cô ra lệnh.

Lucy không dám phản bác, cô không thể cũng không dám, chỉ có thể nghe lời đưa tay ra sau gỡ áo ngực tháo lỏng xuống, đem bộ ngực trắng nõn toàn bộ phơi bày trước mắt Natsu. không biết là xấu hổ hay là lạnh, cả người có chút run rẩy.

Natsu cũng không để ý, vươn tay phải trực tiếp cầm ngực trái của cô, thuần thục xoa bóp, vuốt ve. Mặt Lucy gần như như bị thiêu đốt, gương mặt như bông hoa gạo chớm nở, hồng hồng giống như có thể xuất huyết đến nơi.(kai: s nhìn giống dê ng' ta chứ ko phải khảm z)

"Đau không?" Natsu cúi đầu hỏi, hai người thật sự rất gần, hơi thở nóng và ẩm ướt của hắn phun ở trước ngực cô, Lucy cảm thấy đỉnh đầu mình bốc khói đến nơi, xấu hổ đến nỗi không thể phát ra tiếng nào, chỉ lắc lắc đầu.

"Ồ đây thế nào?" Natsu tay lại thay đổi vị trí, Lucy mềm mại ở trong tay hắn cơ hồ thay hình đổi dạng. (kai: s anh SMLT chụy lu của em hoài z

natsu: tự nhiên thấy đã vá (O A O)

lucy* nóng máu*: nếu ko phải vì tiền nhà trọ thì cậu chết zì tui r' lucy kick

natsu *5 cục u trên đầu*: xl TT^TT)

"Đau, đau..... nhẹ chút, nhẹ chút....." Lucy thanh âm mềm nhẹ, cơ hồ làm cho Natsu nhớ tới thời thơ ấu ngậm kẹo đường, thời điểm hòa tan ở trong miệng chính là ngọt như vậy, mềm mại không gì sánh bằng.

"Ừm. Nơi này đau?" Natsu lại nheo nheo bộ ngực khiến cho Lucy nhỏ giọng nức nở: "Anh, anh đừng nheo, thật sự đau quá....."

"Là nơi này đau phải không?"

"Không phải, là anh nắm đau quá."

Có mỗi khi đến kì ngực liền sưng đau lợi hại, chỉ cần chạm vào là đau kinh khủng, huống chi bị hắn dùng lực vuốt ve như vậy.

Hàng chân mày anh tuấn của Natsu chau lại, gương mặt lạnh vốn là vạn năm không thay đổi càng thêm lạnh như băng, chẳng qua chỉ kiểm tra tay mà cũng chịu không nổi? cô gái này thật đúng là tiểu thư.

Hắn hừ lạnh một tiếng đứng lên, từ trên cao nhìn xuống nhìn Lucy: "Vậy có để cho tôi sờ hay không?"

(s ko gọi là khảm mà phải gọi là sờ z O////O)

Lucy cắn môi không lên tiếng, hiển nhiên là đang đấu tranh tư tưởng kịch liệt. Natsu ánh mắt càng phát ra lạnh như băng, lại hỏi một câu: "có rốt cuộc có để cho tôi sờ hay không?" Hiển nhiên kiên nhẫn của hắn đã sắp cạn kiệt.

Lucy bị hắn dọa sợ tới mức run rẩy, thanh âm cũng run lên, "Cho! Cho! Tôi cho anh sờ." nói xong căn rằng ưỡn thẳng bộ ngực "nhỏ", bởi vì dùng quá sức con thỏ "nhỏ" trước ngực như nhảy dựng lên, hai tiểu anh đào phấn phấn nộn nộn, đặc biệt làm cho người ta trêu mến.

Tay Natsu đưa qua dừng một chút, rồi mới tiếp tục kiểm tra.

"Không có gì vấn đề lớn, chỉ là tuyến sữa có khối u, phải làm phẫu thuật."

"Làm phẫu thuật?" Lucy hoảng sợ nhìn Natsu khuôn mặt nhỏ nhắn thoáng trở nên trắng bệch, cô run lẩy bẩy bắt lấy áo choàng trắng của Natsu, đôi mắt đáng thương đầy sương mù nhìn hắn.

"Bác sĩ, nhưng, không thể uống thuốc sao?"

"không được!" Natsu ném ra hai chữ lạnh lùng liền xoay người sang chỗ khác nhìn ra cửa sổ, giống như để cho cô không gian suy nghĩ.

Cô nhát gan, vừa nghe hai chữ phẫu thuật hồn đã bay mất, anh kia còn cố tình trưng ra cái vẻ mặt lạnh như băng làm cho cô càng sợ hãi. Vội vã mặc quần áo định rồi đi, ngay lúc cô nhắc được nửa bước chân, trong nháy mắt, thanh âm sâu kín của natsu truyền vào tai cô: "Nếu không làm phẫu thuật chỉ sợ sẽ biến thành ung thư v***." (lời z cho lịch sự ai biết ung thư j' r' thì ko dc hỏi)

Lucy chân mềm nhũn, thiếu chút nữa ngã ngồi trên mặt đất, giọng nói yếu ớt pha lẫn tiếng khóc nức nở, ủy khuất vô cùng. "Tôi làm! Tôi làm!"

Quả nhiên cần phải hù dọa một chút, Natsu xấu xa nhiều này đi đến trước mặt Lucy: "đi sang phòng bên cạnh chờ tôi xử lý."

"Bây giờ, bây giờ sao? Nhưng tôi chưa có chuẩn bị gì." Lucy gắt gao nắm lấy cánh cửa, rõ ràng đang cố khắc chế nỗi sợ hãi tuyệt vọng, trong đôi mắt to lấp lánh một tầng sóng nước, bộ dáng sắp khóc đến nơi.

Natsu lười giải thích với cô, hẳn cảm thấy hôm nay chính mình đã vì cô ngoại lệ không ít, ít nhất đã nói nhiều hơn so với bình thường đến năm lần, cô gái này cũng nên thấy thỏa mãn đi chứ, liền lập tức vớt cho Lucy một cái nhìn lạnh như dao: "Qua phòng phẫu thuật đi!"

Lucy cúi đầu từng bước đi vào phòng phẫu thuật một chút hơi người cũng không có, ngồi ở trên giường chật hẹp, bờ vai nhỏ cũng rũ xuống.

Phải phẫu thuật! Nhưng là cô rất sợ đau, cô còn sợ máu nữa! Nhưng còn khối u thì phải làm sao? Lucy cúi đầu nhìn nhìn bộ ngực của mình, cảm giác bàn tay to kia ở trên đó vuốt ve vẫn còn lưu lại, khuôn mặt của cô thoát cái đó ừng.(kai: suy nghĩ bấy bọ lucy: t-tại c-cứ h-hoài c-chỉ >!!!!/<)

"Được rồi, còi quần áo ra!" đang nghĩ tới thì Natsu đẩy cửa bước vào, hẳn nhìn Lucy nói một câu liền xoay người kéo ra một ngăn tủ, từ bên trong lấy ra bộ dụng cụ phẫu thuật.

"Mau còi quần áo!" Natsu nhìn Lucy đang ngo ngắc, quơ quơ dao phẫu thuật nhắc lại.

Phòng phẫu thuật không có rèm che, mặt trời giữa trưa rực rỡ chiếu thẳng vào, dao phẫu thuật ở trên tay Natsu sáng loáng, Lucy xê dịch người cách Natsu xa hơn chút, trong lòng càng sợ hãi.

Phía sau, Lucy bỗng nhiên nghe ngửi thấy được mùi thịt, hương thơm cơ hồ làm cho người ta trong nháy mắt ngửi được, trong miệng liền tràn ra nước miếng.

"Chợ phía đông bán thịt bò, nhà kia lại bán thịt bò." Natsu nhìn nhìn ngoài cửa sổ không chút để ý nói (bệnh viện kiu j' z O A O)

Hắn giơ dao phẫu thuật, giọng lạnh như băng, sự hồ hững khi nói chuyện kia làm cho tóc gáy của cô đều dựng thẳng hết lên!

Trên ống tiêm chứa thuốc tê, kim tiêm đầy đặc trở nên cực kỳ khủng bố, cô bỗng nhiên a một tiếng, từ trên giường bật dậy, đẩy cửa ra bỏ chạy.

Đáng sợ quá! cô bước đi trên đường, lòng vẫn còn sợ hãi. Trong bệnh viện bỗng nhiên bay ra mùi thịt, không khí lạnh như băng, bác sĩ cầm dao phẫu thuật, thật sự là làm cho cô kinh khiếp.

Sao bỗng nhiên bỏ chạy? natsu giờ dao phẫu thuật còn chưa kịp phản ứng lại, thật sự là quá nhất gan, hẳn lúc đầu, thu dọn dụng cụ, ra khỏi phòng phẫu thuật trở lại khoa nữ tuyến, ngồi ở bàn công tác nghĩ nghĩ có gì đó không thích hợp.

Natsu nhìn tới cái grong trên bàn, chiếu chiếu khuôn mặt bằng son vạm vỡ không thay đổi của chính mình, không thay đổi hình dạng, rất tuần tú mà, cô kia rốt cuộc đang sợ cái gì?

Lucy hồi hận, vô cùng hồi hận. Cô cảm thấy hành vi làm trợn bò chạy của chính mình thật sự là rất mất mặt, huống hồ trong cơ thể đang có khối u giống như là một quả bom hẹn giờ, không chú ý sẽ đột nhiên bùng phát. cô nhất gan, sợ chết, lời nói của bác sĩ kia lúc nào cũng vọng bên tai, làm cho cô càng ngày càng hoảng húng.

Cô nhe nhằng chạm vào chỗ cứng rắn giống như đá kia, coi nó như một cục mụn nhỏ, rốt cuộc hạ quyết tâm! Nhất định phải sớm đem cục u này bỏ đi !

Mà bên kia, Lucy vừa mới đi khỏi, cánh cửa khoa nữ tuyến bỗng mở ra, từ bên ngoài một người đàn ông trung niên mặc áo blu trắng đi vào, hẳn vừa nhìn thấy Natsu lập tức cười nói: "Làm phiền bác sĩ Dragneel, vừa rồi tôi không ở đây có người bệnh nào đến không?"

Natsu suy nghĩ một giây, đưa tay đẩy gọng kính, lạnh nhạt nói: "Không có."

Buổi chiều ngày hôm sau, cô lại đứng ở ngoài cửa khoa nữ tuyến. Vừa đi cô vừa cầu nguyện, trăm ngàn lần dùng gấp vị bác sĩ lạnh như băng kia, nếu không nhất định phải đòi!

Nhưng thật không may, ông trời không hề nghe thấy tiếng lòng của cô, làm cô vừa vào gian phòng nhỏ nhỏ kia, bên trong vẫn bắt gặp tay bác sĩ khùng bố ngáy hờm qua đang ngồi.

Cô thực xấu hổ, cũng không dám lui bước, cô cố gắng bày ra vẻ mặt nhịn nọt mỉm cười, vui vẻ chạy đến trước mặt anh: "Bác sĩ, tôi, tôi đến phẫu thuật."

Từ lúc cô bước vào một khắc kia, Natsu liền nhận ra cô. Ánh mắt nhỏ dài hơi hơi nheo lại, tò vè cô quyền có thể bắt nạt người, " Đến phẫu thuật với lòng liên hệ bác sĩ trưởng khoa."

"À?" Lucy nóng nảy, vội vàng giải thích nói: "Cái đó, bác sĩ, anh đã quên sao? Tôi, tôi ngày hôm qua....." Mắt to chớp chớp hai cái, vẫn là vượt qua xấu hổ trong lòng, tiếp tục hạ giọng: "Chính là trong ngực có u xơ phải làm phẫu thuật."

"Mỗi ngày nhiều người phải làm phẫu thuật như vậy, tôi làm sao nhớ hết toàn bộ được." Natsu không chút khách khí, hẳn tay hạ mắt kính, chống cằm nhìn về mặt sợ hãi của cô, chậm rãi nói: "Coi áo ra tôi nhìn một lần nữa!"

"Đúng là u xơ, chỉ cần phẫu thuật là tốt rồi!" cô cực lực tranh thủ cơ hội không phải còi quần áo, tuy nói nước lã sau quen, nhưng là đối mặt với nam bác sĩ thoạt nhìn so với mình không lớn hơn bao nhiêu, cô vẫn ngượng ngùng không thôi.

"Nếu như....." anh cúi đầu nhìn cô diễn bản đáng kỷ mới tiếp tục nói: "Heartfilia tiểu thư không phối hợp, vậy xin mời đi ra ngoài, đứng làm chậm trễ công việc của tôi."

nói xong hẳn "chất" một tiếng đem bản đáng kỷ ném ở trên bàn, xoay người ngồi vào máy tính đối diện, ngón tay ở trên bàn phím không biết gõ cái gì, thoạt nhìn giống như bộ dáng thật sự làm việc. Từ góc độ của cô chỉ có thể nhìn thấy sườn mặt hân lạnh lùng cứng rắn tỉnh xạo cùng thần mình thẳng tắp.

"Thực sự xin lỗi!" cô cắn cắn môi, mắt to tron bóng ướt một mảnh, tay nhỏ bé rất nhanh kéo khóa áo lông xuống, lông mi thật dài run rẩy: "Tôi còi! Tôi còi!"

Khóe miệng Natsu gọi lên độ cong thật nhô, lực chú ý cũng từ màn hình máy tính chuyển dời đến trên người cô, nhìn cô bối rối bỏ đi áo lông trên người, thời điểm áo lông chuẩn bị rơi xuống, liền đứng dậy đi đến bên người cô, đề xuống bàn tay đang nắm lấy vạt áo.

Lucy ngẩng đầu khó hiểu nhìn hẳn.

"Không muốn còi?" anh đứng gần thân thể của cô hỏi.

"Không, không có....." cô bắt an cơ rụt bả vai cố gắng giảm bớt sự tồn tại của chính mình, cô cùng bác sĩ này thân cận quá! Hồ háp đều đều thổi trên cổ của cô, ngứa ngứa, thực không thoải mái.

Lucy cực nhanh ngẩng đầu liếc mắt nhìn Natsu, bác sĩ này vẫn nguyên bộ dạng như trước, so với dòng nước lạnh bên ngoài còn lạnh hơn vài phần.

"Sợ cái gì, hả?" Natsu đưa tay gạt sợi tóc vương của cô ra sau, nhìn thấy Lucy rụt lại thành một đồng, trong mắt hiện lên một tia nghiền ngẫm.

Ngón tay hẳn thon dài, đầu ngón tay hơi lạnh, lơ đãng lướt qua cần cổ ấm áp của cô, cô nhịn không được sợ run cả người, trên cánh tay nháy mắt nổi da gà, vừa định nói cái gì đó, Natsu bỗng nhiên buông ra cô lui lại phía sau.

"Tôi nhớ ra rồi, cô là bệnh nhân bỏ chạy trong phòng phẫu thuật hôm qua." Trông mắt anh gắt gao tập trung nhìn thân thể nháy mắt cứng ngắc của cô, còi bỏ nút thắt trên áo blu, lộ ra áo lông màu đen bên trong: "Tốt lắm, bây giờ qua phòng phẫu thuật đi."

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đương Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 2: Chap 2

Phẫu thuật tiến hành rất thuận lợi, với kỹ thuật của Natsu mà nói cần bán chỉ giống như một bữa ăn sáng, kỳ thật bình thường hẳn chẳng bao giờ làm loại tiểu phẫu này, nhưng mà vừa mới chuyển công tác đến bệnh viện trung tâm này, còn chưa nhận vị trí chính thức, thành thạo làm kỹ thuật nhỏ bé này cũng hay.

Lúc mới bắt đầu Lucy còn vô cùng sợ hãi nhưng mà bị thuốc tê đánh tới hôn mê nên sau đó cũng không có cảm giác đau đớn gì, toàn bộ quá trình phẫu thuật cô luôn luôn nhắm mắt, liếc mắt một cái cũng không, ngay cả thời điểm Natsu tiến hành khâu lại vết mổ cô cũng không mở mắt.

"Tốt rồi, cách ba ngày đến thay băng đổi thuốc một lần, đổi hai lần là xong, trong vòng hai tuần không được tắm rửa." Natsu dùng băng y tế dán lên vết mổ, buông dao phẫu thuật xuống, nói với Lucy.

Lucy vội vàng gạt đầu, cẩn thận từ trên giường ngồi dậy, chuyện đầu tiên chính là nhanh chóng lao ra khỏi giường mặc áo vào.

Natsu bắt động thanh sắc nhìn động tác của cô, trong lòng hừ một tiếng. Thu thập dụng cụ xong, hẳn chỉ chỉ cho cô nhìn khối u vừa mới lấy ra nói: "Đây là thứ ở trong cơ thể cô đó."

Đầu óc cô không kịp phản ứng, trực tiếp nhìn theo hướng tay hẳn chỉ. Trong cái khay kia một khối màu đỏ mờ mờ nhất thời đập vào mắt, đầu cô nổ một tiếng, sắc mặt nháy mắt trắng bệch, cả người rằm một cái đổ trở về trên giường.

"Này, này!" Natsu vỗ vỗ khuôn mặt Lucy, xem bộ dạng cô ôm ngực khó thở thì biết ngay là sợ máu. Natsu thờ dài một hơi, rót chén nước ấm cho cô, sờ sờ dây ngọc trên cổ, xem ra gần đây mình đúng là số con rệp.

Mà bên kia, Erza đang ở công ty cầm đơn xin phép của Lucy, dĩ động bỗng nhiên vang lên, là nhạc chuông của Lucy.

Erza nhấn phím nghe, đầu lệch qua một bên kẹp điện thoại, còn bàn tay thì không ngừng gõ bàn phím, "Lucy, khi nào cậu trở về? Phẫu thuật thế nào ?"

Bên kia trầm mặc một hồi lâu không có trả lời.

Erza trong lòng căng thẳng, vừa định truy hỏi. Bỗng nhiên bên kia truyền đến một giọng nam lạnh như băng, cách điện thoại mà cũng khiến cho nó rung mình một cái.

"cô tới bệnh viện trung tâm khoa nhũ tuyến phòng bác sĩ phó chủ nhiệm Don Lucy Heartfilia, cô ta té xỉu trên giường của tôi." nói xong liền rầm một tiếng cúp máy.

F**k! cô nghe được cái gì vậy? Erza đứng lên điên cuồng xoa đầu, thật vất vả mới làm cho chính mình không trực tiếp thét chói tai.

Lucy té xỉu !

Lucy té xỉu ở trên giường !

Lucy té xỉu trên giường một người đàn ông !

Nhanh chóng duyệt qua vô số tình tiết câu huyết, Erza cầm túi ngay cả xin phép cũng không thêm hưởng bệnh viện chạy tới. Giầy cao gót mười phần găm trên đá cẩm thạch phát ra tiếng vang cộp cộp như sấm rền. (em nhớ chị cao lém mà mang thêm chắt thành nữ đồ vật lun =.=)

"Đem cô ta đi!" Natsu ghét bỏ chỉ chỉ Lucy đang choáng váng trên giường, nói với Erza còn đang thờ hồn hên không ra hơi.

Erza vẫn đang chìm đắm trong tình tiết vô kịch chưa phục hồi tinh thần lại, nhìn Lucy nằm trên giường vẫn không nhúc nhích nói "Xin hỏi một chút, Lucy làm sao vậy....."

"Choáng vì sợ máu." Natsu nhìn thoáng qua đồng hồ trên cổ tay, cắt đứt lời nói của Erza, "Mau đưa cô ta đi."

"Bác sĩ, tôi không thể công được, anh có thể giúp tôi hay không....." Erza trưng ra bộ mặt xinh đẹp mang theo chút ngượng ngùng, thật tao nhã gạt mấy lọn tóc đỏ xoăn trên vai, trong mắt quuyền rũ đều là khẩn cầu.

Bị vụ việc như vậy nhìn chằm chú, nam nhân nào chả động tâm, đáng tiếc trong mắt Natsu ngoài mong muốn nhanh chóng tan ca, cái gì cũng không có.

"Tôi nói lần cuối, mang cô ta đi." Đôi mắt Natsu lớn lên vô cùng tốt, con ngươi ngăm đen, trông đen rờ ràng, nhưng mà ánh mắt lại dọa người, bị hấn nhìn chăm chăm như vậy, Erza chỉ cảm thấy thân thể run lên, không tự chủ được lui lại phía sau.

"Này, Lucy, từ đến rồi đây, dậy đây!" Erza nửa ôm Lucy ngồi ở hành lang bệnh viện, bàn tay kia cũng không rảnh vô vô khuôn mặt của cô.

Sắc mặt của cô vẫn còn trắng bệch nhưng so với vừa rồi rồi hơn một chút. Nó nhìn có bất tỉnh, dứt khoát nhéo nhéo mặt cô, "Erza, mau tỉnh lại, bằng không quay về công ty sẽ bị trừ tiền thưởng !"

Tuy rằng cô đang cực kì choáng váng nhưng mà chỉ có vậy thôi, lúc này Erza cứ vỗ lại vẹo, nếu không tỉnh lại thì mới thật sự là có vấn đề.

Cô mơ màng mở to mắt, chớp vài cái, nhìn nó bên cạnh, lòng vẫn còn sợ hãi, "Erza, sao cậu lại ở trong này?"

"Đừng nói nữa." Erza thờ dài một hơi, từ trên băng ghế đứng dậy, đưa tay cẩn thận đỡ lấy cô, "hiện tại cảm thấy thế nào? Chóng mặt không, vết mổ có đau không?"

Lucy vẫn còn chóng mặt nhưng mà đi đường không thành vấn đề, cô lắc lắc đầu, nhìn nó cười cười, "không sao, đi thôi! Là bác sĩ gọi điện thoại gọi cậu tôi ?" cô đưa tay cào tóc, ngốc ngốc cười nói: "không nghĩ tới bác sĩ nhìn lạnh như băng, trên thực tế cũng không tệ lắm"

Erza có nên xúc động tròn trắng mắt, thật vất vả mới áp chế chính mình hưng hăng chứ tặc.

Lucy nghiêng ngả đi vào công ty, bởi vì sợ rách vết thương trên ngực, tư thế đi đường thật quái dị, thật vất vả đi tới bàn làm việc của mình, cô rút cuộc thờ phảo nhẹ nhõm, đưa tay mở máy tính.

Lại là một đồng thiết kế đang chờ làm, cô suýt nữa dựa bàn khóc rống, luôn bận rộn như vậy, lấy đầu ra cảm hứng nhưng cấp trên cứ thúc giục, kết quả càng vội càng làm không được.

"Đừng có gấp, cậu vừa mới phẫu thuật xong." Erza đi đến bên cạnh cô, đem một ly trà xanh còn bốc hơi nóng đặt trên bàn cô, "An thần thanh não, vừa uống vừa nghĩ."

Lucy gạt đầu, đối với bạn tốt nhiều năm tự nhiên không cần nói lời cảm ơn, lại vui đầu tiếp tục vất óc suy nghĩ.

Có thể là trà xanh thật sự có tác dụng thanh tinh đầu óc, vừa uống được một nửa, Lucy liền cảm thấy trong đầu ý tưởng hỗn độn bỗng nhiên trở nên có thứ tự, cô nhanh chóng nhìn chăm chăm máy tính, click chuột, thỉnh thoảng phát ra âm thanh gõ bàn phím, chỉ chốc lát sau, tạo hình một nhân vật phản diện sơ lược trông rất sống động liền hiện lên trên màn hình máy tính.

Lucy đang định tô màu cho nó, chợt nghe tổ trưởng thông báo họp, có chờ dài, sắp đến thời gian tan ca mà còn họp gì nữa! Nhưng mà ngoài miệng cũng không dám nói, chỉ có thể cầm giấy bút đi theo mọi người vào phòng họp.

Nội dung họp cụ thể là gì Lucy không nghe thấy, cô đang bận phác họa cảm hứng của mình lên giấy. Lucy tuy rằng có điểm ngây ngô nhưng luôn luôn làm việc nghiêm túc, cho dù là sắp đang thao thao bất tuyệt động viên cũng không nghe thấy, chỉ đắm chìm trong thế giới của chính mình, đối với hết thảy phát sinh bên ngoài đều hoàn toàn không để ý.

"Thế nào? Ai ở lại nhận tư vấn tâm lý?" Ông sắp vỗ bàn, ánh mắt sắc bén quét một vòng.

Nhân viên ở dưới đều không chớp mắt, sống lưng thẳng đứng ngồi đó, ai cũng không hề rảnh. Bởi vì, công ty bỗng nhiên nói quan tâm đến nhân viên, mời bác sĩ tâm lý đến tư vấn cho bọn họ, đều là thời gian làm việc nhưng quan trọng là nhân viên phải đến công ty vào thứ bảy, tương đương với tăng ca, ai cũng không ngốc, tăng ca ít nhất còn có tiền tăng ca, cái này thì có gì? Về phần vấn đề tâm lý gì đó, càng là chuyện mơ hồ, có mấy người tin. Cho dù là có người nhảy lầu thì thế nào? Muốn học từ bỏ ý định, một buổi tư vấn tâm lý có thể giải quyết sao? nói nhảm mà thôi!

Bởi vậy thủ trưởng vừa nói ra lời này, cả phòng họp nhất thời im lặng, quả thực ngay cả tiếng hít thở cũng có thể nghe thấy.

Sắc mặt ông sắp có chút không tốt, rõ ràng là không cho cự tuyệt, ánh mắt bắt đầu tìm tòi từ nhân viên ngồi gần nhất, nhìn đến người cuối cùng, rốt cuộc cũng ngừng lại trên người Lucy đang cúi đầu viết viết vẽ vẽ.

Erza có chút sốt ruột, muốn nhắc nhở Lucy một chút nhưng không biết làm sao vì thủ trưởng đang nhìn chăm chăm lại đây, một động tác nhỏ cũng bị phát hiện, liền tro mắt nhìn lại, một cử động cũng không dám.

"cô kia, có đang cúi đầu kia!" Thanh âm thủ trưởng đột nhiên vang lên ở trong phòng họp yên tĩnh, mọi người nhất thời đều theo ánh mắt thủ trưởng mà nhìn có như sinh vật lạ, thế nhưng cô thật sự là rất chăm chú, vẫn chuyện ta ta làm, tuyệt không biết chính mình đã trở thành tiêu điểm của toàn công ty.

"Lucy Heartfilia!" Erza nhỏ giọng kêu cô, ở dưới bàn dùng chân đá đá, cảm hứng đột nhiên bị cắt ngang, cô mờ mịt quay đầu nhìn nó, "Làm sao vậy?"

Phì, có nhân viên đã nhận không được bật cười, sắc mặt thủ trưởng càng thêm khó coi, "cô, chính là cô, có đồng ý không?"

Đồng ý cái gì? Cô hoàn toàn không biết, cô mờ mịt nhìn thủ trưởng, liếc mắt một cái, phát hiện ánh mắt thủ trưởng đang gắt gao nhìn mình chăm chăm, rất có ý là nếu cô không đồng ý liền xé nát cô ra.

Vì thế cô ngốc nghếch gạt đầu, "Tôi, tôi đồng ý."

Vừa dứt lời, thủ trưởng vỗ mạnh lên bàn một cái, "Tốt! Mọi người đều phải noi gương cô này..... cô tên là gì?"

"Lucy Heartfilia."

"À, Lucy Heartfilia... học tập, tốt lắm, sau cuộc họp, các tổ trưởng trở về thống kê số lượng, mỗi tổ không thể ít hơn tám người. Tan họp!"

Nhân viên đều топ năm топ ba ra khỏi phòng họp, rất nhiều người đi qua cô đều lộ ra vẻ mặt tựa tiểu phi, cô nhìn mà xấu hổ, cô đi đến trước mặt nó nói nhỏ: "erza, rốt cuộc là thế nào?"

Erza đồng tình nhìn cô một cái, trấn an vô vô bả vai của cô, " Lucy đáng thương, thứ bảy ở lại nghe tư vấn tâm lý đi!"

Cái gì? Lucy nháy mắt tròn tròn, hận không thể một tay đập chết chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Nalu: Yêu Đáng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Chap 3

Vốn là cuối tuần Lucy còn nhận một lớp gia sư, tuần này không đi được, đành phải gọi điện xin phép nghỉ.

May mắn là cha mẹ bên kia rất thông cảm, vui vẻ đồng ý để cho cô dạy bù vào thứ bảy tới.

Giao dục tâm lý cái gì, cô vừa mua một bát mì sợi nằm đồng ở lề đường, vừa dùng bả vai kẹp đi đồng gọi điện thoại.

"Ba, tháng này con gửi tiền, bệnh của ba thế nào rồi? đi bệnh viện chưa? Ba không cần tiết kiệm như vậy, muốn ăn cái gì thì mua cái đó."

Jude nghe thấy lời nói của con gái yếu đuối cười, "Ba ở nông thôn cần gì tiền, Lucy, con nghe lời ba, tháng sau đừng gửi nữa, con ở thành phố lớn, nhiều thứ cần dùng tiền, ba chỉ bị bệnh nhẹ thôi, vài ngày nữa là khỏi"

"Con cũng không phải tiêu gì cả." Lucy lấy một miếng khăn giấy lau miệng, "Ba chữa bệnh quan trọng hơn, bác sĩ nói thế nào ạ ?"

Mấy ngày trước cô về nhà, nghe ba nói buổi tối ngủ không yên, chân bị chuột rút, thỉnh thoảng còn tê cứng, cô định đưa ba đi cùng để đi bệnh viện kiểm tra. Ai ngờ ba cô lại cố chấp, nói gì cũng không đi, nói ông già rồi, bệnh là lẽ đương nhiên, tiếc tiền khám bệnh.

Nhưng mà cô thật sự lo lắng, sống chết đem ba cô đi bệnh viện, ai dè vừa mới vừa nộp phí đáng ký, công ty lại gọi điện tới .

Tăng ca khẩn cấp, phải lập tức tới công ty. Cô không dám chậm trễ, đành phải dặn ba cô kiểm tra cẩn thận, liền chạy tới công ty, bởi vậy cũng không biết rốt cuộc thân thể ba cô bị làm sao.

"không sao, bệnh vật ấy mà." Jude chẳng hề để ý, "Được rồi, con không cần lo cho ba, lo cho bản thân ấy."

Lucy còn muốn nói nữa, lại bị ba cô ngăn lại.

"Được rồi, con làm việc cho tốt, ba gác máy đây, đừng lãng phí tiền điện thoại, không có việc gì con cũng đừng về, tiết kiệm tiền mua chút gì mà ăn. "

nói xong không đợi cô trả lời liền treo điện thoại, cô nghe trong điện thoại thanh âm chiều cổ, thờ dài, buông điện thoại bưng bát vào phòng bếp, mở vòi nước rửa.

Nhớ khi cô còn bé, thân thể ba cô không tốt, trong nhà lộn xộn các hộp thuốc, đều là ba cô uống.

Rất rẻ, thường là năm mươi mao tương đương một đồng một hộp.

Mỗi lần cô về nhà đều loi ba đi bệnh viện nhưng không bị ba cô dùng chổi đánh thì lại là bị mắng, nếu cô vẫn kiên trì, ba cô sẽ thu thập đồ đạc trực tiếp bỏ đi, đến nhà bác cả ở, không gặp, không nói chuyện với cô, thậm chí cô quý khóc van xin ông cũng không đồng ý.

Lần trước thật vất vả mới có cơ hội, không ngờ đến phút quan trọng nhất thì bị gọi về công ty.

Lucy đem bát đã rửa sạch sẽ bỏ vào trong tủ, vết thương trên ngực trái còn hơi đau đau. Tiểu phẫu như vậy mà lấy của cô hơn một ngàn, tiền sinh hoạt tháng này lại giảm rồi .

Tiền! Tiền vì tiền! Đến khi nào thì cô mới có thật nhiều tiền, khiến cho ba cô không bán khoản này bán khoản kia, chữa bệnh thật tốt.

Cô cúi đầu, gắt gao nắm chặt tay, nhất định cô phải cố gắng làm việc!

"Giúp tôi đi, tôi đang thiếu một trợ lý." Loke ngồi ở trên sô pha, giờ một chai bia lên vào uống vừa nói với Natsu.

Natsu tựa lưng vào sô pha, uống một ngụm bia, ngay cả cái ánh mắt cũng chưa cấp cho Loke.

"Natsu Dragneel, " Loke buông chai bia chống cằm nhìn anh, khuôn mặt ôn nhuận nhìn không ra tức giận, "Cậu có thể không đi nhưng mà....."

Khóe môi hằn khe cong, trong mắt đều là ý trêu chọc, " Nếu các gái biết cuối tuần cậu nhàn nhã ở nhà, không chừng sẽ sắp xếp cho cậu đi xem mắt đấy."

Thần mình Natsu cứng đờ, trên khuôn mặt không chút biểu tình có một tia buồn lóng.

Hắn nhàu mày, bực bội kéo kéo áo, đem ngụm bia còn sót lại dốc vào toàn bộ.

"Thế nào? Còn muốn từ chối không?"

"Tôi đi."

Sáng thứ bảy, Lucy thật vất vả từ trên giường bò dậy, bữa sáng cũng chưa kịp ăn liền chạy tới công ty.

Ngực trái cô vừa mới mổ, không dám chen chúc trên xe công cộng, sợ đụng tới vết thương, đành phải cẩn rắng gọi xe.

Bình thường chỉ cần một đồng là có thể đến nơi, lần này lại mất hơn 20 đồng, Lucy lòng đau như cắt, đến khi vào phòng họp vẫn không tập trung.

"Lucy, lại đây ngồi!" một đồng nghiệp phòng quảng cáo vẫy vẫy tay với cô, vỗ vỗ chỗ ngồi bên cạnh mình.

Cô đi qua chào hỏi rồi nằm bò trên bàn, cái gì mà từ vấn tâm lý, một chút hứng thú cô cũng không có! cô cũng không tự sát!

"Được rồi, chính là công ty này, cậu đừng có thổi mát ra nữa, đi thôi." Loke vỗ vỗ bả vai Natsu, tuy rằng trên mặt bạn tốt vẫn không có biểu tình gì nhưng mà áp suất thấp kia vẫn vòn quanh đây.

Sợ đi hần đồng ý nhận từ vấn tâm lý tại công ty này, bởi vì lão tổng công ty này cùng ba hắn có chút giao tình.

Nếu không hắn cũng không đến, hắn rất bận mà.

Tuy rằng Loke mới ba mươi tuổi nhưng đã là bác sĩ tâm lý nổi tiếng trong nước. Năm đó được Đại học Fairy Tail đặc cách tuyển vào, đến nay ở thành phố A vẫn được phụ huynh bọn nhỏ khen không dứt.

Hắn và Natsu là bạn thời trung học, lên đại học lại cùng nhau vào Fairy Tail, khác nhau là hắn học tâm lý còn Natsu học y học lâm sàng.

Natsu rút hai tay vào trong áo khoác nói: "Đẫn đường đi."

Loke bấu mỗi, bước nhanh trước hắn một bước..

Người đến đứng giờ là không ít, thật sự cho hắn mặt mũi. Loke đẩy cửa ra, nhìn trong phòng hội nghị đầy người, mỉm cười, thông dong tiểu sai bước lên phía trước.

Trên mặt hắn lộ vẻ ôn nhu trước sau như một tươi cười, "Chào mọi người, tôi là Loke Spirit là bác sĩ tâm lý chính hôm nay, vị này là trợ lý của tôi, Natsu Dragneel"

Khuôn mặt hắn anh tuấn, cử chỉ tao nhã, giọng nói ôn nhu, một câu mở đầu vô cùng đơn giản cũng đã chiếm được tình cảm của đại đa số phụ nữ ở đây.

"Lucy, thật đẹp trai!" Đồng nghiệp đầy cô đang nằm bò trên bàn, trong mắt hoàn toàn là kinh hi, "Cả hai đều đẹp trai! Hai kiểu hoàn toàn đối lập! Hôm nay đến thật sự là đáng giá!"

Với mấy người đẹp trai Lucy cô không có hứng thú, cô đề ý là hôm nay không thể đi dạy. Ủ rũ ngẩng đầu nhìn lên trên, không ngờ liếc mắt một cái, thần mình liền lập tức cứng đờ.

Người kia..... không phải là bác sĩ ngày đó sao?

Cô chớp chớp mắt, gần như nghĩ là mình bị ảo giác.

Đồng nghiệp ở bên tai cô reu re, "Thế nào, Lucy, nhìn trúng người nào, nói cho tý tý! Tỷ tỷ giúp muội gọi điện!"

Nhất thời cô rung mình một cái, cúi đầu, hình ảnh bác sĩ cầm dao phẫu thuật kia lại phóng to trong đầu, thậm chí cô cảm thấy vết mổ cũng cùng lúc đau theo.

Đồng nghiệp còn lại nhai bên tai, nói hai người trên kia đẹp trai thế nào. Cô ngẩn ngơ, chỉ từ một tiếng, trên thực tế tâm hồn đã sớm đi vào cõi thần tiên nào rồi.

"Đa số mọi người đối với tâm lý học không hiểu rõ." Loke mở máy chiếu, "Tôi biết ở đây cũng có rất nhiều người như vậy, trên thực tế tâm lý học là môn học rất cao thâm"

Hắn đi đến bên Natsu, mỉm cười, "Sau đây tôi sẽ làm một thí nghiệm, cho mọi người thấy sự kỳ diệu của tâm lý học."

Hắn di chuyển chuột vài cái, trong phòng hội nghị nhất thời vang lên một đoạn âm nhạc thư thả. Hắn đi xuống bậc giảng, chỉ vào cái bàn phía trước, nhìn Natsu cười cười thật có lỗi, "Natsu, phiên cậu nằm trên đó được chứ?"

Mặt mày Natsu càng lúc càng lạnh như băng, lúc đến Loke cũng không nói muốn hắn nằm trên mặt bàn, coi hắn là gì? Chuột bạch à?

"Cậu muốn trở về xem mắt sao?" Sắc mặt Loke không thay đổi, giống như lơ đãng cúi xuống bên tai Natsu nhỏ giọng nói.

Natsu biến sắc, trầm mặc vài giây, đánh nằm lên.

"Tốt, hiện tại hãy buông lỏng đầu óc, không nghĩ gì cả." Thanh âm Loke hết sức thông thả, từng âm tiết giống như là cổ ý kéo dài.

Phòng hội nghị càng ngày càng im lặng, chầy xuôi theo từng nốt nhạc, giọng nói của Loke càng ngày càng thấp, trong phòng hội nghị có người thậm chí không tự chủ nín thở rồi hô hấp, trừng mắt nhưn cỏ muốn xem Loke rốt cuộc đang làm cái gì. Phía sau cũng chỉ có ánh mắt Lucy còn đang mờ mờ, không biết suy nghĩ cái gì.

"Hiện tại hãy tưởng tượng bạn là một tảng đá. Cứng rắn, tảng đá nằm ở ven đường, gió thổi phơi nắng cũng không di chuyển....."

Natsu không kháng cự, gắt gao nhắm mắt lại, y theo yêu cầu của Loke mà làm.

Ý thức càng ngày càng mơ hồ, tảng đá, hắn là một tảng đá.....

"Tốt lắm, bạn chính là một tảng đá." Thanh âm Loke rất thấp, thậm chí giống như lẩm bẩm.

Ừc, không biết là ai khản trương nuốt nước miếng.

Trong mắt Loke mang theo ý cười, đưa mắt nhìn đám đồng phía trước một chút, đi đến giữa phòng họp, nhẹ giọng nói: "Mọi người chắc rất tò mò tôi đang làm gì, bây giờ tôi sẽ chọn một người đi lên đây cảm nhận một chút."

Gần như cả đám con gái trẻ tuổi bắt đầu rục rịch, hân vươn ngón trỏ dựng thẳng ở trên môi thờ dài một tiếng.

Bỗng nhiên hướng thẳng đến chỗ Lucy, gõ gõ mặt bàn của cô, "Vị mỹ nữ này, tôi ở trên bậc đã để ý thấy cô nghe thật sự nghiêm túc, có thể mời cô đi lên phía trước một lát không?"

Lucy ngo ngác mở trừng hai mắt, cuối cùng hỏi phục tinh thần, "Hà?"

Loke vẫn tươi cười, lập lại câu nói vừa rồi, đứng trước mặt cô, làm tư thế xin mời.

Hắn đang làm gì vậy? Cô mơ mơ màng màng đứng lên, đi theo hắn từng bước lên phía trước. Hắn rốt cuộc yêu cầu cô làm gì? Vừa rồi cô đang ngăn người, căn bản là không nghe thấy hắn nói gì.

Nghe thật sự nghiêm túc! Làm sao có thể?

Đôi mắt Loke kè lên, hân ghét nhất bị người ta không để ý nghe mình nói, là gan cô gái này thật lớn, quang minh chính đại ở trước mặt hắn thất thần, nếu không cho cô chút giáo huấn, hân sẽ cảm thấy thực có lỗi với chính mình!

"Vị mỹ nữ này, xin hỏi hiện tại cô cảm nhận được gì?" Loke đem microphone đưa tới bên miệng Lucy.

Cảm nhận, cảm nhận..... cô có cảm nhận gì? Cô cắn môi, trong đôi mắt to lộ vẻ lúng túng.

"Đừng khẩn trương, không sao, chỉ cần nói một chút cảm nhận là được rồi." hân cười càng ôn nhu.

Hai má cô nóng lên, nhìn thoáng qua anh đang nằm trên bàn vẫn không nhúc nhích, đang lúc bối rối, đầu ngón tay không cẩn thận đụng phải cẳng chân hắn.

Trong mắt to vụt qua một tia không thể tin được, thân mình bác sĩ thể mà thật cứng rắn! Giống như tảng đá!

Thời gian lâu như vậy mà Lucy không nói chuyện, Loke vẫn kiên nhẫn giờ microphone như cũ, "Nào, nói chút cảm nhận của cô đi, đừng sợ."

Đầu ngón tay Lucy ở trên cẳng chân Natsu giật giật, bỗng nhiên hướng microphone nói: "hân cứng!"

Khuôn mặt ôn nhu tươi cười của Loke bị kìm nén, trong phòng hội nghị đầu tiên mọi người ngẩn ra, liền sau đó lập tức đem ánh mắt tập trung đến hạ thân Natsu.

Lucy thấy một lúc lâu sau Loke cũng không tiếp lời cô, chớp mắt to hướng microphone nhấn mạnh lần nữa, "thật sự! hân thật sự cứng!"

Vừa dứt lời, tảng đá Natsu mới vừa rồi còn nằm ở trên bàn bỗng nhiên bật dậy, ánh mắt lạnh như băng như kiếm đâm thẳng vào Lucy.

Lucy bị hân dọa từng bước lui về phía sau, đáng thương cầm lấy microphone, "Dragneel, bác sĩ Dragneel, không phải anh cứng sao, sao lại ngồi đây?"

Bạn đang đọc truyện *Nalu: Yêu Đứng Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 4: Chap 4

"Ha ha, thật xin lỗi, " loke ngồi ở trên ghế lái, cười đến nỗi tay cũng run lên, căn bản không có biện pháp cầm lái.

"thật sự là..... cô gái kia rất khôi hài " loke liếc mắt nhìn sắc mặt đang sa sầm của Natsu, muốn nhin cười nhưng mà làm sao cũng không được.

Natsu nhìn chăm chăm Loke, ánh mắt lạnh giống như vào đông, "Loke, đủ rồi." anh cái đây an toàn, "không muốn chết ở trên đường thì thôi cười ngay!"

"Khụ khụ, " loke giả bộ ho hai tiếng, xoa xoa cơ mặt mình, thật vất vả mới khôi phục bộ dáng ôn nhuận như ngọc bình thường.

"Buổi trưa đến nhà tôi ăn cơm không? Mẹ tôi vẫn nhắc tới cậu đấy."

"không đi, phải về bệnh viện." Natsu không chút nghĩ ngợi liền cự tuyệt đề nghị của Loke.

Đúng là buổi chiều hân có việc ở bệnh viện thật, hân vừa mới chuyển đến bệnh viện này, thủ tục bàn giao còn chưa xong, buổi chiều có thủ tục cuối cùng cần hân tự mình đi.

Loke nghe vậy cũng không ép nữa, trực tiếp khởi động xe, chiếc xe Maserati vẽ ra một đường cong đẹp mắt trong không khí, "Được rồi, lần sau có thời gian nói sau."

Lúc dừng xe chờ đèn đỏ trên giao lộ, Loke bỗng nhiên quay đầu sang Natsu nói: "Này, tôi cảm thấy cô gái kia thú vị đấy."

Natsu đẩy gọng kính trên mũi, âm thanh lạnh lùng nói: "không thấy."

"Lucy, cô thực đáng cảm!"

"Đúng vậy, Lucy, giàu tài nha!"

Lucy đỏ mặt cúi đầu, lẻ từng bước ra khỏi công ty, lúc ấy cô cũng không nghĩ nhiều như vậy, thân thể bác sĩ Dragneel vốn cứng rắn mà!

Thật sự là rất mất mặt, Lucy thật khổn khổ chạy trốn khỏi một đám đồng nghiệp vây quanh, ai biết câu nói kia lại có nghĩa khác như vậy!

Vất vả mãi mới đợi được một chiếc xe buýt ít người, mặt Lucy đỏ bừng bỏ tiền vào thùng lên xe. Ở góc đường thì xuống xe, đi chợ mua một ít tỏi, một cân thịt chân giò sau, một cây củ cải trắng, lúc này mới trở về nhà.

Vốn là cô không định mua thịt, bây giờ giá thịt lại đang tăng nhưng vừa mới phẫu thuật, ăn một chút thịt cũng tốt.

Tay phải Lucy xách túi đồ ăn lên lầu, chưa kịp lấy chìa khóa trong túi ra đã thấy bà chủ cho thuê nhà đang đứng chờ ở cạnh cửa.

"Bác, sao bác lại lên đây?" Bà chủ nhà là một người tốt, cho cô thuê phòng với giá rất phải chăng, khiến cho cô vô cùng cảm kích nên cô thường xuyên mang đặc sản từ nhà lên biếu.

"Lucy à, " Bà chủ xoắn tay, lộ ra vẻ mặt vất vả và mệt mỏi xin lỗi, "Bác, bác có chuyện này muốn nói với cháu."

"Bác vào nhà ngồi đã." Vừa nói chuyện, Lucy vừa mở cửa, hướng bà chủ nhà ra hiệu, ý bảo bà vào trong.

"không cần, không cần." Bà chủ nhà khoát tay, "Lucy, bác không thể cho cháu thuê phòng này nữa."

Trong lòng Lucy lộp bộp một tiếng, chìa khóa trên tay nháy mắt rơi xuống nền nhà, phát ra âm thanh chói tai.

"Bác, bác thấy tiền nhà ít sao? Cháu, cháu....."

"Ài, không phải" Bà chủ liên tục lắc đầu, "Lucy, bác thực xin lỗi, chồng bác có đưa cháu muốn tới đây mà không chỗ ở, bác định để nó đến đây, ài!"

Nếp nhăn trên mặt bác gái cũng nhuộm lại một chỗ, nhìn càng thêm già nua."Bác, bác thật ngại quá, à, đây là tiền thuê nhà tháng này, bác sẽ không lấy, Lucy, cháu đừng trách bác."

Lucy mở mắt nhìn lướt qua căn phòng, lại nhìn bà chủ trước mặt, nuốt nước miếng, gian nan cất tiếng nói: "Bác, cháu bác khi nào đến?"

"Ngày mốt."

Nấu cơm trưa rồi tính rồi mùi, canh cải trắng cạn nước, chấy hơn phần nửa, tôi thì quên bỏ muối .

Lucy hiếm khi vội vàng ăn xong cơm trưa, sau đó nhanh chóng lên mạng tìm thông tin phòng cho thuê.

Kết quả là nếu không cách công ty quá xa thì lại quá đắt, tìm mấy giờ, thế nhưng không được chỗ nào thích hợp .

Buổi chiều, thành phố A phát triển mạnh mẽ, trên đường người đến người đi như mắc cửi. Lucy đứng ở trên lầu tám nhìn xuống, nơi nơi đều là nhà cao tầng, lại không có chỗ cho cô dung thân.

Trong lòng bỗng nhiên thấy thê lương, cảm giác lo sợ bất lực giống như thấy đã thủ gáo rít lao đến, nháy mắt liền đem cô nuốt chửng.

Ngày mốt, vậy thì ngày mai nhất định phải chuyển đi rồi, nhưng ngày mai cô còn phải đi làm giá sư, căn bản là không có thời gian tìm phòng chuyển nhà.

Nhưng nếu không tìm được phòng, cô sẽ phải lưu lạc ngoài đường. Ở khách sạn thì khẳng định là cô không trụ được, tháng này đã tiêu vượt kế hoạch rồi, tiền lương còn lại chỉ đủ duy trì sinh hoạt bình thường.

Lucy ngồi xuống giường, trong đôi mắt to trắng đen rõ ràng ảm đạm không chút ánh sáng.

Thời gian quá vội, nếu cho cô hai ngày..... Lucy cần môi.

A! Đứng rồi! Erza! cô có thể tới chỗ nó ở nhờ hai ngày!

Mắt Lucy sáng lên, vội vàng lấy điện thoại di động, ấn số của Erza.

"Lucy, tư vấn tâm lý thế nào, a..... đừng, đừng nháo....."

Thân mình Lucy cứng đờ, lời sắp nói ra đành nuốt xuống, "Erza, Gray đang ở nhà cậu?"

"Đứng vậy!" Erza thật vất vả điều hòa hơi thở, lúc này mới để ý đến Lucy, "Buổi tối cậu lại đây ăn cơm đi, cũng lâu rồi Gray không gặp cậu."

"không, không được." một tia hy vọng cuối cùng trong lòng Lucy cũng tan biến."Tôi còn có việc."

"Chuyện gì? Đứng rồi, Lucy cậu gọi điện có việc gì à? Cần tớ giúp sao?"

Lucy miễn cưỡng nở nụ cười, "không có gì, định kể chuyện hôm nay cho cậu nghe thôi, bỏ đi, không quấy rầy cậu với Gray nữa, thứ hai đi làm rồi nói sau."

"Được rồi, lần sau nhất định cậu phải tới đây!" Erza không nghe thấy giọng nói buồn rầu của Lucy, vui vẻ nói qua điện thoại.

"Được."

Cắt điện thoại, tâm tình của cô càng thêm nặng nề, chỗ Erza khẳng định là không được, cho dù cô khó khăn thế nào cũng không thể đi quấy rầy cô ấy và Gray. Bọn họ vốn là yêu xa, thời gian ở bên cạnh nhau rất quý giá.

không có cách nào khác, chỉ có thể nhanh chóng tìm được phòng trọ.

không biết có phải ông trời có ý làm khó cô hay không, Lucy thui chung không tìm được phòng thích hợp, đêm đã khuya, ngày mai còn phải dậy sớm, cô đánh tắt máy tính, rửa mặt lên giường.

Mặc kệ, mai còn có một ngày, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, ba luôn nói với cô như vậy, cô vẫn nhớ kỹ, nhiều phòng cho thuê như vậy, cô không tin không có cái nào thích hợp !

"Này, Lucy ngờ ngác, chị làm sao vậy?" Romeo cầm bút bị phồng trên bàn, bỗng nhiên đưa tay xoa đầu Lucy, lúc này mới dựa vào lưng ghế lười biếng hỏi.

Cô trừng mắt nhìn nhóc một cái, sửa sang lại tóc bị hất lộn làm loạn, "Gọi cô giáo Lucy! Đừng mất tập trung, vừa rồi tôi giảng cho cậu về hàm số đã hiểu chưa?"

"Rất cuộc chị làm sao vậy?" Romeo nghiêng người dựa sát vào Lucy, trong mắt lóe ra tia hứng thú, "Thất tình? Bị đá?"

"Làm bài cho tốt đi!" Lucy không để ý tới nhóc, lật sách ôn tập đây tới trước mặt nhóc, "Cậu phải thi vào trường cao đẳng, làm sao....."

"Ngừng! Ngừng!" Vẻ mặt Romeo đau khổ, "Được rồi Lucy ngờ ngác, cả ngày ba mẹ tới lời nhai chị cũng lời nhai, vẫn còn nửa năm mà."

"Nửa năm thoát cái sẽ trôi qua, cậu....."

"nói cho tôi đi!" Rpmeo đem sách ôn tập đóng lại, kê sát vào mặt Lucy, "Chị nói cho tôi nghe đã xảy ra chuyện gì, nói xong tôi làm bài ngay, nếu không tôi sẽ không làm!"

Lucy bị nhóc làm cho phát cáu, lại không có biện pháp đối phó, đành phải nói thật. Càng nói càng nán lòng, càng cảm thấy xấu mặt.

"Dừng, sự tình chỉ có như vậy!" Romeo bĩu môi.

Lucy cầm lấy bút bị trên bàn gõ mạnh lên đầu hất, "Đó là cậu không biết khó khăn ở đâu! Cả ngày được phục vụ như thiếu gia!"

Romeo ôm đầu kêu lên, "Lucy ngờ ngác, đây là chị bạo lực gia đình đấy!"

Lucy cười đắc ý, "Bạo lực gia đình thì thế nào! Nhanh làm bài đi, thiếu gia!"

"Này, Lucy ngờ ngác, đây là việc nhỏ, " Ngón tay Romeo linh hoạt đặt bút viết, "Tôi có một phòng ở gần công ty chị để không....."

Hồ hấp của Lucy đột nhiên cứng lại.

"Cái đó..... thật sự ngại quá." Lucy kéo va li hành lý nho nhỏ đứng trước một phòng trọ xa hoa, không dám đi vào.

"Đây là nhà đứng tên tôi." Romeo đoạt lấy hành lý trong tay cô, lôi kéo tay cô đi lên phía trước.

"À....." Sắc mặt Lucy trắng nhợt, đau đến nỗi gấp cả thắt lưng.

"Chị làm sao vậy?" Romeo vội vàng buông hành lý quay đầu từ trên xuống dưới đánh giá Lucy, "Đau ở đâu ?"

Vừa rồi hân lòi kéo dụng đến vết mổ của cô, không biết có bị nứt ra không. Trong lòng Lucy lo lắng không thôi, cũng không thể không biết xấu hổ nói với Romeo, đành áp ứng trả lời: "không sao, dưới nách tôi có vết thương, cậu đừng đụng vào bên trái tôi."

Romeo nửa tin nửa ngờ nhìn cô, cũng không truy hỏi nữa, dỗi bên, lại cầm tay phải của cô, đưa cô vào phòng của mình.

Phòng này trang hoàng đẹp đẽ, thiết kế đồng nhất, đèn trần thủy tinh xinh đẹp, đồ dùng tinh xảo, tất cả mọi thứ đều làm cho cô thấp thòm không yên.

"Romeo, tôi chỉ ở vài ngày rồi sẽ đi." Lucy đem hành lý của mình đặt cạnh tủ giày, hơi lo sợ, "Dù tôi không lấy tiền dạy thêm, thì cũng không đủ tiền thuê phòng này, nhưng tôi....."

Natsu cói áo blu đang định đi ra ngoài ăn cơm, đẩy cửa ra liền thấy Lucy đang dựa trên hành lang, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn nhàn thành một chỗ.

Thật xấu xí nhưng mà nhìn lại thấy vui vui. Trong lòng Natsu hừ một tiếng, lại nghĩ tới một màn xấu hổ ở phòng họp ngày đó.

Ánh mắt lóe lóe, đi nhanh đến trước mặt Lucy, "Qua đây, thay băng thuốc!"

Lucy đi theo sau Natsu vào phòng phó chủ nhiệm.

"Bác sĩ Dragneel, không phải đi phòng phẫu thuật sao?" Trong lòng Lucy hơi bất an, sao lần này lại đổi thành phòng phó chủ nhiệm? Thần kinh cô luôn căng thẳng, bởi vậy cũng không nhìn thấy, chữ đơn giản đính trước ngực anh: Natsu đã đổi thành bác sĩ phó chủ nhiệm Natsu Dragneel.

"Coi áo ra, lên giường nằm, quay đầu về hướng đồng!" Natsu không để ý tới vấn đề của Lucy, vừa mở tủ khử trùng phòng phẫu thuật, vừa ra lệnh cho cô.

Lần này cô đã có kinh nghiệm, không dám thối nể, nhanh nhẹn cời toàn bộ áo trên người, im lặng ngồi trên giường chờ anh.

Natsu tìm được băng thuốc, quay đầu liền thấy cô nửa người trần trụi ngoan ngoãn ngồi ở kia, giống như còn có chút ngưng ngưng, cánh tay phải che đầy bộ ngực mềm, thấy anh nhìn qua, lập tức thu hồi ánh mắt, chột dạ không dám nhìn anh.

Trong lòng Natsu vui vẻ, cúi người xuống tựa tiểu phi tiểu nhân cô, "Sao cô lại cời hết?"

"A?" Lucy ngây ngốc không rõ tình huống ra sao, "không phải anh muốn tôi cời sao?"

"Chỉ cần cời áo khoác, còn lại ....." Natsu làm động tác vén áo lên rồi tiếp tục nói: "Chỉ cần như vậy là được."

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lucy trong nháy mắt đỏ bừng, "A, à, tôi..... tôi, tôi không biết." cô vội vàng từ trên giường bật dậy, tay chân luống cuống lấy quần áo lại đã quên Natsu đứng ngay đối diện cô, với thị giác của hần, ngay cả độ cong rung động trước ngực cô đều có thể xem không sót một chút nào.

Natsu hơi quay mặt sang chỗ khác, tay nắm lại đặt trên môi họ hai tiếng, "Khụ khụ, được rồi, nếu đã cời, đừng mặc lại, để tránh đụng đến vết thương." (kai: khoái mìn chết mà cñ' bày đặt = =")

Thay băng thuốc chỉ mất vài phút, Lucy thật may mắn, vết mổ không bị toác ra. Natsu cẩn thận ghim băng bốn phía, đứng thẳng thất lưng nói: "Xong rồi, ba ngày lại đến bệnh viện một lần là được."

"Vâng," Lucy ngưng ngưng mở to mắt, đưa tay qua với áo lồng khoác lên người, cô không dám mặc áo ngực nữa, bị kéo một chút như vậy đã làm cô kinh hồn bạt vía, mặc áo ngực đè lên chẳng phải là họa vô đơn chí sao.

Không ngờ áo lồng còn chưa mặc vào Natsu đã bước đến, đưa tay cầm lấy áo ngực của cô, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Mang áo ngực vào để cố định!" (kai: anh nỳ ko bít ngai à =.=")

"A, được, được." Lucy cầm lấy áo ngực màu tím nhạt của mình mặc qua quýt, rất xấu hổ, tuy người này là bác sĩ nhưng là cũng là đàn ông đấy, lại để đàn ông đưa áo ngực cho mình.....

Lucy đối lòng như vậy, thế nhưng đã quên mình vừa mới phẫu thuật không lâu, thiếu chút nữa là đụng phải vết thương, may mắn tay mắt Natsu lạnh lẽ ngăn trở động tác của cô.

"không nên cử động mạnh! Trong vòng một tháng tay trái không được cầm vật nặng!" nói xong hần cúi người xuống đỡ lấy ngực trái, thật cẩn thận cài lại móc áo ngực cho cô.

Thân mình cô cứng ngắc, một cử động nhỏ cũng không dám, lần đầu tiên cô cùng đàn ông thân mật như vậy, bác sĩ cách cô rất gần, thậm chí cô có thể ngửi được mùi dầu gội nhẹ nhàng khoan khoái trên đầu hần.

Cô thẹn thùng, hai tay cũng không biết để đâu. Trong phòng hệ thống sưởi ấm mờ rất vừa, cời áo ngồi ở trên giường cũng không thấy lạnh. Thất lưng cô cứ cứng đơ như vậy, nơi nào đó tùy ý để Natsu đùa nghịch, cả người đã sắp hồng rực.

"Lucy Heartfilia?" Natsu nhớ rõ trên bản đăng ký của cô viết tên này.

"A, bác sĩ Dragneel." Bra đã được Natsu cài, Lucy vừa định đưa tay lấy quần áo, Natsu lại trước một bước cầm quần áo đặt dưới tay, "Hôm đó cô có ý ?"

"Cái gì?" Lucy không hiểu lời nói của hần, ngẩng đầu mở to đôi mắt trắng đen rõ ràng nhìn hần, lông mi thật dài không tự chủ run run.

"Quên đi, " Natsu đỡ trán, thà lòng bàn tay đang đè quần áo của cô ra, "Nhìn cô cũng không có đầu óc ấy, mặc....."

Hai chữ quần áo còn chưa nói hết, cửa phòng làm việc bỗng nhiên bị phịch một tiếng đẩy ra.

Natsu biến sắc, lập tức đem Lucy ôm vào trong lòng mình.

Hần đưa lưng về phía cửa, cho nên không biết vào là nam hay là nữ nhưng vẫn nghiêm túc bảo vệ quyền lợi cơ bản của bệnh nhân.

"đi ra ngoài!"

không có nghe thấy tiếng đóng cửa như dự định, Natsu đưa tay đem áo lồng khoác lên người Lucy, đang định quay đầu nhìn xem người nào to gan xông vào như vậy.

Đột nhiên nghe thấy một tiếng hét chói tai, "Con trai! Đây là con dâu đúng không? Rốt cuộc con cũng yêu rồi! Mau! Đừng che che giấu giấu, để mẹ nhìn một cái! Chỉ nhìn một cái thôi! Chắc chắn, thật sốt ruột ! Ai u, con dâu của mẹ!"

Lucy nắm lấy góc áo, ngẩng đầu nhìn người phụ nữ trung niên, lại nhìn Natsu, thấy mặt Natsu đột nhiên đen sì lại, mặt nạ lạnh như băng mơ hồ có u

Mấy bạn có thể bl để mình ý kiến của các bạn nha! À mà có ai mún isanna xuất hiện ko z ???

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đương Người* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Chap 6

"Mặc áo vào!" Natsu đem áo lồng nhét vào tay Lucy, quay đầu nhìn mẹ mình, "Mẹ đến có việc gì vậy?"

Bà Lena quơ quơ cặp lông giữ ấm trong tay, "Mang cơm trưa cho con." Nhưng mắt lại nhìn Lucy chăm chăm không chớp, dường như sợ cô chạy mất vậy.

Lucy mặc áo lồng vào thấy trong phòng không khí quý dị, áo lồng cũng không kịp thất, định rồi đi ngay.

Nhưng mà vừa mới đi được vài bước đã bị Bà Lena cản lại, Dragneel phụ nhân ung dung cười, vẻ mặt rất là thân thiết, "Chắc chắn, khuôn mặt nhỏ nhắn mềm mại này có thể bám ra nước luôn, ánh mắt cũng thật linh động! không tồi, thật không tồi!"

Lucy quần bách, đưa tay gạt gạt tóc, "Cái đó, bác à, cháu đến khám bệnh, không có quan hệ gì với bác sĩ Dragneel cả."

Dragneel phụ nhân lại giống như không nghe thấy lời cô nói, đem cặp lông giữ ấm đặt trên bàn Natsu, trực tiếp kéo tay Lucy tới gần, "Con ngoan, nói cho mẹ biết, con tên là gì? Nhà ở đâu? đang làm chỗ nào? Ba mẹ con đâu? Có khỏe không?"

"Được rồi!" Natsu một tay tóm lấy Lucy từ tay mẹ mình kéo ra, "cô ấy chỉ là bệnh nhân thôi."

Dragneel phụ nhân che miệng cười, "Nhìn ăn ý chưa kia, nói chuyện cũng thật giống nhau."

Gần xanh trên thái dương Natsu chịu không nổi giật giật vài cái, nhìn thoáng qua Lucy đang xấu hổ nhìn hần, "cô ấy đến làm phẫu thuật khối u tuyến sữa, mẹ để người ta về đi."

Hần biết mẹ hần muốn hần kết hôn đến diễn rồi nhưng tùy tiện nhận một cô gái làm con dâu, thật sự là.....

Lucy vội vàng ở một bên phụ họa, "Đứng vậy bác, cháu chỉ là bệnh nhân thôi."

"Giải thích chính là che dấu." Lỗ tai Dragneel phụ nhân lựa chọn loại bỏ, "Natsu cái gì cũng tốt, chỉ là hơi lạnh lùng, con đừng để ý." Bà nhìn Natsu chớp chớp mắt, "Nhưng mà từ khi gặp con thì núi băng liền biến núi lửa, thậm chí còn ở văn phòng nhìn không được...."

"Mẹ....."

"Bác, cháu đúng là bệnh nhân mà!" Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lucy xấu hổ đỏ bừng, đôi con mắt trong suốt linh động mở to nhìn bà Lena, cắn răng, trực tiếp vén áo lỏng lẻo. Kéo áo ngực trái xuống, chỉ vào vết thương trên ngực mình nói "không tin bác xem đi!"

Bà Lena và Natsu không hề nghĩ tới Lucy thế nhưng trực tiếp xốc áo lên, Natsu nghiêng đầu sang chỗ khác, trên khuôn mặt luôn luôn lạnh như băng lại xuất hiện chút ngượng ngùng hiếm thấy, mắt rũ xuống hướng Lucy thấp giọng nói "Kéo áo xuống!"

Thật ra Lucy không nghĩ nhiều lắm, trong lòng cô Natsu Dragneel là bác sĩ, anh làm phẫu thuật cho cô, lại thay băng đổi thuốc, tuy rằng lúc ấy cô rất thẹn thùng nhưng lúc này bỗng nhiên thấy cũng chẳng có gì.

Dù sao hân cũng đã nhìn rồi, nhìn chút nữa cũng không sao cả.

Dragneel phu nhân đầu tiên là sững sốt, sau đó liền mừng rỡ hoan hỉ lan tràn trên mặt, "Đừng nói nữa, mẹ biết hết rồi."

Bà cười gần như toe toét, "Natsu chưa bao giờ làm loại kỹ thuật nhỏ bé như phẫu thuật khối u tuyến sữa này nhưng giờ lại làm trong chính phòng mình, không ngờ lần này nó lại cho con ngoại lệ."

Nói xong, bà nhìn sang sắc mặt căng ngày càng đen của Natsu, nháy nháy mắt, dùng bà vai đẩy hân, nói nhỏ: "Con trai, con thừa nhận đi!"

"Bác à, cháu và bác sĩ Dragneel thật sự không có quan hệ gì hết." Lucy cảm thấy đau đầu không thôi, sao một bệnh nhỏ mà sinh ra lắm chuyện như vậy! Cô vội vàng quay đầu sang anh nháy mắt, muốn Danh cùng cô giải thích.

Không ngờ Natsu anh lại dòi mắt, không nhìn cô!

"Được rồi!" anh đẩy đẩy gọng kính trên mũi, trong mắt cực nhanh xuất hiện một tia sáng, "Ăn com trước rồi nói sau."

Vì thế, Lucy liền lo ngại ở trong phòng Natsu ăn com.

Trong lúc ăn com trưa, cô phải chịu đựng vô số lần Dragneel phu nhân nhiệt tình gấp thức ăn còn có đủ loại thức mắc.

Lucy có vốn ngọc, làm sao đâu lại Dragneel phu nhân đã thành tính, cuối cùng chẳng những bị người ta nắm hết các loại tình huống trong nhà, thậm chí ngay cả số điện thoại cũng nằm trong di động Dragneel phu nhân. (kai: chỉ pị lây bệnh của anh r'(> v

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đương Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Chap 7

(mình hết hình r' nên lấy đồ hình của j' của ai đừng cóa nóng wá r'đốt nhà hay ném gạch nha, arigatout!)

Tiếng hét chói tai, tiếng mắng chửi, tiếng khóc..... nhất thời vang vọng khắp xe, tuyệt vọng giống như đem trái tim cắt ra từng mảnh.

Lucy ở giữa xe lung lay dữ dội, trực tiếp đụng đầu vào cửa kính thủy tinh, đau đến chảy nước mắt.

Nhưng mà cô luôn phản ứng chậm hơn so với người khác, đến khi toàn bộ người trong xe tranh nhau ra ngoài, mới hiểu được là tai nạn xe.

Người chạy ra ngoài thật sự rất nhiều, Lucy không dám chen theo bọn họ, sợ đụng tới vết thương, đành phải ngồi tại chỗ chờ toàn bộ ra hết mới đi xuống.

Tài xế xe buýt là một người nóng nảy, dừng xe liền vọt xuống, túm lấy cổ áo tài xế xe khách bắt đầu chửi rủa.

Ban đầu chỉ là trách móc, về sau càng không khống chế được, cái gì khó nghe đều chửi hết. Đoán chừng cũng biết lần này trở về sẽ không giữ được việc nên không kiêng kỵ gì nữa.

Tài xế xe khách cũng không chịu yếu thế, hung hăng chửi lại. Hai người ầm ĩ khí thế ngất trời, thờ hồng học, giống như đầu sỉ bò tót, ánh mắt đỏ rực, ngoài đối thủ thì cái gì cũng không nhìn thấy.

May mắn có mấy hành khách còn bình tĩnh, gấp hai tài xế chỉ lo cãi nhau, liền chạy nhanh đến hai chiếc xe tìm kiếm, xem có người nào bị thương hay không.

Thời điểm nguy cấp cuối cùng, hai tài xế đều mạnh mẽ phanh gấp, xoay tay lái, bởi vậy chỉ là hai đầu xe đụng sát nhau mà thôi, nhìn thì dọa người, trên thực tế không ai bị thương.

Đầy quả thực là may mắn trong bất hạnh. Lucy cũng thờ dãi nhẹ nhõm, cô vốn sợ máu, không dám giống như người khác đi lên phía trước, chỉ có thể đứng từ xa nhìn, may mắn là không có người bị thương.

Lucy đứng ở một bên quan sát trong chốc lát, sau đó dứt khoát đặt móng ngồi xuống lề đường, từ trong túi lỏ ra một gói mì ăn liền bắt đầu gặm cắn.

Hôm nay làm việc thật sự quá mệt mỏi, Lucy lười về nhà nấu com, lại không muốn phải đi ra ngoài ăn, liền mua hai gói mì ăn liền, về nhà uống một túi sữa chua nữa, thế là xong bữa tối.

Hôm nay Loke có hẹn gặp một bệnh nhân ở khu vực giáp ranh, người kia có chứng ngại xã giao nghiêm trọng, bởi vậy không dám rời nhà quá xa, Loke cũng chỉ thuận tiện có việc gần đó nên cùng người ta gặp mặt trị liệu.

Lúc trở về đã gần tối, vừa đúng giờ tan tầm, xe đi như rùa, nhích từng chút từng chút một, đợi nửa giờ, Loke thật sự là không kiên nhẫn nổi, dứt khoát lái xe đi đường tắt.

Ai ngờ lại gặp tai nạn xe! Cái này còn bực mình hơn cả tắc đường! Loke nhủ vậy, ấn cửa xe xuống xe nhìn xung quanh, xem có cách nào di chuyển được không.

Ai ngờ cách mau lại chẳng thấy, lại thấy một hình dáng quen thuộc. Chỗ hân dừng xe cũng thật khéo, ngay bên cạnh Lucy, cho nên dù sắc trời đã mờ tối thì vẫn có thể nhận ra cô.

Xung quanh thì ồn ào, hành khách bị bắt xuống xe nếu không phải sợ hãi thì là phẫn nộ. Hoặc топ năm топ ba say sưa nói chuyện tại nạn xe cô vừa xảy ra hoặc chỉ trích tài xế không chịu trách nhiệm.

Chỉ có một mình cô im lặng ngồi ở ven đường ăn mì ăn liền. Cô cúi đầu, cái miệng nhỏ nhỏ cắn mì trên tay, ăn rất chăm chú thoải mái.

Thình thoàng còn có thể ngừng đầu lên liếc mắt nhìn hai tài xế đang cãi nhau, mắt to đen bóng trong suốt mà linh động, trên mặt biểu tình ngờ ngác, không biết là đang nghĩ cái gì.

Loke nhìn nhìn liền vui vẻ, kim lòng không được nhớ tới ngày đó tại công ty, cảnh tượng cô gái kia cầm microphone, về mặt còn nghiêm túc nói Natsu cứng rắn.

Hắn ló đầu ra nhìn phía trước xe chặt kín như nêm, mai xui quẻ khiến hân tháo dây an toàn, đi đến trước mặt cô, dùng một cách thức bắt chuyện vô cùng nhảm chán nói với cô, "Chào cô, chúng ta lại gặp nhau."

Cô theo tiếng nói ngừng đầu lên, hân mặc một bộ tây trang màu xám bạc, bên trong là áo sơ mi đen, dáng người cao to, khuôn mặt anh tuấn cùng với hoàn cảnh lộn xộn này thật không hợp nhau.

"Bác sĩ tâm lý?" Lucy có chút mù mờ, thời đại học, ngay cả bạn học mỗi ngày cùng lên lớp đến lúc tốt nghiệp cô còn chẳng nhớ mặt nữa là.

Có thể nhanh như vậy nhận ra Loke, có lẽ cũng bởi vì người ta có khuôn mặt đẹp trai thôi.

"Là tôi." hân cười nhạt, trên mặt là một vẻ ôn nhuận, "Tôi tên là Loke Spirit."

"Lucy Heartfilia." Lucy vừa gặm mì ăn liền, vừa nói tên mình.

Cặp mắt của cô rất đẹp, màu chocolate nhưng lại sáng, lúc linh hoạt chuyển động thì giống như có một đầm nước cháy xui bên trong, trong suốt mà dập dờn. Lông mi mặc dù dài cũng không thể che lấp được phong thái này.

Gió bắc mang theo hơi lạnh thổi đến, làm cho tóc dài nửa sau đầu có lệch sang một bên, cô ngừng đầu ngượng ngùng nhìn hân cười cười, nhẹ nhàng đem tóc rối loạn gạt gọn lại.

Khuôn mặt cô gái nhỏ trắng nõn mềm mại lại có chút hồng hồng giống như không bị chút ảnh hưởng nào của mùa đông lạnh khô này. Khóe miệng còn dính một chút vụn mì ăn liền, ngốc nghếch nhưng lại có vẻ chân thật.

Lông loke không biết làm sao, giống như vì gió bắc mà run lên, vậy mà bỗng cảm thấy đứng trước mặt cô như vậy có chút khản trương.

Suy nghĩ một chút, rồi dứt khoát học theo dáng của cô, ngồi ở lề đường.

Có vui vẻ khi có người ngồi cùng, thậm chí còn rộng lượng chia một nửa phần bữa tối cho hân.

Buổi tối mùa đông, hai người ngầy ngốc ngồi ở ven đường, cùng nhau ăn hết hai gói mì ăn liền, thẳng đến khi bên tai truyền đến từng đợt loa chói tai, lúc này hân mới nhớ mình cần phải đi.

Trước khi đi loke cùng Lucy trao đổi số điện thoại, diện mạo hân thực dễ dàng làm cho người ta có ấn tượng tốt còn Lucy lại ngốc, người khác nói cái gì cũng không biết xấu hổ cự tuyệt, cho nên vui vẻ đọc số điện thoại của mình.

Loke vốn định đưa Lucy về nhà, ai ngờ Lucy lại kiên quyết từ chối. Cô cùng hắn mới gặp qua hai lần mà thôi, không thể vô duyên vô cớ bắt người ta đưa cô về được.

Lucy mà buồn bĩnh, mười con trâu cũng không kéo lại được. Cái này là Erza nói, hôm nay Loke đã được mở rộng hiểu biết.

Hắn chỉ có thể đứng ở ven đường, nhìn cô trên lưng đeo túi nhỏ, buộc tóc lệch lệch đón xe buýt.

Trên đường trở về, hắn vẫn có chút lo lắng, trong đầu không ngừng hiện lên cặp mắt to của cô, trong đó là thật nhiều ý cười giống như sương sớm, không biết từ đâu mà đến, đôi khi phát hiện thì đã sớm vòn quanh thân, thoát không ra được.

"Lại đây ăn cơm đi." Lúc hắn về đến nhà, ba mẹ đã ngồi vào bàn ăn chờ hắn.

Jellal chào hỏi xong, đi vào phòng rửa tay thay đồ ở nhà, lúc này mới xuống lầu ăn cơm.

Trong lúc ăn cơm, mẹ hắn lại thử thăm dò xem hắn có vừa ý cô gái nào hay không, cho dù là một chút ấn tượng tốt cũng được, gia thế thì không thành vấn đề, chỉ cần trong sạch rõ ràng, người tốt là được.

Loke biết ba mẹ hắn rất sốt ruột, dù sao hắn đã ba mươi tuổi rồi.

Nếu như mọi lần nhắc tới đề tài này, hắn đều cười cười, sau đó tìm cách nói lảng đi nhưng lần này, hắn lại do dự vài giây, không hiểu sao bỗng nhiên nhớ tới gương mặt thanh tú nhỏ nhắn của cô.

"Ba mẹ đừng vội! Con sẽ suy nghĩ."

Hôm sau Lucy vừa đến công ty, liền kể cho Erza nghe chuyện tai nạn xe cộ ngày hôm qua, cô cũng không thấy sợ nên vô tư ngủ, chẳng giống như người ta gì cả.

Erza lại bị cô dọa đến toát mồ hôi lạnh, đảo mắt nhìn bộ dáng vô tâm vô tư của Lucy, không khỏi lắc đầu, người ngược có phúc của người ngược, may mắn không có xảy ra việc gì.

Lúc ăn cơm trưa, Lucy bỗng nhiên nhận được tin nhắn của bà Dragneel, hỏi cô cuối tuần có thời gian ra ngoài gặp mặt không. (chết chày lu ời)

Lucy bị dọa đánh rơi cả thìa xuống bàn, thật vất vả ổn định cảm xúc, không dám trả lời, trực tiếp gửi qua cho Natsu, phía cuối còn đánh liền tiếp mấy dấu chấm than.

Natsu không có ca phẫu thuật nào, đang theo viện trưởng đi xem xét xung quanh, để quen thuộc hoàn cảnh. Nhìn thấy tin nhắn của Lucy bước chân dừng một chút, đứng ở trên hành lang.

"Làm sao vậy Natsu, có việc à?" Viện trưởng đối với Natsu vô cùng tán thưởng, cảm thấy hắn có tài năng thực sự, nếu không cũng sẽ không tự mình dẫn hắn đi làm quen bệnh viện.

Natsu cảm đi động "văng" một tiếng

"Vậy cậu tự đi dạo, tôi về phòng bệnh một chút." Viện trưởng vỗ vỗ bả vai Natsu, trong mắt đều là yêu mến đối với hậu bối, "Làm tốt nhé!"

"Drag.... bác sĩ Dragneel, " Lucy giống như đặc vụ, cong thắt lưng né tránh tầm mắt trêu chọc của Erza vừa trả lời điện thoại vừa chạy khỏi phòng ăn.

Cô không ngờ Natsu sẽ gọi tới, nắm điện thoại trong tay căn bản không biết nói gì.

Thanh âm lạnh như băng của Natsu theo điện thoại bên kia truyền đến, "Đồng ý đi!"

Lucy lập tức nóng nảy, "không được, anh với mẹ anh nói rõ rằng đi, tôi, tôi cuối tuần còn có việc, không thể đi được."

"Chuyện gì?"

"Dạy thêm"

"Lúc nào thì xong?"

"Buổi chiều."

"Được rồi." Natsu gật đầu chào hỏi với bác sĩ đang đi tới, mở cửa phòng làm việc của mình, "Tan ca tôi sẽ đi đón cô, đọc địa chỉ cho tôi."

A? không đúng! Lucy cuối cùng cũng phản ứng kịp, vội vàng phản bác Natsu, "Bác sĩ Dragneel, anh không thể như vậy, sao anh có thể lừa mẹ mình, tôi chắc chắn sẽ không đi, anh....."

"Cô thích bánh ngọt?" Natsu ngắt lời cô, "Tôi mời cô, com tôi cũng không cần cô trả tiền, chỉ cần có mặt là được."

Natsu ngồi trên ghế, kiên nhẫn chờ Lucy trả lời, cũng may là ngày đó mẹ mình vắng và khách sáo một phen, hiện tại hắn cũng biết một chút sở thích của cô.

Lucy nuốt nước miếng, ánh mắt chớp một chút, thanh âm nhỏ xuống nhưng vẫn kiên trì, "không, tôi không đi, anh tìm người khác đi, tôi....."

"cô muốn ăn bao nhiêu thì ăn bấy nhiêu, tôi cam đoan." Natsu đẩy gong kính, "Nếu cô không đi mẹ tôi rất có khả năng sẽ đi tìm cô." (kai: ghê thật z cx hù đe à natsuz đương nhiên thý tui thông minh ko kai: lâu lâu ms thý thông minh 1 lần natsuz: ns cái zê kai: có ns j' ầu chắc nghe lắm ời)

Làm sao bây giờ? Trong đầu Lucy giao chiến. Có đi hay không? đi thì có thể ăn ngon, không đi không chừng mẹ Natsu còn có thể đến tìm cô. Dù sao cũng đều là chết, không bằng chọn cái chết thoải mái chút!

Nghĩ đến đây, Lucy khẽ cắn môi, quyết tâm, "Tôi đi."

không phải chỉ cần lo một sao, có thể thế nào được? Huống chi còn không tốn tiền! Hơn nữa lần này đúng lúc có thể cùng Diệp phu nhân giải thích rõ ràng, cô và anh là quan hệ gì cũng đều không có!

Natsu đem điện thoại đặt sang một bên, mở ngăn kéo rút ra một tập hồ sơ, lật vài cái rồi lại ngừng đầu lên, nhìn lướt qua màn đêm đã buông xuống, khoe miệng xet qua nụ cười mỉm

Giống như băng tuyết tan, mùa xuân hoa nở, tuy rằng chỉ trong nháy mắt liền biến mất trên khuôn mặt lạnh như băng nhưng lại giống như dư âm sóng nước dập dềnh, vẫn cứ quanh quẩn trong tâm trí con người, kéo dài mãi.

"Thích bánh ngọt? Đúng là trẻ con."

(Nhớ bl nha)

Bạn đang đọc truyện *Nalu: Yêu Đúng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Chap 8

Gần cuối năm, công ty vô cùng nhiều việc, mấy ngày nay đầu óc Lucy rối tinh rối mù, chẳng những tất cả các thiết kế trong năm đều phải hoàn thành, một loạt cần được xác nhận mà còn phải nhận nhiệm vụ mới.

Mỗi ngày cô đều tăng ca đến mờ cả mắt, vừa xong việc liền chạy thực mạng đến trạm xe buýt, sợ không kịp.

Về đến nhà thì ăn một chút gì đó đơn giản rồi tắm rửa, xong liền ngã vật lên giường, ngủ li bì, ngày cả rét lạnh cũng không cảm giác được.

Năm giờ sáng trời còn mờ sương thì đã mở màng rồi giường, dùng nước lạnh rửa mặt mới miễn cưỡng tỉnh táo lại, ăn chút cháo rồi bắt chuyến xe buýt đầu tiên đi làm. Đến chỗ gặp nhau thì chuyển sang một tuyến khác, lúc này mới có thể đi thẳng đến công ty.

Cuộc sống nhịp nhàng liên tục giống như tiếng trống trận càng đánh càng nhanh, không chấp nhận được một chút phân tâm.

Lucy giống như con quay, một chốc chuyển tới nơi này, một chốc lại chuyển tới nơi khác. Thiếu chút nữa thì quên chuyện đi thay thuốc.

Vẫn là Natsu gọi điện thoại tới, lúc này cô mới vội vã chạy đến bệnh viện.

Cái gọi là trước lạ sau quen, lần này Lucy gần như là mặt không đổi sắc ngay trước mặt Natsu đang nhìn chăm chú vén áo lên.

Vừa thay thuốc vừa cùng Natsu nói chuyện phiếm, ghé vào lỗ tai hần hần mạnh, buổi tối thứ bảy nhất định phải giải thích rõ ràng với mẹ hần.

Anh cũng không đáp lời cô, mặc cho cô ở bên tai mình nói liên miên cần nhần không ngừng, nhìn cô lúc thì lo lắng, lúc thì khản trương, cảm thấy hết sức thú vị.

Thay băng thuốc xong, cô sửa sang lại quần áo, lại cứ ở trong phòng anh chần chừ không đi ra.

Anh chú ý tới động tác nhỏ của cô cũng không vạch trần, vừa xem tài liệu, vừa liếc mắt nhìn cô, chờ cô mở miệng.

Cô do dự mãi, vẫn là nhịn không được đi tới bên cạnh anh, "Bác sĩ Dragneel, thật ra không cần chờ đến tối thứ bảy."

Anh ngẩng đầu nhìn cô.

"Anh xem, " Lucy đi bên cạnh kéo lại ngồi đối mặt với Natsu, "hiện tại anh có thể nói với mẹ anh, chỉ cần anh giải thích rõ ràng, tôi sẽ không cần đi!"

Đầu cô phản ứng có chút chậm, hiện tại mới nghĩ đến thật ra đây là chuyện rất đơn giản, nếu khi anh về nhà, thuận tiện cùng mẹ mình giải thích một chút, kỳ thật bọn họ quan hệ gì cũng không có như vậy thứ bảy cô sẽ không phải đi gặp Dragneel phụ nhân.

Tuy rằng điều kiện của Natsu thực dễ người, com tôi có không cần bỏ tiền. Nhưng mà vô duyên vô cớ bị hiểu lầm là bạn gái người khác còn theo người ta đi gặp cha mẹ gì đó, thật sự là rất không bình thường.

Natsu xoay mặt nhìn Lucy, tuy rằng trên mặt lạnh như băng không có một chút biểu tình nào, lại đặc biệt tuấn tú.

Anh lớn lên thật xuất sắc. Cô chớp chớp mắt, mong chờ nhìn anh, "Bác sĩ Dragneel, anh thấy thế nào?"

Anh nhìn chằm chằm cô vài giây xong mới lạnh lùng mở miệng: "cô đã có bạn trai?"

"Chưa có nhưng mà....."

"Tối thứ bảy không có thời gian?"

"Có, nhưng mà....."

"Có tiền ăn bánh ngọt không?"

"không có....." Lucy ưỡ ưỡ cái đầu, anh cứ vạch trần điểm yếu của cô để làm gì vậy!

"Vậy được rồi." Natsu đẩy gọng kính, "Tối thứ bảy tôi sẽ đến đón cô, hiện tại....."

Anh từ trên ghế đứng lên, áo blu không nhiễm một hạt bụi, càng tăng thêm vẻ lạnh như băng vô tình, "Tôi phải làm việc, cô ra ngoài đi!"

Sao có thể như vậy! Trong lòng cô đem anh ra mắng hàng trăm lần, rõ ràng chỉ là một câu nói, sao hần cứ không giải thích!

Còn có Dragneel phụ nhân, cô đã nói rất rõ ràng, cô chỉ là bệnh nhân mà thôi, vết mổ cũng đã cho bà xem, mà bà vẫn không tin!

Mẹ con bọn họ thật kỳ quái! Cô đem hòn đá nhỏ ven đường tưởng tượng thành anh cho mới phát đá ra thật xa, thờ dài, thế mới cảm thấy cảm xúc bị đè nén trong lòng thoải mái hơn nhiều.

Đi thi đi còn được ăn tối miễn phí. Nhất định cô phải ăn thật nhiều! Tốt nhất là ăn cho hần không có tiền trả thì thôi!

Thật sự là phiền toái muốn chết! Lucy vừa đi vừa cảm giận than thở trong lòng.

Bỗng nhiên phía sau truyền đến một hồi cười, Lucy cũng không thèm ngẩng đầu, trực tiếp đi vào lề đường. Đứng là giàu nghèo chênh lệch, người ta mỗi ngày lái xe đi khắp nơi, cô thì một đồng đi xe buýt cũng đau lòng!

"Lucy Heartfilia, " Thanh âm quen thuộc truyền vào lỗ tai, cô ngạc nhiên quay đầu lại, chỉ thấy hần đang thò đầu ra cửa xe nhìn cô cười cười.

"Là anh à, " Lucy đi qua, "thật trùng hợp."

"Lên xe đi, tôi đưa cô về công ty." Loke nghiêng người mở cửa xe bên kia nói với cô.

"không cần." cô lắc đầu, "Tôi sắp tới rồi, không cần phải ngồi xe."

"Mau lên đi." trên mặt Loke là vẻ ôn hòa, không có một chút bức bách hay thúc giục, lại làm cho Lucy không có biện pháp cự tuyệt, "Nếu cô không lên mau, cảnh sát giao thông sẽ phạt tôi mất."

Lucy vừa nghe phạt tiền, làm sao còn để ý gì khác, chạy nhanh lên xe, thắt dây an toàn thật tốt mới quay đầu sang Loke nói "Công ty tôi ngay phía trước, tôi đi mười phút đồng hồ là tới, thật sự rất phiền anh."

"không phiền." Loke cười tủm tỉm đập chân ga, "Tiện đường mà thôi."

"Hôm đó chắc khuya cô mới về đến nhà?"

"Đúng vậy!" Lucy không hề để phòng đã mở miệng, "Tôi đến trạm cuối cùng còn phải đổi xe, người đi xe buýt thật đông, tôi thật vất vả mới chen lên được một chiếc."

Ngay đó lúc cô về nhà đã hơn chín giờ, một mình cô đi trên đường lớn trống trải, trong lòng vừa sợ hãi vừa căng thẳng, cho đến khi về nhà, nằm ở trên giường, thì mới thật sự thờ dài nhẹ nhõm một hồi.

Trong lòng Loke khẽ động, "Đổi xe? cô đang ở chỗ nào?"

"Ngoại thành tây." Lucy thờ dài, "Là chỗ rất vắng vẻ."

Loke kinh ngạc nháu mày, vậy mà cô lại ở một chỗ hẻo lánh như thế.

Nhưng hần thông minh không có biểu hiện ra cảm xúc gì chỉ là vẻ ôn hòa theo lời của cô dần giảm xuống. Hần là bác sĩ tâm lý, luôn luôn phân tích tâm lý mỗi người theo từng câu nói.

Mà Lucy lại ngốc, thật dễ dàng bị người ta nắm rõ tính cách.

"thật vậy sao? Anh cũng thích món điểm tâm ngọt?" Ánh mắt Lucy sáng bừng nhìn loke, cuối cùng đã tìm được một người cùng sở thích!

"Đúng vậy." loke lên tiếng, lại hơi nháu mày một chút, "cô có cảm thấy đàn ông thích món điểm tâm ngọt rất kỳ quái?"

"không! không!" Lucy liên tục lắc đầu, chỉ cảm thấy thoáng cái khoảng cách giữa cô và hần đã được kéo gần lại trở nên vô cùng thân thiết.

"Sở thích của mỗi người không giống nhau, sao tôi lại cười anh, thật vất vả tìm được người giống mình, tôi vui mừng còn không kịp!"

"Vậy là tốt rồi, " Nụ cười trên mặt loke càng thêm sâu.

Đọc theo đường đi hai người trò chuyện thật vui vẻ, hần ung dung thản nhiên gần như biết rõ hết tình hình của cô, thậm chí ngay cả quê cô ở đâu cũng biết.

Cô đang đắm chìm trong cảm xúc tri kỷ thân thiết cho nên căn bản không phát hiện, rõ ràng chính mình đi bộ chỉ hơn mười phút là đến nơi, vì sao lái xe lâu như vậy còn chưa tới.

Thẳng đến khi trước mắt xẹt qua một cảnh tượng xa lạ, Lucy mới bỗng nhiên bừng tỉnh.

"không đúng bác sĩ Spirit, đây không phải là đường đến công ty tôi!" cô mở to hai mắt bám vào cửa kính xe nhìn ra bên ngoài, thật giống như con sóc nhỏ vịn lên thân cây.

"không phải anh đi lầm đường chứ?"

"thật sao?" loke nháu mày, dừng xe nhìn ra bên ngoài, "Hình như có điểm không đúng."

"Bác sĩ Spirit nhìn đường thật giỏi!" Lucy giống như phát hiện được đại lục mới, mắt to đảo qua đảo lại, bên trong đều là ý cười, "Anh không nói sớm, tôi sẽ chỉ đường, thật không ngờ anh lại mù đường như thế!"

"thật xin lỗi." trên gương mặt ôn hòa của hần lộ vẻ có lỗi, "Tôi nghĩ có thể tìm được, không ngờ cuối cùng vẫn đi nhầm."

Hần điểm đạm nhìn cô, trong lời nói đều là tự trách, "Tôi không làm cô muộn giờ chứ? thật có lỗi, tôi..... từ nhỏ khả năng nắm bắt phương hướng của tôi đã kém....."

"không sao!" Lucy rộng lượng vỗ vỗ bả vai loke, "Bạn của tôi cũng thế nên tôi hiểu, anh không cần như vậy, tôi biết anh cũng chỉ có ý tốt."

Cô quay đầu nhìn ngoài xe, cảnh tượng hoàn toàn xa lạ làm cho cô có chút lo lắng, "hiện tại chúng ta nên trở về như thế nào đây?"

"Có rồi." loke lấy điện thoại ra, cười cười với Lucy, "Trong điện thoại có bản đồ."

Sau khi mở bản đồ, Lucy mới phát hiện bọn họ đã ra xa thành phố, một khu còn chưa phát triển.

Loke đi theo hướng dẫn trên điện thoại, thật vất vả mới tới công ty Lucy.

"Hôm nay thật sự rất xin lỗi." Loke đưa Lucy đến trước cửa công ty, "Hại cô lãng phí thời gian dài như vậy."

"Không có gì." Lucy nhìn thời gian trên di động, "Anh cũng không cố ý, không cần để ở trong lòng, tôi còn phải cảm ơn bác sĩ đã đưa về."

"Cứ gọi tên tôi đi như vậy quá khách khí." hần do dự một chút, vẫn là đưa tay xoa xoa đầu cô, "Lucy, lần sau có thể cùng cô ăn món điểm tâm ngọt không?"

Trước khi Lucy muốn cự tuyệt hẳn đã đã mở miệng trước, "cô có biết không, tôi là dân ông thích ăn món điểm tâm ngọt rất khó mở miệng, coi như là giúp tôi, cô đi cùng tôi được không?"

Loke đã nói đến đây, cô cần bản không có biện pháp cự tuyệt. Nhưng mà cô không có dư tiền để ăn món điểm tâm ngọt, trong lòng Lucy rồi rấm một chút.

Nhưng mà cô có thể chỉ đi cùng hần thôi, không có ai quy định đi nhất định phải tiêu tiền mà!

Vừa nghĩ như vậy, lập tức Lucy liền vui vẻ.

"Được, lần sau tôi sẽ đi với anh. Tôi sắp muộn rồi, tôi đi trước đây!"

"Được, gặp lại sau."

Loke nhìn cô vội vàng vọt vào thang máy, tóc đuôi ngựa sau đầu vung vẩy, trẻ trung đầy sức sống. Cảm thấy tâm tình của mình cuối cùng cũng sáng rõ.

Kết hôn, dường như cũng không phải chuyện đáng sợ, Loke ngồi trên ghế lái khởi động xe, nếu đối tượng cũng đáng yêu giống như cô gái nhỏ kia.

Bạn đang đọc truyện *Natur: Yêu Đúng Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Chap 9

"Lucy, cuối tuần chúng ta ra ngoài chơi không?" Tối thứ sáu sau khi tan ca, Erza vừa thu dọn đồ đạc, vừa nói với Lucy.

"Cuối tuần mình còn phải đi dạy, không có thời gian, cậu muốn đi đâu?" Lucy đang chiến đấu với quả cầu trên mũ lông, quả cầu cứ nhảy ra phía trước, che mất tầm mắt cô.

Erza đi tới giúp cô đem cầu nhỏ lật ra đằng sau, điểm điểm cái trán của cô, "thật là bực mạng, kiểm nhiều tiền như vậy để làm gì, định tích lũy đồ cưới à?"

Cô nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn trong trắng lộ hồng của Lucy, nhìn không được lấy tay nhéo nhéo, "Về sau ai cưới được cậu thì thật có phúc!"

"Đừng nói bừa!" Lucy đẩy tay cô ra, kéo chiếc mũ của mình lên, "Cậu còn chưa nói muốn đi đâu chơi!"

"Còn có thể đi đâu." Erza cùng cô đi ra khỏi công ty, "đi tìm Gray, anh ấy nói gần đây bị cảm, tớ muốn cho anh ấy ngay nhiên!"

Nhắc tới Gray, hạnh phúc liền ngập tràn trong mắt Erza.

Lucy chắc chắn hai tiếng, quả nhiên là tình chàng ý thiếp, xa nhau có vài ngày đã không chịu nổi.

Cô đầu vô mồm luôn không lại erza, lần này thật vất vả mới có cơ hội, phải ra sức trêu chọc mới được.

Erza cũng không chấp nhặt với cô, chỉ nghĩ đến gặp được Gray liền vui vẻ, làm sao để ý so đo với cô.

Ngược lại với Erza đang thật cao hứng, Lucy lại nhìn không được lo lắng. Tối mai cô sẽ đi gặp Dragneel phu nhân, thật sự là khản trương muốn chết.

Ài, cũng không biết anh nghĩ thế nào, lại ngầm đồng ý để mẹ anh hiểu lầm như vậy.

Có lẽ anh đã giải thích? Là mẹ anh không tin? Chắc là như vậy, ngày đó ở trong phòng anh, cô đã được chứng kiến khả năng đảo ngược sự thật của mẹ anh rồi.

Như vậy sở dĩ anh muốn cô đi là vì muốn nhờ cô giải thích?

Suy nghĩ như vậy, Lucy lập tức cảm thấy trách nhiệm của mình thật vĩ đại.

Rất cuộc nên nói như thế nào đây, nói làm sao để Dragneel phu nhân tin tưởng? Lucy vừa đi vừa vắt óc nghĩ đối sách nên ngay cả lúc tạm biệt erza cô cũng không tập trung.

Mà bên kia, Dragneel phu nhân với cuộc hẹn tối ngày mai thì hứng thú búng bùng, cơn nước xong xuôi liền lôi kéo Natsu lại.

"Natsu à, nói cho mẹ biết con và Lucy định khi nào kết hôn? Khi nào thì cho mẹ ôm cháu trai?"

Natsu ngồi trên sô pha, sắc mặt trước sau như một lạnh băng. Mẹ mình hỏi vài câu, mới miễn cưỡng vâng một tiếng.

Bà Lena nóng nảy, vâng là ý gì? Bà muốn ngày cụ thể cơ mà!

Bà đưa mắt trông mong nhìn con nhà mình, đang muốn truy hỏi, Natsu lại bỗng nhiên đứng lên, chuẩn bị lên lầu đi ngủ.

"Natsu, nói với mẹ đi chứ, dù sao mẹ cũng biết rồi, à, đừng giữ bí mật, mẹ sốt ruột lắm!" bà Lena rất nhanh đã bị con mình làm cho phát khóc, nói một câu thì chết sao? không thể để bà an tâm được sao?

Phía sau mắt kính, trong con ngươi hẹp dài của Natsu vụt hiện lên một tia sáng, anh nắm tay vịn cầu thang lưng mờ mờ nói "Mẹ đừng dọa Lucy, cô ấy nhất gan lắm." nói xong liền xoay người bước đi.

Để lại mẹ hần một mình ngồi trên sô pha đoán già đoán non y tứ trong lời nói của anh.

Đừng dọa đến Lucy? Có phải bà không nên đề cập chuyện kết hôn trước mặt cô? Được, không vội, tuy rằng Natsu đã ba mươi một tuổi nhưng Lucy mới hai mươi tư, không thể sốt ruột, bà không vội..... Bà Lena uống một ngụm trà dường sinh, ếp mình tỉnh táo lại, dù sao con dâu đã tới tay còn có thể chạy đi đâu được!

Chiều thứ bảy, Lucy cố ý mặc chiếc áo khoác dài màu nude mua đợt tết năm ngoái, phía dưới mặc một cái quần màu xám, thắt lưng cao cùng boots, làm nổi bật dáng người thon thả, hết sức hấp dẫn ánh mắt người khác.

Tóc đuôi ngựa bình thường cột lên giờ cũng buông xuống, thoạt nhìn so với bình thường thành thực hơn nhưng cũng xinh đẹp hơn nhiều.

Tuy rằng hết thấy đều là hiểu lầm nhưng mà đến cuộc hẹn với trường bối cũng không thể tùy tiện được.

Cô cho nhóc Romeo nghỉ lúc hơn năm giờ chiều, cô đã nói với Natsu nơi cô dạy kèm để anh trực tiếp đợi dưới nhà nhóc romeo.

Khi Lucy vào đến cửa, nhóc romeo không dám tin vào hai mắt mình.

Nhóc thậm chí còn ngây thơ lấy tay dụi dụi mắt, xác nhận người trước mặt quả thật là Lucy, thế mới từ trên ghế cao nhảy dựng lên, đi vòng vòng quanh Lucy, ánh mắt không ngừng được nhìn cô từ trên xuống dưới.

Lucy có chút ngượng ngùng, đẩy nhóc romeo sang một bên, trực tiếp cầm lấy quyền sách ôn tập toán của nhóc ra.

Môn toán của nhóc romeo gần đây hơi yếu, bởi vậy thời gian Lucy phụ đạo nhóc học toán luôn chiếm hơn phân nửa.

"Lucy ngơ ngác, nhận không ra đấy!" romeo chặc chặc cảm thán hai tiếng. "Chị còn rất tiềm năng!"

"Đừng làm nhảm nữa!" Lucy kéo lỗ tai đưa nhóc túm đến bên cạnh mình, đem sách luyện toán nhét vào trong tay nhóc, "Mau làm bài tập đi."

"Chị đang yêu à? Bỗng nhiên để ý cách ăn mặc?" Nhóc không buông tha cô, nhất định phải truy hỏi kỹ càng sự việc.

Nhóc cũng không biết việc mẹ mình đến nhà trọ tìm Lucy cho nên nhìn thấy Lucy cũng không có khúc mắc gì, vẫn giống như trước, cọt nhà treu chọc.

Nhưng mà Lucy lại không có cách nào thoải mái đối mặt với nhóc, cô không để ý nhóc truy hỏi, chỉ mở sách ra đánh dấu bài tập cho nhóc rồi đứng lên.

Nhóc thấy cô không quan tâm đến nhóc, chỉ có thể áp chế một bụng nghi vấn, ngoan ngoãn nghe Lucy giảng bài.

Tuy rằng biểu hiện chẳng hề quan tâm nhưng trên thực tế, nhóc rất để ý việc thi vào trường Fairy Tail.

Lucy đã làm gia sư cho nhóc romeo nửa năm, hai người vô cùng ăn ý, một người giảng một người nghe, hiệu suất cực kỳ cao.

Giữa giờ, bà Enno bỗng nhiên từ bên ngoài trở về, bung một đĩa hoa quả vào cho bọn họ, nhìn thấy hai người ngoài thảo luận bài toán thì không có làm khác, lúc này mới yên tâm lại đi ra ngoài.

Nhóc Romeo cảm thấy có chút kỳ quái, mẹ mình làm sao vậy, ánh mắt kia giống như thẩm tra. Nhưng mà nhóc cũng không nghĩ ngợi nhiều rất nhanh lại vui đùa làm bài.

Lucy tuy rằng ngốc nhưng cũng không phải không biết xem sắc mặt người khác. Biểu tình vừa rồi của bà Enno cô đã hiểu, rõ ràng là sợ cô và nhóc có gì đó.

Lucy cẩn mõi, nhìn thoáng qua nhóc đang múa bút thành văn. Nếu bà Enno thật sự hoài nghi, cô chỉ sợ phải đối việc.

Cô đã dạy được nửa năm rất hòa hợp với nhóc, tiền lương cũng rất cao, bỗng chốc từ bỏ, quả thật cô vô cùng luyến tiếc.

Để xem thái độ của bà Enno đã, nếu thật sự không được thi đi cũng không muộn.

Năm rưỡi chiều, Lucy dạy đã xong. cô chỉ cho nhóc những kiến thức trọng điểm cần nhớ hơn nữa giao mấy bài luyện tập lúc này mới thu dọn đồ đạc đi xuống lầu.

Vừa ra đến hành lang đã thấy Natsu đang dựa người vào chiếc xe sang trọng chờ cô.

Lucy lấp bắp kinh hãi, vội vàng đi đến trước mặt Natsu, "Anh tới lâu chưa? Sao không ở trong xe chờ, bên ngoài rất lạnh."

Natsu bất động như thanh sắc nhìn cô vài lần, lúc này mới mở cửa xe nói: "không sao, lên xe đi!"

Hôm nay anh mặc đồ cũng khá nghiêm túc, một thân tây trang màu đen tôn lên thân hình thẳng tắp, cao ngất tuấn tú, so với mặc áo blu trắng cảm giác hoàn toàn bất đồng.

Lucy nhận không được nhìn anh vài lần, khi Natsu nhìn qua thì có tật giật mình vội vàng dời mắt.

Dù sao Romeo vẫn cảm thấy hôm nay Lucy mặc như vậy có gì đó cổ quái vì thế sau khi Lucy xuống lầu, liền đứng bên cửa sổ nhìn xuống. Không ngờ lại thấy Lucy ngồi vào xe một người đàn ông.

Cất, quả nhiên là yêu đương sao! Romeo đem bút bi ném trên bàn, cánh tay ôm sau đầu, nằm dài trên sàn nhà.

Bà Lena chọn nơi gặp mặt là một nhà hàng Pháp, Lucy chưa từng tới nơi này, chỉ có thể gặt gao đi theo Natsu, anh đi đến đâu cô liền theo tới đó. Lúc bọn họ đến, bà Lena còn chưa tới.

Natsu đánh khước từ bồi bàn gọi món ăn, nói bọn họ còn chờ người.

Kết quả là chờ hai mươi phút, ly nước của Lucy đã sắp thấy đáy, hạnh nhân rang muối cũng ăn sạch sẽ, bà Lena vẫn chưa đến.

Đúng lúc Natsu lấy ra điện thoại, muốn gọi cho mẹ hắn, bà Lena lại trước một bước gọi đến.

"Con trai à, hai con cứ vui vẻ hẹn hò đi, mẹ đã chọn nhà hàng Pháp tốt nhất, đừng phụ kỳ vọng của mẹ nhé!"

Đại khái cũng là ấy này với sự cố ý sắp đặt của mình, bà Lena nói xong câu đó liền chột dạ cúp điện thoại.

Natsu nghe tiếng máy bàn trong điện thoại, toàn thân hàn khí mãnh liệt. Lucy kim lòng không được rung mình một cái, ngẩng đầu thử thăm dò hỏi: "Làm sao vậy, bác gái có việc sao?"

Natsu cắt điện thoại từ một tiếng, ngược tay gọi bồi bàn tới bắt đầu gọi món ăn, đợi đến khi bồi bàn đi rồi mới ngẩng đầu nói với Lucy: "Mẹ tôi có việc, ăn cơm trước rồi nói sau."

Lucy thờ dãi nhẹ nhõm một hơi đồng thời lại cảm thấy đau đầu, lần này không giải thích, vậy để bà Lena hiểu lầm tới khi nào đây?

Nhưng nhìn sắc mặt âm trầm của Natsu, cô cũng không dám đề cập đến chuyện đó vào lúc này, chỉ có thể cúi đầu chờ đồ ăn mang lên.

Đây là lần đầu tiên Lucy ăn đồ Pháp, đối với món khai vị có chút nom nớp lo sợ, nhắm mắt theo đuôi bắt chước động tác của Natsu.

Natsu thu tất cả vào trong mắt, tuy rằng chưa nói gì nhưng cũng giám tốc độ lại.

Xong món khai vị, Natsu lại lấy hai bình rượu, một là rượu brandy, một là vang trắng hương mật ong.

Hắn thích uống rượu mạnh một chút nhưng tất nhiên là không thể cho Lucy uống rượu brandy, rượu vang vị êm dịu, nhẹ nhàng khoan khoái, thích hợp cho phụ nữ uống.

"Rất ngon." Natsu đưa một ly để cao cho Lucy, rót một chút rượu vang trắng, ý bảo cô nếm thử.

Lucy nhìn chằm chằm chiếc ly chân dài xinh đẹp, có chút không dám. Bà cô nói, đi ra ngoài nhất định không được uống rượu, nhất là khi ngồi cùng một chỗ với đàn ông. Những lời này cô vẫn ghi tạc trong lòng, cho nên dù là hợp mặt bạn đại học, liền hoan công ty, cô đều không say rượu.

Nhưng lần này không giống, rượu nho trắng cô chưa từng uống, chỉ nếm thử chắc là không có vấn đề gì đâu?

"Là rượu nho?" Lucy bung ly chân dài liền nhìn Natsu, lại hỏi một câu, đôi mắt chocolate rõ ràng giống như ngập nước, so với ly thủy tinh kia còn sáng hơn, xinh đẹp hơn.

"Ừ." Natsu nhấp một ngụm rượu brandy, buông ly đáp.

Được Natsu khẳng định, Lucy không do dự, một ngụm đem hết rượu vang trong ly uống sạch sẽ. Khóe môi Natsu co rút, có thể đem rượu vang trắng uống như rượu xái, cô gái kia coi như là đệ nhất thiên cổ.

"Uống ngon thật!" Lucy liếm liếm môi, tự động cầm lấy bình rượu rót vào ly của mình.

Natsu cũng không quán cô, dù sao độ cồn rượu nho cũng rất thấp, uống không say. Rượu vang trắng hương vị trái cây được ủ rất tốt, vị luôn luôn hoàn hảo, cô thích uống cũng không kỳ quái.

Buổi tối Natsu còn phải lái xe, bởi vậy chỉ nhấp mấy ngụm rượu brandy, còn Lucy nốc hết một chai nho trắng không còn giọt nào.

Hết món chính, Natsu gọi cho Lucy bánh mì mềm phủ sốt mayonnaise và bánh hạnh nhân, chính mình thì ngồi một bên nhìn cô ăn, thẳng đến khi hai món điểm tâm ngọt trước mặt bị Lucy tiêu diệt toàn bộ, lúc này mới dẫn Lucy ra về.

"Nhà cô ở đâu? Tôi đưa cô về." Natsu lên xe thắt dây an toàn, quay sang nói với Lucy.

Sau khi uống rượu Lucy càng ngây người, ánh mắt chớp chớp, thật lâu sau mới hiểu được ý của anh.

"Tây, ngoại thành tây, đường xx....."

Natsu nhiu mày, đẩy đẩy Lucy đã mềm nhũn người trên ghế, "Đạ chỉ cụ thể, nói rõ ràng cho tôi!"

Lần này Lucy không mở miệng, chỉ híp mắt ngồi trên ghế cọ đi cọ lại giống như con mèo không xương.

Natsu bị động tác của cô làm cho nóng mặt, vội vàng thấp giọng quát: "Đừng cọ! nói dạ chi!"

"bác sĩ Dragneel....." Ánh mắt Lucy mở sương, thân mình càng cọ hơn nữa, "Sau lưng tôi ngứa quá..... Anh giúp tôi gãi đi....." nói xong đưa tay định cời áo.

Natsu đỡ trán, nếu như không cho cô uống rượu thì tốt rồi. Rượu nho thấp độ như vậy mà cũng say!

Anh dè lại tay Lucy, "Đừng nhúc nhích! Mau nói địa chỉ!"

"thật sự rất ngửa....." Lucy lắc lắc thân mình không phối hợp, gần như phát khóc, "Tôi ngửa muốn chết....."

Natsu cảm thấy có chút không đúng, còi đây an toàn quay sang, kéo áo Lucy lên thì liền thấy một vùng đỏ bồng, chi chít chấm đỏ, chính là triệu chứng của dị ứng cồn.

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đúng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Chap 10

"Con trai, này.....làm sao vậy? Lucy..... con bé....." Nhìn Natsu công Lucy, bà Lena lấp bắp kinh hãi, vội vàng mở cửa cho hai người vào.

Bình thường Natsu luôn lạnh như băng tuyết tú, nay lại chật vật, tóc bị nắm rối bù, mắt kính lệch trên sống mũi cao thẳng, xem ra sắp rơi xuống rồi.

Mà móng vuốt của Lucy còn đang trên đầu trên mặt thì bị sờ loạn.

Natsu cũng không trả lời, nghiêng đầu né tránh tay Lucy, đi thẳng lên lầu.

Bà Lena vừa thấy Natsu không đề ý tới bà, lập tức nóng nảy, trực tiếp theo đi lên, "Natsu, rốt cuộc làm sao vậy? Hai đứa..... hai đứa không phải đang hẹn hò sao, Lucy....."

Nói đến đây lại đột nhiên ngừng lại, bà Lena mở to hai mắt, giống như bỗng nhiên hiểu được cái gì, vừa mừng vừa sợ chỉ vào Natsu hỏi "Lucy uống rượu?"

Natsu gật đầu, anh đã một ngày cả hơi sức mở miệng cũng không có, không ngờ bình thường người giống như con thỏ, uống rượu xong lại có lực phá hoại lớn như vậy! Có thể đem cô bình yên vô sự vào đến nhà, anh thực sự bội phục chính mình!

Bà Lena đi theo lên lầu, liếc mắt nhìn trên giường một đồng lõa xộn, Lucy thì đang lằm bằm lại nhìn Natsu ngồi ở bên giường tháo cà vạt.

Trong lòng đấu tranh một hồi, cuối cùng vẫn là ý niệm ôm cháu trai chiến thắng.(tưởng tượng bay cao hơn juvia nữa =.=)

"Vây, con chăm sóc cho Lucy, mẹ đi ngủ đây." bà Lena lui về phía sau vài bước, rầm một tiếng đóng cửa phòng lại. Con cháu đều có phúc của con cháu, có một số việc..... bà cũng không thể quản.

"Lucy Heartfilia, tỉnh tỉnh!" Natsu lấy ra gói thuốc mua ở trên đường, vỗ nhẹ vào mặt Lucy.

Đầu óc Lucy mơ hồ, toàn thân cũng ngửa, cô cong lưng ở trên giường cọ cọ, tay thì đẩy Natsu ra.

Natsu nhủ vậy, khuôn mặt anh tuấn càng lạnh như băng. Ngồi ở bên cạnh Lucy suy nghĩ vài giây, bỗng nhiên bỏ thuốc sang một bên, trực tiếp đem Lucy từ trên giường túm dậy.

"Ngồi dậy uống thuốc!" Lucy bị dị ứng với cồn tuy rằng không nghiêm trọng nhưng cũng không thể khinh thường. Lúc bắt đầu trên người chỉ nổi chấm đỏ, hiện tại đã sốt nhẹ, phải uống thuốc mới được.

Lucy mơ mơ màng màng ừ một tiếng, yếu ớt dựa vào trong lòng Natsu.

"Há mồm!" Ngón tay thon dài hơi lạnh của Natsu đặt lên môi cô, thấp giọng ra lệnh.

Lucy lúc này thật nghe lời, ngoan ngoãn há miệng ra. Natsu thấy thế vội vàng nhét hai viên thuốc vào miệng cô, một tay ôm Lucy, tay kia thì vội lấy chén nước ở đầu giường.

"Đứng....." Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lucy nhăn lại, cố gắng nuốt, từ nhỏ cô đã quen chịu gian khổ, bởi vậy chưa bao giờ lảng phí này nọ, mặc dù là miệng bị nhét hai viên thuốc đáng đời mạng, cũng không nỡ nhỏ ra.

Còn biết đáng sao! Trong lòng Natsu hừ lạnh nhưng mà tay vẫn cẩn thận đưa nước ấm vào miệng Lucy.

Nước ấm đúng lúc giảm bớt cái đắng trong miệng, Lucy không quan tâm uống hai ngụm lớn, lúc này biểu tình trên mặt mới thả lỏng một chút.

Natsu đem chén nước đặt lại trên bàn, quay đầu thì thấy Lucy đã mơ mơ màng màng gục đầu vào hõm vai mình.

Anh nhủ vậy đem Lucy túm lên, do dự vài giây liền bắt đầu cởi quần áo của cô.

Dị ứng cồn không chỉ phải uống thuốc còn phải bôi thuốc lên người nữa.

Natsu một tay giúp Lucy cởi thắt lưng, một tay nhanh nhẹn cởi áo lông của cô.

Lúc cởi đến áo ngực, Natsu hơi do dự một chút, sau đó mặt không chút thay đổi lại tiếp tục. Nửa người trên của cô gần như đều nổi mẩn đỏ, từng chỗ đều phải bôi thuốc.

"Ngửa....." Lucy lại hừ một tiếng, mơ mơ màng màng đưa tay định gỡ, lại bị Natsu dè lại.

Nửa người anh đặt ở trên người cô để ngực cô lại dựa tay ra gối, hai tay lại duỗi sang bên kia mở thuốc, nặn thuốc ra tay bôi lên người cô.

Bỗng dưng sau, cửa lại rầm một tiếng bị đẩy ra! Natsu quay lại, chính là mẹ anh đang khiếp sợ há miệng đứng ở cửa nhìn bọn họ.

Natsu lập tức đứng lên, kéo chân qua đắp lên người Lucy, quay đầu nói: "Mẹ ....."

"Các con cứ tiếp tục! Tiếp tục đi!" bà Lena đột nhiên xoay người, xấu hổ đến nóng bừng cả mặt!

Vừa rồi bà ở trong phòng ngủ càng nghĩ càng cảm thấy như vậy không tốt. Tuy rằng bà rất muốn ôm cháu trai nhưng mà con nhà mình đem cô gái nhỏ say rượu ôm về nhà, muốn làm chuyện xấu, thì thật sự là rất không đạo đức!

Vì thế, bà càng nghĩ càng rối rắm, thật lâu sau, vẫn là đi lên, định đưa Lucy sang phòng khách, không ngờ vừa mở cửa liền thấy được một màn nóng bỏng như thế!

"Coi như mẹ không nhìn thấy!" bà Lena vừa nói vừa chạy nhanh ra ngoài đóng sầm cửa lại.

Đã phát triển đến bước này, kết hôn cũng không còn xa đâu nhỉ? Nhưng mà, không ngờ con mình lại nóng lòng thế! Bà Lena gần như là bay về phòng. (kai: hiu lăm trầm trọng ời + tưởng tượng bay cao wá nên đáp xg đi =.=)

Tuy rằng lúc trước có chút rối rắm nhưng xem bộ dáng con mình quen thuộc như vậy, có thể cũng không phải lần đầu tiên. Ừm, vậy thì không cần ngăn cản!

Nhưng mà bà phải chuẩn bị tốt một chút! Vạn nhất..... Vạn nhất cháu trai của bà đã có!

Bà Lena hưng phấn đứng ngồi không yên, suy nghĩ thật lâu, vẫn là không nhịn được cầm lấy điện thoại.

Natsu là đàn ông, khẳng định là suy nghĩ không chu đáo. Hơn nữa bà cũng là phụ nữ, biết phụ nữ khi kết hôn cần cái gì.

Bà Lena vừa hào hứng quay số vừa nghĩ con dâu nhà bà cũng không thể đón về qua loa được!

Natsu bận rộn phục vụ Lucy, không có thời gian nghĩ đến mẹ mình hiểu lầm, anh bôi thuốc cho cô xong, lại tìm trong tủ quần áo của mình một chiếc áo somi cho cô mặc vào. Sau đó không thèm quản cô nữa để mặc cô nằm ở trên giường mình ngủ say sưa.

Bản thân thì cầm quần áo đi tắm rửa, nước ấm từ trên đỉnh đầu đổ xuống, Natsu hơi hơi chớp mắt, vuốt nước trên mặt đi.

Lần này thì mẹ anh hoàn toàn hiểu lầm nhưng mà đối với anh ngược lại là chuyện tốt.

Natsu với lấy sữa tắm trên giá, khước mũi hơi hơi cong lên. Thoát khỏi một đồng phiền toái, hiện tại tâm tình anh thật sự là không tồi.

"Tôi cho cô nợ một lần." Tắm rửa xong trở lại phòng ngủ, anh nhìn thoáng qua cô đang ngủ say ở trên giường, từ bên cạnh cô lấy một cái gối và chăn khác, liền ngã lên thăm nằm ngủ.

Tuy rằng là mùa đông nhưng nhiệt độ trong phòng vẫn đủ ấm, nằm trên sàn ngược lại càng thoải mái.

Natsu đưa tay tắt đèn ở đầu giường, buổi sáng ngày mai trong phòng không chừng lại là một trận chiến ác liệt.

Đồng hồ sinh học của Lucy luôn luôn đúng giờ, mỗi ngày năm giờ sáng sẽ tỉnh lại, căn bản là không cần đặt báo thức.

Cho dù là say rượu thì buổi sáng hôm sau cũng vậy. Mặc dù đầu còn choáng, mí mắt cũng nặng trĩu, Lucy vẫn kiên định mở mắt.

Nhưng mà vừa mở mắt, cô liền cảm thấy có gì đó không thích hợp.

Giường của mình khi nào thì trở nên mềm mại như vậy? Còn có phòng ngủ, cũng không lạnh như băng, thật ấm áp gần như làm cho cô nghĩ mình ngủ bên cạnh lò sưởi.

Lucy đưa tay dụi mắt, chân bước xuống giường, không ngờ lại lập tức giẫm lên một cái gì đó mềm mềm.

Lucy chớp chớp mắt, dùng chân đá đá.

"Vật kia" nhất thời thét lớn một tiếng, tiếp theo, Lucy liền cảm thấy cổ chân bị một bàn tay chặt chẽ bắt được.

Cô bị dọa tim suýt nữa ngừng đập, đầu óc trống rỗng, mồ hôi lạnh sau lưng túa ra, sém chút nữa không chế không được hét lên, chân duỗi ra đá văng bàn tay to kia.

"Là tôi, Natsu Dragneel." Ngay lúc này, bên tai Lucy bỗng nhiên vang lên giọng nam lạnh như băng quen thuộc, tiếng thét chói tai đến bên miệng bị nuốt xuống.

Lucy khẩn trương nuốt nước miếng, "Bác sĩ Dragneel?"

"Là tôi." Natsu vừa nói vừa đứng dậy mở đèn đầu giường.

Lúc này Lucy mới thấy rõ ràng, người trước mắt đúng là Natsu.

"Việc này..... bác sĩ Dragneel, sao tôi lại....." Lucy nhìn quanh một vòng, trong thanh âm mang theo chút ngượng ngùng rụt rè.

"cô uống say, tôi không biết địa chỉ nhà cô." Natsu từ đầu giường mò tìm kính đeo lên, ngất lị Lucy.

"A! Cảm ơn anh." Lucy xấu hổ hận không thể cúi đầu tìm cái lỗ chui vào. Vậy mà lại say! Thảo nào bạn bè nói cô ngốc! May mắn bác sĩ Dragneel là người tốt.

Lucy thờ phào nhẹ nhõm, vừa định nói gì đó, bỗng nhiên nhìn đến quần áo xa lạ trên người mình.

Thân thể cô cứng đờ, lập tức ôm chần chẫn trước ngực mình, "Drag..... bác sĩ Dragneel....." Sắc mặt cô rục rỏ, lắp bắp mãi mới nói được một câu, "Của tôi..... quần áo của tôi là..... là anh thay?"

Sắc mặt Natsu không đổi, lãnh đạm từ trên xuống dưới nhìn lướt qua Lucy, "cô bị dị ứng cồn, tôi bôi thuốc cho cô."

Lucy mờ to mắt, "Dị ứng cồn?"

Natsu "ừ" một tiếng, hơi hơi ngửa đầu lên liền thấy cần cổ trắng hồng của Lucy, dãi dãi ánh mắt lạnh như băng bổ sung một câu, "Cũng không phải chưa thấy qua nhưng mà cô yên tâm đối với phụ nữ khó cần tôi không có hứng thú."

Ngượng chết cô mà! Buổi sáng ngồi trên xe buýt đi dạy, mặt Lucy vẫn còn đỏ chảng những uống rượu say còn làm phiền anh như vậy, cô thật sự là không còn mặt mũi nào!

Về sau nhất định phải tìm cơ hội cảm ơn anh thật tốt, Lucy xoa xoa huyết thái dương, trong lòng nghĩ.

"Lucy đâu?" Lúc điểm tâm, bà Lena ở trong phòng tìm một vòng cũng không thấy Lucy, liền ngẩng đầu hỏi natsu ngồi bên cạnh.

"Đi rồi."

"Sáng sớm đã đi rồi?" bà Lena giật mình buông chiếc đĩa xuống, "Hai đứa cãi nhau à? Có phải Lucy tức giận hay không?"

"không phải." Natsu lập tức chặt đứt tưởng tượng của mẹ mình, "cô ấy có việc đột xuất."

"thật sao?" bà Lena có chút nửa tin nửa ngờ, "Vậy sao con không đưa con bé đi?"

"cô ấy nói không cần."

"Vậy cuối tuần sau con bé còn đến không?"

Natsu đang gấp thức ăn ngừng một chút qua vài giây mới lạnh lùng nhà ra một chữ, "Đến."

(nhớ bí ý kiến nhá)

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đúng Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Chap 11

Vì kai mún cho thứ jellal thích chuy lu nhà ta nhưng tới cuối cùng thì jellal ko cười ai hết cho để cô đơn nhưng mà có nhiều fan jerza inbox ns tại s ghép erza zí gray nên ném gạch r' cr' đòi đốt nhà kai nên kai sẽ cho loke thay thế z nha cho vừa lòng fan jerza.

Lucy không về nhà mà trực tiếp đến nhà nhóc Romeo. Mỗi sáng thứ bảy, chủ nhật cô đều đến dạy nhóc, mười hai giờ trưa mới xong.

Sở dĩ ngày hôm qua kéo dài tới năm giờ chiều là vì thứ bảy tuần trước cô phải đến công ty nghe tư vấn tâm lý, xin nghỉ một ngày, cho nên chiều hôm qua là dạy bù sáng thứ bảy tuần trước.

Nhà Natsu cách nhà Romeo cũng không xa, bởi vậy Lucy xuống xe buýt, vẫn còn thời gian ăn bữa sáng, xong mới tới nhà nhóc.

Nhóc quần lầy cô không tha, tra hỏi hôm qua người đàn ông ở dưới lầu có phải là bạn trai cô không, cô bị nhóc hỏi tới phát phiền, nhất quyết im lặng không thêm đề ý, lúc giảng bài thì giảng bài, nhóc đặt câu hỏi, cô sẽ không nói.

Nhóc xem bộ dáng kháng cự của cô, đem bút đặt trên bàn, giương mắt khiêu khích, "Tôi nói này Lucy ngo ngác, yêu đương thì có cái gì mà không dám thừa nhận? Hay là bạn trai chị quá khó coi?"

Nhóc càng nói càng hăng hái, "Hôm qua tôi ở trên lầu nhìn xuống, bóng dáng cũng không đến nỗi nào mà!" nhóc sờ sờ cằm, chống lại cô đang tức giận trừng mắt, bỗng nhiên nó nụ cười, "Tôi đã nói hiểm có anh đẹp trai nào vừa ý chị mà, nhìn chị thực ngốc nghếch! thật ra, xấu trai một chút cũng không sao....."

"Cậu cảm phiền!" cô vơ lấy quyển sách dày cộp như viên gạch trên bàn trực tiếp đập vào đầu nhóc.

Nhìn nhóc ôm đầu về mặt đau đớn, liền nhẹ hằm rằng trắng tính, uy hiếp: "hỏi thêm một câu nữa tôi đánh chết cậu!"

"Bác sĩ Dragneel tốt như vậy, có trách nhiệm với bệnh nhân như vậy còn chăm sóc mình khi say rượu, làm sao có thể để cho tiểu quý này chịu bởi như thế! Huống chi bác sĩ Dragneel không hề xấu, bác sĩ Dragneel thật đẹp trai!"- suy nghĩ của chuy lu (kai*gián hết cỡ: khen cho nhiều zô đi r' từ từ sẽ bí là ng' tốt hay xấu á)

"Được, được, tôi không nói nữa!" nhóc xoa nhẹ chỗ bị cô đánh, Lucy ngo ngác này đánh cũng thật hung dữ, đau chết nhóc! Còn chưa ra làm sao đã bảo vệ như vậy! Hừ! Ngốc nghếch, có khi bị người ta lừa còn giúp người ta kiếm tiền nữa!

"Tôi nói thật mà, Lucy ngo ngác, chị đừng động thù!" nhóc tay mặt lạnh lẽo đem quyển sách dày kia đoạt lấy, giấu ra sau, "Chị đừng vội xác định quan hệ với người ta, chị hiểu rõ anh ta không, chị....."

"Sao vậy, Lucy có bạn trai?" Ngay phía sau, bà Enno bỗng nhiên bung một đĩa hoa quả đi đến, lời nói kế tiếp của nhóc bị bà cắt ngang, đánh nuốt trở về trong bụng.

Bà Enno cười khanh khách ngồi bên cạnh cô, nắm lấy tay cô, thoát nhìn thật giống quan tâm thân thiết, "Có bạn trai khi nào vậy? Sao không nói với chúng tôi một tiếng, Romeo rất quan tâm cô đó."

Cô cảm thấy lời này của bà Enno có chút kỳ quái nhưng đầu óc cô chậm chạp, cũng không biết rốt cuộc không đúng chỗ nào. Mớ miệng muốn giải thích Natsu thật ra không phải là bạn trai cô.

"Chỉ Enno, tôi....." cô vừa mới mở miệng, liền đối diện với ánh mắt bà Enno, tuy rằng mang theo ý cười lại không hiểu sao làm cho cô cảm thấy không thoải mái.

Cô bỗng nhiên nhớ tới bà Enno vẫn hoài nghi cô và nhóc cô quan hệ không bình thường, nếu cô..... cô nói dối là có bạn trai, như vậy có thể xóa tan nghi ngờ của bà En không?

Nhưng mà..... Nhưng mà nói dối gạt người, có phải cũng rất xấu rồi không?

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lucy ửng đỏ, trong đầu giao chiến càng càng kịch liệt.

"Ái u, xem bộ dáng này chính là có rồi." Bộ dáng Lucy rũ mắt đỏ mặt trong mắt bà Enno lại bị hiểu lầm thành thẹn thùng.

Nụ cười trên mặt bà Enno chỉ một thoáng liền trở nên cười mờ hơn nhiều, liếc mắt vừa đọc sách, vừa dựng thẳng lỗ tai nghe Romeo, nhìn về phía Lucy nói: "Lucy, tính tình của cô rất hiền, có người thương cũng tốt. Cần phải nắm chắc vào!"

Lucy mơ mơ màng màng gật đầu, "Vâng....."

"nói cho tôi biết bạn trai cô đang làm nghề gì vậy?"

Lucy nháy mắt một chút, trong đầu hiện ra bộ dáng hung ác của Natsu khi cầm dao phẫu thuật.

"Bác sĩ khoa nhũ tuyến."

"....."

Xa xa ở bệnh viện bác sĩ Dragneel đầy trách nhiệm đang dùng nhịp tâm còn gấp miếng bông khử trùng cho bệnh nhân, bỗng hắt xì một cái, miếng bông liền rơi xuống miệng vết thương của bệnh nhân.

Còn ngấm vào miệng vết thương còn đang rỉ máu, bệnh nhân đau "á" một tiếng, tiếng kêu thảm thiết nhất thời vang vọng toàn bộ phòng trực ban.....

Day xong, Lucy không ăn ở bên ngoài, cô đi chợ mua ít khoai tây về nhà, bữa trưa định xào khoai tây ăn.

Đúng là khoai tây đất thật, Lucy vừa gọt vỏ khoai tây vừa đau lòng. Lần sau về nhà mang lên nhiều một chút. Nhà cô có sân rộng, trong vườn ba cô trồng rất nhiều khoai tây, củ to thơm ngon, tốt hơn so với mua bên ngoài nhiều.

Ăn cơm trưa xong, Lucy mở ra máy tính ra xem thông tin việc làm. Chiều thứ bảy và chủ nhật cô rảnh, không thể lãng phí thời gian được, phải tìm thêm việc gì đó mà làm.

Xem tới xem lui, cuối cùng tìm được một công ty hoạt hình. Công ty này đang mở rộng kinh doanh, bởi vậy cần gấp nhân viên writer bán thời gian, không cần đến công ty, chỉ làm bên ngoài là được, hỗ trợ viết vài cái quảng cáo hoặc là tuyên truyền hình ảnh.

Khả năng sáng tác của cô không tồi, thời đại học cũng đã giành được rất nhiều giải thưởng văn hóa, bởi vậy cũng không do dự, trực tiếp gửi sơ yếu lý lịch qua.

Công ty này phòng chừng đúng là thiếu người trầm trọng, Lucy vừa gửi lý lịch không lâu đã có điện thoại gọi tới, hỏi cô có thời gian đi phỏng vấn không, địa điểm là ở ngoại thành tây.

Lucy đương nhiên đồng ý, cô ở ngay tại ngoại thành tây, phỏng vấn rất thuận tiện, có nghề mới buông tha cơ hội này!

Cô vội vàng mặc áo khoác, đi đến trạm xe buýt, hơn mười phút là tới công ty hoạt hình kia.

Người phỏng vấn hết sức chuyên nghiệp, cho dù là rất cần người, vấn đề gì nên hỏi cũng không thiếu một câu.

Thẳng đến khi Lucy thấy khó cả miệng, người phỏng vấn mới gật đầu kêu ngừng, trên bàn liền xuất hiện một đồng tài liệu đặt ở trước mặt cô, "Đây là tài liệu phim lần này, cô về xem kỹ, một tuần sau nộp phần quảng cáo."

Lucy vội vàng cất tài liệu rồi gật đầu.

"Còn nữa, " Người phỏng vấn chỉ vào màn hình máy tính, hướng Lucy vẫy tay nói: "Đây là mấy bộ phim nhỏ, cô về xem, có thể giúp ích cho cô đấy. Mặt khác, Heartfilia tiểu thư..."

Người bộ phỏng vấn nhìn lên xuống đánh giá cô vài lần, lúc này mới nói "Nhân viên làm ngoài của chúng ta tiền lương không nhiều hơn nữa chỉ khi nào quảng cáo được thông qua cô mới có thù lao, cô phải nghiêm túc làm cho tốt."

Lucy đem tài liệu cất vào trong túi, "Tôi biết, chị yên tâm đi. Tôi viết quảng cáo khá tốt, trực tiếp gửi vào hòm thư của chị là được đúng không ạ?"

Người phỏng vấn gật đầu, "Được."

Ra khỏi công ty hoạt hình, tâm tình của Lucy rất phấn khởi, cái gì cũng thuận lợi. Làm việc này không có áp lực, chỉ cần bỏ ra một ít thời gian nghỉ ngơi là được còn có thể kiếm tiền, thực tốt!

Cô vô cùng cao hứng trở về nhà, mở cửa liền đi thẳng đến máy tính. Lucy tuy rằng ngốc nhưng làm việc lại rất nghiêm túc, một khi đã quyết định làm thì tuyệt đối không qua loa.

Nếu người phỏng vấn bảo cô xem mấy bộ phim nhỏ, khẳng định là có ý nghĩa, cô phải cẩn thận suy nghĩ mới được.

Lucy xem lên say mê mãi cho đến khi mắt nhắm mở, mở không nổi, lúc này mới nhìn thời gian ở góc máy tính. Nhất thời bị hoảng sợ, đã hơn bảy giờ rồi, cô còn chưa ăn cơm tối!

Cô dụi mắt, đóng máy tính, vừa định đi phòng bếp nấu cơm chợt nghe di động vang lên. Cầm lên thì thấy là Erza gọi.

"Erza, có chuyện gì vậy?" Lucy vừa đi vào phòng bếp vừa nghe điện thoại.

Bên kia vô cùng yên tĩnh, giống như Erza không nghe thấy lời của cô.

"Erza, làm sao vậy?" Lucy không tự chủ dừng bước, lời nói cũng mang theo chút lo lắng.

"Lucy..... " Giọng Erza khàn khàn, giống như lâu rồi không nói, thậm chí có chút chói tai, "Tớ với Gray chia tay."

"Cái gì? Sao, sao có khả năng? Vì cái gì?" Lucy lắp bắp kinh hãi, vội vàng hỏi. "Anh ấy có người phụ nữ khác."

Thanh âm Erza nghẹn ngào, "Lucy, anh ấy có người khác....." nói đến câu này đã khóc không thành tiếng.

Trong lòng Lucy lộp bộp một tiếng, "hiện tại cậu đang ở đâu? Minh qua tìm cậu!"

Bên kia trầm mặc vài giây mới vang lên thanh âm khàn khàn của Erza, " Bar Love."

Bar Love, Lucy xách ba lô lên liền chạy ra ngoài cửa. Chỗ đó gần công ty bọn họ, cùng nơi này một đồng một tây, quả thực là hai nơi trái ngược.

Lucy chạy ra đường cái, trực tiếp đưa tay bắt một chiếc xe taxi, đọc địa điểm.

Hiện tại cô cũng không quên được nhiều như vậy, gì mà có tiền hay không, erza mới là quan trọng, cô ấy xinh đẹp và rất tốt bụng lại đang đau lòng nếu xảy ra chuyện gì thì làm sao bây giờ?

Lucy càng ngày càng lo lắng, hận không thể trực tiếp mọc cánh bay đến Bar Love.

Ngồi xe hơn một giờ, Luy giống như ngồi trên chảo dầu. Vừa đến nơi, người luôn luôn yêu tiền như mạng lại ngay cả tiền thừa cũng không chờ lấy, trực tiếp vọt vào quán bar.

Không khí trong quán cũng không đậm mĩ sự đổi như trong tưởng tượng của Lucy ngược lại yên tĩnh mà hài hòa đúng là giống sao đêm.

Trên sân khấu một ca sĩ đang ôm đàn ghita hát bài "Bởi vì tình yêu", một người hát hai người đệm, giọng hát êm dịu mà từ tính, lại tạo nên phong vị riêng biệt.

Lucy theo quầy bar tìm được ghế dài, từ chỗ ngồi quan sát, cuối cùng tìm được khuôn mặt đầy nước mắt của Erza ở giữa phòng.

"Erza, theo mình về nhà đi." Lucy ngồi xuống đưa tay lau nước mắt trên mặt Erza. Mặt Erza rất lạnh trong nháy mắt chạm vào khiến cho Lucy rung mình một cái.

"Lucy, anh ấy có người khác." Erza dựa vào Lucy nước mắt theo khóe mắt chảy xuống.

"Minh phát hiện trong..... ngân kéo của anh ấy..... có rất nhiều áo mưa..... anh ấy..... cũng thừa nhận."

Thần minh Lucy cứng đờ, quả thực không thể tin được điều mình vừa nghe thấy, Gray và Erza đã ở bên nhau năm năm, tình cảm của bọn họ luôn luôn rất tốt.

Tình tình Gray ôn hòa, luôn chiều chuộng Erza, cây táo sao có thể ra chuối thơm. Người như vậy sao có thể một chân hai thuyền?

Lý Duyệt Nhiên đưa tay gạt nước mắt, ngừng đầu cảm lấy chén rượu trên bàn, đem rượu bên trong một hơi cạn sạch, lau nước mắt, lộ vẻ mặt chàm chọc, "Cậu không tin đúng không? Nếu không phải tận mắt chứng kiến, mình cũng không tin ....."

Nó quay đầu nhìn cô, ánh mắt bi thương mà kéo dài, "Lucy, trăm ngàn lần không được tin tưởng lời nói của đàn ông, trăm ngàn lần không được....."

Trên sân khấu ca sĩ còn hát, "Bởi vì tình yêu, sẽ không đau khổ....." thanh âm từ tính cùng tiếng nhạc đệm ghita du dương, đem tiếng mở cửa lần áp không nghe thấy gì.

"Natsu, chúng ta qua bên kia ngồi." Loke chỉ chỉ ghế dài phía trước.

Natsu gạt đầu cùng Loke đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Nalu: Yêu Đúng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Chap 12

"Hai ly brandy, cảm ơn." Loke đợi cho phục vụ đi rồi ngồi đối diện với Natsu hỏi: "Không thắc mắc vì sao hôm nay tôi gọi cậu ra đây à?"

Natsu nhướn mày, "Lúc cần tự nhiên cậu sẽ nói."

"Người này thực không thú vị." Loke chống cằm từ trên xuống dưới đánh giá Natsu, bỗng nhiên mờ miệng: "Cậu có nghĩ tới kết hôn không?"

Natsu nhiu mày, "Vì sao lại hỏi như vậy?"

"Một mối." Loke mỉm cười với nữ phục vụ đang đi tới, gạt đầu cảm ơn, tay phải lấy ví tiền, rút từ bên trong hai tờ tiền đặt vào khay.

Mặt nữ phục vụ đỏ lên, ngay cả tiền cũng không nhận, vội vàng xua tay lắc đầu, "không, em phải cảm ơn anh mới đúng."

Natsu đem hết thấy thu vào trong mắt, khinh thường xì một tiếng, cầm ly rượu lên nhấp một ngụm.

Loke vẫn tươi cười nhìn nữ phục vụ đi xa, lúc này mới quay đầu, "Nếu cậu cứ như vậy chắc tôi không phải lo lắng vấn đề hôn nhân của cậu rồi?"

"Có ý gì?"

Loke bắt đầu thuyết giảng, "Tâm lý học có nói người với người kết giao trên thực tế chính là một loại trao đổi, cậu phải bỏ ra gì đó để đối phương cảm thấy có giá trị, đối phương mới có thể lấy thù lao giống vậy báo đáp cậu."

Nói tới đây hắn dừng một chút, xác định anh đang nghe, lúc này mới tiếp tục: "Mà cậu chưa bao giờ chủ động kết giao với ai càng miễn bàn khiến cho người khác vừa lòng, chẳng lẽ cậu không cảm thấy đây là vấn đề?"

Natsu nhấp một ngụm rượu, âm thanh lạnh lùng nói: "không cần cậu quan tâm"

"Được, được." hần giờ tay đầu hàng, "Tôi biết bác sĩ Dragneel có mị lực lớn nhưng mà tôi hỏi thật cậu thật sự chưa từng nghĩ tới kết hôn sao?"

Natsu buông ly rượu, ngọn đèn quán bar mờ nhạt dừng ở trên đỉnh đầu của anh làm cho sùm mặt anh thoát nhìn lúc sáng lúc tối, "đã từng."

"Vậy hiện tại?"

"không nghĩ tới."

Ánh mắt Loke nhìn chăm chú cảnh hồng kiều điểm cảm trên bàn, vốn là đối mặt ôn hòa càng trở nên nhu hòa, "Có khả năng tôi sẽ kết hôn trước cậu." (kai: chưa chắc à nha)

Natsu sừng sốt, "Cậu đã có đối tượng?"

"Phải." Đầu ngón tay Loke khẽ chạm vào cánh hoa hồng, đáy mắt mềm dịu giống như loại tơ lụa hào hạng gần như có thể thấy tình cảm nồng nàn đang cháy bên trong. "Có một."

Khi nào vậy? Tốc độ cũng quá nhanh đấy. Diệp Lương Nhất nhướn mày ý bảo Chu Tề nói tiếp, tuy rằng tính cách hắn lạnh đạm, nhưng cũng không có nghĩa không quan tâm đến bạn bè.

Loke là bạn tốt nhiều năm như vậy tuy ngoài miệng Natsu chưa bao giờ nói ra nhưng trong lòng vẫn rất quan tâm hắn.

"nói thế nào đấy." Ánh mắt loke mang ý cười, "một người rất đơn giản và rất dễ nuôi."

"Chỉ như vậy?"

"Ừ." Loke bung ly rượu lên uống một ngụm, "Nhưng trước mắt tôi còn chưa xác định."

Natsu nghi hoặc nhìn hắn.

"Theo tôi phân tích, cô ấy là một người đơn giản và thẳng thắn." Loke nhiu mày, "Nhưng tôi cũng không thấy cô ấy có ý định kết hôn. Hơn nữa cậu có biết, "

Loke chống lại ánh mắt của Natsu, đem chỗ rượu trong ly uống một hơi non phân nửa, "Có lúc tôi không khống chế được cảm xúc của mình....."

"Cho nên?"

Loke tự giễu cười cười, "Cho nên tôi còn do dự."

Natsu không nói chuyện, chỉ cầm ly rượu lên chạm ly cùng Loke. Hai người đồng thời ngửa đầu dốc vào chất lỏng màu lục nhạt.

"Sao có thể? thật..... thật quá vô si !"Hai tay Lucy nắm chặt, khuôn mặt nhỏ nhắn tức giận đỏ bừng.

"Đừng vậy!" Erza đã ngừng khóc nhưng ánh mắt vẫn sùng đó, cô ngoắc tay gọi phục vụ tới kêu mấy chai bia về mặt chàm chọc, "Mình cũng thấy thực vô si."

Ngày đó cô đột ngột đi tìm Gray, vốn tưởng rằng sẽ cho Gray một bất ngờ, lại đúng lúc Gray tặng ca. May là cô có chìa khóa nhà trọ của Gray mới không khổ sở chờ ở bên ngoài.

Phòng của đàn ông độc thân thật bừa bộn, tất, quần áo ném đầy giường, trên sàn cũng bám một lớp bụi thật dày.

Đã sớm đoán được cảnh tượng như vậy cho nên nó cũng không kinh ngạc, nhất hơn hai giờ dọn dẹp nhà cửa sạch sẽ lại đem quần áo bẩn của gray đi giặt sạch, thật đúng vai một cô vợ đảm đang, lúc này mới nằm ở trên giường chờ Gray.

Không ngờ chờ đến tối, Gray vẫn chưa trở về. Gray chưa quay về cô cũng không có tâm tình nấu cơm, liền gọi điện thoại kêu bên ngoài mang tới.

Kết quả khi người ta đưa tới cô lại không có tiền lẻ, liền mở ngăn kéo đầu giường Gray để tìm.

không ngờ tiền lẻ còn chưa tìm được lại thấy một món quà không thể tưởng tượng nổi: một hộp bao cao su chỉ còn lại một chiếc.

Sau khi tiễn người giao hàng về, cô mơ hồ đi vào phòng ngủ. Chán nằm nhũn quạ thực không giống chán mình, đầu óc giống như bị thiết chùy giáng một chương, đánh đến nỗi cô không có cách nào suy nghĩ.

Cô nhớ rõ rằng, lần trước cô đến tìm Gray, bọn họ cùng đi siêu thị mua hai hộp áo mưa, khi đó Gray còn trêu ghẹo nói, hai hộp này có thể đủ cho bọn họ dùng nửa năm.

Nhưng mà hiện tại, trong ngăn kéo áo mưa chẳng những không đúng số lượng mà ngay cả nhãn hiệu cũng không phải là loại bọn họ đã cùng mua.

Cô nằm ở trên sàn, giống như người chết, thân thể cứng ngắc, cả người lạnh như băng. Giường ngay kia mà cô ngay cả chạm cũng không muốn.

Đến nửa đêm, cuối cùng Gray đã trở lại. Vào phòng ngủ bật đèn liền thấy ngay Erza đang nằm trên mặt đất.

Còn chưa kịp tươi cười, liền cứng ngắt ngừng lại nơi đó. Bên cạnh Erza đứng là một cái áo mưa còn sót lại trong ngăn kéo.

Chứng cứ ngay trước mặt, lời biện bạch nào cũng không thể thoát ra.

Đối mặt với chất vấn của erza, gray thẳng thắn thừa nhận, hẳn đúng là có người đàn bà khác nhưng chỉ là khi có nhu cầu sinh lý mà thôi.

Bọn họ yêu nhau đã hai năm là đàn ông đều không nhận được. Hẳn yêu nó đã xác định cô là vợ mình nhưng mà hẳn cũng có nhu cầu sinh lý.

Nhưng mà Erza thường xuyên không ở bên cạnh hẳn, không có biện pháp, chỉ có thể tìm phụ nữ bên ngoài.

Erza không dám tin vào lời tai của mình, nó biết Gray luôn luôn ôn nhu, tính tình tốt, chưa bao giờ nghiêm mặt, đồng dạng nói ra những lời vô liêm sỉ như vậy.

Rốt cuộc là hẳn thay đổi hay là ngay từ đầu nó đã không hiểu hết con người thực của hẳn?

Erza dùng hết sức lực còn lại trên người tát một phát lên mặt Gray, khiến đầu hẳn lệch sang một bên, lạnh lùng bỏ lại 1 câu chia tay rồi rời khỏi nhà trọ Gray.

Nó không quay về nhà trọ của mình mà là trở về nhà cha mẹ miễn cưỡng cười vui với ba mẹ một ngày, lúc này mới rời khỏi nhà, gọi điện cho Lucy.

Ở trước mặt ba mẹ cô không thể biểu hiện chút gì ra ngoài để tránh bọn họ lo lắng. Trong mắt ba mẹ cô, Gray đã sớm là con rể bọn họ. Hiện tại nếu đột ngột nói cho họ biết, nó và gray đã chia tay, cô chưa nói được.

Lúc tuyệt vọng như thế này, chỉ có cô, Lucy ngốc nghếch mới làm cho cô buông hết gánh nặng, đem tất cả ủy khuất và không cam lòng trút ra ngoài.

"Đề mình gọi điện cho anh ta!" Lucy lấy điện thoại lại gần trong mắt gần như bốc cháy, "không! Đề mình đi tìm anh ta! thật sự là quá đáng!"

Nhiều năm như vậy, erza đã hi sinh cho gray bao nhiêu cô đều biết hết vậy mà bây giờ gray lại.... Chẳng những phản bội còn nói ra những lời không biết xấu hổ như thế!

Cô phải đòi lại công bằng cho erza, cô nhất định phải hỏi rõ ràng! Hỏi gray rốt cuộc là nghĩ như thế nào!

"Đừng gọi cũng đừng đi." Lúc này, ngược lại Erza lại bình tĩnh hơn, "Mình không muốn có liên hệ gì với anh ta cả."

"Nhưng dựa vào cái gì bị hẳn lừa nhiều năm như vậy?" Lucy đột nhiên đứng dậy, hai mắt đều đỏ, "hắn còn có lương tâm không? Cậu đi làm cũng nhớ thương anh ta, anh ta..... Anh ta sao có thể....."

"Được rồi, lucy." Về mặt của erza lạnh lùng cùng bộ dáng sa sút vừa rồi quả thực là hai người trái ngược, "Mọi việc cũng đã xảy ra rồi, có hỏi lại một trăm lần cũng vậy thôi." nó cắn môi cười lạnh, "hắn là cái thứ gì? Mình muốn hẳn nhìn cho rõ, không có hẳn ta mình vẫn sống tốt!"

Lucy ăn nói vụng về nhưng mà nghĩ tới nó trong lòng lại khó chịu, há miệng thở dốc không nói được gì, bỗng nhiên xoay người chạy ra ngoài.

Cô ghen thật sự khó chịu, không khí trong quán bar rất nặng nề, cô phải ra ngoài hít thở không khí.

Erza lại nghĩ cô muốn đi gọi điện cho Gray, vội vàng đuổi theo ngăn cản.

Hai người cứ chạy một đường như vậy, không chút do dự, hấp dẫn hơn phần nửa chú ý của quán bar, ngay cả ca sĩ đang hát trên đài cũng dừng đàn ghita trong tay.

"không được đi! Mình nói rồi không được đi!" Erza cầm lấy cổ tay Lucy, trên khuôn mặt xinh đẹp hiện lên một chút dữ tợn, ánh mắt cũng hung ác dọa người.

"erza, không phải, ngực mình khó chịu, mình muốn....."

Phía sau bỗng nhiên truyền đến loạt tiếng bước chân tiếp theo cô chợt nghe đến thanh âm quen thuộc, "Lu...cy?"

Cô quay đầu liền thấy về mặt Loke kinh ngạc nhìn cô mà ở bên cạnh hẳn là Natsu không chút biểu tình.

"Các cô đang định về sao?" Natsu mỉm cười lại tiến lại gần cách Lucy gần chút, lúc này mới lên tiếng.

"A, không phải, chúng tôi....."

"Phải, chúng tôi đang định về." Erza ngắt lời Lucy, sắp đến giữa Loke và Lucy ngăn trở tầm mắt Loke, ánh mắt không thân thiện nhìn hẳn.

Loke cũng không để ý chỉ nghiêng đầu nhìn đôi mắt đen to lúng lúng của Lucy, "Đề tôi đưa các cô về nhà lần này không được từ chối đâu."

Lucy vội vàng lắc đầu, "Sao có thể như vậy chứ Loke, chúng tôi có thể tự mình về được."

"Lucy..." Erza bỗng nhiên xoay người nhìn cô.

"Hả?"

"Cậu ở phía tây, một mình trở về rất nguy hiểm." Ánh mắt của cô quét qua Loke và Natsu, bỗng nhiên chỉ vào Natsu nói: "Đề anh ấy đưa cậu về!"

Nói xong, cô lại nhìn Loke, "Có phiền anh đưa tôi một đoạn không?"

Trong mắt Loke kinh ngạc chợt lóe nhưng ngay lập tức sáng tỏ cười cười, "Đương nhiên không phiền, chỉ là..... Natsu, phiền cậu."

Natsu gật đầu, tóm lấy Lucy còn đang ngơ ngác không rõ tình hình, lạnh lùng nói: "đi thôi."

Dọc đường đi Natsu không mở miệng, Lucy cũng không nói chuyện, hiện tại trong đầu cô cực loạn, đều là chuyện của Gray và Erza, căn bản không có tâm tình tìm đề tài.

Đêm khuya đường sá rất thông suốt, tốc độ xe Natsu lại không chậm theo chỉ dẫn của Lucy không đến một giờ đã đưa cô về tới nhà.

"Cám ơn anh, bác sĩ Dragneel." Lucy cười đầy an toàn, "Anh về cẩn thận một chút." Vừa định xuống xe, tay phải mới vươn ra mở cửa xe đã bị một bàn tay to khác đè lại, Lucy kinh ngạc quay đầu, "Bác sĩ Dragneel còn có việc gì sao?"

Natsu tóm cổ tay cô đem cô kéo lại gần mình, ánh mắt gắt gao chăm chú nhìn Lucy, nhìn nhau vài giây, bỗng nhiên mở miệng nói: "Làm bạn gái tôi."

Trong phòng của kai

Erza *cầm cổ áo*: gray một diễn thi dáng hoàng lại nghe chưa đừng để chị nỳ phải tốn 5 lít ne mất nghe chưa.

Gray *đỏ mặt hỏi hột*: em có thấy chị tốn giọt n' ầu chỉ có pà ư ả tởn thui

Erza: ừm ex đứng tại chị ko khóc đc nên đâm ra kiu pà cật hành tây nên zờ ngồi khóc thì phải

Kai *khóc*: 2 ng' ác wá à già vờ khóc ko đc hay s còn thg' nat nữa đừng có lấy hành tây chét ngay mắt nữa

Natsu *khóc + lăn wa lăn lại*: cay wá cay wá cay wá cứ tưởng là đồ chơi mà happy hầy đợi đó

Happy: nat pị dụ r' kakaka.

Bạn đang đọc truyện *Nalu: Yêu Đúng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 13: Chap 13

Dưới ánh sáng lò mờ, đôi mắt sáng quắc của anh nhìn về cô chăm chăm, đứng trên mặt cô, dường như muốn chờ đợi câu trả lời chân thực.

Trái tim Lucy nhất thời đập nhanh hơn, khuôn mặt cũng nháy mắt đỏ bừng, không biết nói cái gì mới phải, một hồi lâu mới lắp bắp: "à... cái đó...."

"Làm bạn gái của tôi." Natsu vẫn nhấc lại năm chữ kia, trên khuôn mặt anh tuần không nhìn ra một chút biểu tình.

Đầu óc Lucy đang lên tới 9 tầng mây trong chốc lát thì nghĩ có phải bác sĩ Dragneel là đang thử lộ với cô hay không, một hồi lại nghĩ bác sĩ Dragneel sao có thể thích cô, kết quả là nửa ngày cũng không trả lời Natsu.

Natsu cũng không vội cứ lẳng lẳng ngồi đó cầm lấy tay cô chờ cô trả lời.

Lúc này Lucy ngay cả ngẩng đầu nhìn Natsu cũng không có dũng khí, cô rũ mắt xuống, lông mày không ngừng chớp chớp, cảm thấy hai má ngày càng nóng, trái tim tưởng như nhảy cá ra ngoài, tay chân khấn trương sắp cứng ngắt.

Cô vụng trộm nâng mắt nhìn thoáng qua Natsu, anh vẫn duy trì bộ dáng lạnh như băng giống như vừa rồi không phải anh nói làm bạn gái của tôi mà là chẩn đoán bệnh tình ở bệnh viện.

Lạnh lùng, không một chút dục dăng.

Lucy không biết làm sao bỗng nhiên nghĩ đến câu nói kia của Erza "Đàn ông đều không thể tin."

"A..... cái đó..... bác sĩ Dragneel, tôi....."

"Cô đừng hiểu lầm." Cô vừa mới có lấy dũng khí nói với anh đã bị thanh âm mang theo khí lạnh của Natsu cắt ngang, "Chỉ là diễn cho mẹ tôi xem mà thôi."

Hồ hấp của Lucy cứng lại, "Cái gì??? ý của anh là sao???"

"Rất đơn giản."

Natsu buông tay cô ra không chút để ý gạt mấy sợi tóc lộn xộn trên trán cô, "Cô gái làm bạn gái của tôi thỉnh thoảng đến nhà tôi lộ diện là được."

Thì ra là như vậy..... trong lòng Lucy bỗng nhiên dâng lên từng trận chua chát, giống y như là nước mơ ngấm, chua xót gần như làm cho cô không chịu nổi.

Cô lắc đầu, "Tôi không làm, tôi không gạt người. Anh tìm người khác đi." Nói xong cô đột nhiên mở cửa xe đi xuống.

Natsu cũng theo xuống xe không nhanh không chậm theo sau Lucy đang hốt hoảng chạy đi, "Cô không làm cũng được."

Bước chân Lucy dừng một chút, quay đầu nhìn anh.

Natsu mặc áo choàng màu đen, thân hình cao ngất, khí chất lồi lạc lại lạnh lùng không có một chút biểu tình.

Anh chậm rãi đi tới trước mặt cô, "Tôi sẽ nói với mẹ tôi là chúng ta đang giận nhau." anh bỗng nhiên cong môi cười xấu xa, "Cô thấy bà sẽ ngồi yên mặc kệ sao?"

Lucy kinh ngạc lui về phía sau một bước. "Anh... sao anh có thể như vậy?"

Anh nhướn mày nhìn cô.

"Không, tôi không làm" Lucy tức giận trong mắt to phũ kín một tầng hơi nước, "Nếu mẹ anh tôi tìm tôi..... tôi sẽ nói tất cả đều là giả! Tôi cần bạn không phải bạn gái anh chỉ là bệnh nhân của anh mà thôi!"

"Muộn rồi." Natsu lạnh lùng học ra hai chữ, "Đêm qua lúc tôi thay quần áo cho cô đã bị mẹ tôi nhìn thấy mà hiểu lầm."

Lucy chỉ cảm thấy cổ họng khô khốc, há miệng thở dốc, miễn cưỡng mới phát ra thanh âm, "Cái gì... cái gì?"

Natsu nhẹ nhàng đưa tay điểm điểm cái trán của cô, "Cho nên cô vẫn không rõ? Tôi sẽ nói cho cô biết." Anh cúi người xuống ghé vào bên tai cô mang theo nhiệt độ cơ thể và hô hấp nóng rực phả lên tai cô, "Bà cho là chúng ta đã "làm cái đó"!"

Hai âm cuối cùng bị anh kéo dài giống như có ý cường điệu khiến toàn bộ xấu hổ giấu ở đáy lòng Lucy kích phát ra ngoài.

"Không, tôi không muốn làm....." Lucy cúi đầu, nước mắt cũng chảy ra, "Thật vô lý, vô lý....."

"Khóc cái gì." Natsu nằng nặc cầm Lucy lên ngón tay lạnh như băng lau đi từng chút nước mắt trên mặt cô, "Chỉ vì cấp bách quá mà thôi."

Trước khi Lucy cự tuyệt, anh đã tiếp tục nói: "Hon nữa cô không cần đi tìm phòng tôi có một phòng gần công ty cô cho cô ở coi như là thù lao."

Đây là lần đầu tiên Lucy nghe thấy Natsu nói nhiều như vậy cô thà rằng anh giống bình thường cái gì cũng không nói.

Lucy nghiêng đầu né tránh tay anh hạ mi mắt, "Tôi không thể....."

"Cô quên bà có bị bệnh?" Natsu bỗng nhiên mở miệng nói: "Nếu cô nói cho ông ấy rằng có cô bạn trai để ông ấy đến đây xem xét thuận tiện đi kiểm tra sức khỏe cô cảm thấy ông có đồng ý không?"

Thần mình Lucy cứng đờ lại cự tuyệt đến bên miệng đánh nuốt xuống, nghẹn ngào không nói lên lời.

Thanh âm Natsu trầm thấp thoáng bớt đi chút lạnh lùng mang theo mùi hơi phân dụ dỗ, "Hon nữa tôi là bác sĩ có thể tự mình làm kiểm tra cho bà cô."

Ban đêm ở ngoại thành tây, tiếng ồn ào không dứt, tiếng người còn cả tiếng còi xe.

Lucy và Natsu đứng đó mặt đối mặt lại không nói một tiếng nào. Ngay cả tiếng tạp âm xa xa cũng không thể phá vỡ không khí căng co lúc đó.

"Được." Trầm mặc vài giây Lucy đột nhiên ngắt đầu, lau đi khuôn mặt còn ướt nước mắt nhìn Natsu "Tôi đồng ý."

Biểu tình cứng ngắt trên mặt Natsu lúc này mới hơi thả lỏng xuống, "có yên tâm tôi sẽ không làm mất nhiều thời gian của cô chỉ ba tháng, "

Anh gơ ba ngón tay, "Ba tháng sau chúng ta liền chia tay." (kai chưa chắc à nha (> v

Bạn đang đọc truyện *Nalu: Yêu Đứng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Chap 14

Có 2 pạn ns là mira còn 1 pạn ns là laxus nhưng mấy pạn ns đứng đc nữa phần ời đáp án là mira và laxus, 1 ng' biến thành quý satan còn 1 ng' dùng lời điện ko chạy ms lạ

"Lucy, cậu sao rồi? Có đau hay không?" Erza vội vàng chạy đến bên người Lucy giúp cô đứng dậy.

Lucy đau không nói nên lời, đầu ong quay cuồng.

Erza kéo cái tay cô đang ôm trán muốn xem cô có bị thương hay không. Không ngờ vừa thấy bị dọa thất sắc.

Trên trán Lucy đã đỏ một mảng sưng vù lên rồi.

"Lucy, cậu chịu khó một chút mình đưa cậu đi bệnh viện." Erza giống như đồ dành đưa nhỏ thôi thôi mấy hồi lên trán của cô đau lòng nhất cũng đỏ lên ngay cả xân phép cũng không liền đưa Lucy ra ngoài cũng không thèm nhìn Gray đang đứng khó xử ở một bên không biết làm sao.

"Erza anh không có ý ảh không ngờ....." gray xoắn tay theo sau giải thích. Trong lòng lại thầm nghĩ không xong rồi hẳn đến thành phố A là muốn Erza tha thứ nhưng mà lại làm Lucy bị thương đoán chừng lần này hy vọng lại xa vời rồi.

Nghĩ như vậy trong lòng Gray cũng nồn nóng lên. Hắn cũng không cố ý, Lucy sao yếu ớt như vậy? Đụng một cái sẽ đi bệnh viện?

Hướng h, hắn là người đàn ông của nó muốn cùng nó đi hết cuộc đời, Lucy nhiều nhất cũng chỉ là bạn tốt mà thôi mà hiện tại trong lòng cô bạn tốt này còn có địa vị cao hơn so với hắn, hắn thế nào cũng không cam tâm

"Erza, quả thật không phải anh cố ý. Nhưng mà cũng không cần phải đi bệnh viện đâu, đụng cũng đâu có nặng."

Nghe thấy lời này của hắn, erza chợt dừng bước quay đầu nhìn Gray trong mắt không che dấu chút nào chán ghét cùng địch ý.

Gray lại bởi vì Erza quay đầu mà vui sướng không thôi căn bản là không chú ý tới cảm xúc của cô nói tiếp: "Về nhà dùng trứng gà lăn vài lần là được rồi cũng không bị chảy máu, anh...."

"Cút đi cho khuất mắt tôi!" Erza lạnh lùng mở miệng cắt đứt lời nói của hắn, "Anh cút cho khuất mắt tôi, anh thực sự làm cho tôi ghê tởm!" Nói xong, giúp Lucy đi vào thang máy cũng không quay đầu lại.

"Kiến nhẫn một chút, Lucy." Khỏe mắt Lucy đã tràn ra nước mắt rồi cũng không phải cô yếu ớt chỉ là phản ứng sinh lý tự nhiên thôi. Không để phòng chút nào đụng đầu vào cửa như vậy cho dù là đàn ông cũng phải choáng một hồi hướng gì là Lucy.

Lucy không muốn làm Erza lo lắng, nhện đau gât đầu không nói chuyện, đầu vẫn choáng váng mơ hồ.

Đạo này cô với bệnh viện đặc biệt có duyên động một tí liền đi bệnh viện. Lucy thờ dãi dù sao cũng cảm thấy đây không phải dấu hiệu tốt gì.

Nhưng lần này cô cũng không dám chú quan đụng vào đầu cũng không phải là chuyện nhỏ cho dù cô xót tiền cũng không dám không đi kiểm tra lỗ như xảy ra chuyện xấu thì sao.

Bệnh viện ngay gần công ty bọn họ nhưng mà trong lòng erza lo lắng vẫn gọi xe. Trên đường, Erza bỗng nhớ tới tối hôm qua nhìn thấy Natsu.

Có người quen sẽ miễn được hàng loạt thủ tục rườm rà, Lucy đã đau thế này đi làm thủ tục thì không biết kéo dài tới khi nào.

Theo như tối qua, người bạn của bác sĩ kia khẳng định là có ý đối với Lucy. Thế nên cô mới không để hắn đưa Lucy về.

Tính cách Lucy rất đơn giản, nếu như thích lắm người thì sao? Cho nên cô mới phải giúp Lucy đề phòng.

Mà anh chàng bác sĩ lạnh lùng như băng kia tuy rằng tính cách khó chịu nhưng mà thấy con gái cũng không đối sắc, sự kiện lần trước ở bệnh viện chính là chứng minh. Bởi vậy cô mới có thể yên tâm để hắn đưa Lucy về nhà.

Nhưng mà hiện tại cũng không quản được nhiều như vậy, quản hắn có ý đồ hay không có ý đồ giúp Lucy kiểm tra sớm một chút mới là quan trọng.

Erza đẩy Lucy đi "Lucy, cậu nghe tớ nói này, tối hôm qua ở quán bar người chúng ta gặp có phải là bác sĩ phẫu thuật cho cậu lần trước không?"

Đầu Lucy vẫn vô cùng choáng váng thật vất vả mới tiêu hóa được lời của Erza, yếu ớt "ừ" một tiếng.

"Vậy cậu đưa số điện thoại của anh ấy cho mình, mình gọi cho anh ấy đầu của cậu phải kiểm tra nhanh một chút bằng không lỡ có chuyện gì."

Lucy tựa vào ghế ngồi, gần như không có sức lực nói chuyện cảm giác buồn nôn đang từng đợt trào lên cổ. Ngừng một lát, mới miễn cưỡng chặn cơn buồn nôn nhìn sang erza nói: "Cậu nói bác sĩ Dragneel sao? Mình có điện thoại của anh ấy. Ở trong đi động, cậu lấy ra tìm Natsu Dragneel....."

"Em được đều đến bệnh viện trung tâm!" Loke có chút kinh ngạc nhìn Natsu đứng bên cạnh Lisanna, nhướn mày, trong lời nói rất có thâm ý, "Bệnh viện này có lực hấp dẫn thật ghê gớm!"

Lisanna cùng học chung với hắn và Natsu ở Fairy Tail, giống Natsu, đều học y học lâm sàng, chỉ sau bọn họ hai khóa. Lúc ấy lưu học sinh Magnolia bọn họ lập thành một nhóm, tổ chức đi du lịch, lúc này mới quen Lisanna.

Lisanna xinh đẹp, tính cách lại tốt ở trường rất được các giáo sư coi trọng, lúc ấy cũng là một người có tiếng trong số các lưu học sinh Magnolia cho dù là người không thích giao tiếp như Natsu cũng có quan hệ rất tốt với cô.

Quả thực Loke muốn rút mất kính bởi vì hắn từng nghĩ Natsu đời này cũng không chủ động kết giao cùng nữ sinh. Cho nên lúc ấy hắn còn trêu đùa ghép đôi Natsu và Lisanna.

Chẳng qua mãi cho đến khi thôi nghiệp, hai người cũng không lộ ra dấu hiệu gì bởi vậy Loke cũng dần quên mất chuyện này.

Không ngờ lần này Lisanna lại đều đến bệnh viện trung tâm! Nếu nói là trùng hợp không phải quá gượng gạo sao.

Tốt nghiệp đã nhiều năm, Lisanna so với lúc ở trường học hơn một phần thành thực, thiếu một phần ngây ngô. Trái ngược với sự xinh đẹp của Erza, nét đẹp của Lisanna rực rỡ, tuy đồng thời là phụ nữ nhưng mặc cho ai nhìn thấy cô cũng không khỏi tán thưởng một câu, khí chất thật mạnh mẽ.

Đối với trêu đùa của Loke, sắc mặt Lisanna không chút thay đổi, "một trong ba bệnh viện hàng đầu cả nước đương nhiên là có lực hấp dẫn." cô mỉm cười đáp trả Loke, "Nhưng thật ra học trường vẫn y như trước thích vừa thấy mặt liền phòng đoán tâm lý người khác."

Loke nhún vai, "không có biện pháp, bệnh nghề nghiệp." hắn chuyển hướng sang Natsu, "Lần này Lisanna trở lại tới nay chúng ta đi chúc mừng chứ?"

Natsu gật đầu, con người ngày thường luôn hắn bằng ôn hòa hơn rất nhiều."Được."

Ba người đang nói chuyện, di động Natsu bỗng nhiên vang lên. Anh nhủu mày nhìn thoáng qua tên trên điện thoại, vẫn là ẩn nghe.

"Chuyện gì?"

"Bác sĩ Dragneel phải không, Lucy bị đụng vào đầu rất đau, giờ trực tiếp tới chỗ anh được chứ?"

"Đụng vào đầu ?" Natsu kinh ngạc."Đụng vào đâu?"

"trên cửa."

"Quả nhiên là lo me", Natsu nhướn mày, "Trực tiếp đưa cô ấy đến phòng tôi."

"Làm sao vậy? Có bệnh nhân?" anh vừa ngắt điện thoại, Lisanna liền hỏi.

"Ừ, việc nhỏ thôi tới phòng tôi đi!"

Ba người mới vừa ngồi trong phòng Natsu không lâu, Erza liền đỡ Lucy đi vào.

Lúc này trên đầu Lucy đã sưng thành một cục như quả trứng gà, trên khuôn mặt nho nhỏ của cô nhìn thật buồn cười.

"Lu...cy?" Tuy rằng Lucy che mặt nhưng Loke vẫn liếc mắt một cái liền nhận ra cô, hắn vội vàng đi tới, cúi đầu nhìn trán Lucy, nhất thời cảm thấy hết hồn, "cô đụng vào đâu thế? Sao nghiêm trọng vậy!"

"trên cửa." Lucy ôm đầu buồn phiền nói, ngay cả tóc đuôi ngựa bình thường cong cong cũng như mất đi sức sống, xòa trên vai.

Cô ngẩng đầu lên nhìn sang Natsu, đáng thương hề hề khịt khịt, "Bác sĩ Dragneel, thật sự làm phiền anh rồi." nói xong liền đi đến bên người Natsu.

Nhưng mà đầu của cô choáng váng, lúc này Erza lại buông tay, bước một bước thân mình lập tức lung lay, không xong một cái, trực tiếp ngã vào trong lòng Loke.

Lúc này Loke cổ kim nên cao hứng, chạy nhanh giúp đỡ cô đi đến bên người Natsu cho cô ngồi xuống ghế dựa, "Natsu, cậu nhanh lại xem đụng thế này...."

Ở một bên Lisanna hứng thú nhìn một màn này, cong khốe môi bỗng nhiên nói với hắn: "Loke là bạn gái anh à xem anh đau lòng chưa kia."

Nếu là bình thường, cô cũng không nói ra như vậy. Nhưng mà vừa rồi Loke trêu chọc cô và Natsu, hơn nữa sự quan tâm trong ánh mắt Loke không hề giả nên cô mới nói thẳng ra.

"Đừng nói bừa!" Loke thấp giọng cảnh cáo, khuôn mặt luôn luôn ôn nhuận lại có chút cứng ngắt. Nhìn Lucy, xác định cô không chú ý tới những lời này, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

"Đụng vào cửa? thật không thể tin nổi, Lucy." Natsu vừa xoa xoa lên trán cô vừa lạnh lùng chế giễu.

"Đau, bác sĩ Dragneel anh nhẹ chút! Đau!" cô bị anh dùng sức nhấn một cái như vậy, nước mắt vừa mới nhịn xuống nhất thời lại trào lên.

"Cho cô ngồi!" Miệng Natsu thì nói hung hăng nhưng lực đạo trên tay lại giảm nhẹ."Choáng váng đầu đúng không? Có buồn nôn không?"

"không....." Lucy suy nghĩ trong chốc lát lại nói: "không à có....."

"Rốt cuộc có hay không?"

"Vừa mới ở trên taxi thì có đến bệnh viện lại không."

"Ừ vậy không có việc gì."

Erza nóng nảy, "Bác sĩ chụp phim cho Lucy đi, Lucy là bị người ta đẩy đập vào cửa đựng rất mạnh, nếu có vấn đề thì làm sao bây giờ?"

Natsu ngừng lại một chút cúi đầu nhìn Lucy, "Đánh nhau với người ta?"

Lucy chưa kịp trả lời, Erza đã nói trước, "không phải là vì chuyện của tôi tóm lại vẫn nên chụp đi"

"Xác định hiện tại không choáng váng?" Natsu hỏi lại một lần.

"Ừm." Lucy lắc đầu vô cùng khẳng định.

"không sao cả đầu rất cứng rắn." Natsu hiếm khi hứng thú nói giỡn. Lấy một lọ thuốc mỡ cần thận bôi lên trán Lucy.

Erza vẫn lo lắng, há miệng định nói gì đó, chợt nghe thấy Natsu nói với Lucy: "Đêm nay tôi qua đó ngủ thuận tiện quan sát một chút."

Lời này vừa nói ra, mọi người trong phòng nhất thời đều đổi sắc.

Thân thể Lucy cũng cứng đờ, "không cần, không cần, anh đừng tới."

Natsu hừ lạnh, "Nhà của tôi, tôi không tới được?"

Lucy: "Vậy, vậy anh đến đi."

Erza là người đầu tiên lấy lại tinh thần, cô đẩy đẩy Lucy, không dám tin hỏi, "Hai người..... hai người sống chung?"

Lucy vội vàng lắc đầu, "không phải! Mình ở nhà anh ấy!"

Cô nháy mắt mấy cái, nhìn tất cả mọi người trong phòng đều là một bộ dáng cứng ngắc, nghĩ mình chưa nói rõ ràng, liền thêm một câu, "Đêm qua mình vừa mới chuyển đến nhà anh ấy!"

-----

kai *nằm trên giường*: chán wá s hôm nọ ko có đũa tới phòng mình chơi z nè

bên hội Fairy Tail

Makarov: hôm nay là cũng ta sẽ nghỉ xả hơi để ko pị một mồi nữa chơi thôi, ko say ko về

M.r: AYE SIR

erza *ngó wa ngó lại*: hình như thú thú ai thì phải

lucy: thú ai z chỉ ý mà khoan hình như thú ai rồi nhè

natsu: đúng là thú thú thú ai đó

mira và happy: thú ai ầu mà thú mồi đầy đủ ôi ôi ko thú đũa n' hết vô chơi đi

erza, lucy và natsu: ừm thôi kệ chơi thôi

Nhà của kai

kai: s mà ko có đũa n' vô hết z bún wá đi à cn' cái xóm nhà chời kia pị j' mà ồn hơn mấy bữa tr z

1 tiếng sau

kai *khóc*: oa mấy ng' kia đi ầu ôi s pò tui bơ vợ l mình z híc híc

2 tiếng rưỡi

kai *mắt thâm quầng*: híc mấy ng' đi ầu r' híc zờ mình ms huu híc cảm giác híc của lucy híc chờ đợi thật cô đơn híc

bên hội quán thì say quắc cần câu hết r'

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đúng Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 15: Chap 15

Trong phòng nhất thời im lặng, ngay cả tiếng kim rơi xuống cũng có thể nghe thấy, không khí quý dị đến cực điểm

Lucy nhìn bên này rồi nhìn bên kia, ở dưới bàn lên túm tay áo Natsu không tiếng động hỏi anh đã xảy ra chuyện gì.

Natsu không để ý cô, dấn lên trán có một miếng gạc rồi nhẹ nhàng mát xa xung quanh chỗ sưng đỏ, 1 chút cũng không để ý tới mạch nước ngầm mãnh liệt trong phòng.

Loke chỉ cảm thấy một chậu nước lạnh đổ ụp xuống đầu, lạnh đến nỗi cả người hần gần như phát run, thân thể hần cứng ngắc đứng đó, nụ cười trên mặt rốt cuộc duy trì không được, thật lâu sau mới thốt ra một câu, "Hai người đang quen nhau?"

Bên cạnh tuy rằng thần sắc Lisanna chưa thay đổi nhưng đôi tay được chăm sóc tương đối tốt cũng nắm chặt lại, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm Natsu, nín thở đợi anh trả lời.

"Chúng tôi k....." Lucy vội vàng há mồm phủ nhận ai ngờ vừa mới nói được vài từ đã bị Natsu tay mặt lạnh lẽu bịt kín miệng.

Anh cong khòe môi mỉm cười một chút cúi đầu nhìn thoáng qua Lucy, trong mắt là cảnh cáo không hề che giấu khi ngẩng đầu đối mặt với những người còn lại, lại mang theo vài phần ôn nhu khó tin "Đừng nghe Lucy nói bữa chúng tôi đúng là đang quen nhau."

Anh chậm rãi buông tay che miệng Lucy xuống, ôn nhu nhéo nhéo khuôn mặt của cô, chống lại hai mắt cô đang kinh hoàng, "Là Lucy luôn thẹn thùng không muốn nói em nói có phải hay không, Lucy?"

Anh gọi tên của cô, có ý nhấn mạnh kéo dài, thanh âm trầm thấp nhưng đầy thân thiết, người bên ngoài nghe thấy tràn đầy tình yêu nam nữ vô cùng nồng nàn cuồng nhiệt trong đó, chỉ có Lucy nghe được ý tứ cảnh cáo ẩn chứa bên trong.

Cô nghiêng đầu, tránh khỏi tay anh, hạ mí mắt, cúi đầu lên tiếng, "Là....."

Vừa dứt lời, thân mình bỗng nhiên lao về phía trước trong giây lát đã bị Erza túm đến bên người.

"Được lắm, Lucy." Erza hưng hăng xoa nhẹ đầu cô một phen, khiến tóc cô vốn đang lộn xộn càng thêm rối bù, "yêu đương thế nhưng không nói cho mình một tiếng, cậu có coi mình là bạn không? Hà?"

Cùng lúc đó, trong lòng cô cũng đã nhận ra một tia quái dị, lấy tính cách Lucy cái gì cũng đều biểu hiện ở trên mặt, nếu là yêu thì sao chẳng nhìn ra chút gì?

Nhưng chính mồm hai người đều thừa nhận còn có thể gì sao? Erza đem tia nghi hoặc trong đầu quăng đi, hưng tơn nhìn chăm chăm Lucy, giống như không đoán ra một nguyên nhân thì không bỏ qua.

Lucy sẽ không nói dối, vừa nói dối liền hoảng hốt lòng mì thật dài run rẩy chột dạ dôi ánh mắt không dám nhìn Erza, ấp bắp nói: "Chúng mình.... chúng mình.... mới bắt đầu thôi."

Erza còn muốn truy vấn, Natsu đã đưa tay ra đem Lucy kéo vào trong lòng, ánh mắt lạnh như băng đâm thẳng Erza.

Tính cách anh vốn lạnh lùng, cổ ý trầm mặt xuống như vậy, nhiệt độ xung quanh như giảm đi mấy độ. Tính bát quái của Erza vừa mới dâng lên nhất thời bị đông cứng.

Bầu môi, cuối cùng cũng đem nghi hoặc trong lòng ép xuống, bảo hộ như vậy còn không phải là yêu sao?

"Ngại quá, em không ở lại tiếp được, " Lisanna xin lỗi cười cười, tóc ngắn nhẹ nhàng khoan khoái theo động tác cô mà lay động, "Có chút thủ tục còn chưa xong."

"Được." Natsu gạt đầu, băng sương trên mặt dần tan biến, "Em cứ làm việc đi, buổi tối gặp lại."

Lisanna "ừ" một tiếng, tay nắm chặt tài liệu, vội vàng ra khỏi phòng Natsu, bóng dáng hốt hoảng mà chật vật.

Chỉ có Loke vẫn nhìn Natsu và Lucy bên cạnh nhau, trong mắt vừa ngạc nhiên thất vọng, bỗng nhiên xẹt qua tia mỉm cười.

"Tôi cũng phải đi rồi, không phiền cậu làm việc nữa." Loke cười tiến lên nói.

Không đợi Natsu trả lời, hần lại cúi đầu nhìn Lucy, đôi mắt ôn nhu như nước, "Lucy, tối nay chúng ta gặp."

Nói xong liền đi nhanh ra ngoài.

Chờ một chút! Erza đột nhiên khiếp sợ mở to hai mắt. Hiện tại Lucy và Natsu là một đôi, Loke là bạn tốt của Natsu mà vẫn thích Lucy.....

Vậy..... trong đầu Erza hỗn loạn. Nó hơi xót nhìn thoáng qua Lucy còn run rẩy dựa vào Natsu bên cạnh,vẫn là không nói cho cô nguồn này thì tốt hơn.

Nói không chừng chờ cô ấy phát hiện Loke thích mình thì đã là 10-20 năm trôi qua rồi.....

Nghe đến đây, Nó vui vẻ quay sang Lucy cười cười, "Được rồi, mình về công ty đây, " nó ngăn lại Lucy đang muốn mở miệng, "Cậu cứ ở đây đi, mình trở về sẽ xin phép cho cậu."

Nó đem ánh mắt chuyển qua trán Lucy trong mắt hiện lên một tia thông khổ, "Giờ cậu đừng làm gì cả nghỉ ngơi là quan trọng nhất buổi chiều rồi đi làm cũng không muộn."

Cô đeo túi lên vai, nháy mắt với Natsu rồi tiêu sái bước đi.

Vừa rồi người còn đẩy phòng trong khoảnh khắc chỉ còn lại Natsu và Lucy.

Lucy liền đẩy Natsu ra, nhìn anh phẫn nộ, "Sao anh lại nói vậy? Chúng ta cần bản không phải đang quen nhau vốn chỉ gạt mẹ anh hiện tại thì hay rồi ai cũng đều bị lừa!"

Cô buồn bực nhíu mày nghĩ đến cảnh tượng ba tháng sau trong lòng càng thêm lo lắng.

Natsu ngồi trên ghế, áo blu trắng bình thường mặc ở trên người anh lại đặc biệt tuấn tú.

"À? Cho nên tôi nói sai rồi?"

"Đương nhiên! Điều anh mới nói đều là giả chỉ là lừa mẹ anh thôi!"

Natsu nhướn mày, hướng cô vẫy vẫy tay, ý bảo cô lại đây.

Lucy chần chờ một lát vẫn là chậm rãi đi qua, "Để làm gì?"

"Ai nói chúng ta ở cùng một chỗ đầu tiên?" một tay Natsu tóm lấy Lucy đem cô đến trước mặt mình để cô cùng ngồi trên ghế dựa từ phía sau đưa tay giúp cô mát xa trán.

Lucy đỏ mặt đột ngột tiếp xúc thân mật với anh cô thực sự không quen, lúc lắc thân mình vừa định đứng lên đã bị Natsu thấp giọng quát, "Đừng nhúc nhích đau cũng đừng trách tôi!"

Cô cứng người, mặt phát sốt, ấp úng mở miệng phản bác: "Tôi không nói chúng ta ở cùng một chỗ..... tôi..... tôi chỉ nói tôi ở nhà anh....."

"Có gì khác nhau?" Tư thế hai người như vậy làm cho Natsu nhìn không được lại nghĩ tới cảnh tượng lần đầu tiên nhìn thấy cô trên mặt nhất thời hiện lên ý cười nhẹ, "Đều là cô khiến cho bọn họ hiểu lầm, tôi chỉ nói theo lời của cô mà thôi."

Lucy trừng mắt, mạnh mẽ quay người nhìn Natsu, "Phải không? Đều do tôi làm cho bọn họ hiểu lầm?"

"Ừ." Natsu nhìn đôi mắt to ngập nước của cô, cổ nén cười.

Hóa ra mình mới là nguyên nhân. Lucy uể oải cúi đầu như thể cũng tốt nếu erza biết chân tướng, nhất định mình sẽ chết thực thảm, ài.

Thật dễ lừa. Natsu cúi đầu nhìn Lucy nãy còn uể oải trong lòng bỗng nhiên cảm thấy cực kỳ sung sướng.

Sao lại có người như thể làm cho người ta vừa thấy đã muốn vơn về nhà nện khi cặp mắt to tròn kia ngập nước,lại muốn dỗ dành cô thật tốt.

Natsu không hiểu tâm tình hiện tại của mình, anh không nhanh không chậm mát xa trán cho Lucy. Nhưng mà mặc kệ thế nào nhờ có cô anh mới thoát khỏi cảnh ngày ngày phải đi xem mắt đối tốt với cô một chút cũng đúng thôi.

Ừ, Natsu ở trong lòng trầm ngâm vậy đối tốt với cô một chút đi.

Đợi đến buổi chiều Lucy trở về văn phòng, đồng nghiệp thấy băng gạc trên đầu cô đều đắp băng kính hải, vội vàng lại hỏi đã xảy ra chuyện gì.

Bị Gray đẩy, đương nhiên là không thể nói. Lucy cũng chỉ có thể nói mình không cần thận dụng vào cửa.

May mắn cô luôn mơ mơ màng màng, từ trước đến giờ số lần đụng vào cửa cũng không ít, lần này chẳng qua là nghiêm trọng nhất mà thôi.

Đồng nghiệp quan tâm vài câu rồi cũng không truy hỏi, lúc này Lucy mới thở dài nhẹ nhõm một hơi nhưng mà gần đây cô nói dối thật sự rất trôi chảy. Lucy mở máy tính, bắt đầu đi thờ dài.

Lúc tan ca, Natsu lái xe đến dưới công ty chờ cô, mỗi lần Erza thấy Natsu trưng ra khuôn mặt lạnh như băng kia liền khó chịu nhưng vẫn cẩn thận dặn dò Lucy một hồi.

Cái gì mà không được vội lên giường, không thể mặc anh muốn làm gì thì làm, lúc cần cự tuyệt thì cự tuyệt, làm khuôn mặt nhô nhẩn của Lucy đỏ bừng, lúc này mới dạp gậy mười phần bước đi như nữ vương.

Lúc Natsu và Lucy đến khách sạn, Loke và Lisanna đã chờ ở đó.

"Lại đây ngồi đi, chờ hai người tới mới gọi món." Loke đem thực đơn đưa cho Natsu, ánh mắt cũng nhìn Lucy, "Muốn ăn cái gì thì gọi đừng ngại."

"Được." Lucy nhìn Loke cười cười chỉ cảm thấy hần này thật tốt, lúc nào cũng ôn nhu săn sóc như vậy.

"Xem thực đơn!" Natsu cau mày xẹt một tiếng giờ thực đơn dọa Lucy rừng mình.

Đây là lần đầu tiên Lucy và Natsu cùng ăn cơm, không biết làm sao lại có chút khấn trương. Ấp bắp gọi hai món, liền đem thực đơn đưa tới trước mặt Loke. (kai đáng lí là lần 2 chứ s trí nhớ kém thế)

Loke cũng không ép cô, nghiêng người qua hỏi ý kiến Lisanna, cuối cùng gọi một bản đầy đồ ăn, lại gọi vài loại rượu, lúc này mới ngừng làm cho Lucy thăm hồ lưỡng phi trong lòng.

"Natsu, anh và Lucy qua lại khi nào vậy? Sao ngay cả với Loke cũng giấu kỹ thế?" Lisanna múc một thìa canh đậu Hà Lan nhìn Natsu cười khanh khách nói.

Cô là bác sĩ ngày thường đặc biệt chú trọng chăm sóc cơ thể đã sớm không ăn mặn chỉ ăn chay.

"Không lâu." Natsu liếc mắt nhìn Lucy đang gặm chân gà miệng đầy dầu mỡ, đáp.

"Thật là." Lisanna sẵn giọng: "Bấy giờ còn giấu chúng ta quen biết nhiều năm như vậy chuyện đó cũng không nói với em!"

Lúc này, Loke đặt đĩa xuống, "Em cũng đừng làm khó Natsu, em cũng không phải không biết, cậu ta đâu thích nói chuyện."

Lisanna vừa định nói, vậy để Lucy nói. Chỉ nghe bộp một tiếng, Lucy trượt tay, cái chân gà đang gặm liền rơi xuống, thấm một mảng ố lên chiếc áo lông màu lam của cô.

"thật xin lỗi, tôi đi toilet." Lucy buông đĩa, lúng túng liền hướng toilet vọt đi.

Lisanna ngạc nhiên, "cô ấy vẫn như vậy?" Ở trong thế giới của cô chỉ có bình tĩnh và tuyệt đối trấn định không giống Lucy như thế này cô mới thấy qua.

Natsu nhìn ra cửa, lạnh nhạt "ừ" một tiếng.

"Uống nhiều quá, tôi cũng đi toilet." Lucy vừa đi ra ngoài hai phút, Loke cũng buồn ngủ, vừa xoa bụng, vừa đi ra ngoài.

Trong phòng tg

erza, lucy và natsu: chào kai *nhìn thấy 1 thứ* ÁAAAAAAAAAaaaaaaaaaaaaa có ma

lucy: ủa ko phải dy là pà tg mà pà pi j z

kai *chạy lại ôm+khóc*: hic hic hôm wa mấy ng' hic hic đi ầu z tui đợi tới hic hic nổi zò happy cx ko mún vào ns hic hic tui là cn ma hic hic zò mấy ng' cx ns hic hic s tàn nhẫn z hic hic

erza, lucy và natsu: a thì ra hôm wa thấy thú thú chính là tg

kai *ngừng khóc*: là s

natsu: thì hôm wa hội chúng tui mở tiệc mời mà trời ng'co 1 cả tg nữa mà s tg ko đi

kai: có nhận giấy mời ầu mà đi

lucy: chị mira và happy mời mà đề tui kiu 2 ng' đó *cầm cái loa* MỜI CHỊ MIRA VÀ HAPPY VÀ PHÒNG TG

natsu: trời oi một lấy cái loa ns chỗ khác đi lũng 2 cái mắng nhừ của tui r' *nhìn 2 ng' kia* s 2 ng' ko pi j' hết z

kai và erza *tháo đồ bịch tai*: nhờ cái này nè

natsu *chỉ chỉ+khóc*: mấy ng' ác wá à s ko chia cho tui

kai và erza *gãi đầu*: wên mà nó nhớ thì chỉ có 2 cái thui à hìhì

natsu*khóc*: em mợc mẹ nè*chạy đi*

kai: nè lucy, erza s ko giống nat thường tí n' z làm hơi giống natsu edo wá z

lucy *áp ứng*: à .....cái đó... là .....là..... như z đóa hahaha

kai: là như z là s

erza: haizz natsu lờ uống lộn bia thành thuốc để mịt ướt nên phải đợi mira và happy lên dy đưa thuốc zai sẵn tiện zai thích cho em lun

kai: ồ..... hìu chết liền

lucy và erza: tg khóc nhieu wá zò diễn r' à =,=

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đúng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Chap 16

Thế là chỉ còn lại Natsu và Lisanna, Lisanna đã ăn được sáu phần, liền buồn ngủ không ăn nữa, chỉ nhìn Natsu, trong mắt là tình yêu khó kìm nén.

"No rồi?" Natsu nhìn lướt qua Lisanna bên kia có chút ngạc nhiên.

"Vâng." Lisanna cẩn thận dùng khăn giấy lau sạch khóe miệng đem đồ ăn Natsu thích chuyển tới phía anh. Nhìn Natsu liên tiếp gấp đồ ăn theo hướng này trên mặt nhất thời vui vẻ rất nhiều.

"Nat, sự huynh, anh thật sự đang cùng Lucy quen nhau?" li vẫn không tin Natsu khó tính như vậy sẽ thích Lucy! Bọn họ căn bản không cùng một thế giới, Lucy ngốc nghếch, sao có thể chăm sóc tốt cho anh?

Trong lòng Lisanna vừa chua xót vừa ghen tị, năm đó lúc đi du lịch, li liền nảy sinh tình cảm với Natsu. (mấy bạn đợi tới ngoại truyện thì mình sẽ cho mấy bit thông tin về li hơn)

Khi đó anh mới hơn hai mươi tuổi nhưng làm việc cẩn thận chăm chú chẳng thích nào động cũng không khoe khoang rõ ràng là học trò được các giáo sư coi trọng nhất nhưng lại quá kín tiếng.

Sau đó vào kỳ nghỉ hè năm nhất li tự mình đi tìm Natsu xin thụ giáo đề cử chính mình chiến đấu trong hai tuần rất cực cũng làm anh cảm động.

Lisanna có là người có tính cách cực kỳ mạnh mẽ nhưng khi đó lại luôn đi theo Natsu trên danh nghĩa là muội muội ngoan ngoãn.

Lisanna đối với chính mình luôn luôn vô cùng tự tin nhưng đối với chuyện Natsu li lại lùi bước. Tính cách Natsu quá mức lãnh đạm, li căn bản không rõ suy nghĩ của anh.

Bởi vậy cũng không dám tùy tiện thổ lộ sợ thổ lộ xong ngay cả làm muội muội anh cũng không chấp nhận.

Kết quả là kéo dài nhiều năm như vậy, đợi đến khi li được điều đến làm cùng bệnh viện với anh, lại biết được anh đã có bạn gái!

Nếu đối phương xinh đẹp hơn mình có năng lực hơn mình thì không nói thế mà người Natsu coi trọng lại mọi thứ cũng không bằng mình. Điều này làm sao li có thể cam tâm!

Li đối cách xưng hô với anh từ Natsu biến thành sư huynh, thay đổi rất nhỏ nhưng cũng là nhắc nhở Natsu bọn họ đã là bạn bè nhiều năm như vậy.

Trên mặt Lisanna dù chưa biểu lộ ra điều gì, ánh mắt li gắt gao nhìn chăm chăm Natsu, giống như muốn đem mỗi một biểu tình nhỏ của anh đều thu vào trong mắt.

"Ừ." Natsu không chút do dự khẳng định, khóe mắt lóe sáng nhìn khuôn mặt tinh xảo của Lisanna lại nhớ đến Lucy để tóc đuôi ngựa bù xù trong mắt không che giấu được ý cười, "Mới gần đây."

Hồ hạp của Lisanna cứng lại, trái tim giống như bị nụ cười của anh cắt ra thành từng mảnh. Biểu tình như vậy sao có thể là giả? Mười ngón tay Lisanna ở dưới nắm chặt khăn trải bàn, lực đạo lớn giống như có thể đem tấm vải kia xé nát.

Anh thật sự có bạn gái buồn cười hơn là cô chẳng biết gì cả vẫn hăng hái ra sức tìm cách chuyển tới bệnh viện chỗ anh.....

Lisanna chỉ cảm thấy miệng đắng ngắt, nụ cười trên mặt duy trì không nổi nữa chỉ có thể cúi đầu không nói một lời.

"Loke? Anh cũng đi WC sao?" Lucy xử lý xong vết ố trên áo lông vừa ngừng đầu liền nhìn thấy trong gương bồn rửa tay Loke đang đứng phía sau cô.

"Ừ." Loke đi đến bên cạnh cô thấy trên tay cô vẫn đang nhỏ nước liền nhẹ nhàng cầm lấy tay cô đặt ở dưới chỗ sấy khô.

Bên tai vang lên tiếng vù vù, gió mát thổi, Lucy thoải mái nheo mắt li nhìn Loke cảm kích cười, "Cảm ơn anh, tôi không biết ở đây có máy sấy."

Loke nhìn cô lắc đầu, bỗng nhiên mở miệng nói: "cô thật sự cùng Natsu đang quen nhau?"

Tiếng máy hong khô rất lớn, Lucy không nghe rõ liền cao giọng hỏi lại một lần.

Loke cười nhẹ, hơi hơi cúi người xuống, thờ ra hơi nóng phả trên lỗ tai Lucy, "Tôi nói, cô thật sự cùng Natsu đang quen nhau?"

Lucy bị hấn thổi ngửa lổ tai, nghe thấy lời này chột cả kinh, lui mạnh về phía sau, eo lập tức đụng vào đá cẩm thạch bồn rửa tay.

"A!" cô đau đến sắc mặt trắng nhợt, ôm eo, thân mình không đứng thẳng dậy được.

Loke không ngờ cô phản ứng mạnh như vậy vội vàng đưa tay đỡ cô, "Thế nào? Có sao không?"

"Không, không có việc gì....." Lucy đau vội cùng cũng không thể không biết xấu hổ nói trước mặt Loke, đánh phải kim nên chịu đựng, "Chúng ta quay vào đi!"

Loke thấy cô như vậy cũng không còn tâm tư khách sáo nữa đành phải cẩn thận đỡ cô cùng nhau trở vào.

Lúc đến ghế lỏ, Loke lại hỏi một câu, "Lucy, cô nói thật đi, cô và Natsu đang quen nhau?"

"A, đúng vậy!" Đôi mắt to tròn của Lucy chột đả vòng vo xoay chuyển, cúi đầu lại nhún mạnh một lần, "Chúng tôi... chúng tôi..... đang quen nhau."

Loke nhưn mày không tiếp lời cô. Trong mắt ôn nhuận đều là ý cười, "Như vậy à vậy cuối tuần cùng tôi đi ăn món điểm tâm ngọt được không?"

Cuối tuần, Lucy nghĩ nghĩ, bài viết quảng cáo cho công ty hoạt hình cô đã nộp lên rồi ngoại trừ dạy thêm cho nhóc Romeo cuối tuần cô quả thật không có việc gì.

Liền gật đầu đồng ý, "Được!"

Nghe vậy, Loke không nhìn được nở nụ cười, khuôn mặt ôn nhuận như bình minh rực sáng, ầm áp mà chói mắt.

"Tốt, vậy lúc đó tôi sẽ đến đón cô."

Thấy Loke đỡ Lucy vào phòng, Natsu hốt hoảng, "sao chỉ đi ra ngoài một lát mà giờ lại thành ra vậy?"

Natsu cùng Lisanna đều bình tĩnh nhìn cô làm cho Lucy có chút ngượng ngùng, chậm chạp bước đến vị trí của mình ngồi xuống, đầu cũng cúi thấp xuống bát, "Tôi không cần thận bị đụng một chút....."

Natsu nhủu mày vừa định mở miệng giáo huấn Lucy chợt nghe Loke nói: "Natsu đừng trách Lucy là tôi dọa đến cô ấy."

Lời nói đến bên miệng Natsu bị ép xuống, anh nhìn lướt qua Lucy, thấy cô ngốc ngơ ngác nhìn Loke cười nhất thời cảm thấy khó chịu.

Dứt khoát cúi đầu ăn cơm, mắt không thấy tâm không phiền!

Bữa cơm tẩy trần này trừ Lucy, ba người còn lại mỗi người một suy nghĩ, căn bản không có tâm trạng ăn cơm.

Mày là tâm tư Lucy vô tư ngoài việc lấp đầy bụng thì chẳng chú ý đến cái gì cả.

Buổi tối, Natsu và Lucy cùng nhau về nhà trong lòng Lucy có chút không yên muốn tìm mọi cách để không phải ở cùng với Natsu.

Lại không dám hỏi nhiều, chỉ có thể không cam lòng đi theo Natsu ôm eo, từng bước đạp lên bóng của Natsu, lúc này mới cảm thấy người giận không ít.

Hai người lái xe về nhà liền đi vào phòng mình. Lucy nhìn thoáng qua Natsu rồi đóng chặt cửa phòng nhìn không được bâu mỗi lần như có ai muốn vào không bằng!

Đã tám giờ, Lucy lấy điện thoại ra xem thời gian vội vàng gọi điện thoại cho ba cô buổi tối ba cô ngủ sớm nếu muốn Lucy sợ ông ngủ mất.

"Ba mấy hôm nay thân thể ba thế nào?" Lucy dựa trên tường, khuôn mặt nhỏ nhắn luôn vô tâm vô phế giờ nhiễm một tia ưu sầu.

"Khỏe lắm! Con không cần lo đâu!" Thanh âm ông Jude sang sảng từ điện thoại bên kia truyền đến vẫn tràn đầy khí khái như trước.

Lucy thoáng thờ dãi nhẹ nhõm hướng ba cô làm nũng, "Ba, con nhớ ba, ba tới chỗ con được không?"

"không đi! Việc gì phải phí tiền đi lại như vậy, sắp đến tết rồi con được nghỉ trò về là được!" Ông Jude không chút nghĩ ngợi cự tuyệt.

"Ba!" Lucy tức giận giậm chân không phải cảm thấy ba cô không cần cô mà là đau lòng ông.

Lucy là do một tay ba cô nuôi nấng đến giờ, bộ dáng mẹ cô thế nào cô đã sớm quen có hiểu rõ ba mình biết ba cô không phải là không quan tâm cô mà là tiếc tiền. (kai 2 cha cn y chang nhau rút tiền của tui ko crf bày đặt ==")

Cô nhớ lúc cô còn nhỏ ba cô rất tiết kiệm hận không thể biến tiền thành đôi dép tiêu nhưng mà mỗi khi cô có chuyện lại hào phóng làm người ta ngạc nhiên.

Lần này kiểu gì cũng phải đưa ba cô đi bệnh viện kiểm tra! Lucy hạ quyết tâm! Cẩn rằng nói: "Ba, con có bạn trai ba tới giúp con nhìn xem đi!"

Bên kia trầm mặc vài giây lúc này mới truyền đến thanh âm kinh ngạc của ông Jude, "thật vậy sao? Lucy đối phương là người như thế nào? Ba đã sớm nói với con không có tiền cũng không sao mấu chốt là nhân cách đối xử tốt với mình là được con nói cho ba biết, cậu ta....."

"Ba tới nhìn là biết ngay thôi, ba! Con nói thì cũng không được rồi lắm dù sao hiện tại là mùa đông trong nhà cũng không có việc gì ba đi một chuyến được không?"

"Để ba suy nghĩ đã, ..." Bên kia ông Jude vừa nói vừa ngắt điện thoại.

Ông Jude vừa treo điện thoại xong thì ho dữ dội, ông đau khổ nhìn thoáng qua hai chân sưng phù ngày càng nghiêm trọng.

Tay lại còn run nhẹ Lucy cô bạn trai, dù thế nào cũng phải đi xem, Lucy rất ngốc nếu bị người ta lừa thì làm sao bây giờ?

Nhưng mà chân đã thành ra thế này phù giống như cây củ cải. Đi đến chỗ Lucy cũng chỉ làm cho con bé thêm lo lắng thôi!

Ông Jude run rẩy với lấy chén nước mạnh mẽ uống hết phần nửa trên mặt tang thương đầy mâu thuẫn.

Lucy nghe tiếng tút tút, chân nán thờ dài, lại không được. Nhưng mà lần này ba cô cũng không kiên quyết mấy ngày tới cô nên gọi thường xuyên về nhà mới được!

Cô buông điện thoại đi vào phòng tắm rửa cẩn thận không làm ướt miệng vết thương, thật vất vả tắm xong đang mặc áo ngủ chợt nghe thấy tiếng đập cửa.

Trong lòng Lucy hoảng hốt vội vàng mặc quần trên đầu còn quần khăn mặt vứt tới mở cửa cho Natsu, "Bác sĩ Dragneel có việc gì vậy?"

Natsu không để ý cô theo khe cửa tiến vào. Đánh giá phòng Lucy một chút lúc này mới quay đầu nhìn cô lạnh lùng nói: "Cởi quần áo ra." (kai: WTF tính lm j chuy lu của tui z Natsu*cười gian*: từ từ sẽ biết)

"Cái gì?" Lucy hơi kinh ngạc, gất gao túm lấy cổ áo của mình cảnh giác nhìn Natsu, anh muốn làm gì? Chẳng lẽ.....

Vừa nghĩ trong đầu, Lucy lại nhận ra một vấn đề khác, Natsu lúc này chỉ mặc một chiếc áo choàng tắm màu trắng, lộ ra 1 body cực chuẩn.

Thân thể Lucy run lên, mắt to tròn như mèo con gất gao nhìn chằm chằm Natsu vừa bước lui về phía sau vừa nơm nớp lo sợ nói: "Dragneel..... bác sĩ Dragnee..... anh đừng..... đừng làm vậy."

Natsu chống lại cặp mắt to kia của cô, bỗng nhiên hít lạnh một tiếng, vài bước liền tới trước mặt Lucy nắm lấy cổ tay cô đem cô áp đảo ở trên giường

-----

kai: vít tới dy thui đề cho các pạn đọc giả sớt ruột chơi hahaha

erza *giọng lấp bắp*: t-tui..... t-tui m-m-mún c-c-coi..... c-c-c-coi c-c-c-coi t-t-t-típ..... t-t-típ n-n-n-như g-g-giữ..... g-g-giữ t-t-t-típ đ-d-d-đi..... đ-d-d-đi

kai*há hòng*: cái zè z mình nghe lầm ko z *lay ng' levy* le-chan ns cho tui bit đi tui của nghe lầm ko

levy: ko nghe lầm àu *ns nhỏ vào lỗ tay* lúc trc erza có mượn sách và video.....

kai*đồ mặt*: s-s-s-sách v-v-v-và v-v-v-v-video v-v-v-về

erza*úp mặt levy*: thui kai chúng ta bàn chuyện khác nha *kéo tay đi*

kai*nhìn mặt levy hun tường máu me từa lưa*: le-chan

lucy*lô đầu ra*: mình đã từng thấy levy-chan pij như z khi ns đều đó
(tối kai vít tít zò thì kai bay lên chín tầng mây đấy, đó mấy pạn thánh nat sẽ lmf j' chuy lu "cấm nghỉ bậy")

Bạn đang đọc truyện *Nalu: Yêu Đúng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Chap 17

bình ghê câu hỏi của kai dễ đoán mà ko cần nghĩ bậy cx ra mà mún bit đáp án đúng ko z thì lmf on cn mất đi chuyển xg dưới chứ đừng dừng ở đây pij troll r'

"Bác sĩ Dragneel! Anh bình tĩnh một chút!" Tim Lucy đập thình thịch không ngừng, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ hồng giống như xuất huyết đến nơi, ở dưới thân Natsu ra sức vận vẹo, không ngừng giẫy dụa.

"Không xong rồi! Bác sĩ Dragneel giống hóa sói quá!"- suy nghĩ của chủ lu

Chút sức lực này của cô Natsu không xem ở trong mắt, một tay tóm lấy hai tay cô, cố định ở trên đầu, tay kia thì kéo áo ngủ của Lucy lên, chậm rãi xoa eo của cô. (lucy*nóng máu*: nè cn kia s chưa thấy đáp án ầu hết z cn' thg' nat nữa cóa tin chuy ný chặt đứt cái tay để ko hà

natsu: cái ný là pà tg kiu lmf mà nếu ko chịu thì biến hình thành lucy là đc *hồ to* biến hình

"Bùm! natsu *bốp bốp*: ồ ô hồ s nó mềm wá z thoải mái wá.

kai: chế lu bình tĩnh cóa j' từ từ ns lmf wá wá để s chap 1 ng' ta SMLT đó ko ns j' đi cn' cái ný chỉ là eo thôi mà đã z -_- cn' thg' nat kia niên phong ko cho ông biến hình r' mà s tự nhiên lấy gấu bông của tui bốp chỉ z lmf z cóa nc nó nat hết TT^TT

lucy: .....

kai: cái ko lại thì đừng cãi nhá, vô truyện thôi)

Lucy gấp muốn chết, thanh âm cũng mang tiếng nghẹn ngào, "Dragneel.... bác sĩ Dragneel... anh đừng như vậy.... Ô....."

Natsu nhủ mảy, buông tay cô ra, đem cô xoay lại, liền nhìn thấy hai mắt đỏ bùng

"Anh..... anh đứng lại đây!" Lucy vừa run rẩy co rụt người vào góc giường vừa trừng mắt nhìn Natsu trong đôi mắt to tròn đều là hoảng sợ.

Sắc mặt Natsu đen sì, ánh mắt lạnh như băng, anh tóm lấy chân Lucy kéo cô tới bên người mình, âm thanh lạnh lùng: "Cô nghĩ rằng tôi có hứng thú với cô?"

Lucy cố gắng vùng vẫy nhưng vẫn không thoát được bàn tay như gong kim kia, chỉ có thể giương cổ, cầm nhò hơi hếch lên, mạnh mẽ kiên định, "Sao..... chẳng lẽ không đúng?"

Natsu hừ lạnh, khinh thường liếc mắt cao thấp đánh giá Lucy một cái, "Yên tâm, tôi không có hứng thú với cô."

Ngưng một lúc lại thêm một câu, "Không ngực, không mông." (kai: thẳng thắn z cha nội -_-)

Con thỏ cũng có thể phát cáu! Lucy nghe vậy gần tím mặt, đột nhiên từ trên giường nhảy dựng lên, chỉ vào Natsu nói: "Anh nói ai không ngực không mông?"

Natsu lạnh lùng nhìn cô, không nói lời nào.

"Sao tôi lại không có ngực!" Lucy lúc này cũng đã quên cả sợ hãi, cố ý ở trước mặt Natsu ưỡn ưỡn bộ ngực "nhỏ", kiêu ngạo nói: "Tôi có!"

"À..." Natsu kéo dài giọng, ở trước ngực cô quét một vòng, "Tôi đã quên, cô có ngực tôi còn nhìn qua." anh nhìn Lucy nháy mắt hai má đỏ bùng, nhếch môi xấu xa nói: "Còn nhìn không chỉ một lần!"

"Anh..... anh sao lại làm thế?" Lucy phút chốc suy sụp, khí thế vừa rồi như quả bóng bị kim đâm, lập tức xẹp xuống, lúng túng không nói được lời nào.

Natsu ngồi đối diện cô, thường thức một hồi biểu tình của cô vừa then vừa gần, lúc này mới đẩy gong kính, khôi phục bộ dáng bình thường lạnh như băng, "Được rồi, vén áo lên để tôi xem eo của cô."

Lucy khiếp sợ trừng mắt, "Anh.... anh bảo tôi cởi quần áo vì muốn kiểm tra eo cho tôi?"

Natsu liếc cô một cái, "Nếu không cô cho là vì sao?"

"Được rồi", Lucy ù rử nằm úp sấp trên giường, ngoan ngoãn xốc áo lên, lộ ra khoảng lưng trắng nõn tron bóng phía sau.

Hóa ra bác sĩ Dragneel là muốn xem bệnh cho cô, cô thật không thuần khiết! Vậy mà nghĩ bác sĩ Dragneel muốn..... muốn cái kia! (kai: đen tối z)

Hai tay Natsu vuốt ve lưng cô, ánh mắt chú ý tới sườn mặt xấu hổ của Lucy, trong lòng vui vẻ, quả nhiên là đồ ngốc, chọc một chút cũng tin!

"Đau à?" Natsu từ eo Lucy chậm rãi xoa đến giữa, vừa xoa vừa hỏi cô.

"A..... Không đau lắm"

Thủ pháp của anh thật khéo léo cả người Lucy đều thả lỏng, nhẹ nhàng thoải mái, vừa hưởng thụ vừa mơ hồ trả lời.

Chắc là không có gì vấn đề nhưng mà vết bầm kia thật khó coi. Natsu nhìn vết bầm lớn trên lưng trắng nõn của Lucy, càng nhìn càng không vừa mắt.

"Lucy làm sao cô lớn lên được vậy?" Natsu vừa xoa eo cô vừa hỏi.

Anh mới quen biết cô một thời gian ngắn mà thấy cô đã chống chọi vấn đề, không phải bị thương chỗ này thì là chỗ kia đổ máu, thật muốn biết làm sao cô bình an lớn lên như vậy.

Natsu nghĩ nghĩ tốc độ xoa bóp liền chậm lại. Lucy ngốc nghếch về sau chắc phải cùng sống với bác sĩ, nếu không với bộ dạng chấp bóng bất cần của cô, làm sao có thể ứng phó được với người ta!

Không biết vì sao, tưởng tượng như vậy, Natsu bỗng nhiên cảm thấy chỗ nào đó trong lòng mình tựa như là con suối nhỏ, niềm vui hân hoan chảy róc rách ra bên ngoài.

Anh ngừng mát xa, đưa tay lên lưng Lucy, suy nghĩ một chút mới nói: "Lucy, cô....."

Nói đến đây bỗng nhiên im bặt, anh dờ khóc dờ cười nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của Lucy, không ngờ cô lại ngủ mất!

Khi ngủ Lucy rất ngoan, cũng giống con người cô vậy, im lặng cuộn mình ở trên giường, không chút lộn xộn. Khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn sạch sẽ, cánh mũi xinh xắn hơi mấp máy, cực kì đáng yêu.

Natsu nhìn nhìn, tay không tự giác chạm lên mặt Lucy, ngón tay thon dài nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt cô, đầu ngón tay cảm thụ xúc cảm trắng mịn mềm mại, thoáng chốc liền mất hồn.

Bỗng nhiên Lucy "um!" một tiếng, Natsu giật mình, vội vàng thu tay về.

Lúc quay sang nhìn thì phát hiện cô chỉ chép chép miệng rồi ngủ tiếp.

Thật giống heo! Lại còn ngốc nữa! Trong lòng Natsu hừ lạnh, ngón trỏ cuộn ngón cái cũng không tự giác xoắn vào nhau, giống như còn lưu luyến cảm xúc tốt đẹp vừa rồi.

Anh đi qua giúp Lucy chỉnh lại tư thế ngủ, hơi nâng đầu cô lên để chèn gối đầu xuống dưới, lại đắp chăn lên người cô. Lúc này mới tắt đèn ngủ đi ra khỏi phòng Lucy.

Lucy ngủ một giấc thật ngon, sáu giờ sáng hôm sau tỉnh lại cảm thấy cả người vô cùng sáng khoái.

Rửa mặt xong, cô liền chui vào phòng bếp làm điểm tâm. Vấn lấy ít gạo chuẩn bị vào, bỗng nhiên nghĩ đến hôm nay Natsu ở đây, nghĩ nghĩ, liền lấy nhiều thêm một chút.

Sáng sớm trong bếp, nồi cơm điện bốc lên hơi nóng lượn lờ, tỏa ra hương gạo thơm nồng.

Lucy đứng trộn dưa leo, dưa leo cắt thành từng miếng xanh non, nhỏ vài giọt dầu đậu nành, thêm chút nước tương, muối và dầu vừng, cuối cùng trộn cùng tỏi băm, đơn giản mà ăn với cơm cực ngon.

Buổi sáng đúng tám giờ Natsu mới rời giường, vệ sinh cá nhân xong, đang định mở cửa, chợt nghe Lucy gọi: "Bác sĩ Dragneel ăn cơm thôi."

Natsu sững sốt một chút, không khỏi có chút suy nghĩ, lúc ở nhà, mỗi ngày mẹ anh đều dậy sớm, ăn điểm tâm rồi đến trung tâm thẩm mỹ tập yoga.

Bởi vậy cho tới bây giờ anh đều ăn sáng ở bên ngoài, bây giờ có người ở phòng bếp gọi anh ăn sáng thì chính là lần đầu tiên.

"Bác sĩ Dragneel anh nhanh lên tôi chờ anh lâu rồi." Lucy nhanh nhẹn lấy thêm một chén cơm đặt ở phía đối diện, hơi oán giận nhìn Natsu.

Natsu đẩy mắt kính, không trả lời, lại không chút do dự bước vào phòng bếp.

Cháo gạo hầm như trắng sữa thơm nức, dưa leo xanh biếc, trứng chiên vàng giòn, thậm chí còn có cả một đĩa tỏi xào...thật không tồi.

Tuy rằng vẻ mặt anh vẫn không chút thay đổi nhưng lại ăn hết hai chén cháo lớn, lúc này mới chịu buông đũa xuống.

Liếc mắt thấy Lucy đã mặc đồ xong đang chuẩn bị đi làm, liền lạnh lùng mở miệng nói: "Tôi đưa cô đi."

"không cần." Lucy lấy trong túi ra một đồng tiền xu quơ quơ trước mặt Natsu, "Dưới lầu có trạm xe buýt."

Natsu không thêm nói, chỉ nhanh tay đoạt lấy tiền xu trên tay cô, âm thanh lạnh lùng: "Im miệng, tiện đường!"

Lucy ngồi trên xe Natsu vừa thuận lợi đến công ty vừa cùng Natsu nói chuyện lại đang định bước vào văn phòng đã bị mấy đồng nghiệp quen biết xúng tới.

"Lucy, thăng thần khoan hồng kháng cự nghiêm trọng! nói! Người dân ông vừa mới đưa em đi làm là ai?"

"nói! nói mau! Chất lượng tốt đấy! Có khí chất!"

"Lucy, nếu không nói hôm nay đừng hi vọng ăn cơm trưa!"

Lucy chớp mắt vài cái vừa định nói là người quen chợt nghe tiếng Erza, "Đó là bạn trai Lucy."

"Erza!" Lucy kinh hô một tiếng muốn che miệng Erza, đáng tiếc đã không kịp.

"thì ra là như vậy." một đồng nghiệp nhìn Lucy cười mờ ám, "Ánh mắt của Lucy nhà ta thật không tệ."

Lucy chỉ cảm thấy đầu muốn phình ra, rõ ràng lúc đầu chỉ là hiểu lầm nhỏ, hiện tại lại biến thành nói dối rồi.

Cô vừa ù rừ bước vào thang máy, vừa thưa dạ đáp lại đủ loại trêu chọc của đồng nghiệp, cảm thấy sự tình càng ngày càng không thể khống chế.

Mà ở bên kia, buổi sáng bác sĩ Dragneel vừa ra khỏi phòng khám bệnh rất nhiều y tá liền xúm lại bàn tán.

"Cậu có thấy hôm nay tâm tình bác sĩ Dragneel vô cùng tốt không?"

"Hóa ra không phải chỉ mình tôi thấy!" một y tá khác hào hứng, "Lúc bác sĩ Dragneel kiểm tra vết thương của bệnh nhân còn nở nụ cười tôi còn tưởng mình hoa mắt!"

"Gần đây bác sĩ Dragneel nhất có chuyện vui sao?"

"không biết..... Đứng rồi, cậu nói xem có thể có liên quan đến bác sĩ Strauss khoa ung bướu mới tôi không ....." (ns tầm bấy ko à)

"Sư huynh, chào buổi sáng." Lisanna bung một ly trà gỗ cửa phòng Natsu, đưa chén trà tới trước mặt anh, "Trà lúa mạch anh thích nhất, em nhớ không nhầm chứ?"

Ánh mắt lạnh như băng của Natsu hơi dịu lại, gạt đầu, nâng chén trà lên uống một ngụm.

"Gần đây anh bận lắm sao?" Lisanna đi đến ngồi bên cạnh Natsu, hỏi dò.

"Bình thường, buổi chiều có một ca phẫu thuật ung thư dạ dày, có việc gì à?"

"không có gì, " Lisanna vén tóc bên tai, "Em chi thắc mắc, mỗi ngày anh bận như vậy, không có thời gian cùng bạn gái, cô ấy không giận sao?"

Nghe vậy, Natsu buông chén trà, trầm ngâm vài giây, lúc này mới trả lời: "cô ấy không sao."

Bốn chữ vô cùng đơn giản lại như một thanh kiếm sắc bén đâm thẳng vào tim Lisanna đau đến nỗi ngay cả tươi cười trên mặt cũng không duy trì nổi nữa.

"Sư huynh, em đi trước lát nữa còn có hẹn khám bệnh."

"Được." Natsu Nhất gạt đầu lên tiếng vì chi nghiêng đầu nên không thấy rõ ánh mắt cô có chút ngưng trệ không biết suy nghĩ cái gì.

Ra khỏi văn phòng vừa đóng cửa Lisanna lập tức cảm thấy sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

"Sư huynh như vậy mà có tình cảm với cô gái thô thiển kia sao?"-suy nghĩ của chế li

"Chào bác sĩ Strauss!" một y tá còn trẻ tuổi đi tới, khách khách khí khí cùng cô chào hỏi.

Lisanna vội vàng điều chỉnh khuôn mặt, tự nhiên hướng y tá gạt đầu, cao ngạo ngẩng đầu đi qua người y tá.

Trên người cô tỏa ra hương nước hoa sang quý làm cho y tá đẩy hăm mộ kim lông không được cảm thán nói: "Nếu phụ nữ mà được như bác sĩ Strauss đời này sống cũng đủ!"

-----

kai: s đợi từ chap 15-17 tới zờ mà chị mira và happy ko thấy vào phòng tui z

lucy: ở ha cx phải thường thì kêu là tới 1'30s mà

erza*đi lại*: khỏi cần ns nữa hồi này đi lấy bánh kem đầu thì có gấp mira và có 1 sự thật phù phàng là mira và happy wen đưa giấy mời kai nên lúc đó kai ko bị.

kai *khóc*: 2 ng' ný ác wá có 1 chữ wen mà lmf cho tui bơ vơ ở trng phòng 1 mình hic hic

erza: thui đừng khóc nữa *chỉa cái bánh ra* ăn đi cho cảm xúc bớt tuần trào

kai*cầm lấy đĩa bánh*: tìm ngon wá mà s cái vị ný wen wen hình như hồi này ms ăn r' mà *way sang erza* chị lấy cái bánh ný ở âu z

erza*đang ăn*: dưới nhà em có cái tủ lạnh vừa mở ra là thấy nguyên cái bánh kem đầu to đừng nên chị ms đem lên

kai*ngồi tự kỉ 1 mình+khóc*: hic hic mấy ng' ný s tự tiện z chứ hic hết thg' nat lmf hư cn gấu bông của mình zờ tới chế erza ăn bánh của tui dành dụm ms mua

lucy*vỗ lưng*: chế lu ný hui cảm giác của kai nên yên tâm có chế r' dy

kai*khóc tùm lum*: oa oa oa oa oa

(t7 và cn gặp lại vít nhưu dy thoy bói vì bệnh lười tái phát ời của j' chg' n' r' vít cx dc)

Chương 18: Chap 18

hôm nay kai thấy rảnh rồi mà sinh nóng nổi ko đc nên zò ms ngồi đy vít cho những mún n' mà hay bl cho kai nhá.

Sáng thứ bảy, theo thường lệ Lucy đi dạy thêm cho nhóc Romeo, vừa đến Conbolt gia đã được bà Enno chào đón vồn vã.

Lucy lo mớ bị bà Enno lôi kéo khen ngợi một hồi cuối cùng lại nhét vào tay cô năm trăm đồng lúc này mới thả cô đi vào phòng nhóc.

Lúc gặp nhóc, Lucy mới biết nguyên nhân thì ra mấy hôm trước các trường trung học trong thành phố phối hợp tổ chức thi thử cao đẳng đại học, Romeo vốn vô danh tiểu tốt giờ nhảy vọt vào top 50 hạng đầu.

Bà Enno cao hứng cười toe toét thậm chí còn mua cho Romeo một chiếc xe thể thao mà nhóc vẫn muốn thái độ với Lucy cũng càng ngày càng tốt.

"không tồi đấy!" Lucy dùng bút bi gõ đầu Romeo khen ngợi: "Nhìn không ra nhóc lợi hại thế!"

"Đương nhiên!" Đầu tiên Romeo còn vui về bị Lucy gõ gõ sờ sờ liền giả bộ tức giận: "Lucy ngơ ngác! Chị có biết đàn ông không thể bị gõ đầu không?" (pé wen*gõ đầu*: tui gõ ný có s ko ro*xoa xoa*: ko cho gõ thoải mái kaitui gõ đc ko z ro: miễn bàn kai: j' kí z wen gõ đc ko ns tui gõ là ns thiên vị wá TT^TT)

Lucy bâu môi gấu cọt nhìn nhóc một cái, "Đàn ông cái gì! Tiêu từ xấu xa được rồi mau đọc sách đi! Không thể kiêu ngạo biết không? Trạng thái này vẫn phải duy trì đến khi thi đại học đấy!"

"Biết rồi." Romeo ngoài miệng không cam lòng than thở nhưng rõ ràng tay vẫn cầm lấy quyển sách luyện thi trên bàn cúi đầu lật xem.

"Cuối tuần này tôi sẽ không đến." Lucy ngồi ở bên cạnh Romeo vừa tóm tắt trọng điểm ôn tập cho nhóc vừa nói.

Romeo nghe vậy lmg chợt cứng đờ, bút bi trên tay xoẹt một tiếng trên sách liền vạch ra một đường, "Chị không dạy nữa?"

Lucy nhìn sắc mặt nhóc không vui vội vàng lắc đầu giải thích, "không phải sắp nghỉ đông sao chắc chắn các cậu sẽ không được buông thả đến lúc đó mỗi ngày cậu đều phải đến trường làm sao có thời gian học thêm chờ cậu nghỉ đông xong tôi lại đến."

Vừa rồi cô cũng đã cùng bà Enno trao đổi, bà Enno thấy lời của cô có lý đã vui vẻ đồng ý rồi. Lucy hiện tại là công thần nhà bọn họ bà tạo điều kiện còn không kịp! Thi ra là như vậy. Romeo thở dài nhẹ nhõm vừa định nói gì đó với Lucy.

Chỉ thấy Lucy cười tùm tùm xoa đầu nhóc, "Sao thể luyện tức chị à?"

"Lucy ngơ ngác chị đừng quá đáng! Ai luyện tức chị!" Romeo nghiêng đầu tránh thoát tay Lucy trong giọng nói có chút gấu đầu hờ dỗi nhìn kỹ ngay cả tai cũng đỏ.

Lucy tỉnh mắt lúc này cũng không ngốc tiếp tục trêu chọc nói: "Cậu nhìn mặt mình xem, a, đỏ mặt rồi kia!"

"Chị tránh ra!" Romeo cầm sách che mặt xấu hổ buồn bực quát Lucy.

"Được được tôi không thấy cậu đỏ mặt." Lucy thật vất và mới có được một cơ hội trêu đùa trong lòng vô cùng vui vẻ.

Romeo tức giận thiếu chút nữa không ngẩng đầu lên được chịu đựng một hồi lâu sau mới buông sách kết quả vừa nhìn lên lại gặp ngay Lucy đang cười tít mắt.

Nhất thời ằm một cái mặt lại đỏ bừng.

Kết quả là đến trưa Romeo bị Lucy cười nhạo và trêu chọc triệt để ngay cả lúc Lucy về còn không quên quay lại nhìn nhóc chớp chớp mắt làm cái mặt quý.

"Lucy à sau khi Romeo khai giảng cô còn phải đến đấy!" bà Enno kéo tay Lucy về mặt khẩn thiết.

Lucy gật đầu, "Chị yên tâm tôi chắc chắn sẽ đến."

Lúc này bà Enno mới vào lòng buông Lucy ra vừa định dặn cô một chút chợt nghe tiếng chuông cửa vang lên.

Bà quay sang Lucy cười cười xin lỗi, vừa mở cửa vừa nói: "Có thể là chị họ Romeo đến đây cô về trước nhé..... lisanna cháu....."

Còn chưa nói hết cửa đã bị đẩy vào Lisanna cất ngang, "Lucy Heartfilia? Sao cô lại ở đây?"

Bà Enno kinh ngạc lên tiếng, "Hai người quen nhau?"

Lisanna nhướn mày nhìn Lucy cũng đang kinh ngạc trên mặt bỗng nhiên lộ ra vẻ tươi cười, "Chúng ta thật có duyên."

"Chào bác sĩ Strauss." Lucy lấy lại tinh thần cùng Lisanna chào hỏi, khi chất trên người Lisanna quá mạnh mẽ bén nhọn chung quy cô cảm thấy đứng trước mặt li trong lòng có loại cảm giác mình thật ngây thơ khờ khạo.

"Chị Enno và bác sĩ Strauss hai người đang bận tôi đi trước."

"Chờ đã..... " Lisanna ngăn cô lại nhìn đồng hồ, "đã đến bữa trưa ở lại ăn cơm xong rồi đi."

Lucy hơi ngại vội vàng lắc đầu, "không cần không cần tôi về nhà ăn là được."

"Đừng khách khí như vậy cô là bạn gái sư huynh ăn cơm với tôi một chút có sao đừng từ chối nữa hay là..... cô không thích tôi?"

Tuy rằng giọng điệu Lisanna có ý trêu đùa nhưng ánh mắt li gắt gao bao chặt lấy Lucy mang theo mười phần ép buộc.

"Được rồi, Lucy ngơ ngác đã đồng ý." Đứng sau, Romeo bỗng nhiên đưa tay kéo Lucy đến bên cạnh hướng về phía Lisanna nói: "Chị đã lâu không gặp chị càng ngày càng đẹp đấy."

Mặc kệ phụ nữ đã bao nhiêu tuổi được khen xinh đẹp khẳng định đều cảm thấy cao hứng.

Ánh mắt Lisanna nhu hòa lại nhìn Romeo nhẹ giọng: "nhóc Ro càng ngày càng biết ăn nói."

Romeo cười cười không nói gì bàn tay phía sau lại nắm chặt cổ tay Lucy.

Lisanna đến không lâu thì ăn cơm còn ông Macao đang ở nước ngoài không thể trở về ngay bởi vậy trên bàn chỉ có bốn người bọn họ.

"Lucy, cô với sư huynh quen nhau thế nào vậy?"

Lucy đang cầm thìa dừng một chút, "Quen ở bệnh viện."

"À?" Lisanna hứng thú nhìn chằm chằm Lucy, "nói như vậy hai người mới quen không lâu nhĩ tôi với sư huynh thì đã được mười năm rồi."

Li uống một ngụm canh bấp nhẹ nhàng băng qua nói: "Nhưng mà có câu nói thế nào nhĩ quen biết cả đời cũng không bằng có duyên một hai ngày."

Li buông cái bát tinh xảo trong tay ánh mắt sắc bén đâm thẳng Lucy "không thể ngờ được cô trông đơn giản mà bản lĩnh thật không kém."

Lời này thốt ra dường nói là hai mẹ con Romeo ngay cả người luôn ngốc nghếch như Lucy cũng cảm thấy có gì đó không đúng.

Sao cô có cảm giác mỗi câu của bác sĩ Strauss đều mang ý châm chọc? cô chớp chớp mắt, không thể hiểu được rốt cuộc mình đã làm gì đắc tội bác sĩ xinh đẹp này. Đành phải đem đĩa thịt bò đầy sang phía Lisanna "Bác sĩ Strauss ăn cơm đi kẻo đồ ăn nguội mất."

Li đã mất công nói nhiều như vậy mà có một chữ cũng không vào tai sao? Lisanna bị Lucy làm cho tức muốn hộc máu. Lại cúi đầu nhìn một bàn đầy thịt mỡ trước mặt nhất thời khẩu vị hoàn toàn mất hết.

Mà ngồi bên cạnh Lisanna thần thể căng thẳng của Romeo chợt thả lỏng xuống khuôn mặt vốn nghiêm túc cũng mang theo ý cười nhè nhẹ.

Hóa ra giấc mộng thể mà cũng có tuyệt chiêu nhưng sao nhóc cảm thấy chị họ hơi kỳ lạ! Romeo nhìn lướt qua Lisann đã buông đũa có chút đắm chiêu.

Com trưa xong, Lucy muốn đi có đã đồng ý chiều nay tới nhà Natsu rồi nhưng bà Enno ra sức giữ lại cộng thêm Romeo lại phụ họa cô cần bán không thể đi được.

Cho nên chờ đến khi cô tới nhà Natsu thì bà Lena và Natsu đã chờ cô thật lâu.

Liếc thấy ánh mắt dao kiếm lạnh lẽo của Natsu phóng vèo qua cô, Lucy đau khổ không nói nên lời đành tới bưng trà rót nước cho anh cuối cùng ngay cả bà Lena cũng không chịu được.

Đem Lucy kéo đến bên người mình, hung hăng trừng mắt liếc Natsu một cái lúc này mới quay đầu nhẹ nhàng nói: "Lucy, có phải Natsu bắt nạt con không?"

Kỳ thật Lucy rất muốn gật đầu nhưng mà cô không dám chỉ có thể lắc đầu, "Không phải không phải bác sĩ Dragneel đối với cháu tốt lắm!"

"Bác sĩ Dragneel?" Trong lòng bà Lena lộp bộp một tiếng cẩn thận quan sát biểu tình trên mặt Lucy thấy có gần như không thêm liếc mắt với Natsu lập tức cảnh giác"không phải hai đứa cãi nhau chứ?"

Bà Lena càng nghĩ càng cảm thấy đúng bà liếc mắt nhìn Natsu vẫn ngồi một đống như khối băng kia hận không thể một chường đập tỉnh anh!

"Lucy tức giận! Lucy không vui! Nó không biết đi đồ đánh sao?"

Bà Lena vô đầu bứt tai suy nghĩ nửa ngày rốt cuộc nghĩ ra một chủ ý, "Lucy à con có thể lên lầu lấy giúp bác chiếc áo khoác không? Cái nào cũng được bác thấy hơi lạnh."

"Dạ." Lucy vui vẻ đồng ý bước lên lầu chỉ cần không phải nhìn cái mặt lạnh làm gì cô cũng chấp nhận!

Lucy vừa đi bà Lena lập tức đến bên cạnh Natsu, "nói, có phải con và Lucy cãi nhau không?"

Natsu liếc mắt nhìn mẹ mình một cái chả hiểu ra sao cả.

"Con đừng nghĩ con không nói thì mẹ không biết!" bà Lena gắt gao nhìn chăm chăm Natsu, "Mẹ nói cho con biết! Lucy đã là con dâu mẹ rồi! Con còn dám bắt nạt nó thử xem?"

Natsu nhăn mày đang định nói gì đó lại nghe thấy tiếng mở cửa phòng trên lầu nháy mắt thay đổi chủ ý.

"Bị mẹ thấy rồi." Trong mắt Natsu lóe lên một tia sáng.

"Đương nhiên!" bà Lena đắc chí, "Có vấn đề gì thì nói với mẹ, mẹ giúp con giải quyết!"

"À....." Natsu đẩy gọng kính, "Bọn con cãi nhau, Lucy nói công việc của con bận quá."

"không sao! Trước hết con bớt vài cuộc phẫu thuật đi! Bệnh viện cũng không phải chỉ có con là bác sĩ." bà Lena bắt đầu xuất chiêu.

"không được con vừa mới chuyển đến đó." Natsu lấy làm tức nhún vai.

"Vậy làm sao bây giờ?" Bà Lena nhủu mày trầm tư nếu ban ngày bận việc không có thời gian vậy buổi tối đi.

"Đúng! Buổi tối!" Trước mắt Diệp phu nhân sáng ngời, "Con với Lucy sống chung đi! Đúng rồi, Lucy đang ở chỗ nào?"

"Ở nhà của con."

"thật tốt quá!" bà Lena vồ tay trên mặt đều là vui mừng, "Chuyện này con không cần phải xen vào mẹ sẽ giúp con giải quyết!"(kai: haizz tội nghiệp pi đưa cn dụ ời -_-)

Natsu nâng chén trà uống một ngụm trà lúa mạch khỏe miệng gọi lên một độ cong cực nhỏ, "Được."

Lucy vừa mới cảm áo của bà Lena xuống lầu đã bị bà túm đến bên cạnh, "Lucy à, bác nói với con chuyện này."

Lucy chớp chớp mắt, "Chuyện gì ạ?"

"Natsu bị đau bao tử buổi sáng không thể ăn lung tung được vậy phải làm sao giờ?" bà Lena đắm chiêu ù đột, "Mỗi sáng bác đều phải đi tập yoga cần bán không có thời gian nấu cơm cho nó!"

"À bác sĩ Dragneel bị đau bao tử?" Lucy gạt mình mở to hai mắt, "Anh ấy là bác sĩ sao có thể bị đau bao tử?"

"Đứa ngốc, " bà Lucy sờ sờ tóc Lucy "Bác sĩ không thể tự chữa bệnh cho mình." Bà thờ dãi trong mắt nhiễm vài phần lo lắng, "Con nói bây giờ còn trẻ, về sau thì biết làm sao?"

Thì ra không phải bác sĩ Dragneel tức giận với cô là đau bao tử thôi! Lucy liếc mắt nhìn Natsu vẫn giữ nguyên bộ dạng như cũ ngồi trên sô pha nhủu mày thấy anh đúng là bộ đáng đau bao tử thật bỗng nhiên đầu nóng lên, "Buổi sáng để bác sĩ Dragneel đến chỗ cháu ăn đi!"

"thật tốt quá!" bà Lena lập tức mặt mày hớn hờ, "Quyết định như vậy nhé!"

Bà lòi Lucy vẫn còn đang ngơ ngác đứng đó đến trước mặt NAtsu "Được rồi, Natsu đưa Lucy cùng đi thu dọn đồ đạc tối nay con chuyển qua đó ngay đi!"

-----

mira: thui mà kai đừng giận mà cn gái giận dai wá coi chg' pị FA dý

kai: em pị FA lâu r' ko cần chị wan tâm

mira: thui đc r' chị lnr thì em ms tha cho chị dý

kai *suy nghĩ*: hum..... *có ý tưởng* chị lnr nc uống đc mà phải ko

mira: ừ chị lnr là khỏi chê z em mún uống j'

kai *mặt gán*: z lấy cho em 1 ly đá bảo ko lạnh, coca ko gas và thanh long ép ko hột *ngây thơ* chị đáp ứng nỗi ko

mira *tối sắn*: mún j' dý

kai: z thì thui em có việc ời pp chị

mira *woay 180 độ*: chị sẽ đáp ứng yêu cầu cho em

kai *há miệng*: "chị gờn dý hà có thánh ms lnr đc" -suy nghĩ của kai- đc em sẽ chờ

mira: ôkê cn đề dọi chị nha -"mình chỉ ns đại đề em ý tha lổi thui mà s lnr dý trời ời cứu cn ko"

ông trời: ông tốt kém cn cái j' ông cx giúp dc chứ cái nỳ thì..... *đánh trống lảng* oáp bùn ngu wá tự xử đé

Bạn đang đọc truyện *Natu: Yêu Đứng Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 19: Chap 19

"D.... bác sĩ Dragneel thực xin lỗi." Lucy ngồi ở trên ghế phụ bắt an cúi đầu mười ngón tay trắng nõn xoắn vào nhau, "Tôi không ngờ bác gái lại bảo anh đến chỗ tôi thực xin lỗi."

Natsu một tay đặt lên tay lái một tay đẩy mắt kính, "À? Vậy cô nói hiện tại nên làm sao?"

Lucy ngẩng đầu thật cẩn thận nhìn sắc mặt Natsu thấy anh không có xu hướng tức giận lúc này mới nhỏ thờ phào nhẹ nhõm một hơi, "Tôi cũng không biết tôi thấy anh không có chỗ ăn sáng nên mới như vậy ai ngờ....."

"Tôi sẽ đến chỗ cô ở." Natsu bỗng nhiên ngắt lời Lucy.

Lucy giật mình trừng mắt, "Như vậy sao được?"

"Sao lại không được?" Sắc mặt Natsu càng thêm lạnh như băng, "Lý do?"

Lucy bối rối khoát tay nói năng có chút lộn xộn "Chúng ta..... chúng ta..... sao có thể ở cùng một chỗ! Chúng ta không có quan hệ gì...."

Natsu hừ lạnh một tiếng đưa tay nâng cằm Lucy trong mắt đều là ý lạnh, "Bằng không thì ở đâu? Cô muốn tôi đi ở khách sạn sao?"

"Không không phải?"

"cái này cũng không được cái kia cũng không được rốt cuộc cô muốn như thế nào?" Natsu không kiên nhẫn gõ gõ tay lái, "Nghĩ xong hãy nói!"

Lucy cắn môi chuyện này là do cô gây ra cô phải tự giải quyết. Hơn nữa hiện tại cô ở phòng của anh nếu người ta muốn ở cô cũng không có quyền ngăn cản.

Chỉ là bọn họ cứ ở chung như vậy dù sao vẫn cảm thấy có điểm không ổn....

Cô liếc mắt nhìn Natsu thấy anh đang nhìn chăm chăm cô chờ đáp án đột nhiên quyết tâm, "Vậy đi thôi!"

Phòng là của anh hiện tại cô ở lại đây khoa tay múa chân không cho người ta vào cũng quá ịch kỷ đi.

Natsu nghe vậy lập tức đạp chân ga khởi động xe, "Nghĩ kỹ chưa?"

"Rồi." Lucy đang ngồi ghế yên lặng gắt đầu.(kai: chị nghĩ đi mà nếu ko mốt chị pị thì ráng chịu Lucy: pị j' kai: từ từ r' bit Lucy: ko ns thì thui)

Trong mắt Natsu hiện lên nét cười trên mặt lại lạnh như băng, "Thế bữa sáng của tôi...."

"Tôi phụ trách!" Lucy vội vàng cướp lời. Bởi vì chính câu nói đầu tiên của mình làm cho Natsu chuyển nhà trong lòng cô áy náy vô cùng đương nhiên sẽ không cự tuyệt.

"Cũng còn thông minh đấy," Natsu cực kì hài lòng, "Sáng mai tôi muốn ăn đưa leo trộn cháo trắng nữa."

Lucy gật đầu như gấu gao, "Được."

Natsu không có nhiều hành lý phòng cũng được Lucy bình thường lau dọn sạch sẽ bởi vậy chuyển vào ở cũng không rắc rối.

Natsu thoải mái đứng trước mặt Lucy. Nhìn Lucy không được tự nhiên xoay người đi tắm rửa lại không được tự nhiên quay vào phòng ngủ trong lòng cực kỳ vui vẻ.

Sáng sớm hôm sau lúc Natsu dậy Lucy đã đi dạy cho nhóc Romeo.

Anh rửa xong mặt đi đến phòng bếp chỉ thấy trên bàn tròn bày mấy món ăn sáng nhìn không tệ. Mớ nôi cháo bên trong cháo gạo trắng vẫn còn ấm thành thoảng còn tỏa hơi nóng.

Natsu đi đến tủ bát lấy ra một cái bát mức một bát cháo rồi ngồi ăn một mạch. Hương vị thật không tồi người ngốc như vậy mà nấu ăn lại rất ngon.

Hết khi thấy được ưu điểm của Lucy Natsu không khỏi có chút tươi cười cảm thấy việc chuyển nhà thực sự là đáng giá! Hiện tại anh đã bắt đầu chờ mong com trưa rồi!

Lần này Lucy đi không gặp Lisanna cô thờ phào nhẹ nhõm. Dạy Romeo xong liền gọi điện cho Loke.

Mấy hôm trước họ đã hẹn cuối tuần cùng nhau đi ăn món điểm tâm ngọt.

Loke đến rất nhanh nhanh đến nỗi làm cho Lucy cảm thấy cô vừa mới ngắt điện thoại thì Loke đã đến.

"Chúng ta đi chỗ nào?" Lucy thất ấn an toàn xong quay đầu hỏi Loke.

"Tôi biết có một 8Is Land làm đồ ăn không tệ món tráng miệng cũng được lắm." Loke vừa khởi động xe vừa nói với cô.

(8Is Land là nhà hàng tư nhân, gia đình, chủ nhà có sở trường làm đồ ăn, bình thường không làm mặt tiền bằng hiệu, không có thực đơn cố định, không có nhân viên phục vụ chuyên trách nhưng ở đây kĩ xảo chế biến thức ăn thường là tỏ truyền có hương vị độc đáo hơn nhà hạn chế số lượng ở chợ hay nhà hàng thông thường không thể có.)

"8Is Land?" Trần An An kinh ngạc, "Loke tôi không đi đâu! Nói đó.... nơi đó rất đắt...." Mặt cô đỏ bừng vẫn không thể đem câu tôi không có tiền nói ra.

"Tôi mời cô." Loke nhẹ giọng nói, "Coi như là cảm ơn cô đã đi cùng tôi."

"Như vậy sao được!" Lucy vội vàng lắc đầu, "Sao tôi có thể để anh mời huống chi tôi không phải đi cùng anh tôi cũng muốn ăn mà."

"Để tôi mời đi!" Loke thừa dịp đèn đỏ xoa đầu cô, "Nếu không tôi sẽ cảm thấy rất ngại."

Hắn vội vàng cướp lời trước khi cô cự tuyệt, "Tôi cam đoan chỉ lần này thôi! Cho tôi chút thể diện được không."

Lucy xì một tiếng nở nụ cười, "Được lần này anh mời nhưng mà lần sau đến lượt tôi mời anh!"

"Lần sau?" Ý cười trên mặt Loke càng sâu trong mắt tràn đầy ôn nhu, "Được."

Bọn họ đi tới 8Is Land tốt nhất thành phố A, Loke rất quen nơi này nhưng Lucy là lần đầu tiên đến nên quy củ đi theo Loke trực tiếp đi vào một gian ghế.

Ghế phối hợp màu sắc thật vui tai vui mắt, tường màu vàng tươi, sàn nhà màu ấm, bàn ăn đặt ngay dưới tán cây cao to xanh biếc hé ra nụ hoa vàng xinh đẹp.

Ở dưới còn khéo léo thiết kế hòn non bộ, bể nước tảng đá xanh rêu bên trong là dòng nước nhỏ chảy róc rách.

Loke kéo ghế dựa để Lucy ngồi xuống vừa định đem thực đơn đưa cho cô đã bị cô cản lại.

"Tôi chưa từng đến đây anh xem rồi chọn đi món gì tôi cũng ăn được."

Loke bị cô chọc cười buồm thực đơn gọi người phục vụ thuần thục gọi liên tiếp các món, "Lần này tôi chọn trước lần sau lại đến lượt cô."

"Còn đến nữa sao!" Lucy ngắm một lượt khung cảnh xung quanh có chút thấp thòm nghĩ ngợi nhưng mà cô không đem lời này nói với Loke tránh làm Loke mất hứng.

Com trưa thực đa dạng thịt cừu nướng vàng giòn trong lại thơm mềm cà tím xào cần tây xanh biếc giòn giòn ớt chuông đỏ xào thịt cua tươi ngọt....

Lucy ăn một bụng tròn xoe gần như không thể dừng được.

Ăn xong lại đến món tráng miệng đây một bản bánh phở mai dâu tây bánh chocolate bánh cupcake..... thậm chí còn có cả bánh nhỏ nướng vàng nữa.

Lucy gần như hoa mắt căn bản không biết nên ăn món nào trước mới được. Liếc mắt thấy Loke đang tìm tìm cười nhìn cô không hề dụng đến món nào liền đem một cái bánh quả mâm xôi mẽ người nhét vào trong tay Loke, "Ăn cái này đi! Đây là món tôi thích nhất anh thích không?"

"Thích, " Loke cười gật đầu vừa nhìn cô vừa đem bánh ngọt đưa vào trong miệng.

Nhiều món ngon như vậy, Lucy quả thực hận không thể mọc thêm một cái miệng nữa. Nhưng mà com trưa cô ăn nhiều lắm rồi căn bản không ăn nổi nữa.

Cuối cùng đáng thương hề hề đi đến bên cạnh Loke chỉ chi một bản đầy món tráng miệng, "Loke tôi có thể mang về không?"

Loke sững sốt lập tức cười nói, "Có thể." nói xong vẫy tay với phục vụ, thấp giọng ghé vào lỗ tai hắn phản phó vài câu.

Bữa com này hai người ăn phải mất ba giờ đợi đến lúc Lucy và Loke đi ra ngoài thì đã sắp bước không nổi nữa cho dù như vậy tay cô vẫn nắm chặt hộp bánh ngọt tình xáo kia.

Sau khi ăn xong Loke đưa Lucy về nhà trên đường Lucy đem hộp bánh ngọt thật cẩn thận ôm trong ngực giống như bảo bối vậy, Loke thấy cô như vậy trong lòng thực vui vẻ ngay cả tốc độ xe cũng phối hợp với cô chậm lại.

Nhà hàng cách nhà Natsu cũng không xa, Loke chỉ mất hai mươi phút là lái xe đến.

"Hôm nay rất vui cảm ơn anh." Lucy xuống xe còn nghiêm túc nói với Loke: "Lần sau tôi mời anh ăn cơm tôi biết có một chỗ bán mì thịt bò được làm anh đừng chê thật sự rất ngon đấy."

"Được." Loke mỉm cười gật đầu, "Lần sau có thời gian có hãy gọi điện thoại cho tôi."

Lucy nghe vậy mới mỉm cười gật đầu vẫy tay với Loke rồi đi vào.

Cô ôm hộp bánh ngọt lên lầu trong lòng vô cùng vui vẻ đây là lần đầu tiên cô được thấy nhiều món bánh ngọt như vậy kít trữ về nhất định phải đếm lại mới được! Còn phải chụp ảnh làm kỷ niệm nữa!

Lucy ra khỏi thang máy dừng chìa khóa mở cửa mới vừa vào đã thấy Natsu đang ngồi trên sofa, vẻ mặt đen sì một bộ dáng ta đây thực sự rất khó chịu.

Cô rung mình một cái, nhỏ giọng chào Natsu liền rón ra rón rén muốn vào phòng mình.

Vừa được nửa bước đã bị Natsu gọi lại, "Lại đây!"

"Bác sĩ Dragneel có việc gì sao?" Lucy từng bước đến bên người Natsu khăn trương nuốt nước miếng.

"đi đâu?" trên người Natsu phả ra hàn khí bức thường đúng một bộ dáng thâm vẩn phạm nhân.

Lucy thành thành thật thật đáp: "đi làm."

"Xong việc đi đâu?"

"Ăn cơm."

"Ăn cơm?" Natsu nhìn lướt qua thấy cô ôm hộp bánh ngọt ánh mắt nhất thời ngưng lại, "đi cùng ai?"

"Bạn." Lucy trả lời chung chung.

"Đi ăn cơm với người khác? đi 8Is Land?" Natsu đẩy gọng kính ánh mắt càng lạnh hơn.

Bạn kiểu gì mới có thể đưa cô đi 8is land đáp án liếc qua đã hiểu ngay.

Anh đợi cô đến trưa trưa ngay cả cơm trưa cũng chưa ăn! Cô không quan tâm còn cùng người đàn ông khác đi 8Is Land! Điều này coi được sao?

Lucy thấy sắc mặt Natsu càng ngày càng đen trong lòng vô cùng sợ hãi. Nghĩ một chút đánh đau lòng đem hộp bánh ngọt đặt lên bàn mở trước mặt Natsu"Bác sĩ Dragneel anh muốn ăn bánh ngọt không?"

Natsu đang một bụng tức giận giờ lại thấy cô mở to hai mắt một bộ dáng ủy khuất không hiểu sao tức giận trong lòng lại tăng vọt.

"Đem đi! Tôi không ăn!" anh lạnh như băng nhìn lướt qua những món bánh ngọt màu sắc rực rỡ, không biết tại sao lại sinh ra một loại kích động muốn ném toàn bộ những thứ này vào thùng rác.

"thật sự không ăn sao?" Lucy tức hận nhìn anh một cái, anh thực không có lộc ăn đồ ngon như vậy cũng chệ! (kai: s ngốc z nhìn là bit ng' ta pij' òi =,=""")

"Vậy, tôi về phòng đây."

"Lucy Heartfilia " Natsu gọi cô lại, "có thích ăn bánh ngọt?"

Lucy gật đầu vui vẻ nói: "Đúng vậy!"

"À, " Natsu bỗng nhiên đứng lên nhìn chằm chằm vào mắt cô, "Tôi đã nói với cô chưa một ngày một người chỉ có thể ăn hai trăm gam đường lactose nếu vượt qua lượng này....."

Lucy bị anh làm cho căng thẳng, "Sẽ như thế nào?"

"Có khả năng sẽ đột ngột tăng huyết áp mà đột tử!"

Lucy bị anh dọa lui về sau, "thật..... thật vậy chăng?"

"cô nói xem?"

"Vậy làm sao bây giờ?" Lucy gấp đến độ phát khóc, "Hôm nay khẳng định tôi đã ăn quá hai trăm gam!"

Natsu đẩy mắt kính, "Vậy không được ăn nữa."

"Nhưng chỗ bánh ngọt ngày làm sao bây giờ?" Lucy khó xử nhìn một loạt bánh ngọt tinh xảo kia đồ ăn vừa đắt vừa ngon như vậy sao có thể lãng phí!

"Để thôi " Natsu lạnh lùng như sương mây, kiên quyết đoạt lấy hộp bánh ngọt trên tay Lucy quăng ngay vào thùng rác trong phòng khách, "Vậy là xong."

-----

kai: hôm nay zui wá trời lun

lucy: có chuyện j' mà zui dữ z

kai: thì hôm nay đc dc điểm cao nên zui

gray: chắc cộp dê ng' ta chứ zê

kai*cười gán*: hồi n' chứ cóa não băng như ông ms cộp bài ng' ta xg r' dê dý

gray*1 cục tức trên đầu*: thì ko lucy sẽ ra dê

kai: chơi lun lucy ln' trọng tài nha

lucy: ừ z ai chấm b.....

erza: dê chị chấm bài, z thì bắt đầu ln' bài

2 tiếng sau khi thi xg

lucy*cảm tờ giấy đọc điểm*: kai: môn sinh, văn, lý, hóa: 8đ còn gray thì sinh 4đ, văn - 1đ, lý 3đ và hóa -2đ

erza*chuẩn đoán*: kai thì bình thường còn gray thì yếu sinh lý, kém văn hóa

kai: oh yeah zui wá

gray*đơ*: rớt cuộc mấy ng' kt bài học hay là kt sức khỏe và giáo dục z

kai, lucy và erza: cả 2 hồi này kt thý nhữn ng' ko cóa tẹ nên tới you kt thì tẹ wá (> v

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đáng Người* được tài miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Chap 20

"Lucy cậu làm sao vậy không ngủ được à?"

Vừa đến chỗ làm Erza nhìn thấy đôi mắt gấu nâu của Lucy chịu không được lấp bắp kinh hãi chẳng lẽ tay bác sĩ kia đã làm gì?

"Không sao." Lucy âm ỉ trả lời Erza một câu xong đi tới bàn làm việc của mình ngồi xuống mở ngăn kéo lấy hai gói trà, "Erza đưa ly của cậu cho mình, mình đi pha trà xanh."

Erza đưa ly của mình cho cô nhin không được lại tò mò quan sát cô một chút thấy cô bước đi không có gì khác thường lúc này mới yên tâm

Lucy pha hai chén trà xanh xong đặt một ly lên bàn Erza lúc nào cũng bày ra vẻ mặt tươi cười càng nhìn càng thấy kỳ quặc "erza cậu không sao chứ?"

Cô vẫn cảm thấy Erza là miễn cưỡng cười vui, tuy rằng Gray làm chuyện khiến người ta khinh thường nhưng dù sao Erza cũng đã cùng anh ta nhiều năm như vậy trước giờ tình cảm nồng nàn cần bản không thể nhanh như vậy không đau lòng

"Giờ không sao rồi." Erza bung lên ly trà xanh uống một ngụm ấm nóng nở nụ cười rạng rỡ với Lucy "Đừng có giống mẹ mình cả ngày cần nhảnh!"

Lucy đoạt lấy cái ly trên tay erza, lo lắng hỏi nó, "Cậu đừng có chọc cười mình! Có muốn xin nghỉ vài ngày không đi đâu đó cho khuây khỏa?"

"Được rồi, mẹ Lucy." Erza liếc cô một cái xoa xoa đầu cô, "Cậu mau làm việc đi bây giờ mình rất ổn mình cũng sẽ không ngược đãi bản thân cậu hiểu không?"

Lucy không trả lời nhìn chăm chăm vào mắt Erza vài giây xác định đúng là nó đã ổn định tình cảm chính mình lúc này mới trở về bàn máy tính.

Mặc kệ thế nào chỉ cần erza cảm thấy tốt là được rồi.

Gần đến Noen, quản lý giao cho cô thiết kế quảng cáo cho một công ty lấy chủ đề chính là Giáng sinh lại còn thúc giục rất gấp Lucy đang ngồi trước máy tính căng đầu suy nghĩ, di động bỗng nhiên ding ding vang lên.

Cầm lên nhìn là tin nhắn của Natsu: Tôi nay mời cô ăn com.

Lucy hừ một tiếng đóng tin nhắn lại đặt điện thoại sang một bên.

Cô quyết định phải chiến tranh lạnh với Natsu! Thật bực mình mà! Thắng tay đem bánh ngọt của cô ném vào thùng rác!

Nhiều bánh ngọt vừa đẹp mắt lại ăn ngon như vậy nháy mắt đều bị ném đi!

Kẻ có tiền tài sự là không thể nói lý! Muốn ném cái gì thì ném cái đó! Một chút cũng không lo lắng trên đời này có bao nhiêu người đang phải chịu đói! Loại hành vi này cô tuyệt đối không dễ dàng tha thứ!

Mà bên kia Natsu đợi nửa giờ cũng không thấy Lucy trả lời trong lòng cực kì bất đắc dĩ "không phải chỉ là mấy miếng bánh ngọt sao, lại tức giận như vậy?"

Anh đưa tay xoa miếng dán bên gáy, khuôn mặt lạnh như băng dường như có chút thà lóng.

Đem qua sau khi anh đem bánh ngọt ném vào thùng rác Lucy lập tức bùng nổ tức giận trực tiếp bỏ nhào vào người anh cắn một phát lên cổ.

Đúng là hung dữ một chút cũng không lưu tình. Trên cổ anh nháy mắt hiện lên dấu răng rướm máu, không có cách nào, sáng nay trước khi đi làm chỉ có thể dán một miếng che vết thương.

Nhưng mà xử lý xong dấu răng, cô ngốc cũng không để ý đến anh ngay cả bữa sáng hôm nay cũng không làm cho anh!

Natsu cảm thấy vô cùng bất mãn nhưng mà mỗi khi nghĩ đến đôi mắt to tràn ngập lên án của Lucy thì lại cảm thấy có chút chột dạ.

Nhưng dù cho anh đã nghĩ ra hết mọi cách để xin lỗi cô ngốc kia lại không để ý tới anh!

Natsu ngồi ở bàn làm việc lơ đãng trả lời y tá vào tìm anh nói chuyện đầu óc vẫn suy nghĩ làm thế nào để sáng ngày mai có bữa sáng mà ăn.(kai: thánh nat nhà ta có khác chỉ lo ăn ko lo j hết)

Buổi tối, Lucy xong việc về nhà vừa định vào phòng bếp nấu com đã bị Natsu đi tới ngăn cản.

"Cho cô." anh nhét một hộp bánh ngọt đóng gói tuyệt đẹp vào trong lòng Lucy.

"Đây là cái gì?" Lucy đưa tay đem hộp bánh ngọt cầm lên cẩn thận nhìn nhìn, "Bánh ngọt?"

Natsu hơi quay đầu đi, dẩy kính mắt, "À..... Đền cho cô"

"Tôi không cần anh đền." Lucy đem hộp bánh ngọt một lần nữa nhét vào trong tay anh, "Anh tự ăn đi."

Nói xong mặc kệ Natsu đi vào phòng bếp nấu com. Chỉ là không đợi cô cất bước Natsu đã từ phía sau bắt được cổ tay cô.

"Lucy Heartfilia." Trong giọng nói anh có chút nghiêm rắng nghiêm lợi, "Cô còn muốn như thế nào nữa?"

Lucy cảm thấy khó hiểu , "Cái gì mà tôi muốn thế nào? Bác sĩ Dragneel các anh mỗi ngày ăn được uống tốt thì nghĩ tất cả mọi người cũng giống như vậy sao? Đồ đất như vậy nói ném liền ném thật ngượng mợ!"

Lucy bị Natsu chọc giận lúc này liền chằm chọc lại.

Natsu nghe cô nói thế sắc mặt tối sầm, siết chặt hộp bánh ngọt vẫn là nhìn xuống con tức trong lòng.

"Được, tôi giải thích."

Lucy không ngờ Natsu lại nói ra như vậy phút chốc giật mình mà ngay lúc cô đang ngây ngốc Natsu đã nhanh nhẹn mở hộp bánh ngọt ra đem miếng bánh xinh đẹp bên trong đưa tới bên miệng Lucy, "Bánh mới ra lò bánh ngọt bơ anh đào cô thích."

Lực chú ý của Lucy lập tức liền chuyển đến bánh ngọt hương vị ngọt ngào trước mắt cô nuốt nuốt nước miếng ngẩng đầu nhìn Natsu "Cho tôi?"

Natsu mặt không chút thay đổi nhìn cô tay vẫn giữ, "Ừ."

Lucy chớp chớp mắt, "nếu bác sĩ Dragneel đã thành khẩn giải thích như vậy thì mình liền đại nhân đại lượng tha thứ cho anh." Trong lòng cô nghĩ như vậy, ngoài miệng liền cắn một miếng bánh ngọt trên tay Natsu.

"Ngon quá!" Cô cực kì hưởng thụ nheo mắt nhìn mèo con lại tiếp tục cắn một miếng nữa chỉ cảm thấy đầu lưỡi cũng muốn tan ra.

Đứng ở bên cạnh Natsu vẫn chăm chú nhìn vào phản ứng của cô lúc này rốt cuộc thờ dài nhẹ nhõm cuối cùng cũng đỡ được.

"A!" Bỗng nhiên Lucy lại hết lên đầy sợ hãi.

Natsu nhử mảy, "Lại làm sao vậy?"

Lucy ngẩng đầu nhìn anh, giờ chiếc bánh ngọt mình đã ăn một nửa, "Bác sĩ Dragneel vừa rồi tôi ăn bánh ngọt khẳng định đã trên hai trăm gam! Tôi không thể ăn nữa."

"Vậy thì không ăn." Natsu vừa còi áo khoác vừa không chút để ý trả lời.

"Sao có thể! Quá lãng phí!" Lucy vội vàng lắc đầu phủ định hoàn toàn đề nghị của Natsu sau đó lại lập tức khổ não nói: "Nhưng một nửa bánh ngọt này làm sao bây giờ? Nếu không cho vào tủ lạnh cất ngày mai lại ăn?"

Natsu đem áo khoác vắt lên sofa phòng khách thấy cô vừa buồn rầu vừa lo lắng lại nhai không ngừng chậm chạp không vào phòng bếp làm com tối.

Lông mày khẽ nhíu liền bước nhanh đến đoạt lấy miếng bánh ngọt trên tay cô cắn ngay một miếng "Được rồi không lãng phí nữa nhanh đi nấu com."

Lucy mở to mắt kinh ngạc nhìn Natsu "A! Bác sĩ Dragneel bánh đó tôi đã ăn qua sao anh có thể....."

"Khụ khụ, " Nghe vậy, Natsu ho khan một trận gương mặt vừa mới hòa hoãn lập tức trầm xuống lạnh lùng nhìn Lucy quát khê: "Nhanh đi nấu com! Tôi đói bụng."

"Được được tôi đi." Lucy thương xót liếc liếc nhìn Natsu, "bác sĩ Dragneel thật đáng thương đã đối thành bộ dạng này ngay cả nửa miếng bánh ngọt mình còn thừa lại cũng không ghét bỏ!"

Kết quả là tối hôm nay Lucy làm com hết sức phong phú Natsu ăn cực kỳ thỏa mãn buổi tối nằm ở trên giường còn suy nghĩ xem ra cô ngốc kia thực sự thích bánh ngọt về sau lúc về phải mua nhiều mới được.

Nhưng mà mùi vị quả thật không tệ Natsu liếm liếm môi khỏe miệng xẹt qua nụ cười.

Vì thế quan hệ của hai người nhờ một miếng bánh ngọt anh đào lại khôi phục trạng thái như trước Lucy không còn thâm mất đi làm mà Natsu cũng không cần vừa bận rộn làm việc vừa phải nghĩ cách dỗ cô ngồi trong nhà kia tất cả đều vui vẻ.

Trưa hôm nay, Lucy và Erza vừa ăn cơm xong quay lại công ty đã bị quản lý cấp tốc gọi đến phòng hội nghị nghe tổng giám đốc tuyên truyền phòng chống bệnh virus.

Công ty bọn họ là công ty quảng cáo đặc biệt coi trọng vấn đề này vốn định tiến hành từ đầu tháng 12 nhưng bởi vì vướng bận nhiều chuyện phải hoãn lại cho nên cuối tháng mới bỏ sung được.

Lucy và Erza đều mới làm ở đây được 3 tháng cho nên cũng không biết có chuyện này đến khi đồng nghiệp bên cạnh giải thích một hồi các cô mới hiểu rõ.

"Công ty chúng ta sao toàn làm những chuyện nhảm chán như thế này vậy," erza giống như không xương dựa trên người Lucy oán giận nói với cô.

"Ai mà biết," Lucy bĩu môi thiết kế của cô còn chưa làm xong lại bị kéo tới đây làm trắng đêm.

May là buổi tuyên truyền này cũng không kéo dài trước tiên giám đốc nói về cách thức truyền nhiễm virus rồi giảng giải cách phòng bệnh thế nào thế là hết.

Chẳng qua ngay tại lúc Lucy nghĩ buổi tuyên truyền đã xong giám đốc lại bỗng nhiên từ dưới bàn lấy ra một cái hộp đóng gói tuyệt đẹp cười từ từ nhìn xuống dưới, "Đây là quà tặng hàng năm, chỉ có một phần này năm nay ai muốn?"

Giám đốc vừa thốt ra lời này phòng hội nghị vừa rồi còn tranh cãi ầm ĩ lập tức im bặt. Nhân viên đều rụt bả vai tụt lặn cúi đầu thấp hơn người bên cạnh trong lòng âm thầm cầu nguyện trăm ngàn lần đừng để lễ vật này rơi xuống đầu mình.

Lucy cảm thấy rất kỳ quái những người này làm sao vậy, sao ngay cả quà tặng miễn phí cũng không cần, cô dùng cánh tay chột chột Erza bên cạnh, "erza cậu nói xem vì sao bọn họ không muốn quà vậy?"

Erza vừa thấy biểu tình của nhóm đồng nghiệp kia là biết ngay trong hộp có cái gì. Hôn nữa cô dám cược trong phòng hội nghị này chỉ có Lucy ngược không biết đó là cái gì!

Nghĩ đến đây trong mắt erza bỗng nhiên hiện lên một tia giảo hoạt."Cậu không biết sao món quà này chỉ người có khả năng mới lấy được! Những nhân viên này không đủ sức!"

"Là như vậy sao? Nhưng vì cái gì mà biểu tình trên mặt những người này thoát nhìn kỳ quái thế?" Lucy không dám tùy tiện hành động, cô đã nhiều lần xui xẻo vì không hiểu chuyện. Lại kéo tay áo erza nhỏ giọng hỏi, "Nhưng mà..... Nhưng mà tớ thật sự cảm thấy về mặt mọi người rất kỳ lạ."

"Kỳ lạ gì đâu!" erza kéo thấp người Lucy, nói bên tai cô: "Bọn họ chỉ là đau lòng thôi! Có quà miễn phí ai lại không muốn, Lucy, cậu muốn đúng không? Muốn thì nhanh giro tay đi nếu không cơ hội sẽ bị người khác đoạt mất đấy!"

"Vậy cậu không cần sao?" Lucy lại hỏi.

"không cần! Cậu nhanh giro tay đi!" erza đẩy đẩy cô, ý cười trong mắt như thể nào cũng không áp chế được.

Nghề đến đây tia do dự cuối cùng trong lòng Lucy cũng tan thành mây khói nhìn thoáng qua quân lĩ trên đài cổ lũy dừng khi đưa tay lên, " Giám đốc tôi muốn!"

Giám đốc trên đài đầu tiên là sững sờ lập tức giống như sự Lucy đối ý liền bước xuống đài đem cái gọi là 'quà tặng' kia đặt trước mặt cô, "Của cô."

Lucy nhìn hộp quà tinh xảo kia mắt sáng ngời bên trong nhất định không phải đồ rẻ tiền! Mấy hôm trước bác sĩ Dragneel vừa tặng cô bánh ngọt sắp đến Giáng Sinh rồi cô có thể dùng thứ này tặng lại thật đúng lúc!

Sau khi buổi tuyên truyền kết thúc, Lucy và Erza cùng nhau đi ra ngoài không biết làm sao cô cứ cảm thấy ánh mắt nhóm đồng nghiệp nhìn cô có chút kỳ quái chẳng lẽ là hãm mộ mình chiếm được quà tặng?

"Lucy về nhà hãy mở quà biết không?" Erza cô nín cười làm bộ đáng nghiêm túc chỉ chỉ cho Lucy xem đồng nghiệp bên cạnh đang vừa nhìn vừa cười trộm nói: "Bọn họ chính là chờ cậu mở quà ra liền cướp lấy!"

Nghe vậy, Lucy lập tức ôm chặt lấy cái hộp nhỏ trong lòng làm một tư thế hộp mất người vong. "Đây chính là quà mình muốn tặng cho bác sĩ Dragneel, không thể để cho người khác đoạt được!"

Erza nhìn cười đến nổi bả vai run lên, nó quay đầu không nhìn Lucy cơ mà mặt cũng vận vẹo, "Lucy phải nhớ kỹ nhất định về nhà mới được mở!"

Lucy vội vàng gạt đầu trong lòng cô hiểu mà! Tuy rằng rất háng muốn biết bên trong có cái gì nhưng mà chờ tặng bác sĩ Dragneel xong bọn họ cùng nhau xem cũng được!

-----

lucy* mắt sáng*: trng hộp và cóa cái j' ở bên trong z

kai* đồ mặt*: cái đó thì thì thì là cái đó đó

lucy: là j' z kai ns đi

kai* đồ mặt*: chị erza chị có có có thể ns cho Lucy để cho chế lu ný chuẩn pị tình thần 1 chút đc ko

erza* đồ mặt*: à từ từm *ns vào tai của Lucy* bên trong hộp quà đó là..... z đóá

lucy* mặt đỏ dần dần*: há cái j' bên trng hộp và s lnt em cứ tưởng là áo hay giầy chứ

erza và kai: ko cóa âu- erza: chị đi về đy *chạy đi*

lucy: mà s pà lại cho vào z ko phải thứ khác chứ

kai: anou tại vì bí wá nên ms kiu cn chị tui cho thêm ý nhưng mà lúc đó đang nghe nhạc nên ko để ý cho pà đánh lun r'

lucy* đồ mặt*: em hại dối chế r'

natsu* choàng vai*: hại j' z Lucy

lucy kick: ko cóa j' đi ttr đy

natsu* 5 cục u*: ms vô đã pj ần đấm r' s kị z

kai: do ăn ở

natsu: ko hùu j' hết

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Dường Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 21: Chap 21

Từ buổi tối hôm đó, Natsu phát hiện ra Lucy bắt đầu trốn tránh mình.

Buổi sáng anh thức dậy từ điểm tâm trên bàn thì chẳng nhìn thấy gì cả. Mà buổi tối khi anh tan ca về nhà trên cơ bản chỉ có thể thấy bóng dáng cô ở trong phòng bếp thậm chí là lúc ăn cơm tối cô cũng bung bát cơm vào phòng ngủ mà ăn.

Đội cho anh trở về phòng lúc này mới giống như con chuột nhắt nhắt gan ló đầu ra khỏi phòng ngủ xác định anh thật sự không ở phòng khách lúc này mới đi vào phòng bếp rửa chén dọn dẹp này nọ.

Con thỏ lập tức biến thành cá chạch tron trượt lăm cách nào cũng không tóm được. Natsu có chút buồn bực cảm thấy trong lòng giống như là thiếu cái gì đó làm gì cũng không thoải mái.

Cô ngồi kia một mực muốn trốn tránh anh giống như cá dơi cũng không muốn cùng anh gặp mặt! Trong lòng Natsu vô cùng bực bội ở trong văn phòng đi đi lại lại không ngừng.

"Lucy cậu làm gì với áo mưa rồi? Nói cho mình đi!" Lúc nghỉ trưa erza cọ cọ bên người Lucy vừa ái muội cười cười vừa khách sáo.

Nhắc tới áo mưa mặt Lucy vọt cái đó bùng cô gãi bộ trần tình nghiêng mặt sang chỗ khác, "Vút... vút rồi!"

"Vứt thật?" erza vươn hai tay xoay mặt cô lại mang theo ý cười nhìn Lucy "Không phải là cùng bác sĩ kia dùng chứ?"

"Cậu nói đùa gì thế!" Nhắc tới Natsu Lucy quả thực như giẫm phải đuôi mèo liền dấy Erza ra đứng dậy, "Minh thật sự vứt rồi!"

Gấu đầu lòi đuôi bĩu môi vừa định trêu chọc cô vài câu đã thấy Lucy trừng mắt, đôi mắt to ngập nước, mặt đỏ cũng như sắp thiêu cháy rồi cục lương tâm trời dấy bùng tha cô "Được rồi được rồi cậu phản ứng lớn như vậy làm gì lại dấy ngồi đi."

Lucy chớp mắt thấy Erza thật sự không lấy mình làm trò cười nữa lúc này mới ngồi xuống. Chẳng qua tâm trạng vừa thật vất vả điều chỉnh tốt lại bị đánh vỡ.

Hiện tại cô chỉ cần nghĩ đến Natsu sẽ mặt đỏ tím đập ngay cả dùng khí cùng anh đối diện cũng không có càng miễn bàn cùng anh mặt đỏ mặt đỏ rùng rùng buổi tối kia cô vẫn bình thường mà!

Khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú của Lucy tràn đầy rồi rầm "đều do bác sĩ Dragneel! Buổi tối hôm đó lúc mình gõ cửa vì sao anh ấy lại để cho mình đi vào! Kết quả là khiến mình phải chứng kiến một màn xấu hổ như vậy..... Hại mình hiện tại cũng không biết nên đối diện với anh như thế nào."

Nhưng mà Lucy nghĩ mấy suy nghĩ trong chốc lát "bác sĩ Dragneel tuy rằng có chút khó tính có đôi khi lại có ý chọc giận mình nhưng thật ra là người rất tốt chẳng những cho mình ở miễn phí khi cô tặng món quà xấu hổ cũng không quá tức giận tuy rằng cuối cùng cũng đưa gồn mình một chút....."

Lucy cào tóc nghĩ đến buổi tối ngày đó trên mặt Natsu tươi cười trái tim lập tức đập thình thịch.

"Xong rồi! Có phải mình thích bác sĩ Dragneel rồi không?" Thân mình Lucy bỗng nhiên cứng đờ, mắt to hoảng sợ chớp chớp liên tục, "sao có thể như vậy? Làm sao mình có thể thích bác sĩ Dragneel! Thời hạn ba tháng mới được nửa tháng thôi mình lại nổi lên tâm tư xấu xa đối với bác sĩ Dragneel như vậy!"

"Hơn nữa bây giờ mình còn ở cùng một chỗ với anh ấy!" Trong đầu Lucy bỗng nhiên hiện ra cảnh tượng tối hôm đó.....

"Không được! Như vậy không được!" Lucy lắc mạnh đầu như muốn đem gương mặt Natsu văng ra khỏi đầu. "Người như bác sĩ Dragneel sẽ không thích mình, mình từ nhỏ đến lớn đều luôn ngốc nghếch, thường xuyên bị người ta cười nhạo bắt nạt mà bác sĩ Dragneel không giống thế, anh ấy đẹp trai việc làm cũng tốt cần bản không cùng một loại với mình."

"Mình phải khống chế chính mình! Không thể tiếp xúc nhiều với anh ấy được!"

Ngồi đến đây, Lucy nhìn thời gian trên cổ phải máy tính đã sắp đến thời gian tan ca lại là một buổi tối gian nan lòng mi thanh tú nhắn lại về mặt uể oải mờ mặt.

Bình thường Lucy đều về nhà sớm hơn Natsu nửa tiếng mấy ngày nay cô dùng nửa tiếng này hoàn thành rất nhiều việc tận lực giảm bớt cơ hội đối mặt với Natsu hôm nay cũng không ngoại lệ.

Cô xuống xe buýt liền chạy hồng hộc vào nhà đang định thả túi xuống vào phòng bếp làm cơm tối chợt nghe thấy tiếng cửa phòng ngủ Natsu rầm rầm vang lên, Lucy vừa xoay người lại liền thấy Natsu đang lẹm bước tới gần cô.

"Làm sao bây giờ?" Trái tim Lucy lại bắt đầu đập bùm bùm nháy dựng lên, lòng bàn tay cũng toát mồ hôi trong đầu đang tính toán hiện tại giả bộ không thấy anh ấy thì không kịp đã thấy trước mắt tối sầm ngay sau đó đã bị một bàn tay hơi lạnh rầm lên.

"Trốn tránh tôi?"

"Không..... không phải." Trên mặt Lucy lập tức nổi lên hai vầng đỏ ửng khá nghi, đầu cũng bắt đầu choáng váng mỗi chỗ bị Natsu đụng tới đều bắt đầu nóng lên.

Cô nghiêng đầu tránh thoát ngón tay Natsu lui về phía sau hai bước cúi đầu nhỏ giọng nói: "Drag.... bác sĩ Dragneel tôi đi nấu cơm."

Nói xong quay người định chạy vào phòng bếp lại bị Natsu từ phía sau nhanh tay giữ chặt.

"Nói rồi cuộc em đang trốn tránh cái gì?" Ánh mắt đen của anh trong trẻo nhưng lạnh lùng thản nhiên như vậy nhìn Lucy lại tự dưng làm cho cô cảm thấy tim đập loạn nhịp.(kai: xum e lun)

"Tôi thật sự không....."

"Em đưa tôi áo mưa làm tôi hiểu lầm cũng là em." Natsu cắt ngang Lucy nói vô lực phản bác nhìn chăm chăm cô đang chớp chớp mắt to, "Mà em như bây giờ là đang trách tôi?"

"Không.... không phải....." Thanh âm Lucy nhỏ như là muỗi kêu, khẩn trương đến nỗi giọng cũng toát mồ hôi thật vất vả mới nói ra được vài chữ.

"Vậy rồi cuộc là làm sao?" Natsu bước từng bước về phía cô gắt gao ép hỏi.

Bọn họ cách nhau gần như vậy, cô gần như có thể cảm nhận được hơi hấp áp áp của anh, Lucy kim lòng không được lại lùi mấy bước cúi đầu áp ứng nói: "Không phải tôi đang trách anh chi là....."

Nói đến đây lại bỗng nhiên ngừng lại "không đúng à", Lucy trong nháy mắt bỗng nhiên sáng tỏ, "mình không có lỗi gì cả đêm hôm đó lúc mình gõ cửa Natsu rõ ràng có thể ngăn cản mình vào! Nhưng anh ấy lại cố tình không làm! Hẳn là anh ấy có lỗi mới đúng!"

"Nói chuyện!" Lucy lui về phía sau Natsu liền đi tới thẳng đến khi đem Lucy áp sát tường lúc này Natsu mới vừa lỏng dừng chân hai tay chống bên người cô cúi đầu ép hỏi.

"Anh ngày đó..... ngày đó..... ở trong phòng ngủ....." Lucy cố lấy hết dũng khí nói ra kết quả nói được một nửa câu nói kế tiếp làm sao cũng không nói nên lời.

-----Plast time-----

Buổi chiều hết giờ làm, Lucy ôm hộp quà vui vẻ trở về nhà đang tưởng tượng về mặt của Natsu khi nhận được quà thì nhận được tin nhắn của Natsu nói đêm nay anh có ca phẫu thuật không về ăn cơm.

Lucy đang đầy hào hứng nháy mắt như bị gọi một chậu nước lạnh liền dập tắt.

Cô chán nản làm cơm tối lại ù rù một mình ăn cơm. Tắm rửa xong nằm trên giường đóng lỗ tai nghe động tĩnh bên ngoài nhưng mà cô đợi đến nửa đêm Natsu vẫn chưa trở về!

Cuối cùng, Lucy thật sự là chống đỡ không được quyết tâm cầm quả vào phòng ngủ Natsu đặt ở trên bàn đầu giường.

Vừa định đi ra ngoài thì thấy trên bàn Natsu có một xấp giấy trắng cùng bút liền quay lại rút ra một tờ giấy trắng viết một dòng chữ: "Bác sĩ Dragneel đây là quà Giáng Sinh tặng anh hy vọng anh sẽ thích."

Nghĩ đi nghĩ lại cảm thấy những lời này quả nghiêm túc liền vẽ một cái mặt cười nhăn nhó. Lúc này mới buông bút trở về phòng.

Natsu kết thúc phẫu thuật về nhà đã rạng sáng, anh mới một đi vào phòng tắm tắm rửa xong liền ngã xuống giường ngủ thẳng.

Mấy hôm trước bệnh viện bọn họ có một ca phẫu thuật ung thư buồng trứng vốn là phải cắt bỏ cả hai bên buồng trứng kết quả là không biết như thế nào bác sĩ mổ chính lại nhớ nhầm chỉ cắt bên trái để lại bên phải!

Hôm nay kiểm tra lại tình trạng bệnh nhân không được khả quan lắm sáu khối u đều có xu hướng chuyển biến xấu.

Các bác sĩ cùng nhau thảo luận hơn nửa ngày chưa tìm ra nguyên nhân cuối cùng nhìn lại bệnh án lúc này mới phát hiện thì ra bác sĩ mổ chính nhầm lẫn.

Đây là sự cố nghiêm trọng trong ngành y về mặt viện trưởng khẩn thiết vỗ vai Natsu, "Natsu tất cả dựa vào cậu!"

Lucy trịnh trọng gật đầu, chỉ nói "yên tâm" liền đi thẳng vào phòng phẫu thuật.

Tuy rằng tính cách anh lạnh nhạt nhưng mà khi tiếp xúc với bệnh nhân không tự cao tự đại trong lúc phẫu thuật cũng tuyệt đối không sợ sót.

May mắn là bệnh nhân kia có thể chất tốt trong vòng một tuần làm hai cuộc phẫu thuật lớn như vậy vẫn chống đỡ được.

Từ phòng phẫu thuật đi ra áo trên người Natsu đã ướt đầm mồ hôi.

Anh từ chối đề nghị để bác sĩ trực ban đưa về nhà tự điều chỉnh tốt trạng thái rồi chậm rãi lái xe về nhà.

Vừa vào nhà cả người mệt mỏi rồi anh thật vất vả tắm rửa xong ngay cả tóc cũng chưa kịp lau khô liền ngã xuống giường ngủ làm sao còn có thể chú ý tới món quà Lucy đặt trên bàn!

Sáng hôm sau Lucy tỉnh dậy thấy phòng Natsu vẫn im ắng, liền không đánh thức anh vẫn như cũ chuẩn bị bữa sáng cho anh để trên bàn xong liền đi làm.

Cô vừa đến công ty không đợi đi đến chỗ ngồi của mình erza đã mang về mặt nhộn nhạo vọt lại đây, "Thế nào, quá bận ngày hôm qua không tới chứ?" Nói xong còn dùng bả vai mập mờ huých vai cô.

Lucy chớp chớp mắt, cảm thấy ù ù cạc cạc, sao biểu tình hiện giờ của erza giống y như đồng nghiệp ngày hôm qua trong phòng hội nghị vậy!

Cô nhìn đôi mắt chờ mong của erza thành thật nói: "Mình còn chưa mở ra."

Lucy xấu hổ không dám nói là cô đưa cho Natsu bởi vậy chỉ có thể nói dối, "Tôi hôm qua về nhà vội quá nên quên mất."

Erza đang háo hức đột nhiên không có chỗ phát tiết khuôn mặt tươi cười cũng tắt ngấm. Cô vỗ vỗ bả vai Lucy ghé tai cô dặn dò: "Cậu mở xong nhất định phải nói cho mình biết nhé?"

"Cậu cũng tò mò?" Lucy liếc mắt nhìn Erza một cái vừa đặt túi xách lên ghế vừa hỏi.

"Ừ!"Erza giả bộ nghiêm túc lại nhấn mạnh một câu, "Nhất định phải nói cho mình biết nhé nhớ chưa?"

"Ừ." Lucy gạt đầu ngồi xuống mở máy tính do dự trong chốc lát lại lấy ra điện thoại đi động đặt lên bàn.

Natsu tỉnh lại đã là giữa trưa rửa mặt xong đi vào bếp quả nhiên thấy bữa sáng Lucy làm cho anh nhưng mà đã nguội lạnh.

Natsu nhất thời tức nổi lấy ra điện thoại vừa định kêu com bên ngoài lại nghĩ đến thức ăn chán ngấy đó khẩu vị bỗng nhiên mất hẳn.

Dứt khoát buông điện thoại xuống bật bếp hâm cháo cho nóng lại lấy dưa muối ra xào lại thức ăn rồi ngồi xuống ăn.

Xong com trưa lại thông thả đi ngắm mình trong nước ấm Natsu chỉ cảm thấy tất cả trên người đều giãn ra một đêm mệt mỏi liền tan biến.

Anh chậm rãi kéo cửa sổ phòng ngủ ra cho thông gió, thuận tay cầm lấy một quyển sách trên giá sách ngồi trên giường đang chuẩn bị đọc thì thấy hộp quà trên bàn toàn bộ lực chú ý liền đặt hết lên đó.

"Cái gì vậy?"Natsu buông sách đưa tay cầm lấy chiếc hộp kia lắc bên tai không nghe ra cái gì.

Bỗng nhiên liếc thấy tờ giấy trên bàn vừa cầm lên nhìn nhất thời vui vẻ thì ra là cô ngốc kia mua quà cho anh. Không ngờ còn có lương tâm đến vậy.

Tâm tình Natsu thực tốt muốn mở ngay hộp quà. Động tác nhanh nhẹn, ngón tay linh hoạt rất nhanh đã đem gói quà kia mở ra lộ ra bên trong cái gì đó.

Ài ngờ vừa thấy món đồ Natsu luôn luôn lạnh lùng nghiêm túc chỉ một thoáng như gãi phải đuôi mèo đột nhiên ném mạnh cái đó ra thật xa quần bách đến nỗi cả hai tai đều đỏ bừng. Anh sưng sỏ nhìn gói đồ trên giường, một lúc lâu sau cũng chưa hồi phục tinh thần.

"Lucy như vậy mà tặng cho mình loại đồ này? Đầu cô ta bị úng nước sao?"

Natsu thật vất vả và ổn định tâm trạng lại cúi tay cầm lấy cái đồ mình vừa quăng đi nhanh chóng xé mở bao, vừa nhìn thấy liền biến sắc.

"Đúng vậy là áo mưa! Có nhìn một trăm lần cũng là áo mưa!"

" Đây là cái quái gì vậy!"

Natsu buông hộp áo mưa xuống hít một hơi thật sâu. Lông mi anh tuấn nhú lại "có phải Lucy thích mình không?"

Anh vắt óc nhớ lại từng chi tiết từ khi anh và Lucy ở chung càng nghĩ càng cảm thấy có khả năng.

"Đúng rồi, Lucy thích mình! Nhất định là cô thích mình!" (kai: ATSM z)

"Lucy nhìn thấy mình sẽ đỏ mặt, lúc mình lái xe thì nói mình phải cẩn thận..... Quan trọng hơn là....." Natsu hơi ngừng lại, "mỗi sáng cô đều làm điểm tâm cho mình!"

"Không phải người ta đều nói là muốn có được trái tim của một người đàn ông, trước hết phải bắt được dạ dày sao! Hóa ra cô ngốc kia chọn cách này!"

Natsu bùng tỉnh tự cho là tìm được nguyên nhân Lucy tặng anh áo mưa rồi trong lòng lập tức dương dương tự đắc đứng lên.

"Nhìn đi quả nhiên mị lực mình rất lớn tóm được cô ngốc kia dễ như trở bàn tay!" (trèo cao wá bay xuống đùm cn =,=)"

"Nhưng mà....." Natsu cúi đầu nhìn hộp áo mưa trên giường kia, trong lòng có chút khó xử.

"Lucy đã tặng mình áo mưa, ý tứ kia không cần nói cũng biết. Nhưng còn mình, mình thật sự thích Lucy sao?"

Natsu nhéo nhéo mũi trong lòng trăm lần tự hỏi.

Đang suy nghĩ, bỗng nhiên đi động đặt trên giường đĩnh đĩnh vang lên, anh vừa cầm lấy thì thấy là tin nhắn của Lucy: "Bác sĩ Dragneel, anh có thích quà tôi tặng không?(>////

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đấng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Chap 22

xl vì đã cho mình đợi lâu vì lịch hc của kai ngày càng gia tăng dần số ý nhằm gia tăng bài hc nên hôm nay kai sẽ vit ngày cuối bài nỳ nhưng mình đừng lo nế' pạn của kai sẽ dùng acc của kai để vit đêm kai nên mình đừng chọi gạch nhá!

*Lưu ý: pạn kai của đầu óc hơi đen nên ai ko đọc dc truyện 18+ về nalu nỳ thì hrl' on hầy tua nha, arigatou!

Đột ngột bị hôn môi, đầu óc Lucy nhất thời trống rỗng, hai mắt mờ to ngáy ngốc mặc cho Natsu hôn.

Thẳng đến khi lưỡi ẩm áp của anh bắt đầu cạy mở hàm răng của cô, ý đồ đầy đưa thêm một bước nữa lúc này Lucy mới bỗng nhiên bừng tỉnh vội vàng đẩy Natsu ra.

Nhưng mà Natsu lại căn bản không thêm đề ý đến chống cự của cô chỉ nghĩ là cô then thẹn một tay vẫn gắt giao có định tẩm lũng mãnh khàn của cô, đem cô ôm sát vào ngực mình tay kia thì giữ cầm cô thay đổi góc độ hôn tiếp.(lucy*nóng máu*: s thg' nat tỉnh zứ z kai: thánh nat của khác -_-)

Môi cô thực mềm mại ướt át, hương vị tươi mát so với trong tưởng tượng tuyệt hơn rất nhiều hơn lên rồi sẽ không muốn buông ra. Natsu càng hôn càng nghiện thậm chí còn không thể dừng được.

Tay kia đặt trên lưng Lucy cũng bắt đầu dao động ẻo eo của cô sở soạn, động tác càng ngày càng nóng cũng càng ngày càng sắc tình.(lucy*sát khí*: SMLT chạy hà kai*can ngăn + đồ mờ hời*: bênh tềnh đề chạy của j' từ từ ns)

"Ừm....." Lucy lần đầu tiên bị hôn nhưng lại là cưỡng hôn, hai chân mềm nhũn giống như sợi mì ngay cả thân thể mình cũng nhanh chóng không chống đỡ được, hai tay không tự chủ nắm lấy áo Natsu dựa vào anh mới miễn cưỡng không trượt xuống.

Natsu là người vô cùng lạnh lùng nhưng nụ hôn của anh lại như là ngọn lửa cháy hừng hực nháy mắt khiến cho thân thể Lucy nóng hừng hập, ý thức cũng dần mờ hồ.

Thẳng đến khi bị hôn sắp hít thở không thông mới khỏi phục được chút lý trí, liều mạng lắc đầu muốn thoát khỏi môi Natsu đang thân mật như bóng với hình.

Natsu cũng không cho cô lùi bước đã ném qua vị ngọt như vậy đàn ông sao có thể buông tha.

Lưỡi anh không ngừng cuốn lấy cái lưỡi đang né tránh của cô, chắc chắc mút vào một tiếng, đầu lưỡi thỉnh thoảng còn lướt xẹt qua khoang miệng cô đưa tới cho Lucy một trận run rẩy.

Khí lực phản kháng tích góp từng tí một lúc trước thoáng cái liền sụp đổ hoàn toàn chỉ có thể giương ánh mắt ướt át mặc cho Natsu hôn trong hôn ngoài.

Cho đến khi Natsu dừng lại để thở lúc này Lucy mới nhắm đúng cơ hội đẩy anh ra.

"Dra..... bác sĩ Dragneel anh..... muốn làm gì?" Tim Lucy đập thình thịch quả thực giống như con thỏ ở trong lồng một phát định nhảy ra.

Khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, môi cũng hơi hơi sưng đỏ. Tuy rằng trong lời nói mang theo khẩu khí chất vấn nhưng lại mềm nhũn một chút uy hiếp cũng không có.

Ánh mắt Natsu sau khi tháo kính có chút mờ hồ, anh nhoẻn cặp mắt hẹp dài đưa tay bắt đầu cới nút áo của mình thanh âm vẫn lạnh như băng, "Làm như em muốn."

Anh ném áo ngủ trên sàn lộ ra lồng ngực rắn chắc bước tới gần Lucy.

"Mình muốn anh ta làm cái gì???" Lucy nghĩ không ra thấy Natsu đã thoát nửa quần áo trên người lập tức hoảng sợ trừng mắt từ từ lùi lại sau sofa.

"Bác sĩ Diệp..... anh..... anh bình tĩnh một chút!" Giờ phút này, Lucy đứng là có chút sợ, "mình không chán ghét Natsu cũng không ghét anh ta hôn môi nhưng mà..... Giờ anh ta ở trước mặt mình cời quần áo, điều này nghĩa là sao?"

Lucy thấy Natsu càng gần, kích động nhìn xung quanh túm lấy gối ôm trên sofa ném tới chỗ anh "Natsu Dragneel tôi nói cho anh biết..... anh..... anh..... đừng làm vậy!"

Lucy bị dọa, hai mắt đỏ lên, trong thanh âm cũng mang theo chút tức giận, bộ dáng rất ủy khuất. Natsu thấy thế nhất thời nhủ này, dừng bước. Cho dù là như vậy thì điều này cũng làm quá rồi.

Nhưng mà hiện tại anh đang sôi trào nhiệt huyết sẽ không so đo với cô. Natsu đi vài bước đã đến bên cạnh Lucy, ôm lấy cô đem cô áp vào sofa ở trên sofa, môi ở bên cô cô mút vào hai tay cũng không nhả rồi không ngừng ở trên người Lucy thăm dò.

"Đừng! Đừng như vậy!" Nước mắt Lucy liên tục chảy xuống, cô liều mạng gãi dựa nhưng thoát không khỏi kim hãm của Natsu chỉ có thể bất lực khóc òa lên.

Natsu nhủ này, sắc mặt trầm xuống, động tác trên tay cũng ngừng lại, "Khóc cái gì?"

"Anh cắt ngay!" Lucy khóc ánh mắt nhìn Natsu giống như anh là mãnh thú hồng thủy.

Natsu bị cô nhìn như vậy trong lòng đột nhiên phát cáu. "Rõ ràng là cô ta đưa cho mình còn hỏi mình có thích hay không, kết quả là lại giống như là mình ép buộc cô ta vậy!"

"Lucy Heartfilia em đang làm cái gì vậy hả?" Thanh âm của anh giống hằm bằm, đâm thẳng vào lòng Lucy.

"Tránh ra!" Lucy gom lại hơi sức toàn thân, một tay trực tiếp đẩy Natsu không cho phòng bị xuống sofa, lau nước mắt trên mặt đi thẳng vào phòng ngủ, "Tôi muốn dọn đi! Tôi không muốn ở đây nữa!"

Natsu không để phòng bị cô đẩy, ngã nhào xuống đất vào định đứng lên chợt nghe thấy có nói những lời này trong lòng nhất thời hóa khí bùng lên, "cô quay lại cho tôi!"

Anh cũng không để ý trên người còn đau, trực tiếp từ phía sau túm lấy tay Lucy dùng tư thế tuyệt đối cưỡng ép đem cô áp ở trên tường, nghiêm mật trên cao nhìn xuống nhìn cô, nghiền răng nghiền lợi nói "Ai cho phép em đi!"

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lucy đầy nước mắt vẫn ngẩng đầu nhìn Natsu trong mắt tràn đầy chán ghét và kinh hoàng, "Tôi..... tôi nghĩ anh là người tốt..... sao anh có thể như vậy....." nói xong nước mắt lại rớt xuống, "Tôi trả tiền thuê nhà cho anh, tôi không ở đây nữa."

"Tôi làm sao?" Hai mắt Natsu bốc hỏa, trái tim giống như bị người ta dùng sức đè ép, vừa đau vừa sưng, "Tôi cưỡng gian em?"

Anh lạnh lùng nhìn Lucy đang co rụt lại, nhất thời tức giận không có chỗ phát tiết, "Em tặng tôi quà chẳng lẽ không phải ý này?"

Anh nhìn Lucy phụt chốc tròn mắt, gần từng tiếng giống như rít răng, "Hay là em đưa tôi cái đồ để thổi bong bóng chơi, hả?"(kai: chắc z *gật đầu*)

"Quà là cái đồ ài ????" Lucy không dám tin nhìn Natsu "mình đưa cho anh ta cái đồ ? Sao có thể ? Vì sao công ty lại đem cái đồ thành quà tặng cho nhân viên ?"

"Lucy Heartfilia em cầm hả? nói chuyện!" Sắc mặt Natsu như băng, tức giận quát Lucy.

"Tôi..... Tôi....." Lucy cắn môi ngẩng đầu sợ hãi hỏi Natsu "Tôi đưa cho anh đúng là.... là cái đồ ?"

"Chính em tặng cái gì em cũng không biết sao?" Natsu thật bị tức đến điên rồi, nói so với bình thường cũng hơn rất nhiều, anh hung hăng nhìn chăm chăm Lucy, ánh mắt kia quả thực giống như muốn đem cô nuốt ngay vào bụng!

Lucy nhất thời vô cùng xấu hổ, hận không thể chui đầu xuống đất.

Cô bỗng nhiên nhớ tới ánh mắt của đồng nghiệp lúc ấy ở phòng hội nghị khi cô giao tay, lại nhớ đến biểu tình xem kịch vui của Erza. Nhất thời bùng tình thì ra bọn họ đều biết trước trong hộp là cái gì!

"Đừng, thực xin lỗi..... Tôi không biết trong đó là gì." Hai tay nhỏ bé của Lucy gãi gao nắm góc áo, ngại ngùng không dám nhìn vào mắt Natsu "Bác sĩ Dragneel, tôi sai rồi....."

"Em không biết? Em tặng mà không biết?" Natsu nhìn cô vừa tức lại thương tiếc, anh không lưu tình chút nào nắm lấy cổ cô, bắt buộc cô đối diện với mình, "Rốt cuộc là có chuyện gì, nói!"

Lucy chớp mắt nhìn Natsu nổi trận lôi đình, chợt dợ, cũng không dám gãi dựa, thành thành thật thật nói: "Đó là công ty phát, tôi nghĩ bên trong hẳn là đồ tốt hơn nữa mấy hôm trước anh lại tặng tôi bánh ngọt, tôi.... tôi nghĩ đem quà này tặng cho anh.... ai biết là ở bên trong lại có....."

Lucy suy nghĩ một chút liền nắm lấy cổ tay Natsu ắc ắc, mắt to tội nghiệp nhìn anh, "Bác sĩ Dragneel, thực sự xin lỗi tôi..... tôi cứ nghĩ đó là thứ tốt nên mới tặng cho anh."

"Cho nên em dùng quà miễn phí của công ty tặng cho tôi ?" Natsu lạnh lùng nhướn mày, từng bước ép hỏi.

"Phải, phải....." Lucy đầu nhỏ giọng trả lời, mặt đã hồng rực.

"Lucy Heartfilia, được lắm! Em được lắm!" Natsu buông cô ra lạnh lùng nhìn cô một cái nhấc chân đi thẳng trở về phòng ngủ.

Chỉ còn lại một mình Lucy đỏ mặt đứng ở phòng khách trong lòng vô cùng xấu hổ.

"Là cái đồ thật sao ? Quà là món quà lớn! Công ty đúng là hại người mà! Có nên đi theo bác sĩ Dragneel xin lỗi không đây?" Lucy đứng phòng khách do dự mãi cũng không hạ được quyết tâm.

Cô đã có bài học rồi lần này không dám tùy tiện quyết định nữa. Nghĩ đi nghĩ lại, liền lấy điện thoại ra gọi cho nó "erza cậu nói thật cho mình công ty chúng ta hôm đó tặng quà có phải là cái đồ không?"

"Cậu đã mở ra? phụt hahaha" Erza ở bên kia cười không ngừng, "Thế nào, Lucy lần đầu tiên thấy cái đó, thích không?"

"Erza!" hiện tại Lucy không có tâm trạng cùng cô nói giỡn, "Cậu đã sớm biết đúng không?"

Bên kia trầm mặc một chút, sau đó mới truyền đến thanh âm có nín cười của erza, "Lucy..... không phải mình đã sớm biết..... mà là toàn công ty trừ cậu ra..... ai cũng biết hết!"

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lucy lập tức sụp xuống, cô ngắt điện thoại, áy náy nhìn về phía phòng ngủ Natsu,"hóa ra không phải bác sĩ Draneelg xấu mà tất cả đều là lỗi của mình."

"Bọn họ nói đúng, mình thật là ngốc!"

Lucy yên lặng buông điện thoại, bước từng bước đến ngoài cửa phòng Natsu, thấp thòm gõ gõ cửa, "Bác sĩ Dragneel... thực xin lỗi..... tôi có thể vào không?"

"Cửa không khóa." Natsu lên tiếng, thanh âm hơi khàn khàn.

Nghe thấy anh nói như vậy, đáy lòng Lucy thờ phào nhẹ nhõm, "ít nhất bây giờ bác sĩ Dragneel còn bằng lòng gặp mình", lập tức cô lấy lại bình tĩnh đẩy cửa đi vào. Không ngờ vừa mới nhìn lên, nhất thời liền ngây ngốc tại chỗ.

Nửa người Natsu tựa vào đầu giường, khuôn mặt bình thường luôn tuấn tú mà lạnh lẽo lúc này lại hơi nhiễm chút tẻ nhạt, hai tay đang kéo quần ngủ lên.

Nhìn thấy cô vào cũng không tránh tiếp tục động tác như cũ, thậm chí còn nhíu mày nhìn cô mỉm cười, giọng tẻ nhạt nói: "Đẹp mắt không?"

Lucy "AAAAAAA" một tiếng toàn thân do búng rầm một phát đóng cửa phòng, thất tha thất thểu trở về phòng ngủ, nằm phịch lên giường đem mặt chôn dưới gối.(kai: tội thiệt pí thánh nạt dy troll ngược lại)

"AAAAA!! mình không muốn sống nữa! mình thế kia nhưng lại nhìn bác sĩ Dragneel cái kia cái kia....." Tim Lucy như muốn vọt ra khỏi cổ họng, toàn thân nóng rực, "cái gì mà giải thích, cái đó, đều không muốn dậy nữa."

Mà trong phòng, Natsu một cười trợn thoải mái nhớ tới bộ dáng Lucy ngo ngác vừa rồi lúc này mới cảm thấy trong lòng bớt hờn dỗi một chút.

"Hừ, dám lấy đồ miễn phí lừa anh đây thì anh đây sẽ trả đũa lại, ko dễ vậy đâu!" Trong đầu Natsu hiện ra cặp mắt nâu to tròn của Lucy cùng đôi môi mềm mại kia không biết thế nào chỉ cảm thấy bộ vị vừa mới phát tiết lại bắt đầu rục rịch đứng lên.

"Chắc chắc, lần này cho cô thoát đừng để cho anh đây lại bắt được cơ hội nữa!" Ánh mắt Natsu sáng quắc trong đôi mắt đen rực lên khát vọng.

-----End Past time-----

Trong phòng kai:

kai: Natsu phỏng vẫn một chút, anh làm thế nào lừa được Lucy tới tay, không, đuổi tới tay?-natsu trầm mặc, gãi bộ thảm trầm.....

erza: nói một chút đi mà!! Chỉ cần vài điểm chính là được rồi! Thứ tốt nên chia sẻ phải không!

natsu tiếp tục trầm mặc....

mira: Lâm on đi mà.....

natsu lạnh lùng chỉ chỉ mặt.

cả đám: [◡◡◡] dựa vào mặt? Anh muốn tụi nỳ đi thăm mý?

natsu: không là dựa vào không biết xấu hổ.

cả đám:.....

Ngoài phòng

lucy*nhóng mau: mầy nê' nỳ mún chết sớm thì phải nếu cái cửa ko cài mã khóa là coi chừng t' dý

wendy*đỏ mỏ hôi*: lucy-san đừng cóa wan tâm họ nữa kệ họ đi

lucy*đậu lại*: ừm thui cx đc *nghĩ* ngày mai phải tính sổ zì mầy nê' nỳ ms đc

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đỉnh Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Chap 23

Vốn phải là khẩu khí chất vấn, cuối cùng lại giống như cô yếu thế.

"thì ra là em đề ý cái kia." Natsu nhướn mày, đầu lại cúi thấp xuống cái trán gần như chạm vào Lucy "Là em câu dẫn tôi trước, tôi không thể ko trả đũa được."

"không... tôi..... ý tôi là..... anh rõ ràng..... rõ ràng có thể không cho tôi đi vào." Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lucy đỏ bừng, sau một lúc rút cục nghẹn ra được một câu đầy đủ.

Nghe thấy cô nói những lời này, Natsu bỗng nhiên nở nụ cười, anh cũng không thường cười nhưng mà khi cười lộ lên lại hết sức anh tuấn đẹp mắt, Lucy nhất thời liền ngắc tại chỗ.

"À..... " Natsu nhướn mày, "Nhưng mà tôi không muốn thế." anh nhìn Lucy nháy mắt tức giận đưa tay xoa xoa tóc cô chậm rãi nói: "tôi chỉ học từ em"

Lucy sững sờ có chút không hiểu, "Cái gì?"

"không phải em có thể mở hộp ra xem bên trong có gì sao." Natsu hơi hơi quay đầu đi môi cúi càng thấp gần như chạm vào môi Lucy.

"Nhưng mà..... không giống với....." Lucy mặt đỏ lên, lui bả vai, cố gắng dựa vào trên tường còn cúi đầu nhỏ giọng phản bác nhưng Natsu cách cô càng ngày càng gần hơi thở ấm áp phun trên mặt cô. Cuối cùng, đầu óc Lucy gần như trống rỗng không thể nhớ những gì sau đó.

"Vì sao anh ta lại thế? Chẳng lẽ anh ta lại muốn hôn mình? Vậy rồi cuộc mình nên đẩy hay không đẩy?"

Trong lòng Lucy vừa chờ mong lại vừa gầy dụa, biểu hiện ở trên mặt chính là một bộ dáng ngây ngốc phản ứng gì cũng không có.

Khoảng cách giữa hai người ngày càng gần, tay Lucy giật giật lại giống như là đeo đá ngăn cản làm sao cũng không nhấc lên được chỉ có thể tro mắt nhìn gương mặt đẹp trai của Natsu áp lại càng gần.

"Đề cho anh ta hôn đi dù sao cũng không phải lần đầu tiên bị hôn hơn nữa..... mình.... mình còn rất thích cùng anh ta....."

Lucy ngượng ngùng nhắm mắt lại, lòng thì thật dài run run thuận theo giống như là con thỏ ở trước mặt chủ nhân lộ ra cái bụng

Natsu vốn muốn đùa cô một chút, lúc này thấy bộ dáng của cô cũng nhẹn không được, cúi đầu đặt môi mình lên môi cô.

Vừa lúc đó, tiếng chuông chói tai chợt đánh vỡ bầu không khí lãng mạn của hai người.

Cả người Lucy run run, bỗng nhiên thanh tỉnh. Vội vàng đẩy Natsu ra nhấn cơ hội nhận điện thoại nhanh như chớp chạy vào phòng bếp.

"Lo.... Loke..... có chuyện gì vậy?" Khuôn mặt Lucy đỏ bừng, đầu vẫn mơ hồ thanh âm so với bình thường mềm mại hơn rất nhiều, Loke nghe thấy bước chân cũng ngừng lại.

"Lucy đêm Giáng Sinh chúng ta ra ngoài chơi được không."

"Được!" Lucy gần như không hề nghĩ ngợi lập tức đồng ý. Chi cần có thể bớt đối mặt với Natsu báo cô làm gì cũng được! (kai: chị đi chết chị chịu ko lucy: mún cái j' kai: dạ ko cóa j'*đỏ mỏ hôi*)

Nghe thấy Lucy trả lời rất nhanh, Loke đầu tiên là kinh ngạc một chút sau đó lập tức thoải mái, "Vây được hôm đó hết giờ làm cô ở dưới công ty chờ tôi, tôi đến đón cô."

"Ừm." Lucy thuận theo lên tiếng lại cùng Loke hàn huyên vài câu rồi ngắt điện thoại.

Đêm Giáng sinh, Lucy buông đi động trong lòng bỗng nhiên ề ảm,"không biết bác sĩ Dragneel trải qua như thế nào."

"Nhưng mà nhất định có rất nhiều người muốn cùng anh ta trải qua đêm Noen" Lucy hơi buồn cúi đầu, đôi mắt to ảm đạm.

Lúc ăn cơm tối, Natsu bắt được cơ hội lại chọc Lucy một phen nhìn bộ khuôn mặt hồng hồng của Lucy, tâm tình thật tốt thật chỉ vẫn duy trì đến sáng hôm sau, tươi cười hơn rất nhiều so với bình thường làm cho các y tá nhỏ ai cũng sáng mắt lên lên lút bàn tán.

Gần đây Natsu đang chuẩn bị làm phẫu thuật ung thư dạ dày cho một cô bé đang học trung học tên là Wendy Marvell vốn nên tiến hành sớm chỉ là thân thể cô bé không tốt lắm nên mới kéo dài đến bây giờ.

Buổi sáng theo thường lệ Natsu đi đến phòng bệnh kiểm tra tình hình của wendy phát hiện thân thể của cô bé đã tốt hơn nhiều so với mấy ngày trước đó cứ tiếp tục như vậy qua một hai ngày nữa là có thể phẫu thuật được rồi.

Wendy tuy rằng bị ung thư nhưng lại rất lạc quan trên mặt luôn luôn tươi cười lại khiến cho người ta nhìn mà đau lòng. Natsu xoa xoa đầu bé gái cổ vũ vài câu vừa định rời khỏi phòng bệnh chợt nghe tiếng ở phía sau rụt rè hỏi: "Bác sĩ Dragneel, ngày mai cháu có thể xuất viện 1 lần không. 1 tiếng là được rồi."

"không được." Natsu nháu mày, "Trước khi phẫu thuật cháu tuyệt đối không thể ra ngoài!"

"Vây sao?" cô bé thất vọng cúi đầu, "Nhưng tối mai là đêm Giáng sinh lớp cháu có hoạt động.... cháu.... cháu rất muốn tham gia....."

"Đêm Giáng sinh?" Natsu đẩy mắt kính nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn ẻo oai của bé gái, thanh âm phóng nhanh, "vây thì.... được rồi..... 1 tiếng thôi cũng được."

Cô bé đó nghe vậy rất vui mừng nờ' cảm ơn bác sĩ cháu sẽ ko về lâu đâu"

Ra khỏi phòng bệnh của Wendy, Natsu lại đi kiểm tra vài bệnh nhân nữa, xong mới trở về văn phòng của mình. Đặt ống nghe và tài liệu lên bàn chuyện đầu tiên chính là xem lịch ngày mai.

Đêm Giáng sinh, anh nhìn chăm chăm vào cái số 24 kia một hồi lâu bỗng nhiên cong môi cười lấy điện thoại di động ra, "Tôi muốn đặt hai chỗ gần cửa sổ tối ngày 24....."

-----

trong phòng kai

natsu: erza cậu nhìn chăm chăm máy tính làm gì?

erza *cháy nước miếng*: ngôi sao này thật đẹp trai à nhìn bao nhiêu cũng không chán!(ý là đg nhìn cái bánh trong máy tính)

natsu: cậu không nghĩ tới mắt sao? tớ nói cho nghe nè erza cậu cứ tiếp tục nhìn máy tính nữa sẽ bị mù mắt!

erza *hoàng*: vậy s nhìn thấy ngon lém.....

natsu: Nhìn cái tủ lạnh nhà bà tg á nhưu bánh lém tha hồ ăn.

erza: ý hay đấy

kai* nóng*: giỡn zì chuy à nếu mún thì vô nhà gray mà ăn ó đó còn nhưu hơn chuy nữa

natsu và erza: ờ ha cx phải

gray*đánh mà ko nhìn*: xem tui là ng' vô hình thì thui đề còn mún vậy nữa à

kai và nat*cháy mồ hôi*: gray ưi hình như.....

gray: cái j' *xoay wa + đồ mồ hôi*

erza *u 2,3 cục+sát khí*: hỏỏỏỏỏỏ *cây kiếm xuất hiện*

gray: ÁAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA.

Bạn đang đọc truyện *Natsu Yêu Đáng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Chap 24

Giáng sinh buổi chiều Lucy vừa ra khỏi văn phòng đã thấy Loke đang chờ ở bên ngoài. Hắn mặc một chiếc áo khoác màu xám, bên trong là áo sơmi kẻ sọc, dáng người thon dài cao ngất trên mặt còn nở nụ cười nhẹ, đứng cạnh chiếc Maserati màu trắng đúng là một cảnh đẹp mắt.

Vừa thấy Lucy nụ cười trên mặt Loke càng sâu từ xa đã vẫy vẫy tay với cô chân dài bước thẳng đến chỗ cô.

Lucy và Erza vừa nói "mai gặp" đang định đi tới chỗ Loke đã bị Erza túm lại, "Tôi nay cậu và Loke đi cùng nhau?"

"Đúng vậy." Lucy gật đầu, không hiểu cái này có gì mà đáng kinh ngạc.

Trong lòng Erza thờ dãi "lucy ngốc này cần bản là không biết đêm Giáng sinh đối với tình nhân mà nói có ý nghĩa như thế nào, lại định đi với người đàn ông khác, Natsu không nổi điên mới lạ?"

"Nghe này, Lucy cậu chạy nhanh đi qua nói với Loke tối nay có việc không thể đi cùng anh ta."

"Tôi nay mình không có việc gì cả." Lucy không hiểu ý của nó nhìn erza, "Huống chi mình đã đồng ý với Loke rồi sao có thể thất hứa!"

Erza đảo mắt nâng tay đập Lucy một cái, "Vậy Natsu Dragneel đâu? Anh ấy thì làm sao bây giờ?"

"Anh ấy làm gì thì có liên quan gì tới mình!" Lúc này Lucy không muốn nghe nhất chính là 2 chữ Natsu Dragneel, cô cứng ngắt trả lời erza, khi Erza còn đang ngây người liền bỏ lại một câu, "Erza, mình đi trước." rồi chạy thẳng tới phía Loke.(kai: cn ngốc của khác lucy: ns j' đó kai: dạ kko của j')

"Lucy và Natsu cãi nhau?" Erza nhìn bóng dáng Lucy và Loke trong mắt bỗng nhiên xẹt qua nụ cười không có ý tốt, "như vậy cũng tốt, tính cách Lucy thật sự là rất ngốc, tuy rằng như vậy rất dễ khiến người ta thương tiếc nhưng mà cũng rất dễ đáng bị người đàn ông như Natsu ăn sạch không còn chút gì. Bấy giờ có thêm một đối thủ mạnh mẽ như Loke, Natsu khẳng định sẽ cảm thấy bị uy hiếp như vậy đối với Lucy mà nói cũng không phải là điều xấu."

Nghe đến đây, Erza rút cục tha lỏng tâm tình, cô đi đến ven đường đưa tay bắt một chiếc taxi đang định cúi người lên xe điện thoại trong túi bỗng nhiên vang lên, cầm lấy nhìn là một dãy số lạ.

Cô không chút suy nghĩ, trực tiếp nhấn nút từ chối ngồi vào xe. Nhưng mà người ở đầu dãy bên kia lại giống như không biết mệt mỏi lại tiếp tục gọi đến. Cuối cùng Natsu không kiên nhẫn, nhấn nút nghe "Alô, nhằm số rồi."

"Erza là anh." Thanh âm quen thuộc bên kia điện thoại làm cho cả người Erza nhất thời cứng đờ.

"Em đừng ngắt điện thoại, anh chỉ muốn nói với em mấy câu thôi, " Gray bình thường luôn ôn hòa giờ trong giọng nói lại pha lẫn ý khấn cầu, ngón tay Erza giật giật, rốt cuộc không ngắt máy.

Chi lạnh giọng lên tiếng: "nói cái gì, anh phá sản sao? Tìm tôi vay tiền mua cái thứ đó nữa à?"

Gray nghẹn lời, lời nói đến bên miệng cứ luẩn quẩn ở đầu lưỡi thật vất vả mới nói ra, "erza ba mẹ anh..... muốn gặp em."

Erza cười lạnh, "Gray anh muốn kể chuyện cười à? Ba mẹ anh gặp tôi làm gì?"

"Erza, anh biết sai rồi, " Gray ở bên kia đau khổ cầu xin, "Em tức giận cũng được, hận cũng được nhưng không thể cho anh một cơ hội chuộc lỗi sao? Ba mẹ anh nghe nói chúng ta chia tay liên tục gọi điện thoại cho anh muốn anh đưa em trở về."

Hắn dừng dừng thấy Erza không có phản ứng kịch liệt gì, lúc này mới thật cẩn thận tiếp tục nói, "Bọn họ muốn đến thành phố A tự mình khuyên em, anh đồng ý rồi."

"Gray, anh nghe không hiểu tiếng Nhật à?" Mือน ngón tay xanh xao của Erza nắm chặt điện thoại, lông mày cũng dựng thẳng, đôi mắt giãn dãn, "Tôi đã nói tôi không có thời quen nhại lại cô, ba mẹ anh nghĩ như thế nào là chuyện của bọn họ, tôi nói cho anh biết nếu anh tiếp tục gọi nữa dừng trách tôi không khách khí!"

"Erza, chúng ta....."

"Năm tư đại học trong khách sạn đã xảy ra chuyện gì anh còn nhớ chứ?" trên mặt Erza hiện lên một chút chăm chọc, hung ác nói: "Nếu anh gọi tới nữa, tôi liền đem ảnh chụp đó phát lên trên mạng!"

Đó là chuyện sau khi bọn họ đi thực tập ở thành phố khác trở về, cô vừa mua một chiếc điện thoại mới, chụp ảnh rất tốt vẫn chưa có cơ hội thử, lúc đang ngửa ngáy tay chân lại thấy Gray chỉ mặc quần đùi từ phòng tắm đi ra nhất thời nhanh tay liền chụp được mấy tấm

Lúc ấy cô còn hay nói giỡn với Gray về sau nếu hắn làm chuyện có lỗi với cô, cô liền đem ảnh chụp phát tán lên mạng. Gray cười cười đồng ý, ôm lấy cô mà hôn.

Chỉ là..... cho tới bây giờ cô không ngờ có một ngày thật sự phải dùng đến uy hiếp này.

Bên kia im lặng một lát rồi mới vang lên thanh âm khô héo của Gray, "Em yên tâm, anh không hèn như vậy," nói xong, liền cụp một tiếng ngắt điện thoại.

Erza giật mình nghe tiếng điện thoại tút tút, một hồi lâu sau mới buông điện thoại xuống, đôi mắt xinh đẹp đã hoàn toàn ẩm ướt làm sao có ảnh chụp gì di động cô đã đối không biết bao nhiêu lần rồi.

Nhưng mà cũng tốt, cuối cùng cũng có thể kết thúc tất cả.

Lucy và Loke đi ăn cơm trước, đến nơi, Lucy kinh ngạc phát hiện, Loke đưa cô đến đứng nhà hàng Pháp lần trước cô và Natsu cùng đi.

Trước là sau quen, tới nơi này, Lucy không sợ hãi như lần đầu tiên nữa cũng Loke nói nói cười cười đi theo bởi bản đến vị trí bọn họ ngồi lại chọn đồ ăn lúc này mới bắt đầu quan sát xung quanh.

Không biết có phải ảo giác của cô hay không, Lucy cảm thấy không khí đêm nay ở nhà hàng rất kỳ quái có chỗ thậm chí còn đặt mấy ngọn nến xinh đẹp ngay cả trong bình hoa tinh xảo nhỏ trên bàn cũng cắm cành hoa hồng kiểu diêm uớt át.

"Lucy đang nhìn cái gì vậy?" Gray cầm lấy dao nĩa đem món khai vị bởi bàn vừa mang lên đặt trước mặt Lucy, "Rau cải cá tuyết, hương vị không tệ lắm thử đi."

"Loke nói này không phải đều là dành cho tình nhân chứ?" Lucy nếm một miếng cá tuyết, hơi hơi nghiêng người về phía trước thấp giọng hỏi Loke.

Loke kinh ngạc nhìn cô, "Vi sao lại hỏi như vậy?"

"Anh nhìn xem mỗi bàn đều là một nam một nữ!" Lucy chỉ chỉ vào chỗ cho Loke ý bảo hắn nhìn qua.

"Không phải chẳng qua hôm nay là Giáng sinh mà thôi." Loke cười trấn an Lucy, "Cho nên các cặp đôi đều đi chơi, hai người cô đơn chúng ta đành phải cùng một chỗ."

"Cũng phải, hai người chúng ta cũng chưa có người yêu." Động tác Lucy chưa tạo cắt một miếng xúc xích Đức thơm phức đưa lên miệng cắn, "Chỉ có thể cùng một chỗ."(kai: chuy ưi chuy wãng anh nat vô 1 xó n' r' z)

Ba chữ cùng một chỗ của cô làm cho ý cười trên mặt Loke càng sâu, hần cầm lấy chai rượu nho ở trước mặt, rót một ít vào ly của Lucy "Rượu nho không say đâu."

"không, tôi không uống!" Lucy vừa thấy rượu nho liền nhin không được nhớ tới Natsu, sắc mặt nhất thời có chút đỏ thấy bộ dáng kinh ngạc của Loke vội vàng giải thích: "Tôi dị ứng với cồn."

"Vây em không có lộc ăn rồi." Loke lấy đi ly rượu nho trước mặt Lucy, lại kêu bồi bàn mang lên đồ uống khác thấy Lucy sử dụng dao nĩa tuy rằng chưa thuần thục lắm nhưng cũng đủ ứng phó để ăn cơm, lúc này mới yên tâm cúi đầu ăn.

Hai người vừa ăn vừa nói chuyện, Lucy ở trước mặt Loke không có gì cổ kị mà Loke lại gọi về phỏng đoán lòng người bởi vậy hai người ngồi cùng một chỗ vô cùng vui vẻ.

Vừa mới ăn được chốc lát, món khai vị cũng chưa xong, đi động Lucy liền vang, cô cầm lấy nhìn thấy là Natsu.

Lucy liếc mắt nhìn Loke một cái nói với hần câu "thật xin lỗi", xong vội vàng chạy đến toilet nghe điện thoại."Bác sĩ Dragneel có chuyện gì vậy?"

"Em đang ở đâu? Sao còn chưa về?" Điện thoại vừa thông, tiếng Natsu lạnh lùng chất vấn liền dội xuống.

Lucy ngẩng người một chút, liền thành thành thật thật nói: "hiện tại tôi đang ăn tối với bạn, lát mới có thể trở về, tôi gửi tin nhắn cho anh... anh không thấy sao?"

"Bạn? Ai?" Khẩu khí Natsu càng thêm lạnh như băng, nghe như rít ra từ trong răng.

Dọa Lucy hoảng sợ, ổn định tinh thần lúc này mới trả lời: "Chỉ là một người bạn thôi, đêm nay là đêm Giáng sinh cho nên chúng tôi đi ra ngoài ăn cơm, bác sĩ Dragneel cũng chơi vui nhẽ, tôi cúp máy đây gấp lại sau."

Bác sĩ Dragneel khẳng định là tâm tình không tốt, lúc này cô không nên nói chuyện với anh ấy thì hơn, Erza nói cô không biết xem sắc mặt người khác, nếu lại khiến bác sĩ Dragneel tức giận thì hỏng.(kai: chị chọc giận ng' ta r' còn nếu zì ko nếu lnt j'="")

Lucy cắt điện thoại quay lại bàn tiếp tục ăn cơm.

Mà bên kia, Natsu sầm mặt nghe tiếng tút tút trong điện thoại, trong mắt chỉ một thoáng bùng lên mưa rền gió dữ.

"Đầu tiên là 8Is Land, sau đó lại là ăn cơm đêm Giáng sinh rồi cuộc Lucy cùng người dân ông nào ăn cơm? Hay là cô ta có bạn trai ???"

Natsu quẳng điện thoại lên giường, khuôn mặt tuần tú tràn đầy lửa giận, "cô ngốc kia hiện tại rõ ràng là bạn gái mình, đêm Giáng sinh lại ném mình đi tìm dân ông khác! Điều này làm sao mình có thể chịu được!"

"Mình đã đặt chỗ xong rồi chỉ còn chờ cô ta về nhà cùng cô ta trải qua đêm Giáng sinh, cô ta lại dám làm thế! Tin nhắn cái gì! Ngay cả cái điện thoại cũng không nỡ gọi sao?"

Natsu vơ lấy áo khoác, cầm chìa khóa xe trên bàn vừa đi ra ngoài vừa gọi cho Lucy, hôm nay anh muốn nhìn xem người liên tiếp gấp gờ Lucy rốt cuộc là người nào!

Nhưng mà anh gọi một lần thì nhận lại là máy đang bận, gọi hai lần vẫn là đang bận. Natsu tức giận hung hăng đập tay lái, "cô ngốc này cũng dám ngắt điện thoại của mình!"

"Rốt cuộc có đang cùng người dân ông kia làm gì? Ngay cả điện thoại của mình cũng không nghe!" Sắc mặt Natsu trầm xuống, ánh mắt lạnh lẽo đáng sợ, quanh thân quẩn quanh một vòng hơi thở thô bạo quả thực như là một người chồng phát hiện vợ có người dân ông bên ngoài!

Đang lúc anh tính toán làm thế nào hốt Lucy về nhà thì chuông điện thoại bỗng nhiên vang lên, Natsu cũng không thèm nhìn số, "Lucy Heartfilia, em mau trở về cho tôi!"

Bên kia trầm mặc giây lát rồi liền vang lên tiếng cười khẽ, "Sur huynh, anh và Lucy cãi nhau sao?"

Natsu sững sốt, nhìn tên trên màn hình điện thoại, kìm nén tức giận trong lòng, giọng nói chậm lại: "Lisanna, có chuyện gì?"

"không có việc gì chỉ là đêm Giáng sinh không có ai đi cùng muốn hỏi sur huynh đang làm gì thôi?" cô nói tới đây dừng một chút thấy Natsu không trả lời, liền thử thăm dò nói: "Sur huynh, không bằng anh đến đây đi chúng ta cùng đi ăn cơm?"

Natsu trầm mặc vài giây, sau đó kéo kéo cả vật đã thất cần thận từ sớm, "Được, anh qua đón em."

Thành phố A đêm Giáng sinh, nơi nơi đều treo hình ông già Nôen, các quảng trường to nhỏ đều đặt cây thông Noel, ngay cả cửa hàng ven đường trên cửa cũng lắp lánh đèn màu lung linh đầy màu sắc.

Nhưng mà Natsu nhìn cái gì cũng không thuận mắt chỉ cảm thấy trong lòng đầy hốt hoảng, bức bối khó chịu ngay cả sắc mặt chờ mong của Lisanna cũng không chú ý tới.

"Sur huynh, chúng ta đến nhà hàng Pháp được không?"

"không phải em chỉ ăn chay à?" Natsu quay sang nhìn Lisanna, "đi ăn đồ Pháp có vẻ không thích hợp."

"không sao" Lisanna vội vàng lắc đầu, khó khăn lắm mới có thể cùng Natsu trải qua đêm Giáng sinh, cho dù không thể bày tỏ cũng phải chọn một nhà hàng có không khí một chút."Em thích nhất là món salad rau ở nhà hàng trên phố kia."

Nghe thấy li nói như vậy, Natsu không phản đối nữa chạy xe thẳng đến trước nhà hàng Pháp đó. Lúc xuống xe, anh ngẩng đầu nhìn bảng hiệu sáng rực trong mắt xẹt qua một chút châm chọc vị trí anh chọn đầu tiên rồi cuộc vẫn có công dụng.

"Bánh lạnh nhân cuộn." Loke cười từm tìm đem món bánh ngọt đặt trước mặt Lucy "Ngày đó chúng ta đi 8is land ăn đa số đều là món tráng miệng Mỹ nhưng tôi cảm thấy món tráng miệng Pháp vẫn là tiêu chuẩn nhất."

Lucy mở to hai mắt nhìn bánh hạnh nhân cuộn lại nhìn Loke trong mắt tràn đầy khâm phục, "Loke anh thực sự biết hết đồ ăn ở thành phố A!"

"Tâm tâm." Loke cũng không phủ nhận, nhấp một ngụm rượu nho trong tay, ánh mắt nhìn Lucy vẫn ôn nhu như nước.

Lucy kỳ thật đã ăn no lại không cưỡng lại được hấp dẫn của món bánh ngọt lại bắt đầu vui đùa mà ăn, đồ ăn ở đây thật sự là quá ngon tuy rằng món ốc sên nướng Burgundy Loke gọi cô không dám thử nhưng còn món điểm tâm ngọt thì tuyệt đối không thể bỏ qua.

Lucy hưởng thụ hạp mắt như mèo con, vừa định mở miệng báo Loke cũng nếm thử, chợt nghe Loke nói: "Kia không phải là Natsu và Lisanna sao, thật là khéo."

Lucy sững sốt, đĩa trong tay bịch một tiếng rơi lên bàn, ánh mắt cũng không tự chủ nhìn theo hướng Loke chỉ.

"Đúng là Natsu, anh ấy và Lisanna ngồi đối diện, đáng vẻ khi anh thật tao nhã trời cháy, thỉnh thoảng còn dừng lại cùng Lisanna nói mấy câu, khuôn mặt bình thường luôn lạnh như băng cũng như hồi xuân, ôn hòa đến khó tin."

"Xem ra Natsu và Lisanna lại một lần nữa kết hợp!" Loke nhìn ánh mắt ngạc nhiên của Lucy giải thích: "Lúc trước ở Mĩ, chúng tôi đều cảm thấy bọn họ rất xứng đôi nhưng hai người lại chậm chạp không có động tĩnh tới vốn tưởng rằng cả hai bọn họ đều không có ý này hiện tại xem ra là tôi nhầm rồi."

Loke rũ mắt, mặt mày trầm trầm ánh mắt lại chăm chú nhìn biểu tình của Lucy.

Nếu Lucy thông minh một chút, có lẽ sẽ lập tức phản bác lại Loke, dù sao hiện tại thân phận của cô cũng là bạn gái Natsu nhưng cô lại là cô gái gốc nghèo nên mới nói theo Loke "Bọn họ.... bọn họ là thực sự xứng....."

Lucy chỉ cảm thấy ngực đau vô cùng, trái tim như bị xé nát, đau đến nỗi cô gần như không thể thở nổi, trong đầu ngoại trừ hình ảnh Natsu và Lisanna xứng đôi thì chẳng nghĩ được cái gì.

Loke rốt cục xác định được phỏng đoán của mình, trong lòng cực kỳ vui mừng đang định mở miệng nói cái gì lại đột nhiên nhìn thấy gương mặt Lucy đã là chã sắp khóc.

Hần sững sốt, bàn tay cũng thẳng nắm chặt ly rượu, lồng ngực vừa mới dâng lên vui sướng nhất thời trở thành hư không.

"Loke.... tôi.... chúng ta đi thôi..... tôi ăn xong rồi." Lucy hơi cúi đầu, trên mặt không cách nào che giấu được bối rối và mất mát.

"Được." Loke cầm lấy áo khoác trên ghế đứng lên làm như không phát hiện về mặt của Lucy "Có muốn đi chơi một chút không? Quảng trường gần đây có buổi chiếu phim, chúng ta....."

Nói còn chưa hết, Loke chỉ nghe phịch một tiếng, quay đầu lại nhìn liền thấy Lucy ôm bụng ngồi xồm xuống, nước mắt chảy dài, "Loke..... tôi..... tôi dụng vào góc bàn."

Trong nhà hàng yên tĩnh hài hòa, bỗng nhiên vang lên một âm thanh lớn như vậy, tất cả khách đang ăn xung quanh chỉ một thoáng đều nhìn về phía bọn họ.

Loke nhất thời dờ khóc dở cười, hần đau lòng vội vàng bước qua đỡ Lucy dậy, "Có sao không, sao lại dụng vào góc bàn? Có cần đi bệnh viện không?"

Lucy chỉ cảm thấy bụng đau dữ dội nhưng mà cũng chỉ là đau một trận vậy thôi làm sao phải đi bệnh viện, cô vội vàng lắc đầu vừa muốn nói gì chợt nghe phía sau truyền đến thanh âm lạnh lùng, "Lucy Heartfilia, em lại đây cho tôi!"

Cô vừa quay đầu lại liền thấy Natsu đang lạnh mặt đứng sau lưng cô, gấn xanh gặt gặt, xem ra sắp cấu tiết lên rồi.

-----

phòng tg

kai: chân wá cóa đũa n' lñ' thơ cho tui nghe ko z

mira*cuối*: em mún nghe thơ à đợi chị chút

kai: nhanh nha chị

12' phút sau

mira: xg r'

kai*mắt sáng*: ai đọc z chị

mira*la to*: natsu, gray, gajeel và lucy ra đi

m.n ng': ra r' bắt đầu nha

kai: ừ ẹ đề

natsu: đòi ko đẹp như mơ

kai: cái ný đúng nè típ đề

gray: ko thú vị như thơ

kai: =="

gajeel: ko dc như ta chờ

kai: hay ghé típ ịk

mira: em bênh tềh đề từ r' ra câu ný là câu cú dý

kai*mắt sáng*: hóng ghé là j'z

lucy: toàn tai nạn bất ngờ

kai *đo*: dý là thơ à *đánh + nóng* zôm mặt hà chết đi

m.n: gomennasaaaaaaaaaaaaaa kaiaaaaaaaaaaaaaa

Bạn đang đọc truyện *Nalu: Yêu Đương Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Chap 25

Ohaiyo mina, mình xin zới thiệu mình là akiko yume bạn của kai michio, mina cứ gọi mình là akiko hay yume còn ko là aki cx dc nha, hôm nay mình vít dùm cn kai đó chg' n' nó hết pận thì thui nha!

kai: ề hình như pà wên cảnh cáo những ng' trg sáng thì phải tui bit đầu óc pà đen kém

akiko: kệ đề cóa j' ai mắt trg sáng kém nghì bậy thui à *cuối gian*

kai*lạnh sống lưng*: má còn ghé hơn chị mira và erza nữa 2 má đó zừ như chần

akiko: thui chuy minerva nữa là ko còn là pà chần mà thành sư tử hà đông ời

kai: kэттттттт cái câu ný ời nha thả tim nè *lñ' hình trái tim*

mira, erza và minerva*có sát khí ko hề nhẹ*: mấy chị ný nghe rõ hay nghe lằm z các em dễ thương mà thương ko dễ ưi

kai và akiko*ôm nhau+đỏ mặt hời*: chắc mấy chuy nghe lằm á chứ dòi n' tui em lại đi ns tui chuy như z

mira, erza và minerva*xoay 180*: ừm. Vô truyện đề 8 hoải!

Từng đường nét trên gương mặt tuấn tú của Natsu như căng lên, thoát nhìn cực kỳ rét lạnh, trong mắt là lửa giận phùng phùng nhất là khi thấy Lucy nghe được tiếng anh thì cô co rúm lại bên người Loke.

"bác sĩ Dragneel hai người chơi vui về... chúng tôi... chúng tôi đi trước." Lucy vừa đau lòng vừa sợ hãi lúc này thấy Natsu thì chỉ thầm nghĩ cách trốn tránh anh làm sao còn có thể nghe lời lập tức kéo Loke định rời khỏi nhà hàng. Không ngờ vừa đi được một bước đã bị Natsu túm áo lại.

"Natsu cậu đang làm gì vậy?" Loke cầm tay Lucy muốn kéo cô đến bên cạnh mình thế nhưng Natsu nắm rất chặt, hần căn bản không thể làm gì được, đành chịu thua buông tay nói với Natsu: "Cậu dọa đến Lucy rồi mau thả tay ra."

Natsu hít một hơi thật sâu, cường thế tức giận trong lòng, "Tôi có chừng mực." nói xong, anh nhìn sang Lisanna "Em và Loke cứ thông thả nói chuyện, anh đưa cô ấy về trước."

Lisanna vừa nghe thấy lời này, sắc mặt lập tức khó coi nhưng mà ngại thể diện nên chỉ có thể gặt đầu, mắt nhìn Lucy lại càng tràn đầy phần hận.(kai*cốc đầu*: phần nộ má ơi còn ko là cấm phần ko bit dùng từ à akiko*xoa đầu*: bit r' bit r' cốc hoải)

"Natsu cậu cũng kiệt quí đấy." Loke lại cản Natsu chỉ chi Lucy nói: " Nhưng đêm nay Loke là bạn gái của tôi."

Natsu nhếch môi, lộ ra nụ cười lạnh lùng, anh cúi đầu nhìn Lucy đang thấp thòm lo âu, bỗng nhiên đưa tay sờ sờ mặt cô, "Lucy em về hay ở lại?"

Thần mình Lucy cứng đờ, hai chữ "ở lại" còn chưa kịp nói ra đã bị thanh âm lạnh lạnh của Natsu cản trở lại, "Mẹ vừa mới gọi điện cho anh nói muốn gặp em"

Lời nói đến bên miệng Lucy đành phải nuốt xuống, cô nhìn Loke lại nhìn Natsu trong mắt tràn đầy thịnh nộ, ngừng một lúc lâu cũng chưa nói ra được.

Natsu vẫn kiên nhẫn cứ như vậy chờ cô, về mặt bình tĩnh chẳng qua bàn tay cầm tay cô lại càng dùng sức.

Ngay tại lúc Lucy đang lưỡng lự, Loke bỗng nhiên lên tiếng giải vây cho cô, ánh mắt thâm sâu nhìn Natsu nói: "Đêm nay là Giáng sinh về sớm như vậy cũng buồn vừa khéo gặp ở đây không bằng chúng ta cùng nhau ra ngoài chơi."

Natsu vừa định cự tuyệt thì nghe Loke nói tiếp: "Coi như chúc mừng Natsu mới có bạn gái." Khi hắn nói đến hai chữ "bạn gái" này, thanh âm rất nặng như là cố ý cường điệu cái gì đó, Natsu sùng sốt nhìn thoáng qua Loke lại trùng hợp thấy đôi mắt đầy thâm ý của Loke.

Anh nhất thời sáng tỏ thờ dài, ôm bà vai Lucy âm thanh lạnh lùng trả lời: "Được."

Nghe vậy, Lucy đang bị Natsu ôm chặt trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm, "ít nhất không phải chỉ có một mình mình cùng một chỗ với bác sĩ Dragneel vừa rồi bác sĩ Dragneel thật sự vô cùng đáng sợ, bộ dáng kia quả thực giống như là muốn đem mình bóp chết vậy!"

Nghe đến đây, Lucy rùng mình một cái, ngẩng đầu lên nhìn Natsu đang tính toán trong lòng có thể chuẩn em hay không liền thấy ngay ánh mắt lạnh như băng của Natsu.

"Muốn trốn? Chậm rồi." Natsu cúi đầu xuống gần sát lỗ tai Lucy giống như vô cùng thân thiết nói nhỏ bên tai cô lại làm cho Lucy chỉ một thoáng da đầu đều tê dại, "Trở về sẽ tỉnh sờ với em!"

Bốn người đủ mọi tâm trạng ra khỏi nhà hàng, trầm mặc một lúc vẫn là Lisanna lên tiếng trước, "Gần đây có rạp chiếu phim, chúng ta đi xem phim đi." "mình thật sự là hận chết cuộc gặp ngẫu nhiên này, mọi kế hoạch đã chuẩn bị chu đáo đều tan như bong bóng còn phải đi chung với người mình ghét nhất, chẳng thà xem phim, đèn vừa tắt trừ màn hình lớn thì chẳng nhìn thấy gì nữa."

Natsu và Loke đều vui vẻ gật đầu đồng ý, một người thì vì muốn tìm một chỗ thăm viếng Lucy một chút, một người còn lại thì muốn xác thực suy đoán trong lòng mình tất cả nhất thời trở nên vô cùng nhất trí, ăn ý đi đến rạp chiếu phim bên cạnh, về phần Lucy bị Natsu gắt gao ôm trong lòng như búp bê, đành phải phục tùng chủ nhân vô điều kiện.

Bọn họ coi như là may mắn, tuy rằng là đêm Giáng sinh nhưng khi đến rạp chiếu phim vẫn còn trống mấy chỗ ngồi cạnh nhau.

Lúc chọn chỗ ngồi, Natsu không chút do dự chọn vị trí đầu tiên mà Lucy bị giữ ngồi bên cạnh anh, Lisanna không muốn ngồi cạnh Lucy liền nhường lại cho Loke, chính mình thì ngồi ở bên cạnh Loke.

Phim vừa mới bắt đầu không lâu, Natsu đã kéo cả người Lucy lại gần, thấp giọng nói bên tai cô: "Em và Loke đã xảy ra chuyện gì?"

Lucy vẫn thấp thòm nhưng mà Natsu không mở miệng, cô cũng không dám chủ động nói chuyện với anh, lúc này nghe thấy trong giọng nói của anh thờ phảo nhẹ nhõm một hơi, vô tư nói: "Cái gì mà xảy ra chuyện gì? Chỉ là cùng nhau ăn một bữa cơm thôi."

"Lần đó đi Sis land cũng là với cậu ấy?"

Lucy liếc mắt nhìn Loke một cái, thấy hắn dường như không chú ý tới bên này, lúc này mới gật đầu, "Ừm"

Natsu nghe thấy cô khẳng định, sắc mặt nhất thời càng thêm khó coi, trong ngực vô cùng buồn bực một câu mà mất mấy phút thật khó khăn mới hỏi được, "Em thích cậu ấy?"

Mấy ngày nay Lucy luôn rồi rầm chuyện "mình thích Natsu", lúc này nghe thấy anh nói ra chữ "thích", mặt âm một cái liền đỏ bừng, lông mi run rẩy một lúc lâu sau cũng không thể trả lời.

Natsu thấy thế, trái tim co rút lại, dạ dày đột nhiên đau đớn như dòi non lấp biển, "cô ngốc này rõ ràng ở phòng của mình, tiếp xúc với mình cũng nhiều hơn sao có thể thích Loke!"

Anh chỉ cảm thấy trong đầu có từng trận nổ ầm ầm, trái tim vô cùng đau đớn chỉ có thể gắt gao nắm chặt tay chống lại cơn đau đớn này.

"không... không phải..... anh đừng nói bừa....." Đúng lúc này, bên tai lại bỗng nhiên truyền đến thanh âm nhỏ nhỏ của Lucy, Natsu chỉ cảm thấy trong lòng chợt thả lỏng, ánh mắt gắt gao nhìn vào mắt Lucy, "thật sự không thích?"

"Đúng." Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lucy vẫn đang đỏ hồng, một đôi mắt to sáng long lanh giống như dòng suối trong núi sâu, trong vắt trong veo. "Tôi chỉ..... chỉ coi anh ấy là bạn....."

"thật sự?"

"thật sự."

Natsu đưa tay đẩy mắt kính, lấy động tác này che dấu cảm giác vui sướng không thể kiềm chế được trong mắt. Sau một lúc lâu, mới khôi phục được hình tượng mặt lạnh của mình.

"Em đúng là gây đại họa biết không?" Natsu kéo Lucy đến gần mình hơn, người ở bên cạnh nhìn vào thì quả thực chính là dính sát vào nhau, "Em nói nên làm sao bây giờ?"

"Tôi gây đại họa cái gì?" Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lucy trắng bệch, thần kinh chợt căng lên.

"Loke bắt đầu hoài nghi chúng ta, có phải tôi nay em đã nói gì đó không?" Natsu cố ý nghiêm mặt lại nhìn Lucy đang hốt hoảng trong lòng.

Cô kim lòng không được bắt đầu nhớ lại mỗi khi tiết khi mình và Loke gặp mặt nhưng mà càng nghĩ càng cảm thấy mơ hồ cũng càng cảm thấy là chính mình đã tiết lộ bí mật.

"Vậy làm sao bây giờ? Đầu do tôi nếu tôi nay tôi không đi thì tốt rồi." Lucy gấp đến phát khóc cầm lấy tay Natsu lo sợ không biết làm sao.

Natsu đẩy gong kính, con ngươi hẹp dài hơi nheo lại, "Loke là bác sĩ tâm lý, nhất cử nhất động vô ý của em đều khiến cho cậu ấy phân tích được tâm lý của em....."

Anh cúi đầu nhìn thoáng qua cổ tay của mình, cô ngốc kia càng khẩn trương càng nắm chặt, anh có thể cảm nhận được lòng bàn tay cô đã toát mồ hôi.

"Bây giờ cũng chỉ có một cách."

"Cách gì?"

Trong mắt Natsu xẹt qua một ý cười âm mưu đã thực hiện được, đưa tay chỉ chỉ môi mình, nhẹ giọng nói: "Em chủ động hôn tôi."

Nghe vậy, Lucy không dám tin mờ to hai mắt, "Vl... vì sao?"

"Nếu không thì sao?" Thanh âm Natsu lạnh lùng "Em có cách gì làm cho cậu ấy tin chúng ta đang yêu nhau sao?" nói xong, anh gương mặt nhìn màn hình lớn, phim đang chiếu đến phần cao trào, nam nữ nhân vật chính xa cách gặp lại đang kịch động trào nước mắt, quan hệ của hai người xem ra sẽ có bước nhảy vọt thật là thời cơ tốt!

"Nhanh lên! Nếu không tự gánh lấy hậu quả!" Thấy Lucy không nhúc nhích, Natsu khẽ quát một tiếng, đầu hơi nghiêng qua, ý tứ không cần nói cũng biết.

Mà lúc này, trong đầu Lucy đang kịch liệt giao chiến, "hôn hay là không hôn? Ở đây nhiều người như vậy, sao có thể ở rạp chiếu phim làm động tác thân mật như vậy? Nhưng nếu không hôn, Loke không tin mình và anh ta là tình nhân thì làm sao bây giờ?"

Lucy đang rối rắm, ánh mắt bỗng nhiên quét qua Loke đang nhìn sang bọn họ. Cô bỗng nhiên quyết tâm, cắn răng một cái ngửa đầu trực tiếp hôn lên môi Natsu.

Nụ cười lướt qua khóe môi, Natsu mạnh mẽ đưa tay chế trụ cổ Lucy, đảo khách thành chủ giữ lấy cô đang muốn rút lui, hung hăng hôn tiếp.

Đang lúc đôi môi trên miến kết hợp, ánh mắt Natsu lướt qua Lucy đang nhìn đến Loke, thấy gương mặt hắn căng lên, giống như đang cực lực áp chế cái gì đó, lúc này mới thu hồi ánh mắt, nhắm hai mắt lại, toàn tâm toàn ý vùi đầu vào nụ hôn.

Kết thúc phim, Natsu trực tiếp nắm tay Lucy rồi đi ra ngoài, thân sắc Loke và Lisanna khác nhau, cuối cùng không nói gì thêm.

"Lisanna, em và Loke cùng về nhé." Cánh tay Natsu ôm lấy Lucy lần đầu tiên nói đùa, "Tôi phải cùng Lucy trở về, nếu không cô ấy lại giận dữ!"(akiko: của anh ms giận chứ chi giận hồi n' còn cn kia ai cho lục tù lệnh tui hoài z kai* mắt sáng*: woa kem, bánh ngọt nhiều và ăn ngon ghê lun akiko: ăn ít thôi còn chứa cho tui nữa mà TT^TT)

Trong lòng Lisanna cực kỳ khó chịu, lúc này nghe thấy Natsu nói, cũng không thêm che giấu, trực tiếp gật đầu, xoay người ngồi vào trong xe Loke.

"Được rồi, Lucy tạm biệt Loke đi." Natsu vô cùng thân thiết nhéo nhéo hai má Lucy, giọng nói giống như là với trẻ nhỏ, Lucy nghe thấy cũng nói dạ gà.

"Lucy có vào trong xe trước đi, tôi và Natsu nói mấy câu." Loke đi tới xoa xoa tóc Lucy trên mặt vẫn mang theo ý cười ôn hòa làm cho người ta không thể cự tuyệt.

Lucy gật đầu rút tay ra khỏi tay Natsu tạm biệt Loke, lúc này mới chậm bước tới xe Natsu.

Nhìn theo Lucy đi xa, lúc này nụ cười trên mặt Loke mới thu lại, "Natsu tôi cảm thấy tôi đoán đúng rồi."

Natsu đẩy gong kính, âm thanh lạnh lùng nói: "Cậu nên tin tưởng điều cậu tận mắt thấy."

"Tôi càng tin tưởng nơi này" Loke chỉ chỉ đầu mình, "Cậu có biết, phân tích của tôi cho tới bây giờ chưa hề sai."

"Mọi người đều có lúc phạm sai lầm, " Natsu khẽ nhếch môi, "Huống chi Lucy quả thật là bạn gái của tôi."

Loke nhìn chăm chăm Natsu một hồi lâu, bỗng nhiên nở nụ cười, một lần nữa khôi phục bộ dáng ôn hòa như bình thường, giống như nghiêm túc và lạnh lùng vừa rồi đều chỉ là ảo giác, "Được, " hắn gật đầu nhìn anh, "Tôi sẽ chờ xem, tốt nhất đúng là như vậy."

Natsu quay đầu nhìn thoáng qua chỗ xe đậu, trầm giọng nói: "Yên tâm."

Trong phòng akiko

akiko: ề s pà lại cho thánh nat đeo mắt kính z

kai: à tại vì nhìn thánh nat ngơ ngơ ngác ngác và nên đeo mắt kính cho trí thức đó mừ

akiko: ở cx đúng thiệt

natsu: ề tui của nơng ưc nhá tui thông minh kém dý

akiko: z lun giới môn j' ns coi

natsu: in lịch

kai*té ghế*: ông ơi ng' ta là english chứ ko phải in lịch

natsu: thì nó cx na ná nhau thui

akiko: z còn cái cửa đọc s

natsu: dễ ọc thì là do

akiko: do ??? do j'???

natsu*nghe*: chết wên câu hỏi r'..... a cóa cách r'*xoay wa ns* số đo 3 vòng của Lucy cảm thấy ra s

kai: nhìn thì chuẩn tới 3 vòng

akiko: đúng z đóa còn anh nat thì nat thích vòng n' nhất z

natsu*ngây thơ*: vòng 1 làm anh kích thích nhất nhìn là thèm r'

akiko: anh bit vòng 1 là j' à

natsu: đương nhiên

lucy*đỏ mặt+kick*: natsu chết dê

natsu: áaaaaa***** *suy nghĩ* mình của ns j' sai nhìn thèm thiệt mà.

(đồ mina anh nat của bit vòng 1 là j' ko ???)

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đúng Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Chap 26

Lucy thấp thòm ngồi ở mép giường, mỏng nhỏ cũng không dám ngồi thật, cúi đầu thành thành thật thật đợi Natsu lên tiếng.

Natsu thấy bộ dạng ngoan ngoãn nghe lời này của cô, trong lòng rất vừa ý, đẩy mắt kính, ngồi xuống bên cạnh cô trầm giọng nói: "Hôm nay đã biết mình phạm sai lầm chưa?"

Lucy vội vàng gạt đầu là cô đồng ý làm bạn gái Natsu ba tháng, giờ mới chưa đến một tháng, cô thiếu chút nữa đã tiết lộ bí mật. Trong lòng Lucy áy náy, giường mắt nhìn Natsu, vội vàng cam đoan nói: "Về sau nhất định tôi sẽ chú ý!"

"Chú ý?" Natsu lạnh như băng cao thấp quét Lucy vài lần, "Em cảm thấy em chú ý thì sẽ hết ngược ngược à?"

Lucy ngẩn người, trong lòng có chút oán giận,"tuy mình là người ngây ngô nhưng mà mình đã nói đến như vậy rồi anh ta còn muốn thế nào nữa?"

"Sao, không phục?" Natsu hừ lạnh một tiếng, "Nếu không phải em ngốc thì tại sao hôm nay sao Loke có thể hoài nghi, may mắn tôi nghĩ ra biện pháp tốt nếu không thì em đã xong rồi!"

Nói xong, anh nhẹ nhàng tách một phát lên cái trán của Lucy, gần từng tiếng nghiêm túc nói: "Về sau không được gặp Loke thường xuyên như vậy, cho dù muốn gặp cũng phải nói cho tôi biết, nhớ chưa?"

"Ngồi Erza ra thì Loke là người duy nhất cô coi là bạn tốt, yêu cầu này không khỏi cũng quá hà khắc" Lucy ở trong lòng nói thầm. Nhưng mà nhìn ánh mắt nghiêm nghị của Natsu, cái gì mà kháng nghị đều không được, chỉ có thể không cam lòng gạt đầu, nhỏ giọng nói,"được"

Natsu có được cam đoan của cô, lúc này mới vừa lòng. Nhìn bộ dáng ủy khuất của cô ngồi kia, bỗng nhiên cảm thấy ngứa ngứa trong lòng, một màn ở rạp chiếu phim kia lại phóng đại trong đầu, vô cùng khiêu khích tự chủ của anh.

Natsu ho nhẹ một tiếng nhích nhích lại gần Lucy thấp giọng nói bên tai cô "Lại nói tiếp chúng ta còn có món nợ chưa tính xong....."

Lucy vừa nghe, lập tức bị dọa thiếu chút nữa nhảy dựng lên, "Còn..... còn cái gì?" Cô thực sự là sợ Natsu rồi mỗi lần bị ánh mắt lạnh như băng của anh đảo qua, cô liền cảm thấy mình như là đệ tử bị sư phụ túm được sơ hở, vừa kinh vừa sợ.

"Lúc ở rạp chiếu phim em hôn tôi." Natsu chỉ chỉ môi mình, tiến đến trước mắt Lucy, "Tôi thấy tôi đã chịu thiệt."

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lucy đỏ lên, né tránh không dám nhìn vào mắt Natsu, "Rõ ràng..... rõ ràng là anh..... anh bảo tôi hôn anh nhưng sao lại....""Sao cuối cùng lại trách mình? Anh ghét bỏ mình?" Lucy có chút khổ sở.

"Đó là kể tạm thời nhưng cuối cùng tôi vẫn cảm thấy tôi chịu thiệt, em nói làm sao bây giờ?" Natsu nhún vai, ánh mắt cực kỳ có tính xâm chiếm gắt gao nhìn Lucy.

"Tôi lại thấy tôi cũng chịu thiệt!" Trong lòng Lucy khó chịu, "mình còn chưa từng hôn người khác lại bị anh ta yêu cầu chủ động hôn đã khó xử lắm rồi giờ anh ta lại nói mình chịu thiệt! Làm sao có thể như vậy!"

"Lại nói.... dù sao cũng không phải chưa từng hôn!" Cô nghiêng đầu sang chỗ khác hung hăng nói.

"Thế sao?" Natsu sờ sờ cằm, bỗng nhiên đưa tay tháo kính quăng lên giường, xoay bờ vai Lucy, trực tiếp cúi đầu bắt lấy môi cô.

Lucy chỉ cảm thấy hoa mắt, tiếp theo đã bị xúc cảm mềm mại ướt át trên môi làm cho kinh sợ.

Cô mờ to mắt nhìn Natsu thấy anh đã nhắm hai mắt lại, lông mi vừa dài vừa dày che khuất cặp mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng kia, ngay cả nét cứng rắn lạnh lùng thường thấy cũng nhu hòa rất nhiều.....

"Sao bỗng nhiên lại thế này?" Đầu óc Trần An An mơ hồ,"rõ ràng vừa rồi anh ta còn ghét bỏ mình!"

"Mình muốn đẩy anh ta ra, dù sao mình và anh ta cũng chẳng có quan hệ gì, hôn một lần có thể nói là ngoài ý muốn nhưng mà hôn xong rồi còn hôn tiếp thì tình là cái gì?"

Trong đầu thì nghĩ như vậy nhưng mà tay lại không cách nào cử động, suy nghĩ và hành động hoàn toàn không cùng tần số. Lucy cảm thấy trái tim mình cũng theo tiết tấu của anh, tim nhảy dựng lên, tay chân đều mềm nhũn, trước mắt một mảng mờ hồ, thẳng đến khi Natsu ngừng đầu lên giống như chưa thỏa mãn liếm liếm môi, lúc này cô mới đột nhiên phản ứng kịp.

"Anh..... anh làm gì vậy?" Mặt cô đỏ bừng, trong đôi mắt to màu nâu trong veo giống như một chú thỏ nhỏ, từ từ lùi ra thật xa, sợ hãi nhìn con sói.

"Em nói, dù sao cũng đã hôn qua, hôn lại một lần cũng không tính là cái gì." Natsu mò tìm mắt kính trên giường đeo lên, trong mắt mang theo ý cười, "Lucy, tôi đói bụng."

Lucy không ngờ anh bỗng nhiên đổi đề tài, chớp chớp mắt, "Cái gì?"

"Tôi đói bụng."Natsu miễn cưỡng lặp lại một câu, "Thấy em và Loke đi cùng nhau, cơm cũng chưa ăn xong liền phải chạy qua."

Những lời này đầy ám chỉ này, cho dù là trí đơn như Lucy cũng nghe ra ý tứ hàm súc trong đó nhưng cô không dám nghĩ nhiều, chỉ có thể đỏ mặt, xoay người chạy ra ngoài, vừa lắp bắp nói:

"Vậy tôi vào bếp chuẩn bị đồ ăn cho anh."

"Chắc chắn, đúng là con thỏ nhỏ". Natsu tiếc nuôi xoa xoa môi, "cũng không thể đem người dọa chạy mất, trước nuôi chờ lúc trưởng thành thì một ngụm ăn luôn!"

Lucy hoang mang rối loạn chạy vào phòng bếp, đứng một hồi lâu mới miễn cưỡng đè nén được nhịp tim đang đập điên cuồng trong lòng thì thảm máng Natsu, tay lại ti mi nắn cho anh một tô mì thịt bò.

Nước mì bốc hơi lên nóng hổi, hành tươi xanh nhạt xắt đều đặn chính tề, rắc lên sợi mì mềm trắng, vài miếng thịt bò thái mỏng liền khiến người ta chảy nước miếng.

Natsu cầm lấy đôi đũa rất nhanh đem cả tô mì lớn ăn sạch, thỏa mãn dùng khăn lau miệng, ngẩng đầu lên thấy Lucy nhu thuận ngồi ở một bên, hơi hơi cúi đầu, lộ ra cái gáy trắng nõn mềm mại, trái tim Natsu đập lệch 1 nhịp, bỗng nhiên kêu lên: "Lucy."

"Ừm?" Lucy ngẩng đầu nhìn anh, mắt to ở dưới ánh đèn mờ mờ dập dờn sóng nước, mang theo một loại ngây thơ mê hoặc.

"Làm bạn gái tôi, tôi...." Natsu chuẩn bị vài lời, vừa định tiếp tục nói. Chỉ thấy Lucy bỗng dưng bật dậy, nhanh tay cầm lấy cái tô anh vừa ăn xong cho vào bồn rửa, "Tôi biết rồi, tôi sẽ không gặp Loke nữa, cũng sẽ không làm lộ ra, anh yên tâm!" (akiko: chạy ný s ko bít suy nghĩ z cái đó là thiệt mà có cần kiu anh nat wa thông nảo cho chị ko Lucy*nóng máu*: em j' z chị nghe ko rõ em có thể ns ko akiko*toát mồ hôi*: dạ kcj)

Nói xong cô liền mở vòi nước, tiếng nước rào rào nhất thời tràn ngập ở bên tai hai người.

Natsu xoa xoa thái dương, "cô ngốc này, khó khăn lắm mình mới thả lộ được lại bị cô phá ngang như vậy! Thôi, chờ một thời gian nữa cũng không muộn, đợi đến lúc cô thích mình không kiềm chế nổi, xem cô còn có thể chịu đựng không!"

Nghĩ đến đây, Natsu cũng không ở phòng bếp đây đưa nữa, trực tiếp trở về phòng thay quần áo tắm rửa chỉ còn lại Lucy ù rù ở phòng bếp vừa thất thần rửa bát, vừa nghĩ,"nếu bác sĩ Dragneel thật sự muốn mình làm bạn gái anh thì thật tốt biết bao."

Sáng hôm sau, Natsu theo thường lệ đưa Lucy đi làm xong mới lái xe đến bệnh viện. Không ngờ còn chưa đến văn phòng mình đã bị viện trưởng ngăn lại.

"Natsu à, tết dương lịch có một hội thảo trao đổi học tập ở Magnolia, cậu cũng đi đi."

(nhìn ns lun nơi chuy lu, anh nat và những ng' kia ở là Fiore nha chia ra thành 2 cn phố: A và B)

Natsu sững sốt một chút, lập tức thần sắc không thay đổi cầm chìa khóa mở cửa, "Cháu không đi, trong bệnh viện còn vài ca phẫu thuật....."

"Tôi biết cậu yêu công việc, " Viện trưởng vui mừng vỗ vỗ bả vai Natsu, "Tôi sẽ tìm người thay, cậu cứ yên tâm đi đi."

"không phải chỉ có lúc này." Natsu mở cửa, đón viện trưởng vào phòng, vừa xé gói trà lúa mạch vừa lạnh lùng nói: "Bạn gái cháu không đồng ý để cháu đi."

Lần này đến phiên viện trưởng sững sốt, "Cậu có bạn gái?"

Natsu gật đầu, cầm cái chén ấm áp thấp giọng nói: "Trước kia cô ấy vì cháu quá bận công tác đã âm ỉ khó chịu rồi lần này cháu không thể đi được."

"không đúng à, Natsu đã có bạn gái mà tiêu li xem ra còn chưa chết tâm với cậu ấy", viện trưởng âm thầm ở trong lòng suy nghĩ,"chuyện của mấy người trẻ tuổi này thật sự là rất phức tạp! Mình can thiệp vào cũng không hay nhưng mà mình đã đồng ý với tiêu li rồi, nhất định phải làm cho Natsu cùng cô đi, việc này thật không dễ làm!"

"Natsu cậu xem, cậu tốt nghiệp ở Fairy Tail vừa lúc này cũng là đến Magnolia, cậu có thể gặp lại giáo sư cũ của mình, đúng rồi còn có bạn gái cậu, cậu xuất ngoại vừa lúc có thể đưa cô ấy đi cùng, chắc cô ấy cũng rất vui. Huống hồ trong số các bác sĩ của bệnh viện thì tính ra cậu khá thạo về nơi đó, có thể cùng các bác sĩ ở đó đàm luận, coi như cậu giúp tôi một việc trở về thì giải thích với bạn gái cậu."

Natsu nhu mày, đặt chén trà trong tay xuống,"mình thật sự không muốn đi trong nhà còn nuôi một cô ngốc như vậy mình cần bản vô cùng lo lắng. Thật vất vả mới lừa được cô ở lại không đi gặp Loke, nếu mình đi rồi, cô lại lên lút đi gặp cậu ta thì làm sao bây giờ?" (kai eh, s giống vợ ngoại tình bên ngoài z pà của vít wá lên ko z akiko: chắc ko ầu, tui tỷ bình thường mà)

Nghĩ tới điều này, Natsu nâng mắt nhìn viện trưởng, "Có thể mang người nhà theo sao ạ?"

"Mang theo người nhà? Xem ra Natsu đúng là có bạn gái! Nhưng mà mang người nhà sao được? Nếu bác sĩ nào cũng đưa người nhà đi, kinh phí lần này sao đủ!"

Giống như biết viện trưởng nghĩ gì, Natsu nói tiếp: "Phí của bạn gái cháu sẽ tự trả."

"Nhưng mà....." Viện trưởng vẫn khó xử.

"Nếu không thể mang theo người nhà, cháu sẽ không đi."Natsu một bước cũng không nhượng.

Hai người đối mặt thật lâu sau, cuối cùng viện trưởng đành phải thở dài, "Được rồi, có thể nhưng mà hành trình của cô ấy phải thống nhất với bệnh viện, cậu cũng không thể vì cô ấy mà chậm trễ công việc."

Natsu gật đầu, cam đoan với viện trưởng, "Tất nhiên."

Viện trưởng đi ra khỏi văn phòng Natsu sờ sờ đỉnh đầu trụ lì,"lần này coi như là mình đã hoàn thành yêu cầu của tiêu li, tuy rằng bạn gái Natsu đi theo nhưng ít nhất Natsu Nhất cũng đi."

Nghĩ đến đây, ông lấy ra điện thoại, "Tiêu li, Natsu đồng ý rồi..... ài, khách khí cái gì, được được."

Viện trưởng cười ha ha treo điện thoại, vừa đi vừa thầm nghĩ,"tiêu li bộ dạng xinh đẹp, y thuật lại cao, đối nhân xử thế cũng tốt quá thực cùng Natsu chính là một đôi trời sinh, không biết bạn gái Natsu đến tốt cùng là cái dạng gì nhưng ngay cả người như Lisanna cũng không bằng."

Mà bên kia, Lisanna ngắt điện thoại, rốt cục trên mặt cũng lộ ra nụ cười thật lòng đầu tiên trong mấy ngày nay. Magnolia thật sự là chỗ tốt.

Trg phòng Akiko

akiko: kai oi oi oi oi pà ở đâu đâu đâu đâu

natsu: kai đi he thêm ời

akiko: ồ z hà chán tính rữ kai coi đoạn băng tui vừa ms kìm thy trg nhà của kai ý

natsu: z hà để tui gọi m n trg hội ra coi

akiko: ừ ệ đi tui mún bít trg đoạn đó cóa cái j'

15' sau

mun: mở lẹ đi aki

akiko: từ từ..... hừm xg r' coi thui

Trg đoạn phim đề tựa đề pí mặt của natsu và gray

natsu: tui tập luyện xg r' zờ tui cóa thể đi tỉnh tò zì lc. chưa

kai: ồ kè cn đề đi đi..... ý thui khỏi đề tui kiu lên *chạy đi*

gray*đi tới*: ê dg lnt zì z

natsu*ns vào lỗ tai*:.....

gray: ồ zờ ns đi

natsu: I like you, cậu có thể lnt bạn gái tớ ko

gray*đỏ mặt*: ừ ừm

"Bụp"-tiếng lnt rớt ly nhựa và nat và gray xoay wa mặt 2 ng' tái mét

kai*đỏ mặt*: à ừ thì cho tui xl vì đã lnt phiên 2 ng' mà nat s ông ko ns rõ lnt tui chuẩn pị đồ cn gái..... A tui cóa công việc thui tui đi tre 2 ng' cứ niềng tư zì nhau đi *chạy theo*

gray và nat: kai pà hừu làm r' nghe tui tui zài thích đi *đuối theo*

END

Trg phòng akiko tràn đầy sức sống khi xem xg

wendy*đỏ mặt*: natsu-san em chúc anh và gray-san là 1 cặp v-v-vui v-v-về

erza và mira ngất tại chỗ còn ông makarov thì trút hết tóc hỗn bay theo năm tháng và zeref'zi mavis thì hỗn ex bay theo gió và vân vân mây mây

juvia*khóc*: gray-sama nếu như ko thích juvia thì có thể ns vs juvia chứ gray-sama ko cần ltn z ảo

gray*bối rối*: ko phải z ảo mún hui lắm r'

lucy: tớ ms nhớ ra là tớ công việc thui bye nha! *chạy đi*

natsu*đuổi theo*: lucy đợi đã nghe tớ zai thích.

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đúng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Chap 27

Buổi tối, Natsu tan ca về nhà, còn tối Lucy đã chuẩn bị gần xong, anh đứng ở bên ngoài phòng bếp nhìn cô hãy còn bận rộn quanh bàn ăn trong lòng cảm thấy vô cùng ấm áp vui vẻ.

Tâm tư xao động, liền đem chuyện chuẩn bị đưa cô đi Magnolia nói ra. Bọn họ sẽ ở đó một tuần, tính cả ba ngày nghỉ tết dương lịch Lucy chỉ cần xin nghỉ bốn ngày là được.

Cô kiên quyết từ chối như vậy làm Natsu thật bất ngờ, anh cố gắng đề nén lo lắng cùng lửa giận trong lòng tóm lấy Lucy đến bên cạnh, bộ dạng hung ác như muốn nuốt luôn cô vào bụng vậy.

"Vì sao không đi?"

Lucy thấy Natsu có chút kì quái."tôi tự nhiên vô duyên vô cớ cùng anh ta đi Magnolia làm gì? Lại còn phải xin phép công ty như vậy tôi chẳng những không lấy được tiền thưởng chuyên cần còn có thể để lại ấn tượng không tốt với quản lý, hơn nữa tết dương lịch lucy tôi còn muốn về nhà thăm ba, Magnolia dù tốt thế nào cũng không thể hơn việc gặp mặt ba mình được."

"Phải có bạn gái đi cùng đây là yêu cầu bắt buộc của bệnh viện."Natsu nghe lý do của cô xong, trong lòng biết cô không phải không muốn cùng mình đi, tâm tình lúc này mới thoải mái một chút, "Hon nra, hôm qua em đã gọi điện cho ba không phải tét ông không cho em trở về sao?"

Thật ra Natsu cũng không phải cố ý nghe lén Lucy gọi điện thoại, chỉ là lúc ấy cô ở ngay tại phòng khách nghe điện thoại của ba, vừa đúng lúc anh đang ở bên cạnh nên cũng nghe được một ít.

Lucy nghe vậy nhất thời có chút ể oải, ba cô gần như không bao giờ chủ động gọi điện thoại cho cô, hôm qua khó khăn lắm mới gọi một lần, lại là báo cô tết dương lịch không cần về nhà. Nói là bác cả mỗ heo muốn ông ấy qua giúp, không có thời gian quan tâm tới cô, báo cô tết âm lịch hãy về.

Lucy đã hai tháng không về nhà nên rất nhớ ba là đứa trẻ luôn luôn nghe lời nhưng ngày hôm qua lại kiêu gi cũng không đồng ý, cứ khăng khăng muốn về cuối cùng khiến ba cô tức giận ngắt luôn điện thoại.

"Tôi muốn về nhà." Đôi mắt Lucy luôn luôn mang theo ý cười cũng âm đậm xuống, "Dù ba tôi không cho tôi về nhà, tôi cũng không theo anh đi đâu."

Cô ngốc một khi ngang bướng thì chín con trâu cũng không kéo lại được mặc cho Natsu nói thế nào cũng nhất quyết không đi, sống chết phải về nhà.

Natsu không có cách nào, đe dọa dụ dỗ đều thử qua nhưng cũng không có hiệu quả. Cuối cùng anh định ép sát tới thì thấy Lucy đã chớp chớp mắt, hai giọt nước mắt liền lăn xuống dưới.

Tuy rằng bình thường Lucy rất đơn giản nhưng không yếu đuối, ít khi rơi nước mắt, một khi rơi nước mắt như vậy làm trái tim Natsu luôn luôn sắt thép cũng lập tức rối loạn, hấp tấp kéo cô lại xem xét thấy cô rốt cục không hề khác, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Lucy rất muốn về nhà, cô còn trẻ tuổi, từ nhỏ lại được một tay ba cô nuôi lớn, tất nhiên tình cảm đối với ba vô cùng sâu sắc, vốn đang hết sức cao hứng chuẩn bị tết về nhà, ai ngờ chỉ một cuộc điện thoại ba cô gọi tới, quả thực như bị một chậu nước lạnh dội xuống, từ đầu đến chân, lạnh đến nỗi đầy lòng cũng phát run.

"Đừng khóc, gọi lại cho ba em hỏi một chút."Natsu đưa tay vào túi Lucy lấy điện thoại ra nhét vào tay cô, "Nói không chừng thật ra trong nhà cô có việc nên mới thế."

Lucy im lặng gật đầu, ấn ngay số điện thoại trong nhà. Cô đang lo sợ không yên nên từ nhiên cũng không phát hiện một tay Natsu đang ôm lấy bà vai của cô đem cô gắt gao bao chặt trong lòng từ thế kia rõ ràng chính là tuyệt đối bảo vệ cùng chiếm giữ.

Năm đó Natsu học ở Fairy Tail bị Loke ép buộc cũng có đến khoa tâm lý nghe vài lần nên cũng hiểu biết hơn về phương diện tính cách con người, từ vài lần Lucy và ba cô trò chuyện, hơn nữa dựa vào tính cách Lucy liền đoán được, ba cô nhất định là người nói một không hai, phỏng chừng lần này Lucy gọi điện thoại kết quả vẫn giống đêm hôm qua thôi.

Quả nhiên, bất luận Lucy nói như thế nào, ba cô cũng không thay đổi chỉ cho cô về vào dịp tết âm lịch. Ngay cả khi Lucy đem bạn trai ra nói cũng không được, thậm chí còn tạo nên hậu quả làm cho Lucy sồn gai ốc, ba cô báo Natsu và cô tết âm lịch cùng nhau về nhà!

Ngắt điện thoại, Lucy từ buồn bực không vui biến thành lo sợ bất an, tóm tay áo Natsu khuôn mặt nhỏ nhắn đáng thương nhìn anh, "Bác sĩ Dragneel làm sao bây giờ? Tôi lại thất bại...."

Natsu ôm tay cô nắm thật chặt, nấp nhẫn trên khóe môi khi cười cũng thoáng ẩn hiện, "Năm mới tôi sẽ cùng em về nhà."

Thân mình Lucy cứng đờ, nhất thời mờ to hai mắt, "Như vậy sao được?" "Vô duyên vô cớ bắt người ta cùng mình về nhà đón tết, thực sự là rất hoang đường. Hơn nữa điều làm mình bất an chính là chỉ một lời nói dối mà giờ càng lúc càng không thể kiểm soát...."

"Cố gắng này không nghĩ tới để mình cùng cô về nhà! Tốt xấu gì mình cũng coi như là thanh niên đầy hứa hẹn có thể làm mất mặt cô sao!"

Trong lòng Natsu trăm chuyện ngàn hỏi trên mặt lại chỉ hừ lạnh một tiếng nói: "Nếu không thì thế nào? Em có cách khác không?"

Lucy áp úng cúi đầu, trong lòng loạn như cào cào, "làm sao còn có đối sách gì".

"Nghe tôi."Natsu bắt lấy bàn tay nhỏ bé trắng như tuyết của cô, thanh âm đã mềm mại hơn một chút, mang theo ý trấn an, "Tết dương lịch em theo tôi đi magnolia, sau đó tết âm lịch tôi với em về nhà lúc quay lại thì đưa ba em đi cùng."

Lucy cắn môi trên mặt còn một chút do dự. "Sở dĩ mình chấp nhận cùng Natsu nói dối là vì muốn ba có thể tới thành phố A kiểm tra sức khỏe nhưng mà ba cho dù nghe thấy mình có bạn trai cũng không đồng ý, mình thật sự không nghĩ ra cách nào cả."

"Nhưng nếu Natsu có cách, bác sĩ Dragneel rất thông minh nhất định sẽ suy nghĩ chu đáo hơn mình. Dù mình không đồng ý với anh ấy thì ba cũng không cho mình về nhà."

Natsu nhìn biểu tình của cô thì biết cô đã dao động, đẩy mắt kính lại chăm thêm môi lửa, "Phí đi Magnolia lần này bệnh viện sẽ bao toàn bộ, em không cần lo lắng." anh bỗng nhiên nghĩ đến lời viện trưởng đã nói, liền thay đổi phương thức nói lại với Lucy, "Hon nra em còn có thể mua chút quà hiếm lạ gì đó tặng cho ba."

Nghe vậy, mắt Lucy liền sáng lên, trước kia cô về nhà mua quần áo cho ba đều bị ông mắng, nói cô tiêu tiền phung phí nhưng mà xuất ngoại không giống thế, cô khó có được cơ hội xuất ngoại lại mua này nọ cho ba cô lần này chắc ông sẽ không từ chối đâu.

"Vậy được rồi tôi đi." Nghĩ đến đây, Lucy liền không hề do dự, trực tiếp gật đầu đồng ý.

Natsu thở dài nhẹ nhõm một hơi, sờ sờ vào tóc mềm mại của cô, "Trở về thu dọn đồ đạc chỉ cần mang một bộ quần áo để tắm rửa là được."

"Mất cả đêm vô nồm, cuối cùng cũng thu phục được cô ngốc này." Natsu nhìn theo Lucy trở về phòng, trong mắt hiện lên một tia gian xảo.

"3 tháng? Đợi tết âm lịch qua đi, mình và cô đều đã gặp cha mẹ xem có còn thoát được không!"

Ngày hôm sau Lucy vừa đi làm liền gặp quản lý xin nghỉ phép cũng may bình thường cô luôn hiền lành, làm việc hiệu quả quản lý cũng không nói gì nhưng khi nghe thấy cô muốn cùng bạn trai ra nước ngoài trên mặt lúc này mới lộ ra trêu cợt đùa giỡn, "Bạn trai mà giàu kỹ như vậy hôm nào dẫn đến cho cha mẹ nhìn xem nha!"

Khuôn mặt Lucy đỏ bừng, nghe đồng nghiệp bên cạnh và quản lý ồn ào trêu đùa thật vất vả chịu đựng xong lúc này mới nộp đơn xin phép đã viết cẩn thận.

Erza biết Lucy muốn đi, lấp bắp kinh hãi, "Cậu có hộ chiếu sao? Natsu thật sự không phải nói giỡn với cậu chứ? Trong vòng 3 ngày sẽ làm xong hộ chiếu, anh ta định lừa cậu chắc?"

Lucy như đầu, cô thật hy vọng anh ấy nói giỡn tuy rằng cô cũng rất muốn xuất ngoại nhưng mà cứ nghĩ đến Natsu cùng đi cô liền hoảng hốt.

"Anh ấy không có gạt mình, cậu quên rồi à đại học năm ba mình có xin hộ chiếu chẳng qua là không đi thôi."

Năm ấy, bởi vì Lucy được giao một hạng mục được hiệu trưởng rất coi trọng muốn đưa cô ra nước ngoài học tập nhưng bởi vì điều kiện gia đình không cho phép cuối cùng cũng không giải quyết được gì.

Nghe cô nhắc tới chuyện này, trong mắt Erza có chút đau lòng, vừa định nói gì lại bỗng nhiên biến sắc, nghiêm túc nói: "Lucy mình hỏi cậu chuyện này, cậu phải nói thật."

"chuyện gì?"

"Cậu và Natsu đã 'làm' chưa?"

"Erza!" Lucy tuy rằng ngạc cũng không đến nỗi ngay cả vấn đề này cũng không hiểu lập tức liền lộ ra khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ hồng, "Cậu đừng nói bừa.... mình.... mình sao có thể làm vậy!"

Erza nhìn chằm chằm ánh mắt cô vài giây, xác định cô thật sự không nói dối, lúc này trên mặt mới lộ ra nụ cười, "Lucy cậu nghe mình, không được ngốc nghếch giao hết cho người ta phải quan sát một thời gian đừng khinh địch để anh ta chiếm được tiện nghi."

Tuy rằng Lucy đa mặt mông nhưng biết Erza muốn tốt cho cô, mặc dù cô và Natsu quả thật không có khả năng phát sinh chuyện gì, vẫn gật đầu, "Mình biết."

Lúc này Erza mới buông lỏng tâm tình, trên mặt một lần nữa tươi cười, mắt quyen rũ hơi nhích lên, sống mắt lưu chuyển xinh đẹp, "Lucy yêu quý, cậu xem mình đối với cậu tốt như vậy, đi qua đó phải mang quà về cho mình à!"

"Biết rồi." tỉnh Lucy vốn là như vậy, cô vừa nhắc tới liền nhanh chóng đồng ý. Nhìn Erza vô cùng vừa lòng, thậm chí thừa dịp Lucy không chú ý còn hung hăng hôn bẹp một cái lên mặt cô, khiến cho gương mặt Lucy như bị thiếu cháy, lúc này mới ngừng chọc ghẹo cô.

Ngày 31, Lucy mang theo một túi nhỏ đi theo sau Natsu tới sân bay, bác sĩ đồng hành cũng không nhiều, chỉ có khoảng sáu 7 người, Lucy liếc mắt một cái liền thấy trong đó có Lisanna, không thể nghĩ ngờ, trong số 40 người đàn ông chỉ có duy nhất một phụ nữ xinh đẹp cũng đủ hấp dẫn sự chú ý rồi.

Natsu vừa lại gần, Lisanna liền chú ý tới anh nhưng không đợi nụ cười trên mặt cô hoàn toàn nở rộ, liền thấy phía sau là Lucy.

Trong lòng Lisanna thực khó chịu trong mắt nhất thời nhiễm ý lạnh,"rõ ràng lần này bọn họ này đi trao đổi y học, vì sao Lucy cũng đi theo?"

Nhưng không đợi cô đem nghi vấn trong lòng hỏi ra, liền nhìn thấy ánh mắt lạnh lùng của Natsu anh thừa dịp Lucy không chú ý, nhanh chóng ra hiệu ngăn cản Lisanna ý bảo cô không nên hỏi gì cả.

Lisanna không có cách nào chỉ có thể đem đẩy một bụng nghi vấn và bất mãn chôn ở đáy lòng, thầm nghĩ sẽ tìm cơ hội để tìm hiểu, hơn nữa sau chuyến đi tới Magnolia lần này, Lucy cũng chẳng là gì cả.

lì hợ mắt, đưa tay chỉnh lại mái tóc ngắn trong mắt xẹt qua một tia quý dị.

"Bác sĩ Dragneel không đúng rồi!" Sau khi lên máy bay, Lucy nhìn trái nhìn phải xem xét, cuối cùng không nhịn được tiến đến bên tai Natsu nói:"không phải nói mỗi người đều phải mang theo vợ hoặc bạn gái sao? Vì sao những người khác không có?"

"À....."Natsu nghiêng đầu nhìn ngoài cửa sổ, nói: "Tôi cũng không biết bọn họ làm thế nào thuyết phục được viện trưởng, chờ khi hạ cánh sẽ đến hỏi."

"Thì ra là như vậy sao," Lucy nhìn Natsu, ánh mắt nhất thời liền mang theo chút thương hại."Bác sĩ Dragneel đáng thương nhiều người như vậy mà chỉ có anh ấy bị viện trưởng áp bức." (có chuy pị ảnh áp bức thì có =.=")

Nghĩ đến đây, cô vươn tay vỗ nhẹ tay Natsu, an ủi nói:"Bác sĩ Dragneel anh không cần cảm thấy mất hứng, anh xem bọn họ cũng không mang bạn gái theo, chỉ có anh dẫn theo điều này chứng minh chỉ có chúng ta chiếm được tiện nghi của bệnh viện à!"

Khỏe mới Natsu hơi cong lên, ánh mắt nhìn xuống bàn tay nhỏ bé đang bao lấy tay mình, tâm tình thật thoải mái vui vẻ.

12 giờ bay liên tục thực khiến người ta ỉu xù, khi đến khách sạn đã đặt trước, Lucy ngay cả mắt cũng không mở ra được, may mắn tinh thần Natsu không tệ, gần như nửa ôm cô đưa vào phòng.

Chẳng qua lúc vào phòng Lucy liền ngây dại,"sao mình lại cùng bác sĩ Dragneel chung một phòng? Mà lại chỉ có một giường!"

Dưới tình huống như thế, dù là Lucy đang uể oải không chịu nổi, cô cũng không dám ngủ. Cô vừa định mở miệng hỏi Natsu đã thấy Natsu không e dè coi quần áo, chỉ còn một cái quần đùi cảm áo ngủ đi vào phòng tắm vừa đi được một nửa lại như bỗng nhiên nhớ tới cái gì thì dừng lại.

Quay đầu nói với Lucy "Nếu em mệt thì ngủ đi tỉnh dậy rồi tắm" anh nhìn ánh mắt Lucy lúng túng né tránh, hơi cong khỏe mới, "À..... Nếu không chúng ta cùng nhau tắm?"

"Ai muốn cùng anh tắm!" Lucy bị những lời này làm cho kinh sợ bật dậy ba bước, lỗ tai trắng noãn cũng nhiễm một tầng đỏ ửng.

Natsu vốn là nhân rồi đùa giỡn cô thấy cô giống như chú nai con trong núi sâu bị hoảng sợ, mắt to ngập nước kính hải, trong bụng xấu xa nhất thời được thỏa mãn cũng không dừng lại nữa đi thẳng vào phòng tắm.

Chỉ còn lại Lucy ở trong phòng lại cảm mỗi lần lộn ở trên giường một mồi mà không dám ngủ.

"Nguy hiểm quá! mình lại cùng bác sĩ Dragneel ngủ chung giường!" Lucy với cái đầu đã bị cô biến thành tổ chim, nghiêng tai nghe ngóng tiếng nước trong phòng tắm, khuôn mặt xoạt đỏ,"nếu là..... nếu là lúc ngủ cô nhịn không được, mạnh mẽ nhào vào bác sĩ Dragneel thì làm sao bây giờ?"

Trg phòng akiko

akiko*cười gian*chuyện lại nghĩ bấy cái j' nửa r' z

lucy*mặt đỏ*: k-ko p-phải chỉ là chị sợ.....

akiko: cho em hỏi sức chị và sức anh nat ai mạnh

lucy: thì là natsu chứ chị ko đấu lại với cậu ấy dc

akiko: thì đó nếu như tới nay ngủ chung zì ánh coi chg' đó nha ko phòng vệ cn chg' mất sớm dý *mặt gian hết sức*

lucy*đỏ = cà chua*: k-ko c-có à-âu e-em ns bấy ko.

natsu*choảng vai*: yo lucy, mấy ng' đg ns chuyện j' z..... ý s mặt pà đó z lu...cy

lucy*đẩy*: ko cớa j' tớ có chuyện r' đi trc dý *chạy đi*

natsu: lucy pị j' z aki

akiko*cười gian*: à kcj âu em nghe ns tới nay chuyện lu sẽ ngủ vs anh loke còn nat thì wãng vô sột rạc r'

natsu*ghen*: nani *lay vai* pà phải sửa lại cho tui nghe nếu ko thì chết zì tui.... tui phải đuổi theo lucy ms dc *đuổi theo*

akiko: chóng mặt wá điiiiii ý sao ở âu ra nhều z trời.

Bản đang đọc truyện *Nalu: Yêu Đáng Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Chap 28

akiko: mình sẽ vít vào những ngày rảnh rồi sinh nông nổi và t7 với cn nên mấy mina khỏi cần phải mong cho ngày trời nhanh để khỏi ngồi hc bài và khỏi để nghe thầy cô giảng đạo, đọc kinh v.....

kai: ề đg ns về lịch ra chap ns mà pà dôi chủ đề hc hành là s z

akiko: ủa z hà thui kệ đề tui tính nhắc mn về cái j' nhể wên r'

kai: tính nhắc cái nỳ nè *ns vào tai*.....

akiko*nhớ ra+cười nham hiểm*: hooooò thì ra là cái đó mà thui khỏi nhắc đề z đề kakaka

kai*suy nghĩ*: ác wá z *woay wa ns* pà ko ns tui ns nè mina hấy.....*nắm bắt động*

akiko*cầm cây gõ*: uống rượu mời ko uống mún uống rượu phạt mà, mina cứ xem đừng nghe lời kai ns kakakaka

Natsu tắm rửa xong đi ra ngoài chỉ thấy có ngốc kia đầu bù xù như tổ chim, mắt hờn mắt vía ngồi ở bên giường, đôi mắt nâu to rõ ràng lơ lờ nhấp nháy, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Anh vừa lau tóc vừa đi đến bên Lucy, "Không ngủ được thì đi tắm ngồi ngốc cái gì." Nói xong liền búng tay một cái lên trán của cô.

Lucy phục hồi tinh thần, ngẩng đầu nhìn lên thấy Natsu chỉ mặc một cái áo choàng tắm màu trắng, vòng ngực săn chắc lộ ra hơn phân nửa, dây lưng chỉ thắt lỏng lẻo lại vừa đứng buộc vòng quanh thắt lưng gầy mà mạnh mẽ càng tôn lên khí chất trong trẻo nhưng lạnh lùng thế nhưng lại gợi lên một loại dụ hoặc đầy dục cảm

Mà bình thường trên mũ luôn mang theo gong kính nhưng bởi vì tắm rửa nên được tháo xuống, lộ ra đôi mắt cực sáng trong đẹp mắt.

Ánh mắt anh thản nhiên thoải mái dừng trên người Lucy lại làm cho Lucy chỉ một thoáng mặt liền như thiêu đốt.

Natsu thấy cô bất động nghĩ là cô mệt mỏi nên nói: "Vậy không tắm rửa ngủ trước."

Lucy lúng túng hồi nãy nghĩ đến mình vừa rồi nhìn bác sĩ Dragneel đến ngày người nhất thời vô cùng thẹn thùng, liền đứng bật dậy quên cả trả lời Natsu chạy thẳng vào phòng tắm

"Làm cái gì vậy?" Natsu hơi háp mắt,"đi tắm rửa mà chẳng mang theo gì cả?" anh nhìn lướt qua hành lý đặt trên nền nhà vừa định nhắc nhở Lucy đi ra lấy quần áo lại nghe thấy tiếng nước trong phòng tắm, đột nhiên lại thay đổi chủ ý:(erza: ý đồ j' đy akiko: đi chăm sóc kai đi hỏi chi erza*sát khi*: ns j' z akiko*mồ hôi đầm đìa*: dạ ko cóa j')

"Chắc nhắc làm gì kít nữa mình tự đưa cho cô ta là được."

Natsu hơi cong môi đưa tay mở TV, đeo mắt kính dày hứng thú ngồi ở đầu giường xem TV.

Nước ấm từ đỉnh đầu đổ xuống thoải mái đến nỗi Lucy gần như ngất ra thành tiếng, đầu cô chút hỗn loạn đó là hậu quả sau thời gian dài ngồi ngồi không tốt, Lucy với lấy gối đầu gối trên giá, xé mở bao, xoa xoa đầu gối lên đầu rồi cảm với nước xà vẫn nên là tốc chiến tốc thắng việc cấp bách bây giờ là ngủ một giấc thật tốt.

Lucy mất 20 phút tắm rửa sạch sẽ, lau khô người đang định mặc quần áo, lúc này mới đột nhiên nhớ ra là mình không mang đồ vào.

"Làm sao bây giờ?" Lucy cắn môi với vâng nhìn xung quanh thấy quần áo bẩn vừa mới cởi ra bị cô vứt lên cái giá bên cạnh với hoa sen đã ướt hết căn bản không thể mặc đi ra ngoài.

"Vậy mình làm sao mà ra ngoài đây? Nhờ bác sĩ Dragneel đưa quần áo giúp mình? Không được! Quần áo kít gì gì đó, sao mình có thể không biết xấu hổ nhờ anh ấy lấy giúp?"

Lucy rối cực kì ánh mắt ở trong phòng tắm quết tới quết lui, bỗng nhiên nhìn thấy khăn tắm treo trên giá. Ánh mắt nhất thời sáng ngời,"mình có thể quần khăn tắm rồi ra ngoài lấy quần áo, lấy xong lại vào phòng tắm thay!" (mira: s em ý tính z akiko*cười nham hiểm*: từ từ sẽ có sự cõ thui mira==")

Vì thế khi Natsu nghe thấy tiếng mở cửa phòng tắm vừa quay đầu lại liền thấy Lucy chỉ quần một cái khăn tắm bước ra. Nước ấm làm cho làn da trắng nõn của cô ửng hồng, cặp mắt nâu to lúng túng kia cũng được rửa sáng long lanh, lông mi chớp chớp mang theo một loại dụ hoặc khác.

Trên người cô chỉ có một cái khăn tắm, cánh tay trắng như ngọc sen cùng đường cong, đôi chân mềm mại đều lộ ở bên ngoài, mặc dù tay ôm ngực nhưng mỗi khi nhắc chân, phong cảnh trước ngực vẫn như ẩn như hiện.

Hồ hập Natsu cứng lại, ánh mắt cực nhanh nhìn Lucy từ đầu đến chân chỉ cảm thấy cơ thể chậm rãi nóng lên,"cô ta không mang theo quần áo vào phòng tắm, nói như vậy bên trong cũng không mặc cái gì...."

Từ lúc Lucy trong phòng tắm đi ra đã nhận thấy ánh mắt Natsu dừng ở trên người cô, có xấu hổ không chịu được cố gắng hết sức che đậy.

Đang lúc bối rối Lucy bỗng nhiên nghe thấy trong TV truyền đến một hồi tiếng xì xì nhất thời giống như người sắp chết đuối vớ được cọc cứu mạng luôn miệng nói: "Bác sĩ Dragneel.... anh.... anh xem TV...."

Lúc nói chuyện, tay nhỏ bé vẫn ôm ngực, cô lại không biết như vậy đã đem toàn bộ lực đều dồn ở phía trước ngực ngược lại làm cho khăn tắm đẳng sau dính sát vào người, cái mông duyên dáng lập tức lọt vào mắt Natsu không sót tí nào.

Ánh mắt Natsu dần trầm lại, hồ hập ồ ồ lên chỉ cảm thấy máu trên người nhanh chóng dồn xuống, toàn bộ tập trung đến chỗ bụng thiêu đốt chỗ phía dưới kia dần dần rục rịch đứng dậy.

Lúc này nghe thấy tiếng động từ Lucy, vội vàng dời mắt căn bản không dám tiếp tục nhìn cô cầm lấy điều khiển bấm lung tung chỉ cúi đầu "ừ" một tiếng.

Lucy thấy Natsu không hề nhìn cô, mới thở dài nhẹ nhõm một hơi thần minh cũng không căng thẳng như vừa rồi nữa vừa định ngồi xổm xuống tìm áo ngủ. Chợt nghe trong TV truyền đến một hồi tiếng ngâm kiểu nỳ, "oh yeah...mẹ****... mẹ****...."

Ánh mắt so với đầu óc hoạt động nhanh hơn, không chịu khống chế lập tức chuyển qua màn hình TV, cô gái tóc nâu toàn thân nude nằm ở trên giường lớn, hai chân trắng nõn thon dài đang gất gao quấn quanh thắt lưng một người đàn ông trắng kiện theo động tác của người đàn ông mà không ngừng rên rĩ.

Lucy luôn là cô bé ngoan làm sao đã gặp qua cảnh kích thích như vậy. Khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời đỏ bừng như là xuất huyết đến nơi theo phản xạ có điều kiện trực tiếp bùng tay che kín mặt.

Natsu cũng không ngờ lại dôi đến cảnh như vậy, lúc này anh đang nhiệt huyết sôi trào bị kích thích như vậy, thật không chịu nổi vừa định ấn điều khiển ánh mắt lại lướt qua phản ứng của Lucy. Trong lòng nhất thời vui vẻ đang định đùa giỡn với Lucy vài câu thì chỉ thấy khăn tắm trên người cô bằng tốc độ mắt thường đang từ từ chậm rãi tụt xuống mà Lucy đang ôm mặt dường như chưa nhận ra.

Thần minh Natsu cứng đờ, cả người nóng bừng bừng chỉ cảm thấy trong miệng nước bọt tiết ra ào ào mà cổ họng lại như bị đốt cháy, cực khát yết hầu nhấp nhô lên xuống, ánh mắt gất gao chăm chú nhìn trên người Lucy căn bản không dời ra được.

Tiếng đàn ông thô ráp hỗn hển cùng tiếng rên rĩ của người phụ nữ không ngừng vang bên tai, Lucy vừa thẹn lại trách, vốn tưởng rằng Natsu lập tức đổi kênh, ai ngờ đợi lâu như vậy một chút động tác anh đều không có.

"Natsu Dragneel đổi kênh đi!"Lucy ôm ánh mắt hướng Natsu kêu lên, ai ngờ nói ra cô liền cảm thấy trên người chợt lạnh tiếp theo chân đã bị cái gì bao trùm lấy. Lucy ngẩn người thả tay ra nhìn, nhất thời hết chói tai, khăn tắm của cô đã rơi xuống cả người cô trần như nhộng đứng trước mặt Natsu!

Cô luống cuống, lý trí hoàn toàn biến mất, trái tim giống như bật ra khỏi cổ họng, đại não trống rỗng, thậm chí muốn né tránh ánh mắt nóng bỏng của Natsu thế nhưng lại cứ như vậy chạy thẳng đến phòng tắm.

Cô ngốc này, rõ ràng khăn tắm ngay dưới chân lại đột nhiên quên mất chỉ biết chạy trốn, kết quả bị người ta nhìn trước nhìn sau toàn thân không bỏ qua chút nào.

Ai ngờ số Lucy thật đen đủi, cô vừa mới tắm xong liền thuận tay đem cửa phòng tắm khóa lại lúc này cô đang luống cuống, ngón tay run run không thể nào mở được cánh cửa cứ chạy lui quanh cửa lại không vào được.

Đôi mắt to quỳnh quáng đã nổi lên sương mù giống như cơn sóng nhỏ đang với vâng tìm cách chui vào hang của mình.

Ánh mắt Natsu nóng bỏng lại cứ chuyển qua chuyển lại trên người Lucy. Từ cô thon dài trắng nõn đến bộ ngực đang rung rung đến cái eo mảnh khảnh kia tiếp đến là cái mông vênh lên.....

Một tác một tác chỗ nào cũng không buông tha.

Dục vọng giống như sóng thần ập tới, hùng hùng hổ hổ, thiêu đốt cả người anh gần như bốc hỏa, còn người vốn sâu thẳm càng thêm âm trầm, ngọn lửa bên trong rục rục sáng giống như sắp bùng lên đến nơi.

Mà bên này, Lucy rối cực mở được cửa phòng tắm vội vàng đi vào, rầm một phát đóng cửa.

Trong mắt Natsu xẹt qua một tia tiếu虐, cúi đầu nhìn bộ vị của mình đã bùng bùng khí thế,

"Nhưng mà vẫn không thể coi bằng không có ngốc kia phỏng chừng cũng không dám cùng mình ở một chỗ nữa."

Ngồi đến đây, Natsu cố nén dục vọng đi xuống giường, lục trong hành lý của Lucy không có e lấy ra quần cù cùng áo ngủ bên trong đi đến trước phòng tắm gõ gõ cửa, "Mở cửa, tôi đưa quần áo cho em"

Da mặt Lucy mông bị Natsu nhìn như vậy xấu hổ đến nỗi hận không thể trực tiếp bay về nước, lúc này nghe thấy tiếng Natsu tìm lại đập như gõ trống, ngay cả dưng khi trả lời một tiếng cũng không có.

"Lucy nghe lời, mở cửa." Giọng nói Natsu khàn khàn, cơ bắp trên người căng cứng nhìn thoáng qua quần lót màu trắng nhỏ xíu trên tay, yết hầu giật giật "Nhanh lên mặc xong quần áo rồi ngủ." Nghĩ nghĩ, lại bỏ thêm một câu, "Ngaoan."

Trong phòng tắm im ắng, không nghe thấy thanh âm gì, Natsu biết Lucy thận thũng cũng không ép cô, kiên nhẫn đứng ở bên ngoài chờ chỉ là dục vọng dưới hạ thân đang vận sức chờ phát động lại chỉ có thể nín nhịn tư vị này thật sự là quá khổ sở.

Vừa lúc đó, cửa phòng tắm rầm rắc hé ra một khe hẹp từ bên trong một cánh tay nhỏ bé rụt rè vươn ra ý tứ không cần nói cũng biết. Natsu khẽ cười cũng không trêu cợt cô nữa, trực tiếp cầm quần áo đưa tới tay Lucy.

Ở trong phòng tắm, Lucy mặc xong quần áo lại lăm công tác tư tưởng một chút, lúc này mới hé ra khuôn mặt hồng rục chậm rãi bước ra.

Không ngờ vừa đẩy cửa đã thấy Natsu đứng ở bên ngoài, ánh mắt cô lúng túng căn bản không dám cùng anh đối diện cúi đầu nói một câu, "Tối ngủ." Liền chạy nhanh tới giường, trùm chăn bọc cả người lại.

Natsu cũng không để ý cô nữa đi thẳng vào phòng tắm giải quyết vấn đề cấp bách của mình, xong xuôi mới trở lại giường.

TV không biết đã bị Lucy tắt khi nào, trong phòng yên tĩnh chỉ nghe thấy tiếng hít thở của hai người, Natsu xoắn một bên chân lên nằm xuống giường.

Nhìn Lucy bọc mình như kén tắm chỉ cảm thấy buồn cười."Đừng trốn nữa, mau ngủ đi."

Tìm Lucy đập như gỗ trống, lăm sao ngủ được đương nhiên biết Natsu đang nói chuyện với mình nhưng vẫn cảm thấy vô cùng xấu hổ chỉ co rúc vào trong chăn như tấm vậy.

"Được rồi..... ngủ đi.... cái gì tôi cũng chưa nhìn thấy." Trong bóng đêm, khóe môi Natsu cong lên, hiển nhiên là tâm tình cực tốt.

"nói bừa!" Lúc này Lucy đột nhiên biết phản bác , "rõ ràng anh đã thấy!"

"Không để ý, biết làm sao bây giờ mau ngủ đi, chiều mai còn có hoạt động." Buổi giao lưu học tập bắt đầu lúc chín giờ sáng ngày kia, buổi chiều ngày mai anh còn phải sửa lại báo cáo một lần nữa.

Nghe nói đến công việc, Lucy cũng chỉ có thể cưỡng chế ngưng ngưng trong lòng, thấp giọng lên tiếng "được" chỉ là chân bọc trên người vẫn không buông ra.

Natsu không có cách nào đánh phải nhắm mắt ngủ,"cô ngốc vô tâm vô tư, phòng chừng sáng mai sẽ tốt thôi."

Sáng hôm sau, lúc nhân viên phục vụ của khách sạn mang bữa sáng lên, Natsu và Lucy đã rửa mặt xong, hai người đều ăn ý không nói đến sự kiện đêm qua.

Lucy vẫn như cũ có chút thận thũng, luôn không dám nhìn vào mắt Natsu cũng may vẫn nói với anh vài câu.

Xong bữa sáng, Natsu muốn đưa Lucy ra ngoài đi bộ, nơi này anh rất quen thuộc dù đã nhiều năm không trở lại vẫn là có thể tìm được chính xác nơi mình muốn đi.

Không ngờ hai người vừa ra khỏi phòng đã thấy cửa phòng đối diện mở ra, Lisanna lên tiếng."Su huynh, hai người định ra ngoài sao?"

Natsu gật đầu, "Anh đưa Lucy ra ngoài đi dạo."

"Su huynh, anh quen còn vài bác sĩ nữa à."Lisanna thân thiết tiểu sai đến bên cạnh Lucy kéo tay cô nói với Natsu"Bọn họ đều là đàn ông, em theo bọn họ không có chuyện gì để nói vậy anh đưa bọn họ đi nhé, em đi với Lucy."

Natsu có chút do dự, anh còn muốn thừa dịp này cùng Lucy bồi dưỡng tình cảm một chút, nói chuyện đêm qua nhưng mà Lisanna nói cũng có lý có vài bác sĩ cũng chưa tới Magnolia lần nào, khẳng định cần người dẫn đường.

Anh chuyển hướng sang Lucy, trầm ngâm một chút liền đưa tay sờ đầu cô, "Em đi cùng với Lisanna không được chạy lung tung giữa trưa phải về ăn cơm." nói xong còn mở ví lấy tiền nhét vào túi Lucy, "Đây là tiền đã đổi muốn mua gì thì mua."

Trong lòng Lucy không muốn đi cùng Lisanna nhưng cô cũng không thể làm chậm công việc của Natsu. Chỉ có thể gật gật đầu, đáp"Tôi biết rồi."

"Được rồi cũng không phải xa nhau lâu mà."Lisanna ngăn chặn cơn ghen điên cuồng trong lòng vừa nói vừa ép buộc kéo Lucy xuống lầu.

Đi tới chỗ góc thang máy, li quay đầu nhìn thoáng qua Natsu, anh còn đứng ở cửa nhìn theo, ánh mắt lưu luyến dừng trên người Lucy nửa điểm cũng không có phản cho mình.

Ánh mắt Lisanna chợt lóe, tia do dự cuối cùng trong lòng cũng biến mất hầu như không còn.

Trg phòng akiko

mira: aki ưi hình như em đánh mạnh tay r' đó hết chap r' mà kai ko tính lại

akiko: s kì z thường thì em đánh là hết chap là tính r' mà Lucy lại coi thử đi

Lucy*đi tới*: s ko thấy tính z

mira và akiko*cười gian*: nhìn kĩ đi hình như là biểu hiện của sự tính lại r'

Lucy*nhìn kĩ*: ầu cóa thấy j' ầu

kai*mở to mắt ra*: HUUUUUUUU.....

Lucy.....*hồn bay theo năm tháng*

mira*cười*: mắc cười wá em lnt tốt lắm kai

akiko*cười mún rớt cái hàm*: lâu ừi ko thấy pà hù nğ như z

kai: wá khen wá khen.

Lucy*hồn ms về vs chủ*: mấy ng' hay ghê ha tui cho ăn Lucy kick *đá văng ra ngoài*

kai, akiko và mira: gomennaaaaaaaaaa Lucyyyyyyyyyyyyyyyyyyy.

Bạn đang đọc truyện *Nalu: Yêu Đúng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Chap 29

Vừa ra khỏi tầm mắt của Natsu Lisanna liền thu hồi vẻ mặt vô cùng thân thiết tươi cười ngay cả tay kéo Lucy cũng thả xuống.

Làm cho Lucy xấu hổ chỉ cảm thấy khả năng hai mặt của bác sĩ Strauss không khỏi cũng quá tài tình đi. Tới chuyện này cho dù cô trí dộn cũng biết vì sao mà Lisanna có địch ý với mình.

"Lisanna thích Natsu mà hiện tại mình lại là bạn gái anh ấy, cô ấy đương nhiên không chấp nhận được sự tồn tại của mình."

"Nhưng mà chỉ hơn hai tháng nữa sẽ kết thúc đến lúc đó bác sĩ Dragneel và bác sĩ Strauss hẳn sẽ thành một đôi rồi."

Lucy nhìn theo bóng dáng Lisanna trong lòng vô cùng chua xót.

Đối với nơi này Lisanna rất quen thuộc, ngay cả đèn giao thông cũng không cần nhìn mà vẫn đi rất chính xác. Đầu tiên các cô đi qua một khu dân cư xa hoa, biệt thự nhỏ màu trắng xinh xắn mà tinh tế, phía trước từng nhà đều có thảm cỏ xanh mướt được chăm sóc cẩn thận, bên trong là đủ loại dóa hoa rực rỡ sắc màu thật là cảnh đẹp mắt.

"Lucy Heartfilia." Đang lúc Lucy chăm chú nhìn một ông cụ cắt tỉa vườn hoa bỗng nhiên nghe thấy Lisanna kêu tên cô.

Cô thu hồi ánh mắt, lên tiếng, "Bác sĩ Strauss."

"Sáng mai sẽ bắt đầu cuộc hội thảo có biết chứ?" Lisanna thả chậm bước chân cùng Lucy bước song song trên con đường nhỏ trong khu dân cư.

Lucy gật đầu, "Có biết."

"Tôi muốn nhờ cô một việc." Lisanna nghiêng đầu nhìn cô, ánh mắt sắc bén như dao, "Đừng đi cùng sư huynh ở cuộc hội thảo chúng tôi phải trao đổi cùng với các bác sĩ nếu cô đã nhất định sẽ phân tán chú ý của sư huynh."

Lucy dừng một chút, "à được, tôi sẽ không đi theo bác sĩ Dragneel." Cô cũng biết đầu óc mình không thông minh như Lisanna tuy rằng không giúp được Natsu cái gì, ít nhất sẽ không gây thêm phiền toái cho anh.

Nhưng mà trong lòng lại bỗng nhiên dâng lên một cảm giác vừa đau lại khổ sở, người như cô so ra cái gì cũng thua Lisanna.

Không xinh đẹp, không thông minh càng không có tài năng. Nếu mình là đàn ông cũng sẽ lựa chọn Lisanna mà không chọn mình.(akiko: biểu dương pé lí úa pé lí àu ùi natsur: dĩ chơi zì nư' ùi òi akiko: dĩ zò n' ko dĩ lại dĩ zò nò natsur: kệ dĩ lâu lâu cho họ ăn ỉa chút chứ akiko: anh mà cx bít à natsur: =,=')

"Tốt rồi." Ánh mắt Lisanna làm cho người ta phát lạnh, "Có hãy nhớ kĩ những lời mình đã nói, cho dù sư huynh bảo cô đi có cũng không thể đi!" Cô dừng một chút, trên mặt bỗng dưng lộ ra chút châm chọc, "Lucy có cũng không phải trẻ con, tại sao luôn làm sư huynh lo lắng? Nơi này rộng lớn như vậy, có chắc cũng học qua đại học không thể ngay cả tiếng Anh cũng không hiểu, cô hoàn toàn có thể tự mình đi ra ngoài cô không thấy cả ngày quần quýt sư huynh rất khó coi sao?"

Lisanna càng nói càng không khách khí về sau thậm chí còn nghiêng răng nghiêng lợi. Không lưu tình chút nào chỉ trích và khinh bỉ làm cho Lucy cũng sinh ra một tia tức giận, tính tình cô ôn hòa nhưng cũng không có nghĩa là có thể tùy ý để người ta khi dễ, huống chi cô cần bản là không quán lấy Natsu.

"Bác sĩ Strauss tôi cảm thấy hình như có hiểu lầm." Lucy ngẩng đầu, không chút sợ hãi đối mặt với Lisanna, "Tôi cùng natsu...."

"Được rồi, tôi không có hứng thú nghe chuyện cô và sư huynh." Lucy mới nói được nửa chừng đã bị Lisanna cắt ngang, cô ta vút vút lại mái tóc bị gió thổi hơi rồi, cao ngạo liếc nhìn Lucy một cái, "Cho nên cô cũng không cần phải khoe khoang trước mặt tôi."

"Khoe khoang?" Lucy trợn mắt há hốc mồm nhìn Lisanna, "mình có cái gì mà khoe? Mình rõ ràng là đang giải thích!"

Lisanna tự cho là đã đánh bại được nhược khí của Lucy trong lòng rất đắc ý, lại say sưa nói một hồi đầu là chuyện khi cô ta và Natsu ở Magnolia muốn lấy chuyện này đá kích Lucy.

Chỉ là khi nói xong một tràng quay đầu nhìn lại phát hiện Lucy cần bản là không nghe có nói chuyện! Cặp mắt to kia cũng không nháy mắt một lần cứ chăm chú nhìn thẳng bé đang cầm quả bóng bầu dục bên đường!

Nhất thời trong cổ họng Lisanna như là bị nghẹn một cục đàm nhỏ không được mà nuốt cũng không xong, khó chịu đến nỗi hận không thể hóa thành đã thú xé nát Lucy.

Kỳ thật Lucy cũng biết không nghe người ta nói chuyện là không lịch sự nhưng mà Lisanna nói câu nào cũng đầy ý châm chọc, nghe vô cùng bức bối vì thế cô dứt khoát không nghe đem toàn bộ lực chú ý của mình chuyển sang ngắm phong cảnh để tự cô ấy nói một mình thôi!

Ai ngờ chó ngáp phải ruồi ngược lại khiến Lisanna tức muốn ọc máu đen ra ngoài.

Hai người cứ như vậy bước đi trong không khí xấu hổ ấy đang lúc Lucy sắp nhìn không được muốn nói gì đó, bỗng thấy phía trước có một tiệm kẹo trang trí hết sức xinh xắn khéo léo.

Lucy lập tức thờ dãi nhẹ nhõm một hơi quay đầu nói với Lisanna "Bác sĩ Strauss tôi muốn mua ít kẹo mang về nếu chị có việc thì đi trước đi tự tôi có thể tìm được đường về".

Cô vốn tưởng rằng Lisanna sẽ đem cô ném tới tiệm kẹo rồi mặc kệ nhưng ai ngờ Lisanna vẫn cùng cô đi vào. Lucy không biết cô ta suy nghĩ cái gì chỉ có thể chuyển tâm chọn kẹo của mình trong lòng lại suy nghĩ," về sau nhất định không thể đi cùng bác sĩ Strauss nữa, thật sự là khó chịu!"

Kì thật Lisanna cùng Lucy đi mua kẹo cũng không phải ngẫu nhiên cô ta có lòng tốt hay là lo lắng cho Lucy cô ta nằm mơ cũng muốn Lucy bị người ta lừa đi, không bao giờ có thể trở về bên cạnh Natsu nữa.

Nhưng mà người là do cô ta trước mặt Natsu dẫn đi nếu bị lạc trong tay cô ta, Natsu khẳng định sẽ trách cứ hơn nữa kế hoạch của cô ta đã vô cùng hoàn mĩ rồi không cần mạo hiểm như vậy.

Sau khi Lucy mua kẹo, Lisanna liền đưa cô ta trở về khách sạn. Nơi này cô ta quá quen thuộc rồi cô ta cũng không thể nhàn rồi mang Lucy đi chơi.

Hướng hồ, Lisanna liếc mắt nhìn Lucy đang ôm một gói kẹo to về mặt hưng phấn, 'nhà quê vẫn là nhà quê, dù đi đến đâu cũng không thể thay đổi được đáng về quê mùa ấy!'

Lúc Lucy về đến khách sạn, Natsu còn chưa trở về. Cô nhàn rồi không có việc gì làm liền đem quần áo đem qua thay ra giặt nhân tiện cũng giặt luôn quần áo của Natsu.

Lúc này mới ngồi trên giường xem TV nhưng mà vừa mới được vài phút, Lucy liền đó mặt tắt TV đi. Nguyên nhân là mỗi lần đổi kênh lại bắt gặp mấy cảnh mờ ám gì đó.

Tuy rằng đối với loại phim này Lucy cũng rất tò mò nhưng dù sao bây giờ cô và Natsu cũng đang ở chung phòng nếu Natsu trở về phát hiện cô đang xem loại phim này thì cô cũng không còn mặt mũi nào nữa.

Khoảng giữa trưa thì Natsu quay về, giống như biết cô đã sớm trở lại nên mang về cho cô có một phần đồ ăn Ấn Độ.

Bình thường Lucy thích nhất ăn cơm cà ri cũng làm cho Natsu vài lần có lẽ vì vậy mà Natsu nhớ kỹ.

Hai người ngồi song song trên giường ăn cơm, trong lúc đó, quá nhiên Natsu nói sáng mai muốn đưa Lucy đi theo cùng anh đến hội thảo y học.

Lucy không chút suy nghĩ liền cự tuyệt, vô luận như thế nào cô cũng không thể quấy rầy Natsu làm việc, huống hồ đối với khả năng xác định phương hướng của mình cô khá tự tin, hoàn toàn có thể tự đi dạo xung quanh đây.

Natsu đương nhiên không chịu, đặt thìa xuống vừa đe dọa vừa dụ dỗ cứ muốn Lucy đi cùng anh. Nhưng Lucy quyết tâm, nói không đi là không đi. Không khí giữa hai người có chút cứng ngắc, về mặt Natsu vốn là ngàn năm không đổi giờ càng thêm lạnh lùng, ánh mắt nhìn Lucy gần như có thể đem cô đông cứng lại.

Dưới ánh mắt như vậy, Lucy thật sự không có cách nào ngồi yên được, nghĩ nghĩ, đành phải nói dối, nói cô chưa quen mùi giờ rất mệt mới muốn ở lại khách sạn ngủ.

Natsu nghe thấy có nói câu này, hân khí trên người mới bớt một chút nhưng vẫn có chút mất hứng, cao thấp quét Lucy một cái thấy trong cặp mắt to kia tràn đầy khẩn cầu nhất thời tâm liền mềm nhũn.

"Người ngốc ở trong khách sạn, ai tới gõ cửa cũng không được mở cũng không được chạy loạn!"

"Đã biết!" Lucy cúi đầu nín cười."Bác sĩ Dragneel lại nhai như vậy so với ba mình còn lại nhai hơn!"

Sáng hôm sau Natsu cùng với một đoàn bác sĩ đi đến hội thảo chỉ còn Lucy đứng ở khách sạn.

Cô nghĩ chờ Natsu vừa đi, mình liền chạy ra ngoài đi dạo dù sao nơi này cách khu dân cư rất gần không sợ xảy ra vấn đề.

Nhưng mà không đợi cô thực hiện được ý định trong lòng. Lisanna đi sau lưng Natsu liền nhét vào tay cô một tấm bản đồ, siêu thị, cửa hàng gần đây, thậm chí ngay cả khu vui chơi cũng đều đánh dấu rõ ràng.

Lucy đối với nhiệt tình của cô ta vô cùng khó hiểu, Lisanna giống như nhìn ra nghi hoặc của cô, lạnh lùng bỏ lại một câu, "Nể mặt sư huynh thôi." Rồi đi ra khỏi khách sạn.

Còn lại mỗi Lucy nắm bản đồ ngây ngốc đứng ở cửa còn chưa hiểu rõ tình hình.

Cái gọi là hội thảo trao đổi kinh nghiệm chữa bệnh, chẳng qua là chỉ vài bác sĩ có địa vị phát biểu sau đó lại cùng nhau trao đổi một chút ý kiến mà thôi chỉ ngắn hơn ba tiếng đồng hồ.

Trong bệnh viện có vài bác sĩ có ý kiến không được tốt, Natsu và Lisanna vừa nghe diễn thuyết vừa phải thảo luận cho bọn họ nhưng mà ngoài ý muốn là ở hội thảo Natsu lại gặp được giáo sư cũ của anh.

Sau khi kết thúc hội thảo, anh và Lisanna lại cùng giáo sư hàn huyên một phen, lúc này mới đi cùng các bác sĩ ra khỏi hội trường.

"Sư huynh đã giữa trưa, chúng ta ở đây ăn cơm xong rồi về khách sạn nơi này vừa lúc có nhà hàng China." Lisanna đề nghị.

Các bác sĩ còn lại đều gật đầu, bọn họ đã sớm đói bụng đồ ăn buổi sáng thật không quen vừa nghe Lisanna nói nhà hàng China liền nhanh phụ họa.

"Đây không phải là nhà hàng China chính gốc rất khó ăn." Natsu đưa tay vẫy bắt chiếc xe, "Nhưng mà cạnh khách sạn chúng ta có một chỗ không tệ vẫn nên trở về rồi ăn."

Nụ cười trên mặt Lisanna cứng đờ sau đó lập tức giống như không có việc gì, nói với Natsu "không phải đầu sư huynh, em nhớ rõ khi đó anh thích nhất nhà hàng này mà."

"Có sao?" Natsu đẩy kính mắt, "Em nhớ lầm rồi." nói xong, anh chuyển hướng sang mời bác sĩ còn lại, "Tôi đã ở đây vài năm đối với chỗ này rất quen thuộc, bữa trưa tôi mời mọi người ăn cơm, chúng ta về nhà hàng Menda cạnh khách sạn rất được đấy."

Nghe thấy lời này trên mặt mấy bác sĩ kia nhất thời lộ ra tươi cười.

"Vậy đi, mấy lão già chúng ta đánh đề natsu chiếm được tiện nghi thôi."

"Được vậy giao cho cậu!"

Natsu cúi người lên xe, khỏe mới cong lên, "Được."

Lisana gần như cắn phải miếng bạc, không thể ngờ sự huynh vẫn không bỏ xuống được Lucy,"như vậy sao được! Kế hoạch của mình nên làm sao bây giờ?"

Trong lòng cô ta sốt ruột trên mặt lại giấu diếm không lộ chút gì, suy nghĩ một lát bỗng nhiên quay đầu nói với Natsu "Sự huynh, mọi người về khách sạn trước đi nói không chừng Lucy đã chờ sốt ruột rồi, em tới nhà hàng mua com trưa cho mọi người, các bác sĩ cũng mệt mỏi rồi chúng ta mang về khách sạn rồi ăn."

"Vẫn là Lisana nghĩ chu đáo a!"

"Đừng vậy, phụ nữ đúng là cẩn thận!"

Nghe thấy lời nói của Lisana, các bác sĩ đều hết lời khen cô ta, Lisana ngượng ngùng cười cười, "Vậy đi quyết định như vậy."

Cô ta thấy Natsu còn muốn nói cái gì, vội vàng giành nói: "Sự huynh, anh cũng đừng cần em vẫn là nên về trước xem Lucy thế nào đi!"

Thấy có thật sự kiên trì, Natsu cũng đành gật đầu đồng ý chỉ để lại một bác sĩ nam trẻ tuổi giúp cô mua đồ ăn đem tiền nhét vào trong tay cô, dặn dò nói: "Cứ mua đừng ngại."

Lisana nghe vậy ý cười trên mặt càng sâu, đáy mắt đều là ngọt ngào, "Em biết rồi."

Natsu trở lại khách sạn chuyện đầu tiên chính là mở cửa gọi Lucy, kết quả lại thấy phòng trống, Lucy căn bản là không ở trong phòng!

Natsu rung mình, vội vàng cầm lấy điện thoại gọi cho Lucy vừa nhấn phím gọi lại đột nhiên nghĩ đến sim điện thoại của Lucy là Unicom, căn bản không thể dùng ở đây đành phải buông điện thoại xuống, trong lòng lại bắt đầu nồn nóng đi lại lại.

"Cô ngốc kia không quen đường thì có thể đi đâu? Chẳng lẽ ngày hôm qua đi ra ngoài thấy chỗ nào đẹp hay sao? không được! Chờ Lisana về nhất định phải hỏi một câu!"

Bên này, Natsu đang lo lắng bất an ở trong phòng đi tới đi lui, Lisana cũng đã mua com trở về, cô gõ cửa phòng Natsu mang com đi vào, đặt trên bàn quét một vòng trong phòng không thấy Lucy nhất thời mừng rỡ trên mặt lại vẫn làm bộ kinh ngạc, "Sự huynh, Lucy đi đâu rồi?"

"Anh hỏi em, ngày hôm qua Lucy có nói muốn đi chỗ nào không?" Ánh mắt Natsu sâu thẳm, toàn thân toát ra một loại cảm xúc nồn nóng bất an, Lisana nhìn mà thầm hận trong lòng.

Nhưng vẫn duy trì bộ dáng thản nhiên, "không có, Lucy chỉ mua kẹo xong là về, sự huynh anh đừng lo lắng, Lucy cũng không phải trẻ con chúng ta ăn com trước đi!"

Nói xong, cô đem hộp com đẩy về phía Natsu, "Em mua đều là đồ ăn anh thích ném thử đi."

Lucy không thấy đâu, Natsu còn hứng ăn cái gì, lắc đầu, "Em ăn trước đi, anh đi tìm Lucy."

"Ái, sự huynh!"Lisana vừa nghe ánh không chịu ăn com nhất thời nóng nảy, "Chỗ này lớn như vậy anh đi đâu tìm cô ấy! Ăn com trước đi com xong chúng ta cùng đi!"

Trong lòng Natsu vô cùng lo lắng, căn bản nghe không vào tai khuyến bảo của Lisana vừa muốn lướt qua cô đi ra cửa, chợt nghe chuông điện thoại của Lisana vang lên.

Lisana nhường máy, sao lúc này lại có điện thoại nhưng mà Natsu đang nhìn, cô sao có thể không nghe!

Trong lòng Lisana khổ không thể tả đành phải lấy ra điện thoại đi ra khỏi phòng Natsu vừa đi còn không quên dặn Natsu, "Sự huynh, anh đừng vội ra ngoài hôm qua em dẫn Lucy đi vài chỗ chờ em nghe điện thoại xong sẽ dẫn anh đi."

Tuy rằng Natsu sốt ruột nghe Lisana nói cũng có lý đành phải một lần nữa ngồi xuống chờ Lisana trở về.

Ai biết Lisana nghe điện thoại mãi cũng chưa quay lại! Natsu thật sự là chờ không nổi nữa! anh đứng bật dậy vừa định mở cửa đi ra chỉ thấy cửa đột nhiên bị đẩy vào từ bên ngoài.

Lucy giống như con thỏ chạy vọt vào, "A, bác sĩ Dragneel anh đã về! A còn có com trưa đói chết tôi." nói xong, trực tiếp bỏ nhào về phía hộp com kia cầm thìa lên vội vàng từng miếng từng miếng mà ăn.

Tâm tình bỗng nhiên lên lên xuống xuống giống như chèn lệch giữa lòng sông và mực, Natsu gần như không thể tiếp nhận nổi, anh hung tợn nhìn chăm chăm Lucy bước qua rân dáy cô.

Kết quả nhìn thấy cô nhồm nhoàm nhai com liền mềm lòng."cô ngốc kia thật sự bị đói ăn cũng không ngừng đầu lên. Thôi, chờ cô ăn com xong rồi hỏi."

Trong lòng Natsu thờ dãi một hơi đưa tay lấy hộp com bên cạnh cũng bắt đầu ăn.

Hai người ăn hết hộp com xong, Lisana vẫn chưa quay lại. Natsu sớm đã quên cô ta chỉ gắt gao nhìn chăm chăm Lucy thanh âm âm trầm gần như có thể nhỏ nước đến nơi, "nói! Em đi đâu?"

"Anh làm gì mà hung dữ như vậy!"Lucy liếc trắng mắt đem hộp com hai người đã ăn xong ném vào thùng rác, "Chỉ đi vòng vòng quanh đây thôi!"

Cô vốn đang định đi nhiều chỗ trên bản đồ Lisana đưa cho cô còn có rất nhiều nơi thú vị nhưng cô đã quên đôi giày đi giày cao gót thật sự là quá mỏi đành phải quay về, muốn đổi giày rồi đi tiếp ai biết Natsu đã trở về.

"Em có biết đây là chỗ nào không? Nơi này không phải thành phố A!"Natsu túm lấy cô đến trước mặt hung hăng búng vào cái trán của cô,"Nếu chẳng may bị người ta lừa bắt đi thì làm sao bây giờ? Há?"

Anh thấy Lucy mở to mắt vẫn bộ dáng không có nghe vào tai, lửa giận trong lòng càng bốc cháy, "Lucy Heartfilia! Em nói mau! Em rốt cuộc có biết sai hay không? Còn chạy loạn nữa?"

"Nóng quá!"Lucy giống như không nghe thấy anh rít gào, cô kéo kéo cổ áo chỉ cảm thấy cả người bỗng nhiên như bốc hỏa, vừa nóng vừa bứt rứt khó chịu, "Bác sĩ Dragneel..... tôi nóng quá a....."

"Nóng cái gì mà nóng! Em đừng nghĩ muốn lừa gạt! Tôi....."Natsu nói đến đây bỗng nhiên lại im bất, anh không nhảy mắt nhìn Lucy bỗng nhiên nuốt nước miếng.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lucy đã đỏ bừng, mắt to mênh mông sưng mù bất lực nhìn anh, vừa gọi tên anh vừa cọ cọ vào người anh mà cổ áo đã sớm bị cô kéo ra lộ ra bộ ngực trắng như tuyết.

Akiko: ăn hay không ăn =,=" đó là một vấn đề!

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đáng Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 30: Chap 30

nhớ đọc ko đọc thì bye bye vs tui thử => cho aki ns trc ai pj bệnh tim, máu ít thì đừng coi cảnh 18+ ngy n' ko chịu coi thông báo mà bl chứ! aki thì aki hoàn toàn ko chịu chịu trách ầu nha còn những n' của đầu óc đen tối thì cứ coi thoải mái ko mất máu ầu mà sợ cảnh cáo những ng' từ 14 trở xg ko dc coi mớicong ns tg ln' mắt trng sáng hay là kí ức tuổi thơ còn ầu nghen ^^

"Bác sĩ Dragneel.... thật..... khó chịu quá....." Lòng mi thanh tú của Lucy nhúu lại, khuôn mặt trắng nõn đã ứng hồng, đôi mắt to bất lực nhìn Natsu giống như hồ nước mờ sương, sóng sánh, Natsu nhìn đến ngay cả hô hấp cũng ngừng lại, anh gian nan nuốt nước miếng một cái, cơ thể đột nhiên bùng lên một ngọn lửa."Lu...cy."

Trong người vừa nóng vừa khó chịu, thân thể lại vô cùng trống rỗng, trong miệng nước bọt tiết ra càng nhiều, Lucy không kiềm chế được nuốt nuốt, cố gắng duy trì được một ít lý trí.

Ham muốn nổi lên vừa mạnh mẽ vừa dữ dội, cô kẹp chặt hai chân khó chịu ở trên giường cọ xát, thanh âm đã sớm không còn trong trẻo như bình thường nữa, "bác sĩ Dragneel..... có chuyện rồi....."

Tuy rằng cô đơn giản nhưng cũng không ngốc, cơ thể mình có phản ứng này rõ ràng chính là dục vọng. Nhưng vì sao lại như vậy, cô ngửa đầu nhìn Natsu, cái cổ trắng nõn thon dài phơi bày hết ở dưới mắt Natsu, "Làm... làm sao bây giờ.... thật.... thật khó chịu....."

Natsu xoa hai má đã nóng lên của cô, chạm rải vuốt ve tay anh hơi lạnh, vừa đúng lúc truyền vào cơ thể đang khó nóng của cô, Lucy thoát mái kêu một tiếng như mèo con cọ cọ vào lòng bàn tay anh, lý trí đã bắt đầu tan rã.

Chỉ trong vài giây ngắn ngủn, cô liền tựa lên cổ Natsu ở chỗ hóm cổ anh cọ tới cọ lui, cánh môi mềm mại nóng bỏng ngẫu nhiên không cần thận trọng qua sùron mặt và cổ Natsu làm cho cả người anh càng cương cứng hơn, hô hấp cũng trở lên ồ ồ.

Natsu mặc cho Lucy ở trên người anh cọ xát, thậm chí còn cời áo của mình ôm cổ nửa thân trần trụ ngời ở trên giường để cô có thể dễ chịu một chút, ánh mắt cũng không tự chủ liếc đến hộp com trong thùng rác.

"Với tính cách của Lucy, nhất định sẽ không lãng phí tiền ăn cái gì ở bên ngoài. Như vậy nguyên nhân gây nên không thể nghỉ ngơi chính là hộp đựng com kia", ánh mắt Natsu lạnh như băng."hôm nay nếu không phải Lucy ăn hộp com này, như vậy hiện giờ mình sẽ như thế nào?"

"Tình trạng của Lucy rõ ràng chính là trúng thuốc kích dục mạnh nhưng vì sao bên trong com lại có thuốc kích dục? Thuốc kích dục thuộc loại được phẩm bị quản lý chặt chẽ nhất là loại kích dục mạnh này ngoại trừ một số nơi kinh doanh đồ người lớn bất hợp pháp còn lại chỉ những tay buôn ma túy mới có."

Ánh mắt Natsu sâu thẳm, vừa vuốt ve cơ thể Lucy như để trấn an vừa nhuu mây suy nghĩ."Chẳng lẽ là nhà hàng kia có vấn đề?"

Thân thể Lucy càng ngày càng nóng, cô ngồi ngang trên đùi Natsu cọ xát vào cậu chỉ cảm thấy phía dưới lạnh lạnh, chất lỏng ẩm ướt thấm ra càng nhiều gần như ướt cả quần lót, hết sức không thoải mái.

Đầu óc của cô mơ hồ, căn bản đã mất hết lý trí chỉ còn biết hành động theo bản năng. Lúc này cảm thấy khó chịu, liền buông tay Natsu bắt đầu cời quần.

Natsu phục hồi tinh thần thấy trên người Lucy chỉ còn lại một cái quần lót nhỏ màu trắng mà cô còn giống như chưa thỏa mãn một tay cầm lấy mép quần lót đang chuẩn bị kéo xuống!

Khung xương của cô nhỏ, thân thể cũng mềm mại, làn da trắng mịn, bởi vì tình dục mãnh liệt mà nhiễm thương một tầng hồng nhạt trên mặt phù một lớp mờ mờ làm cho thân thể mềm mại tỏa ra một sắc thái quyến rũ mỹ hoặc.

Cơ bắp trên người Natsu đã căng ra, trên trán toát mồ hôi vì chịu đựng, bụng nóng như lửa, bộ phận phía dưới đã ngẩng cao đầu, đáy quần cũng phồng lên.

Dã thú trong lòng không ngừng gào thét gây dục như muốn phá vỡ hết mọi trói buộc lý trí và đạo đức chỉ muốn hành động theo bản năng đang xúi giục.

Nhưng rồi cuộc anh là người có tự chủ vô cùng mạnh mẽ, cưỡng chế dục vọng trong lòng, cúi đầu nhìn Lucy đang cọ xát ở trên người mình, ách cổ họng hỏi "Hôm nay ở bên ngoài có ăn cái gì không?"

Lucy làm sao còn có thể hiểu được ý tứ của anh chỉ nhìn thấy hai cánh môi mông của anh mờ ra khép lại, lại không vô cùng mê người.

"Có hay là không? Há?"Natsu thấy cô mờ to đôi mắt mênh mông mờ sương ngây thơ nhìn mình, gần như thiếu chút nữa không kiềm chế được, đành dời ánh mắt, hung hăng ôm cả người Lucy vào trong lòng, lại hỏi một câu.

Nào biết Lucy cũng không vui, cô ư ư gây giữa khối cánh tay anh dưới ánh mắt kinh ngạc của Natsu trực tiếp chụp lên môi anh, không hề có kỹ xảo chi trần trực tiếp vào, quả thực giống như con thỏ gặm ngon cơ vậy.

Mỹ vị tự động đưa lên sao có thể không ăn, Natsu một tay tháo mắt kính xuống, một tay kéo Lucy lại, đảo khách thành chủ ngâm môi của cô, tí mi nhắm nháp một phen rồi cay mờ hàm răng, tiến quân thần tốc, đầu lưỡi linh hoạt xẹt qua hàm của cô đưa đến cho Lucy một trận run rẩy, từ trong lỗ mũi hừ ra tiếng rên kiều mị, lúc này mới cuốn lấy lưỡi của cô trên miền mát vào, dè dặt thanh âm hỏi "Hoặc là?"

Tác dụng của thuốc càng ngày càng mạnh, trong lòng Lucyngoại trừ dục vọng mãnh liệt thì cái gì cũng không chú ý đến, căn bản không nghe thấy lời nói của Natsu chỉ cảm thấy nộ hân vừa rồi thực thoải mái theo bản năng phải truy đuổi môi Natsu, cứ đưa lưỡi liếm liếm môi hoặc khoe môi người ta, chơi đùa không ngừng nghỉ.

Natsu hít một tiếng, tùy ý cô càn quấy, hai tay dần dần xoa nhẹ cơ thể Lucy, trong lòng lại vô cùng mâu thuẫn nhìn Lucy như bây giờ,"rõ ràng lý trí đã hoàn toàn biến mất, phỏng chừng ngay cả mình là ai cũng không biết nếu thật sự làm bất quá cũng chỉ là bị cô coi như giải được đúng một lần."

"Nhưng nếu không làm..... thì còn có chút không cam lòng, cơ hội tốt như vậy đem cô ngược biến thành của mình liền bỏ qua, sau này nhất định sẽ hối hận."

Ngay lúc Natsu đang do dự lại bỗng nhiên vang lên tiếng đập cửa, "Sư huynh, mở cửa."

Natsu liếc cuống nhìn xuống Lucy giống như bạch tuộc quấn trên trên người mình đành phải đem cô túm xuống dưới dùng chân gắt gao bao lấy còn mình thì bước xuống giường khoác áo vào rồi ra mở cửa.

Lucy vừa thấy Natsu phải đi, đương nhiên không chịu gầy dựa từ trên giường đứng lên định ngăn anh lại. Kết quả lại bị Natsu ôm chặt lấy thường cho có một cái hôn ẩm ướt, "Chờ anh trở lại."

"Sư huynh, chúng ta ăn com trước đi ăn xong rồi phải đi tìm Lucy."Lisanna vừa thấy Natsu đi ra, lập tức lộ ra một bộ mặt tươi cười, định chen vào cửa.

Cô quả mức nóng vội với vậy cũng không phát hiện trên mặt Natsu hơi đỏ và tư thế đứng kia quá mức không được tự nhiên. Càng không thấy sự hoài nghi trong đôi mắt anh.

"Lisanna em đi về trước đi."Natsu đóng cửa không cho Lisanna đi vào, chính mình thì đứng ở ngoài cửa nhìn về mặt ngạc nhiên của Lisanna nói "Giờ anh đang bận, em về phòng trước đi khi nào ăn xong anh sẽ tìm em."

"Sư huynh anh có việc?"

"Ừ."Natsu đưa tay muốn đẩy mắt kính lại đột nhiên nhớ tới kính đã tháo rồi liền thả tay xuống."Lucy nhắn tin cho anh... không có việc gì... đừng vội."

"Vậy em....."

"Em về trước đi, ăn com xong anh sẽ tìm em"

"Tại sao có thể như vậy?" Trong lòng Lisanna lo lắng trên mặt cũng không dám biểu hiện ra ngoài cũng không dám hỏi kỹ Natsu chỉ có thể lên tiếng"được", chán lại như đóng đinh trên mặt đất như thế nào cũng không bước đi được.

"Đừng rời sư huynh, Lucy thật sự không có việc gì sao? Cô ấy cũng không nói khi nào thì trở về à?"

Natsu híp mắt, "Buổi tối có ấy mới về."

"Buổi tối sao", trong lòng Lisanna bỗng nhiên buồn lòng. "Được rồi, chờ anh ăn xong rồi em lại đến tìm anh hôm nay giáo sư nói rất nhiều vấn đề em cũng không hiểu, anh có thể chỉ giúp em một chút không?"

"Không thành vấn đề."

Nhìn theo Lisanna rời đi, Natsu đóng cửa lại một lần nữa về phòng trong mắt hiện lên một chút suy nghĩ xấu xa.

Natsu chỉ cảm thấy hoa mắt khi nhìn thấy Lucy chỉ mặc một chiếc quần lót nhỏ lao thẳng vào trong lòng cời áo của anh ra.

Natsu cúi đầu, mạnh mẽ ôm lấy Lucy trực tiếp đặt lên trên giường, đôi môi ướt át từ khoe môi của cô trượt xuống tới bộ ngực trắng nõn kia thì dừng lại một chút rồi tiếp tục trượt xuống đến cái bụng tron nhẵn mát mát hôn hôn.

Một tay chụp lên bộ ngực vểnh cao của cô, chậm rãi vắn về tay kia thì trực tiếp xuống phía dưới túm quần lót của cô chuẩn bị kéo ra.

Ngay lúc đó, Lucy vốn ý loạn tình mê lại không biết vì sao sinh ra một tia lý trí, "bác sĩ Dragneel....."

Thanh âm của cô tràn đầy tình dục, một chút lý trí như vậy lay lay động động, dường như một giây tiếp theo sẽ bị dục vọng bao phủ. Natsu ngẩng đầu nhìn cô một cái thấy cặp mắt kia luôn trong suốt linh động đã tràn đầy dục nước mắt, không biết là vì phản ứng sinh lý hay là cái gì khác.

"Làm sao?" Xem phản ứng này của cô, Natsu biết cô sợ hãi nên vừa ở bên trong đùi cô vuốt ve qua lại, vừa hỏi.

Dược tính kia vô cùng mãnh liệt, Lucy cực khổ lắm mới có thể sinh ra một chút lý trí như vậy, lúc này lại bị Natsu vỗ về chơi đùa lại mềm nhũn yêu kiều trong lòng anh, từ trong lỗ mũi hừ hai tiếng rồi cũng không nói gì nữa.

Trên người Natsu vì dục vọng mà toát ra một lớp mồ hôi đã sắp bùng nổ rồi nhưng khi nhìn thấy nước mắt của cô thì không thể nào nhẫn tâm tiếp tục nữa.

Cơ thể thì hưng hực lửa nóng trong lòng lại cực kỳ thương tiếc đối với cô gái đang cuộn mình trên giường, biết cô đơn giản, sợ cô sau khi tỉnh lại kích động sợ hãi càng sợ cô sẽ coi mình là đồ háo sắc. Ngay cả chính anh cũng cảm thấy mình quá thực có thể trở thành Liễu Hạ Huệ.

"Quên đi, cơ hội về sau còn nhiều mà. Hôm nữa ở nơi này muốn cô không phải là chuyện tốt". Con người đen thẫm của Natsu bỗng nhiên sáng ngời, không hề do dự từng nụ hôn ướt át rồi xuống không ngừng.

Hai chân Lucy đặt trên vai Natsu, hai tay nắm chặt lấy khãn trái giường, một tiếng rên ri không kiềm chế được bật ra đâm thẳng vào thần kinh Natsu. Anh nắm lấy vòng eo mảnh khảnh của cô, nhẹ nhàng nâng hông của cô lên, lưỡi mát lạnh linh hoạt đem khối nóng trên người cô từng chút từng chút bước lui.

Khoái cảm tích lũy càng lúc càng mãnh liệt, một khác bùng nổ kia, Lucy gần như hư thoát, hai mắt vô thần nằm ở trên giường, mỗi đó mộng khẽ nhếch chất lỏng trong suốt không không chế được từ khóa môi trượt xuống, hai chân vẫn còn yếu ớt đặt trên vai Natsu.

Giờ phút này có gần như đã là tình táo lại được một nửa nhưng mà do dư vị cao trào còn lại chỉ có thể nằm ở trên giường vô lực thờ hồn hên,"thật sự là quá hoang đường! Bác sĩ Dragneel anh ấy....." Lucy nhắm mắt lại xấu hổ và giận dữ muốn chết, như thế nào cũng không dám mở mắt .

Thẳng đến khi Natsu buông cô ra, xoay mặt cô lại mà hôn mới run rẩy co rụt lại quay đầu đi, né tránh môi Natsu, hé ra khuôn mặt ửng hồng ấp ửng nói "Dừng..... dừng hôn em....."

Natsu cười khẽ một tiếng, vươn lưỡi liếm liếm khoe môi của cô nói: "Đồ của mình cũng ghét bỏ?"

Nghe thấy vậy, Lucy thiếu chút nữa cắn nát đầu lưỡi của mình, cô giật cái gối qua úp lên mặt, sống chết cũng không chịu nhìn Natsu một cái.

Natsu biết da mặt cô mông cũng không chọc cô nữa chỉ nằm bên cạnh cô, trực tiếp coi quần giải quyết vấn đề của mình.

Bên tai truyền đến một tiếng lại một tiếng hô hấp ở ỏ và thở dốc, Lucy làm sao không biết Natsu đang làm cái gì, cô vừa thẹn vừa xấu hổ chỉ có thể nằm im không nhúc nhích giả làm tảng đá.

Thẳng đến khi gối ôm trên mặt bị túm lấy ném sang bên cạnh cơ thể cách cái chăn bỗng nhiên bị kéo vào một cái ôm nóng bỏng lúc này cô mới hơi mờ mắt.

Lucy cho tới bấy giờ đều biết Natsu lớn lên vô cùng tuấn tú lại không nghĩ rằng anh lại đẹp đến loại trình độ này. Trên khuôn mặt bình thường tuấn tú mà lạnh lùng giờ phủ một tầng vệt hồng nhợt, con ngươi hơi dài trông đen rõ ràng trong suốt, sáng bóng, môi mông khẽ nhếch, bật ra tiếng rên rí dấy quyến rũ.

Cô nhìn chằm chằm Natsu gần như không chớp mắt. Tim đập càng lúc càng nhanh như trống trận nổ vang ầm ầm ở trong lồng ngực.

Natsu chú ý tới ánh mắt của cô, đột nhiên cúi đầu cần lên môi cô.

Đầu óc Lucy nháy mắt trống rỗng. Có cái gì đó đã hoàn toàn thay đổi, áp lực trong lòng như hạt giống được ánh mặt trời soi chiếu, bỗng nhiên vô cùng dễ chịu thoáng cái từ dưới lồng đất chui lên, trưởng thành cao vút che trời, đem lồng ngực cô lấp đầy không còn một khe hở.

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đáng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 31: Chap 31

"đi tắm." Vừa hôn xong, Natsu liền trực tiếp ôm lấy cả người Lucy dưới ánh mắt vừa thẹn vừa sợ của cô đi thẳng vào phòng tắm.

Điều kiện ở khách sạn vô cùng tốt bồn tắm lớn tuyệt đối có thể chứa được hai người. Natsu đặt Lucy vào trong bồn tắm, mở nước điều chỉnh vừa đủ ấm rồi lấy sữa tắm.

"Bác sĩ Dragneel, em....."Lucy loạn như cào cào, đáng thương cơ rụi lại một chỗ trong bồn tắm nhìn cũng không dám nhìn Natsu chỉ tựa đầu xuống chân vào đầu gối, giọng nói run rẩy, "Rốt cuộc là có chuyện gì? Em không muốn như vậy, em....." cô cắn môi, trong đôi mắt to đen tròn đã nước mắt vòng quanh, "Em không làm gì cả nhưng không biết vì sao....."

"Được rồi."Natsu ngắt lời cô, chân dài duỗi ra trực tiếp rửa nước đến bồn tắm giúp cô đem tóc ẩm ướt dính trên mặt vén ra sau gáy, "Đề anh xử lý."

"Nhưng mà....."Lucy lại rụt đầu muốn né tránh tay anh."Mình và anh ta đã làm chuyện thân mật như vậy về sau biết làm sao bây giờ? Quan hệ như vậy thật sự là rất hỗn loạn, bạn bè không phải bạn bè, người yêu không phải người yêu....."

Giống như nhìn ra hoang mang của cô, Natsu đưa tay nâng cằm cô lên, bắt buộc cô phải đối diện với mình nhưnò mảy nói: "Em không thấy là em nên chịu trách nhiệm với anh sao?"

Lucy há miệng giống như không thể tin được những gì mình vừa nghe thấy, "Chịu..... chịu trách nhiệm?"

"Đương nhiên."Natsu hơi híp mắt trong đôi mắt hẹp dài rục rồ phát sáng, "Dùng xong rồi muốn quỵt nợ sao?"

Lúc anh nói đến chữ "dùng" kia, đặc biệt nhấn mạnh giống như có ý cường điệu thấy Lucy nháy mắt mặt đỏ tai hồng, ấp a ấp úng một câu cũng không nói được.

Thấy bộ dáng có né tránh không biết làm sao trong lòng Natsu thở dài,"nếu không phải thích thì có ngốc này thì làm sao mình lại làm ra tình trạng này? Hiện tại cô ngốc này muốn phui mông? Không có cửa đâu!"

"Lucy ngẩng đầu lên."Giọng nói Natsu lãnh đạm lại mang theo một khí thế không thể chối từ, Lucy không tự chủ được liền làm theo lời anh.

"Nghe kỹ."Natsu nâng cằm cô lên gất gao nhìn thẳng vào mắt cô, "Anh là người đàn ông của em biết không?"

"Cái này..... là ý gì?" Lucy chớp chớp mắt có chút không hiểu rõ lắm tình huống hiện giờ,"bác sĩ Dragneel sao lại nói như vậy? Bởi vì bọn họ đã làm loại chuyện này? Nhưng mà anh ấy lại không thích mình? Như vậy không phải là rất chịu thiệt sao? Chẳng lẽ thật sự chỉ vì muốn chịu trách nhiệm?"

Đầu óc Lucy rất đơn giản, suy nghĩ nửa ngày cũng chưa nghĩ ra nguyên nhân.(côa ai của thuốc chữa bệnh ngốc cho chế lu ick pó tay chế ỏi =.=")

Natsu đợi thật lâu cũng không nghe thấy cô trả lời, trên mặt hàn khí càng ngày càng bao trùm,"quả thực hận không thể bỏ đầu của cô ra để mình nhìn xem rốt cuộc cô suy nghĩ cái gì."

"Mình đã làm đã nói rõ ràng như vậy chẳng lẽ cô còn không hiểu? Hay là cô không thích mình? Mà thích kiểu người như Loke?" (akiko: cóa thể lém á natsu; pã để tựa nalu mà s lại ghép lolu chứ akiko*giã ngư*: chắc ghi lộn z thui lát sửa lại natsu: lucy..... TT^TT)

Ánh mắt Natsu khẽ dao động, bên trong đều là tia sáng lạnh như băng nghiêng rặng nghiêng lợi khẽ quát: "Lucy Heartfilia"

Lucy rốt cuộc vẫn nghĩ không ra,"tuy là mình và natsu đã làm chuyện thân mật nhưng có quá thật nên chịu trách nhiệm và nó..... nghe có vẻ là lạ."

Nghĩ vậy, Lucy ngốc nghếch gất đầu,"Được."

Hàn khí quanh thân Natsu nhất thời tàn ra chỉ chốc lát liền biến mất không còn dấu vết, khỏe mới anh khẽ cong, toàn thân căng thẳng cũng buông lỏng xuống nói với Lucy"Mau lấy bàn chải đánh răng và kem đánh răng đưa cho anh, anh muốn đánh răng." nói xong còn xấu xa liếm liếm môi, tràn đầy thâm ý liếc nhìn Lucy một cái.

"Mặc kệ ra làm sao cứ đem cô ngốc này lừa vào tay rồi tính sau!"

Lucy hơi trong sáng nên thật sự không chịu nổi cứ chỉ mờ ám như vậy, nhất thời đã quên chính mình còn khóa thân (lucy*cốc đầu*: kìm câu khác đc ko z mún đim tui chết hà akiko*xoa đầu*: đối thi đối) à không phải ns là nude cho lịch sự, cứ ngốc nghếch từ trong bồn tắm lớn đứng lên đi lấy bàn chải đánh răng.

"Um..... vòng 1 rất 'nhỏ' trắng noãn mềm mại còn có vòng 3 nhỏ vênh lên, đáng người cô ngốc nhà mình quả không thể chút nào". Natsu vừa lòng cao thấp quét Lucy một vòng nhận lấy cái ly đầy nước Lucy đưa qua, bắt đầu thông thả đánh răng.

Mà bên này, Lisanna đợi đã vài tiếng lại vẫn không thấy Natsu qua đây gõ cửa, trong lòng cô vừa vội vừa sợ quả thực đứng ngồi không yên.

Biết Natsu nhiều năm như vậy, cô hiểu rất rõ con người anh, biết anh là người vô cùng có trách nhiệm, cho nên mới nghĩ ra cách này.

"Chỉ cần mình trở thành người phụ nữ của anh đứng nói là một Lucy cho dù là mười Lucy cũng chẳng có nghĩa lý gì!"

"tuy rằng hiện tại natsu thích lucy nhưng chỉ cần lucy rời đi, mình tuyệt đối có lòng tin khiến cho anh yêu mình!"

"Tình yêu và sự thật mẫn, điều này giải thích được và yêu không thể tách rời. Tuy rằng bình thường đều là yêu trước sau mới quan hệ nhưng vào tay mình dù có ngược lại thì hiệu quả vẫn giống nhau thôi!"

"Nhưng vì sao natsu còn chưa tốt?" Lisanna cắn môi do dự,"không biết có nên đi đến phòng natsu lần nữa không."

Mà ở trong một phòng khác, Natsu sau khi tắm rửa mặc quần áo xong thì đang ngồi đối diện với bác sĩ nam vừa mới cùng Lisanna đi mua com.

"Vừa rồi vắt và cho anh quá."Natsu đặt một chai brandy vị táo lên trên bàn đầu giường của nam bác sĩ, mở ra nút chai, "Làm một ly?"

"Chặc chặc, không tệ à còn giấu kỹ như vậy!"Bickslow cũng chính là nam bác sĩ kia đem hai cái ly giấy đưa cho Natsu nhún vai, "Không có ly dùng tạm vậy!"

Natsu gật đầu, rót rượu vào hai cái ly cùng chạm với Bickslow, chậm rãi nhấp một ngụm nói"trở ràng là tôi mới lại bắt cậu đi mua ngai quá."

"Có gì đâu."Bickslow không chút để ý khoát tay hiển nhiên đã bị Natsu mang tới chai rượu brandy lấy lòng. "Anh phải lo cho bạn gái mà! Giúp đỡ nhau một chút thôi!"

"Cảm ơn," Khỏe mới Natsu khẽ nhếch môi lại rót cho Bickslow một ly, "Nhưng mà nhiều phần com như vậy chỉ có một mình cậu xách tôi thật sự rất ngại."

"Được rồi đừng dài dòng như vậy."Bickslow uống một ngụm rượu lớn đưa tay vỗ vỗ bà vai Natsu, "Cái đó tính là gì, tôi cũng không phải phụ nữ nhưng mà mười mười của cậu thật không tệ đấy!"

Ánh mắt Natsu hơi ngạc nhiên,"Sao?"

"Người ta là nữ nữ lại khẳng khẳng đòi xách com giúp tôi thật sự là hiếm có!"Bickslow không tự chủ được cảm thán, hần hơn 30 lại vẫn chưa có bạn gái, lần đầu tiên nhìn thấy Lisanna liền nhận không được nảy sinh tình cảm chỉ tiếc lại chậm chậm không dám theo đuổi.

Tính cách Lisanna mạnh mẽ lại quá mức hoàn mỹ tuy rằng hẳn có lòng ái mộ nhưng rốt cuộc vẫn lo lắng mình không xứng với cô.

Natsu lại cùng Bickslow chạm ly,"hỏi như vậy tôi còn phải đi cảm ơn muội muội một chút, ít nhất cô ấy đã giúp mang com về."

"Tôi sao có thể để cô ấy cảm!"Bickslow buông chén rượu, vỗ vỗ ngực "Tôi đường đường là một người đàn ông sao có thể để phụ nữ xách đồ!"

Nghe vậy, Natsu nâng cái chén một chút,"Toàn bộ com đều là tự anh mang về? Lisanna không có chạm vào?"

"Đương nhiên!"Bickslow trừng hai mắt,"Làm sao? Lo lắng tôi bắt nạt muội muội cậu? Tất cả com đều là tôi xách đấy! Chỉ có lúc về tới nơi Lisanna mới cầm hai phần của cậu và bạn gái cậu thôi"

Nói tới đây, hẳn dừng dừng rồi mới tiếp tục nói: "Khi cậu mở cửa không thấy tôi sao? Nhưng tôi lại thấy cậu lúc ấy cậu không mặc áo khoác, tôi nói đúng không?"

"Tôi chỉ thuận miệng nói thôi."Natsu đem chút rượu cuối cùng rót hết vào ly của Bickslow tuy rằng trên mặt rất thần nhiên nhưng trong lòng đã bắt đầu nghĩ ngợi.

"nói như vậy hộp com kia của mình cũng chỉ có ba người chạm qua, nhân viên nhà hàng, Bickslow và Lisanna. Xem thái độ này của Bickslow căn bản là không biết gì mà ngay từ đầu mình đã hoài nghi Lisanna nhưng hiện tại xem ra, lúc giao hộp com thời gian quá ít căn bản không đủ để trộn thuốc vào và lại Lisanna dường như không có động cơ gì....."

Natsunhiều mày,"chẳng lẽ đây chỉ là một sự kiện ngoài ý muốn? Thực tế là nhà hàng kia xảy ra vấn đề, bọn họ dùng lúc bị dụng phải?" anh nhấp một ngụm rượu,"vẫn cảm thấy sự việc không đơn giản như vậy....."

Sau khi chai rượu được uống sạch sẽ, Natsu đứng dậy tạm biệt Bickslow đi thẳng đến phòng Lisanna.

Lisanna thấy Natsu cuối cùng cũng lại đây vô cùng cao hứng, nói chuyện cũng có chút không trời cháy. Từ nhỏ đến lớn cô luôn háo hức trong đám đông thì luôn giữ vị trí đứng đầu, chưa từng trải qua cảm giác hoảng hốt lo sợ như vậy. Chỉ có hôm nay, ngân ngân vài tiếng đồng hồ quả thực đã nếm đủ tư vị đứng ngồi không yên.

"Có vấn đề gì sao?"Natsu ngồi bên giường cô cầm ly nước Lisanna đưa trong tay nhưng không có uống

"Rất nhiều"Lisanna có chút ngượng ngùng cúi đầu,"Em cảm thấy từ lúc tốt nghiệp đại học rất lo là việc học tập."

"Em rất khá."Natsu đẩy mắt kính nói"Các bác sĩ khoa ung bướu đánh giá em rất cao."

Điều này thì Lisanna biết vừa rồi viện dưỡng gọi điện thoại cho cô hẳn huyền rất lâu khen ngợi khích lệ không hề che giấu. Nhưng mà cũng những lời này từ trong miệng Natsu nói ra cảm giác hoàn toàn không giống.

Lisanna mím môi ngượng ngùng cười,"Nào có tốt như sư huynh nói, đứng rồi chúng ta....."Lisanna nói đến đây bỗng nhiên dừng một chút, "Sư huynh, anh uống rượu?"

"Ừ".Natsu lên tiếng nghĩ lại lại nói thêm một câu, "Vừa mới uống cùng Bickslow."

"Vừa mới? Cùng Bickslow?"Lisanna đột nhiên giống như bị lừa thiếu mộng từ trên giường bật dậy không dám tin nhìn Natsu,"Anh vừa mới ở chỗ Bickslow?"

Con người của natsu híp lại, "Sao vậy có vấn đề?"

Tím Lisanna đập dồn đập, trước mắt như là từng con từng con sóng đen ập đến gần như muốn té xỉu trên mặt đất"không..... không phải..... Chỉ là..... sau khi anh ăn com sao lại không đi tìm em... mà là....."

"À..... Vừa đúng lúc hôm qua mua một chai rượu."Natsu nói dối,"Ăn com xong lại cảm thấy hơi nóng nên qua chỗ Bickslow uống rượu rồi ngủ một chút. Làm sao vậy?"

"Ngủ một chút....." Sắc mặt Lisanna trắng bệch, thân mình cũng phát run nhưng vẫn cố gắng che giấu sự bất thường, "không..... không có việc gì..... Chỉ là.... thấy sư huynh và Bickslow không mấy khi quan hệ với nhau....."

"Từ hôm nay trở đi thì có."Natsu nhếch môi cười đầy mắt tất cả đều là ánh sáng lạnh,"Được rồi nếu em chưa chuẩn bị câu hỏi gì, anh về phòng trước chắc là Lucy sắp về rồi."

Nói xong cũng không đợi Lisanna lên tiếng bước thẳng ra ngoài. Để lại một mình Lisanna ngờ ngác ngồi ở trên giường, nghe thấy tiếng đóng cửa đột nhiên ụp mặt lên giường khóc óa lên.

Trg phòng kai

akiko: zui ghê pà chần kia có của ở trg phòng ngồi đy vậy chơi *nằm lên giường* woa s giường cn nỳ êm wá z pa mẹ thiệt ko công = thý cháu mình dọn wa đây ở là cho phòng vip còn cn mình thì wăng sọt rác TT^TT

lisanna*mắt thâm vẫn như cn ma*: s khóc hoài z

akiko*hoàng sơ*: ÁAAAAA..... *dùng gối đập* ma ma pớ ng' ta cóa ma

lisanna*2 cục u trên đầu+wăng gối*: ma âu mà ma pé li đy nè

akiko: ra là pé li s nhìn thâm wa z

lisanna*khóc*: tại s tg lại cho bickslow và natsu "làm cái đó" z bickslow của li mà

akiko: s trí tưởng của pé li bay cao giống juvia z ko phải hù làm thui

lisanna*dùng khóc*: z s natsu lại ns.....

akiko: ns cho nghe *ns vào lỏ tai*.....

lisanna*mặt bt chuyển thành đỏ mặt*: h-h-hà s-s-s c-c-ó thể như z ko nghĩ 2 ng' họ lại *la to* chị mira oi em cóa tin ho.....

akiko*bị miệng*: đề ngày mai r' ns

lisanna: ở z thui pé li đi đy *suy nghĩ* gomen nha aki pé li phải trả thù nat ns đối li lrf li khóc mún sung mắt lun à và trả thù anh bickslow nữa bít chuyện mà giấu.

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đúng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Chap 32

akiko thý hình như hơi ít vote mong mina hãy vote nhều zò để cổ vũ tinh thần cho aki nha, arigatou goteimasu! *cúi đầu*

Ngày kế tiếp, Natsu đưa Lucy đi thăm thung lũng máy tính, đại học Fairy Tail thậm chí còn thuê một chiếc xe đi một vòng quanh bờ tây, Lucy còn thuận tiện mua quà cho bạn bè và ba cô nữa.

Mặt khác các bác sĩ đều coi bọn họ là người yêu cũng không quá kỳ rầy để Bickslow dẫn mọi người đi dạo ở khu vực gần khách sạn mà Lisanna không biết vì nguyên nhân gì, vẫn ở trong phòng gọi cũng không ra.

Natsu ở Magnolia nhiều năm như vậy đã sớm không còn cảm giác mới mẻ nhưng mà Lucy lại cảm thấy chỗ nào cũng mới lạ muốn đi khắp mọi nơi.

Hon nữa, khi bọn họ đến lễ Giáng Sinh vừa qua trên ngã tư đường vẫn còn lưu lại không khí Giáng Sinh vui vẻ, cây thông Noel cao lớn ban đêm lấp lánh ánh sáng hòa cùng bầu trời đêm trong sáng của Magnolia đẹp đến nỗi khiến người ta không thể dời mắt.

Cuộc sống của Lucy chưa từng thái lỏng như vậy, lúc còn đi học cô luôn phải cố gắng học hành, thi đó đại học không phụ kỳ vọng của ba. Mà sau khi đi làm cô lại muốn dốc sức kiếm tiền để lo thuốc men cho ba. Đây vẫn là lần đầu tiên cô có thể không chút lo lắng đi du lịch, tuy rằng chỉ có ngân ngân vài ngày nhưng cũng cho cô đủ những kỷ niệm đẹp.(akiko*mặt gian*: à chắc là chuyện đó chứ zẽ Lucy*đỏ mặt*: suy nghĩ bấy bạ đầu óc đen tối akiko: đen đó zò ời =.=)

"Bác sĩ Dragneel anh thật tốt"lucy nhận lấy quà năm mới natsu đưa cho là một túi chocolate lớn, cười đến cong cả mắt.

Natsu nghe vậy nhướn mày vừa quẹt thè vừa hỏi "Ủm, tốt thế nào?"

Lucy ôm trên người đủ loại đồ ăn vặt thật vặt và dành ra một bàn tay, vô cùng nghiêm túc lật úp các ngón liệt kê: "Anh cho em phòng ờ, đưa em đi chơi, mua chocolate cho em còn có....." cô đang giờ đến ngón tay thứ tư cả người bỗng nhiên bị Natsu kéo vào trong lòng, giấy tiếp theo mới đã bị người ta hung hăng hôn xuống.

Lucy đỏ mặt, ngay cả hô hấp cũng dừng lại,"gần đây bác sĩ Dragneel hay rất thích hôn mình. Mình muốn đẩy natsu ra nhưng vì trên người còn ôm đồ này nọ, không có cách nào khác rồi đành phải ở trước đám đông bị người ta hôn từ trong ra ngoài. Ngại quá"

"Thờ ơ!" Natsu thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của cô vì nín thở mà đỏ bừng nhéo nhéo vành tai cô thấp giọng nói.

Lucy vốn định thừa cơ hội này rút lui lại không biết vì sao, cơ thể giống như không chịu không chế của đầu óc nữa, ngoan ngoãn làm theo lời Natsu thậm chí còn không tự chủ vurun đầu lưỡi hôn lại Natsu một chút.

Không biết có phải cũng bị ảnh hưởng bởi bầu không khí coi mờ xùng quanh không, người luôn luôn thận thừng như Lucy cũng lớn mật không ít. Hôn xong thậm chí còn hơi thích thú,"Ủm..... Bác sĩ Dragneel đối với mình tốt như vậy để cho anh ấy hôn một chút hình như cũng không có gì quá lắm, dù sao..... Dù sao chuyện thân mật hơn cũng đã làm rồi....." (akiko: khoái thì ns đại để >////

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đương Người* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 33: Chap 33

akiko: cho aki gomen mina nha tại có cn bạn rất ưa là "tốt" nù aki đi chơi tưởng chừng nó bao mình nên mình ms chấp nhận đi chơi zì nó hết nguyên ngày nhưng khi tới nơi ms bit mình pị lừa và tiền ko cánh mà bay (T^T)

natsu: s ko cánh mà bay z

akiko*tức*: cái định mệnh ns z mà ko bit à zề nhà hỏi chế lu đi đg ỨC chế còn gặp thánh nat nữa

natsu*ngáp ngán ngáp dài*: bit ời ns z cho zui thui mà s ko ns "dm cho lẹ, định mệnh lâu thủy mẹ"

akiko: =,="

"Này, mỹ nữ cùng bọn anh uống vài chén chứ?" một tên đầu nhuộm đỏ rực đi đến trước mặt Erza cao thấp đánh giá nó một phen, trong lòng nhất thời trào lên hưng phấn,"thật sự là cực phẩm, khuôn mặt nhỏ nhắn này, dáng người này, chắc chắn, đúng là vạn dặm mới tìm được một!"

Erza đặt ly lên bàn, khoanh tay trước ngực nhướn mày, "Có bạn."

Tên kia nghe thấy lời này ánh mắt lướt qua Erza rồi nhìn vào bên trong ghế dài, chỉ liếc mắt một cái đã nhìn thấy Lucy mặc áo lông màu đỏ.

Lần da cô trắng nõn, mắt nâu trong veo, một thân màu đỏ mặc trên người cô không lòa loẹt điểm dứa, ngược lại tôn lên vẻ thanh tú, quả thực giống như búp bê tinh xảo vậy, tên kia liền rung động, ánh mắt suông sã quan sát hai cô, "Cả hai em luôn! Đến đây!"

Ánh mắt erza lạnh lùng, nó đến quán bar nhiều rồi cũng bởi vì khuôn mặt này mà gặp phải không ít rắc rối nhưng mỗi lần đều có thể bình yên vượt qua. Chuyện xấu xa như vậy nó cũng thấy rồi, người ngoài về mặt khiêm tốn không chừng cũng chỉ là thói quen cố gắng tạo dựng. Một đám người tuy rằng ăn mặc như chó nhà có tang trên thực tế chẳng qua là phát tính cảm thú thôi. Nó đã sớm thấy rõ.

Nhưng mà Lucy lại không giống nó, cô đơn giản là ngây thơ, tuyệt đối không nên ở trong đây bị đám người này làm dơ bẩn!

"thật có lỗi, tìm người khác đi! Chúng tôi phải về rồi."

"Mỹ nữ còn có tiểu mỹ nữ kia nữa, cho bọn anh một nữa đi uống một chén thôi." Tên kia không thèm để ý erza cự tuyệt, vẫn bộ đáng cột nhà như cũ.

"Các cậu còn đứng ngây ngốc ở đó làm gì? đi! Mang vài chén rượu ly đây!" nói xong, tên đó phát phát tay với nấy người phía sau, ý bảo bọn họ đi mua rượu.

Đám người phía sau cũng nghe lời, tên đó nói xong một đám lập tức đi nhanh tới quầy bar, Lucy nhìn mà run sợ, biết lần này gặp phải bọn họ lun mạnh rồi.

Sắc mặt Erza có phần không tốt vào thấy bộ dáng mấy người này thì biết là muốn dây dưa đến cùng. Nó hít sâu một hơi, nắm chặt tay Lucy vừa định mở miệng nói gì đó, chợt bên tai truyền đến giọng nam thân nhiên, "Người anh em này trước mặt giành lấy bạn gái người khác cũng không hay đâu."

Loke đứng đây đi đến bên người Erza để nó ngồi lên ghế dài bên trong, mình thì chắn trước người nó. Thân hình hắn cao lớn, bởi vì bình thường trên mặt luôn mang theo ý cười ôn hòa ngược lại sẽ làm người ta xem nhẹ phương diện này của hắn.

Lúc này vẻ mặt hắn bình tĩnh, trong mắt toát ra ý lạnh trên người tản ra hàn khí, không giận mà có uy, Erza nhìn mà ngạc nhiên,"Người như Loke lại có chút tương tự với Natsu....."

Tên tóc đỏ kia hơi kinh ngạc lập tức cười khan, "Tao còn tưởng là ai! thì ra là một tên trai bao!" hắn lộ vẻ khinh thường, quay đầu nhìn một tên đàn em đã mua rượu về, nói: "Nếu ngoan ngoãn thì bỏ của chạy lấy người cho tao bằng không....." hắn cao thấp nhìn lướt qua Loke lập tức hung hăng nói: "Đàn em của tao không ít người thích mày đâu!"

Loke hơi híp mắt trên mặt cũng không có biểu tình gì, giống như người bị vũ nhục không phải là hắn. Hắn liếc nhìn hướng của thấy bảo vệ quán bar đứng thẳng tắp như cũ giống như không hề thấy bọn họ đã xảy ra chuyện. '

'Xem ra là có chút quan hệ nhưng mà cũng chẳng sao, gần đây tâm tình mình không tốt mấy người này vừa đúng lúc dâng lên bao cát."

"Đừng sợ cứ chạy thẳng ra cửa."Erza lạnh lẽ nói với Lucy rồi lại đứng bên cạnh Loke vurun tay ra với tên kia, "Đưa rượu cho tôi."

Tên kia nghe vậy nhất thời vui mừng quá đổi vội vàng đem một ly chất lỏng màu lục nhạt đưa cho Erza,"Vẫn là vị mỹ nữ này rộng rãi!" hắn nhìn về phía Lucy ngẩng khí nhẹ xuống, "Tiểu mỹ nữ, nể mặt anh chứ!"

Erza hướng có nháy mắt ý bảo cô đừng nói. Không ngờ Lucy lại trực tiếp đi tới nhận một ly rượu, "Uống rượu xong sẽ để chúng tôi đi?"

Tên đó liền tục gật đầu, "Chỉ mời các em uống một chén thôi." Trong lòng lại cao hứng không thôi, "chỉ cần uống ly rượu này, có đi hay không còn phải tùy vào ta đây!"

Ánh mắt Loke hơi trầm xuống, "Lucy!"Erza ở bên cạnh vô cùng sốt ruột,"rượu này cũng không phải bình thường đâu! Nha đầu kia sao lại không nghe lời như vậy!"

"Tôi sẽ uống."Lucy hơi chớp mắt, lông mi vừa cong vừa dài giống như cây quạ nhỏ, khiến lòng tên kia ngứa ngáy lên tục nói: "Ừ ừ uống đi!"

"Tôi không thích màu lục!"Lucy bữu môi ghệt bỏ liếc liếc mắt nhìn tên kia một cái trực tiếp đẩy hắn ra phía sau đám người, "Tôi muốn đổi màu khác!"

Tên kia bị cô liếc mắt một cái xương cốt đều mềm nhũn, đừng nói là đổi ly rượu cho dù là đổi chỗ kia cũng không thành vấn đề.

"Được được! Thích loại nào thì uống loại đấy!

Lucy nắm chặt ly rượu kia trong tay đi tới một chút còn thật sự chăm chú quan sát ly rượu trong tay đám người kia, giống như đang nghiêm túc lựa chọn. Khi đi đến người cuối cùng bỗng nhiên mắt sáng bừng, trực tiếp cầm lấy ly rượu màu lam kia, "Tôi thích cái này! Erza, Loke mau nhìn xem, rượu này thật đẹp!"

Erza gạt mình như hiểu được ý của Lucy tóm áo Loke bước qua, "Đưa cho tôi một ly!"

Tên kia thấy Lucy và Erza phối hợp như vậy nhất thời vui vẻ, "Được, được! Muốn bao nhiêu thì có bấy nhiêu!"

Mỹ nữ yêu cầu nên thỏa mãn, huống chi hai mỹ nữ này lại sắp là của hắn! Hắn nhìn Erza lại nhìn Lucy, mặt hơi đỏ lên, hô hấp càng ngày càng dồn dập, quả thực hận không thể nắm cổ hai cô đồ thẳng rượu vào!

Nhưng mà nhìn Loke ở đây thật chúrog mắt, tên kia trong lòng bực bội, trực tiếp đuổi chân đá Loke một phát, "Mẹ kiếp! Sao còn chưa cút!"

Trong khoảnh khắc trên chiếc quần sáng màu của Loke liền in một cái dấu chân xấu xí. Bước chân hắn dừng một chút, chậm rãi quay đầu lại con người đen như mực nhìn chằm chằm tên kia, "Mày đá tao?"

Tên kia bị hắn nhìn như vậy nhất thời toàn thân phát lạnh. Cảm thấy không thể chịu đựng nổi,"thật sự là tà ma, không phải chỉ là một tên trai bao sao!"

"Ông đá này đó rồi sao!" trên mặt tên kia nổi lên hung ác, "Chính là nhìn mày không vừa mắt, thế nào?" nói xong nâng chân lên, bộ dáng kia dường như còn muốn đá Loke một phát nữa!

Thần minh Loke chợt lóe tránh khỏi chân hần ta nhìn lại phía sau thấy Lucy và Erza đang phản tấn đấm người kia liền không hề có kỵ, la nhẹ một tiếng, "Chạy!" Liền nắm tay trực tiếp đấm bụp lên mặt tên kia.

Một quyền này của hần vô cùng mạnh mẽ tên kia bị đánh "hự" một tiếng, nghiêng ngả lao đảo lúi lọi sau vài bước, bụm mặt máu đỏ thấm từ kẽ ngón tay chậm rãi chảy xuống.

Cùng lúc đó, Lucy luôn luôn ngốc nghếch lại trực tiếp đoạt lấy ly rượu trong tay Erza hát lên tên đàn ông gần nhất kéo Erza chạy ra ngoài.

Loke quật ngã một tên cũng không nhìn lại thấp người tránh thoát một quyền của tên đằng sau, lấy hần che chắn trước người mình lại vung quyền hướng về tên tiếp theo.

Loke từ lúc nắm đã bắt đầu luyện Taekwondo cho dù ở Magnolia cũng không quên luyện tập, huống hồ những tên này đã sớm say khướt hơn nữa nhìn trong đó có vài tên đồng tử lỗi ra, đúng là biểu hiện hút thuốc phiện làm sao có thể ngăn được hần!

Tinh thể hoàn toàn là nghiêng về một phía, giống như hiệu ứng Domino trừ tên nhuộm tóc đỏ kia rất nhanh chóng, mấy tên còn lại đều nằm rạp trên sàn kêu rên đau đớn ngược lại tỏ thêm cho bầu không khí bạo lực một chút buồn cười.

Loke thần nhiên nhìn thoáng qua đám người kia, một cước đá văng một tên bên chân, lau mồ hôi trên trán mấy cẳng nhẵn lại. Tuy rằng đánh một hồi như vậy nhưng cảm xúc tiêu cực trong lòng vẫn không giảm bớt, hiện tại trong lòng hần vô cùng khó chịu cần phải về nhà nghỉ để dịu tâm trạng một chút không có thời gian truy cứu.

Nhưng ngay trong nháy mắt hần nhấn chân định đi ra ngoài đột nhiên cảm giác lờ lờ, Loke chỉ cảm thấy một trận gió lạnh đằng sau đánh úp tới, hần dựa vào cảm giác nghiêng người sang bên cạnh nhưng vẫn không kịp, cái trán tê rần máu từ từ chảy xuống khóe mắt trước mặt liền mờ hồ.

"Mày đi chết đi!" Bên tai truyền đến tiếng quát tháo dữ tợn của tên kia, Loke nhắm đôi mắt dính máu nhưng vẫn đưa tay chuẩn xác tóm được cổ tay tên đàn ông tóc đỏ, hung hăng bẻ xuống chỉ nghe một tiếng hét thảm thiết, cổ tay tên đó lập tức bị bẻ gãy.

Loke giống như mặt trắng bị một đám mây đen che phủ, chặn lại toàn bộ ánh sáng trong trời chỉ còn lại thế giới đầy âm u lạnh lẽo, ánh mắt nhìn tên kia giống như đang nhìn một xác chết.

Có Loke ở phía sau chống đỡ, Erza và Lucy dễ dàng chạy ra cửa.

Bàn tay nhỏ bé của Lucy lạnh lẽo, lòng bàn tay ướt mồ hôi nắm chặt tay Erza ra đến cửa cũng không buông ra, nếu tính tế cảm nhận có thể nhận thấy cô còn hơi phát run.

"Lucy không sao đâu đừng sợ."erza ôm lấy lucy vỗ vỗ lưng cô, "Đừng sợ.... đừng sợ... chờ Loke đến đây chúng ta sẽ về nhà."

Lúc ở quán bar lucy cố gắng bình tĩnh đến lúc này thì rốt cuộc không kiềm chế được nữa sau lưng ướt đầm mồ hôi lạnh, nghĩ lại từng chút từng chút mà sợ, "về sau cậu đừng đến chỗ này nữa."

"Mình biết rồi... mình biết rồi."nó vội vàng đồng ý, "không bao giờ đến đây nữa."

Đang lúc hai người ở trong đêm lạnh run rẩy ôm nhau, Loke bước tới, hần dùng tay ôm trán khỏi phục lại bộ dáng ôn hòa bình thường, "đi thôi."

Erza vừa thấy hần, nhất thời hơi hoảng kêu lên, "Anh bị thương, đi bệnh viện đi!"

Lucy nghe vậy cũng nhìn sang Loke lập tức hoa mắt vầng đầu, lúc này trên mặt Lpke đều là máu, cô sợ mũ không dám nhìn lâu chỉ có thể bắt buộc chính mình quên đi cảnh tượng vừa rồi, tháo khăn quàng cổ của mình xuống nhắm mắt băng vết thương lại cho Loke, "Phải đi bệnh viện! Miệng vết thương của anh gặp gió phải tiêm vắcxin uốn ván!"

Không khí khẩn trương đã qua đi, Erza khỏi phục lại bộ dáng bình thường, "Ai da, không nói thẳng là muốn gặp bác sĩ Natsu tâm sự ngượng ngùng gì chứ."

Lucy liếc có một cái, "không phải như vậy!"

Erza không buông tha cô, "Vậy là như thế nào?"

Lucy mở cửa xe thật cẩn thận đỡ Loke ngồi ở ghế lái lo lắng hỏi lại, "Anh thật sự còn có thể lái xe?"

Loke nhìn cô cười trong mắt ôn nhu như nước, "Yên tâm đi Lucy, không thành vấn đề."

Lucy gật đầu, lúc này mới đi đến chỗ lái phụ ngồi quay lại nhìn erza nói "Hồi còn nhỏ, nhà mình nuôi một con trâu nhưng mùa đông năm ấy kéo cối xay bị xay xát, sau đó gặp phải gió lạnh cuối cùng bị uốn ván."

"Phụt hahaha", erza nhận không được trực tiếp cười thành tiếng, "trâu? thực phục cô bạn mình có thể vô tư nói ra như vậy!"

Loke nhất thời dờ khóc dở cười,"lucy dám so sánh mình với con trâu". hần đập chân ga, chạy thẳng đến bệnh viện trung tâm

"Để em gọi điện thoại cho Natsu" Lucy lấy điện thoại ra tìm số của Nats,"Hôm nay anh ấy đi bệnh viện nhưng mà không biết bây giờ còn ở đó hay không."

Loke nắm chặt tay lái, định lên tiếng cuối cùng vẫn trầm mặc không nói chuyện.

Lucy gọi hai lần, bên kia vẫn tắt máy cô buồn điện thoại, "không biết tại sao anh ấy lại tắt điện thoại." cô ngừng một chút mới tiếp tục nói: "Nếu không, tìm bác sĩ Strauss? Nhưng mà em không có số của cô ấy."

"không cần."Loke thừa dịp đèn đỏ quay đầu sang, "không phải vết thương gì lớn chỉ là bị miếng thủy tinh làm xước một chút mà thôi tìm một bác sĩ trực ban băng bó là được."Lucy còn hơi lo lắng, "Nhưng nếu để lại sẹo thì làm sao?"

Lucy khẽ cười, "sẽ không..... không có việc gì."

Ba người đến bệnh viện, miệng vết thương của Loke quả nhiên không có vấn đề gì lớn, vết xước cũng không sâu, không cần tiêm, chỉ là chảy hơi nhiều máu nhìn dọa người mà thôi

Về phần lưu lại sẹo, phải phụ thuộc da của từng người thôi

Lucy hỏi bác sĩ về chuyện uốn ván cuối cùng Loke vẫn tiêm một mũi phòng uốn ván bị erza cười một trận thỏa mãn, lúc này mới ra khỏi bệnh viện.

Đã hơn chín giờ, Loke đưa Erza về nhà trước sau đó đến Lucy. Đến dưới lầu, Lucy muốn Loke đi lên ngồi một chút,"nếu Natsu ở nhà, còn có thể thuận tiện gặp mình"

Loke suy nghĩ một chút rồi cười đồng ý cùng Lucy đi lên lầu.

Kết quả Natsu không biết đi đâu không thấy ở nhà. Lucy than thở một câu đưa Loke một ly nước ấm lại vào phòng tắm cầm khăn lông ướt để hần lau vết máu trên mặt bằng không có cần bàn là không dám ngừng đầu nhìn hần.

Loke muốn cầm lấy ly nước nhưng mà làm cách nào cũng không cầm được thấy Lucy kinh hãi nhìn tay hần, liền cười khổ giải thích: "Vừa rồi lúc đánh nhau hình như hai tay đều bị thương thật phiền phức."

"Nhưng mà.... nhưng mà không phải mới vừa còn tốt sao? Anh còn lái xe?"

Loke xoay xoay cổ tay, mười ngón tay gật gật nhưng lại không thể nắm thành quyền, "Vừa rồi có khả năng bị tê cho nên không có cảm giác, hiện tại tay trống không ngược lại lại không tốt."

Đôi mắt hần ôn hòa nhìn chăm chăm Lucy trong giọng nói lại mang theo một chút ủy khuất, "Lucy có thể phiền em giúp anh lau mặt không?"

"A, không phiền."Lucy ngồi dịch lại gần người hần nhận lấy cái khăn mặt có chút ngượng ngùng nói "Em sợ máu không dám nhìn anh, nếu lát mạnh tay anh đừng để bụng."

Loke mỉm cười, "không sao."

Natsu sắp xếp lại nội dung cuộc hội thảo, chỉnh sửa thành một tập tư liệu giao cho viện trưởng, viện trưởng xem xong cực kỳ vui vẻ, trực tiếp làm ông chủ mời đoàn bác sĩ đi ăn cơm mời rượu khen ngợi một hồi mới thả bọn họ về nhà.

Lisanna vốn định nghỉ xe Natsu lại bị Natsu nhét vào trong xe Bickslow nhìn sắc mặt Lisanna thoáng trầm xuống, lúc này Natsu mới cảm thấy trong lòng giải tỏa không ít.

"Mình quen biết Lisanna đã gần mười năm nhưng không thể ngờ cô ta lại làm ra chuyện như vậy với mình! Nếu ngày đó mình thật sự ăn phần cơm trộn thuốc kia như vậy nói không chừng bây giờ mình đang chuẩn bị kết hôn với Lisanna!"

Nghĩ đến đây, Natsu bỗng rùng mình, đêm nay hần uống chút rượu hơi quá chén, lúc này đã có phần say say.

Suy nghĩ không chịu không chế, động một chút là nghĩ đến bộ dáng Lucy khi đó, càng nghĩ cơ thể lại càng nóng.

Anh ra khỏi thang máy, lấy chìa khóa ra mở cửa khóa miệng nhện không được hơi nóng cong lên,"cô không kia ngày mai không phải đi làm nói không chừng đêm nay còn có chút phúc lợi."

Chìa khóa trong tay xoay xoay, cửa chống trộm liền răng rắc một tiếng mở ra, cảnh tượng đập vào mắt anh lại làm cho lửa nóng trong lòng phụt bốc lên nguội lạnh, Lucy đang nghiêng người giúp Loke lau mặt, từng chút từng chút vô cùng dịu dàng mà Loke trong mắt mang theo ý cười nhìn Lucy trên mặt đều là thương yêu.

Tức giận nháy mắt trào lên như sóng dữ, ánh mắt Natsu lạnh lẽo, sắc bén giống như dao mổ laser quét qua hai người, anh nắm chặt chìa khóa lạnh lẽo, từng bước đến chỗ bọn họ từng câu từng chữ như rít lên, "Hai người đang làm cái gì vậy?"

trg phòng akiko

akiko: nỳ mina cóa mún chơi ns theo vắn ko.

mina: chơi lun ai ns ko đc thì phật cái j'.

akiko: nếu mina thua thì chịu toilet trg nhà tui 1 tháng và ngược lại.

mina: ô kê cn đề bắt đầu aki trc.

akiko: cười là bản năng, s ns thử coi.

mina: lẳng nhăng là bản tính.

erza*tay dễ cầm*: đeo kính là thời trang

lucy: hờ hang là phong cách.

natsu*ăn chuối*: cái j' đy ta cái j' đy... *vút vò chuối* a nghĩ ra r' nghe cho kĩ nghe chưa ko nghe là mất cơ hội rắng chịu.

mina: ns lẹ đi.

natsu: hôi nách ms là dân chơi.

sau khi nghe thánh nat ns xg thì akiko đg uống nc pị sặc, chuy erza ăn bánh kem dâu thì pị nghẹn, mira đi ko nhìn lọt xg cống và chế lu thì trượt vò chuối té cầu thang do ai đó quăng bừa bãi.

akiko*còn sặc*: khụ khụ lẩn s chơi khụ khụ ko cho thánh nat khụ khụ chưa nữa khụ khụ.

mn: ừm

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đáng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Chap 34

"Anh đã về rồi."lucy giống như nghe trong giọng nói của natsu hơi ki lạ quay đầu nhìn anh một cái, động tác trên tay vẫn không có ngừng.

"Hi, Natsu."Loke vẩy tay chào Natsu nụ cười trên mặt càng thêm sâu, đôi mắt ôn nhu cúi xuống nói " Lucy em cần thận quá."

Lucy có chút ngượng ngừng sờ sờ mũi cảm lấy khăn trên mặt Loke, "Anh cũng là vì giúp chúng tôi thôi, xong rồi lau đã sạch có muốn lau thêm nữa không?"

"Không cần."Loke nhìn cô lắc đầu "Vất và cho em rồi."

"Chuyện nhỏ ấy mà."

Natsu đứng một bên nhìn hai người kia cứ như vậy coi anh trở thành người vô hình, không coi ai ra gì trở chuyện, một người cảm ơn một người khách khí quả thực thân thiết vô cùng.

Trong lòng đột nhiên sục sôi cảm giác hờn dỗi, sắc mặt anh trầm xuống, mặt mày lạnh như băng, lửa giận tích tụ trong lòng chỉ vịn sức chờ phát động, hận không thể tóm lấy Lucy trực tiếp đem cô nhốt vào phòng ngủ nhưng rốt cuộc vẫn là nhịn xuống.

Chỉ lạnh lùng nhìn Loke hỏi: "Sao lại thế này?"

Trên trán Loke quần băng gạc vô cùng bắt mắt chỉ cần hần không mù liếc mắt một cái là nhìn thấy.

"Đánh nhau một trận mà thôi."Loke đưa tay sờ sờ cái trán của mình đáy mắt đen trầm sâu kín giống như đáy biển tĩnh lặng vậy.

Natsu hơi lo lắng cảm lấy cánh tay Lucy đem cô túm lấy bên cạnh mình chỉ vào phòng tắm, "Đi tắm đi ở đây không cần em nữa."

"Được. Hai người nói chuyện nhê". Lucy lên tiếng rồi đi vào phòng ngủ thay quần áo. Đêm nay sợ đến ra mồ hôi lạnh hiện tại trên người dính nhớp, không thoải mái cô đã sớm muốn tắm rửa.

Đợi cho bóng dáng của Lucy biến mất ở trong tắm mất lúc này Natsu mới thu hồi ánh mắt, nhửu mày nhìn Loke "Sao cậu lại thế này?"

"Tôi nay hơi không khồng chế được."Loke hít sâu một hơi, mặt nạ ôn hòa trước mặt Lucy nháy mắt biến mất, khuôn mặt anh tuấn bởi vì ánh mắt thâm trầm mà có vẻ vô cùng lạnh lẽo dưới ngọn đèn làm người ta nhìn sợ hãi "Hơn nữa tôi sắp không chịu được rồi."

Natsu ngồi xuống bên cạnh Loke đưa tay lấy ở dưới bàn trà một hộp kẹo cao su, "Này"

Loke cầm 1 viên phồng vào miệng, hung hăng ăn vài viên nữa mới nói: " Cách dời lực chú ý này sớm đã không có hiệu quả rồi nên đi", Hần bực bội cao thái dương nháy gật gật, "Chờ cho Lucy đi ra tôi sẽ về"

"Giờ về đi"Nasu túm áo Loke kéo hắn đứng lên khỏi sofa, lạnh lùng nhìn hắn mới mong phun ra lời gần như bạc tình, "Lập tức! Về lập tức!Tôi tiễn cậu!"

"Cảm xúc hung bạo của mình nếu bùng lên thì chỉ muốn tìm cái gì đó để phát tiết bằng không hậu quả thật không thể tưởng tượng nổi! Nếu cứ tiếp tục ở chỗ này chỉ có thể hại bạn mình."

Loke "hừ" một tiếng, khỏe miệng nhếch lên một độ cong tàn khốc"Natsu thu hồi kế hoạch này của cậu đi! Cậu nghĩ tôi không nhìn ra quan hệ thật sự của cậu và Lucy sao?"

Huyệt thái dương của Natsu nháy đùng, ánh mắt phút chốc sắc nhọn chia về Loke không quan tâm tới ánh mắt kim châm của anh, tiếp tục nói: "Tôi hiểu rõ tình trạng của mình." Nói tới đây, hắn có chút khó khăn thờ hồn hèn vài hơi, hung hăng dậm ngực vài cái, "Có nhớ tôi từng nói với cậu thích một người không, hôm nay tôi nói cho cậu biết người đó chính là Lucy Heartfilia."

Natsu đẩy kính mắt, hai tay dút vào túi thần thể thon dài thẳng tắp, giống như một lưỡi dao tuốt ra khỏi vỏ kiếm, "Cô ấy là bạn gái tôi."

"Đây là cách nghĩ từ một phía của cậu" Hai tay Loke nắm chặt thành quyền "Tôi tuyệt đối không từ bỏ! Chờ xem!"

"Tùy cậu."Natsu mỉm môi. Ánh mắt cùng Loke đối chọi một chút cũng không nhường.

"Hai người đứng đó làm gì vậy? Sao không ngồi xuống?" Vừa lúc đó, Lucy ôm áo ngủ đi qua phòng khách chen vào một câu.

Loke nghe thấy tiếng của cô lập tức thu hồi biểu tình âm trầm trên mặt, chẳng qua biến đổi có chút mau, trong khoảng thời gian ngắn về mặt thậm chí có chút dịu tợn, thật khó khăn điều chỉnh tốt lúc này mới ôn hòa quay đầu lại nói " Lucy anh về trước có thời gian cùng ra ngoài chơi."

Lucy cân bản không biết một màn phát sinh vừa rồi, gật đầu đáp "Được đến lúc đó gọi điện thoại cho em nhưng mà tay anh thế nào rồi?"

Loke nghe vậy ý cười trên mặt càng nồng đậm, "Không thành vấn đề." Nói xong hắn hơi nghiêng đầu ở góc độ Lucy không thấy được giống như liếc Natsu một cái, lúc này mới cầm chìa khóa xe rời khỏi nhà Natsu.

Tâm tình của natsu bây giờ không tốt, tính cách anh lãnh đạm trầm ổn không thích cái gì cũng không nói ra, thường thường chỉ đặt trong lòng mà suy nghĩ nhưng sau khi uống rượu xong lại muốn giải tỏa rất nhiều điều.

Chân dài sai bước đến trước mặt Lucy cân cô lại "Tôi nay có chuyện gì?"

Lucy nghe vậy cũng không giấu diếm đem chuyện tối nay ở quán bar kể hết, giọng điệu đều là khen ngợi Loke, cái gì mà thực đàn ông, thực ôn nhu, về mặt Natsu càng nghe càng lạnh giá, gần như ghen tuông đến phát điên.(akiko: lucy là đồ ngốc mà s chế ngọc cái j' ko ngọc lại ngọc về mặt tính cảm z T^T)

"Minh và cô ngốc ở cùng một chỗ trong khoảng thời gian dài như vậy, chuyện gần như thần mật đều đã làm mình thích cô, luyện tiếc cô, thứ tốt nhất có thể mình cũng muốn dành cho cô nhưng tất cả không bằng một góc của Loke!"

Natsu lấy tay đỡ trán chỉ cảm thấy người rét run tâm lạnh hoàn toàn.

"Từ khi mình cảm thấy mình thích cô mình đều làm mọi thứ mà cô thích hay mình ám chỉ còn không rõ ràng? Cô vẫn như cũ làm một bộ dáng ngờ ngác ngáy ngốc, không đồng ý cũng không quan tâm. Có đôi khi mình thậm chí còn nghĩ hay nói thẳng ra nhưng rồi cuộc vẫn không có cách nào mở miệng nhưng...."

"Không phải không có dũng khí, cũng không phải không dám mà sợ mất đi...."

"Hiện tại cô có thể không hề khúc mắc ở chỗ này là bởi vì thỏa thuận giữa hai người nhưng nếu thả lợ xong cô không chấp nhận muốn chuyển đi thì làm sao bây giờ?"

Khó khăn lắm mới có được cơ hội gần gũi có như vậy nào dám đi phá hư. Lúc bắt đầu đến bây giờ, mỗi bước đi anh đều dụng tâm như vậy, không giám cách cô quá xa cũng không dám thân cận quá gần. Sợ kinh hãi cô làm phiền cô.

Cô có chút ngốc thậm chí ngốc đến nỗi u mê. Hắn có thể lừa cô chủ động hôn hắn, có thể lừa cô cùng hắn ở một chỗ còn có thể lừa cô cùng hắn đi Magnolia.

Nhưng mà tâm của cô ở đâu? Hắn phải làm sao mới lừa được?

"Anh nói em không được gần gũi Loke quá, em không nghe sao?" Natsu cúi đầu gất gao chế trụ ánh mắt Lucy, ngón tay lạnh lẽo xoa mặt cô gần như nghiền răng nghiền lợi nói: "Nhìn xem, em không nghe lời còn nói tốt cho cậu ấy như vậy."

Lucy không hiểu được ý trong lời anh chỉ cảm thấy Natsu hơi bá đạo một chút, cô đã tận lực tránh tiếp xúc với Loke nhưng mà quả thì không thể không đưa. Lập tức liền lui về phía sau vài bước, né tránh tay anh, "Em chỉ đi tặng quà cho anh ấy thôi."

"Đưa quà gì? Cậu ấy có thiếu cái gì? Phải cần em tặng sao!" Natsu thấy cô né tránh, lừa gần trong mắt càng sâu, chất cồn đem vài phần lý trí còn sót lại đều thiếu rụi sạch, "Không phải em muốn tìm cơ đi gặp cậu ấy? Có phải không?"

"Thật chẳng hiểu anh ta ra làm sao cả, phát hỏa gì với mình chứ!" Tinh cách Lucy hiển lộ lại hơi ngốc không mang thù, dường như sẽ không bao giờ giận nhau với người khác nhưng mà giọng điệu Natsu giống như chất vấn lại thật sự làm cô đau lòng.

Cô định mở miệng giải thích, nói những lời này đều là oan cho cô, cô không nghĩ muốn gặp Loke nhưng mà miệng chậm chạp lại không dám ở trước mặt Natsu đang nổi nóng chống đối anh chỉ có thể áp ứng không mở miệng, cuối cùng người được mùi rượu trên người Natsu chuẩn bị nửa ngày rồi cực sắp xếp được một câu, "Na... Nat... Natsu anh uống say rồi em đi làm cho anh một chén canh giải rượu."

Quả thực giống như một quyền đánh vào, Natsu dự định tiếp tục chất vấn cô lại bị Lucy nhét lại toàn bộ vào trong bụng, lên không được xuống không xong, nghẹn đến bực mình.

Lucy đợi vài giây thấy Natsu không nói lời nào, mắt to lúng liếng liếc mắt nhìn anh rồi rón rén hướng phòng bếp bước một bước, lại một bước..... Mắt thấy cách Natsu một thước rồi còn chưa kịp vui sướng đã bị một bàn tay to đuổi ra bắt trở về.

Natsu nhướn mắt, trực tiếp đẩy cô tới số pha trong con người đen chột lóe sáng rồi biến mất. Liền sau đó cơ thể hơn phần nửa sức nặng đều đặt ở trên người Lucy, "Chóng mặt quá."

"Đừng là uống rượu rồi", Lucy nhanh tay đỡ lấy anh cũng bất chấp mà tức giận quở trách nói: "Tư lượng không tốt còn uống như vậy, thật là..... may mắn ngày mai không phải đi làm, nếu không buổi sáng đầu đau đầu xem anh làm thế nào!"

Cô vừa đỡ Natsu đi vào phòng ngủ vừa dặn dò: "Về sau không được uống nhiều như vậy nữa, " Dừng lại nhỏ giọng than thở một câu, "rõ ràng vừa rồi còn bình thường....."

Natsu hí híp mắt, bỗng nhiên vòng tay ôm lấy thất lưng của cô ôm chặt cô vào lòng, cúi đầu định hôn Lucy kết quả lại bị Lucy nhìn ra ý đồ, nghiêng đầu né tránh nụ hôn liền rơi lên má cô.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô phát sốt, trái tim đập bùm bùm, yếu ớt nói: "Natsu anh uống say rồi."

Natsu không trả lời đưa tay gạt mặt cô, không cho cô lộ xôn lãn này rồi cực được như ý nguyện hôn được đôi môi mềm mại của cô, cô nói anh uống rượu, vậy anh liền say cho cô xem! Cô không thích anh vậy anh sẽ khiến cô phải thích anh!

Đợi cho cô dần dần có thói quen cùng anh thân mật, thói quen hôn anh, anh không tin cô còn thoát được!

Natsu gật gao giữ lấy Lucy ngấm môi của cô trần trọc mướt vào, nếu anh đoán không sai, lần này thời gian Loke ổn định cảm xúc khẳng định rất lâu, đợi đến khi đó..... Tay anh chậm rãi ở trên lưng Lucy vuốt ve, anh đã sắp cùng cô đi gặp cha mẹ rồi vậy còn sợ gì nữa!

Lucy bị người ta đè xuống hưng hăng hôn một hồi cuối cùng lại ngốc nghếch đi phòng bếp làm cho người ta một chén canh giải rượu, giống như một cô vợ nhỏ phục vụ chồng xong xuôi mới một lần nữa ôm áo ngủ đi vào phòng tắm.

Sáng hôm sau, may nhờ canh giải rượu của Lucy Natsu thức dậy cũng không cảm thấy đau đầu. Ăn sáng xong, Lucy chiếm lấy phòng tắm giặt quần áo, Natsu liền mở máy tính lên mạng xem tin tức địa phương, cầm chuột đi đi một chút dừng lại ở một tin phía trên:"Khoảng tám giờ tối qua, tại quán bar Beauty trên đoạn đường đang thi công, một người đàn ông đã đá thương một đám thanh niên lêu lổng, người nghiêm trọng nhất bị gãy hai xương sườn có dấu hiệu chảy máu nội tạng đã được đưa vào bệnh viện địa phương cấp cứu."

"Lucy hôm qua bọn em đi quán bar nào?" Natsu hướng về phía phòng tắm hỏi Lucy.

Lucy vừa chà quần áo vừa trả lời Natsu, "Beauty!"

Mà bên kia, từ lúc Loke có sắc mặt tối tăm trở về nhà, bà mẹ hắn chỉ biết cảm xúc con mình lại không khống chế được.

Loke tự nhốt mình trong phòng, buông rèm cửa sổ thật dày xuống, một chút ánh sáng cũng không lọt, trong phòng gió tay không thấy năm ngón tối tăm mà khủng bố. Hắn cứ như vậy ngồi ở trên giường không nhúc nhích, cả người âm u.

"Ba nó.... vậy.... vậy phải làm sao bây giờ?" Mẹ loke đứng ở ngoài cửa, kinh hồn bạt vía nghe tiếng quặng đồ đạc trong phòng nước mắt thì nhau lẫn xuống.

"Đề con tự điều chỉnh đi!" bà hắn thở dài ôm vò vào lòng, "Yên tâm đi, con nó chính là bác sĩ tâm lý.""Sự kiện kia đã trôi qua nhiều năm như vậy nhưng mà con trai vẫn không thể thoát khỏi bóng ma của nó, thậm chí vì điều này mà đi học tâm lý, kết quả lại chỉ có thể giúp đỡ người khác mà với chính mình thì một chút biện pháp cũng không có, không còn cách nào khác hay sao?"

Mẹ hắn gặt đầu tựa vào vai ông khóc không thành tiếng.

----- Trg phòng akiko:

mira*cắm vít lồng*: lucy, natsu, erza, gray mấy ng' tính về s

lucy*quẹt lên quẹt xg*: nhìn cái nỳ đc nà

natsu*quẹt wa quẹt lại*: cái nỳ ms đẹp

erza*về từa lra*: z ms đẹp

gray*về lu xu bu*: no no no cái nỳ nhìn đẹp hơn

mira*về 1 đường dài*: cái nỳ đẹp hơn

wendy: mấy anh chị dg ln' j' z

mina: vẽ khuôn mặt trừu tượng

wendy*mắt sáng*: em nhìn coi nữa *chạy lại*

mina: đẹp hok.

wendy*nhịn cười*: thì ra là vẽ lên mặt aki khi aki đi ngủ à mà cây vít lồng đó trúi ra ko z.

mina: yên tâm đề chỉ cần dùng nc là ra liền.

wendy*lấy vít lồng*: để em thử *quẹt lên bảng r' bôi +mô hôi đảm đĩa* anou hình như mina cầm lộn vít lồng r' mấy cây mina dg là chùi ko ra đấy.

mina*hoảng*: ềhh ln' s dy *chạy* tụi chị có việc r' đi t're nhà.

wendy*chạy*: mình cx trốn lun chứ aki mà hui lắm mình thì mình cóa nc chết chắc.

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đứng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook_Full\(cham\)Net](http://Ebook_Full(cham)Net).

Chương 35: Chap 35

Ngày hôm sau, Lucy và Natsu đều không đi làm liền cùng nhau về Dragneel gia thăm bà Lena. Hai người đã vài ngày không về nên bà Lena cực kỳ vui vẻ.

Gần đây bà cảm thấy rất nhàm chán nên đăng ký học một lớp nấu món ăn Pháp thấy Lucy và Natsu về lập tức xoắn tay áo vào phòng bếp muốn thể hiện tay nghề.

Khả năng nội trợ của Lucy không tệ lại hiếm khi có hứng thú với việc nấu nướng liền đi theo bà Lena vào phòng bếp cũng muốn học làm đồ ăn Pháp.

Natsu thấy hai phụ nữ trong nhà đều hứng thú bưng bưng cũng không quấy rầy hai người đi lên lầu gọi điện thoại cho ba Loke hỏi bọn họ tình hình của Loke. Biết được suốt đêm hẳn bay tới miền nam liền yên lòng.

"Còn có thể kiểm chế được tự mình đi xa thì thấy tình huống của hẳn cũng không nghiêm trọng lắm"

"Muốn làm món trứng trắng nằm ngon phải dùng chảo đồng, dầu cần đun nóng 2-3 lần trước khi cho trứng vào thì phải làm nóng chảo cho bốc hết hơi nước mới được." bà Lena cảm cán chảo vừa thuần thực lấy một thìa bơ cho vào vừa giăng giải cho Lucy.

"Cần phải chú ý nhiều tới như vậy à!" Lucy than trời trách đất mắt to cũng không chớp nhìn chăm chăm động tác của bà Lena âm thầm ghi nhớ các động tác của bà.

"Đương nhiên." bà Lena cười cười, "Hôm nay cho con nếm thử tay nghề của bác!" nói xong bà nghịch ngợm mắt hướng về Lucy chớp chớp mắt, vẻ mặt yêu thương.

Lucy từ nhỏ đã không có mẹ, bà Lena tính cách hiền lành đối xử với cô lại vô cùng thân thiết, đó là tình mẫu tính dịu dàng mà bà cô không thể nào cho cô được, Lucy ra sức gặt đầu trong lòng lại bỗng nhiên chua xót."Có mẹ thật là tốt, Natsu thật hạnh phúc." Lucy có khuôn mặt nhỏ, đôi mắt lại to nâu lúng liếng giống như hạt nho tươi mới đặt trên khuôn mặt trắng nõn kia quả thực là đáng yêu muốn chết.

Bà Lena nhìn bộ dáng cô chăm chú học hỏi, trong lòng vô cùng ngứa ngáy thật vất vả thừa dịp chờ lúc trứng trong chảo liền nheo nheo khuôn mặt nhỏ nhắn của Lucy một phen, đến khi đã tay rồi lúc này mới cười tùm tùm nhìn Lucy nói, "Lucy, dạo này ở cùng Natsu thế nào? Có cãi nhau hay không?"

Lucy vội vàng lắc đầu, "không có, không có! Natsu tốt lắm"

Bà Lena đảo mắt, "Hai đứa ở cùng một chỗ thật sự không có va chạm sao?"

"không có ạ." Lucy nghĩ qua nghĩ lại còn nghiêm túc nói: "Tình tình Natsu rất tốt, không ăn kiêng, ách..... không giận đối vô cớ, anh ấy..... anh ấy đối xử với cháu cũng tốt lắm." nói xong câu cuối cùng cũng không biết nghĩ đến cái gì, mặt lại đỏ lên.

Về mặt bà Lena sâu xa từng bước dụ dỗ, "Chỉ như vậy thôi sao?"

"Chỉ như vậy thôi? Tốt lắm mà không cần trả tiền thuê nhà, tiền điện nước cũng không cần lo, tuy rằng..... Natsu có ăn cơm nhà cũng không thành vấn đề nhưng mà chuyện tốt như vậy chỉ còn lại hai tháng."

Nghĩ đến đây, Lucy che giấu nỗi buồn quyết đoán gật đầu, "Tốt lắm ạ!"

"Như vậy sao được rồi cuộc thắng con mình làm ăn kiểu gì vậy..... không biết chừng mới có cháu đầu rồi sinh đứa cháu cho mình bằng đây", bà Lena đưa tay tắt bếp, trứng trong chảo mềm mại mà nở phồng, một màu vàng tươi đều đặn, mùi thơm hòa cùng mùi trứng thơm nước thật khiến người ta không tự chủ nuốt nước miếng.

Độ lửa vừa phải lại canh đúng thời gian.

Bữa cơm trưa này cực kỳ phong phú, rau cái cá tuyệt ngon miệng ăn cùng nước tương oliu già tơi vừa tươi vừa mềm, đùi ếch trắng sữa đã được tẩm ướp trên mặt rắc một tầng rau thơm xanh biếc, thịt vừa mềm vừa thơm bóng cùng với nước dùng thơm nức đã ăn là đường như không thể dừng được. Từng miếng cá Lư cắt mỏng mà đều đặn thật thơm ngon còn có khoai tây chiên vàng rừr, cần xuong giòn tan, cảm giác thật tuyệt vời.

Lucy gần như vỡ bụng ngay cả Natsu cũng không hề keo kiệt khen ngợi. Bà Lena được hai người khen nhất thời vô cùng đắc ý,"bình thường mình cũng không thạo nấu ăn nhưng mà hôm nay lại khiến ai nấy đều kinh ngạc, thật bổ công mà!"

"Hơn nữa....." bà Lena nhìn thoáng qua Natsu và Lucy đang ngồi cạnh nhau trên một chọt lóc tia giao hoạt,"một thời gian nữa sẽ càng làm hai đứa kinh ngạc!"

Hai người ở chỗ bà Lena một ngày ăn cơm chiều xong mới về nhà. Lucy chuẩn bị chocolate tặng đồng nghiệp, cắt vào trong túi sợ sáng mai quên mất, lúc này mới tẩm rửa đi ngủ.

Ngày hôm sau, Lucy đến công ty vừa đặt túi lên ghế đã bị quản lý gọi vào văn phòng. Nói cho cô, ngày mai chính là ngày kỷ niệm thường niên của công ty lần này tổ chức ở một làng du lịch tại thành phố A trong hai ngày, phải mang theo người nhà!

"Mang theo người nhà? mình không có người nhà ở đây thì làm sao bây giờ?" Lucy khó xử, lông mi thanh tú cũng nháu lại,(chế wăng anh nat zô xô n' r' =.=)"

"Em đó, biểu tình gì vậy?" Quản lý búng tay lên trán cô, "Gọi bạn trai em tới! Vừa lúc để chúng ta có cơ hội gặp cậu ấy!"

"Natsu? Anh ấy cũng không phải bạn trai thật của mình mà!" Lucy chán nản cúi đầu ấp úng nói "Anh ấy.... anh ấy còn phải đi làm.... không có thời gian....."

"Xem bộ dạng em này!" Quản lý chỉ tiếc rên sất không thành thép trừng mắt nhìn cô một cái, "Em quản bạn trai như vậy à? Lúc cần đến cậu ấy thì đương nhiên phải dùng! Quản cậu ta đi làm hay không đi làm à! Nếu cậu ta không chịu xin phép cùng đi với em đàn ông như vậy không cần dùng được!"

"Làm sao có thể như vậy?" Lucy mở to hai mắt nhìn quản lý của mình trong mắt đều là không dám tin.

"Được rồi! Nghe chít!" Quản lý giải quyết dứt khoát hướng Lucy vẫy vẫy tay, "Tối đây đưa quai!"

Lucy bị quản lý lấy mất túi chocolate bên trong, bộ dáng vô cùng dọa dẫm xong xuôi mới được thả ra khỏi văn phòng. Vừa đi ra thì thấy Erza đang ở bàn làm việc giúp cô chia chocolate cho đồng nghiệp.

"Erza cậu có biết ngày mai phải dẫn người nhà đi không?" Lucy đặt mông ngồi xuống ghế lo lắng hỏi Erza.

"Biết!" Erza cắn một miếng chocolate,"huong vị không tệ không ngấy, chắc là Natsu mua."

"Này," cô đẩy đẩy Lucy ghét bỏ nhìn cô một cái, "Đừng có ăn ái quá đây, lúc này người lo lắng không phải nên là mình sao?" nói xong lại cắn một miếng chocolate thuận tiện đem thanh cuối cùng trên bàn vụng trộm cho vào túi mình.

"Nhưng mà Natsu phải đi làm, mình ngại nói với anh ấy làm." Lucy thờ dãi cũng không thể tiếp tục thiếu nợ ân tình của Natsu nữa mà hiện tại cô lại chẳng có cách nào khác.

"Vô dụng."Erza trắng mắt liếc cô một cái đưa tay đến trước mặt Lucy, "Đưa đi động đây!"

Lucy khó hiểu, "Đề làm gì?"

"Cứ đưa đây!" Erza nuốt xuống miếng chocolate cuối cùng đem vỏ giấy bạc ném vào thùng rác, bộp bộp xoa tay vài cái.

"Này, Natsu."

Bên kia, Natsu mặt nhăn mày nhu, bước chân đi tới phòng bệnh không tự chủ được ngừng lại, "Erza Scarlet?"

"Là tôi," cô dùng một chút mới tiếp tục nói, "Nghe đây, ngày mai công ty tổ chức kỷ niệm hằng năm ở khu du lịch, tổng cộng hai ngày yêu cầu mang theo người nhà..... Lucy đừng nháo!" cô thay đổi cái tư thế tránh khỏi Lucy muốn cướp điện thoại, tiếp tục nói: "cô ngốc nhà anh muốn anh đi cùng xấu hổ không dám nói, anh tính sao?"

"Fire Star resort?"

"Đúng!"

Natsu cong khỏe mồm, "nói cho cô ấy tôi rất vui." Fire Star resort là khu du lịch cao cấp nhất thành phố A có sân trượt tuyết có biệt thự gỗ, quan trọng hơn là..... Có suối nước nóng.(s thăm hiểm z)

Erza ngắt điện thoại đưa đi động trả lại cho Lucy, "Nghe thấy không, vị kia nhà cậu nói anh ta cực kỳ vui vẻ!"

Trên mặt Lucy vẫn không có vẻ gì là vui mừng, ngược lại hỏi âu sầu cô ghé vào trên bàn thờ dãi một tiếng, "Cậu không hiểu đâu."

"Mình không hiểu?"Erza liếc cô một cái ngồi xuống chỗ của mình, "Cất, lúc chị đẩy dất mũi đàn ông thì cậu vẫn còn đang nằm nôi khóc nhè đấy!"

"Chuyện đã thế này thì cũng đành vậy", Lucy mở mày tính ra,"dù sao Natsu giúp đỡ mình cũng không phải mới một lần, mình chỉ có thể từ từ báo đáp còn hai tháng mình nhất định phải cố gắng làm tốt vai trò bạn gái anh ấy! không thể làm lộ được!"

Ở bệnh viện từ sau khi Natsu nhận điện thoại của Erza tâm tình vô cùng tốt, chẳng những vui vẻ nhận sắp xếp phẫu thuật của viện trưởng còn đồng ý với ông ấy nhận mấy sinh viên thực tập, đương nhiên điều kiện tiên quyết là phải cho anh nghỉ hai ngày.

Viện trưởng tất nhiên cầu còn không được, Natsu tuy rằng trẻ tuổi nhưng mà trình độ gần như đứng đầu bệnh viện mấy thực tập sinh này là cháu bên nhà vợ ông, vợ ông đã đặc biệt dặn dò phải tìm một bác sĩ giỏi cho chúng theo học, ông đang lo Natsu không đồng ý, cơ hội đưa đến trước mắt làm sao ông lại không cho Natsu nghỉ.

Natsu từ phòng viện trưởng đi ra, đi qua dãy phòng ICU (chăm sóc đặc biệt) nhìn thoáng qua thấy mọi người đang vây quanh Lisanna, anh nghiêng người giấu mình ở góc cầu thang.

"Bác sĩ Strauss là viện trưởng yêu cầu chúng ta hợp tác trong cuộc phẫu thuật này." Bickslow giải giải đầu có chút lúng túng không có gì đau khổ hơn so với làm cho người trong lòng chán ghét, huống chi hẳn hoàn toàn không hiểu vì sao thái độ Lisanna đối với mình bỗng nhiên lạnh lùng như vậy.

"Bác sĩ Bickslow không phải tôi không tin tưởng năng lực của anh." Lisanna chỉnh lại mái tóc ngắn thần sắc lãnh đạm, "Chỉ là để anh làm trợ lý tôi thực không quen, thật xin lỗi, tôi sẽ nói chuyện với viện trưởng."(mình ko bit họ của bickslow là j' ai bit thì vote dưới dùm mình nghen thank)

Nói xong, cô cầm văn kiện trong tay rời đi.

"Lisanna."Bickslow cố lấy dũng khí ngăn cô lại, "Là... là tôi không tốt khiến cô tức giận sao?"

"Bickslow anh nói gì vậy." Ánh mắt Lisanna lộ vẻ kinh ngạc trên mặt biểu hiện cần thận, "Tay nghề của anh tôi rất bội phục cho nên mới không dám nhờ anh giúp, huống hồ....." trong mắt cô cực nhanh hiện lên một tia không cam lòng, "Mị lực của anh thật lớn!"

Nói xong cô cũng không dừng lại trực tiếp xoay người rời đi giày cao gót dẫm trên đá cẩm thạch cộp cộp không ngừng vang bên tai Bickslow.

"Mị lực? mình có mị lực gì? Những lời này sao mình lại chẳng hiểu gì hết vậy?"

"Đứng đây làm gì vậy? Lisanna đi rồi", Natsu liền bước xuống đi tới trước mặt Bickslow, vỗ vỗ vai anh ta, biết rõ mà còn cố hỏi.

"A, không có gì."Bickslow lắc đầu đem nghi vấn trong lòng quăng ra sau đầu, "Đi thôi cùng về văn phòng."

Natsu gật đầu sóng vai cùng Bickslow đi trên hành lang. Lúc sắp đến phòng Bickslow anh đột nhiên dừng lại nói với cậu ta "Mấy ngày nữa tôi mời anh ăn cơm."

Không đợi Bickslow trả lời liền trực tiếp bước đi. Để lại Bickslow một mình đứng tại chỗ sững sờ nhìn bóng dáng Natsu, mặt mày nhưu chặt,"hôm nay sao ai cũng kỳ quái như vậy?"

Lisanna chế nhạo Bickslowmột chút trong lòng dễ chịu không ít, lúc bà Enno gọi điện thoại báo cô tới ăn cơm trưa liền vui vẻ đồng ý.

Bà Enno là dì út của Lisanna, tuổi chị và Lisanna cũng không chênh lệch lắm, bởi vậy tình cảm rất tốt.

Biết Lisanna sẽ tới, bà Enno làm cơm trưa hết sức thịnh soạn còn đặc biệt dặn Romeo niềm nở với Lisanna một chút.

Romeo từ nhỏ không biết tại sao lại không thích chị họ Lisanna này, có lẽ là vì cha mẹ luôn luôn ở trước mặt cậu phóng đại Lisann tốt thế này thế kia, cậu không thích Lisanna chỉ cảm thấy chị họ này diễn xuất quá giỏi ở bên cạnh cô không thoải mái chút nào.

Tuy rằng trong lòng nghĩ như vậy nhưng trên mặt vẫn phải biểu hiện tôn trọng bởi vậy lúc Lisanna đến nhóc Romeo tỏ vẻ nhiệt liệt chào đón.

Xong cơm trưa, bà Enno có một cuộc điện thoại của bạn làm ăn nên ra ngoài nghe chỉ còn lại Lisanna và Romeo ngồi ở phòng khách.

Romeo một mình ngồi cùng Lisanna cảm thấy cả người không được tự nhiên, vừa định tìm có rồi đi chợt nghe Lisanna nói "Đứng rồi gia sư trước của em tên là gì? Lucy Heartfilia đúng không? Có ấy không tới à?"

Thần kinh Romeo căng thẳng trong lòng lập tức cảnh giác. Tuy rằng cậu ta tuổi còn nhỏ nhưng lại trưởng thành sớm,"ngày đó chị họ rõ ràng đối với Lucy rất thù ghét, vì sao hiện tại lại đột nhiên hỏi đến Lucy?"

Ánh mắt cậu lơ lửng cầm lấy điều khiển mở TV, nhún nhún vai bằng quơ nói: "À, không tới có việc gì mà chị quan tâm đến cô ấy vậy? Em cũng sắp quên có người này rồi."

Nét mặt Lisanna khẽ biến đổi về chuyện của Lucy cô đã muốn tìm một người tâm sự từ lâu bằng không trong lòng thật ngứa ngáy. Nhưng mà người này phải biết Lucy lại không được thân thiết với cô ta. Nay xem ra, em họ của cô là người phù hợp nhất.

Cô nâng chén trà lên, cẩn thận uống một ngụm trà làa mạch, mặt lộ vẻ chăm chọc,"nhóc thích cái gì thì mình cũng thích cái đó nhưng kết quả thế nào? Còn không phải công dã tràng sao!"

"Bạn trai cô ấy là gay."

"Phụt" -- Ngậm trà trong miệng Romeo trực tiếp phun ra ngoài cậu trừng mắt nhìn Lisanna, "Chị nói cái gì?"

Lisanna rũ mắt xuống giọng nói vui sướng khi người gặp họa, "Đừng như em nghe thấy đấy, chắc chắn, thật đáng thương."

Romeo lau khước miệng dính nước, nắm chặt chén trà, thần thể căng lên giả bộ làm bộ đáng bất quai, "Tại sao có thể như vậy? cô... cô ấy.... bạn trai không phải là sư huynh chị sao?"

"Đừng vậy!" Lisanna nhướn mày, "Chỉ mới phát hiện," cô dừng một chút mới tiếp tục nói: "Chị nói với em chuyện này em không được kể cho người khác biết không? Sư huynh chị cũng không muốn chuyện của anh ấy bị phát hiện."

"Em biết." Romeo buông chén trà, cúi đầu xuống ánh mắt phức tạp.

Lisanna lại căn dặn Romeo vài câu xong thì bà Enno trở lại, "Hai chị em nói chuyện vui vẻ thế!"

"Mẹ con đi siêu thị một lát!" Ngay sau đó, Romeo bỗng đứng lên, chạy nhanh ra cửa không đợi bà Enno trả lời liền rầm một tiếng đóng cửa lại.

"thằng nhóc này,"bà Enno cúi gập mắng một tiếng rồi lập tức kéo tay Lisanna,"Đừng để ý đến nó cứ như ăn cướp vậy, lại đây chúng ta ăn lẩu."

Romeo vừa ra khỏi nhà liền ăn ngay số Lucy, thanh niên mười bảy tuổi thần hình cao ngất như cây dương mới trưởng thành, tuy rằng gầy nhưng sức sống tràn trề cậu vừa thò hồng học vừa hỏi: "Chị đang ở đâu? Ra đây! Tôi có chuyện muốn nói!"

"Quý nhò này có chuyện gì vậy? cô còn đang đi làm mà!" Lucy dùng bả vai kẹp điện thoại, vừa gõ bàn phím vừa trả lời điện thoại,"Đừng làm loạn, tôi còn ở chỗ làm tan ca rồi nói sau."

"không được!"Romeo lại vô cùng ngang bướng."Bây giờ tôi phải gặp chị! Lập tức! Ngay lập tức!"

"Tôi không thể xin phép được, nhóc nghe lời đi!"Lucy bĩu môi, quý nhò này càng ngày càng khó thu phục, "Ngoan, tan ca chị sẽ có quà."

"Lucy ngốc nghếch!"Lucy vừa thốt ra lời này lập tức nghe thấy tiếng Romeo phẫn nộ gầm gừ, "Chị đừng có coi tôi là đứa trẻ! Tôi nói cho chị biết, tôi có chuyện đặc biệt quan trọng phải nói ngay!"

"Được rồi, nhóc ro nói đi!"Lucy bắt đầu đi, "Dù có quan trọng mấy thì cũng phải đợi tôi xong việc đã, tôi ngắt mấy dây, tan ca sẽ gọi lại cho cậu!"

"Lucy ngốc nghếch! Chị đừng cúp máy!"Romeo trong lòng vừa vội vừa tức cũng không kiêng dè đang ở trên đường trực tiếp rống lên, "Bạn trai chị là gay!"(kai: ầu mãi gót un vô l ba bỏ akiko: cóa j' lạ kai: má lín'wá trón r' đó akiko: hay mà kai: =,=)

Lucy vừa định cắt điện thoại, mắt to chớp chớp vài cái, "Nhóc nói cái gì?"

Romeo dừng lại thờ hồn hên mấy hồi, lúc này mới nghiêm túc gầm từng chữ: "Bạn trai chị là gay! Chính là bác sĩ kia chị mau cùng anh ta chia tay đi!"

Đầu óc Lucy ong một tiếng, di động không giữ được bịch một tiếng rơi lên bàn.

----- Phòng kai -----

kai: s má ghê z dễ thánh nat là gay coi chg' ần nat lại đánh tan nhà zò

akiko: hiiu lắm thui mà mộ nấy bữa nay he nhưu wá nên co coi kiệt tác của tui á.

kai: ko cóa nức he và *đó mặt + áp ứng* còn còn còn.....

akiko*nghi ngờ*: còn j'.

kai*mặt đỏ quết*: còn đi chơi zí ấy nữa chứ pò.

akiko*dg uống nc*: phụt..... cái j' cóa ng' ều r' à.

Nhưng mà ngày đầu tiên không được hoạt động tự do phải theo kế hoạch của công ty. Lucy đánh kiểm chế kích động trong lòng mang hành lý vào phòng mà cô và Natsu đã được phân rồi đi đến chỗ công ty chỉ định.

Hoạt động tập thể thật là phiền toái, một đám người nhao nhao ồn ào nửa ngày rồi cục chia làm mười mấy tổ nhỏ theo tổ trưởng đi ra ngoài chơi.

Hoạt động đầu tiên chính là trượt tuyết công ty bởi vì sợ nhân viên xảy ra vấn đề nên đã mời riêng một huấn luyện viên trượt tuyết ở bên cạnh chỉ đạo.

Lucy hơi nhát gan không dám trượt, sống chết bất động đứng cạnh ván trượt Natsu cùng huấn luyện viên khuyên can mãi mới thuyết phục được cô.

Lúc Natsu ở Magnolia thường xuyên cùng Loke lái xe đến Lake Tahoe để trượt tuyết kỹ thuật không tồi hướng dẫn một Lucy quả thực rất dễ dàng. Đến lúc cuối, Lucy đã có thể ổn định trượt vài bước. Chẳng qua Natsu lo cho cô không dám buông tay.

Khiến cho đồng nghiệp bên cạnh Lucy không ngừng trêu đùa nói bọn họ thật là thảm thiết. Mặt Natsu thì bình thường nhưng mà mặt Lucy lại đỏ bừng.

Com trưa thì ăn qua loa trong khách sạn, buổi chiều lại tiếp tục trượt tuyết cuối cùng cũng đến hoạt động quan trọng của buổi tối "Bữa tiệc thường niên."

"Nghe nói công ty đã mời những nhân vật quan trọng đến đây." Lucy lôi kéo Natsu ghé vào lỗ tai anh nói khe khẽ, "Em còn chưa thấy mặt quán lý cấp cao đâu!"

"Có gì mà nồn nóng." Natsu cười một tiếng ánh mắt chuyển qua Erza và Jellal ngồi nằm tay phía trước. Erza không biết nói gì với Jellal, Jellal có chút thẹn thùng cúi đầu hai bên tai đều hồng.

"Bạn em sắp già."

"Cái gì?"

Natsu chỉ chỉ hướng Erza "Bọn họ."

Lucy giật mình tròn tròn ánh mắt, "Anh nói Erza cùng Jellal? Sao có khả năng? Erza và Gray chia tay không lâu, hẳn là không thể nào."

Natsu đẩy gong kính khóc mỗi gọi lên một chút cười, "Chờ xem"

Lãnh đạo công ty cũng không tự cao tự đại bắt bọn họ chờ lâu rất nhanh liền đến khách sạn, đầu tiên là báo cáo thành tích trong năm lại mời vài đại biểu đi lên phát biểu một tràng rồi để nhân viên tự do dùng com.

Công ty bọn họ khá là nhân đạo, tính tình linh hoạt được phát huy tới đa bởi vậy không sắp xếp tiết mục cứng nhắc gì như mọi người đã dự kiến. Tất cả đều vô cùng cao hứng tìm đồng nghiệp các phòng ban hay người quen cùng nhau đi hưởng thụ bữa tối.

Natsu làm bạn trai Lucy, đây là lần đầu tiên chính thức lộ diện ở trước mặt đồng nghiệp của cô hơn nữa diện mạo anh vốn đã vô cùng đáng chú ý tự nhiên chiếm được đãi ngộ đặc biệt.

Lucy một chút rượu cũng không thể đựng Natsu chỉ có thể đỡ hết toàn bộ. Bị người ta mời hết lý này tới lý khác vì giữ thể diện cho Lucy, ai mời anh cũng không cự tuyệt, cuối cùng vẫn là Erza không nhịn được đoạt lấy chén rượu của anh, lúc này mới thôi.

Tan tiệc xong, Natsu nhân cơ hội đang say đùa cả người vào Lucy. Dọc đường đi chiếm đủ mọi tiện nghi, lúc này mới thâm hiểm lừa Lucy đi ngâm nước nóng.

Natsu vốn định cùng tắm với Lucy nhưng Lucy sống chết không chịu, đành phải dùng cách thứ hai chọn hai gian thiết kế như suối nước nóng già.

Hai gian đối diện chẳng qua ở giữa có một tấm màn ngăn cách tuy rằng không nhìn thấy nhau nhưng có thể nghe thấy giọng nói của đối phương.

Lucy com no rượu say, nay lại được ngâm mình trong nước ấm thoải mái nheo mắt lại chỉ thoáng chốc liền buồn ngủ.(lucy: có uống rượu ầu mà com no rượu say =.=" akiko: để cho cóa thui)

Natsu biết có hôm nay đi chơi một hồi cũng không quên cô nữa tự mình ngâm nước nóng để giảm bớt mùi rượu trên người xong rồi mới gõ nhẹ tấm ngăn thấp giọng hỏi: "Thoải mái không?"

Lucy nghe vậy mơ mơ màng màng gật đầu, "Thoải mái"

"Ra đi."Natsu ra lệnh một câu liền đi lên mặc một bộ áo choàng tắm màu trắng đứng ở bên cạnh chờ Lucy.

Lúc này Lucy đã cực kỳ buồn ngủ vừa đi tới chỗ Natsu vừa nói,"Trở về tắm rồi ngủ ngay mới được buồn ngủ chết mất."

"Ngâm nước nóng xong phải mát xa mới thoải mái." Natsu dùng chìa khóa mở cửa phòng tắm Lucy đi đến giường báo cô nằm úp sấp xuống. "Đến đây, nằm xuống anh xoa bóp cho em"

Lucy đã được anh xoa bóp một lần đương nhiên biết kỹ thuật anh thế nào liền ngoan ngoãn nằm lên giường. Natsu thấy thế hết sức hài lòng, tháo kính xuống đặt lên bàn ở đầu giường trực tiếp vén áo choàng tắm của Lucy lên.

Đầu óc Lucy mơ màng cũng không phát hiện ra áo choàng tắm của cô bị vén lên chỉ còn lại một cái quần lót nhỏ màu lam toàn thân gần như không có gì che đậy phơi bày trước mắt Natsu còn ngốc nghếch chờ Natsu mát xa.

Tay Natsu dần dần đặt lên eo Lucy, ở chỗ eo của cô vuốt ve một hồi rồi dần dần hướng lên phía trước, khi chạm tới xương bướm xinh đẹp kia hô hấp cứng lại ánh mắt phút chốc nóng lên.

Lucy chỉ cảm thấy lần này Natsu mát xa cần bản không có lực đạo gì, chẳng có một chút tác dụng thư giãn nào cả. Vừa định mở miệng nhắc nhở một câu liền nhận thấy cả thân của mình bị anh bao phủ lên người cô.

"Na... Nat... Natsu... Dragneel... anh... đang..." Lucy hoảng sợ kêu lên liền gầy dựa muốn ngồi dậy. Kết quả là lật người quay lại đem chính mình đưa vào vòng tay Natsu nhìn thẳng vào ánh mắt nóng rực của anh.

"Em... em... muốn... đi ngủ!" Lucy gắng hết sức xem nhẹ ngón tay đang chạy loạn trên người mình cần rằng nói.

"Lát nữa rồi ngủ tiếp." Natsu cúi đầu hôn lên khóe môi cô một cái liền đưa tay tiếp tục mờ ảo choàng tắm của cô.

"Đừng... đừng như vậy!" Lucy bắt lấy tay anh trên mặt đỏ ửng lan cả đến cái cổ thon dài trắng nõn "Anh... anh....."

Ánh mắt Natsu hơi tức, "Anh như thế nào?" Động tác trên tay cũng không ngừng lại.

Lucy vừa vội vừa thẹn trong khoảng thời gian ngắn không biết làm sao nhận thấy tay Natsu càng ngày càng có xu hướng về phía trước, bỗng nhiên đầu óc nóng lên trực tiếp kêu lên, "Anh không phải là gay sao!"

Natsu nhinu mày, "Gay? Ai nói với em?"

Lucy nghênh cổ cằm nhỏ hếch lên, "Dù sao..... dù sao em biết là được!"

"À....." Natsu ngừng một lát đột nhiên bắt lấy tay cô, hướng xuống phía dưới của mình nhấn một cái, lông mày nhíech lên, thanh âm lạnh lùng nói, "Như thế nào? Vẫn là gay?" Dừng một chút, lại nói, "Em có thấy qua gay ở trước mặt phụ nữ có thể cứng lên không?"

"Khô.... không nhưng mà....."lucy hơi ấp úng

"em chỉ cần biết là vậy thôi" Natsu khẽ nhíech môi, khuôn mặt hơi gian"bây giờ thì có thể bắt đầu"tay anh với tới chỗ công tắt và *Rup* 1 tiếng (và m.n tự tưởng tượng đi lười miêu tả wá)

----- Trong phòng kai

akiko*cầm quyền sở*: khả khả cn kai kia đi hc rãnh rồi đọc cuốn sở của nó chơi ko bít trg đó ghi cái j' nhi chắc zui lém.

natsu: bắt và tang r' ha thì ra tg gương mẫu của mina lại là ng' như z.

akiko*hoàng*: à thì là tui dg nghiên cứu truyện để mina cóa thể vừa lòng coi mà *chỉnh sửa bìa sở* nè nhìn đi ko thấy cái tựa đề là "ova ngắn" à.

natsu*nhin*: z là tui trách lằm tg òi thui coi đi *la to* nè m.n pà yume mún lín! ova ngắn cho chap típ theo kìa.

erza*mất sang*: về cái j' z ns tui nghe đi.

lucy*bùn*: đừng ns là ova hôm bữa nha *khóc* oa ko chịu ầu.

wendy*cười tươi*: lần ný chị lín ova về hội hay về chuyện ný z em mún vào à chứ em vào cóa 1 vai phụ tui bìn lém.

makarov: ta cx cóa trg dy nữa phải ko.

m.n xứ hơi tg và cứ thế căn phòng cứ xôn xao, ồn ào và.....

mẹ akì*la to*: cn lmf j' trg phòng mà ớn z cóa ai trg phòng à.

akiko*hoảng + vọng xg*: ầu cóa ầu chắc mẹ nghe lắm ời chứ trg phòng cn cóa ai ầu tại cn bật TV lớn wá thui.

mẹ akì: ừm, hồi nhớ đi hc nghe chưa mẹ có công việc r'.

akiko: dạ *woay wa* ầu phải ầu tui ko cóa lmf ova mà là tui đg coi trộm.....

mn* mặt tối sầm*: coi j'.

akiko*mở hôi tuôn ra*: à chap típ theo cóa lmf ova đảm bảo cóa mn trg đó mà yên tâm đi.

mn*cuờì*: z thui bye AKIKO YUME NẾU KO LM' THÌ COI CHG' nha *đi mất tiêu*.

akiko*khóc*: s đòi tui khổ chỉ vì đợc trộm thui mà ra như z mốt chừa lun hic hic.

Bạn đang đọc truyện *Natu: Yêu Đáng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**.Net.

Chương 37: Chap 37

akiko: như ngoài lẽ đã ns akì sẽ tặng cho mina 1 cái ova ngắn mà chắc dài mà cx ko bit là ngắn hay dài mà chắc cx là akì cx ko bit nữa nhưng cái ova nỳ vít zề hội fairy tail chứ ko phải là truyện kia nhá và ko bit nó cóa hài hay ko nữa và ns tre là ko cóa ghép cặp n' ầu nha và....

mn*tức*: ns ngắn thui s mà dài dòng lòi thôi z tui tui đg nóng lòng đy nè!

akiko: từ từ lmf j' đừ z, à còn nữa tính cách trong nhân vật có vài thay đổi nha và...

mn*nóng máu*: sao ns nhiều z ko tính vít hà.

akiko: bit r' bit r' z vào truyện đy, hôm nay ng' ta xung nên ms ns thui z mà hồi thúc mệt ghê lun và lại mình có...

mn*làm hư đồ + kìm chế*: zò có lệ ko thì báo

akiko*mở hôi hột*: dạ vâng em vít liền.

Vào 1 buổi sáng trong lãnh với ánh nắng xanh tươi trong lãnh. Chìm hót lù lo trong 1 không khí thanh bình hoàn hảo. Đó là lúc.....

"Mở đại hội thể thao"-mn đồng thanh, pháo bông bắn lên hình những bông hoa nhìn rất là đẹp.

max*cầm micrô*: sau đây là 1 tuyến thị từ 1 thành viên xuất sắc trong chúng ta: Natsu Dragneel

natsu*đứng trên bục + giơ tay*: tôi xin hứa.....

gajeel*ảm ức*: không tin là họ lại chọn cái thằng đầu lưà đó.

levy*cuờì*: cậu ghen tị khi thấy natsu-san là trung tâm chú ý sao!

gajeel*nhìn chỗ khác*: k-không l-âm gì có chuyện đó.....

happy*găm cá*: liệu Natsu có phát biểu trời chấy không đây?

lucy*chóng hồng nhắm mắt*: sẽ ổn thôi! Cậu ấy đã bỏ nguyên ngày hôm qua để học thuộc mà.

natsu*lấp bắp*: c-chúng t-ta sẽ..... sẽ..... sẽ...

happy và lucy đang trầm nghĩ-"cậu ấy quên mất rồi sao!!!"

natsu *như cũ*: Uhm... Etou.....-bây giờ trong hội lại bắt đầu nghe thấy tiếng dế kêu và tiếng gió bay vào

happy *găm cá*: cổ lên nào natsu

lucy *mặt nghiêm túc*: cậu đã thức nguyên đêm để học nó mà, ráng nhớ lại coi!

Đám đồng xôn xao lên-"có chuyện gì vậy", "có trục trặc gì à", "chuyện gì thế nhỉ?", "cậu ta quên phải nói gì à"

natsu*áp ứng*: ch-chúng ta..... chúng ta..... tất cả..... chúng ta.....*nhớ ra* chúng ta...

happy và lucy*thở phào*: cuối cùng cũng chịu nhớ ra

natsu: chúng ta đến đây để chào mừng ngày lễ tốt nghiệp.

tất cả mn nghe xong liền té nhào xuống

lucy*kick*: đây không phải là trường trung học!

natsu: áaaaaaaaaaaaaaaaa

natsu đã bị lucy kick văng lên trời cùng với pháo hoa bắn và hình bóng hoa bây giờ được thay bằng mặt của anh nat nhà ta.

Mn đang phấn khởi tập luyện thì natsu ngồi 1 mình lăm nhăm gì đó.

natsu*nhỏ cổ + năn*: tớ có vẻ hơi choáng, tớ đã luyện tập vất vả vậy mà thành.....

lucy: không sao đâu mà!

happy*găm cá*: cậu đừng có thất vọng vậy chứ.

natsu*phấn chấn*: không, tớ phải lấy danh dự lại bằng cách đứng đầu trong mọi cuộc chơi!

lucy: cậu ta thay đổi tâm trạng nhanh quá vậy...

erza: có càng thất vọng thì cậu ta càng trở nên phấn khởi hơn thế mới là natsu chứ!

natsu: dĩ nhiên là tớ phải phấn khởi hơn rồi! Ngoài ra chuyện này không chỉ là phải lấy lại danh dự cho tớ mà đại hội thể thao này còn là nơi cho tớ tuôn trào ra. (akiko: ý ns là mún lmf sập lun các lễ nỳ) đại hội thể thao là 1 cạnh tranh thể hiện tinh thần thể thao!*tưởng tượng*

lucy*hiểu trí tưởng tượng của nat*: cậu nói đúng nhưng như thế này thì hoàn toàn sai rồi!

natsu*phun lửa*: tớ phải cố gắng dù cho bất cứ chuyện gì phải xảy ra!

khí natsu phun lửa không chịu nhìn trước nhìn sau phun lung tung nên lửa bắn tung tóe và có 1 ngọn lửa bắn vào đuôi của happy và 1 ngọn lửa làm cháy khét luôn bánh mì erza vừa nướng xong.

happy*cầm cái đuôi*: nóng quá..... nóng quá..... nóng quá..... juvia ơi cứu tớ *chạy đi*

lucy*tức*: cậu tập trung năng lượng vào đầu thể hả!

erza*ám khí nặng + đánh nat như tù*: nếu cậu có đứt dây nào đó trong đầu thì cậu chỉ làm mọi thứ tồi tệ thêm với cái tính tung tung đó thôi!

sting*từ đầu bay tới đây*: chính xác, nếu tâm lý anh quá căng thẳng thì anh sẽ chỉ có thể dùng 1 nửa sức mạnh thôi à natsu-san

natsu*cục u trên đầu*: vậy tớ phải làm gì???

sting*đề tay lên vai*: đừng quá lo lắng, anh không nhớ mấy tuần trước 2 tội mình để chờ đại hội này mà luyện tập gian nan như thế nào sao? Giống như tuần 1 là đi câu cá ở nhà hàng, tuần 2 làm sập 2-3 căn nhà trọ, tuần 4 rửa chén bát khi không đủ tiền trả,.....

lucy*lắc đầu*: mỗi tuần 2 người cùng nhau luyện tập nhưng thực chất chỉ làm mấy thứ ngớ ngẩn thôi!

sting: nếu hoàn toàn tập chung thì ngay với những chiêu thức thông thường thì anh vẫn sẽ thắng, hãy nhớ điều đó!

natsu: được, tớ nóng lên rồi đây!

lucy: chờ đã

sting và natsu: hừm, có chuyện gì

gray*mắng*: bộ đồ này thì liên quan quái gì ở đây?!

sting và natsu: đồ nào???

wendy: 2 anh nhìn đi tại sao lại bận đồ hóa trang chứ.

sting và natsu*nhìn lại*: cái quái gì vậy, đi thay liền *chạy đi*

Trên bầu trời trong xanh có mấy con quạ kêu "aho aho aho"

lucy*kim chế con nóng + tay chống hông*: natsu bây giờ cậu bình tĩnh lại được chưa?

natsu*lục đồ trong nhà lucy*: rồi, tớ đã thả lỏng và thư giãn hoàn toàn.

lucy*kim chế*: thả lỏng như vậy là quá lắm rồi

natsu: tớ sẽ hạ gục bất kì ai đối đầu với tớ. Kể cả erza, gray, lucy, happy và m.n cũng không thể thắng được tớ!

erza và gray: lớn giọng quá nhé! Trong có vẻ natsu đã trở lại bình thường rồi.

lucy*thờ dài*: tớ hi vọng là vậy.....

Và đại hội đã được bắt đầu, các ban giám khảo gồm mira, lisanna và makarov, trọng tài là macao, người tham gia gồm những hội được cử ra nhóm người muốn tham gia để mình liệt kê cho:

+Hội Sabertooth: minerva, rogue, yukino và sting còn lector và frosh thì đứng cổ vũ

+Hội Fairy Tail: lucy, natsu, erza, gray, loke,..... (loke cx là member trg hội nỳ nên đc tham gia)

+Hội Lamia Scale: lyon, sherry, cherry

(như dy thui tự nhiên hơi lười)

lisanna: vòng đầu đầu tiên của chúng ta là chạy cự li ngắn!

natsu*nghe*: phải tin tưởng và bản thân của mình, nếu hoàn toàn tin tưởng thì mình sẽ thắng!

macao*cảm sung + đg đọc j' đó*: vào vạch chuẩn bị..... há???? làm thế nào?!

lucy và m.n: nhanh lên nào chú macao

"Bụp"tiếng súng vừa bắn thì natsu vừa chạy mà không để ý là đôi giày mình đang bị rách nên đâm ra là cậu té đập mặt còn những người khác thì đã chạy ra xa rồi và kết quả người về nhất là rogue, về nhì là lucy, về ba là cherry.

natsu*lừa bốc toàn thân*: không được nản lại lần nữa nào!

lucy và happy*cười mình*:.....

lisanna: vòng thứ hai là lần bóng chạy

natsu*chạy + lần bóng*: cố lên! *nhìn kẻ bên* sting cũng tham gia sao

sting*chạy hơn*: đi trước nhé, natsu-san!

natsu*ngạc nhiên*: ko thể nào..... áaaaaaa.

Natsu đã pị trái bóng lần đề dè lép khi không tập trung và trái bóng đã đâm vào những người chạy đằng sau"bụp" như đánh bowling vậy. Và người về nhất gray, về nhì là juvia, về ba là lyon

natsu*khóc*: không thể được.....

sting: cố lên natsu-san

mira: vòng ba nhảy bậc xa.

natsu*chạy*: phải lấy đà *nhảy lên cao*

Và lúc natsu sắp đáp xuống thì không may là có 1 tiếng *roẹt* chính xác là tiếng rách quần của natsu và anh đã che lại chỗ rách nhưng lại bị mất đà té xuống ăn cát và người nhảy hơn natsu là Laxus.

makarov: người chiến thắng là laxus!

natsu*tức xì khói + khóc*: không thể như thế.....

gajeel*tay đề lên vai*: xin chia buồn dùm mày

romeo: natsu-nữ cố lên

wendy*mắt sáng*: anh giỏi thật đây loke anh đã giành được cúp luôn rồi đó.

loke: đương nhiên rồi

lucy: chỉ là may mắn hơn người khác thôi!

loke: tớ không may mắn là do tớ thực sự giỏi. Tớ sẽ nhanh chóng giành được giải vô địch thôi!

natsu*ngồi nhỏ cò + tự kỉ*: thắng, không thắng, thắng, không thắng, thắng,.....

juvia: natsu-san có sao không vậy juvia nhìn thấy natsu-san hơi nản lòng

cana*uống rượu*: này ko sao chứ

natsu: stng đã nói là nếu tớ tin vào bản thân thì tớ sẽ thắng mà.

gray*mở to mắt*: mày nghe lời thằng stng nói sao, đúng là.....

loke*choàng vai lucy*: vô địch, vô địch, mình là số 1!

lucy: im lặng cái coi, cậu ồn quá!

natsu: loke

loke: gì vậy natsu?

natsu: cuộc chiến chỉ mới bắt đầu thôi! *chỉ vào loke* tớ thế.... tớ thế..... tớ sẽ..... đánh bại cậu.

loke: được thôi, cứ thử mà xem!

lucy*xoa xoa thái dương*: mong là 2 người này không làm gây rắc rối mình hơi nghi ngờ 2 người họ.

Vòng thi tiếp theo là tìm 1 mật thư, mỗi thí sinh sẽ lấy 1 mật thư trong hộp, sau đó phải đi tìm vật đó hoặc mượn của bất kì ai, người đầu tiên tìm được vật yêu cầu thì sẽ chiến thắng

lisanna: master và mira-nee xin cho biết chìa khóa để chiến thắng vòng thi này là gì?

master*cười nham hiểm*: 88 hai cái công, làm cái kiểu này ăn tiền nhều hơn kakaka

mira: may mắn

lisanna: m.n đã nghe rồi đó, liệu loke có tiếp tục chiến thắng không và liệu natsu có chiến thắng với thách thức của người hiện tại không hay chúng ta sẽ có 1 á quân mới xuất hiện?

macao*cảm sung*: vào vạch.... chuẩn bị

natsu*mắt rục rủa*: tớ sẽ không thua cậu đâu

loke*tia nguy hiểm*: tớ cũng vậy

lucy*can vào*: này 2 người trật tự dùm đi

"bụp" và m.n bắt đầu chạy tới 3 hộp thư cho 3 người chạy đầu tiên và tiếp theo.

lisanna: và cả 2 đang tiến lên!

stng*chạy*: đừng quên là còn tôi

lisanna: stng đã nhanh chóng dẫn đầu! Cậu ấy đã lấy mật thư, hình như có gì đó không ổn.

stng*cảm tò giấy*: 1 thứ gì đó u sầu như..... BÔNG MA *mặt trắng bệch*

lisanna: cậu ấy có vẻ khá shock sau khi lấy mật thư! Liệu cậu ấy sẽ làm gì đây?

stng*còn shock*: mình không thể thua thế này được *chạy đi* bạch long hồng

yukino: stng-kun cậu chạy đi đâu đó

rogue*giành micro*: và stng đã rời khỏi đấu trường để đi tìm 1 con ma.

lisanna*giành lại*: vậy master và mira-nee, 2 người sẽ nói gì về trường hợp này?

makarov*khóc*: 77 hai cái cuốc, không thể thua được

mira: không may mắn

lisanna: các bạn nghe rồi đấy.

minerva*giành micro*: a bây giờ tới juvia đến nơi

juvia*cảm tò giấy*: 1 giấc mơ thoáng qua nhưng không phải là mơ.

rogue*giành nữa*: cô ấy đã lấy được 1 mật thư dễ

juvia*cầu*: làm cái quái nào mà juvia tìm được thứ gì như thế này chứ?!

Các thí sinh đã bối rối bởi câu hỏi quá khó, người thì đọc xong tờ giấy thì khóc, người thì mặt trắng bệch có người đọc xong thì không bị bệnh tim cũng thành bệnh luôn. Câu nói của mira nói rất chính xác, m.n chỉ toàn dựa vào may mắn. Và bây giờ tới natsu chạy lại, cậu bốc được 1 tờ giấy.

natsu*cảm tò giấy*: không phải Thượng Đế hay Phật Tổ. Mà là "Ác quỷ duyên dáng"

lisanna, mierva và rogue tranh giành micro: đây có phải là bài hát của nhóm Candies ở thập niên 70 không?

natsu: mình không có thời gian để thuê 1 ban nhạc bây giờ! Nhưng mình không để cho loke thắng được

lucy*nghe*: hỵ vọng chuyện này là cách để giúp natsu

lisanna, mierva và rogue vẫn còn tranh giành micro: lucy đã lấy 1 mật thư.

lucy*đọc*: 1 kết thúc cảm động khi nhìn thấy 1 người bạn thân bị chết và sức mạnh tiềm ẩn của bạn đột nhiên bùng nổ?!

mira: nói thẳng ra nó là 1 ngọc rồng đấy!

lucy*nhủ mày*: đây không phải là mật thư mà giống như là đại hội đạo văn vậy! Quên chuyện mật thư đi *xoay qua* natsu, cậu ổn chứ?..... hờ cái gì thế này

natsu*vẽ*: đây là sản phẩm

lucy: đây không phải là vòng triệu hồi sao???

natsu*cảm tò giấy*: bây giờ chỉ cần gọi số này...*cầm dt ấn số*

lucy: cậu có thể triệu hồi quỹ bằng điện thoại sao?!

natsu: anou... tôi đang ở Đại hội thể thao, có thể gửi cho tui 1 con quỹ ngay được chứ? Phải, phải, đúng vậy.

lucy*mắng*: gửi 1 con quỹ, cậu làm như đang gọi taxi vậy hả

Và bây giờ, người bốc thư chính là loke, không biết trong bức thư ghi cái gì mà nhìn có vẻ hơi bối rối và cậu đi tới chỗ của lucy.

loke*gõ vai*:.....

lucy: loke có chuyện gì vậy

loke*mặt đỏ*: à..... mình cần mượn 1 thứ của lucy.....*giờ tờ giấy*

lucy*đọc*: tìm 1 cô gái người đã đánh cắp trái tim bạn và mượn cô ấy..... haaaaa.....*đỏ mặt*

loke*gãi đầu*: tớ chỉ mượn 1 lát thôi *ngước mặt lên + sợ hãi* Áaaaaa.....

Hậu quả là loke đã bị cho ăn Lucy kick huyền thoại và hiện giờ loke đã dừng cuộc chơi và phải bị đưa tới chỗ Wendy trị thương, không biết loke có thể sống sót qua cơn nguy kịch này không hay là hồn bay theo năm tháng. *Đó các bạn tờ giấy viết cái gì?

Phóng viên đã thông báo có 1 thí sinh đã bị thương nên sẽ tạm hoãn chừng nào người trị thương chữa trị xong rồi thì cuộc chơi sẽ bắt đầu.

lucy*bình tĩnh*: loke, xin lỗi cậu

loke*2 má sưng phồng + 2 cục u bự chằng*: không sao đâu

levy*cầm bao da*: vấn đề rắc rối thực sự của vòng thi này quá may rồi chứ không phải là nguy hiểm

Isanna, Minerva và Rogue tranh giành micro cực liệt: kế tiếp chúng ta sẽ tiếp tục với đối thủ còn lại vì các đội còn lại mùn bình an nên rút lui giờ chỉ còn Fairy Tail, Sabertooth và Lamia Scale, những cổ động của nhóm nào thì hãy cổ vũ nhiệt liệt cho đội mình nha..... micro này tớ lấy trước mà..... tớ là bạn giám khảo mà..... 2 người nói gì vậy tớ mới là bạn giám khảo.....

Wendy*O A O*: bọn họ chưa tắt loa à.

Levy: đội cổ động à? *nhìn Gajeel*

lily*ăn kiwi*: nè Gajeel không sợ không có người cổ vũ cho mình à

Gajeel*ăn sắt*: kệ đi không có cũng được

lily: hết nói nói cậu luôn

levy*thờ dài*:.....

cana*uống rượu + choảng tay*: muốn tham gia thì đi theo tớ.

15' sau khi gia nhập đội cổ vũ nam

levy*nhăn mặt + hô to*: go go cổ lên.... go go cổ lên *xoay mặt qua kia* cana đưa tớ gia nhập lộn cổ vũ rồi cái này không đúng

cana*uống rượu + chỉ*: nhìn đẹp mà hai là mún gia nhập bên kia

levy*nhìn + đỏ*:.....

max*giả gái + lắc mông*: cổ lên cổ lên natsu.... cổ lên cổ lên natsu *hôn gió*

Jet và Droy*giả gái*: sao bọn tớ cũng phải làm vậy chứ.

Isanna*giành được micro*: đây là vòng đấu tiếp theo. Vòng thi kéo co! Không giống như hầu hết các trò kéo co khác, lần này sẽ chỉ có 1 chọi 1, à Master và Mira-nee có gợi ý gì để chiến thắng không?

Makarov*đg nghe gì đó*: chọn con số 1, ta đặt hết

Mira: may mắn

Isanna*nhăn mặt*: các bạn nghe rồi đó

Romeo*ngồi đọc truyện + giữ dây*: trận đấu..... (macao có nhu cầu giải quyết nên Romeo thay thế)

Natsu và Loke đứng đối diện nhìn nhau bằng tia nguy hiểm

Lucy: natsu, cậu ổn chứ?

Natsu*cầm dây*: tất nhiên rồi, stg nói nếu tớ tin vào bản thân thì nhất định sẽ chiến thắng

Gray*nghe*: may thật đại khi nghe theo thẳng stg

Lucy: ừm nhưng có cần giúp đỡ thì cứ gọi tớ, tớ luôn ở đây để giúp cậu. (natsu: hình như hơi ngược akiko: lờ r' chơi lun)

Natsu*giơ ngón trỏ*: không sao đâu. Tớ có thể thắng bằng chính sức mình mà không cần dùng phép thuật.

Lucy: ừm

Romeo*đọc truyện + buông dây*: bắt đầu.

loke*giật dây*: gaaaaaaaaaaaaaaaa

natsu*giật dây*: gaaaaaaaaaaaaaaaa

loke*mặt đỏ*: hummmmmmmmmmm

natsu*mặt đỏ*: kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk

rogue*giành micro*: natsu và loke đang chiến đấu ngang ngửa! Chờ đã, natsu đang vượt trội hơn!

loke: chịu không nổi nữa rồi *giờ cuốn sách lên* nhìn cho đã mắt ha

natsu*đỏ mặt*: woaaaaaaa

minerva*giành micro*: 1 chiến thuật vô duyên từ loke nhưng dù sao cũng có hiệu quả!

loke đang kéo dây từ từ lại chỉ còn 1 chút thôi nhưng natsu đã bình tĩnh lại.

natsu: được rồi mình sẽ đối phó bằng *chuẩn bị phun lửa* Hỏa long hồng

lucy: cái này là chơi ăn gian đấy natsu hên là đây này chống lừa đấy

loke*mặt đen thui*: được rồi mình chơi tới cùng chứ gì gray, rogue và elfman vào đây kéo chung với tớ

minerva: loke đã gọi thêm người trợ giúp, sao cậu không dùng ngay từ đầu đi chứ! Ồ hình như natsu sắp thua rồi chỉ còn 1 chút nữa thôi!

loke: tiểu cậu rồi nhé, natsu!

natsu*banh mắt ra*: mình không thể thua được.....

đột nhiên có cái gì đó rất to lớn che bóng cậu.

aka: này cậu...

natsu*ngước đầu lên*: đây là.....?

lucy*há hốc miệng*: hờ

loke: cái gì đây?

aka: natsu-sama đã yêu cầu gửi 1 con quỷ. Xin hỏi ông ấy ở đâu?

natsu: là tôi

aka*làm nũng*: ôi tôi xin lỗi, sama? Tôi có thể làm gì cho ngài?

natsu: ông giúp tôi kéo co được chứ?

aka*bị mũi nat*: tôi hiểu rồi, sama!

lucy*chỉ chỉ*: con quỷ này là 3D à sao nhìn nữ ko ra nữ nam không ra nam thế kia

juvia*tay dề lên cằm*: juvia nghĩ đó là nữ vì nhìn con quỷ đó có trang điểm

levy*suy nghĩ*: không là nam vì nó có râu kìa

erza: đoán sai rồi là bóng đấy, không thấy tổng hợp đủ thứ sao?

lucy, juvia và levy: ừm cũng đúng

minerva*đứng lên*: notou con quỷ đã tham gia vào cuộc chiến! Hắn đã kéo natsu thoát khỏi tình trạng khó khăn mà chuyển sang tình trạng ngạt thở ý lạc dề vào khó khăn!

wendy: đây là 1 chọi 1 sao?

carla: thật ra mà nói thì tớ nghĩ loke là người đầu tiên phá luật.....

lucy*cục tức trên trán*: quên chuyện luật lệ đi đây là 1 con quỷ đấy!!! *chéo tay* chúng ta phải giữ mọi thứ hợp lý chứ!

minerva: mira, cô phân tích thế nào về tình thế luật của trận đấu này là 1 chọi 1?

mira: may mắn

minerva*nhan nẩy*: hà ??? các bạn nghe thấy rồi đó..... trà cho tớ, tớ mới là bạn giám khảo mà..... đi mắt chỗ rắng chịu..... ai đây tớ chứ, đưa đây..... không.....lisanna, minerva..... áaaaaaaaaa

loke*giật dây*: quên chuyện này đi, mình nhất định phải chiến thắng.

Và 2 bên cứ thế mà giằng co với nhau, lúc thì qua bên natsu lúc thì qua bên loke nhưng kết quả là sợi pháp thuật có chịu đựng sức giằng co mạnh như thế nào? Thì cùng lắm cũng không quá tải nhưng 1 khi đã vào tay fairy tail rồi thì nó đã quá tải, hên là không nổ (dây pháp thuật mà quá tải sẽ nổ, cái này chế nha) chỉ đứt dây làm cho 2 người té văng ra ngoài và kết quả phụ thuộc vào romeo.

romeo*ngơ ngác ngước nhìn*: hừm

lucy*chạy lại*: romeo, ai là người chiến thắng vậy???

wendy: natsu-san thắng á???

carla: hay loke thắng???

romeo*gãi đầu*: à... xin lỗi hỏi này em không để ý

mụn té nhào ra kể cả ban giám khảo cũng vậy.

Sau khi xong thì mụn tạm nghỉ ăn trưa

lisanna*cầm hộp bento*: nè natsu cậu ăn 1 chút chứ?

natsu: cảm ơn nhưng tớ phải cần tập trung nên không ăn.

lisanna: vậy cậu có muốn đấm bóp vai không vậy, nó sẽ giúp cậu khỏe hơn đó.

natsu: tớ muốn tập trung tìm cách đánh bại loke, ăn trưa hay xoa bóp chỉ làm cho tớ quên đi thôi.

lisanna: ờ, vậy thôi tớ tưởng cậu sẽ dỗi nên hỏi thử ai dề không phải nên tớ khỏi cần tốn tiền tốn sức cảm ơn nha, natsu!*ngồi xuống ăn*

natsu*té*: ờ không có gì.

---

minerva: sau đây là vòng đấu cuối cùng, trận chiến pháo đài kị binh, trận cuối cùng!

Trận chiến pháo đài là mỗi đội gồm 4 người sẽ chiến đấu, tìm mọi cách để lấy mũ của đối phương hoặc làm đối phương ngã khỏi vai đồng đội. Nhóm cuối cùng còn trụ được thì chiến thắng

erza*giành micrô*: master và mira có gợi ý gì trong vòng cuối này không?

makarov*đơ + khóc*: thua rồi..... thua rồi..... hết rồi.... hết rồi.... nó mọc cánh mà đi rồi..

mira*ngủ gật + mớ*: may mắn

erza: 2 người sao nguyên ngày chỉ nói có câu này vậy.

lucy: sao pháo đài nhìn giống con ngựa vậy.

natsu*mắt sáng*: nhìn đẹp mà.

gray: tớ đã thức nguyên đêm làm đấy. Nhảy vào trong cậu sẽ thấy tớ rất "thuần chủng"!

lucy*nhìn chỗ khác*: mà sting đâu rồi, cậu ta xếp vào trong nhóm mình trong trò này đấy.

gray: không còn thời gian đâu 3 chúng ta thì tiện hơn.

lucy*sững sốt*: eh!, cậu muốn tớ mang cái này chung với cậu và natsu hả???

gray và natsu chính xác, lên đi

Và cuộc chơi bắt đầu, đội của natsu bị bên đội loke bao vây không còn chỗ thoát và nhóm natsu đang trở thành mục tiêu nhưng thực ra là ngược lại những người đó là mục tiêu của nhóm natsu, họ đã hạ gục bên nhóm loke 10 nhóm và nhóm loke cũng hạ gục bên nhóm natsu 10 nhóm. Bây giờ chỉ còn 2 nhóm đó và 2 nhóm đang chiến đấu với nhau kịch liệt.

lucy*cầm cây quạt che lại*: gray làm ơn bận quần áo lại nhanh đi

gray*hoảng*: lại nữa rồi

natsu*với tay lấy nón*: còn 1 chút nữa thôi *xoay qua* thẳng nào băng kia bận lẹ đi rồi giúp tao

gray: tự sử dè

loke*với tay lấy nón*: cổ lên còn 1 chút thôi.

mun: "cổ lên", "hạ gục nhóm đó đi", "phải chiến thẳng đấy", "lẹ đi tui còn phải đi xa"

erza: m:n đang cổ vũ rất cuồng nhiệt. Ai sẽ vượt lên giành chiến thắng đây?! U ó natsu sắp bị hạ gục rồi.....

natsu: mình phải cố gắng lên, không thể phụ lòng mun được

.....: xin lỗi đã tới trễ

natsu*nhìn*: giọng nói này!

loke*ngẩng đầu lên*: hừm

lucy: stng

stng xuất hiện và giờ ngón trỏ khiến mun đang xem trận đấu rất bất ngờ và khiến họ căng cổ vũ dừ đội hơn nữa.

erza: ồ stng đã xuất hiện cùng với "l con ma u sầu"!

u sầu: haizzzzz

natsu nhìn thấy con ma đó thì hoảng hốt => là đầu natsu đâm vào đầu loke khiến loke bậc ngửa ra đằng sau té nhào khiến nhóm loke cũng mất đà ngã theo.

erza: người chiến thắng là natsu đã thắng 1 cách bất ngờ! Stng thì không hiểu gì về bầu không khí kịch tính này, cũng cùi đội của natsu đã giành thắng lợi hoang mang à nhầm về vãng.

loke *bất tay*: tớ thua cậu lần này.

natsu*bất tay*: loke...

loke: lần sau tớ sẽ thắng cậu cho xem! Lần sau sẽ đấu 1 chọi 1 thật sự.

natsu:ừ nhưng tớ liệu tớ có thể để đồng đội cùng cổ vũ tớ được không?

loke: được, tớ cũng muốn đồng đội tớ có mặt nữa.

lucy: tớ rất vui khi cậu cuối cùng cũng thắng được loke

natsu: đầu phải mình tớ. Là chúng ta thắng mà!

happy: có nhiều bạn bè thật tuyệt vời đúng không Natsu?

natsu: ừm

stng: khi vượt qua những thử thách sắp tới, chúng ta luôn phải trân trọng bạn bè! Theo tớ đi luyện tập nào.

natsu: ừm, đi thôi lucy, happy.

happy: aye sir.

lucy*cười*: ừm

loke: tớ đi nữa.

aka: tới nữa!

lucy và yukino*hả to miệng*: háaaaaaa.

u sầu: tới nữa.

lucy và yukino*mở to mắt + chỉ*: các cậu không cần nhiều bạn thế đâu.

Và aka(quý) chạy trước đầu đập vô bảng mất thăng bằng ngã dề hết mun tới tất thở.

End.

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đúng Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Chap 38

Tầm rêm che cửa sổ kín mít, một tia sáng mặt trời cũng không lọt vào được. Trong phòng tối như mực, gió tay không thấy năm ngón. Lucy vừa tỉnh lại, mơ mơ màng màng không rõ hiện tại là ngày hay đêm.

Hạ thân cô hơi đau cũng không phải quá dữ dội chỉ là mơ hồ cảm giác được, không ngừng nhắc nhở cô đêm qua chính xác đã xảy ra chuyện gì. Khuôn mặt của Lucy trong bóng đêm như bị thiếu sót đã mờ mất từ lâu mà chưa dám nhúc nhích, cô còn chưa hình dung phải đối mặt với Natsu thế nào.

Nhưng mà đang ngủ say sưa, nếu tỉnh lại vẫn không nhúc nhích duy trì một tư thế thật sự là quá mức tra tấn. Lucy cắn môi vừa thật cẩn thận giật giật thân mình vừa dựng thẳng lỗ tai nghe động tĩnh bên cạnh thấy Natsu vẫn im lặng, giống như không bị cô làm ồn chút nào, liền thoáng yên tâm trong bóng đêm sờ soạng tìm quần áo mặc vào, lúc này mới cảm lấy đi động mở máy lên thì thấy đã đến giữa trưa.

Vậy mà cô lại ngủ lâu như thế, Lucy xoa xoa gương mặt còn nóng, rồi cụt cổ lấy dưng khi nghiêng người lại vừa định kêu Natsu rời giường, thân mình bỗng nhiên cứng đờ tại đó.

Ánh đèn di động chiếu đến giường, toàn bộ đều trống trơn làm gì có một bóng người.

Trong lòng Lucy hoảng hốt gần như lao đảo chạy tới mở đèn, ánh đèn sáng ngời chỉ trong giây lát đã xua đi bóng tối trong phòng, toàn bộ đều sáng bừng lên, cho dù muốn lừa mình dối người cũng không được.

"Anh ấy đi rồi nhanh chóng mà dứt khoát sau khi mình đã đem điều quý báu nhất không hề giữ lại dâng cho anh. Anh không nói một câu để mình lại khách sạn, giống như đối xử với một gái gọi giá rẻ vậy, anh là con người như vậy sao natsu?"

Nước mắt không hề đoán trước rơi lên sân nhà màu vàng, một giọt lại một giọt rồi thì nhau chảy xuống, cuối cùng như hóa thành một vùng nước nhỏ.

Tất cả bàng hoàng, sợ hãi, úy khuất tại một khắc này phát tiết toàn bộ, cảm xúc mãnh liệt đến nỗi Lucy không thể khống chế được. Có hiếm khi yếu ớt như vậy, từ ngày còn nhỏ cô đã biết gia đình mình không giống người khác, cô không thể giống đứa trẻ khác sà vào lòng cha mẹ mà làm nũng, cô phải cố gắng học tập phải lo tiền thuốc men cho ba, mong ba có sống lâu trăm tuổi.

Cô kiên cường phải tự mình giải quyết mọi chuyện, nếu có không kiên cường sẽ không có ai giúp cô đi tiếp con đường phía trước. Tấm lòng cô rộng rãi cho dù là bị người ta bắt nạt cũng không để ý chỉ cố gắng phấn đấu cho cuộc sống của mình.

Nhưng vào giờ phút này, cô thật sự không kim nén được. Trái tim đau đến run rẩy, hình ảnh tối hôm qua anh dịu dàng tựa như chỉ là một giấc mộng, tình mộng anh lại biến thành bộ dáng lạnh như băng không thân không gần.

Nhưng mà cô nhớ rõ ràng câu nói kia của anh "lấy anh nhé". "Không phải là ảo giác, tuyệt đối không!" Lucy run run tay nhấc số dt của Natsu,"mình sẽ không làm ra rụt cổ, mình muốn nghe chính miệng natsu nói!"

Tiếng chuông quen thuộc một lần rồi một lần vang lên, giọng phụ nữ ngọt ngào vỗ cùng êm tai lòng Lucy từng phút từng phút lại thêm lạnh lẽo.(natsu: đưa n' trng dt tui z akiko: nhạc chờ thôi natsu: ô cứ tưởng cn n' siu nhiên chui vô trong đó hát akiko: =,=")

Cùng lúc đó, một y tá nhỏ vội vã thở hổn hển chạy tới trước mặt Natsu ngăn anh đang chuẩn bị vào phòng cấp cứu giờ lên điện thoại trong tay lên,"b-b-bác... sĩ... Dragneel..... điện.... thoại.... của anh!"

Natsu không chút để ý liếc mắt nhìn màn hình điện thoại trong mắt nhất thời vô cùng dịu dàng định vươn tay định nhận lấy.

Ngay lúc đó, Lisanna bỗng nhiên từ phía sau kéo anh lại, "Sir huynh, bệnh nhân sắp chờ không kịp rồi! Nhanh lên!"

Ánh mắt Natsu thoáng lạnh không quay đầu lại nhìn điện thoại đang vang không ngừng nữa, cách khẩu trang giọng nói dượm buồn không giống sự lạnh lùng như bình thường. "Tắt đi!" nói xong liền bước nhanh vào phòng phẫu thuật.

Để lại y tá nhỏ ngo ngác đứng tại chỗ nhìn màn hình điện thoại vẫn không ngừng lóc lên vô cùng khó xử, cuối cùng đành cắn răng một cái nghe theo lời Natsu tắt điện thoại.

Từ lúc giọng nữ ca sĩ êm tai đến khi tiếng tắt máy khò khan vang lên, Lucy hai tay ôm đầu gối cuộn tròn ở trên giường, ngực tức nghẹn gần như không thể thở nổi. Giọng nói thân mật của anh tối hôm qua như là một cái búa ngăn cản, không ngừng đập gõ vào lòng, tàn nhẫn nghiền nát trái tim mềm yếu của cô giống như phải ép ra giọt máu cuối cùng của cô vậy.

"Lucy này nhớ dừng bao giờ tin tưởng lời nói của đàn ông." Bên tai bỗng nhiên vang lên câu nói của erzsa ở quán bar khi đó, Lucy lau nước mắt lạnh lẽo trên mặt, cảm thấy một trận thế lương.

Thần kinh của cô quá mức rối loạn, cho nên cần bản không phát hiện trên bàn đầu giường, một mảnh giấy nhỏ nhò trên bàn ghi: "Bệnh viện có việc anh phải giải quyết, em về chung với erzsa đi và nhớ không được quên câu nói của anh của tối hôm qua."

Chờ Lucy ổn định tâm trạng xong đi đến bãi trượt tuyết, nhóm đồng nghiệp của cô đã tụ tập chơi từ lâu.

"Lucy sao lại có một mình thế, bạn trai cậu đâu?" Đồng nghiệp Evergreen thân thiết kéo tay Lucy lại gần làm bộ nhìn ra phía sau cô trong mắt hiện lên một tia căm ghét, "Sao hợp xong đã không thấy tâm hơi rồi? Chắc không phải là về rồi chứ?"

Evergreen và Lucy căn bản cũng không có qua lại gì nhưng mà tháng chín năm ngoái khi bình chọn nhân viên xuất sắc, bộ phận quảng cáo có hai người được đề cử, một là Lucy, một người khác chính là Evergreen.

Sao với Lucy, lý lịch của Evergreen cao hơn nhiều, hơn nữa thời gian cô ta làm việc ở công ty còn lâu hơn Lucy một năm.

Cô ta vốn tưởng rằng vị trí này đương nhiên thuộc về mình, Lucy là người mới lại ngốc nghếch không thông minh cho nên cô ta hoàn toàn không đem Lucy để vào mắt.

Ai biết lúc công bố kết quả, Evergreen liền trợn tròn mắt, nhân viên xuất sắc lại là Lucy không phải cô! Evergreen quả thực hận không thể bỏ nhào qua rào sắt khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú kia của Lucy!

"Dựa vào cái gì? Dựa vào cái gì là Lucy Heartfilia mà không phải mình? mình không cam tâm!"

Từ đó về sau, cô ta luôn có thái độ thù địch với Lucy, ở công ty nhiều lần gây khó dễ cho Lucy, kết quả là đều bị erzacán ngược trở lại trộm gà không thành mà còn mất nắm gạo.

Ngày hôm qua Lucy nhìn thấy Natsu, sự ghen tị trong lòng cô ta đối với Lucy lại càng bành trướng đến titik đỉnh."người đàn ông tốt như vậy lại rơi vào tay Lucy, cô ta đến tận cùng có thù đoạn gì?"

Buổi tiệc thường niên, cô ta mặc một chiếc áo khoác slim đồ rục, boots cao gót đen cùng thắt lưng cao tôn lên vòng eo mảnh mai, hấp dẫn được rất nhiều ánh mắt nhân viên nam trong công ty. Nhưng mà Natsu lại không thèm liếc mắt nhìn cô chút nào chỉ lo lấy đồ ăn rồi bóc tôm cho Lucy!

Evergreen hận gần như cả đêm không ngủ, lúc này bỗng nhiên nhìn thấy Lucy lạc lõng một mình, tất nhiên không thể bỏ qua cơ hội giễu cợt một trận. Không ngờ cô ta chó ngáp phải ruồi, một câu liền nói trúng tâm tư của Lucy.

Cô ta vốn tưởng rằng Lucy sẽ phản bác kết quả Lucy vẫn suy sụp mất tinh thần như cũ. Evergreen nheo mắt trong lòng sáng tỏ.

"Lucy này về sau cậu tìm đàn ông phải tránh cái giá cao độ đấy." evergreen che miệng cười vô tội, "Cậu xem xem ở đây làm gì có ai bạn trai về trước? Chắc chắn, cậu nhìn thấy anh chàng mặc áo lông màu da cam kia không? Đó là bạn trai mình đấy, cậu biết không, mình vốn không muốn anh ấy đến, anh ấy lại có tình tôi."

"Là như thế sao? Bạn trai người khác thì ra đều là như vậy". Ánh mắt Lucy chưa xốt, nước mắt không kiềm chế được liền rơi xuống,"anh không thích mình... một chút cũng không thích....."

"Lucy cậu và cô ta đứng đó làm gì vậy?" Ngay lúc đó, Erzsa bỗng nhiên vọt lại đây như một con sóc, nó túm Lucy đến bên cạnh mình dương cằm nhìn cô ta, "Ai da, đứng hàng!"

Erza luôn thích màu đỏ thắm, hôm nay vừa khéo cô ta cũng mặc một chiếc áo khoác dáng dài màu đỏ. Nó so với cô ta cao hơn nửa cái đầu, eo nhỏ chân dài khuôn mặt lại trắng nõn xinh đẹp, cả một thân màu đỏ mặc trên người cô quyến rũ mà không tầm thường ngược lại toát lên một phong cách phóng khoáng.

Cùng Evergreen đứng chung một chỗ cao thấp rõ ràng.

Evergreen bị nó làm cho tức nghẹn, khuôn mặt xinh đẹp liền vẹo lại chỉ có thể đem bực bội nhện ở trong lòng. Tính cách Erzsa rất mạnh mẽ, cô ta căn bản không dám đối chọi với nó đánh sầm mặt đi tìm bạn trai.

Erza khinh thường liếc nhìn bóng dáng cô ta quay đầu nói với Jellal, "Giao cho anh một nhiệm vụ, hack máy tính cô ta đi!"

"Cái này, cái này không nên....." Jellal có chút khó xử nhỏ giọng nói "Anh không thể tùy tiện đụng đồ người khác....."

"Anh hack máy tính cô ta em liền hôn anh một cái, thế nào?" Erzsa đưa tay khoát lên vai Jellal thấp giọng nói vào tai anh ta, "Hôn thế nào đều được."

Mặt Jellal vụt cái đỏ bừng, giọng nói lị ra một chút hân hoan, "Được!"

Erza cùng Jellal thì thầm xong ánh mắt lại lần nữa chuyển qua Lucy, "Bạn trai cậu đâu?"

Lucy vẫn còn mắt hờn mắt vĩa, uể oải lên tiếng, "đi rồi."

"đi rồi thì thôi!" Erza cũng không biết chuyện Lucy và Natsu phát sinh quan hệ chỉ cho là Natsu có việc về trước nên không để ý lắm trực tiếp cầm tay Lucy, "đi, dẫn cậu sang bên kia chơi."(akiko: natsu có việc thật mà chỉ chế lu là baka thôi Lucy*bê tay*: ns j' đó ns lại coi akiko*gái ngu*: dạ ko cóa j')

Jellal không lay chuyển được Lucy đành để Erzsa kéo thẳng ra sân trượt tuyết. Đi qua chỗ ngày hôm qua Natsu và cô chơi đùa, bước chân của cô dừng một chút, mắt to rom róm nước mắt nhưng chỉ giây lát liền biến mất dưới lông mi dày rậm.

Lisanna là bác sĩ khoa ung thư và u bướu, khả năng phẫu thuật và điều trị nano vô cùng xuất sắc ngay cả Natsu cũng phải ngưỡng mộ. Nhưng đối với một loại phẫu thuật thì không thể nào tính thông hết được. Tuy rằng Medicine và Surgery cũng trùng lặp khá nhiều nhưng phẫu thuật thì không thể có sơ sót gì được chỉ cần có một chút không chắc chắn sẽ lập tức không thể tiến hành.

Bệnh nhân này của Lisanna và Bickslow là tụ máu nano cần làm phẫu thuật mở hộp sọ, trong lúc phẫu thuật tình huống của bệnh nhân rất bình thường nhưng ngay tại lúc kết thúc bệnh nhân lại bỗng nhiên xảy ra tình trạng chảy máu là lịch.

Bệnh viện cũng không thiếu bác sĩ tay nghề cao nhưng đây là vấn đề xảy ra trong quá trình phẫu thuật, đương nhiên cần bác sĩ phối hợp lẫn nhau mà trong số các bác sĩ của bệnh viện có thể cùng Lisanna phối hợp tốt nhất không thể nghi ngờ chính là Natsu.

Bởi vậy viện trưởng cũng đành gọi Natsu tới bệnh viện.

Cuộc phẫu thuật này so với phẫu thuật bình thường yêu cầu toàn bộ sức lực và tâm huyết phải cần thận từng bước nếu không chính là một mạng người.

Natsu, Lisanna cùng Bickslow gần như là tập trung hết sức, ước chừng phẫu thuật khoảng năm tiếng, lúc này mới rút cục đem bệnh nhân từ ranh giới tử thần kéo lại. Tuy vậy cũng chưa phải chấm dứt bởi vì bệnh nhân xuất hiện tình trạng chảy máu là lịch mà thế lực rõ ràng đã yếu đi, cho nên trước mắt chỉ có thể áp dụng phương án phẫu thuật. Trước tiên giữ được tính mạng rồi nói sau nếu muốn hoàn toàn không có việc gì còn phải làm phẫu thuật lần hai.

Từ phòng phẫu thuật đi ra, Natsu như muốn quy xuống phẫu thuật này tuy rằng Lisanna mổ chính, Bickslow phụ trợ nhưng một nhất vẫn là anh.

Anh coi đồ phẫu thuật và dụng cụ ra, bước chân nặng nề trở về văn phòng chuyển đầu tiên chính là tìm đi động kết quả tìm nửa ngày cũng không thấy. Cuối cùng đành đi tới phòng y tá tìm y tá lúc trưa đã cầm đi động của anh nào ngờ y tá này đã xin phép về nhà.

Mưa rào rích suốt đêm, Natsu ngồi ở văn phòng hơi trầm ngâm một chút rồi lập tức lấy chiếc dù rời bệnh viện.

Lisanna là phụ nữ lại trải qua cường độ làm việc liên tục như thế, thể lực tất nhiên không theo kịp, thể lực tất nhiên không theo kịp, Bickslow thấy mặt mũi trắng bệch có lẽ cần xưng phong nhận việc đưa cô về nhà.

Lisanna vốn không muốn Bickslow đưa cô về, cô vừa nhìn thấy Bickslow liền phẫn nộ. Nhưng biết bây giờ đây là lựa chọn tốt nhất, việc cần nhất của cô hiện tại là về nhà tắm rửa một cái sau đó đi ngủ, đành đồng ý yêu cầu của Bickslow.

Bickslow khó khăn lắm mới có được cơ hội ở chung với Lisanna đương nhiên vô cùng cao hứng, dọc đường đi không ngừng bắt chuyện đáng tiếc Lisanna không biết là thật sự mệt mỏi hay làm sao, luôn không hào hứng.

Bickslow thấy cô như vậy liền vắt hết óc suy nghĩ đề tài chỉ là bọn hắn thật sự không có mấy liên hệ, Bickslow cũng không biết sở thích của Lisanna là gì, suy nghĩ nửa ngày cũng chưa nghĩ ra được đành phải nhặt nhều mò miệng. "Cô và Natsu quan hệ rất tốt à, ha ha."

Không ngờ Lisanna nghe xong hắn nói, vốn đang cúi mặt lại nháy mắt ngẩng đầu lên, "Vì sao nói như vậy?"

"Không, không có gì." Đây chính là lần đầu tiên từ lúc vào xe Lisanna trả lời hắn, Bickslow khẩn trương nuốt nước miếng, "Anh ấy rất quan tâm đến cô."

"Phải không?"

"Đúng vậy, khi đó ở Magnolia anh ấy đi tới phòng tôi hỏi có để cô xách com hay không, bạn trai cũng không chu đáo như vậy!" nói tới đây, Bickslow có chút chua xót.

"Magnolia?" Lisanna hiện tại vừa nghe đến chữ này liền sốt sắng, "nhưng có gì đó không đúng, sư huynh đi vào phòng Bickslow là để quan tâm mình?" Ánh mắt Lisanna bỗng nhiên sáng ngời, "hơn nữa, nếu sư huynh và bickslow thật sự có xảy ra cái gì, bickslow sao lại không e dè ngay trước mặt mình nói ra chuyện ngày đó."

Tím lisanna đập cẳng nhanh, hai mái vồng tái nhợt giờ lại có huyết sắc, hô hấp của cô dồn dập như là phát hiện ra chuyện gì đó bất thường. "Ngày đó anh nói thế nào với sư huynh?"

"không có gì." bickslow gần gũi đầu có chút ngượng ngùng nói: "Tôi đương nhiên không thể để cô xách nên ăn ngay nói thật, natsu cũng không nói gì cả chúng tôi uống chút rượu, sau đó anh ấy về phòng."

"Chỉ như vậy?" lisanna nắm chặt hai tay dưới ghế, trái tim gần như nhảy bật ra khỏi cổ họng.

bickslow có chút nghi hoặc quay đầu nhìn cô một cái, "Nếu không còn phải thế nào?"

"hóa ra là do mình hiểu lầm! Sư huynh và bickslow không có chuyện gì cả" Lisanna cao hứng gần như muốn hoan hô!"Nhưng vì sao thuốc kích dục mạnh thế kia lại mất đi công dụng?" Nghi hoặc trong lòng chợt lóe rồi biến mất bị vui sướng vì hiểu lầm được sáng tỏ thay thế.

"Sư huynh không phải gay! Anh ấy không thích đàn ông! mình còn có cơ hội!" Hai mắt Lisanna hùng hục kích thích sáng rực lên.

_____

Trg phòng akiko

lisanna*khóc*: tại s trg truyện pé li lại thích natsu z pé li mún thích ng' mà pé li thích cơ.

akiko*vỗ*: anou bênh tềnh pé li từ từ sẽ cho pé li tội tại nguyên mà.

lisanna*khóc ầm ỉ*: ko mún ầu, anh nat là a e kết nghĩa của pé li r' nên mún trg truyện là a e kết nghĩa thật sự cơ.

akiko*tức + chửi*: vừa vừa thui nha đã ns là từ từ r' mà đc pà kai và mira cung chiều riết wen à s giống cn nít z coi chg' ng' iu ct bấy zò.

lisanna*khóc to*: tg ác wá kai-san, mira-nee aki ăn hiếp pé li kìa.

lucy*đỏ mặt hỏi hột*: à aki ui có cần nhìn ko z.

akiko*còn tức*: nhìn cái j' ns đại ra đề chuy ný đg nóng dý.

lucy: đằng sau..... WAY.

akiko*way wa + mở hỏi tuôn roi*: a xin chào chị mira và kai 2 ng' đg ltr' j' đó.

mira*biến thành wý satan* và kai*tư thế đánh*: đg mún đánh đũa chọc giận e/ pé li của mình.

akiko*woay 180*: à pé li ui giúp chế đi ng' wen bít ko à.

lisanna*giả ngủ*: ai z có wen à s pé li ko nhớ nhẽ, mira-nee và kai-san pé li ko bít ng' ný nên đánh thoải mái.

mira và kai*đánh*: ô kê cn đề.

akiko*khóc + văng lên trời*: xlllllllllllll r' mà.

(akiko pí pé li lại hay là tự mình hại z? Ai bít thì cmt bên dưới, ngày mai sẽ bù 3-8 vì có lưu bài)

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đúng Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Chap 39

Thời mùa đông thường tới sớm, mới khoảng sáu bảy giờ mà thành phố đã lên đèn, đèn đường xinh đẹp xung quanh khu resort loạt bật lên, khiến con đường lớn vốn tối mờ bỗng sáng như ban ngày.

Natsu lái xe thẳng đến Fire Star resort mặc dù cơ thể đã mệt mỏi rồi nhưng đầu óc lại vô cùng tỉnh táo. Anh muốn gấp cô, muốn đến vô cùng, hận không thể lập tức đem cô kéo vào trong vòng tay mình dùng hết sức mà ôm lấy giống như chỉ có vậy mới giảm bớt nỗi nhớ nhung trong lòng.

"Tình yêu thật là kỳ diệu, rõ ràng buổi sáng mới chào tạm biệt cô mà chỉ một khắc bước ra khỏi phòng đã bắt đầu nhớ cô ngốc này rồi."

Natsu đạp phanh xe đứng ở bên ngoài khu du lịch, xuống xe liên quan sát xung quanh tìm Lucy và ba chiếc xe lớn của công ty bọn họ nhưng mà anh đi khắp bãi đỗ xe rộng lớn cũng không phát hiện cái nào.

"Chẳng lẽ đã về rồi?" Natsu đứng tại chỗ suy nghĩ một lát liền dứt khoát lái xe khỏi khu du lịch, "hình như lúc đó Lucy có nói với mình, tiệc họp hằng năm xong sang ngày hôm sau thì chín giờ tối đã có thể kết thúc, như vậy xem ra đã xong trước thời hạn. Nhưng mà xong rồi cũng tốt", Natsu cong môi lái xe thẳng về nhà, "về nhà thì mình muốn làm gì thì làm, không ai cần ngăn được." (akiko: s rãnh z trg giấy ghi kiểu chũ lù về trc đã vô r' zù lên xe wa đó rãnh rồi sinh nóng nổi à natsur chắc z rãnh wá ko j' ltr' nên đi wa cho zui akiko: =,=)"

"Mặc dù đã mệt mỏi đến nỗi chẳng thể làm gì nhưng mà ôm cô ngốc kia ngủ cũng rất thoải mái."

Dùng xe trong gara nhà mình, Natsu cũng không lập tức bước xuống, anh dựa vào gương xe soi mặt mình, "mặc dù có chút tiêu tụy nhưng vẫn rất đẹp trai, miễn cưỡng có thể mê hoặc cô ngốc kia." anh đưa tay chỉnh lại mái tóc có chút hỗn độn của mình, đem cả người từ trên xuống dưới đều chỉnh sửa gọn gàng, gắng gượng xoa xoa khoe miệng để nhìn lại ý cười đang phơi phới, lúc này mới thông thả xuống xe.(kai: đồ tự sướng natsu: kệ tui akiko: 2 thím kia mún 8 thì hỏi ngoài lề mà 8 chổ ng' ta ghi truyện kai*thăm thì*: pà cn' ns nhuu hơn mnh nữa đúng ko natsu*thăm thì*: ừ đúng òi)

Gõ gõ cửa tượng trưng không thấy ai đáp lại."cô ngốc kia nói không chừng đang xấu hổ, ừ, vậy mình cho cô chút thời gian."

Cách nẩy phụt lại gõ cửa vài cái nhưng vẫn không thấy trả lời."Có lẽ cô thật sự thực ngượng ngùng, đứng rồi, cô ngốc kia luôn luôn là đã điều củi dầu", Natsu lấy chìa khóa ra, "mình vẫn không cần lãng phí thời gian trực tiếp tóm con thỏ ngay tho lại thôi."

Chìa khóa chậm rãi xoay xoay, cửa chống trộm rất nặng bị đẩy ra. Đập vào mắt không phải ngọn đèn quen thuộc mà là cả phòng tối om, Natsu vừa bước vào liền đứng im tại chỗ, vài giây sau mới tỉnh táo lại.

"Có lẽ Lucy ở trong phòng ngủ, cô rất thích ngủ mỗi chiều chủ nhật đều ngủ nướng trên giường, khuôn mặt đỏ bừng, đầu tóc rối bời chôn đầu vào chiếc gối vừa buồn cười lại đáng yêu."

Natsu đẩy cửa phòng Lucy ra,"lucy?" không có tiếng trả lời, lại kêu một tiếng,"lucy?"

Trong phòng vẫn yên tĩnh như cũ trừ tiếng hát thờ của chính anh thì không nghe thấy gì khác.

Ánh mắt Natsu trầm xuống trực tiếp lần tìm công tắc bật đèn,"trên giường gọn gàng chỉnh tề, ngoài chăn thì không có gì lucy không ở nhà, lucy chưa trở về."

Natsu tháo kính nằm trên giường lucy trong lòng bỗng nhiên cảm thấy cô đơn. Chóp mũi còn có thể ngửi được mùi hương của cô lưu lại nhưng mà người lại không ở đây. Natsu nghiêng người trên khuôn mặt luôn lạnh như băng khó có khi lộ ra sự yếu ớt,"sao có vẻ đó còn chưa về?"

Cường độ suy nghĩ cao và liên tục khiến cho Natsu có chút không chịu nổi, nằm trên giường lucy trong chốc lát liền mơ màng màng ngủ mất, vừa mới thấp đi một lát điện thoại trong nhà liền vang lên, Natsu bước tới nghe thì ra là lisanna gọi.

"Sur huynh, mau tới bệnh viện! Chúng ta cùng nhau thảo luận phương án phẫu thuật tiếp theo!"

Natsu nhủ mảy giọng lạnh lùng nói,"Phẫu thuật đó chưa cần gấp vậy mà?"

"Bối vì tình trạng bệnh nhân không tốt lắm, viện trưởng sợ lại xảy ra vấn đề, chúng ta vẫn nên chuẩn bị sẵn sàng. Ông ấy gọi vào di động của anh mà không được nên muốn em gọi anh." cô ta dùng một chút lại nói,"Sur huynh, em biết hôm nay anh rất mệt nhưng mà....."

"Anh sẽ tới ngay." Natsu ngắt lời không để cô ta tiếp tục nói, "Đến văn phòng chờ anh."

"Được." Lisanna ngắt máy ý cười trong mắt gần như muốn tràn ra ngoài."hôm nay ở trên xe nghe Bickslow giải thích xong, mình vui sướng không tả nổi nằm ở trên giường mà không thể nào ngủ được, nhìn lại nhìn cuối cùng quyết định mượn một lý do chính đáng gọi Natsu tới, vậy là có cơ hội rồi."

"viện trưởng tất nhiên sẽ không để mình và natsu liên tục làm việc cao độ như vậy nhưng mà lần phẫu thuật này mình là bác sĩ mổ chính, mọi vấn đề liên quan đến phẫu thuật đều do mình phụ trách, bởi vậy mình mới lợi dụng điều này mượn danh viện trưởng gọi natsu tới, cho dù chỉ nói chuyện công việc cũng được chỉ cần có thể ở riêng với anh ấy, cái gì mình cũng không quan tâm"

Kỉ niệm thường niên công ty Lucy chỉ hơn bảy giờ đã xong có vốn định về nhà, điện thoại gọi natsu vẫn không gọi được, cô muốn trông thấy anh, mặt đối mặt hỏi rõ cuộc vì cái gì mà anh phải đi nhưng lại bị erza cứng rắn lời kéo đi karaoke.

Erza mà đã định làm gì thì ai cũng không ngăn cản được. Lucy đánh phai cường chế lo sợ không yên trong lòng cùng erza và jellal đi karaoke. erza hát không tệ, jellal tuy rằng ngại ngùng nhưng giọng hát cũng rất dễ nghe cùng erza song ca có thể nói là hoàn mỹ.

Nhưng mà lucy lại không có tâm tình nghe, cô rất muốn về nhà quả thực một phút cũng ngồi không yên được trong lòng vừa vội vã chưa xốt, khó chịu như là nước sôi vậy ục ục sôi bọt, làm tan nát trái tim của cô thành từng mảnh.

Cũng may Erza rất nhanh liền nhìn ra cô có điểm khác thường,"bình thường lucy luôn có bộ dáng vô tâm vô phách, trời có sập xuống thì vẫn vô tư ngủ say mà lúc này lại cúi đầu, bộ dáng ừ ừ giống như gà con rơi xuống nước vậy hay là cãi nhau với natsu thật sao?."

Buổi chiều lúc thấy Lucy mất hồn mất vía, Erza liền biết cô và Natsu nhất định đã xảy ra vấn đề nhưng nó nói bóng nói gió một hồi, Lucy vẫn không nói gì. Erza không có cách nào, vấn đề cảm tình không thể ép buộc được đành lấy cớ đi karaoke muốn cho cô khuấy khỏa bớt, ai biết lại không có một chút hiệu quả nào.

Erza nháy mắt với Jellal ý bảo anh đi ra ngoài trước rồi ngồi xuống bên cạnh cô."lucy này, cậu và Natsu rốt cuộc làm sao vậy?"

"Không... không có gì." lucy phục hồi lại tinh thần, mắt to lần tránh cúi đầu không dám đối diện với erza.

Erza thấy thế thờ dãi sờ sờ đầu Lucy, "Có gì không giải quyết được thì nói với mình, nếu anh ta bắt nạt cậu mình sẽ giúp cậu lấy lại công bằng." nói tới đây, cô dừng một chút rồi mới tiếp tục, "lucy.... thật ra mình vẫn cảm thấy..... cậu và natsu... không hợp....."

Lucy đột nhiên ngừng đầu, đôi mắt hồng hồng bộ dáng là sắp sắp khóc đến nơi.

"Anh ta quá mạnh mẽ cũng quá thông minh." Ánh mắt erza phức tạp, "Cậu lại là một cô gái làm sao có thể không chế được người như vậy!" có điểm điểm cái trán lucy, "Phải giữ được lý trí, biết không? Anh ta khi dễ cậu thế nào, cậu liền khi dễ lại như thế! Không thể bị anh ta nắm trong tay."

"Ngay cả erza cũng nhìn ra mình và natsu không hợp", nước mắt Lucy nháy mắt rơi khỏi hàng mi, cổ họng nghẹn ngào ép thế nào cũng không thoát ra được một lời, bà vai cũng run lên.

Erza kéo cô vào trong lòng, vỗ vỗ lưng cô nhẹ nhàng nói, "Khóc đi, khóc ra được là tốt rồi."

Tất cả mọi tức khuất và sợ hãi giống như tìm được nơi phát tiết, Lucy ôm Erza khóa oc một trận, cuối cùng mới giảm lại chút thôi, lau lau khuôn mặt đã khóc thành mặt mèo ngược ngược nói, "erza mình... mình..... làm bản hết người cậu rồi."

"không sao!" erza sáng khoai vùng tay lên, "Chỉ đây không chế em!" nó rút một chiếc khăn tay trên bàn đưa cho lucy, "Được rồi tìm Natsu nói chuyện rõ ràng đi, cậu không nói thì anh ta sẽ không biết suy nghĩ của cậu, đúng hay không? Đừng xấu hổ."

Lucy gạt đầu, mắt to nâu như con thỏ, "Được, bây giờ mình sẽ đi tìm anh ấy."

"Chỗ Karaoke này cách bệnh viện của natsu cũng không xa, Jellal lái xe chỉ hơn mười phút là đến. Tuy rằng mình không biết natsu có ở bệnh viện hay không nhưng cứ đến xem thế nào? Nếu anh đã về nhà thì mình sẽ về nói chuyện với anh."

"Lucy thật sự không cần bọn mình chờ sao?" Erza ấn cửa xe xuống còn có chút lo lắng cho Lucy.

"không cần đâu." Lucy miễn cưỡng nhìn có cười cười, "Hai người về đi nếu không thấy Natsu thì tự mình sẽ về dù sao nơi này cũng rất gần nhà."

Erza nghe vậy gạt đầu lại dặn, "Cậu cẩn thận một chút, cứ từ từ nói chuyện với natsu."

Lucy đồng ý rồi cùng erza hẹn gặp lại liền xoay người đi vào bệnh viện.

Văn phòng Natsu ở lầu ba rất dễ tìm, Lucy đeo túi nhỏ trên vai hơi thấp thỏm, bước từng bước lên lầu.

Cô ôn định tinh thần một lúc lâu, rốt cục có lý dừng khi đi ra khỏi chỗ quẹo đang cân nhắc trong lòng gỗ cửa thế nào thì đã thấy cửa văn phòng Natsu hơi hé mở.

Cô cách cái khe hở kia nhìn vào bên trong, Natsu và Lisanna đang ngồi đối diện không biết nói chuyện gì. Hai người cách nhau rất gần, đầu gần như chạm vào nhau. Vẻ mặt Lisanna tươi cười thoạt nhìn tâm tình rất tốt.

Lucy nhìn nhìn, không tự giác đẩy cửa ra trong lòng ề ề."Natsu làm sao có thể bỏ mình ở lại khách sạn? Bây giờ còn cùng Lisanna nói chuyện cười đùa ..... Anh là người như vậy... sao có thể!"

"đi ra ngoài!"Lisanna vừa ngừng đầu lên liền thấy Lucy có tia tức nhanh qua Natsu đang cúi đầu xem bệnh án trong mắt hiện lên một tia hung ác, lớn tiếng quát, "Sao không có quy củ gì hết vậy! Đi ra ngoài!"

Cô ta biết natsu khi làm việc vô cùng tập trung, thường sẽ không phân tâm nên trong lòng đột nhiên hiện lên một ý tưởng lớn mật.

"Còn không đi! Muốn tới nói bao nhiêu lần hả?"

Lucy không nghe cô ta chỉ chăm chăm nhìn gáy Natsu vừa đau khổ vừa bất lực. Cô hy vọng biết bao Natsu có thể quay đầu nhìn cô một cái hoặc là bảo cô ở lại hay nghe cô nói mấy câu.

Nhưng mà anh chỉ cúi đầu như vậy, chăm chú nhìn tài liệu cũng không thèm liếc có một cái. Ngay khi Lucy gần như tuyệt vọng. Natsu đang vui đầu nghiên cứu đột nhiên ngừng đầu lên đang nhìn sang tờ tài liệu mới.

Lucy cắn cắn môi vừa định gọi anh, chợt nghe thấy giọng anh lạnh lùng, "đi ra ngoài!"

Lucy ngo ngác đứng đó, đầu óc trống rỗng trong phút chốc quên hết mọi thứ."Tuy rằng biết rõ anh đang làm việc nhưng lòng vẫn đau, sao giống lúc mình ở bệnh viện để anh kiểm tra, sắc mặt lạnh như băng thoạt nhìn đáng sợ nhưng chu đáo nghiêm túc giống như công việc trước mắt chính là hết thấy...."

"mình chỉ như vậy không thể kềm chế sa vào lòng anh và lạnh lùng vừa dịu dàng, mình thích bộ dáng anh khi chăm chú làm việc, thích anh mặt lạnh tâm nóng, thích bộ dáng anh thỏa mãn khi ăn đồ mình làm....."

"mình vốn tưởng rằng anh đối xử với mình là đặc biệt, cho dù là một chút mình cũng cảm thấy may mắn thì ra vẫn là mình đơn phương tình nguyện. Buổi tối ngày đó chỉ là một sai lầm mà anh rõ ràng là không có ý định đổi một chỉ có mình ngốc nghếch coi sai lầm kia là tình cảm của anh."

Lucy mờ to đôi mắt ngập nước mơ hồ nhìn chăm chăm lưng Natsu nhìn nhưng giống như muốn vĩnh viễn khắc bóng hình kia vào đầu."cái cô y tá này sao không có phép tất gì hết vậy đang suy nghĩ đau đầu mà còn đứng đó tính làm phiền chắc, thật bức mình", trong lòng Natsu hơi bức, đột nhiên đứng lên giọng nói còn có phần lạnh lẽo hơn lúc này, "Còn không đi ra ngoài!"

Dứt lời quay đầu lại,"mình muốn nhìn xem người bất lịch sự kia rốt cuộc là ai? mình ghét nhất bị người khác quấy rầy khi đang làm việc, huống chi đêm nay mình không tìm thấy cô ngốc kia tâm trạng vốn đã không tốt rồi mà còn gấp thứ gì đâu không?"

Nhưng mà phía sau chi còn lại bóng dáng mơ hồ, ánh mắt chỉ kịp bắt lấy góc áo màu lam."Nhìn có chút quen quen thấy ở đâu rồi ta?....." Natsu nhủ mảy đang định suy đoán thì Lisanna lại cất ngang.

"Sư huynh..." cô ta đem số liệu một lần nữa nhét vào tay Natsu mỉm cười nói, "Chúng ta tiếp tục đi, anh xem có thể không gây mê mà thay bằng Pethidine (một loại thuốc giảm đau)....."

Natsu xoa xoa mi tâm, một lần nữa ngồi xuống ghế gỗ gõ mặt bàn, "Pethidine không thể được, em học y mà không rõ à? Làm sao có thể phạm sai lầm cơ bản như vậy?"

"thật xin lỗi." Lisanna vội vàng nhận sai trong mắt lại đều là ý cười, không có vẻ gì là bị trách mắng mà mắt húng, "Là em không tập trung."

Lão đạo đi ra khỏi bệnh viện, Lucy gần như nhịn không được bật khóc lòng đau đớn chết lặng, "lần đầu tiên mình toàn tâm toàn ý thích một người như vậy lại bị người ta chán ghét."

Nước mắt giống như để vờ ào ạt trào ra, Lucy ngồi xồm xuống ven đường trong lòng tê tái "mình phải đi đâu? Nơi này không phải nhà của mình cũng không có ai cần mình, thương yêu mình."

Ngay lúc này, di động trong túi bỗng nhiên vang lên cả người Lucy run bắn, tay chân luống cuống lấy điện thoại ra thì thấy số dt không phải của natsu mà là của người khác.....

Thất vọng giống như nước chảy tràn đem ngon lửa hy vọng nhỏ nhoi duy nhất còn lại trong cô dập tắt toàn bộ, cô hít vào một hơi, áp chế cảm xúc mãnh liệt trong lòng cảm thấy mình có thể miễn cưỡng nói chuyện bình thường, lúc này mới nhận điện thoại, "loke.... có.... có chuyện gì sao?"

"Lucy em làm sao vậy?" Loke nhảy bén nhận ra giọng Lucy không bình thường trong lòng run mình lập tức lo lắng

"không... không có gì... anh có chuyện gì sao?"

"Em đang ở đâu?" Loke vừa ra khỏi sân bay vội một chiếc taxi, cúi người vào xe ra hiệu với lái xe tiếp tục nói, "Anh đến tìm em."

"không cần, em....."

Loke lại vô cùng kiên trì, "hỏi cho anh địa chỉ!"

Lucy dừng một chút, lau nước mắt cuối cùng vẫn nhỏ giọng nói ra, "Cửa ra bệnh viện trung tâm "

Ngoài nhà kho akiko

akiko*lời thùng giấy*: tại s lại bắt mình dọn những thứ nỳ chứ s lúc chuyển nhà thì ko pò lại nhà cũ chứ chất đống vô r' bắt dọn.

kai*wăng sắp báo*: tại papa pà đó wăng ra ngoài sân hay để lại nhà cũ là hốt vô liền.

akiko: z chắc e pà ngoan lém tui wăng cái kia thì nó hốt cái đó *lời cái cần ra*.

kai*kéo cái cây sắt*: thì cx như nhau thui mà s nhà pà có nhà kho hay z???

akiko*khiên cái nệm cũ*: thì lúc chuyển nhà ms thấy kể bên nhà có khu đất nhỏ cn' trống cái papa tui hùng tiền vô mua tường lmf j' ai dè xây nhà kho để chứa đồ, phụ cái coi.

kai*khiên cái nệm*: công nhận tui có bác, cô sướng ghê bit thể ở chg cho r' khỏi ở 2 -> 6 ngày bùn ghê.

akiko*đặt xuống*: thui để má, má mà ở là toàn phòng vip cn' tui thì papa wăng sọt rác có khi đi bụi cx ko hay.

kai*cầm đồng truyện*: chắc z, ăn ở s cho pj z.

akiko*cầm đồng truyện*: kệ tui....*way wa nhìn + tức* MÀ S TUI VÀ PÀ DỌN NHÀ KHO MÀ NGUYÊN HỘI BÀ 8 KIA NGÔI UỐNG NC ẮN BÁNH KO Z PỒ KO BÍT PHỤ HẢ.

natsu*ăn bánh*: cái ai kiu ầu zì lại đồ uống và bánh có sẵn nên thuận tay lấy ăn thui.

lucy*uống nc ngọt*: đứng òi mà tui tui đc thuê diễn chứ có thuê phụ j' ầu.

erza*ăn bánh kem dâu*: chính xác.

jella*ăn táo*: tự xử đê.

lisanna*ăn mì*: chuẩn ko cần chỉnh.

kai và akiko*sát khí*: ô z à nếu ko phụ thì khỏi có tiền lương, khỏi có tiền ăn, khỏi có tiền đóng tiền nhà mấy tháng, khỏi có tiền ăn bánh kem dâu và khỏi có tiền đi chơi zì gia đình.

erza và natsu*chạy đi khiên đồ*: vì đồ ăn/bánh dâu tui sẽ lmf tất cả.

lucy*lời thùng đồ cũ*: cố gắng lên lucy vì tiền tháng nhà chưa đóng hầy lmf tất cả.

lisanna* wăng sắp giấy cũ*: mún đc đi chơi pé li phải cố gắng.

kai*ngồi uống nc*: hà công nhận nc ngọt ngon thiệt và thoải mái ghê.

akiko*ngồi ăn chuối*: ừm đúng òi thoải mái ghê.

mún: nè s ko phụ tui tui s ác z.

kai và akiko: ai biu hồi nầy ko phụ chi nên zờ tự xử đê hay mún ko có tiền lương nhê.

mún*tập trung dọn đồ*: vì tiền lương và vì ước mơ mình sẽ lmf tất cả.

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đáng Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Chap 40

"lucy đã xảy ra chuyện gì? Sao em lại ở đây một mình?" Loke xách hành lý bước đến trước mặt Lucy ngồi xồm xuống dụi dằm hỏi.

Giống nói hẳn rất ổn như ần chứa đầy quan tâm làm trái tim Lucy đau đớn, nước mắt lại không ngừng rơi xuống. Nói cho cùng thì chỉ là giả bộ kiên cường mạnh mẽ, một khi gặp được người quan tâm đến mình tất cả mọi ỳi khuất liền tuôn ra hết.

Lúc Loke nghe thấy Lucy nói có ở cửa bệnh viện trung tâm liền biết sự việc nhất định có liên quan đến Natsu. Nhưng hẳn vẫn coi như không biết gì, mặc dù hận không thể lao thẳng vào tóm lấy Natsu hung hăng chất vấn một phen.

"Chúng ta về nhà được không?" Loke xoa xoa đầu cô lấy từ trong hành lý một cái khăn tay, cẩn thận lau nước mắt cho cô,"ban đêm gió mát lucy cứ như vậy sẽ lạnh mất."

"Về đâu?" lucy đáng thương sụt sịt, mắt to đỏ hồng nước mắt từ lông mi dài lần xuống."Natsu không cần em nữa." (natsu*lao vào*: ai ns ko cần z hiu làm r' akiko*ngăn*: trời oi bệnh tễnh đê cha nội từ từ lucy*kick*: đg diễn mà đáng hoàng chút đi natsu*u 1 cục*: hai)

"Anh ngại mình làm phiền, ngại mình quấy rầy anh làm việc, mình cũng không biết có thể đi nơi nào nhưng lại không dám về nhà, sợ natsu nhìn mình không chút cảm tình càng sợ anh nói ra những lời lạnh nhạt."

"Anh cần em." Loke chậm rãi xoa khuôn mặt lạnh lẽo của cô, ngón tay nhẹ nhàng ti mi vuốt ve giống như muốn để đầu ngón tay vĩnh viễn ghi nhớ loại cảm giác này.

Hắn nhìn vào mắt Lucy ánh mắt ôn hòa mà kiên định, giống như mặt biển rực rỡ lúc ban trưa mạnh mẽ mà bao dung nhấn mạnh từng chữ "Theo anh về nhà, anh cần em."

Lucy khóc thút thít, mặt hơi né đi tránh được ngón tay Loke chớp chớp lông mi cúi đầu, "Cái gì... cái gì?"

Không khí xung quanh giống như ngưng trệ, Loke thu tay lại rồi mắt xuống che giấu tình cảm mãnh liệt của mình, lúc ngừng đầu lên đã khỏi phục bộ dáng ôn hòa như bình thường, "không có gì, Lucy và Natsu cãi nhau sao?"

Nhận thấy thân thể Lucy nháy mắt cứng ngắc, hần dừng một chút mới tiếp tục nói, "Đến nhà anh ở vài ngày được không? Natsu không hỏi lỗi thì không thêm đề ý đến cậu ta!"

Lucy lắc đầu, "Phiền lắm"

"Phiền thế nào." Loke mỉm cười, "đi tới nhà bạn ngủ lại gọi là phiền sao? Nếu sau này anh nói không có chỗ ở muốn đến nhà em ở nhờ, chẳng lẽ em sẽ đuổi anh đi?"

Lucy cuống quýt xua tay, "không, em không có ý này... chỉ là....."

"Được rồi." Loke ngất lị cô chỉ vali bên cạnh mình, "Anh vừa đi công tác về xuống máy bay là đi tìm em ngay, có thể hân hạnh mời em đến chỗ anh ở vài ngày không?" hần mỉm cười dưới ánh đèn sáng rực, khuôn mặt vốn rất tuấn tú bỗng chốc thật chói mắt.

Lucy nhìn hần, mơ mơ màng màng gật đầu, "Được."

Nghe thấy cô đồng ý nét cười trên mặt Loke càng thêm sâu giống như viên đá ném vào mặt hồ tĩnh lặng từng vòng lại từng vòng lan rộng ra, "Chúng ta về thôi."

Lucy không biết làm sao, tự nhiên không dám nhìn mặt hần cô dờn ánh mắt, không đối diện với Lucy chân dừng sức mới chừ đứng lên, kết quả bởi vì ngồi lâu quá, chân đã tê rần kinh sợ kêu lên một tiếng tưởng ngỡ tới nơi rồi.

Loke thấy thế lập tức vươn tay kéo cô lại ôm cô vào trong lòng.

Sau lưng Lucy toát một trận mồ hôi lạnh vẫn còn hoảng sợ phục hồi lại tinh thần liền nhận ra tình trạng của mình và Loke trong lòng cô hoảng hốt, lập tức đẩy Loke ra cúi đầu ấp úng nói, "Chúng ta đi thôi."

Trong ngực bỗng nhiên không còn đau, lồng cũng giống như khoảng không giống như bị một cái gì đó sắc nhọn xé toạc ra một lỗ hổng lớn, gió lạnh cứ vù vù thổi vào bên trong khiến cho cả người hần đều lạnh lẽo. Loke rũ mắt xuống trong mắt chột lóe tia u tối nhưng chỉ chốc lát đã giấu kín dưới mặt nạ ôn hòa kia.

Lucy ở ngoài trời gió lạnh một thời gian dài như vậy lúc đến nhà Loke mặt đã đỏ ửng lên vừa căng vừa nóng, đầu cũng đau.

Loke sờ trán cô, xem nhiệt độ tuy rằng không phát sốt nhưng cũng có dấu hiệu bị cảm, liền tìm hai viên thuốc cảm báo cô uống lại chuẩn bị nước ấm cho cô thoải mái tắm rửa, xong mới đề cô đi ngủ.

"không thoải mái thì gọi anh, không được chịu đựng một mình biết không?" Loke kéo chăn bông thật dày lên người Lucy bọc cô lại chỉ hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn dạn dò nói.

"đã biết." Lucy chớp chớp mắt miễn cưỡng nhìn Loke cười, "Ngại quá, làm phiền anh rồi."

"Sao lại khách sáo như vậy." Loke đưa tay tắt đèn đầu giường dịu dàng nói, "Đừng suy nghĩ nhiều, trước tiên ngủ một giấc ngày mai còn phải đi làm."

Lucy gật đầu nghe lời nhắm hai mắt lại. Loke thấy thế cũng không lưu lại lâu, nhẹ nhàng bước chân ra ngoài.

Natsu về nhà thì đã sắp mười một giờ, anh vốn tưởng rằng bảy giờ Lucy đã về rồi không ngờ vẫn không thấy người đâu.

Lúc này Natsu cũng sốt ruột, "Lucy Heartfilia ngốc nghếch nếu bị người ta lừa bị khi dễ thì làm sao bây giờ?" Lo lắng vẫn ẩn núp ở trong lòng nháy mắt phá vò bật ra ngoài làm trái tim anh đau đốn vô cùng.

Natsu cầm lấy chìa khóa lao ra cửa, một chiếc giày cũng quên đổi một bên giày da một bên dép lê liền lên xe chạy thẳng đến chỗ mẹ mình.

Bà Lena thấy con nửa đêm bỗng nhiên về nhà cực kỳ kỳ quái vừa định hỏi anh có việc gì gấp, điện thoại trên bàn đã bị anh chụp lấy lập hấp tấp chạy ra khỏi phòng.

"Làm loạn gì vậy? Chẳng lẽ là cãi nhau với Lucy?", bà Lena nhướn mày nhẹ nhàng đi theo sau Natsu nghe lên.

Điện thoại vang lên vài tiếng đã được nhận, Natsu thờ dãi nhẹ nhõm một hơi, trầm giọng hỏi, "Em đang ở đâu? Sao còn chưa về nhà?"

Bên kia ngừng vài giây rồi mới vang lên giọng nam quen thuộc, "Natsu? Lucy còn đang ở trên giường tối."

Hồ hấp Natsu cứng lại, tâm co rút sắc mặt nháy mắt trở nên vô cùng khó coi, "Loke không phải chuyện cười đâu."

"Tôi không có bản lĩnh nói giỡn với cậu." Đầu dây bên kia, Loke khẽ cười một tiếng, "Cậu có chuyện gì thì nói đi."

Mặt mày Natsu lạnh như băng gần từng tiếng giống như rít ra khỏi răng, "Đề Lucy nghe điện thoại!"

"Lucy đã quá mệt đang ngủ." Loke giả vờ ngáp một cái giọng nói lười biếng, "Cậu có gì thì nói với tôi nhưng mà cậu phải nhanh lên, hôm nay tôi cũng mất nhiều sức lắm mệt chết được."

Ánh mắt Natsu chỉ một thoáng trở nên vô cùng lạnh lẽo, thái dương cũng nổi gân xanh giật giật dữ dội, cơ trên mặt bởi vì nổi giận mà vằn vẹo dưới ngọn đèn giống như ma quỷ, năm ngón tay nắm chặt điện thoại giống như muốn đem cái khối kim loại kia nắm đến thay hình đổi dạng, "Hai người đang ở đâu?"

"Đương nhiên là ở nhà tôi." Loke gạt gạt tóc trên trán, mở mĩ ăn lên trên bàn ra hít hà vài hơi đầy hương thụ rồi tiếp tục nói, "Cậu muốn tới sao? Kết quả cũng vậy thôi, Lu....."

Hần nói còn chưa nói xong điện thoại bên kia đã tắt tít, Loke nhìn vai quần mấy sợi mì bỏ vào miệng ăn vài miếng liền "bịch" một tiếng đem cái đĩa ném vào thùng rác, "mì này đáng như vậy, ăn thế nào được."

Loke ngồi trên sofa một được năm phút, chột nghe thấy tiếng đập cửa "rầm rầm". "Đến rất nhanh", Loke chậm rãi mở cửa, cao thấp đánh giá Natsu một phen thấy giày anh chiếc nọ chiếc kia bộ dáng thật thảm hại cười nhạo nói, "không nhìn không đề ý còn tưởng cậu bị cướp."

Natsu đối với lời nói của hần mất điếc tai ngơ, nhắc chân bước thẳng đến phòng chủ nhà không khí xung quanh lạnh đến nỗi muốn ngưng tụ.

Ai ngờ anh vừa nắm lấy cửa đã bị Loke từ phía sau túm lại. Hần lạnh lùng nhìn Natsu tươi cười trên mặt đã biến mất không còn dấu vết, "không được âm ỉ có ấy đang ngủ."

Natsu thô bạo trên người gần như không áp chế được, "Buông ra!"

"Tôi nói không được làm phiền cô ấy!" Ánh mắt Loke u ám cầm lấy tay Natsu đã nổi gân xanh gần như có thể nhìn thấy mạch máu ở bên trong, hơi thở hần có chút ồ ồ huyết thái dương giật giật, mặt nạ ôn hòa trong khoảnh khắc liền gỡ xuống, "Tôi không cho cậu làm phiền cô ấy!"

Natsu hít sâu một hơi biết cảm xúc Loke lại không khống chế được. Anh quay đầu lại mặt lạnh như băng, "Cậu muốn như thế nào?"

"cô ấy sẽ không theo cậu trở về, cậu hết hy vọng đi." Loke không biết nghĩ tới cái gì, bỗng nhiên mỉm cười kết hợp với vẻ mặt âm trầm, nhìn cực kỳ kỳ quái khủng, "Về sau Lucy sẽ ở chỗ này của tôi."

"Loke Spirit." Ánh mắt Natsu đột nhiên sắc bén giống như ngay cả không khí xung quanh cũng đều bị tia mắt này cắt thành từng mảnh, "Vì sao cô ấy lại ở đây?"

"Cậu muốn biết?" Khóe môi Loke khẽ nhếch giống như một đứa trẻ có chấp, "Tôi không nói cho cậu biết!"

Cho dù Natsu muốn nhẫn nhịn cậu ta nhưng lúc này tâm trạng cũng có chút không khống chế được. Anh nắm chặt hai tay ánh mắt gắt gao đối chọi với mắt Loke, "Tôi hỏi lại lần nữa cậu....."

Nói còn chưa hết chỉ nghe cửa rầm rắc một tiếng. Natsu quay đầu lại đã thấy Lucy đứng ở cạnh cửa bình tĩnh nhìn anh.

"Lucy sao em lại đi ra? không ngủ được à?" Loke vội vàng đi tới chặn ánh mắt Lucy nhìn về Natsu.

Lucy lắc đầu, nhẹ giọng nói: "À chỉ hơi khó ngủ."

Loke nghe vậy trong lòng trầm xuống, "thuốc cảm kia có chứa thành phần thuốc ngủ uống vào sẽ làm cho người ta rất buồn ngủ nhưng mà cô lại nói cô không ngủ được, nếu không phải tâm sự quá nặng nề, làm sao lại như vậy?"

"Theo anh về nhà." Natsu đẩy Loke ra trực tiếp đi đến trước mặt Lucy trầm giọng nói với cô, "đã trễ thế này còn ở bên ngoài thì ra cái gì!"

Lucy nghe vậy ngừng đầu lên ánh mắt hai người chạm nhau, Natsu đột nhiên lui về phía sau trái tim như muốn ngừng đập.

"Ánh mắt Lucy nhìn mình lạnh nhạt mà xa lạ, lạnh lẽo giống như bão tuyết vậy, hồ hờng chẳng quan tâm. Mình đứng ở trước mặt cô nhưng mà lại giống như khi lãng, không hề có cảm giác tồn tại."

"trong mắt Lucy không có mình, một chút cũng không sao?"

Lòng ngực Natsu cực kỳ khó chịu trong hồ hấp dường như cũng mang theo mùi máu tươi, "Lucy theo anh về nhà."

"Em không về." Lucy cúi đầu mười ngón chân cũng gắt gao co lại, "Mấy ngày tới em sẽ đi tìm phòng năm sau sẽ chuyển đi."

"Em đang nói cái gì?" Natsu túm chặt cổ tay Loke định kéo cô ra khỏi cửa, "Trở về! Lập tức! Ngay lập tức!"

Lúc này, trái tim và sự đau đớn của Natsu cũng như muốn chạy đua, muốn chạy thật nhanh không cho nỗi đau vượt qua. Anh không biết chính mình đang nói cái gì, làm cái gì, chỉ muốn quên đi nỗi đau xé lòng này.

"Em nói nghiêm túc." Đôi mắt Lucy phủ kín một tầng hơi nước, cô không phản kháng động tác thô bạo của anh, ngoan ngoãn để anh tìm đi giọng nói không cao nhưng vô cùng kiên định,"đã làm phiền anh nhiều ngày như vậy..." cô hít một hơi ánh mắt đỏ ửng, "Bác sĩ Dragneel về sau anh phải tự học nấu cơm, dạ đây anh không tốt phải ăn cơm đúng giờ, em....."

"Đủ rồi!" Natsu ngắt lời cô, thanh âm lạnh lẽo như kết một tầng băng, "Em sẽ không đi đâu hết! Em là bạn gái của anh đương nhiên phải ở nhà của anh! Anh không cho phép em đi!"

"Em không phải là bạn gái của anh." Lucy lắc đầu, lông chua xốt, "Em chỉ đóng giả diễn cho mẹ anh xem mà thôi bây giờ em không làm nữa." cô cố gắng nhịn xuống nước mắt đang cuộn trào, "Bác sĩ Dragneel..... anh..... buông tha em đi."

Trg phòng kai~

akiko*nằm giường*: ê kai tối nay ngủ chg zì pà nghen lâu ùi tui zì pà chưa ngủ chg phòng zì lại ccx lâu ùi chưa tâm sự chuyện zz của cn gái chúng mình(> v

Bạn đang đọc truyện *Nalu: Yêu Đương Người* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Chap 41

akiko: cho aki gomen tại vì hôm va tính đăng thêm chap ms nhg mà trg từ điển của aki là "lười và ngày mai lười típ" nên aki đã theo chủ nghĩa đó mà vuron tới và cái tâm hình ở trên đáng lí là chỉ có Lucy, natsu và loke nhg kìm ko ra nên lầy dở và....

kai*ngồi uống nc*: má ơi má s lúc n' má thông báo hay xl j' cx ns dài dẽ' z mốt tòm gọn bớt đi.

akiko*cầm xấp giấy*: cái nỳ là ngắn r' đó chứ kiu tui li giải ra là cả năm cx chưa xg nha.

kai*sặc*: khự khự má kễ nhieu wà zò nhân vật chính ngủ say như chết r' s kiu dậy diễn típ.

akiko*hoàng*: há? chết ời zò lười s *tắt từng ng* 3 ng' kia đây mau sắp vô truyện ời dậy.

lucy, natsu và loke*nửa tỉnh nửa mơ*: ừ ừ bít r' chg' n' pà akijume tưng kình xg r' kiu.

akiko*sát khí + đánh*: dậy mau ko dậy tui cho xung phi cước liền.

lucy, natsu và loke*cục u + tỉnh dậy*: dạ em dậy ùi. (TT^TT)

kai*nghe*: bít hành hạ ng' khác ghê chắc mốt ko chọc nó nữa. (==)"

"Đừng làm loạn nữa." Đôi mắt Natsu hơi híp lại, yết hầu nhấp nhô lên xuống gất gao túm cánh tay cô không buông cổ chấp không nghe lời của cô, "Đừng loạn nữa theo anh về nhà."

"Bác sĩ Dragneel..." Lucy hít một hơi, trong giọng nói mang theo chút nghẹn ngào, "Em sẽ nhanh chóng dọn ra ngoài, cảm ơn anh trước kia đã quan tâm"

"Lucy sẽ không theo cậu trở về." Ngày lúc này, loke bỗng nhiên đi tới mở bàn tay natsu ra, kéo Lucy đến bên cạnh mình trên mặt tràn ngập ý cười ấm áp vô cùng thân thiết xoa xoa đầu Lucy, "Cậu không nên ép cô ấy."

Ánh mắt natsu lạnh đến thấu xương ghim chặt trên người loke, anh đẩy mắt kính áp chế lura gần ngập trời trong lòng chuyển hướng sang Lucy, "Vì sao không quay về?" anh dừng một chút ngời khi thoáng hòa hoãn, "Nếu là vì anh đột nhiên rời đi trước thì anh xin lỗi bệnh viện quá thật có việc gấp và lúc đó anh có ghi tờ giấy nhỏ đặt trên bàn mà em không thấy sao?"(akiko*cười sặc sặc*: miệng mà dính mực kia kai*chùi miệng*: cái wái j' dy dẽ' giấy n' ghi thư ko dẽ' đi lấy khăn giấy ghi z natsu*gãi đầu*: tại gấp wà nên lấy đại)

"Mình lúc trước luôn luôn kiêu ngạo, cũng không cam chịu cúi đầu mặc dù khi ở Magnolia bị mấy thanh niên con nhà quyền quý gây khó dễ cũng chưa từng khom lưng khuất phục...."

"Mình là Natsu Dragneel là sinh viên được yêu quý nhất trong lòng các giáo sư, dựa con ưu tú trong lòng mẹ, lưu học sinh luôn nỗ lực cao đầu nhìn lên, hạng mục thực nghiệm của các giáo sư Hiraku chỉ có một mình mình là tân sinh viên được tham dự. Bất luận là đi đến đâu cũng đều có vô số ánh mắt hâm mộ và ca ngợi nhìn mình", natsu thả lỏng tay,"không cần xin lỗi cũng không cần lấy lòng phụ nữ, mình chỉ cần một ánh mắt, một cái âm chỉ thì sẽ có hàng loạt phụ nữ tự động đưa tới của." (kai* má đg ghi thành tích cho thành nat à đg kể chuyện kia s thành cái nỳ òi akiko: từ từ r' bít zì lại cho thánh nat tự sướng chút natsu*cười*: hahaha ko ngờ mình tài giỏi tới z hahaha)

"Nhưng mà bây giờ, mình lại đẹp bỏ hoàn toàn con người kiêu ngạo kia giống như tất cả dân ông trên thế giới này đối với người trong lòng mình ần nói nhẹ nhàng khăn cầu, hy vọng cô ấy có thể thu hồi quyết định."

Lucy rũ mắt xuống, lòng má dài rậm chặn lại tầm mắt của anh nhào vào mắt cô,"thì ra là như vậy, bệnh viện anh có việc gấp. Bệnh nhân mới là quan trọng nhất, mình biết nhưng vì sao không nói cho mình biết mà phải ghi giấy chứ?"

"mình có thể không để ý sau tối đêm đó anh để mình lại một mình lấy việc của bệnh viện làm trọng nhưng ít nhất thái độ đối với mình quan tâm một chút, nói cho mình biết anh đi đâu và lúc mình không cẩn thận xông vào văn phòng anh, chỉ cần nhẹ nhàng một chút đừng lớn tiếng quát mình như vậy...." (kai*xông vào*: đầu óc có vấn đề à lúc đó là ko bít má erza*ngân*: nè em có đồng trg đó ầu mà ghê z nhìn nat đi bình tĩnh ghê chưa natsu: tính xông vào mà kai đi trc nên ko lười erza: coi như chưa ns j' đi =..)"

"mình cũng là được ba che chở mà lớn lên cũng cần người ta thương yêu cho nên anh cũng không nên lớn tiếng với mình" (akiko tự suy nghĩ ik lười suy nghĩ wà)

"Thực xin lỗi, bác sĩ Dragneel..." Lucy lắc lắc đầu, "không phải anh sai, chỉ là.... chỉ là em không muốn làm phiền anh nữa."

Giọng nói của cô không lớn nhưng lại gần từng tiếng giống như răng nanh đã thủ, hung ác xé mở cả người anh đầy máu thịt, phanh ra trái tim máu chảy đầm đìa.

Natsu trầm mặc một lúc bỗng nhiên mở miệng lạnh lùng nói,"Được lắm nhưng mà ít nhất trước tiên phải về đem đồ của em thu dọn đi."

Thân mình Lucy cứng đờ khê gất đầu,"Được... em sẽ về." Sức lực trong thân thể giống như bị cái gì đó nháy mắt hút hết cả người mất đi sự chống đỡ, Lucy cắn răng bước tới số pha cầm lấy áo khoác của mình nhưng tay run run ngay cả khóa cũng không kéo nổi.

Natsu thấy đi đ qua nghiêm mặt đẩy tay cô ra kéo cái khóa lên đến hết mức, bao chặt cổ cô lại rồi chụp cái mũ lông thò vào đầu cô, rồi cục đem cô che kín mít lúc này mới nắm chặt lấy tay cô kéo ra ngoài.

"lucy không phải em đồng ý ở chỗ anh trong vài ngày sao?" Loke ngăn trước mặt natsu không cho anh đi trên mặt tuy rằng còn mang theo ý cười nhưng ánh mắt đã trầm xuống rồi.

"Thực xin lỗi Loke." Lucy cắn môi cúi đầu nhỏ giọng nói,"Em đến chỗ bác sĩ Dragneel dọn dẹp một chút, về sau... về sau nếu có cơ hội em lại đến."

Loke bình tĩnh nhìn cô khỏe miệng cười nhẹ, thanh âm không lớn nhưng lại tỏ ra một chút từ ái, "Nhưng rõ ràng chúng ta đâu có nói thế."

"Loke đủ rồi." Sắc mặt Natsu khó coi nhìn lướt qua Lucy đang khó xử trầm giọng nói, "một vừa hai phải thôi."

Loke mở miệng đang định nói cái gì thì chuông đi động Lucy bỗng nhiên vang lên, vừa đúng lúc phá vỡ sự gặng co của bọn họ.

Cô lấy điện thoại ra là số lạ, nhieu máy nhưng vẫn nghe, "Xin chào?"

"Lucy à là đi bisca này, ba con nhập viện rồi!"

Đầu Lucy ong một tiếng, trước mắt tối sầm môi run run, nói chuyện cũng không lưu loát, "Ba.... ba..... con..... làm sao vậy?"

"Ái, con đừng lo sợ cũng không có chuyện gì. Chỉ là lúc cùng chúng ta chiến thật viên bỗng nhiên bị phóng đầu té xui. Ba con lại ngang bướng không cho chúng ta nói cho con biết còn muốn báo con tét âm lịch không phải về, sao lại thế được! Lucy nghe lời đi đừng để ý đến ba con, tét âm lịch cứ về nha! Thím và chú Alzack của con buổi chiều từ bệnh viện về suy nghĩ mãi, vẫn cảm thấy nên nói cho con một tiếng."

Lucy biết thân thể ba cô không xảy ra vấn đề gì, lúc này mới thoáng thờ phào nhẹ nhõm nhưng là vẫn không nhịn được lo lắng, "Di Bisca, ba con ở bệnh viện nào phòng số bao nhiêu?"

"Ồ ngay bệnh viện quê mình thôi làm gì có phòng riêng! Nhưng mà không phải con định về đấy chứ?"

Lucy "dạ" một tiếng rồi nói, "di bisca cảm ơn thím đã nói cho con biết, con sẽ về ngay." nói xong liền ngắt điện thoại đang định chạy ra ngoài cửa.

"Bị phóng đầu sới chứ không phải là phóng nước nóng nhất định là rất nghiêm trọng nên ba mới phải đi bệnh viện, mình phải lập tức trở về xem sao!"

Ai ngờ vừa quay người đi đã bị Natsu kéo lại, Lucy vừa định gạt tay anh ra, chợt nghe thấy anh nói, "Anh đưa em đi đâu trẻ thế này không có xe."

Lucy vốn không muốn để anh đưa đi nhưng cũng biết chỗ này khá vắng vẻ, lúc này không chắc là có xe đánh phải gạt đầu.

Loke thấy thế vội vàng mặc áo khoác vào, "Tôi cũng đi."

Natsu liếc mắt nhìn hần lạnh lùng bỏ lại một câu, "Tùy cậu." liền nhanh chân đuổi theo Lucy đang vội vàng chạy xuống.

Bệnh viện quê Lucy quả thật vô cùng đơn sơ, nói là bệnh viện thật ra cũng không khác phòng khám là mấy, bên trong phòng bệnh chỉ có mười mấy cái giường mặc kệ dạng bệnh nhân gì đều xếp cùng một chỗ, đủ loại tiếng rên đau đớn không dứt bên tai.

Lucy đẩy cửa ra liếc mắt một cái liền thấy ba cô đang nằm trên một cái giường phía trong đang ngủ say. Thấy sắc mặt ba cô như thường, lúc này mới thoáng yên tâm nhẹ nhàng bước chân qua.

"Chỗ chân ba Lucy bị phỏng được băng bó chặt kín, cần bàn nhìn không ra tình trạng vết thương", Natsu quan sát ông một hồi, không tự giác nhíu mày nói một tiếng với Lucy rồi đi tìm bác sĩ của bệnh viện, chính bởi vì anh là bác sĩ cho nên đối với vấn đề người bệnh đặc biệt nhạy cảm, "mình cảm thấy ba Lucy có gì đó không bình thường, cả người quá mức gầy yếu quan trọng nhất là, vì sao lại vô duyên vô cớ ngắt xù?"

Natsu dạo qua một vòng bệnh viện chỉ thấy có ba bốn bác sĩ đều mặc áo blu trắng ngồi trên ghế nói chuyện phiếm, thỉnh thoảng còn phát ra những tràng cười chói tai.

"Bệnh nhân bị phỏng kia là ai phụ trách? Tôi muốn hỏi thăm tình hình một chút." Giọng nói Natsu trong trẻo nhưng lạnh lùng cắt ngang đám bác sĩ đang cười đùa.

Có lẽ là từ trước đến nay chưa thấy qua người nhà bệnh nhân nào như Natsu, mấy bác sĩ nhìn nhau một hồi, sau đó mới có một người đàn ông trung niên uể oải đi tới chỗ Natsu hất cằm, "Là tôi, anh muốn hỏi cái gì nói nhanh lên tôi còn đang vội đây!"

Mặt mày natsu lạnh như băng, ánh mắt thâm trầm giống như đại dương, "từ trước đến nay mình làm việc vô cùng nghiêm túc, khó chấp nhận nhất chính là những người đang làm việc mà lơ là vô trách nhiệm như vậy, hơn nữa những người này lại là bác sĩ chỉ không cần thận một chút thì trả giá chính là một thậm chí mấy mạng người."

Nhưng anh vẫn nhìn con tức giận trong lòng, "nơi này là bệnh viện quê không phải bệnh viện trung tâm, mình không ngại tho đến mức sẽ tiến lên ân cần dạy bảo họ một phen khiến những người này từ nay về sau sẽ thay đổi hoàn toàn."

"Ông ấy làm kiểm tra thế nào tất cả các chỉ tiêu có phải đều bình thường không?"

"Cậu bị bệnh à?" Bác sĩ trung niên kia ánh mắt như là đang nhìn quái vật hướng về Natsu, "đó nói là bị phỏng thì còn muốn kiểm tra gì nữa?" nói xong, ông ta cũng không thêm để ý tới Natsu nữa, trực tiếp quay đầu lại tiếp tục già nhập vào hội bác sĩ tán chuyện với nhau.

Natsu hít một hơi thật sâu, tận lực làm cho mình bình tĩnh trở lại "Cái gì cũng không nói, mình phải nói cho cô ngốc kia, ba cô phải lập tức chuyển viện mình sẽ tự mình làm kiểm tra cho ông!"

Ông Jude nhập viện buổi chiều, buổi tối liền mua một hộp com nấm đồng găng mà ăn nhưng mà chỉ được một nửa còn lại ném vào thùng rác đầu giường tàn ra đầy mùi dầu mỡ.

Lucy thấy thế liền ngồi xồm xuống đưa tay cầm lấy túi plastic trong thùng rác định đem ra ngoài vứt. Ai ngờ tiếng plastic soạt soạt lại làm ba cô thức giấc.

Ông Jude luôn ngủ không sâu nhất là trong phòng bệnh này còn có đủ mọi tiếng bệnh nhân kêu rên, ông càng không thể ngủ say. Ai ngờ, ông vừa mở mắt đã thấy con gái mình đang ngồi xồm ở đầu giường.

"Lucy?" ông Jude không dám tin kêu một tiếng gần như nghĩ mình nằm mơ.

"Ba, ba tỉnh rồi à?" Lucy vui mừng nhảy dựng lên, vội vàng đi đến trước mắt ba cô, "Ba sao lại không cẩn thận như vậy, sao lại để bị phỏng có đau không?" nói xong, cô bỗng nhiên nhớ tới cái gì đó, sẵn giọng đối với ba cô, "Còn nữa, sao buổi tối lại ăn com như vậy dạ dày ba khó chịu à?"

Ông Jude nghe con gái nhà mình liên tục lài nhai một tràng dài, cả đám vấn đề cứ theo cái miệng nhỏ nhắn kia mà tuôn ra liền dứt khoát không trả lời cái nào, ông ủ rũ, ánh mắt quết quết vừa lúc nhìn thấy Loke bên cạnh đang mỉm cười, ông Jude chuyển hướng sang Lucy, "Trông khá nhanh nhẹn đấy."

Lucy ngốc nghếch chưa hiểu rõ, "Ba, ba nói gì?"

"Đối tượng của con," ông Jude đẩy con gái đang bám dính ở ngực mình ra, tí mị cao thấp đánh giá Loke một phen trên mặt bỗng nhiên lộ ra một nụ cười, "Tiểu tử này không tệ."

Natsu vừa mới đẩy cửa vào, chợt nghe thấy những lời này của ông Jude lập tức hiểu được, ông Jude tưởng Loke là bạn trai Lucy, anh đẩy kính mắt bước vài bước đi đến trước mặt ông Jude lạnh lùng nói, "Bạn trai cô ấy là con."

Ông Jude sững sờ lập tức nhìn Lucy bộ dáng kia giống như đang hỏi, "rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?"

Lucy cảm mọi, "mình đã nói rõ ràng với Natsu là mình không muốn tiếp tục già bạn gái anh nhưng mà mấy hôm trước mình còn cùng ba nói qua tết âm lịch sẽ dẫn bạn trai về nhà. Vậy rốt cuộc nên làm thế nào bây giờ?"

Natsu thấy bộ dáng này của cô, làm sao không biết có đang suy nghĩ cái gì, sao có thể cho cô cơ hội phủ nhận, vội vàng tiến lên một bước kéo tay Lucy ở góc độ ông Jude không nhìn thấy ra sức nắm chặt để cảnh báo. Lúc này mới nhìn về ông Jude nói, "Ba, con là bạn trai Lucy, Natsu Dragneel."

Ông Jude bị anh kêu một tiếng "ba", nửa ngày cũng chưa hồi lại tinh thần lúc phản ứng kịp lập tức lớn tiếng nói, "Ai là ba cậu đừng nhận bừa!"

Natsu cũng không để ý lấy điện thoại ra xem thời gian nói, "Lucy em thu dọn đồ đạc cho ba một chút lập tức chuyển viện."

Lúc Lucy nghe ba cô ở bệnh viện quê không chịu chuyển viện như vậy, tức thì cảm kích nhìn thoáng qua ông Jude nhanh chóng thu xếp đồ dùng này nọ trên giường ba cô rồi đỡ ông đứng lên.

Ai ngờ ông Jude phớt lờ, ông trừng mắt làm thế nào cũng không chịu đứng lên quay sang Natsu quát, "Cậu nghĩ tôi tàn tật chắc? Bị một chút bệnh mà phải chuyển viện? Chẳng lẽ ngay cả nơi này cũng không chứa được!" Bàn tay to dài đẩy vết chai của ông Jude vô một phát thật mạnh lên giường lửa đạn nhất thời lại chuyển sang Lucy, "Còn chưa gả đi đâu tay đã vượn ra ngoài rồi! Tiểu tử này cho con uống thuốc mê gì rồi! Ba nói cho con biết cậu ta còn không bằng tiểu tử kia" Ông chỉ chỉ Loke nói, "thật không thuận mắt!"

Sắc mặt Natsu nhất thời cứng đờ, kỳ thật từ lúc vào cửa, trong lòng anh đã bồn chồn. Tuy rằng cô ngốc kia cùng anh gần gũi, đây cũng không phải chính thức gặp mặt người lớn nhưng mà anh vẫn khấn trương. May mắn mặt anh luôn luôn lạnh như băng nên lúc này không thể hiện ra ngoài chút nào.

Nhưng lời nói của ông Jude lại làm cho anh cảm thấy có nguy cơ thật lớn, trong đầu Natsu nhất thời cũng chỉ còn lại một suy nghĩ, "Ba Lucy không thích mình! Thích Loke!" (akiko : ăn ở s cho pị z natsu: s ác z TT^TT)

So với việc Natsu lo lắng không yên, Loke lúc này thực sự vui vẻ ra mặt, hẳn đi lên trước vỗ vỗ bả vai Natsu, "Natsu nghe lời người lớn đi."

Natsu liếc mắt nhìn hần một cái nói khẽ vào tai hần, "đừng làm loạn", liền ngẩng đầu đón nhận ánh mắt ông Jude, "Mẹ con nghe nói ba nằm viện cũng rất lo lắng, trước khi đi bà còn dặn con nhất định phải mời ba trước năm mới đến thành phố A một lần để nói chuyện của con và Lucy."

Natsu mặt không đổi sắc nói dối, "Vừa lúc nhân cơ hội này đưa ba tới thành phố A."

Nghe thấy anh nói như vậy, ông Jude cũng có chút dao động, "dù sao đây cũng là con gái cưng của mình, lần đầu tiên nói chuyện yêu đương tất nhiên phải đi gặp cha mẹ bên nhà trai, xem gia cảnh cậu ta thế nào rồi đánh giá xem hai đứa rốt cuộc có hợp nhau hay không."

"Nhưng mà tiểu tử này sao không nói trước, cái gì mà chuyển viện cứ nói thẳng mời mình đi thành phố A không phải là được sao!"

Lucy thấy sắc mặt ba cô buông lỏng trong lòng nhất thời thở phào nhẹ nhõm một hơi giúp ông ngồi dậy đi gầy vào, "Ba, Natsu là bác sĩ để anh ấy kiểm tra chân cho ba."

Từ điện thoại ông Jude đã sớm biết nghề nghiệp của Natsu nên cũng không kinh ngạc chỉ khẽ gạt đầu nhưng kiên quyết nói, "Có thể đến thành phố A nhưng ba không đi bệnh viện kiểm tra."

"Ba!" Lucy giậm chân còn muốn nhõng nhẽo thuyết phục đã bị Natsu cắt ngang, "Ba đã bị phỏng cấp độ ba, nếu điều trị chậm trễ hoặc là điều trị không đúng cách rất có thể sẽ bị hoại tử chân." nói tới đây, anh dừng dừng đẩy gọng kính trên mũi, "Đến lúc đó khả năng sẽ phải cắt, ba....."

Lucy vừa nghe anh nói phải cắt, lập tức bị dọa nước mắt xoạch xoạch rơi xuống ôm chặt lấy ông Jude giống như bánh chưng, ông Jude thấy thế bực bội phát phát tay, "đi thi đi! Lucy Heartfilia con lau sạch nước mắt cho ba! Khóc cái gì ba còn chưa chết đâu!"

Ông Jude rốt cuộc đồng ý phối hợp, mọi người đều thở phào nhẹ nhõm, Natsu đỡ ông Jude vào xe để Loke lái xe thẳng đến bệnh viện trung tâm. Lúc này Loke lại rất im lặng, cái gì cũng không nói, cẩn thận lái xe để Natsu ở phía sau hỏi thăm bệnh tình ông Jude.

Lúc bọn họ đến bệnh viện trung tâm đã gần nửa đêm, ông Jude rốt cuộc là già rồi, không thể thức đêm ngồi trên xe cũng đã mệt mỏi. Natsu thấy thế, vừa đến bệnh viện liền sắp xếp cho ông một phòng riêng tự mình xử lý vết phỏng của ông Jude một lần, lấy mẫu chụp CT toàn thân xong rồi để ông đi ngủ.

Natsu cũng muốn Lucy đi ngủ nhưng thấy Lucy lo lắng cho ba cô, nhất định phải đợi cho được kết quả kiểm tra, Natsu bắt đầu đi đánh đưa chìa khóa vào phòng mình cho cô, bảo cô vào trong đó ngồi mình thì lại tiếp tục bận rộn đi tới phòng xét nghiệm máu.

Lucy ngơ ngác nhìn bóng dáng anh vội vã rồi đi, cúi đầu nhìn đi động."đã hơn mười hai giờ đêm, anh lại không hề oán hận một câu giúp ba mình làm kiểm tra."

Trong lòng bỗng nhiên vô cùng ấm áp vui vẻ gần như quên đi những lời nói lạnh nhạt vô tình của anh khi đó.

"Bác sĩ Dragneel thật là người tốt", Lucy yên lòng cúi đầu, đôi mắt to long lanh nước mắt không biết là cảm động hay là nghĩ tới điều gì khác.

Kết quả kiểm tra rất lâu mới có, một mình Lucy ngồi ở văn phòng của Natsu cứ lờ lững không yên, thỉnh thoảng lại bật đi động xem thời gian đáng tiếc Natsu vẫn chưa trở về.

Lúc ở nhà Loke, Lucy đã uống chút thuốc, lúc này cô chỉ có một mình tác dụng của thuốc lại đột nhiên phát huy, Lucy mê mẩn dựa người vào trên ghế lớn, dần lòng không thể ngủ phải đợi Natsu về lại không ngăn được cơn buồn ngủ cứ ập tới, chỉ chốc lát liền mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi.

Natsu cố gắng làm nhanh nhưng cũng phải đến hai giờ mới kéo tấm thân mệt mỏi về văn phòng, sắc mặt hẳn cũng không tốt, đầy mắt đầy tơ máu một phần là vì thời gian dài một nhọc mà không được nghỉ ngơi mà phần khác là bởi vì kết quả kiểm tra của ông Jude.

"Lucy dậy... dậy mau." Natsu khẽ lay Lucy đánh thức cô đang ngủ mơ.

Lucy dụi dụi mắt nhìn thấy Natsu lập tức từ trên ghế nhảy dựng lên, "Kết quả kiểm tra của ba em thế nào? Có vấn đề gì không?"

Natsu buông phím chụp Xquang và giấy tờ trong tay kéo Lucy vào trong lòng nhìn thẳng vào cặp mắt đen láy của cô trong lòng đau xót,"Lucy... dạ đây ba em có khối u."

Khuôn mặt Lucy nháy mắt trắng bệch không một chút huyết sắc, Natsu có thể cảm giác rất rõ ràng, cả người cô đang phát run. Anh thờ dãi ôm chặt lấy thân thể mềm nhũn gần như không chống đỡ được của cô cuối cùng nuốt xuống mấy chữ còn lại, "rất có thể là... sẽ chết nếu như không điều trị sớm."

(hết
ôi.....
đứa n' tìn thì pị troll đấy)

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đấng Người* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 42: Chap 42

cho aki xl rất nhàu vì hôm tuần trc là nhà trường tổ chức đi chơi nên ko lnr đc và tới ngày mai thì cn chuột pị hư nên aki đã năn nỉ pama mời cả miệng và mắt mấy ngày pama ms chịu đồng ý mua cn chuột khác và mina có thể thông cảm mà đúng ko, thui vô truyện!

"Kết quả chụp CT toàn thân cho thấy trong dạ dày ba lucy có một cái bóng mờ, ước chừng khoảng 7-8 cm", Natsu cảm tò xết nghiệm của ông Jude đọc kết quả,"kết quả phát hiện toàn bộ sáu dấu hiệu khối u đều cao, không thể nghi ngờ đó là khối u. Nếu là u lành, tất nhiên sẽ không có vấn đề gì nhưng nếu là u ác, thì đó chính là ung thư dạ dày."

"Hầu hết các khối u dạ dày đều là ác tính, hướng chỉ theo kích thước khối u thì khả năng lành tính là rất nhỏ... rất nhỏ, nhỏ đến... cần bản không có khả năng."

Lucy chỉ cảm thấy cả người phát lạnh, giống như bị một chậu nước đã dội xuống, từ đầu đến chân đều lạnh, đầu choáng váng từng cơn trước mắt đều tối đen."Làm sao có thể như vậy? Khối u ư, u bên trong dạ dày, nó là một khái niệm hoàn toàn khác so với u ở ngực mình."

"tuy mình biết thân thể ba vẫn không tốt, bởi vậy nên mình mới liều mạng kiểm tiền muốn tiết kiệm tiền đưa ba đi bệnh viện lớn kiểm tra, sau đó chữa khỏi hoàn toàn bệnh tật trên người để có luôn khỏe mạnh sống cùng mình..."

"mình áo tưởng chờ đến khi mình đủ tiền, những đau yếu như con từng hút máu, gất gao bám chặt trên người ba sẽ giống như con rận bị xịt thuốc đều từ trên người rơi xuống..."

"Nhưng tất cả chẳng qua chỉ là ảo tưởng mà thôi", lực đột nhiên bị một đòn đá kích trầm trọng giáng xuống, cô thậm chí không có cả thời gian để chuẩn bị liền bị quật ngã đầu rơi máu chảy, chân tay đứt lìa.(akiko: có hơi wá ko ta mira: chỉ là giống như thui akiko: ờ ha chị thý lucy tội ko mira*cười*: thý ex tội mà thui cx kệ đi akiko*giờ ngóc trô*: đất rai)

"Đều do lỗi của mình! Nếu mình kiên trì một chút sớm đưa ba đến bệnh viện thì sẽ không có kết quả này."

"mình biết u ác tính có nghĩa là gì, là ung thư dạ dày đồng nghĩa với cái chết". Cô vùi đầu vào ngực Natsu nước mắt từng giọt từng giọt rớt xuống áo anh, hai tay nhỏ bé nắm chặt áo anh như thể trong lòng bàn tay chính là sinh mệnh của ba cô.

"Đừng khóc còn chưa có kết quả cuối cùng, ngày mai còn phải chụp CT một lần nữa mới có thể xác định." Natsu vỗ vỗ lưng của cô, cánh tay mạnh mẽ ôm cô vào lòng đem hơn nửa trọng lượng cơ thể cô dồn lên người mình.

"lucy luôn ngoan nhưng cũng thực ngoan ngoãn, ngay cả lúc nghe thấy tin dữ như thế cũng không phát cuồng nổi điên chỉ là dựa vào lòng mình, cần mỗi đêm tiếng khóc nghẹn ngào giữ trong cổ họng chỉ không ngừng chảy nước mắt. Mà ngay cả khóc cũng thật lặng lẽ, không hề âm ĩ đến người khác chẳng qua là đem mọi đau lòng nuốt vào trong bụng, một mình chịu hết khổ sở, cổ ngực này đúng thật là chỉ biết nghĩ cho người khác mà"

Trái tim Natsu không phải làm bằng áo mưa, lúc này bị cô khóa như vậy nhất thời vừa thương yêu vừa chua xót hận không thể chính mình thay cô nhận hết mọi nỗi đau ấy,"cổ ngực của mình đáng lí thật vui vẻ trong cặp mắt to nâu trong veo kia chỉ nên tràn đầy ý cười mà không phải khổ sở như vậy."

"mình cùng lucy ở chung nhiều ngày như vậy, có đều tươi cười vui vẻ cả người đầy sức sống, cố gắng kiểm tiền để ba cô chữa bệnh, đây là trụ cột cuộc sống của cô nay trụ cột này bỗng nhiên sụp đổ, người con gái mình yêu nhất định đau lòng đến cực độ."

"Được rồi, đừng khóc nữa." Natsu kéo cô đang chôn đầu trước ngực mình lên, thương tiếc nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy nước mắt vừa định đưa tay lau nước mắt cho cô lại sợ mặt ngoài áo ba-dô-xuy của mình thô ráp sẽ làm đau cô liền giờ tay áo mình lên trên một chút, dùng áo sơ mi mềm bên trong xoa xoa mặt cô, dịu dàng nói, "Trước tiên ngủ một giấc, ngày mai xin nghỉ làm anh cùng em chờ kết quả. Đừng khóc có khi là kết quả tốt".

Lucy không trả lời chỉ trầm mặc cúi đầu, nước mắt xoạch xoạch rơi lên nền gạch lạnh lẽo, bà vai nhỏ gầy yếu không ngừng run rẩy giống như chú chim non trong mùa đông khắc nghiệt bị gió bắc lạnh thấu xương thổi qua gần như muốn gãy cánh.

Natsu thấy thế trong lòng thờ dài, nhẹ nhàng vuốt ve đầu cô để động viên. Anh không nói nhiều chỉ có thể thông qua động tác như vậy an ủi cô.

Sau một lúc lâu, Lucy rớt cục ngẩng đầu lau nước mắt trên mặt nhưng cổ họng lại vẫn nghẹn ngào, khóc thút thít không ngừng ngay cả nói chuyện cũng không thành câu, "Nếu... nếu là u ác... tính thì làm sao.... làm sao bây giờ?"

"Phải lập tức phẫu thuật cắt bỏ khối u." anh dừng một chút mới tiếp tục nói, "Dạ dày nhất định là phải cắt, về phần cắt nhiều hay ít còn phải xem kết quả kiểm tra ngày mai, sau khi phẫu thuật cần trị liệu bằng hóa chất để ngừa tái phát."

"May là té vào ung thư còn chưa có đi căn sang bộ phận khác, nếu đã đi căn như vậy cũng chẳng cần các bước trị liệu tiếp theo mà chỉ có thể thông qua phẫu thuật để cố gắng kéo dài tính mạng của ba Jude."(gray*cười gian tà*: ba jude đồ ha natsu*ngây thơ*: pà aki vít mà gray*mất hứng*: ờ mira: ns vs nat chỉ có thể mất hứng thui gray*gật đầu*: ừm)

Natsu rũ mắt xuống."là một bác sĩ, mình có nghĩa vụ đem tất cả tình hình của bệnh nhân nói cho người nhà họ nhưng mà là một người dân ông bất luận thế nào mình cũng không nhẫn tâm ở trước mặt người con gái mình yêu nói ra những lời tàn nhẫn như vậy. Vẫn là gạt lucy trước, chờ kết quả CT ngày mai rồi nói sau"

Natsu quyết định như vậy lấy điện thoại ra nhìn thời gian,"đã hơn hai giờ sáng lucy nhất định sẽ không về nhà ngủ, may mắn phòng bệnh ba lucy có giường cho người chăm sóc có thể để cô trông nom ba ngủ, như vậy cũng làm cô dễ chịu hơn."

"Tới phòng ba em ngủ đi." Natsu lau khô nước mắt trên mặt Lucy lại đưa nước ấm bát cô uống, lúc này mới kéo cô ra khỏi văn phòng. "Không được khóc nữa."

Lucy gật gật đầu mặc cho anh lôi đi. Đi đến cửa phòng bệnh ông Jude, Natsu thả tay lại dận dỏ cô lần nữa, vừa định bước chân rồi đi liền cảm thấy góc áo bị cái gì đó kéo lại, anh cúi đầu xuống vừa lúc nhìn thấy cặp mắt sưng đỏ của cô.

"Làm sao vậy?"

"Bác sĩ Dragneel... xin nhờ anh." Cô mở to hai mắt tận lực nhìn xuống nước mắt cứ chực chảy ra, "Dù thế nào... đều phải chữa trị"

"Anh biết." Natsu gất gao cầm tay cô giống như như vậy mới có thể làm cô an tâm. "Ba em phẫu thuật sẽ do anh mổ chính, yên tâm"

"Cám ơn anh, bác sĩ Dragneel" Lucy bỗng nhiên đi đến ôm lấy Natsu, thanh âm tuy rằng bởi vì khốc mà có chút buồn nhưng chan chứa chân thành và cảm kích." Anh thật tốt"

"Đi ngủ đi." Natsu xoa đầu cô, đẩy cô ra. Lucy gật đầu, nhẹ nhàng mở cửa phòng bệnh rồi đi vào.

Thẳng đến khi nghe thấy tiếng khóa cửa răng rắc, Natsu mới xoay người rời đi. Trên người trống rỗng không còn thân thể mềm mại thơm hương của cô nữa.

Natsu dấy kinh mắt,"mình cảm thấy nhất định là đã xảy ra chuyện gì đó Lucy mới không muốn cùng mình về nhà, mìn vốn tính đem cô tử chỗ Loke về rồi ép hỏi cho ra nhưng bây giờ ba Lucy lại xảy ra chuyện mình làm sao có thể mở miệng hỏi được. Quên đi, đợi thêm chút nữa dù sao mình cũng đã đợi một thời gian dài rồi"

Buổi tối Lucy vẫn không thể nào ngủ được, ánh mắt vẫn dừng ở trên người ông Jude đang ngủ say, căn bản không dám dời."Từ nhỏ đến lớn đều là ba chăm sóc mình, vừa làm cha vừa làm mẹ thật vất vả nuôi mình lớn. Đến lúc hưởng phúc lại xảy ra chuyện này..."

"mình không biết bệnh của ba rốt cuộc là như thế nào nhưng mình sẽ cố gắng hết sức chỉ cần có một tia hi vọng cũng sẽ không từ bỏ!"

Sáng sớm hôm sau, Natsu đi ra ngoài mua bữa sáng cho Lucy và ba cô, trước tiên đưa ông Jude đi chụp CT xong mới để ông ăn sau đó liền vội vã đi xử lý kết quả kiểm tra.

Lucy căn bản ăn không vào, một bát cháo trứng muối thịt nạc nửa ngày cũng chưa ăn xong, ông Jude nhìn mà cau mày, rốt cục nhịn không được quát đũa xuống mắng Lucy vài câu,"đứa nhỏ này lên thành phố học đòi người ta rồi trước đây ở nhà đâu có lằng lằng như vậy."

Lucy cũng không cãi lại thấy ba cô tức giận, thừa cũng không dùng tiếp bụng bắt lên đồ vào miệng, kết quả uống luôn nước mắt chảy xuống.

Làm cho ông Jude hoảng sợ cho là mình nói nặng khiến con gái khóc. Kết quả Lucy lại nói với ông cháo quá nóng, nóng đến bỏng lưỡi.

Ông Jude cũng không nghĩ ngợi, con cái mình mình biết tay chân luôn lóng ngóng, chuyện như thế này không thiếu nên cũng không truy hỏi nữa, gắt đầu cho qua lại không biết trong lòng Lucy đau thất không thể kiềm chế được, không thể nào ở trước mặt ông già bộ như không có việc gì.

Chín giờ sáng, có kết quả CT của ba cô là u ác tính phải lập tức phẫu thuật dạ dày phải cắt bỏ hơn 1 nửa, chỉ có thể giữ lại một phần nhỏ. May mắn là tế bào ung thư chưa đi căn, chức năng gan thận của ba cô cũng không có vấn đề gì, mặc dù có hơi thiếu máu nhưng cơ bản có đủ điều kiện trị liệu bằng hóa chất.

Lucy nghe kết quả này cũng không ngoài ý muốn, đem qua cô nhìn về mặt và lời nói của Natsu cũng đoán được phần nào. Hiện tại dưới ánh mắt lo lắng của Natsy vậy mà cô một giọt nước mắt cũng không rơi, chỉ là xin nhờ Natsu hết sức cứu ba cô, mình thì chạy lủ trên lầu dưới, bổ sung thủ tục nhập viện. Lại đến công ty xin nghỉ dài hạn, lúc về bệnh viện tay phải thì cầm mấy tờ rơi cho thuê phòng. Nay trụ cột của cô đổ xuống, vậy một mình cô phải chống đỡ từng ngày.

Natsu liếc mắt nhìn nội dung trên mấy tờ giấy, lập tức gạt lấy ném toàn bộ vào thùng rác. Dưới ánh mắt sững sờ của Lucy, lạnh lùng nói, "Em có thừa tiền đi thuê phòng ư?"

Lucy chán nản cúi đầu, tóc đuôi ngựa trên đầu dường như cũng rũ xuống thành thật nói, "Không có.""Hiện tại tiền đối với mình mà nói quá thật là vấn đề lớn nhất, mình mới đi làm được hai năm mỗi tháng để lại cho mình 1 ít còn lại đưa hết cho ba, trong tay căn bản là không có tiền tiết kiệm..."

"Tiền phẫu thuật và nằm viện ít nhất cũng phải bảy tám vạn, mình hoàn toàn không biết nên kiếm đâu ra. Mình không thể tìm ba hỏi, ba mình hiểu rõ nhất, nếu biết phải phẫu thuật mất nhiều tiền như vậy, ông dù có liều mạng cũng sẽ không chấp nhận phẫu thuật."

"Nghe anh..."Natsu đặt tay lên vai Lucy cúi đầu cùng cô đối diện, "Vấn đề tiền em không cần lo lắng cũng không phải đi tìm phòng trọ cứ ở chỗ anh..." Thấy cô mở miệng muốn nói gì, Natsu đem ngón trỏ đặt đối môi có chút khó nức của cô, thờ dài một tiếng tiếp tục nói, "Em chỉ cần chăm sóc ba cho tốt là được, đừng quên anh là bạn trai của em."

"Nhưng mà... nhưng mà đó là già... là mẹ anh... em..." Lucy cắn môi, đôi tay bị mấy cái túi to đè nặng tái nhợt nắm chặt vào nhau, "Làm sao em có thể tiếp tục nhờ và anh như vậy."

"Được rồi, nghe lời anh."Natsu trong lòng thở dài, vừa tức lại vừa thương yêu,"nếu không phải yêu có ngục này thì mình có thể làm những điều này cho cô ư? Nếu đối lại là một phụ nữ khác làm sao có thể không hiểu tâm tư của mình. Chỉ có cô ngục này là gây ngố, cái gì cũng không hiểu..."

"Nếu không phải hiện giờ không phải lúc, mình nhất định sẽ đem tất cả nói hết cho cô ngục này biết!"

"Một tuần sau ba em sẽ phẫu thuật, chỉ tiết thế nào anh sẽ gặp ông để nói bảy giờ em về nhà nấu cơm, ba em không thể ăn cay làm thức ăn dễ tiêu hóa một chút, về nhà đi"

Lucy do dự một chút nhưng vẫn gật đầu,"bất luận thế nào hiện tại ba là quan trọng nhất. Bác sĩ Dragneel đối xử với mình tốt thế nào, mình đều ghi tạc trong lòng cho dù về sau muốn lấy tính mạng mình, mình cũng sẽ không do dự." (Lucy*sặc nê*: what the fuck??? z ko phải cưới mà là chết akiko: z đi cho zui mà chế có chết ầu mà sự cụng kén năm viện Lucy*nóng máu*: mún ăn kick ko akiko*mở hôi đầm đĩa*: a dạ ko*chuồn tre*)

Rốt cục thuyết phục được Lucy, Natsu thở phào nhẹ nhõm một hơi thấy cô vào thang máy, liền không chậm trễ nữa đi nhanh về phía phòng ông Jude,"lát nữa mình còn phải nghĩ ra cơ gặt ba Lucy không muốn cho ba cô biết bệnh tình của ông nhưng mà phẫu thuật có thể tìm cách, vậy trị bệnh bằng hóa chất thì làm sao? Khi đó không thể nào che giấu được, thôi đi từng bước rồi tính từng bước."

Đợi cho thân ảnh hai người đều biến mất, ở chỗ góc cầu thang Lisanna đứng bất động ở đó, hai mắt mờ mờ, hồ hấp dồn dập cơ trên mặt bởi vì nỗi vui sướng to lớn mà co rúm lại làm cho khuôn mặt xinh đẹp kia thoát nhìn hết sức dữ tợn.

"Thật tốt quá! Thi ra bọn họ không phải là người yêu! Toàn bộ đều là già vợ! Vậy là mình đã có cơ hội rồi!"

Lisanna gât gao nắm chặt ống nghe trong tay trong đầu nhanh chóng xuất hiện một tia sáng.

Trg phòng kai

kai*ăn bánh*: ề hôm chủ nhật đi chơi cóa mua và j cho tui và nhóm natsu ko z ???

akiko*nằm trên giường*: có.

nhóm natsu*sáng mắt*: ầu lấy ra cho tui tui ik.

akiko*nhìn chỗ khác*: woa hôm nay s trời đẹp ghê lun á, gió mát trng lành vào 1 buổi sáng yên tĩnh.

kai*ngủ ngờ*: s đôi chủ đề nhanh z *chia tay* và ầu.

akiko*gãi đầu*: à ừm thì..... ęc r' đưa liền *móc ra* nè có ghi sẵn tên r' đó.

kai*xé và*: ko bit cái j' dy *mở hộp + đồ* cái j' dy tui ầu có thích ăn cá ầu s tặng cho tui hộp cá nướng z

akiko*gãi đầu*: à thì cá rất tốt cho sức khỏe nên ăn đi.

happy*khóc*: tại s lại tặng tó hộp nấm z tó ko mún đầu mọc thêm nấm ầu.

akiko*an ủi*: ăn nhuu nấm zô cho đầu mọc thêm cho đẹp.

erza*ù nữ*: tại s... tại s ko phải là bánh kem đầu mà là bánh nướng z

akiko*giơ ngón trỏ*: thì cx cg' 1 loại bánh thôi nhg bánh nướng ăn ngon hơn nhuu.

natsu*cầm thìa son*: nè akı pà có ghi nhầm hộp ko z tại s đưa cho tui thứ nỳ.

akiko*nhìn vào*: ầu có đúng mà tại hơi giống đồ của cn gái thôi chứ là của cn trai đấy.

lucy*mở hộp*: s đưa cho tui bịch bong bóng chỉ z tui của phải cn nít ầu mà chơi

akiko: thì ngồi bùn ko có j' lñr thì thôi chơi.

gray*khó hiu*: đưa tui cuốn tiểu thuyết nỳ lñr j' z

akiko: đọc cho tri thức thêm.

kai và nhóm natsu*mặt hình sự*: NẾ S MUA TOÀN NHỮNG ĐỒ KO VỮA Ý TUI TUI Z TUI TUI CỎ GHI GIẤY CHO PÀ MUA DÙM MÀ MÚN CHẾT À.

akiko*sát khí + bê tay răng rắc*: zô s dy chuy nỳ mún mua cái nỳ đấy nấy em mún uống trà với Diêm Vương ko chế tiền đi.

kai và nhóm natsu*woay phất 180*: woa và nỳ nhìn đẹp ghê umg ý tui ghê đó nha.

Chương 43: Chap 43

Ngày ông Jude phẫu thuật được định là chiều 30 cuối năm còn đúng một tuần để chuẩn bị, trong lúc này chẳng những phải điều dưỡng thân thể thật tốt còn phải làm sạch ở bụng chờ phẫu thuật.

Không biết Natsu nói gì với ba Lucy mà ông lại thật cao hứng tiếp nhận chuyện phải phẫu thuật, chưa bàn đến tình trạng cơ thể nhưng ít nhất tâm trạng rất tốt.

Buổi tối sau khi tan tâm Erza và Jellal đến thăm ông một lần. Từ miệng Lucy, Erza đã biết được bệnh tình của ba Lucy, biết ông phải phẫu thuật sớm cũng không kinh ngạc.

Miệng nó ngọt, nói chuyện lại khéo léo làm cho người lớn vô cùng yêu thích, chọc ông Jude ở trong phòng bệnh cười ha ha so với Lucy ngày ngốc ở đó tất nhiên hơn nhiều. Jellal không nói nhiều chỉ lặng lẽ nhìn Erza cười, anh đứng ở một bên cũng ngắc ngứ cười theo.

Lucy đi rửa hoa quả, ông Jude liền tiến đến bên tai Erza nói, "khuyên Lucy về công ty đi làm, bác cũng không phải bệnh nặng gì làm sao lại làm to chuyện như vậy. Chính bác cũng đã nói qua với Lucy nhiều lần nhưng mà đứa nhỏ này cứng đầu không nghe, cứ mồm môi dùng cặp mắt lúng lẳng kia nhìn bác nên ngay cả nặng lời bác cũng không nói được!"

Erza nghe xong lòng chưa xót không thôi, "làm sao mà bác ấy lại bệnh nhẹ được, đó là ung thư đấy! Nhưng mà mình cũng không thể nói thật với ba Lucy, phải chuyển đề tài, hay là cùng bác Jude nói chuyện Lucy ở công ty, như vậy khỏi cho bác ấy nghi ngờ."

Phàm là cha mẹ, không thể không hiểu con mình đã một thời gian dài Lucy không ở bên ông Jude mà tính tình cứ cứng đơ như cây còi, ông vẫn không yên tâm, bấy giờ từ chính miệng Erza nói về con gái nhà mình, tự nhiên thật cao hứng nháy mắt đã liền quên chuyện mình nói một giây trước.

Lucy rửa hoa quả trở về, vừa định mở cửa đã nghe thấy tiếng ba cô cười sang sảng. Cô đứng ở cửa chốc lát đem hết nước mắt sắp chảy ra nuốt hết xuống thay bằng khuôn mặt tươi cười, lúc này mới đẩy cửa bước vào.

Ba cô thích ăn táo, Lucy liền cầm dao nhỏ gọt hết vỏ đi, xong xuôi mới đưa cho ông. Kết quả lại đổi lấy mấy câu quở trách của ông Jude, "đã rửa rồi cần gì gọt vỏ nữa, đứa nhỏ này ngày càng lằng phí." (akiko: papa chị họ keo tên kiệt à Lucy: thông cảm đi nhà chế "nghèo" pami keo akiko: =.=)

Lucy cúi đầu vâng dạ đáp lời ba cô quở trách cũng không cãi lại, ngoan ngoãn làm cho người ta đau lòng. Nói xong câu cuối, chính ông cũng không nhẫn tâm đánh im lặng cúi đầu ăn táo.

Erza chỉ ở bệnh viện được gần một tiếng rồi phải về, Lucy tiễn nó và Jellal đến cổng bệnh viện, vừa định quay vào đã bị Erza kéo lại, "Lucy, mình còn chưa hỏi cậu, cậu đủ tiền cho ba phẫu thuật không? Nếu không đủ thì phải nói với mình còn có Jellal, anh ấy có tiền, cậu thiếu bao nhiêu thì đừng im lặng."

Lucy lắc đầu, cảm kích nói, "Không cần đâu erza, natsu đã giúp mình phí phẫu thuật rồi, cậu và jellal về đi lái xe cẩn thận một chút."

"bớt lắm mà, nhất định là Natsu hỗ trợ", đôi lông mày của Erza nhíu lên, "chiều này chính là hoàn toàn đem cô ngốc trời lại, vừa ăn vừa tính làm sao còn thoát được."

Nghĩ đến đây, Erza vỗ vỗ khuôn mặt Lucy, "Được rồi, chuyện tiền bạc mình sẽ không quan tâm nhưng mà cậu đừng khóc suốt như vậy, không phải chỉ là u ả tính sao cùng lắm thì cắt, cắt là xong!"

Lucy miễn cưỡng nhìn cô cười cười, nhỏ giọng, "Ừ."

Erza biết trong lòng cô khổ sở nên cũng không nói nhiều nữa để cô nhanh chóng về phòng bệnh chăm sóc ba cô, liền ngồi vào xe Jellal rồi bệnh viện

Vẫy tay với Erza xong, Lucy mới xoay người trở vào. Cô không đi thang máy mà đi thang bộ, vừa đi vào suy nghĩ xem ba cô cần bỏ sung cái gì, cô còn có thể làm gì trước khi phẫu thuật chậm rãi bước đi.

Vừa đi đến chỗ góc cầu thang lầu hai thì bị người ta gọi lại, "Lucy Heartfilia!" Lucy quay đầu lại, không ngờ là bà Lena gọi cô.

"Bác, sao bác lại đến đây?""mỗi lần đối mặt với mẹ natsu, mình đều có một loại cảm giác áy náy, không hiểu tại sao mình gần như chưa từng nói dối quá lớn như vậy, trong lòng luôn bất an cảm thấy rất có lỗi với mẹ natsu, nhất là khi bà ngày càng đối tốt với mình."

"Con theo bác đi tới văn phòng Natsu." Không hiểu vì sao, sắc mặt bà Lena vô cùng không tốt, thái độ với cô cũng thay đổi khác thường, trong lòng Lucy nhất thời lo lắng không yên.

"Bác có chuyện gì sao?"

"Bảo con đi thì cứ đi!" bà Lena nhướng mày, tự nhiên lại có một loại khí thế áp bức trái ngược hoàn toàn so với sự hòa nhã dễ gần trước đây, ánh mắt sắc bén gần như có thể đem Lucy cắt nát.

Lúc này Lucy cũng hiểu khí thế khiếp người kia của Natsu là từ đâu đến thì ra đều là đi truyền từ bà Lena. Trong lòng cô có chút hoảng sợ, nháy mắt định chạy trốn nhưng mà bà Lena lại cố tình nhìn cô như vậy, ngay cả cự tuyệt cô cũng không nói được đành bất an đi theo sau bà tới văn phòng Natsu.

"Mẹ, sao mẹ lại tới đây?" Natsu ngẩng đầu lên, nhui mày hỏi.

Bà Lena vốn tức giận bưng bưng, lúc này lại nhìn thấy bộ dáng lạnh như băng của con nhà mình như vậy, nhất thời càng thêm tức nhưng bà là người càng tức càng lạnh lùng, cũng không rống to la hét trực tiếp đi tới trước mặt Natsu đặt túi xách lên bàn làm việc của anh, lạnh lùng nói, "Con và Lucy có phải là người yêu của nhau không vậy?"

"Thật ra mình nên sớm nhìn ra vấn đề, hai người ở trước mặt mình chưa từng có động tác gì quá thân mật, con bé Lucy vẫn gọi natsu là Bác sĩ Dragneel... Bác sĩ Dragneel nhưng vào cái ngày Lucy uống rượu say trong phòng Natsu, mình quả thực nghĩ bọn họ đang yêu nhau." (kai: đầu óc "trơ sáng" ghé lun lena: tại nguì say mà thứ là cháu coi cháu của nghĩ bấy ko kai: chắc có akiko: bớt 8 lại đi)

"con đã hôn ba mười mà còn chưa có bạn gái, làm sao mình có thể không vội? Bởi vậy thật vất vả Natsu mới chính mồm thừa nhận mình có bạn gái còn dẫn về nhà làm mình vui sướng không hết nên nghĩ với quan hệ bọn họ chắc bản tính luôn đến chuyện sự rồi."

"mình thậm chí còn sợ con nhà mình quá mức lạnh lùng còn tự lên kế hoạch hôn lễ cho bọn họ nhưng lại..."

-----Plast time-----

Sáng hôm nay bà đã tìm người xem ngày, ngày cuối năm chắc chắn là ngày may mắn nhất không thể tìm ngày nào tốt hơn để đính hôn. Bà cũng không định làm linh đình gì cả chỉ có cha mẹ hai bên thân thiết cùng ăn một bữa cơm làm chứng là được.

"trước tiên cứ đem con dâu vào trời lại, không thể để con bé chạy mất được."-bà tự sướng nói thầm

"reng reng"- đang lúc bà còn tự sướng thì chuông điện thoại reo thấy số lạ bà bắt máy trả lời, "alô, cho hỏi ai vậy?"

"là con, Lisanna Strauss đây bạn thân của Natsu ạ"

"à ra là con dạo này cháu khỏe không? Có kiếm được chàng nào không?"

"con khỏe lắm ạ mà bác cứ đùa hoài cháu còn độc thân"

"ừm mà con gọi bác có việc gì không?"

"con muốn hẹn bác ở quán nước Tea So để nói về bí mật của sư huynh và Lucy"

"được rồi, bác tới liền"- bà vừa tắt máy xong liền thay đồ chuẩn bị đi, vừa chuẩn bị đồ bà vừa suy nghĩ, " chuyện bí mật gì mà kể cả Lucy cũng giấu mình vậy???"

Đi lên xe bà suy nghĩ tiếp,"mà đối với Lisanna, lúc đầu mình còn tưởng rằng Lisanna cùng Natsu có thể trở thành một đôi nhưng mà Natsu đưa về nhà hai lần, thái độ thân thiện mình đã lặng lẽ quan sát một chút cảm thấy không có khả năng nên không tác hợp bọn họ."

"Huống hồ, mình cũng không thích con người Lisanna tính cách quá mạnh mẽ cũng quá tham vọng. Tuyệt đối không phải là con dâu tốt may mà Natsu không có tình cảm gì với con bé."

Khi tới nơi, bà thấy Lisanna giờ tay chỉ hướng, bà bước tới chỗ của cô ta rồi ngồi xuống hỏi,"con nói cho bác biết đi 2 đứa nó giấu bác chuyện gì?"

Lisanna ngồi nhắm nhĩ ly trà vừa nói," thật tình là cho tới bây giờ bác không ngờ chuyện này lại là một trò bịp, đúng không ạ! Thực ra sư huynh và Lucy không là gì của nhau cả, họ chỉ lừa bác để bác không phải buồn phiền nữa."

Khi nghe lisanna nói xong bà rất ngạc nhiên và cũng rất là tức giận,"mình vốn tưởng rằng mình lập tức có thể ôm cháu trai, bây giờ lại phát hiện tất cả đều là bong bóng nước, mình chẳng có cháu trai thậm chí ngay cả con dâu cũng không có!" , bà kiểm chế lại ngôn từ đang sôi sùng trong người nói,"sau con biết chuyện này"

Chi đợi bà Lena nói câu lisanna già vò làm mặt hời hận, giọng hơi trầm trầm nói," thật ra là con, natsu và lucy đã tham đồng với nhau để lừa bác nhưng mà kể từ khi lừa được bác trong lòng con thấy bồn chồn lắm nên bây giờ con mới lấy hết can đảm ra để nói bác sự thật này, bác muốn trách thì trách con chính con là người làm ra kế hoạch này để lừa bác"-nói tới đây li già vò khóc để làm động lòng bà Lena và chính vai diễn của li đã thành công.

"không phải lỗi của con cũng tại bác cứ hời thẳng natsu kiểm con đầu cho bác thôi con đừng khóc nữa, bây giờ bác có việc rồi, bác đi trước đây! "- bà đứng dậy và đi ra ngoài mang theo sự tức giận trong lòng, lái xe chạy tới chỗ bệnh viện và suy nghĩ"thì ra toàn bộ đều là âm mưu của 3 đứa nó! Natsu và Lucy cần bán không phải là gì của nhau, 2 đứa đó chỉ già vò làm người yêu để lừa mình! Điều này làm sao mình có thể chấp nhận đây?"

Còn Lisanna thì sau khi làm tốt vai diễn của mình xong thì thầm cười sáng khoái trong lòng và nói nhỏ cho đủ mình nghe," Lucy Heartfilia coi cô ứng xử ra sao?"

----- End plast time------(chỉ là cho m.n bit thui chứ ko phải kể cho natsu và lucy nha)

Sắc mặt Lucy trắng nhợt, cô vốn chợt dạ nay vừa bị bà Lena nói như vậy, lập tức lộ vẻ sợ hãi. Bà Lena liếc mắt một cái nhìn thấy biểu tình của cô cũng đã biết sao lại thế.

Bà thu hồi ánh mắt trên người Lucy bình tĩnh nhìn Natsu, sắc mặt lạnh như băng, "Natsu Dragneel, con nói thật cho mẹ biết đi đừng có giấu nữa!"

"Chúng con đang yêu nhau." Natsu nhìn thẳng vào ánh mắt sắc bén của bà Lena, gần từng tiếng vô cùng nghiêm túc nói.

Bà Lena bị anh làm cho tức giận, nở nụ cười trực tiếp chuyển sang Lucy,"Lucy Heartfilia, đúng là như vậy sao?"

Lucy bị bà nhìn như vậy chỉ cảm thấy dà đầu run lên, mồ hôi lạnh toát ra, cô nghiêng đầu tránh ánh mắt của bà Lena, ấp úng nói, "Thực xin lỗi... bác... con...."

Cô còn chưa nói xong đã cảm thấy hoa mắt, một tiếng "chát" giòn tan vang lên, bà Lena nâng tay phải lên liền hung hăng cho Natsu một cái tát, đánh vào má trái của anh chỉ một thoáng liền đỏ rực lên, mắt kính cũng văng ra ngoài.

Ánh mắt bà cực lạnh, sắc bén giống như kiếm tuốt ra khỏi vỏ đâm thẳng vào ngực Natsu, "Nếu không phải Lisanna nói cho mẹ biết, con còn muốn giấu điểm đến bao giờ? Natsu, con làm mẹ vô cùng thất vọng rồi con đứa giốn tình cảm như vậy thì có khác gì ba con."

Nói xong, bà cũng không ở lại, hung hăng bước về cũng không liếc mắt nhìn Lucy một cái đi thẳng ra khỏi phòng Natsu.

"Bác... bác đừng đi... con xin lỗi!" Lucy vừa kêu vừa chạy theo bà Lena, nước mắt thì lăn xuống dưới, "Bác... bác chờ một chút."

Đáng tiếc cô phản ứng chậm, chờ khi cô đuổi đến thì bà Lena đã sớm vào thang máy.

Lucy lau nước mắt khẽ cắn môi lại quay trở lại văn phòng. Natsu giống như cây cột đứng đó, không nhặt kính cũng không quan tâm một sụng đó, chỉ bình tĩnh nhìn về hướng cửa không nhúc nhích.

"Bác sĩ Dragneel... thực sự xin lỗi... anh có đau không... có đau không?" Lucy bỏ nhào tới đưa tay chạm vào má Natsu, khuôn mặt tuần tử sung vù có thể thấy được cái tát này bà Lena hoàn toàn không hạ thủ lưu tình.

Cảm giác bỏng rát làm cho nước mắt của Lucy không ngừng rơi xuống, cô đau lòng kiễ mũi chân thối thối lên mặt Natsu, vừa hối hận vừa tự trách mình, "Đều tại em... nếu em không phủ nhận thì sẽ không như vậy! Em...."

"Anh không có đùa giỡn tình cảm." Natsu bỗng nhiên ngắt lời cô đưa tay nắm lấy tay cô đặt lên mắt mình, con người hẹp dãi nhìn thẳng Lucy. "Lucy, anh không có đùa giỡn tình cảm."

"Em biết, em biết." Lucy nghẹn ngào găt đầu. "Bác sĩ Dragneel là người tốt, anh sẽ không làm cái việc này!"

"Làm bạn gái anh." Natsu nắm tay cô thật chặt, ánh mắt rực sáng nhìn cô chăm chăm lại lặp lại một câu, "Lucy, em làm bạn gái anh."

"Nhưng mà em đã..."

"Không phải như vậy." Natsu kéo tay Lucy đặt lên ngực mình, "Có cảm giác được không?" anh nhìn chăm chăm cô, giữ chặt ánh mắt cô. "Tìm anh đập nhanh hơn rất nhiều so với người bình thường."

"bác sĩ Dragneel... anh bị... đánh hông rồi sao?" Lucy mới to đôi mắt nhoe lệ trên khuôn mặt nhỏ nhắn xinh xắn tràn đầy sợ hãi. "Em đi tìm bác sĩ, em..."

Natsu thờ dãi cúi đầu chạm vào trán cô, "Sao em lại không hiểu thế? Anh đang thổ lộ với em, anh muốn em làm bạn gái anh, không phải giả là bạn gái thật sự của anh. Có thể ồm, có thể hôn không cần lo lắng bị em đẩy ra lại càng không cần lo lắng bị người khác cướp đi..." Giọng nói của anh vẫn nhàn nhạt như cũ nhưng ánh mắt lại trong như gương, dịu dàng gần như có thể nhò ra nước, "Lucy em không biết sao, anh đã bắt đầu yêu em từ lúc em dọn đến nhà anh rồi."

Trog phòng khách

gray*khóc*: cúi cùng cúi cùng cúi cùng cx dc r' ko ngờ thẳng lừa lại tài như z tình củm wá.

mira*cảm khăn*: natsu em lnr' tốt lắm ko uống công sức của chị

loke*quet nc máu*: natsu hay wá.

erza*khóc*: lnr' tốt lắm natsu.

kai*khóc*: đứng vậy, cúi cùng nat đã tỉnh tò chế lu ời.

mn*hết khóc*: NANI, NATSU TỈNH TÒ VS LUCY SAO???

kai*ngạc nhiên*: ủa z m.n khóc về chuyện zui j' z kai cứ tưởng ầu.

mn*suy nghĩ*: hum khóc về cái j' wên ời ta.

kai*té ghế*: trời pó tay *xoay wa xoay lại* chế aki ầu ùi mà m.n có nghe tiếng j' ko z

mn*ngây thơ*: à pà aki ns là mún đi dạo nên cho tui tui thế đý còn về tiếng thì có nghe j' ầu chắc kai-san nghe lắm ời.

kai: ờ chắc z, thui đi lên phòng ngủ đây, bye.

mn*mặt giàn tà*: bye.

akiko*đập cửa*: nè mở cửa cho tui vô đi s nấy ng' ác wá z kai ơi pà đừng tin nấy tui nó mà, trời ơi mở cửa cho tui vô đi.

ông trời*ngáp*: tốii r' để cho ta ngủ đừng lnr' phiền ta ngày mai dậy r' tỉnh ngủ đỡ ở ngoài đế.

Bạn đang đọc truyện *Nalu: Yêu Đúng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Chap 44

"Na... Nat... Natsu Dragneel anh" Khuôn mặt Lucy nóng dần, tim đập thình thịch tựa như muốn bật ra khỏi lồng ngực, ngay cả đầu cũng choáng váng."vừa rồi có phải mình nghe lầm hay không? Natsu đang... đang... đang tỏ tình với mình! Điều này sao có thể? Cũng có thể là mình nghe lầm, không sao không sao" (kai: s kiu họ ng' ta ra z akiko: ko bit nữa wên ời mà chắc kiu cho có kai: =="")

"lucy, em có đồng ý không? Anh đang đợi câu trả lời của em." Natsu đưa tay xoa mặt cô, không hề chớp mắt quan sát từng biểu tình nhỏ của cô.

"Em... em..." Đinh đầu Lucy như muốn bốc hơi, ánh mắt hóp hỏn của Natsu dường như có thể làm cả người cô bốc cháy bị nhìn chăm chú như vậy, ngay cả tự hỏi cô cũng không thể càng miễn bàn đến nói chuyện.

Natsu thấy thế khẽ cong môi, ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve gương mặt cô, "Anh đếm đến ba, nếu em không trả lời tức là đồng ý."

Lucy cuống lên đang định nói đã thấy Natsu khẽ nhếch môi, cực nhanh học ra hai số, "1... 3!"

Anh nói rất nhanh phản ứng của cô không theo kịp, lúc phục hồi lại tinh thần người ta đã xong rồi, mỉm cười nhìn cô, "Lucy, bây giờ em là của anh."

Lucy ngưng ngưng cúi đầu lùi lại từng bước, nhờ giọng kháng nghị, "Ai... ai là của anh! Và lại anh còn đếm thiếu số 2!"

Trong mắt Natsu tràn ngập ý cười, anh chậm rãi tiến lên phía trước đem khoảng cách giữa mình và cô từng chút kéo lại gần lúc này mới nói, "Sao lại không có, 2 ở ngay bên cạnh chúng ta"

Thấy Lucy không hiểu gì ngừng đầu lên nhìn anh, Natsu vươn ngón tay thon dài điểm điểm cái trán của cô cười nói, "Ngay ở đây."

"Natsu Dragneel!" Lucy trừng mắt tức giận. "Sao anh có thể như vậy! Em..." Cô ưỡn ngực rồi lập tức có chút ưỡ oài cúi đầu, mũi chân đi đi trên mặt đất, "Em tuy có hơi ngốc, mọi người đều nói như vậy. Nhưng mà... Nhưng mà anh đếm thiếu... rõ ràng anh vừa mới là 1 3, không phải 1... 3!"

"Anh đếm đến 1... 3 mà em không nói gì, đương nhiên chính là đồng ý." Natsu nhéo nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn trắng hồng của cô, đau lòng vuốt ve đôi môi khô nứt thấy cô còn muốn cái lại liền cúi đầu, chuẩn xác bao phủ môi cô.

Dùng đầu lưỡi làm môi cô ẩm ướt ở giữa hai cánh môi thì thầm, "Lucy đừng cự tuyệt, anh thật sự yêu em"

Vào buổi tối trong văn phòng đã sáng đèn, ánh điện chói lòa chiếu lên đỉnh đầu Lucy giống như một vòng kim quang, vừa đầu dang lại vừa lóa mắt. Natsu thương yêu nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của cô lên, ở trên môi cô mát một chút lại một chút, tình cảm trong mắt so với ngọn đèn còn ấm áp hơn, nhu hòa hơn. Và cùng lúc đó, ngoài văn phòng có 1 bóng dáng cao nhin trong văn phòng thấy hết sự việc, mới đầu là tức giận nhưng giờ đã mỉm cười rất hạnh phúc và bước ra về.

Kết thúc nụ hôn, Natsu buông Lucy ra, đưa tay che che má trái sưng đỏ của mình, ánh mắt rũ xuống, "Lucy em không muốn sao?"

Lực chú ý của Lucy lập tức tập trung tại chỗ sưng đỏ trên mặt anh, cô kim lòng không được dùng đầu ngón tay khẽ chạm lên, đau lòng vô cùng lại thấy ánh mắt anh ẩm ướt mềm mại là sự nhu hòa bình thường không bao giờ thấy, cho dù má trái bị sưng đỏ cũng không thăm lại chút nào, vẫn đặt tay như cũ làm cho mặt cô đỏ hơn trái cà, tìm đập mạnh hơn bình thường(lucy: s giống bệnh tim z tui cn' trè mà tui ko mún chết akiko: tằm bầy chết ầu mà chết chi là p/ư hơi khác ng' thôi)

Lucy chớp chớp mắt, gạt mình một chữ "muốn" liền bật ra.

Rốt cuộc nghe được câu khẳng định của cô, ý cười trong mắt Natsu càng nồng nàn, chẳng biết xấu hổ mà đem mặt mình lại gần lấy tay chỉ chỉ, "Đau quá."

"Vậy phải làm sao bây giờ? Tìm chút đá áp vào có đỡ không?"

"Hôn một cái sẽ không đau."

Lucy cắn môi, xấu hổ đến nổi hai tai đều đỏ nhưng cuối cùng vẫn kiễng chân hôn nhẹ một cái lên mặt Natsu

Được cô ngốc nhà mình đóng dấu, tâm tình Natsu vô cùng tốt xoa đầu Lucy một chút rồi để cô đi chăm sóc ba, mình thì nhặt cái kính đã vỡ một nửa đeo lên mang theo gương mặt sưng đỏ gõ cửa phòng Lisanna.

Lisana thấy Natsu đến tìm, cực kỳ vui sướng lập tức từ trên ghế đứng lên, "Sur huynh, anh chờ chút em đi pha trà lúa mạch cho anh. A, mặt của anh làm sao vậy?"

"Không có gì". Natsu đóng cửa phòng, khoanh tay trước ngực lạnh lùng dựa vào cửa ánh mắt sắc bén giống như lưỡi hái từ thần lướt qua mặt Lisanna, "Anh nói mấy câu rồi sẽ đi ngay."

Lisanna thấy vẻ mặt anh khác thường, trong lòng có chút kích động nhưng trên mặt vẫn cẩn thận, "Sur huynh muốn nói gì?"

"Chuyện ở Magnolia tôi đã biết từ lâu." Anh đẩy gọng kính trong mắt hiện lên sự ghê tởm chán ghét, "Cô hơi quá đáng rồi đấy."

"Không không phải em!" Hô hấp lisanna cứng lại, liên tục ắc đầu nói mà không suy nghĩ, "Em không hề đụng vào hộp com! Sur huynh, anh hãy tin em!"

"Hộp com? Tôi có nói gì đâu?" Natsu lạnh lùng giễu cợt ngữ khí dọa người, "Cô đã vô tội làm sao biết bên trong hộp com có vấn đề?"

Lisanna loạng choạng, mặt phút chốc trắng bệch không chút huyết sắc.

"Tôi không nói không có nghĩa là tôi không biết." Natsu không cho cô ta cơ hội phản bác tiếp tục nói, "Chúng ta đã quen biết nhau bao lâu?"

Lisanna cup mắt xuống thân thể lung lay sắp đổ, "9 năm"

Natsu cười lạnh, sắc điệu hồ hững không chút tình cảm, "Thì ra cô còn nhớ chúng ta quen biết đã 9 năm, 9 năm tôi không hề có tình cảm với cô cho nên cô bắt đầu dám dùng thuốc?"

Lisanna ngừng đầu nhìn Natsu, ánh mắt đó rực giống như có thể nhò ra máu.

"Lisanna cô rất thông minh." Natsu nhìn cô ta chăm chăm, "Lần đầu tiên gặp cô tôi đã biết. Nhưng mà....," anh dùng một chút thanh âm bỗng trở nên nhẹ nhàng y như giọng nam nữ thân mật nhưng ngay lập tức lại gần từng tiếng không khác gì một thanh kiếm sắc nhọn, hung hăng đâm vào lòng lisanna, "Cô thông minh như vậy, chắc không bao giờ ngờ tới tôi cho dù thích đàn ông cũng không bằng lòng thích cô!" (juvia*bị miệng*: z là natsu-san có j' vs gray-sama của mình s kai*ắc đầu*: lại nghĩ bầy nữa r' hết lyon zỏ tới nạt gray: tui zì lyon lư' s akiko: nãy chú thím nhưu chuyện wá hồi ngoài lè tám s m.m: ở)

"Không có gì đau đớn hơn, nhục nhã hơn thế này người đàn ông mình thích đến tận xương tủy, vậy mà ở trước mặt mình, dùng ngữ khí bình thường, từ ngữ bình thường lại khẳng định anh chán ghét mình, Lucy cái gì cũng không bằng mình nhưng tại sao natsu lại chọn cô ta mà không phải mình? Tại sao?"

"Lisanna mình tuy là người rất hiểu thấu, mặc kệ làm cái gì cũng không chịu đựng sau người khác, mọi chuyện đều phải giành vị trí thứ nhất. Mình coi tôn nghiêm của mình trở thành điều tôn quý nhất trên đời, cao cao thượng thượng như đền thờ, không ai có thể chạm vào dù chỉ một chút. Nhưng mà hôm nay, Natsu hung hăng mang tôn nghiêm của mình giấu nát dưới chân, tàn nhẫn chà đạp gộp cả tình cảm của mình vào đó, mình cũng không phải là người máy, làm sao có thể không khổ sở chứ?"

Lisanna nắm chặt tay, cuối cùng không nhịn được nước mắt liền rơi xuống.

Natsu thấy thế, đẩy nút kính định rời đi nhưng mới vừa được vài bước lại như nhớ tới cái gì, bỗng nhiên quay đầu lại nhếch miệng cười với Lisanna, "Đừng rời, tôi còn quên chưa cảm ơn cô"

Lisanna có chút kinh ngạc ngừng đầu lên, trong lòng lại dấy lên một tia hy vọng mong manh.

"Ít ra cô cũng đã nói cho mẹ tôi biết mối quan hệ giữa tôi và Lucy và cuối cùng Lucy cũng cho tôi một danh phận, cho nên về sau tôi chính là bạn trai danh chính ngôn thuận của cô ấy." Nói xong, Natsu cũng không thèm nhìn biểu tình của Lisanna, bước thẳng ra khỏi văn phòng của cô ta.

Ánh mắt Lisanna đó rực, ngực phập phồng dữ dội, hiển nhiên là đã tức giận đến cực hạn, cô ta oán giận nhìn về phía cửa đột nhiên vô lý cái tượng búp bê bằng sứ trên bàn làm việc, hung hăng ném "choang" một phát lên cửa.

Sau khi hai người giải bày, tấm cửa giấy ngăn cách ở giữa đã bị xé bỏ, tuy vậy hình thức ở chung cũng không có gì thay đổi quá lớn. Niềm vui sướng nho nhỏ khi được Natsu thổ lộ rất nhanh bị sự lo lắng cho bệnh tình của ba cô làm giảm bớt, Lucy ngày ngày canh giữ ở giường bệnh ông Jude từ khi nấu cơm hay xuống dưới mua đồ, nếu không gần như một tác cũng không rời phòng bệnh.

"Mấy ngày nay mình lên mạng tìm hiểu rất nhiều tài liệu đối với ung thư dạ dày cũng hiểu biết không ít. Ba tuổi đã lớn làm trị liệu bằng hóa chất thực ra là vô cùng nguy hiểm, ngay cả Natsu cũng không dám chắc sau khi phẫu thuật rốt cuộc có thể tiếp tục bằng hóa chất hay không, dù sao nếu sau khi phẫu thuật khỏi phục không tốt, cứ mù quáng sử dụng hóa trị liệu chỉ làm bệnh tình thêm nặng."

Cô vừa lo lắng vừa sợ hãi, trước đó vài ngày ở cùng Natsu thật vất vả mới tăng được chút thịt, mấy ngày nay lại tiêu hết rồi, khuôn mặt nhỏ nhắn gầy gò đi, đôi mắt nâu trong veo ở trên khuôn mặt trông càng trắng sâu và lớn, Natsu nhìn mà đau lòng vô cùng nhưng không biết khuyên cô như thế nào.

Đành phải tập trung cho ca phẫu thuật, lúc này, anh không chỉ là một bác sĩ, trong tay anh còn là sinh mệnh người ba của cô gái trong lòng anh.

Chuẩn bị trước phẫu thuật cực kì khó chịu, trong một ngày phải uống hai bình đầy hỗn hợp thuốc đen sì pha thuốc rửa ruột, cứ một lát lại phải chạy vào WC cũng may ông Jude hết sức kiên cường, cho dù đến cuối cùng bị ép buộc để Natsu đỡ mới đi được cũng không kêu một tiếng.

30 Tết, nhà nhà chuẩn bị đón năm mới, Lucy lại căng thẳng đưa ba mình vào phòng phẫu thuật.

Ông Jude không hề biết bệnh tình của mình, vẫn lạc quan làm người ta xót xa trong lòng, Lucy nhìn mà ngực đau như bị kim đâm.

"Yên tâm đi." Trước khi phẫu thuật, Natsu gọi Lucy vào văn phòng mình, nói cho cô các loại tình huống phẫu thuật để trấn an cô.

"Natsu, em sợ ba... sẽ có chuyện...."

Đôi mắt Lucy đỏ hồng nắm chặt tay áo Natsu, cực lực kìm chế bất an trong lòng, không biết vì sao cô luôn luôn có một loại cảm giác hoảng sợ. Cho dù là lúc ký cam kết trước khi phẫu thuật hay khi ở trong phòng phẫu thuật lạnh như băng kia.

Cô sợ một khắc trước còn nhìn thấy khuôn mặt tươi cười ba cô nhưng giây tiếp theo lại chỉ có thể nhớ về ông trong ký ức.

"Sẽ không có việc gì, tin tưởng anh." Natsu hôn lên khóe môi cô, thấp giọng nói, "Đi tới phòng bệnh ngủ một giấc, ngủ dậy sẽ được gặp ba được không?"

Lông mi Lucy run rẩy, gạt đầu giọng nói vẫn mang theo chút ngẹn ngào, "Anh phải mang ba em ra sau đó chúng ta còn mừng năm mới."

Natsu kéo đầu nhỏ của cô đặt trên ngực mình, "Anh hứa."

9h30 sáng, ông Jude được đẩy vào phòng phẫu thuật, Natsu cùng ba bác sĩ hộ lý đi vào.

Lucy ngồi ở hành lang bệnh viện lạnh lẽo, chăm chú nhìn phòng phẫu thuật, đèn đỏ quý dị trên cánh cửa nặng nề nhấp nháy, ở trong đó có hai người đàn ông cô yêu thương nhất trên đời này.

Cô không nghe lời Natsu ở trong phòng bệnh nghỉ ngơi mà yên lặng ngồi trên băng ghế dài, vốc đáng tiếu tụy, hai tay chấp trước ngực cầu nguyện,"bất kể phải trả giá gì mình cũng chấp nhận chỉ cần có thể làm cho ba bình an ra khỏi cánh cửa kia."

Trng phòng kai có 1 luồn sắt khí cực nặng.

jude*tức giận*: đưa cn mắt dầy dăm chủ ềo cha nř chết à, t chết r' ai cho tiền nř đóng tiền nhà.

lucy*cúi đầu*: cn xl xl xl tại pà tg vjt mà chữ cóa cn âu nên papa đừng có nóng bót lại nha, papa mà chết tiền âu cn đóng mấy tiền tháng nhà.

jude: ừm tốt.

kai*đơ*: có z cx là s z mà cứ tưởng ê aki tui thý 2 cha cn lucy tình lăm r'.

akiko*đưa ly nc lên lỗ mũi uống*: ừm đúng z tình lém r'.

kai*hoang*: woa mà ný hay thật uống = ko uống lại đi uống = mũi *lấy khăn bịt kín mũi*.

akiko*khó thở*: cảm ơn nha mà tui hết r' bỏ khăn ra đi.

kai*còn bịt + ns chuyển dt*: mấy pà zôn hoài tui có lñ j' âu đg zúp ng' đó.

akiko*sắp chết*: t-tháo k-khăn r-ra k-khó t-thở w-wá, t-trời o-oi c-cứu cn.

ông trời*đang ăn sáng*: ông zúp cn lên thiên đàng liền nè.

---

akiko đổ mấy pạn cái khúc mà ngoài văn phòng có 1 bóng ng' và ng' đó là a?

1. lisanna.
2. erza.
3. bà lena.
4. loke.

(ai tl đúng là aki sẽ ra chap ms liền zò thì aki đi hc dy bye)

Bạn đang đọc truyện *Nalu: Yêu Đúng Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Chap 45

akiko: phiu bình chọn mà các pạn đề ra thì có 4 ng' đúng và 3 ng' sai. Bóng dáng ở ngoài văn phòng chính là..... là..... là.... là...L...

mn*hối*: đọc lẹ đi

akiko: là... là *uống nc* ực là... là... là...

mn*mất kiên nhẫn*: nhanh đi là ai.

akiko: là... là...

mn*đánh túi bụi*: một wá có cái kết wá cx lâu *nhìn tờ giấy* là bà Lena.

akiko*cục u wá trời*: aye *bất tỉnh*

lucy: má aki pị bất bình tình nên chế thay thế.

Một giọt trời qua đường như kéo dài vô hạn, Lucy ngồi ở trên hành lang, môi đã lạnh tái đi nhưng vẫn không chịu nhúc nhích một chút.

Chưa bao giờ cô phải trải qua quãng thời gian dài vô như vậy, thậm chí lúc chỉ có một mình phiêu dạt nơi thành phố, vừa cô đơn vừa bất lực cũng chẳng thể so với loại cảm giác sợ hãi run rẩy như lúc này. Bây giờ nằm ở trong phòng phẫu thuật là người bà đã nuôi dưỡng cô hơn hai mươi năm là người cô yêu nhất trên đời, chỉ cần nghĩ đến có một ngày ông sẽ vĩnh viễn rời bỏ mình, Lucy liền cảm thấy toàn bộ trời đất đều sụp đổ.

Bệnh viện, nơi đã quen với sinh tử, nỗi đau của cô chỉ như một con sóng nhỏ trong đại dương bao la, chỉ trong chốc lát đã bị trùn lên sóng sau đê sóng trước. Giường bệnh nhân được đẩy qua lại liên tục trước mặt, các bác sĩ và y tá đều là vẻ mặt nghiêm túc cứng nhắc, trên giường bệnh nhân hoặc tỉnh táo kêu rên đau đớn hoặc cận kề cái chết tím như sắp ngừng đập, Lucy co lại trên ghế, nỗi sợ hãi trong lòng càng bành trướng vô hạn.

Đã hơn 12h trưa, cửa phòng phẫu thuật vẫn đóng chặt hoàn toàn không có dấu hiệu mở ra, tay chân Lucy lạnh lẽo, nước mắt dường như đã cạn khô.

"Tại sao còn chưa ra? Có phải xảy ra cái gì ngoài ý muốn không?" cô lau đôi mắt sưng đỏ, trong lòng nhện không được bắt đầu miễn man suy nghĩ.

"lucy sao không về phòng bệnh?" Giọng nói quen thuộc cùng tiếng bước chân càng ngày càng gần vang lên bên tai, Lucy ngẩng đầu lên, "Loke sao anh lại ở đây?"

"Đến thăm em một chút." Loke ngồi xuống bên cạnh Lucy nhẹ nhàng xoa đầu cô, "Bác Jude có khỏe không?"

"Em không biết." lucy rũ mắt xuống, trên lông mi còn dính nước mắt, thanh âm nghẹn ngào, "đã vào hơn hai tiếng mà chưa ra."

Cô vừa ngẩng đầu lên, loke liền nhận ra cô có điểm khác thường, sắc mặt trắng xanh, môi tím tái, rõ ràng là bị lạnh quá rồi, hần nhện không được dùng đầu ngón tay chạm vào tay cô, quả nhiên lạnh lẽo vô cùng, ngay cả ngón tay cũng hơi cứng lại, hần như mấy hai tay bao chặt lấy tay lucy, "Sao lại lạnh thế này? Về phòng bệnh chờ, được không?"

Lucy lắc đầu, ánh mắt nhòa lệ dùng sức rút tay mình ra, "Cảm ơn anh đã tới thăm em, em muốn ở chỗ này chờ bọn họ ra."

Loke cúi đầu nhìn lòng bàn tay trắng không của mình, hai tay cứng đơ ở đó thật lâu sau mới thu về. Hần ổn định cảm xúc trong lòng mình, khuyên nhủ, "Bác Jude phẫu thuật ít nhất phải ba tiếng, em ngồi đây cũng chịu lạnh vô ích nếu bị cảm thì làm sao đây? Nghe lời đi, anh mạng cho em ít sủi cào, về phòng ăn một chút cho ấm rồi quay lại."

Giữa trưa 30 tết, vốn là người một nhà vây quanh bàn đoàn tụ, cô lại ở hành lang bệnh viện ăn đồ một cách rách. Loke thấy bộ dáng cô run rẩy co rụt lại, trái tim bỗng nhiên đau đớn, lúc này cũng chỉ muốn cho cô dễ chịu một chút, không suy nghĩ gì nhiều.

"Cảm ơn anh nhưng em không muốn ăn cơm, em muốn chờ ba em." Lucy cứng đầu như gân, vô cùng cố chấp, đừng nói là một loke cho dù là mười loke cũng không lay chuyển được cô.

Loke không có cách nào, chỉ có thể lặng lẽ ngồi cùng cô trên hành lang

Vừa ngồi được nửa tiếng, điện thoại hần liền vang lên, là mẹ hần báo hần về nhà, "Sắp năm mới rồi còn lang thang ở ngoài, không ra làm sao cả."

Hai người ngồi rất gần, trong hành lang lại cực kỳ yên tĩnh. Cho nên Lucy rất dễ dàng nghe thấy nội dung trong điện thoại, chờ loke tắt máy, cô liền đưa tay nhận lấy hộp đồ ăn trong tay hắn, miễn cưỡng cười nói, "loke anh về nhà đi, ba em chắc sắp ra rồi, anh không cần ở đây với em đâu."

"không sao, anh....."

"thật sự không cần mà." Lucy liếc mắt nhìn cửa phòng phẫu thuật, vô ý thức vuốt ve cặp lồng giữ ấm trong tay, "Năm mới rồi, anh ở đây như vậy em cũng rất áy náy anh vẫn nên về nhà đi!" cô dùng một chút, mới tiếp tục nói, "Người nhà mới là quan trọng nhất, anh nên ở bên họ nhiều hơn."

Toàn bộ lời nói đã chuẩn bị trước đó đều phải nuốt hết xuống, tuy rằng biết cô vô tâm nhưng trong lòng loke vẫn nhói đau, tay hắn đỡ một bên trán, mặt cúi xuống không để Lucy thấy vẻ mặt hân hoan giờ phút này."Người nhà, hai người trong phòng phẫu thuật kia mới là người nhà của cô, mà mình lại chỉ có thể là bạn."

Thấy hắn sau một lúc vẫn bất động, Lucy cầm cặp lồng giữ ấm hướng trước mặt hắn, "Anh tới thăm em lại mang cho em sữa cacao, em rất cảm ơn." Thấy loke cuối cùng cũng ngừng đầu nhìn cô, dùng một chút lại nói, "Đề hôm nào em rửa sạch rồi trả lại anh."

Toàn bộ thương cảm trong lòng nháy mắt bị một câu này của cô đánh tan, loke bất đắc dĩ cười cười, từ trên ghế đứng lên, "Được rồi, anh về trước còn cặp lồng..... Em cứ giữ đi." Hắn thờ dãi, cời áo khoác khoác lên người Lucy thấy cô định từ chối bỏ lại một câu, "Cứ mặc trước đi." Rồi bước chân đi xa.

Thẳng đến khi bóng dáng hắn biến mất không thấy nữa, Lucy mới thu hồi tâm mắt đặt cặp lồng giữ ấm sang một bên nằm thật chặt quần áo trên người, tiếp tục ngồi đợi.

Thêm một khoảng thời gian nữa, cửa phòng phẫu thuật cuối cùng cũng mở ra, Lucy bật dậy từ trên ghế, định chạy ngay tới nhưng cô ngồi ở hành lang lạnh lẽo đã lâu, tay chân đều tê cứng lại dùng lực quá mạnh, kào vào một cái liềm ngã phịch lên nền gạch cứng rắn.

Hành lang bệnh viện đều lát gạch trắng men, vừa lạnh vừa cứng, cú ngã này không hề nhẹ, quần bò chỗ đầu gối Lucy cũng toạc ra. Nhưng mà cô dường như không có cảm giác đau đớn, vội vàng đứng lên chạy đến hướng cửa. Tuy rằng đều mặc quần áo giống nhau còn mang theo khẩu trang che kín mặt nhưng cô vẫn có thể nhìn một cái là nhận ra natsu.

"Thế nào rồi? không sao chứ? Ba em đâu?" natsu là người đầu tiên đi ra, Lucy vội vàng túm lấy anh hỏi rồi lo lắng nhìn phía sau.

"không có việc gì." natsu lùi lại mấy bước tránh khỏi cô, âm thanh lạnh lùng nói, "Em tránh ra! Đừng chặn đường! Còn nữa cách anh xa một chút!"(kai*xcg vô*: WTF? tình tò zì cn ng' ta xg r' chửi mún chết há Lucy + mira*niu vô*: bình tĩnh đi kai*núi lửa phun trào*: s mà bình tĩnh cho dc mira: chưa diễn xg mà coi típ đi kai: ừm)

Lucy sững sốt, không tự chủ được buông tay ra.

"trên người anh có thể mang theo vi khuẩn, anh phải đi xử lý một chút." Natsu vừa thấy biểu tình của cô thì biết cô hiểu lầm, vội vàng giải thích, "Lát nữa sau khi đây ba em về phòng bệnh, em vẫn phải gọi ông, không ngừng nói chuyện với ông, không thể để ba em ngủ phải đợi hết thuốc tê mới được nếu không sẽ khó có thể tỉnh lại."

"Được, em biết rồi." Lucy gật đầu đi theo phụ giúp các bác sĩ trợ lý đẩy ông Jude vào phòng bệnh.

Ông Jude yên tĩnh nằm ở trên giường trên người còn cầm một cái ống, trong lòng Lucy đau xót, thiếu chút nữa rơi lệ nhưng cô nhớ kỷ lời dặn của Natsu, một chút cũng không buông lỏng, ngồi trước giường ba cô gọi một tiếng lại một tiếng, khi nghe thấy tiếng đáp lại rất nhỏ cũng thoáng an tâm vài giây, lúc không nghe được thì vô cùng lo lắng sợ hãi.

Cứ kêu một hồi liên tục như vậy thì Natsu quay trở lại, đồ phẫu thuật đã cời ra nhưng vẫn mặc áo blu trắng trong trẻo nhưng lạnh lùng.

"Đừng lo lắng, không có việc gì." anh nhìn thoáng qua ông Jude, "Ba em đã vượt qua rồi." Vừa nói vừa ngồi xuống bên cạnh Lucy cầm tay cô, cảm nhận được sự lạnh lẽo trong lòng bàn tay mình, natsu cau mày, "không phải báo em về phòng bệnh chờ sao?" Dừng một chút, nghĩ khi lại có chút lạnh cả người, "trên người em là áo của ai?"

"loke lúc trưa có tới đây mang cho em ít sữa cacao." Lucy liếc mắt nhìn chiếc áo xám trên người mình, bỗng nhiên mở to hai mắt, "A, em quên sữa cacao ngoài hành lang rồi!"

Nói xong định đứng dậy đi lấy lại bị Natsu giữ lại bên giường, "Được rồi đừng lấy nữa đã nguội lạnh rồi, buổi trưa em chưa ăn cơm?"

Lucy lại gọi ba cô một lần xong mới trả lời, "Chưa."

"Ồ đây chờ anh." nói xong Natsu đi ra khỏi phòng bệnh giữ một y tá đi qua hành lang lại, nói mấy câu rồi quay vào.

"Vừa lúc cùng nhau ăn, anh nhờ người ta đi mua rồi."

Lucy gật đầu, "Vậy ba em....."

"Chỉ để lại một phần dạ dày rất nhỏ, trước mắt không thể ăn gì chỉ có thể dựa vào thuốc để duy trì, 15 ngày sau có thể ăn ít cháo. Hóa trị liệu nhất định phải làm bằng không thì tái phát là trăm phần trăm để xem tình hình khôi phục cụ thể rồi nói sau."

Natsu thấy sắc mặt cô tái nhợt, mắt to hồng giống như con thỏ, vừa tức giận vừa đau lòng."cô ngốc này, tại sao lại ngồi ngoài hành lang suốt 4 tiếng như vậy!"

"Lại đây." Natsu hướng Lucy vẫy tay đem cô ôm vào trong lòng nắm lấy đôi bàn tay nhỏ bé lạnh lẽo đặt lên ngực mình áp chặt vào da thịt ấm áp.

Cảm giác lạnh như băng làm cho Natsu nhìn không được rung mình một cái, càng ôm chặt cô hơn thấp giọng quát, "Đừng nhúc nhích! Đưa ngốc, ba em anh sẽ kêu."

Ngực của anh vừa rộng vừa ấm áp mang lại cảm giác vô cùng an tâm. Lucy không gầy dựa nửa chỉ thuận theo dựa vào trong lòng anh, ngoan ngoan mặc anh ôm.

Y tá đi mua cơm chỉ chốc lát đã trở lại, sau khi chắc chắn ba cô không có việc gì cuối cùng Lucy thoáng yên tâm, lúc này mới cảm thấy đói bụng.

Ngồi xuống cùng Natsu giải quyết đồ ăn trên bàn, xong xuôi mới cảm thấy trong bụng có chút cảm giác ngay cả khi lạnh trên người cũng bị xua tan không ít.

Hơn 1 tiếng sau thuốc tê hết hiệu lực, ông Jude mê man tỉnh lại nhưng đầu óc vẫn chưa tỉnh táo chỉ nói mấy câu với Lucy rồi lại ngủ thiếp đi, lần này natsu không ngăn cản Lucy thấy thế cũng yên tâm không ít.

Natsu vừa tiến hành xong một ca phẫu thuật, không có việc gì kiên quyết ở lại phòng bệnh của ông Jude, Lucy đuổi thế nào cũng không về văn phòng còn lấy một cái có rất hợp lý,"phải cẩn thận quan sát bệnh nhân."

Biết ba cô không có việc gì nữa, tảng đá lớn trong lòng Lucy rốt cuộc được buông xuống, trên mặt cũng có nét cười, không hề giống mấy ngày hôm trước suốt ngày đều đỏ hồng mặt, giờ thì còn có tâm tình cùng natsu thảo luận chuyện lễ mừng năm mới, natsu vốn đối với năm mới không có cảm giác gì, nay nghe cô nói vậy bỗng cảm nhận được vài phần hương vị.

Hai người đang ngồi ở một cái giường khác nhỏ giọng nói chuyện, bỗng nhiên nghe thấy tiếng gõ cửa, Lucy trước sau như một chịu khó, lúc này tâm tình lại tốt nghe vậy lập tức chạy xuống giường mở cửa. Kết quả vừa mở ra, liền thấy bà Lena xách túi đứng ở cạnh cửa.

"A, bác... sao bác lại tới đây?" Lucy nhìn thấy bà Lena vẫn còn có chút sợ sệt, một cái tát kia của bà thật sự làm cho Lucy có ấn tượng sâu sắc.

"Con qua đây, chúng ta nói chuyện." Ánh mắt bà Lena lướt qua Lucy và cảnh cáo Natsu một cái rồi trực tiếp kéo Lucy ra khỏi phòng bệnh.

Trg phòng kai

kai: s lu kể ít z mọi lần pà aki kể dài lém mà.

lucy*uống nc*: ực... hà... ko phải là ít mà là khúc s chữ pà aki xấu wá nhìn ko ra nên ko kể dc.

kai*bất ngờ*: WTF??? cái j'??? chữ akko xấu??? un vờ li ba bỏ???

erza*ăn bánh kem*: s p/ư ghê z chữ xấu thui mà.

kai*bình tĩnh*: chữ pà đẹp lém cấp 1 bà thì vít sạch chữ đẹp ko đý năm n' cx hạng 2 thua cn kia.

gray*sặc nc*: chữ đẹp mà cái tính dữ như sư từ hà đồng.

erza*tự ki*: dữ hơn chế nữa.

kai: tui nhớ cái câu dân tộc tui ns "Nét chữ là nét ng" nhg cái nét của nó y như cn trai haizzz.

natsu: nghĩ vẫn cũ cùng nểu pà aki ko ghi z ai ghi z

gray*khoanh tay*: chắc ng' ný ms tập vít chữ chưa vít rõ ràng nên rất xấu => cái nét xấu theo đý mà phải ko chị mira.

mira*cuối*: cái này là chỉ vít đấy, lâu ừ chỉ ko vít nên hơi khó coi nhg mà em lại...*ôm mặt khóc*

gray*hoàng*: chết r' em chỉ ns giỡn thôi chị đừng có khóc.

kai: đúng là đàn ông tồi mà tự nhiên lại để cho cn gái khóc.

erza: cậu lmf tui thất vọng wá.

lucy: hết nổi cậu r'.

Bạn đang đọc truyện *Nalu: Yêu Đúng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Chap 46

Cả người Lucy không được tự nhiên đứng đối diện với bà Lena, tay chân cũng có chút cứng ngắc. Bà Lena trầm mặt, ánh mắt vô cùng sắc bén không tìm thấy một chút bóng dáng hòa ái thân thiết lúc trước.

Trong lòng Lucy tự nhiên muốn lùi bước, cô rụt rụt cổ, mắt to chớp chớp, người ta còn chưa nói gì mà đã bắt đầu yếu thế, "Bác... cháu xin lỗi... cháu thật có lỗi."

"thật có lỗi?" bà hừ lạnh một tiếng, liếc liếc mắt nhìn hướng phòng bệnh thấy con nhà mình đang đứng ở nơi nào rất xa nhìn về bên này, trong mắt hiện lên một tia không rõ ràng, "Hai đứa diễn trò thật giỏi đấy! Nghe nói không chỉ mình bác bị lừa ngay cả ba con cũng chẳng hay biết gì?"

Sắc mặt Lucy trắng nhợt,"ba mình hiện tại vừa mới phẫu thuật, chắc chắn không thể kích động mạnh, nếu mẹ natsu không quan tâm đi vào nói chuyện này với ba, vậy thì hòng mặt!"

"Bác... bác đừng nói cho ba con biết, đều là lỗi của con... con xin lỗi....."

"Chỉ một câu xin lỗi nhẹ nhàng là xong sao?" bà Lena ngắt lời cô, nét quý phái xinh đẹp trên mặt xen lẫn thương tâm, "Natsu đã hơn ba mươi, ngay cả bạn gái cũng không có, bác... người làm mẹ như bác trong lòng vô cùng sốt ruột, hai đứa lại làm ra chuyện này với bác!"(kai: bác ns sai ôi tuổi của natsu trng hội cr' chưa ai xác định là bao nhiêu nữa akiko: để giải thích lém zeref'bao nhiêu tuổi thì natsu bấy nhiêu tuổi 2 a e mà kai: ở cx đúng zeref'bè tay rằng rắc*: ns xấu 2 a e tui cái j' đó kai + akiko*đồ mỗ hời*: dạ ko có j')

Lucy nghe vậy trong lòng càng thêm áy náy, vừa định nhận lỗi lần nữa lại bỗng nhiên nghĩ tới có chỗ không đúng,"khoan, mình hiện tại chính là bạn gái Natsu mà! Anh ấy có bạn gái!" Lập tức liền ưỡn ngực nhìn về phía bà nói, "Bác... con... con chính là bạn gái Natsu!"

Mấy lần bà dựng thẳng đứng, dường như càng thêm căm tức, "Đến bây giờ con còn định lừa bác! Lucy thật sự là bác nhìn lầm người rồi," nói đến đây, bà cúi đầu lau khôe mắt, giọng nói mang theo một chút nghẹn ngào, "Bị con làm chậm trễ như vậy, Natsu đã bỏ lỡ bao nhiêu cơ hội tốt, vậy phải làm sao bây giờ!" nói xong lại lau khôe mắt.

Trong lòng Lucy lúc này đã sốt ruột như sóng cuộn biển gầm, cũng càng thêm tự trách."Nhìn xem mình đã làm cái gì thế khiến cho người lớn đau lòng như vậy! Suy bụng ta ra bụng người, nếu có người nói dối ba, lừa gạt tình cảm của ba, mình nhất định sẽ hung hăng lao lên đánh cho người nọ một trận mà hiện tại mình cũng không khác gì người như vậy!"

"Bác... bác đừng khóc," Lucy cắn môi, thử thăm dò vỗ vỗ lưng bà Lena thấy bà không gạt bỏ, lại vỗ vài cái nữa do dự mà nói, "Bác, con thật sự thật sự xin lỗi, bác muốn mắng con thì cứ việc mắng đi! Con tuyệt đối không oán trách!" Dùng một chút lại bỏ thêm một câu, "Bác muốn con làm gì cũng được chỉ cần trong lòng bác có thể dễ chịu."

Bà Lena lại khẽ khóc nước nờ hai tiếng, bùm mặt giọng điệu buồn bã, "thật sự làm cái gì cũng được?"

Lucy ra sức gạt đầu lại một mực hứa hẹn, "Vâng!"

"Theo bác đi mua sắm"

"Vâng!"

"Thường xuyên tới nhà nói chuyện với bác."

"Vâng!"

"không được nói dối bác nữa."

"Vâng!"

"Định hôn với Natsu Dragneel!"

"Vâng!"

Một từ theo quán tính thốt ra, lúc này Lucy mới nhận thấy có chỗ không ổn, vội vàng hoảng sợ bịt kín miệng nhưng mà đã không kịp rồi.

Cô tro mắt nhìn bà Lena nhanh chóng ngừng đầu lên, nụ cười trên mặt quá thực so với hoa xuân còn rực rỡ hơn, "Tốt lắm, con đã đồng ý rồi không thể đổi ý, bằng không....." Giọng nói bà Lena thoáng trầm xuống, "Bác sẽ lại đau lòng."

Lúc này Lucy đã loạn như cáo cáo, đầu óc choáng váng đã sớm mất đi khả năng suy nghĩ chỉ có thể ấp úng phản bác, "Nhưng mà... nhưng mà không được....."

"Con đổi ý sao?" bà dùng khôe mắt liếc về hướng Natsu một cái, mặt lại lần nữa chôn vào lòng bàn tay, "Quên đi, bác cũng không ép con làm sao bác có thể ép con và Natsu định hôn? Bác, bác chính là sổ trời sinh không có con dâu....." nói đến chữ cuối đã nghẹn ngào thành câu.

Lucy chóng mặt bị bà Lena quay như chong chóng vậy, trong lòng trăm loại cảm xúc đồng loạt nảy lên, vừa hoảng vừa vội nên cuối cùng ngay cả một chút suy xét đều biến mất. Cô luống cuống tay chân trấn an bà thấy không có hiệu quả gì, đầu nóng lên một câu thốt ra.

"Con đồng ý!"

Bà Lena đang nghẹn ngào nhất thời dừng lại, "không đổi ý?"

"không đổi ý!"

"thật tốt quá!" bà Lena nhanh chóng buông tay trên mặt xuống, nhanh nhẹn vói vào trong túi sờ sờ, ngay sau đó liền kéo tay trái Lucy lại.

Xúc cảm lạnh lẽo làm cho cô cả kinh, cúi đầu nhìn xuống một cái nhìn kim cương nhẫn đã nằm trên ngón áp út tay trái cô rồi.

"Bác... thế này... thế này không được!" cô vội vàng định rút nhẫn ra lại bị bà tay mát lạnh lên ngăn trở, "Nếu con tháo ra chính là đổi ý!"

Nói xong, bà không đợi Lucy phản bác, trực tiếp kéo khóa túi lại, vỗ vỗ bả vai của cô rồi bước đi để lại Lucy đứng tại chỗ, trợn mắt há hốc mồm nhìn nhẫn trên tay mình, một lúc lâu sau cũng chưa hoàn hồn.

"Mẹ làm thế nào?" Lúc bà Lena đi ngang qua Natsu, bước chân ngừng lại hướng nhìn Natsu nháy mắt nhỏ giọng tranh công.

Natsu nhìn thoáng qua nhẫn trên tay mình, khôe môi hơi cong lên, "Cám ơn mẹ."

Trong lòng bà Lena nhất thời thờ phào nhẹ nhõm khẽ hỏi, "Cái này có thể bỏ qua cái tát kia?", sờ má con mình xoa rồi trong đầu suy nghĩ lại, "Con nhà mình từ nhỏ đã là đứa rất có chủ kiến, cho dù là nguyện vọng thi đại học cũng đều tự quyết định, bà không hề can thiệp."

"Từ trước đến nay mình chủ trương phương thức giáo dục tự do, bởi vậy quan hệ với con vô cùng tốt chưa từng có khi nào đó mặt tia tai. Natsu lớn như vậy, mình mới đánh có hai lần, lần đầu tiên là khi mình và ba nó ly hôn, Natsu ôm chân ông ta không cho đi, khi đó mình cực hận người đàn ông kia lại thấy con không muốn xa rồi ông ta như vậy, đầu óc nóng lên liền hung hăng đánh con mình mấy phát..."

"Khi đó Natsu mới học lớp 3 chỉ sau một buổi tối mà tính tình đột nhiên thay đổi, từ một đứa trẻ hoạt bát sáng sủa, bỗng nhiên trở nên trầm mặc ước chừng nửa tháng không nói một chữ với mình, cuối cùng mình phát khóc xin lỗi chỉ thiếu nước tìm bác sĩ tâm lý mới rồi cuộc cay mở được cái miệng của con...."

"Mà lần thứ hai, chính là khi biết chuyện Natsu và Lucy là giả. Mình biết con nhà mình không có hứng thú gì với phụ nữ thiếu chút nữa sụp đổ, khi đó mỗi ngày mình đều suy xét lại mình có phải bởi vì hôn nhân của mình để lại cho con vết sẹo quá sâu, cho nên mới khiến con thành ra tình trạng này...."

"Vĩ thế, khi con rút cuộc cũng trở về công tác gần mình, mình mới sốt sắng sắp xếp cho con đi xem mắt nhiều như vậy, dù các kiểu cô gái hi vọng nó có thể nhìn trúng một người. Nhưng mà kết quả lại thật đau khổ, con bà chẳng những nhìn ai cũng chường mắt thậm chí lúc về nhà thì ngày cả hình dáng người ta thế nào cũng không nhớ rõ...." (akiko: ngé ta có câu trc lạ sau wen còn đối vs nat là trc lạ sau wen khai đất rai)

"Đúng lúc mình đang cực kỳ nôn nóng thì Lucy xuất hiện, quá thực giống như một cây thuốc cứu mạng vậy! Khiến cho tâm sự áy náy bấy năm nay của mình cuối cùng cũng được buông xuống. Cho nên lúc nghe thấy quan hệ của bọn họ là giả, mình mới phản ứng dữ dội như vậy. Nhưng cũng may lúc đó...."

-----Plast time-----

"thật đúng là vừa tức vừa hơi hối hận mà, con mình là người như thế nào mình hiểu nhất, từ trước tới giờ nó làm việc gì cũng có chừng mực, chắc chắn sẽ không hồ đồ nhưng chuyện như z đúng là... đợi nó về mình sẽ tra hỏi nó" khi bà vừa mới lên xe thì mới phát hiện cái túi xách của bà còn ở trong văn phòng của con mình nên bà phải đi lên tới văn phòng của con mình, " nhân cơ hội lên lấy túi mình phải hỏi con mình mới được"

Chờ đến lúc bà lên văn phòng, tay định mở cửa ra thì thấy cái cửa hé hé, bà tính xông vào nhưng khi nghe cuộc nói chuyện của Natsu và Lucy thì bà đứng đó nghe thêm để biết được tình hình.

"Bác sĩ Dragneel... thực sự xin lỗi.... anh có đau không?... có đau không?"- Lucy đưa tay chạm vào má Natsu.

"hình như mình đánh hơi quá trốn thì phải má con mình sưng vù rồi"- bà Lena vừa nghe vừa nói thảm

"Đều tại em.... Nếu em không phủ nhận thì sẽ không như vậy! Em...."

"Anh không có đùa giỡn tình cảm!"- Natsu vừa nói vừa nhìn cô

"Em biết, em biết"

"Làm bạn gái anh"

"Nhưng em đã...."

"Cái thằng này còn muốn lừa mình nữa sao, mình không vô không được mà đã tức rồi còn gặp nó nói câu đó nữa"-bà vừa định xông vô nhưng chợt nghe chữ "không phải như vậy" của natsu nên bà bình tĩnh 1 chút rồi nghe tiếp, "vậy là không phải, hay nó đang tỏ tình sao? Mình phải coi con mình nói cái gì mới được."

Natsu kéo tay Lucy đặt lên ngực mình, "Có cảm giác được không? Tim anh đập nhanh hơn rất nhiều so với người bình thường"

"con đâu của mình phản ứng ra sao đây? Có phải hiểu ý rồi không? Nói cái gì đi Lucy đừng đứng im đó."- bà Lena vừa háo hức vừa muốn đẩy cửa vào

"Tim anh bị gì rồi sao? Để em đi kêu bác sĩ, em..."-cô vừa sợ vừa lo

"Sao con đâu mình lại... hết nói nói mà natsu giải thích đi không thôi mất cơ hội"-bà Lena xò máu lên

"Sao em không hiểu thế anh đang tỏ lộ với em? Anh muốn em làm bạn gái thật sự của anh. Lucy em không biết sao, anh đã bắt đầu yêu em từ lúc em dọn đến nhà anh rồi. Lucy em có đồng ý không, anh đang đợi câu trả lời của em?"

"ha... nat... natsu em..."

"sao con lại ấp úng vậy lucy, mau trả lời đồng ý đi còn không gạt đầu cũng được"-bà hỏi hộp

"anh đếm đến 3 mà em không trả lời tức là đồng ý, 1... 3. Bây giờ em là của anh"

"ai là của anh, anh đếm thiếu số 2"

"trời ơi, 2 đưa này muốn mình tức chết à tò tình cũng giống là sao? Nghiêm túc coi còn lucy con mau trả lời đi chứ?"- bà vừa bức xúc vừa bức lá cây kể bên mình

"sao lại không có số 2 ngay bên cạnh chúng ta. Ngay ở đây này"

"sao anh có thể như vậy, rõ ràng đếm thiếu số 2 mà"

"anh đếm đến 1... 3 mà em không nói gì thì tức là đồng ý rồi"

"thui kệ coi như con đâu mình gián tiếp đồng ý vậy."-bà vừa cười vừa quay đi về và chậu cây kể bên trái là không còn 1 mảnh lá nào hết.

-----End plast time-----

"Tuy rằng lúc bắt đầu quả thật có ý lừa gạt nhưng ai biết bắt đầu như thế nào, dù sao cuối cùng mình cũng có một cô con dâu! Đây mới là điều quan trọng nhất! Và mình chắc phải bồi thường cái chậu cây cho người ta luôn...."

"Khi mình thấy được mọi chuyện, mình gọi cho con hỏi mọi cách để đền bù lại cho con, dù sao một cái tát kia cũng không nhẹ, bây giờ chính mình nghĩ lại còn cảm thấy đau lòng. Nhưng mà nó lại không mở miệng", thẳng đến khi áy ráy trong lòng bà bay lên đến đỉnh điểm, lúc này Natsu mới nhẹ nhàng nói một câu, "không phải mẹ đang chuẩn bị đính hôn cho bọn con sao cứ tiếp tục đi! không cần tổ chức tiệc đính hôn gì cả chỉ cần hai người chúng con."

Điều này làm bà Lena vô cùng bối rối,"chỉ cần hai người đính hôn, không cần tiệc rước báo mình nên chuẩn bị như thế nào? Gọi điện thoại vô số lần, hỏi vô số chị em lại kết hợp với tính cách Lucy, rốt cuộc mình nghĩ ra một cách. Lại thông qua sự đồng ý của Natsu, dựa theo tờ tay và ảnh chụp mà con đưa cho để đi mua nhẫn nên lúc này mới có cảnh xuất hiện tại bệnh viện."

Natsu sờ nhẫn trên tay, trên khuôn mặt luôn luôn lạnh lùng bỗng nhiên thêm vài phần nhu hòa, anh nhướn mày nhìn bà Lena, "Mẹ... mẹ nói gì vậy... con chính là con mẹ mà."

Bà Lena ngẩn người, lúc phản ứng lại lập tức tươi cười tiếp cho Natsu một quyền cười nể, "Tiểu tử thôi!" Bà vụng trộm liếc nhìn Lucy đang ngây ngốc đứng đàng kia thu lại ý cười trên mặt, "Đối xử tốt với Lucy mẹ đi đây."

Natsu gật đầu nhìn theo bóng dáng bà Lena đi xa, lúc này mới bước lại chỗ Lucy nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của cô lên thản nhiên hỏi, "Làm sao vậy?"

Lucy vừa thấy Natsu, lập tức giơ tay ra trước mặt anh, "Anh xem xem, mẹ anh tự nhiên đeo cho em một chiếc nhẫn!" cô giống như phát hiện ra chuyện gì đó không thể tin được, đôi mắt nâu tròn to, "Vậy phải làm sao bây giờ?"

Nhìn móng vuốt nhỏ trắng mềm trước mắt kia, Natsu cũng vươn tay đem chiếc nhẫn đối cùng kiểu quơ quơ trước mắt cô, "Anh cũng có."

Lucy vội phát khóc, "Việc lớn rồi! Anh biết không mẹ anh lại nói chúng ta đeo nhẫn là đính hôn! Không thể như vậy được, anh mau mang nhẫn đến trả lại cho mẹ anh."

Natsu sầm mặt xuống dè lại cái tay cô đang muốn tháo nhẫn ra, "Em không muốn đính hôn với anh?"

"không phải nhưng mà.... nhưng mà đính hôn là chuyện lớn như vậy, em....."

"Bà em sẽ đồng ý." Natsu ngắt lời cô, "Yên tâm đi."

"Nhưng mà....."

"không có nhưng mà." Natsu cúi đầu hôn lên đôi tay nhỏ bé ấm áp của cô, nếp nhăn trên mặt khi cười sâu thêm kết hợp với gương mặt tinh tế gần như làm Lucy hoa mắt.

"Chúng ta đính hôn."

Anh vươn ngón trỏ đặt lên môi cô thò dài một tiếng, "Đừng cự tuyệt, nếu không mẹ lại đánh anh." anh rừ mắt xuống, lông mi cong dài khẽ run, giọng điệu tuy rằng hồ hởi nhưng lại ẩn chứa đầy tủi thân, "Em không thấy sao vừa nãy ở hành lang bà còn đánh anh một cái."

Vừa nghe anh nói như vậy, Lucy lập tức quẳng mọi lo lắng ra sau đầu lên tục gạt đầu, "Em không cự tuyệt! Không cự tuyệt! Không phải chỉ là nhẫn sao, ngày nào em cũng đeo!" Trong lòng lại nghĩ,"thì ra mẹ natsu hung dữ như vậy, về sau phải để mắt đến Natsu nhiều hơn mới được, không thể để bà lại đánh anh!"

Bà Lena ra khỏi bệnh viện đang vui mừng không ngớt vì cuối cùng cũng tóm gọn được con dâu cho con lại không may mắn biết con mình đã sớm qua cầu rút ván đem bà bán hoàn toàn.

Natsu nắm chặt đôi tay nhỏ bé của Lucy, đôi mắt khẽ cong, "Ừ."

Buổi chiều thì ông Jude tình lại thoát nhìn tình thần cũng không tệ lắm, Natsu đã nghỉ nhưng vẫn ở lại bệnh viện cùng Lucy chăm sóc ông, không khác gì bác sĩ riêng.

Đêm giao thừa, không có chương trình đón xuân, không có pháo hoa thậm chí cũng không có một bữa cơm ra dáng đoàn viên, Natsu cùng Lucy ở trong bệnh viện trông coi ông jude, ở trong phòng bệnh ngập mùi thuốc khử trùng đón năm mới.

Bữa trưa ngày đầu năm mới, bà lena cùng lái xe trong nhà đến mang theo rất nhiều đồ ăn phong phú và một ít vật dụng hàng ngày, lần đầu cùng ông jude gặp mặt nhưng vì ông jude không thể quá mệt mỏi được chỉ đơn giản ăn cần thăm hỏi vài câu rồi rời đi.

Buổi chiều, sau khi ông jude ngủ, lucy liền xuống lầu mua mấy tờ giấy đỏ về, nói là muốn cắt mấy chữ phúc dán ở đầu giường ba cô, tuy rằng cô không mê tín nhưng năm mới làm thế cũng là để cầu may mắn tốt lành.

"Em cắt chữ được sao?" Natsu cầm lấy tờ giấy đỏ nhìn đi nhìn lại thấp giọng hỏi.

"Tất nhiên!" Lucy đắc ý hất cằm, "Các bác, các thím đều nói em rất khéo tay!"

"Có thật không?"

"thật!"

Natsu giật mình, "Cắt chữ hi thì sao?"

"Cái này thì có gì khó, anh xem này!" Lucy cầm tờ giấy đỏ trong tay cắt ra một mảnh nhỏ, ngón tay linh hoạt uốn lượn, mấy đường đi xuống, lúc mờ ra liền biến thành một cái chữ hi nhỏ nhỏ.

Natsu đem chữ hi nhỏ kia đặt vào lòng bàn tay, bình tĩnh nhìn vài giây khỏe mắt liếc đến ông Jude đang ngủ say khỏe môi hơi cong lên, "Vây cắt thêm vài cái nữa đi!"

Trong phòng akiko

kai: s cái khúc mẹ natsu đưa nhẩn cho lucy nhìn kì wá z giống như là mẹ chồng cầu hôn con dâu z.

akiko: tui ầu cóa bít natsu cần ns cái gì để cầu hôn lucy ầu nên chuyện này phức tạp lắm

kai: ở ex phải kiu nat cầu hôn lucy coi chg' thành cầu hôn lun.

akiko: đúng ời bởi z chuyện nỳ phức tạp lắm

natsu*cầm đĩa thịt sống*: ề pà aki pà ns pà sẽ nướng thịt đùm tui mà s zò thịt nướng ko có mà có thịt sống z.

akiko: chuyện này phức tạp lắm

lucy*tức giận*: aki s pà ns là sẽ cho tui tăng lương để trả tiền nhà mà s lại ko cóa.

akiko: ít ng' coi, ít ng' bình luận và ít lượt xem wá thì ko tăng lương nên chuyện này phức tạp lắm

mun*nóng máu*: pà tg kia pà ns là sẽ bao tui ăn mà s bắt tui leo cây là s hả.

akiko: tại hết tiền => chuyện nỳ phức tạp lắm

mun*đánh túi bụi*: phức tạp cái đầu pà rãnh hơi ko cóa j' lnr à hứ. *đi về*

kai*chạy lại*: pà có s ko z có cần đi pạn bệnh viện ko z. *đỡ*

akiko*mơ màng*: ko s ầu zì lại chuyện này phức tạp lắm

kai*buông ra*: phức tạp nữa khỏi đỡ bực mình pị đánh là đúng. *đi về*

akiko*bất tỉnh*.....

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đứng Người* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chăm\)](#)Net.

Chương 47: Chap 47

Lucy không nghĩ ngờ gì cả còn tưởng rằng Natsu thích cô cắt chữ hi, trong lòng vui mừng không thôi cầm lấy kéo xoèn xoẹt cắt một cái chữ hi lớn cộng thêm vô số chữ hi nhỏ, thích thú hài lòng đưa toàn bộ cho Natsu.

Natsu đem mấy chữ hi này xếp cẩn thận lên bàn ở đầu giường dùng một quyển sách mà cô mang tới để đè lên, thỉnh thoảng liếc mắt một cái, trong mắt lóe sáng nhìn vô cùng giống sói đói trong đêm tối!

Gần tối, Lucy theo thường lệ về nhà nấu cơm để Natsu ở lại phòng bệnh chăm sóc ba cô. Thật ra theo ý kiến của Natsu, Lucy cứ một ngày chạy hai lượt như vậy rất vất vả muốn ăn cái gì hoàn toàn có thể kêu bên ngoài nhưng Lucy lại ngại như vậy quá lãng phí, nói gì cũng không nghe. Natsu không lay chuyển được cô, đành tro mắt nhìn thật trên mặt cô càng ngày càng ít, lúc trước khuôn mặt nhỏ nhắn có chút trẻ con phúng phính, bây giờ cảm đã nhợt ra rồi.

Anh đau lòng không thôi, tay vừa vô thức đưa nghịch mấy chữ hi trong đầu vừa suy nghĩ cách để Lucy bớt mệt mỏi thì ông Jude liền tỉnh lại.

"Ba, ba tỉnh rồi à muốn đi WC sao?" Natsu đi đến đầu giường ông, cúi người hỏi trên tay không biết là đã quên hay là như thế nào vẫn còn cầm cái chuỗi dài chữ hi đó chới mắt kia.

Ông Jude không muốn đi WC, trên thực tế ông đang toàn lực chú ý đến mấy chữ hi đó nọc trong tay Natsu, ngay cả chữ "ba" Natsu nói cũng xem nhẹ. Theo những đường cắt vô cùng quen thuộc kia, ông liếc mắt một cái có thể nhận ra đó tuyệt đối là kiệt tác của con gái nhà mình.

Natsu theo ánh mắt ông Jude chuyển qua trên tay mình, anh đẩy kính mắt đem mấy chữ hi kia lại gần ông, "Đây là lucy đưa cho con."

,

'Quả nhiên!" ông mỉm cười, trên khuôn mặt đầy tang thương hiện lên một tia bất đắc dĩ,"dứa bé ngược này sao lại đưa thứ này cho natsu, đây không phải là tuyến bổ phải gả cho người ta sao?! Thật là một chút thẹn thùng con gái cũng không có! Hôn nữa, tên tiểu tử này vì sao cứ kêu ba trôi chảy như vậy? Minh cũng không phải là ba cậu ta!" (akiko: bác ưi cái đó là gọi cho wen miệng cái chữ BA VỌ đấy jude*đánh 1 cái*: ai chả bít tại ko thích dc hem akiko*ôm đầu + ns nhỏ*: đã già r' cn' nhay nữa một ghé cn r' cha nấy jude: ns cái j' đó akiko: a ko cóa j' đi đấy*xách dép*)

"Đã có gì đâu, cậu đừng có gọi tôi là ba!" ông jude vất và bầy ra một bộ mặt nghiêm khắc nhưng ông vừa mới phẫu thuật xong, thân thể suy yếu ngay cả nói lớn cũng không được, huống chi là muốn tăng khí thế.

Natsu nghe vậy, sắc mặt cũng không hề thay đổi, anh nhướn mày nhìn thoáng qua chữ hi trên tay mình lại gơ bàn tay đeo nhẫn ra trước mặt ông, "Ba không thể nói như vậy, lucy đã là vợ con, cô ấy gọi ba thì đương nhiên con cũng phải gọi theo." anh dùng một chút rồi tiếp tục nói, "lucy vẫn ngại nói với con chi đưa mấy chữ hi, ba cũng hiểu được ý của em ấy chứ?"

Ông Jude nhìn vài cái chữ hi kia lại nhìn cái nhẫn, nhất thời một chữ cũng không nói được, "con gái mình mình biết, tuyệt đối là một đứa có chấp bảo thủ như vậy chắc chắn là nó đã chấp nhận người đàn ông này rồi!"

"Công việc của Natsu cũng tốt, đáng vẽ cũng ưa nhìn, mẹ cậu ta cũng đã gặp nhìn khá hòa nhã. Theo lẽ thường thì việc hôn nhân này không hẳn là không nên phản đối nhưng mà tiểu tử này tuy rằng tính tình lạnh lùng lại đầy một bụng xấu. Nếu Lucy thật sự gả qua đó còn không bị người ta ăn hiếp sao?!"

Bởi vậy ông biết tuy natsu tốt nhưng cũng không biểu hiện ra mặt quá nhiệt tình, vẫn thân nhiên thái độ thậm chí còn kém xa với loke. (natsu*lật bàn*: s lúc n' cx loke loke ko z tàn nhẫn vừa thui kai*lật lại*: lnr j' dữ z ông jude ns chữ cóa phải lucy ầu mà ghé z natsu ko thích dc hok kai: ề aki đừng ns là... akiko: chính xác happy: là j' z ns nghe ik kai: r' ns)

Ông Jude im lặng không nói lời nào, Natsu cũng không mở miệng. Không phải anh không muốn nói mà là thật sự không có gì để nói, ngày đó ở bệnh viện, anh đã tìm mọi cách lấy lòng ông, cái gì có thể làm đều làm nhưng mà lại không chiếm được một nụ cười của ông.

Lúc này, thật ra trong lòng Natsu cũng rất căng thẳng nhưng mặt anh trước sau vẫn lạnh tanh, hoàn toàn không nhìn ra cảm xúc gì.

Còn ông Jude, trong lòng cũng ngũ vị tạp trần, trăm loại cảm xúc ngổn ngang, quả thực giống như rơi vào chái ngũ vị hương. Con gái mình nuôi dưỡng hơn 20 năm, nay mắt thấy sẽ không giữ lại được biến thành vợ người ta. Trước đây không bao giờ nghĩ tới thời điểm này nên không cảm thấy gì nhưng mà hiện tại, mỗi khi nghĩ đến đứa con gái duyên dáng đáng yêu mình nuôi từ bé sẽ lập gia đình, trong lòng liền chua xót không thôi.

Vì thế, chờ khi Lucy mang hộp cơm giữ ấm tới phòng bệnh liền cảm thấy không khí có gì đó quái dị. May mắn có luôn là thần kinh thô cũng không nghĩ nhiều đem hộp cơm nhét vào trong lòng Natsu rồi đẩy anh ra khỏi phòng bệnh để anh về vấn

phòng ăn. Bà cô hiện giờ ngay cả cháo cũng không thể ăn, nếu người thấy mùi com chắc chắn sẽ rất khó chịu.

Natsu đi rồi, Lucy liền chạy đến ngồi cạnh giường ông Jude, thật cẩn thận kéo chân của bà cô lên nhẹ nhàng sờ sờ bụng ông lại không dám tiếp tục sờ lên trên nữa, "Bà còn đau không?"

Tuy rằng ngoài miệng bà cô không hề bề rầy nhưng mà Lucy biết, buổi tối ông đau đến nỗi không ngủ được vì không muốn quấy rầy cô ngủ nên mới gắng gượng cho nên ban ngày ông mới ngủ nhiều như vậy.

"không đau." ông Jude thấy con gái mở to đôi mắt trong veo như nước lã lắng nhìn mình, cho dù là đau cũng không cảm nhận được, trong lòng tràn đầy yêu thương trĩu nặng. Nhưng mà nghĩ đến con sắp trở thành con nhà khác lại không cam lòng.

"Lucy này, Natsu gì đó có đối xử tốt với con không? Con nói thật cho bà nghe." ông Jude thử thăm dò, dù sao ông cũng là bà không phải mẹ, có một số việc không thể nào hỏi quá chi tiết được.

Lucy nghe thấy bà cô hỏi, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng lên, ngượng ngịu tím tím góc áo ấp úng nói, "Rất... rất... tốt....."

Ông Jude vừa thấy cô như vậy, làm sao mà không hiểu được lại thấy chiếc nhẫn chói mắt trên tay cô kia trong lòng thở dài một tiếng, "Vậy chứ hi cũng là con cái?"

Lucy mở to mắt, không rõ vì sao bà cô lại chuyển đề tài nhanh như vậy nhưng vẫn gật đầu, vui vẻ thừa nhận, "Đúng vậy!" cô chỉ chỉ chữ phúc thật to dán trên đầu giường nói, "Bà chờ thêm vài ngày con đỡ bà ngồi dậy xem, con còn dán ở đầu giường bà chữ phúc thật to đấy!" Khoe mắt cô cong lên, "Chờ bà khỏe lại con đưa bà ra ngoài đi dạo một vòng!"

"Chết bệnh này thì tính là gì!" ông kêu ngạo lộ đi nói, "Chờ bà khỏe lên, trở về nhà sắp đến vụ xuân rồi, trong nhà còn hai mẫu đất chưa cấy ở thành phố lâu cả người cũng không quen!" Ông dừng dừng thở dài thật mạnh, "Chỗ vàng chỗ bạc, không bằng cái nhà tôi tàn của mình!"

Lời này làm Lucy đau xót không thôi cầm tay bà cô mà mãi không nói được thành lời, cũng may ông Jude không phải người đa cảm, cảm thán một chút rồi thôi.

Ông nhìn Lucy từ trên xuống dưới, cẩn thận đánh giá một hồi, "đưa bé ngày nào nay đã trở thành một cô gái, khuôn mặt thanh tú xinh đẹp nhất là đôi mắt to kia giống như mã não ngâm vào nước vừa sáng vừa trong."

"Cả cho Natsu thì phải hòa thuận mà sống, nếu cậu ta bắt nạt con, con cứ tìm bà, bà cho dù liều cái mạng gà này cũng không tha cho cậu ta!"

"Bà... " Lucy nghe ông nói xong nước mắt lưng tròng, bà cô luôn dạy dỗ cô vô cùng nghiêm khắc, chưa bao giờ nói với cô những lời tâm tình như vậy, Lucy ăn nói vụng về trong khoảnh khắc đầu óc trống rỗng, cái gì cũng không nói được.

Ngày lúc đó, Natsu ăn xong com trở lại, vừa đẩy cửa đi vào đã thấy hai mắt Lucy hồng hồng, trong lòng nhất thời căng thẳng, tưởng ông Jude không đồng ý chuyện của anh và cô.

Anh đi lại gần, vừa định nói gì với ông Jude, chợt nghe ông thấp giọng nói, "Đợi một thời gian nữa muốn làm việc gì thì cũng phải sau ngày mồng 1 tháng 5."

Đầu Natsu "bụp bụp" một tiếng, chân sau và phải chân trước, lao đảo một cái thiếu chút nữa ngã về phía trước.(erza: đầu toàn pháo hoa s kai: hình như là z akiko: chưa chắc coi chứ! là bom erza + kai: =,=)

Với sự thông minh của anh, đương nhiên biết hai chữ "làm việc" mà ông Jude nói có ý gì. Bác sĩ Dragneel luôn vui buồn không hiện ra mặt, lúc này kích động mặt đỏ rần, "làm việc! Làm việc! Bà Lucy rút cuộc đồng ý chuyện của bọn mình rồi!"

"Cám ơn bà!" Natsu ổn định bước chân, nhìn thoáng qua sắc mặt ung hồng của Lucy, nụ cười ngày ngố trên mặt làm thế nào cũng không kìm lại được.

Suốt một buổi chiều, Natsu luôn ở trong trạng thái lảng lãng, khỏe miệng vẫn giương cao ngay cả kính mắt trượt xuống mũi cũng không thèm nâng lên.

Cuối cùng ngay cả Lucy cũng không nhận được lấy cơ ẩn com tối tăm anh ra khỏi phòng bệnh. Lúc này Natsu mới nhận thấy mình thất thủ điều chỉnh một chút, khôi phục dáng vẻ lạnh băng bình thường, ánh mắt lại tinh thoáng liếc nhìn Lucy nóng rực giống như tấm lụa.

Dọa Lucy buổi tối cũng không dám cùng anh ngủ nhưng chung quy vẫn không chịu nổi da mặt dày của Natsu, cởi áo khoác lên giường nằm Lucy không có cách nào. Lại không thể ở trước mặt bà cô cùng anh gắng gò nên đành phải thỏa hiệp.

Thật ra ông Jude vô cùng không muốn con gái mình cứ như vậy ngủ chung với natsu nhưng mình đang sinh bệnh nằm trên giường chỉ một mình con gái chăm sóc ngày đêm rất vất vả, ông không nỡ. Bởi vậy không thể không chấp nhận chuyện natsu và con gái mình chung giường chung gối.

Nửa đêm đang lúc mơ mơ màng màng, Natsu bị người trong lòng không ngừng vận vào mà tỉnh, anh mở mắt nhỏ giọng hỏi, "Lucy em làm sao vậy?" "cô ngốc này luôn ngủ rất ngoan, lúc này lộn xộn như vậy thật không bình thường."

"Natsu... em hơi... khó chịu." Giọng Lucy hơi khàn trong bóng đêm nghe đặc biệt khó khăn, "Xin lỗi làm anh tỉnh nhưng mà em nóng quá... đầu cũng đau....."

Natsu nhui mày nghiêng nửa người dậy, trong bóng đêm sờ lên trán cô, ai ngờ vừa sờ con buồn ngủ lập tức tan biến, "Lucy lên con sốt lại là sốt cao muốn phỏng cả tay!"

"Phải ra ngoài ngay!" Natsu lập tức xoay người xuống giường, ngay cả áo khoác cũng không kịp mặc trực tiếp ôm lấy Lucy đi thẳng ra ngoài phòng bệnh.

Tuy rằng đầu Lucy choáng váng nhưng bị anh ôm như vậy cảm thấy rất không tự nhiên, lập tức giãy dụa muốn xuống.

"Đừng nhúc nhích, bây giờ phải lập tức rời khỏi phòng bệnh nếu không lây bệnh cho bà em thì không xong đâu!" Natsu nói nghiêm túc dọa Lucy nhất thời một cử động nhỏ cũng không dám, ngoan ngoãn co rụt vào lòng Natsu.

Natsu ôm cô đến văn phòng nghỉ của mình đặt cô trên giường, đo nhiệt độ cơ thể, "39 độ 8 thiếu chút nữa là 40! Đây không phải chuyện đùa!" (kai: bệnh viện cx có phòng nghỉ cho bác sĩ à cn? cô giường nữa akiko: chém đó má tính ln! bác sĩ tương lai hả kai: cứ tưởng thật nên mìn ln! thử akiko: pà mà ln! có nc bệnh nhân ko chết cx thành chết kai: kệ tui)

Động tác của anh vô cùng nhanh nhẹn cầm lấy chìa khóa đi nhanh đến phòng thuốc, lúc trở về một tay cầm ống tiêm một tay cầm lọ cồn. Nhìn Lucy ra lệnh, "Cởi quần!"

"Tiêm thuốc không thể dùng thường xuyên được, tiêm càng nhiều thì cơ thể sẽ càng kháng thuốc vẫn nên tiêm mũi nhỏ thì hơn."

Mặc dù Lucy có hơi sợ tiêm nhưng mà biết bây giờ không phải lúc kì kèo, lập tức cắn răng cởi quần lộ ra cái mông nhỏ.

Về mặt Natsu bình tĩnh dùng cồn xoa lên trên để khử trùng, ống tiêm trên tay vững vàng đâm xuống! Lucy đau buốt run lên cơ trên mông cũng co thắt lại.

"Thả lỏng!" một tay Natsu nhẹ nhàng vuốt ve mông cô muốn giúp cô thả lỏng, nếu cơ quá thất chặt sau khi rút kim tiêm sẽ bị chảy máu nhiều hơn.

Mông Lucy vốn rất nắn cảm bị anh vuốt ve như vậy làm sao còn có thể thả lỏng, cái loại cảm giác hơi hơi tê dại này thậm chí vượt qua cả sự đau đớn làm cho đầu óc Lucy lảng lảng dập dềnh.

Natsu thấy cô vẫn không thể nào thả lỏng được lại không thể ép cô, đành cứ như vậy đẩy nước thuốc vào, rút kim tiêm ra dùng bông thấm cồn đặt lên chỗ tiêm, ước chừng sau năm phút mới đem miếng bông ném vào thùng rác.

"Có đau không?" Lúc này Lucy đang vênh mông nằm bò trên giường, sau khi bỏ bông sát trùng đi Natsu thuận thế lật người cô lại, nửa ôm vào trong lòng dụ dăng hỏi.

"không sao." Lucychột dạ, mắt to chớp chớp không dám nhìn vào mắt Natsu chỉ có thể lắp bắp trả lời.

Lại không ngờ bộ dáng cô vợ nhỏ như vậy lọt vào mắt Natsu thật sự quá ngon miệng.

Bởi vì phát sốt, hai má Lucy đỏ bừng, đôi mắt sáng mênh mông sưng mù, khỏe mắt còn vương vệt phấn mờ mờ cực kỳ giống bộ dáng đêm hôm đó ở khách sạn.....

Natsu giật mình, đầu ngay lập tức cúi xuống muốn hôn cô lại bị cô nghiêng đầu né tránh.

Cô đỏ mặt ấp úng nói, "Em... em bị cảm... không... không thể hôn....."

Natsu cong môi chạm vào trán cô hơi thở nóng rực phun lên mặt cô, "Bị cảm phải lấy sang cho người khác mới có thể mau khỏi, anh muốn em nhanh hết bệnh....." nói xong, trực tiếp bắt lấy làn môi ẩm nóng của cô, âm cuối cũng biến mất ở giữa khe hở hai đôi môi triển miên.

Trong phòng Lucy

Lucy: ề s tự nhiên lại chuyển wa phòng nhà tui z

akiko: chữ suốt ngày cứ hết phòng tui tới phòng cn kai hoài cho mấy ng' vậy banh phòng à tui àu có điên.

Lucy: ln! j' dữ z

happy*gầm cá*: Lucy đi mua cho bọn tó 1 hộp cá chiên và 2 hộp kem choco ợc hok?

Lucy: ờ. *đi mất hủ*

kai: ln! j' hôm ný chề lu hiền z

akiko: ai bít tính tình thất th' wá hên là tui ko phải ng' như z

happy và kai*nhìn đăm chiêu + nghĩ*: pà cx y chang thui.

happy: nè ns cho tui bit ik tại s natsu lại zịn tới như z.

kai và akiko*suy nghĩ*: hum..... mà cho hỏi zịn cái j' z.

happy*té ngửa*: thì lúc ba lucy nhắc tới loke á.

kai: cái đó à thì nhìn biểu hiện của natsu y chang như đg ghen z cho nên...*nhìn aki*

akiko: cho nên => là cn rẽ ù ba chòk ok.

happy*mặt biểu cảm*: ko thể tin đc chả nhẽ mún cưới lucy về đê đc gặp ba chòk s.

kai: chính xác.

akiko: ừm chuẩn ko cần chỉnh.

lucy*sát khí nặng + bè tay rặng rắc*: mấy e ns j' z chụy nghe ko rõ có thể ns lại ko.

2 đứa*ở mồ hôi tuôn trào*: dạ là ko có á j'.

kai*ko nhìn thấy lucy*: à là ba của lucy ừm.....*xoay wa nhìn + mồ hôi wá trời*

happy và akiko*mặt trắng bệch*: má hại cn r'.

lucy*kick*: thý chụy hiên lư' tới à.

3 đứa*văng lên trời*: gomenasa!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đáng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full** . Net.

Chương 48: Chap 48

đó mấy bạn nhìn tám hình nỳ thì bài viết sẽ tựa tựa như z hok?

Từ sau khi phát hiện ông Jude bị ung thư, Natsu ít có cơ hội thân mật với Lucy, hai người một thì bận rộn một thì không có tâm trạng ngược lại chưa có xác định quan hệ.

Đối với việc này Natsu tuy rằng bất mãn nhưng cũng không có cách nào khác, anh không thể ăn đấm chua của cha vợ mình, mặc dù thật sự cũng có một chút.(natsu: phủ vãi akiko: sự thật mất lòng ng')

Cho nên có được cơ hội đêm nay, Natsu làm sao có thể buông tha trực tiếp đem nửa người đặt trên giường, trong trong ngoài ngoài hôn triệt để.

Lúc bọn họ vào phòng bởi vì sốt ruột nên Natsu chỉ mở một đèn cho nên trong văn phòng cũng không quá sáng chói, thậm chí ánh sáng còn hơi lơ mơ vô tình tạo nên một khung cảnh khá phù hợp.

Vì phát sốt mà đầu óc Lucy có chút mơ hồ, lúc này bị hôn không chờa một kẻ hồ như vậy lại càng thêm trống rỗng.

Nụ hôn giao hòa ở trong văn phòng yên tĩnh chỉ có tiếng hít thở của hai người biến không khí vốn khẩn trương lo âu thành mờ ám. Natsu không mang kính, lúc này đôi mắt hơi hơi hé mở quan sát từng chút phản ứng của Lucy.

Gương mặt cô như một trái đào nhỏ, đôi mắt to híp lại ngoan ngoãn nhận lấy nụ hôn của anh, không biết có phải vì sốt hay như thế nào, trong mắt ướt át trơn bóng ngay cả đôi mắt cũng đọng một chút nước mắt đỏ bừng, tăng thêm cho khuôn mặt tình tẻ vài phần quyến rũ.

Natsu thờ dốn đập bàn tay đặt ở trên móng Lucy cũng bắt đầu không thành thật lên xuống.

"A..... Đau....." Lucy ôm lấy đầu Natsu khẽ tránh đi đôi môi của anh, giọng nói mềm nhũn còn mang theo cả một chút thờ dốc.

"Đau ở đâu?" Tay Natsu tránh đi chỗ vừa tiêm theo đường cong duyên dáng trên cơ thể Lucy mà trượt lên trên, vừa vuốt ve vừa biết rõ còn có hơi.

"Ừm đau ở m...m..." Lucy thẹn thùng cúi đầu, lông mi cong dài khe khẽ run rẩy dường như cũng bị sự e thẹn của chủ nhân làm ảnh hưởng.

Cô đúng là đau mà tiêm xong vô cùng khó chịu, móng đau giống như bị gì vậy, cho dù không chạm vào chỗ tiêm chỉ vuốt ve xung quanh cũng thấy nhức nhối. Lucy trước giờ vẫn sợ đau, lúc này Natsu chỉ sờ một chút đã không chịu nổi.

"Xoa nhẹ sẽ hết đau." Natsu nói mà không biết xấu hổ nhưng sau đó cũng chẳng xoa thật, bàn tay to kia rất nhanh chuyển đến khuôn ngực tròn đầy đặn của cô, không ngừng xoa bóp nhào nặn chỉ một lúc đã khiến cho cô xụi vào trong lòng anh mà thờ hớn hên.

Lucy chỉ mặc bộ đồ ngủ lại là loại có cúc, tay này Natsu ôm lấy Lucy tay kia thì luồn vào trong áo cô, nhanh chóng mở ra nút áo ngủ.

"Na... Nat...Natsu... em khó chịu....." cô nắm chặt cánh tay anh, cái cổ thon dài trắng nõn hơi hơi giương lên lại dễ dàng bị anh hôn môi đáng thương cầu xin. "Đừng... đừng đùa ưm....." Thân thể của cô đã mềm thành một vùng nước xuân gần như không tự đứng được chỉ có thể bám chặt lấy anh, dựa vào anh để chống đỡ toàn bộ sức nặng của cơ thể mình.

Natsu thấy thế, cánh tay dùng lực một chút trực tiếp đem cô ôm lên giường của mình, cái người xuống chỗ vật áo mở rộng, hôn lên bộ ngực của cô mơ hồ hỏi, "Nóng?"

Lucy gian nan nuốt xuống nước bọt tiết ra quá nhiều trong miệng gât đầu nhẹ như mèo con, "Ừm"

"Bị cảm phải ra mồ hôi mới tốt." Tay natsu dán lên da thịt mềm mại của lucy, một tắc lại một tắc vuốt ve mà miệng cũng không nhàn rỗi, từ đường cong duyên dáng của cô hướng xuống phía dưới vừa liếm vừa hôn mang đến cho cô từng trận run rẩy.

"Ngao phải nghe lời bác sĩ."

Những lời này thật ra rất bình thường nhưng mà phối hợp với cảnh tượng lúc này lại nghe thế nào cũng không phải có ý tốt. Lucy vốn thẹn thùng bị anh hấp dẫn như vậy, thể nhưng trực tiếp mềm nhũn thất lúng, nếu không phải có natsu đỡ lập tức sẽ rơi xuống giường. (happy: cái giường nhỏ kém s akiko: tiền em sắp cạn r' nên tiết kiệm zì lại cũng đủ cho 2 ng' mà *mặt gian* chắc chuyện ấy lư' họ phân tâm happy*cuời gian*: aye sir)

Natsu thấy thế khẽ cười một tiếng, cúi xuống bộ ngực trắng mềm đang khe khẽ run của cô bóp một cái thật mạnh đem người ôm sát lại sở soạn một lượt, lúc này mới thì thầm vào tai lucy, "Mới có chút mồ hôi vẫn chưa được."

"Đừng, đừng....." Hai chân lucy vòng quanh thắt lưng cường tráng của anh hơi hơi cọ xát, hiển nhiên là đã động tình lại bởi vì sinh bệnh mà chỉ kháng cự được đôi chút, đôi mắt ướt át khẩn cầu, "Em... em đã ra mồ hôi rồi!"

Natsu "à" một tiếng, cúi đầu nhìn vào mắt cô từ đôi mắt đen thẫm thấm toát ra ánh sáng dọa người, "Nhưng mà anh muốn em ra mồ hôi nhiều hơn cho hết bệnh."

Lucy bị anh nhìn chăm chăm tim liền đập nhanh hơn, tuy dục vọng chậm chạp giờ quá thực giống như bị đông lạnh, ngay cả suy nghĩ bình thường cũng không làm được chỉ có thể lắp bắp nói, "Anh... anh khỏi làm tự... tự em làm ra mồ hôi được!"

Natsu nhưn mây thanh âm khàn khàn nóng bỏng, "Vậy sao?" một tay anh nhanh nhẹn gì chặt tay của cô rồi hôn lên cổ cô mon tron trên đó, "Để anh hướng dẫn cho em"

Lucy rằng mình cuống quít định rút tay về nhưng bị anh ghim chặt như vậy nên cô đành thả lỏng tay và cũng hoàn toàn tương đương với 'giúp' Natsu một chút. Anh thoải mái mà làm càng không thể thả cổ đi, cúi người vô cùng thân thiết cắn lỗ tai cô không biết xấu hổ nói, "Tiếp tục."

"Cô ngốc đêm nay bị sốt thật sự không thích hợp để vận động kịch liệt, mình sẽ rùng rùng từ bỏ tha cho cô, trước tiên cứ miễn cưỡng mà làm, chờ cô khỏe lại thì sẽ đòi lại gấp đôi. Không! Gấp mười lần mới được!"

Lucy xấu hổ muốn khóc, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên,"Natsu thật phóng đảng! Vẫn còn ở trong văn phòng đấy! Làm sao có thể như vậy?"

"Nhưng mà mình bắt động thì anh cũng sẽ không buông tha mình", Lucy vừa cười vừa tức, đầu nóng lên liền dứt khoát đuổi tay ra rụt rè chuyển động. Lần đầu tiên cô làm chuyện như vậy không hề có kỹ thuật nên lại siết chặt, Natsu vừa cúi đầu ở trên người cô hôn, vừa chỉ huy động tác của cô quả thực vô cùng dương dương tự đắc!

Cứ làm như vậy mấy phút, tay Lucy thực sự rất mỏi, không có sức lực, cô đang sốt cao toàn thân đều mê mẩn, làm được vài phút đã coi như Natsu may mắn.

Natsu cũng không ép cô, một tay kéo tay cô đặt lên người mình vuốt ve, tay kia thì rất nhanh thay thế cho động tác của Lucy làm vô cùng thuần thục, Lucy xấu hổ hận không thể quay đầu đi chỗ khác.

Nhưng mà Natsu lúc này cực kỳ ngang ngược bá đạo nhất là ở phương diện này, căn bản không cho phép Lucy không nhìn anh, mặc dù tay đang ở dưới hạ thân di chuyển, ánh mắt lại gắt gao chế trụ Lucy nhìn khuôn mặt Lucy nhanh chóng bị thêu cháy, quả thực so với tự mình làm còn xấu hổ hơn vạn lần.

Đợi cho Natsu rốt cuộc giải quyết xong vấn đề cá nhân, mặt Lucy đã nóng đến mức chói sáng được rồi. Mấy ngày nay Natsu đã bị kìm nén quá nhiều, hai tờ khăn giấy căn bản không đủ, Lucy nhìn anh bình tĩnh rửa sạch tay, hận không thể tìm cái lỗ mà chui vào.

"Đêm nay cứ ngủ ở trong này đi." Natsu hôn lên môi Lucy cài chặt nút áo ngủ cho cô xong. Lúc này mới ôm kéo mềm đắp cho cô. Hệ thống sưởi trong văn phòng đủ ấm sẽ không bị lạnh đã trẻ thế này thì không thể về nhà, huống chi Lucy nhất định cũng sẽ không đồng ý để một mình ông Jude ở trong bệnh viện chỉ có thể ngủ lại phòng nghỉ anh đêm nay.

"Anh thì sao? Anh ngủ ở đâu?" Nhiệt độ trên mặt Lucy đã hơi giảm bớt nhưng vẫn không thể đảm quang mình chính đại đối diện với Natsu.

"Lát anh sẽ quay lại." Natsu sờ sờ tóc của cô, "Ngủ ngon, anh qua bên phòng ba em xử lý một chút."

"Ba em làm sao vậy?" hiện tại đối với vấn đề của ba cô, cô đặc biệt lo lắng.

"Không có gì." Natsu xoay chốt cửa quay đầu nói, "Tìm người đến khâu trùng thoi, tình trạng hiện nay của ông cần phải hết sức cẩn thận, sau khi phẫu thuật thân thể rất suy yếu tuyệt đối không thể bị nhiễm vi khuẩn gì, nếu không sẽ gây ra biến chứng thì vô cùng nguy hiểm." anh dừng một chút tiếp tục nói, "Cho nên mấy ngày này em không thể đến gần phòng bệnh ba em, anh cũng không được."

Lucy mờ to hai mắt không tự giác từ trên giường ngồi dậy, "Vậy ba em thì phải làm sao bây giờ? Ai chăm sóc ông? Tìm ai em cũng không yên tâm, không thuận tiện bằng tự mình chăm sóc, em....."

"Được rồi, đừng lo lắng." Natsu ngắt lời cô, "Em mau nghỉ ngơi hết bệnh rồi lại tiếp tục chăm sóc ba, anh sẽ tìm người thay em yên tâm." nói xong liền kéo cửa đi ra ngoài.

Lucy còn muốn hỏi anh tìm ai nhưng Natsu cũng đã đóng cửa rồi. Cô bắt đầu dĩ chi có thể cuộn mình trong mền, trong lòng cảm thấy họa vô đơn chí một chốc lát cũng ngủ thiếp đi.

Đến phòng ngủ triệt để, Natsu tìm mấy y tá đáng tin cậy, trong đêm này đánh thức ông Jude tạm thời chuyển ông sang phòng bên cạnh còn phòng bệnh hiện giờ thì dùng tia tử ngoại chiếu khoảng nửa tiếng mới dừng lại.

Natsu đặc biệt dặn dò nhóm y tá không thể nói cho ông Jude lý do thực sự chuyển phòng để tránh làm ông lo lắng, chỉ nói Lucy có một ít triệu chứng cảm cúm vì cẩn thận nên mới phải chuyển phòng như vậy. Ông Jude không nghĩ nhiều, gần đây giấc ngủ của ông rất tốt cũng không có thói quen lạ giường, sau khi đối phòng chỉ chốc lát liền ngủ mất.

Nghe y tá đến báo tin tức, lúc này Natsu mới thở phào nhẹ nhõm đi đến phòng nghỉ ban này nằm trên giường ôm cô ngủ.

Hơn sáu giờ sáng hôm sau, Natsu thức dậy, suy nghĩ một lát rồi đi tới phòng rửa mặt gọi điện thoại cho bà Lena, kể cho bà nghe tình hình hiện tại ở bệnh viện nhờ bà tìm một người đáng tin cậy đến giúp.

Tuy rằng bây giờ đang là năm mới nhưng chi cần có tiền thì rất dễ dàng, đừng nói là một người giúp việc cho dù là mười người cũng không lo, bà lena vui vẻ nhận lời, nói sẽ sắp xếp ngay nhưng mà báo Natsu mấy ngày tới về nhà một chuyến, mừng ba tết hàng năm Dragneel gia theo thường lệ đi chúc tết, Natsu cũng không thể vắng mặt.

Natsu biết tâm trạng của chuyện này, mặc dù có phần không tình nguyện nhưng vẫn đồng ý. Sau khi mẹ và ba anh ly hôn, ngoại trừ một phòng ở còn lại toàn bộ tài sản đều không lấy. Tự mình kinh doanh một cửa hàng quần áo nhỏ nhỏ liều mình kiếm vài đồng tiền mở hồ nước mắt. May mắn tình tình mẹ mình linh hoạt lại dám làm chi vài năm liền mở rộng cửa hàng sang tận Canada, hai mẹ con bấy giờ mới khá hơn.

Bạn giao hảo, bạn làm ăn tất cả đều là mẹ anh hàng năm lên danh sách chúc tết, một năm lại một năm, chưa bao giờ quên bởi vậy Natsu cũng không từ chối được.

Bà lena tìm được người rất nhanh chỉ hơn một tiếng sau khi natsu tắt máy, bà đã đưa người tới bệnh viện. Thoạt nhìn là một phụ nữ trung niên chất phác giản dị, khuôn mặt hơi khô nứt, nụ cười hiền hậu vừa thấy chính là người thành thật.

Sau khi dặn dò các công việc chăm sóc ông Jude xong, Natsu dẫn bà đi tới phòng ông Jude. Chính anh thì vì sợ trên người còn mang theo vi khuẩn nên không đi vào.

Lucy ở trong phòng nghỉ của natsu một đêm nhưng cũng không ngủ ngon, lúc ngủ cứ lo lắng cho ba mình sẽ ra sao và cũng 1 phần là bị anh ôm chặt quá. Lúc Natsu trở lại phòng nghỉ, Lucy đã rửa mặt xong, tuy rằng nhìn không có tinh thần, nhiệt độ đã giảm nhưng lại viêm amidan, cổ họng vô cùng đau rát.

Natsu nói rõ mọi chuyện của ông jude cho cô biết, bảo cô không cần lo lắng người giúp việc kia nhất định sẽ chăm sóc ba cô thật tốt liền đưa lucy về nhà.

Mấy ngày nay bọn họ đều có phần chật vật, hai người ngủ chung một giường đơn chật chội bởi vậy buổi tối ngủ cũng không thoải mái. Mặc dù Lucy vẫn lo lắng cho ba nhưng biết hết bệnh rồi mới được vào phòng bệnh nên cô cũng không phản đối.(happy: s về nhà mà cx là giường đơn thế akko: phải nên tiết kiệm erza*cầm đĩa bánh đầu ti tẹo*: nhưng tiết kiệm nhuu wá cx ko tốt)

Trên đường hai người mua bữa sáng, ăn xong liền về nhà lên ra ngủ bù, ngủ một mạch tới chiều. Rốt cuộc Lucy không yên lòng về ba cô, vẫn quay lại bệnh viện tuy rằng không được vào phòng bệnh chỉ đứng ở bên ngoài nhìn vào một cái cũng tốt.

Natsu đưa cô tới bệnh viện còn mình thì trực tiếp đến chỗ mẹ mình đi chúc tết gì gì đó, dù sao vẫn phải chuẩn bị trước một chút.

Lucy đáng thương nhòa người nhìn vào phòng bệnh một lát thấy bầu không khí giữa ba cô và người phụ nữ trung niên kia cũng hài hòa, rốt cuộc yên tâm trở về văn phòng Natsu.

Ngồi chán đến chết liền tắt điện thoại ra nhắn tin nói chuyện phiếm với Erza, tin nhắn thứ hai vừa mới gửi đi liền nhận được điện thoại của chúc Romeo.

"Tiểu tử này tới 30 đã gửi tin nhắn chúc tết mình, cư xir cũng không tệ lắm."

Lucy nhận điện thoại, hỏi han tình hình học tập của cậu ta bị romeo chăm chọc nói cô chưa già đã yếu hiện tại đã bắt đầu lòi nhai. Lucy cũng không để ý, Romeo vẫn đọc miệng như thế nhưng tâm địa lại mềm nhũn.

Hai người hàn huyên trong chốc lát, Romeo bỗng nhiên nói, "Chị họ tôi, chị có nhớ không? Gần đây tôi cảm thấy chị ấy hơi khác thường."

Lucy hoàn toàn không có ấn tượng tốt với Lisanna mặc dù tính tình cô rất vô tư, chưa bao giờ mang thù với ai nhưng mà với Lisanna thì lại không thể nào thích được vì thế liền hỏi một câu cho có lệ, "Chị ấy làm sao?"

"Tôi thấy chị ấy thân kinh không bình thường!" Giọng điệu nhóc hơi kỳ lạ, dừng một chút mới nói giọng nói, "Tôi phát hiện rất nhiều lần, chị ấy cứ lăm bầm lầu bầu một mình! Đứng rồi, bạn trai chị thế nào? Anh ta rốt cuộc có bình thường không?"

Lần trước sau khi nhóc Ro nhà ta khiến cho Lucy và Natsu mèm chia tay, cách đây không lâu lại gọi điện thoại cho Lucy, sợ cô mèm lòng tiếp tục nghe theo Natsu. Nhưng mà Lucy lại lấp bắp nói với nhóc là Natsu rất bình thường bởi vậy Romeo cũng không tìm hiểu sâu nữa.

"Anh ấy... anh ấy đương nhiên bình thường!" Nghe thấy lời của romeo, mặt Lucy đỏ lên,"tối hôm qua còn tự mình cảm nhận anh "bình thường" đấy thôi!"

"Vậy chị cẩn thận một chút, chị họ tôi... có chút cực đoan." romeo nhuu nhuu máy,"từ nhỏ mình đã theo ba mẹ lặn lội làm ăn, tâm tư tự nhiên cũng trưởng thành hơn nhiều so với người bình thường cho dù là ít tuổi hơn Lucy nhưng ánh mắt tỉnh tưởng thì nười Lucy vẫn thua xa."

"Chị họ kia của mình, tuy rằng mình không thể nào hiểu hết nhưng cũng nhìn rõ bản tính của cô."

"Ừ, tôi biết rồi.", cô vừa uống nước vừa suy nghĩ."Chuyện ở Magnolia lần đó, mình đã hỏi natsu rồi, natsu cũng nói thật với mình, khi đó mình liền cảm thấy lisanna không phải người tốt gì cả, phí một gương mặt xinh đẹp như vậy!"

"Hơn nữa lần trước nghe mẹ natsu nói, chuyện mình và natsu già làm người yêu cũng là do lisanna nói với bà."

Tuy rằng có ngốc nhưng không phải không có một chút cảnh giác nào. Romeo nói một hồi thành công khiến một chút tư tưởng hiểm hơi đề phòng người khác trong người Lucy phát ra.

Ngắt điện thoại. Lucy vắt hết óc suy nghĩ nhưng vẫn không nghĩ ra biện pháp gì khả quan đề phòng ngừa. Cuối cùng đành chán nản thờ dài nằm bò trên bàn, nghĩ cách gì gì đó,"mình thật không am hiểu gì hết! Vẫn là nói cho Natsu đi, anh ấy mưu ma chước quỷ hơn mình nhiều."

Trg phòng kai

ko cóa j' để ns.

Trg phòng akiko

ko cóa j' tl.

Trg phòng khách

wá im ắng.

erza: hôm nay 2 pà tám đó đi ầu ồi.

lucy: ai bit ko lè bit tui mình đi đòi nợ nên trốn r'.

natsu: ko đc phải đi tìm 2 pà thôi.

gray: tui mình chia nhau ra tìm.

juvia: juvia cx tìm lun tại 2 pà kia thiú juvia rất nhuu nợ.

Cả đám đi tìm 2 pà tám kia trg khi bụi cây gần đó hơi xôn xao.

akiko*bit miệng*: tui mà ko bit miệng pà lại cóa nc là chết chắc.

kai*buồng ra*: xl zờ chẳng lẽ trốn ở dy hoài tới mũi chích ời s.

akiko: tui cóa đem đây đủ đồ đg r' đợt 2, 3 ngày nữa là tui mình sẽ dc giải thoát.

kai: ừm ăn mì ly đi.

akiko*khóc*: đường đường là 1 tg z mà phải ăn mì ly s tui khổ z nè.

Bạn đang đọc truyện *Nalu: Yêu Đúng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Chap 49

Tối ngày mùng 4 Natsu mới trở về bệnh viện, trên khuôn mặt luôn lạnh như băng lộ rõ sự mệt mỏi. Lucy bị cảm cũng không khác là bao lại còn hơi ho khan, cho nên vẫn không dám đi vào phòng ba cô. Cứ nòn nóng đi qua đi lại trên hành lang rồi nghiêng đầu nhìn vào cửa phòng bệnh.

Bị Natsu túm trở về văn phòng ôm vào trong ngực hôn một trận lúc này mới bỏ qua cho cô.

"Anh làm sao vậy?" Lucy kéo áo Natsu, mắt to chớp chớp nhìn anh thật khiến trong lòng anh ngứa ngáy.

"Mệt." Natsu vẫn như cũ tiếc chữ như vàng, anh thật sự cảm thấy mệt, không biết có phải do ở chung với Lucy lâu hay không, anh đã hình thành thói quen cuộc sống đơn giản, đột ngột tiến vào xã hội lá mặt lá trái liên cảm thấy không thể chịu nổi thật vất vả đi thăm hỏi hết một lượt, dù là anh vẫn trước sau lạnh lùng nghiêm túc cũng thiếu chút nữa học theo Lucy hoan hô chúc mừng.

"Để em xoa bóp vai." Lucy ngồi ở trên đùi Natsu lưng dựa vào bàn làm việc, vươn tay nắm bả vai Natsu chỉ là tư thế như vậy cô không thể dùng nhiều lực được, cứ như con mèo nhỏ gãi ngứa làm cho Natsu buồn cười.

"Dừng nào." Natsu vô cùng thần thiết ngắt một cái lên chóp mũi cao của cô chỉ chỉ ngực mình, "Anh mệt ở đây này." Dừng một lát lại nghiêng mặt qua cọ cọ vào khuôn mặt nhỏ nhắn mềm mại của Lucy lúc này mới tiếp tục nói, "Vẫn là ở với người như em thoải mái nhất."

"Cái gì mà người như cô?" Lucy tuy rằng không thông minh lắm nhưng cũng cảm thấy lời này của Natsu có hàm ý gì khác nữa. Do dự trong chốc lát rồi cuộc vẫn hỏi ra, "Em làm sao?"

Trong mắt Natsu lấp lánh ý cười, càng làm nét mặt thêm dụ dàng nhưng miệng lại nhỏ ra câu làm Lucy tức giận chết, "Ngốc và rất dễ ăn hiếp!"

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lucy đỏ lên, nhe ra hàm răng trắng ngọc đều đặn làm bộ muốn cắn Natsu kết quả nửa ngày cũng chưa tìm được chỗ nào để hạ khẩu, đánh phần nộ thu hồi răng nhưng vẫn chưa từ bỏ ý định cãi lại, "Em... em ngốc có phúc của người ngốc!"

Natsu sững sốt một chút rồi lập tức không thể kìm nén cười ha hả, kính mắt thiếu chút nữa cũng rớt khỏi mũi, "Quả nhiên là người ngốc."

Cô ngốc muốn cùng anh tranh luận, kết quả lại bê đát tự đập chân mình còn bị anh cười nhạo một phen, nhất thời vừa thẹn vừa quẫn bắt đầu chơi xấu, "Anh mới ngốc! Cả nhà anh, không, cả khu nhà anh đều ngốc!"

Natsu khó khăn lắm mới ngừng cười, lúc này nghe thấy cô nói thế khoe miệng lại bắt đầu giương lên, anh gợn tay trái của mình lên quơ quơ trước mặt Lucy, "Ừ, cả nhà anh, cả khu nhà anh đều ngốc."

Khi nói ra câu này Lucy cũng không suy nghĩ nhiều lắm, lúc này bị người ta lập lại một lần tức khắc hồi tưởng hận không thể tự cắn lưỡi mình. Nhìn thấy đôi mắt tràn ngập ý cười của Natsu dứt khoát vùi đầu vào lòng người ta, mặc cho Natsu lòi như thế nào cũng không ra.

"Không ra thì không ra, mình càng mừng." Natsu hướng thụ ôm lấy cô ngốc nhà mình, nheo mắt tựa lưng vào ghế ngồi, bộ dáng dương dương tự đắc quả thực như đang nghỉ dưỡng vậy.

Lucy rất mau quên chỉ chớp mắt sau đã quên xấu hổ vừa rồi ra sau đầu, ngẩng đầu lên cùng Natsu nói chuyện của Lisanna, Natsu nghe xong không có phản ứng gì chỉ là ý cười trong mắt dần dần tiêu tán, anh đưa tay xoa đầu Lucy bảo cô không cần để ý chuyện này cứ để anh xử lý là được rồi.

Lucy vốn chính là có ý này, giống như con gà mổ thóc không ngừng gặt đầu khiến cho Natsu không nhịn được kéo cô lại mà hôn.

Sáng mùng 5 là Natsu phải đi làm, buổi tối sau khi về nhà, Lucy giặt sạch quần áo cho anh lại làm cho anh một chút cơm tối, nhìn bộ dáng Natsu ăn ngấu nghiến như hổ đói, trong lòng không biết là có cảm giác gì.

"Hôm nay đi chúc tết người nào vậy làm sao ngày cả cơm cũng không cho anh ăn ơ." nhưng mà ngược lại lại bắt đầu đắc chí, "nhìn lại thì thấy Natsu vẫn thích ăn cơm mình làm nhất!"

Buổi tối, Natsu mặc áo ngủ nghiêng ngang vào phòng Lucy, mặc cho Lucy đuổi thế nào cũng không đi, giống như tảng băng bất động nằm ở trên giường, không hề nhúc nhích.(lucy: đã gọi là bất động r' mà còn thêm chữ nhúc nhích nữa akiko: thêm cho có lucy: =.=)"

Lucy bất đắc dĩ đánh phải tắt đèn ngủ, dù sao hai người ngủ chung giường cũng không phải một hai lần, anh thích thế nào thì làm thế đó đi.

Ai ngờ vừa tắt đèn, tảng băng bất động này liền biến thành núi lửa hoạt động, vụt một cái phun trào đem Lucy đặt dưới thân ra sức gặm nhấm ý nhằm cắn, cũng không biết là có phải quen tay hay việc không động tác còi quần áo kia vô cùng lưu loát.(gray*nude*: tui dạy đó kai*nhắm mắt*: mặc quần áo vào đi gray*hoàng*: wân áo mình ầu mắt r' akiko*đọc truyện*: bay mắt r')

Cánh tay của Lucy gắng sức véo vào đùi anh lại bị anh lật người phủ lên làm một lần, cuối cùng mệt đến nỗi chỉ có thể nằm vật ở trên giường rên kết quả lại khiến Natsu hưng phấn đem cả vốn lẫn lãi tính hết ôm cô xử lý một lần nữa, lúc này mới cảm thấy mệt mỏi kéo người cô vào trong lòng mà ngủ.

Buổi sáng ngày hôm sau, Natsu sáng khoái và thoải mái thức dậy ngược lại Lucy lần đầu tiên không dậy làm bữa sáng, ngay cả khi đến bệnh viện vẫn cúi gằm mặt xuống.

Natsu vừa đi làm liền bận bịu chân không chạm đất để Lucy ngồi ngây ngốc trong văn phòng rồi đi ra ngoài thăm bệnh.

Lucy ghé lên sofa ngủ thêm một lát, lúc này mới cảm thấy tỉnh thần khá lên. Vừa mới định đi thăm ba cô bỗng nhiên nghe thấy có người gõ cửa.

Cô đi qua mở cửa thì ra là một y tá nhỏ chắc cũng tương đương tuổi với cô, ánh mắt quái lạ cao thấp đánh giá cô vài lần, lúc này mới giống như đột nhiên nhớ tới cái gì mở miệng hỏi, "Bác sĩ Dragneel có ở đây không?"

Lucy lắc đầu, "Anh ấy không có ở đây, một lát....."

Ai ngờ không đợi cô nói hết, y tá nhỏ kia đã quay người rồi đi. Lucy khó hiểu sờ sờ đầu không biết nghĩ sao.

Nhưng mà kể tiếp cô mới biết mình sai rồi. Chỉ ngắn ngủn nửa giờ có tới mười mấy y tá, bác sĩ lại đây gõ cửa đều là về mặt cùng với bộ dáng kỳ lạ.

Làm cho Lucy tưởng rằng bọn họ tìm Natsu có việc gì gấp đúng cửa lại liền gọi điện thoại ngay cho anh.

"Natsu anh đang ở đâu, vừa rồi có rất nhiều người đến tìm anh hình như là có việc gấp."

Lúc này Natsu mới từ phòng bệnh đi ra nhận được điện thoại của cô thì khẽ cong môi cười, trong mắt hiện lên ý xấu, "Họ không phải tìm anh mà là tìm em"

"không phải!" Lucy vội vàng phản bác, "Mọi người đều nói là tìm anh!"

"Việc đó à..." Natsu đưa tay đẩy mắt kính đi về phía văn phòng mình, "Em không biết có một cái gọi là lấy cớ sao?"

Trong lòng vụt dâng lên một dự cảm không lành, Lucy nuốt nuốt nước miếng đột nhiên nhanh trí, "Anh... anh đã làm gì?"

"không làm gì cả." Natsu híp mắt khòe mỗi cong lên, vẻ mặt như vậy giống y hệt con cáo trộm được gà sống, "Chỉ là sau khi xong việc, lúc nói chuyện anh lo lắng nhắc tới vợ của anh đang ở trong văn phòng mà thôi."

Bên tai không có gì bất ngờ vang lên tiếng thét kinh hãi của Lucy, Natsu đưa điện thoại cách xa lỗ tai một chút lúc này mới tìm tìm cười nói, "Được rồi vợ, ngoan ngoãn ở văn phòng chờ anh." nói xong cũng không đợi Lucy trả lời liền ngắt điện thoại.

Lucy bị một tiếng "vợ" của anh làm cho vô cùng xấu hổ lại nghĩ đến những người vừa rồi đều là đến xem vợ anh, nhiệt độ trên mặt không thể ức chế thẳng tắp vọt lên.

Đợi cho Natsu quay lại nghênh đón anh là khuôn mặt đỏ rực của cô vợ mình.

Natsu cũng không chờ Lucy làm loạn, móng vuốt liền nắm lấy khuôn mặt nhỏ nhắn của người ta còn xoa xoa đầu, lúc này mới cùng Lucy nói chuyện nghiêm túc.

"Đồ sao ba em đã đồng ý quan hệ của bọn mình, vậy anh còn kiêng kỵ gì nữa, chỉ hận không thể mua một cái loa ở bệnh viện gào lên vài tiếng mới thôi, càng đừng nói "Lo đáng" trước mặt đồng nghiệp nói ra như vậy."

"Huống chi bây giờ thông báo, đến lúc phát kẹo cưới cũng sẽ không làm cho người trong bệnh viện kinh ngạc."

Lucy nghe xong lý do của anh, càng đó mặt chân cũng mềm nhũn, cố gắng chống đỡ lấp bắp nói, "Ài... ai đồng ý gà cho anh?"

Natsu nghe vậy cũng không tức giận ngược lại tiến đến bên tai Lucy, thổi khí vào lỗ tai trắng mịn của cô đề thấp giọng, "đã quên đêm qua mình nói gì?"

Đầu óc Lucy oành một tiếng nhất thời trống rỗng, xấu hổ đến nổi đầu cũng bốc khói đầy Natsu ra chạy khỏi văn phòng.

"Chạy cái gì lại kêu một tiếng ông xã nghe một chút!" Natsu không đuổi theo cô ngược lại ở đằng sau hô một câu, thanh âm không lớn nhưng cũng đủ làm cho Lucy nghe thấy.

Chân cô ngổc lảo đảo một cái tức thì tăng tốc chạy trốn.

Natsu cười cười nhìn cô chạy xa, lúc này mới thông thả lấy điện thoại ra gọi cho bà Lena, "Mẹ chọn một ngày may mắn đi, sau mùng 1 tháng 5." Nghĩ nghĩ lại nói thêm một câu, "Càng nhanh càng tốt."

Bà Lena đầu tiên là sững sờ rồi ngay lập tức trào lên một nỗi vui mừng như điên, "Được! Mẹ lập tức làm ngay!" "Con rốt cuộc cũng kết hôn, nếu không phải lúc này không phù hợp mình còn muốn nổ pháo chúc mừng nữa."

Bên này, Natsu âm thầm đem chuyện kết hôn giao hết cho mẹ mình chuẩn bị mà Lucy là cô dâu lại không hề biết chút gì còn vì mình cuối cùng đã hết cảm có thể đi vào thăm ba mà đắc chí.

Ông Jude ở trong bệnh viện lâu như vậy đã sắp hết kiên nhẫn, vừa thấy con gái nhà mình liền la hét đòi xuất viện. Bây giờ ông chỉ còn đau một chút có thể lật người sơ sơ, cho nên nghĩ mình gần khỏe rồi.

Chuyện phải trị bệnh bằng hoá chất Lucy còn chưa nói với ba, lúc này nghe thấy ông đòi xuất viện trong nháy mắt không nói ra lời, may mắn là Natsu đến giải vây cho cô.

Nói với ông Jude hơn một tuần sau còn phải cắt chỉ không thể ra viện, đợi tháo hết chỉ thì ra viện cũng không muộn, lúc này mới làm ông Jude ổn định.

"Em về nhà trước đi, anh ở trong này chăm sóc ba." Ra khỏi phòng bệnh, Natsu xoa xoa đầu Lucy đưa túi xách cho cô.

"Vâng..." Lucy ngoan ngoãn gật đầu, quay đầu bước đi vừa mới đi được vài bước lại ngừng, quay lại kiểm mồi chân đặt một nụ hôn như chuồn chuồn lướt lên mặt Natsu, đó mặt áp úng nói một câu, "Vắt và cho anh." Rồi lập tức như con thỏ nhỏ chạy xa.

Natsu sững sờ tại chỗ, một lúc lâu sau mới xoa nhẹ lên chỗ có mới hôn qua, cười đến thấy răng không thấy mắt.

Anh vừa định mở cửa quay vào phòng bệnh, ngẩng đầu liền thấy Lisanna đang đi thăm bệnh, ánh mắt hai người chạm nhau, Natsu bình tĩnh đòi mất một giây cũng không dừng lại trực tiếp đi vào phòng đóng cửa.

Lisanna cần mồi trên gương mặt xinh đẹp đột nhiên hiện lên một tia thù hận.

Trg hội trường

kai: cn gái cn đưa ngời đáng hoàng coi ngời kàu đó ko bít có nên gọi pà là girl hay ko nhìn cỡ n' ex như cn trai

akiko*ngáp*: một và s ngời kàu n' ex chừi z.

kai: tui ns ko đứng à.

akiko*uống nc*: ực... hà.... chứ pà kàu tui dối 36 kiu r' của kiu n' mà pà vừa lòng ầu.

kai: pà ko chịu ngời đáng hoàng mà cứ zòn ko zò cn' tl nữa.

akiko*ngồi ghé + chơi game*: ở ns nhieu wá để cho tui chơi ik.

kai*kìm chế*: bình tĩnh đi kai đợ nóng bình tĩnh lại n'.

lucy*tay để lên vai*: kệ đi ngày một lớn ex thành thủ nữ thui.

natsu: ừ đứng ời.

kai*sắp mất kìm chế*: ừ mà mấy ng' diễn xg chưa mà ra đy z.

natsu*mồ hôi tuôn rơi*: à cái đó thì ex coi là mèm xg.

kai*dần mất kìm chế*: ns lạ.

erza*mặt phiền muộn*: là lúc đg diễn natsu và gray gây lộn .

wendy: sau đó => là đánh nhau wá trời.

levy: khiến cho chỗ diễn thiệt hại rất nhieu số ng' từ vong ý lộn số ng' vào bệnh viện rất cao.

gray: nên chỗ diễn đã pị so tán nên ko thể diễn đc.

kai*đánh*: trời ưi hết cn kia zò tới 2 thg' nỳ chắc tức ọc máu wá chết đi chết đi *hà giận* tự nhìn thoải mái thui kai đi đy.

lucy*sợ*: ko ngờ khi kai nời diễn cn' ghé hơn akì nữa chứ.

natsu và gray*te tua*: aye.

Bạn đang đọc truyện *Nalu: Yêu Đáng Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Chap 50

Sau khi mở hai tuần ông Jude được cắt chỉ, ông chỉ nghĩ,"vậy là mình đã khỏe rồi", mặt cũng không cau có nữa ngay cả cắt chỉ đau đến mức đầu đầy mồ hôi lạnh nhưng lúc ra khỏi phòng xử lý còn đặc biệt cười với Lucy một cái.

Lucy nhìn mà lòng đau xót không thôi, vừa cầm khăn tay lau mồ hôi cho bà cô vừa cân nhắc nên làm thế nào nói cho ông chuyển nửa tháng sau phải trị liệu bằng hoá chất.

Ông Jude là kiểu người không chịu ngồi yên, ở bệnh viện gần một tháng trong lòng ông cảm thấy vô cùng bức bối, ông nhớ mấy con gà mái ngoan ngoãn, nhớ việc nhà nông đầu xuân còn nhớ gian nhà ngói bốn gian nữa, cất chỉ xong ông tùy ý để Natsu và Lucy đỡ, vui vẻ lên xe Natsu trong lòng thì tính toán làm sao để con gái trả cho ông đi.

Nhà Natsu chỉ có hai phòng ngủ, ông Jude đến đây thì nhất định phải ở một phòng riêng, nói như vậy Natsu và Lucy chắc chắn sẽ cùng nhau ngủ. Natsu ước gì được như vậy, Lucy lại cảm thấy ở trước mặt bà mình quang minh chính đại ngủ chung với Natsu thì thật vô cùng xấu hổ, lưỡng lự mãi mà chưa đồng ý.

Ông Jude vừa thấy cách bài trí trong nhà là biết con gái mình đã ở đây từ trước rồi, "cô Lucy qua phòng Natsu ngủ đi"

Lập trường của Lucy vốn không kiên định, giờ nghe bà cô nói như vậy liền ôm một đồng quần áo của mình sang ngủ cùng Natsu.

Hôm nay ông Jude xuất viện vừa đúng vào ngày Tết nguyên tiêu, Lucy nấu hai bát bánh trôi nhân vùng đen, vụng trộm trốn bà cô đi vào phòng ngủ cùng Natsu ăn.(akiko*ức chế*: 2 vọ chòk tội bấy ăn mà ko bit mới mất dạy nalu*đg ăn*: là thời đại văn minh mún ăn thì móc tiền ra akiko*như*: cóc thêm *ngữ* mún ăn mún ăn mún ăn 2 ng' ác lém húc)

"Bà bấy giờ chi miễn cưỡng ăn chút cháo, mình sợ ông nhìn thấy sẽ ghen tị nên vào đây là thích hợp nhất"

Natsu không thích ăn đồ ngọt, bánh trôi nhân vùng đen lại quá ngọt cho nên anh chỉ ăn một viên rồi nhùi mấy dấy bát ra. Lucy vừa thấy anh không ăn, đôi mắt nâu to lấp tức sáng lên,"mình thích ăn bánh trôi có thể giúp anh đem bát bánh trôi kia xoi!"

Không ngờ Natsu liếc mắt một cái liền nhìn thấu động tác nhỏ của cô, anh cầm áo ngủ vừa đi vào phòng tắm vừa cảnh cáo cô, "Nhiều nhất chỉ có thể ăn năm." Để cường điệu số lượng còn có ý giơ lên năm ngón tay.

Ánh mắt Lucy đảo một hồi nửa miếng bánh trôi còn ở trong miệng mơ hồ đáp, "Biết rồi biết rồi, anh mau tắm đi."

Lời này nghe thế nào cũng như là khiêu khích nhưng mà từ trong miệng Lucy thì khẳng định không phải ý này. Natsu đương nhiên hiểu được, đây là cô đang thúc giục anh tắm nhanh sau đó đi sang nói với bà cô chuyện hóa trị liệu. Nên cũng không dừng lại nữa dứt khoát xoay người đi vào phòng tắm

Không ngờ anh vừa đi, Lucy xem như không có người quản thúc nữa, bung bát lên bắt đầu ăn ngẫu nhiên, "Natsu tắm rất mau, mình phải tranh thủ ăn hết trước khi anh quay lại mới được!"

Trong lòng cô đương đương tự đắc,"đến lúc đó đồ ăn đều đã trong bụng, natsu có thể làm gì được? Anh ấy cái gì cũng tốt chỉ mỗi tội là thích quản mình", Lucy nuốt xuống một miếng bánh trôi bỗng nhiên nhớ đến Loke.(natsu*sắc + ghen*: WTF??? s lại nhớ loke đừng ns là Lucy thích loke nha akiko: bệnh tễh đề ông lrl j' ghê vậy chỉ là jợn pẻ wan tâm thui natsu*bình tĩnh*: ở akiko: cx có thể như lời ông ns natsu*nói điên*: pà đứng lại cho tui akiko*chạy*: ngu j' đứng lại)

"Loke thật là tốt còn mang đến cho mình điểm tâm nhưng mà dạo này anh ấy lại không đến tìm mình." Lucy buông bát có chút phiền muộn."Lần trước trong lúc vô tình mình nhắc việc này với Natsu, Natsu nghe xong liền thay đổi sắc mặt, nói Loke ở phòng khám tâm lý có chuyện nên mình không được quấy rầy người ta."

"Trong số vài người bạn, chỉ có mình là không có việc gì làm còn phải để natsu nuôi." Lucy thờ dãi, "mấy ngày hôm trước Erza gọi điện thoại cho mình nói vừa được thăng chức có thể tự mình phụ trách một hạng mục, mình tự dấy lòng còn mừng thay cho bạn."

Đồng thời trong lòng cũng hơi lo lắng,"mình cứ ăn không ngồi rồi như vậy sau này có thể biến thành sâu gao hay không?"

Lúc Natsu đi ra thì thấy Lucy đang ôm gối, lông mày xinh xắn cũng nhăn lại một chỗ,"bát trên bàn hình như còn hơn phân nửa bánh trôi xem ra là có tâm sự gì rồi."

Anh tưởng rằng cô suy nghĩ chuyện nói với bà trị liệu bằng hoá chất liền đi qua ngồi cạnh cô đem khăn mặt đặt vào tay cô, ý bảo cô lau tóc cho anh thẳng đến khi cảm nhận được động tác nhẹ nhàng trên đầu, lúc này mới với lấy kính ở đầu giường đeo lên thán nhiên nói, "Đừng lo, anh nói với bà em rồi."

Lucy ngừng lại trong lòng lập tức khẩn trương, "Anh nói như thế nào?" cô cân bản không dám nói cho ông biết về bệnh tình, lo lắng tâm trạng ông không tốt, bất lợi cho trị liệu là đầu tiên nhưng càng sợ khi ông biết mình bị ung thư sẽ lập tức thu dọn đồ đạc về nhà.

"Bà em không biết trị bệnh bằng hoá chất là cái gì yên tâm đi." Natsu đẩy lại mắt kính bị cô chạm lệch, "Anh chỉ nói với ông phải điều trị bằng thuốc sẽ hơi đau một chút. Đến lúc đó sẽ sắp xếp cho ông một phòng bệnh, đồng thời ngăn cách với các bệnh nhân trị liệu bằng hóa chất khác sẽ không có vấn đề gì."

"Ông không biết trị bệnh bằng hoá chất, điều này làm cho mình thấy nệ nhảm hẳn đi, rốt cuộc mình cũng nhìn ra tính tình ngang bướng của Lucy là từ bà cô hiện tại chỉ có thể đi từng bước giấu từng bước....."

"Tổng cộng ông phải làm bốn đợt trị liệu, mỗi lần cách nhau ba tuần đợt cho ông chữa trị xong rồi, vừa đúng lúc cơ thể khỏe mạnh để tham gia hôn lễ của mình và Lucy...."

"Mẹ mình đã định ra ngày kết hôn rồi, ngày 3 tháng 5, hoàn toàn phù hợp với yêu cầu của ông, đương nhiên cũng phù hợp yêu cầu của mình...."

"Nhưng mà mình còn chưa nói cho Lucy, dù sao còn 4 tháng, tìm cơ hội thích hợp rồi nói cũng không muộn...."

Lucy nghe vậy mới buông lỏng tâm tình cúi đầu chuyên tâm lau tóc cho Natsu cũng quên chuyện sâu gao đi.

"Tôi 16 tháng 1 tại công viên thành phố có tổ chức hội hoa đăng, hội hoa đăng của thành phố A là hoạt động truyền thống hàng năm đều có. Tuy vậy mình cũng chưa một lần đi tới đó, mình chẳng hề thích những nơi đông người nhưng mà nói không chừng Lucy sẽ thích?"

Anh dùng tay chống cằm ngồi ở trong văn phòng nghỉ ngơi.

Ngày 16, sau khi cả nhà ăn xong cơm tối, Natsu liền nói chuyện đi xem hội hoa đăng với Lucy, đầu tiên hai mắt Lucy sáng lên nhưng ngay lập tức nghĩ đến cần phải ở nhà chăm sóc bà cô đang định cự tuyệt chợt nghe thấy tiếng mở cửa chống trộm.

Cô quay đầu lại nhìn dĩ nhiên là bà Lena.

"Mẹ sao mẹ lại tới đây?" Thấy mẹ mình đột nhiên tới chơi Natsu cũng có phần kinh ngạc.

"Đêm nay không phải có hội hoa đăng sao?" bà Lena coi áo khoác vô cùng quen thuộc tự nhiên đến số pha ngồi nói với Natsu, "Con đưa Lucy đi chơi đi."

"Bác con không đi, con còn phải....." Lucy liếc mắt nhìn bà cô một cái, vội vàng lể đầu từ chối kết quả một câu còn chưa nói xong đã bị bà Lena cắt ngang.

"Lo cho bà con đừng không, không có việc gì" bà Lena vỗ vỗ ngực ở trước mặt Lucy cam đoan, "Có bác ở đây, các con cứ đi chơi hơn nữa bác còn có việc cần nói với bà con." nói xong bà nhìn sang ông Jude nháy mắt vài cái.

Ông Jude sững sốt một chút rồi liền phản ứng kịp gật đầu nói, "Hai đứa ra ngoài chơi, chúng ta có việc phải trao đổi."

"Nếu bà đã như vậy", Lucy cũng không do dự nữa, mặc áo lông vào rồi đi ra ngoài bị bà Lena ở đằng sau đuổi theo đưa mũ và khăn quàng cổ nói, "bên ngoài rất lạnh như vậy sẽ bị cảm cúm phải mặc thêm áo."

Mấy ngày hôm trước thành phố A có một trận tuyết lớn, lúc này nhiều nơi còn có tuyết đọng chưa dọn hết găm lên có cảm giác rất hay hay, Lucy vốn thích đạp tuyết lúc này mặc dù đồ ẩm với đi giày nên không lo ngại gì, giẫm lên thoăn thoắt cực kỳ vui vẻ.

Cô thích chơi, Natsu cũng không gò bó cô, tùy ý cô chạy đến đến đâu cũng được chẳng qua cái tay nắm tay cô kia thì vẫn không chịu buông ra.

Công viên có hội hoa đăng cách nhà bọn họ không xa bởi vậy Natsu không lái xe đi bộ chỉ hơn 10 phút là tới, hội hoa đăng người đông nghìn nghịt lái xe sẽ vô cùng phiền toái.(natsu: haizz s ko lái xe tới cho lẹ cn' đi bộ nữa chứ akiko: phải bit tiết kiệm tui mà chấy tui là một ko của xe chạy ầu natsu ở T^T)

Đây là lần đầu tiên Lucy đến hội hoa đăng, nói thật thì hồi này Erza đã rủ cô đi vài lần nhưng mà khi này Jellal cũng tới, Lucy không muốn làm kỳ dâ cần mui nên không đi.(lucy: ai ns cái đó là chị erza hăm dọa nên đi ko đc chứ pò T^T akiko: thì lấy cái lđo ný thay thế cho khối mất hình tượng trg lòng fan erza kai mất lun r' ầu =,=")

"Cái này đẹp quá!" Lucy mở to mắt nhìn một cây đèn lồng cao lớn, kinh ngạc liên tục vội vàng lấy khuỷu tay huyích Natsu, "Mau lên, đi động của anh đầu lấy ra chụp!"

Hội hoa đăng tấp nập bao nhiêu người cần bản không tìm được góc tốt để chụp, cho dù tìm được rồi giây theo cũng sẽ bị người ta chen chúc đẩy đi, Natsu nắm chặt tay Lucy, đối với lời của cô mắt điếc tai ngơ chỉ lờ lờ kéo cô tiếp tục đi về phía trước.

Lucy tức giận giậm chân bình bịch, ở bên tai Natsu không ngừng lải nhải may mắn phía trước có đèn lồng con thỏ đúng sở thích của cô lúc này mới dỗi đi lực chú ý.

Càng đi lên, đèn càng xinh đẹp đặc biệt trong hồ còn đậu một chiếc thuyền rồng siêu lớn, đầu rồng hướng về phía đông, khí thế hào hùng vô cùng cao quý.

Lucy nhìn mà choáng váng kích động lời kéo Natsu đi khắp mọi chỗ, dần dần liền tách khỏi đám đông.

"không đi nữa đứng ở chỗ này đợi." Natsu nhìn lướt qua bốn phía, bọn họ đi tới một góc,"người cũng không nhiều bên kia là một con đường nhộn nhịp có một quầy bán khoai lang nướng, cách thật xa cũng có thể ngửi được mùi thơm. Cô ngồi kia chạy lâu như vậy chắc cũng đói bụng rồi đi mua vài củ khoai nướng để lót dạ cũng tốt."

Lucy không biết Natsu muốn làm gì nhưng vẫn ngoan ngoãn gật gù đầu. Đợi đến khi cô thấy Natsu mang theo một túi khoai lang nướng trở về ánh mắt nhất thời sáng rực.

Cũng không ngại nóng bóc vỏ thổi thổi rồi cắn ngay một miếng. Mùi khoai thơm lừng phút chốc tràn đầy trong miệng ăn ngon cực kỳ.

Natsu không thích mấy thứ này bởi vậy chỉ động một bên nhìn cô ăn, Lucy thấy anh không động thù đem miếng khoai nuốt xuống rồi hỏi, "Anh có muốn ăn không?"

"Muốn." Natsu há mồm học ra một chữ dưới ánh mắt kính ngạc của Lucy cúi đầu xuống miếng khoai của cô cắn một miếng.

Lucy chớp chớp mắt rồi lại cúi đầu bình tĩnh ăn tiếp động một tí là bị hôn bị tập kích gì gì đó, hiện tại mức độ ấy đã không đủ để làm cho cô đỏ mặt.

Lucy ăn liên tục hết hai củ khoai lang, hội đèn lồng cũng đã gần tàn, hai người liền chuẩn bị về nhà mà trong lòng Natsu đang tính toán đem ngày kết hôn của bọn họ nói cho Lucy biết nhưng không biết cô sẽ phản ứng như thế nào.....

"Mấy ngày hôm trước mẹ đã nói với anh, kết hôn ngày....." Lời nói của Natsu đột nhiên bị ánh đèn xe chói mắt phía trước cắt ngang, anh nhủu mày kéo Lucy vào ven đường, quay đầu vào định tiếp tục nói nhưng một chiếc kìa nhìn Lucy nhất thời liền đứng chôn chân tại chỗ.

"Kết hôn? Thật quá nhanh rồi", mặt Lucy thoát cái đỏ bừng, vừa bối rối thẹn thùng đồng thời trong lòng cũng dâng lên sự chờ mong.

Cô đang chờ câu trả lời nhưng mà Natsu lại chậm chạp không nói ra làm cô sốt ruột giống như cái gì vậy do dự vài giây rồi vẫn hỏi ra, "Ngày... ngày bao nhiêu?"

Vừa dứt lời chỉ nghe thấy Natsu phì cười một tiếng cười đến nỗi kính mắt cũng rớt xuống mũi.

Lucy khó hiểu, "Anh làm sao vậy?"

Natsu chỉnh lại mắt kính nhưng trong mắt vẫn ngập tràn ý cười. "Cô ngốc vừa ăn khoai lang nướng, trên tay còn đen thui nhuộm lại lau lên mặt, giờ trên mặt xuất hiện một vết nhò nổi bần bật phối hợp với cặp mắt tròn xoe và biểu tình vô tội giống hệt như con chuột nhỏ chui vào đồng tro vậy."

"Mặt của em." Natsu nheo nheo mắt cô lại cúi đầu chỉ chỉ ngón tay đen sì, "Quệt lên."

"A!" Lucy thét lên một tiếng xấu hổ đến nỗi thiếu chút nữa không ngáng đầu dấy nổi,"mình thật dần dộn lại dùng tay có nhọ chà mặt!"

Lucy luống cuống tay chân lấy khăn ướt trong túi ra vừa định xé mở chuẩn bị lau mặt đã bị Natsu đoạt lấy.

"Anh giúp em chứ tự em chứ sẽ không nhìn thấy," nói xong tay đã xoa lên mặt cô.

Động tác của anh thật dịu dàng, từng chút lại từng chút nhẹ nhàng lướt qua mặt cô như là đối đãi với báu vật vậy.

Lông mi Lucy run rẩy, giương mắt vọng trộm nhìn Natsu, vẻ mặt của anh chăm chú trong mắt lộ vẻ dịu dàng, những nét cứng rắn lạnh lùng hoàn toàn dịu xuống càng có vẻ tuấn tú đẹp trai.

Trái tim không chịu khống chế càng đập càng nhanh, thành thịch thình thịch như là muốn bật ra khỏi lồng ngực, Lucy nuốt nước miếng mặt càng lúc càng nóng.

"Ngày 3 tháng 5." Ngay lúc này Natsu bỗng nhiên nói ra.

"Cái gì... cái gì?" Đầu óc Lucy vẫn còn ngẩn ngơ nhất thời không phản ứng kịp.

"Ngày cưới của chúng ta." Natsu buông tay nhin bộ dáng cô ngốc nhỏ, trái tim khẽ động môi càng cúi xuống thấp, "Ngày 3 tháng 5."

Đêm đông lạnh giá, gió bắc gào thét luồn vào trong cổ trong lòng Lucy lại nóng bừng bừng,"kết hôn sao, đây là chuyện từ trước đến nay mình không hề nghĩ tới nhưng mà sau khi gặp natsu trước mặt mình giống như toàn bộ những chuyện mình không dám hi vọng đều biến thành có thể."

"Thích anh rất thích thích đến hận không thể mỗi giây mỗi phút nhìn thấy anh, ôm anh mới thỏa lòng."

Trái tim Lucy mềm nhũn, cô hơi hơi ngửa đầu vừa định hứa theo đón lấy môi anh, một tiếng chuông bất nhả nháy mắt phá ngang không khí tốt đẹp giữa hai người cũng đánh tan dừng khí của Lucy

Natsu nhiu mày lấy điện thoại ra nhìn thoáng qua màn hình bất ngờ lại là Loke. Anh do dự vài giây rồi nhận điện thoại.

"Chuyện gì?"

"Th tới mai, Beauty Star bar, tôi có chuyện muốn nói với cậu... cậu có đến được không?"

Natsu quay đầu nhìn Lucy đưa tay bưng mặt, chán đến chết đi đi mũi chân trên mặt đất vẽ vòng tròn đơn thuần mà đáng yêu. Anh khẽ cong môi thán nhiên học ra một chữ, "Đến."

Trg phòng khách

kai*cảm động đồ ăn*: bỏ xuống đc chưa z tui mới lém r'.

akiko*chơi game*: bỏ xuống đê thử chưa nhờ có tui xách phụ mà pà và nhóm natsu ko mệt mỏi đó.

kai và nhóm nat*thở dốc*: wá đáng vừa thôi hồi này zò tui tui xách ko chứ cóa phải pà âu này zò pà chơi game zò cn' tự khen mình nữa.

akiko*chơi game*: tui có phụ mà.

kai và nhóm nat*ngồi nghỉ*: phụ cái j' liệt kê ra coi.

akiko*ăn bánh*: thi phụ mở cửa cho m n vào đó => cái nỳ cx đc gọi là phụ.

kai và nhóm nat*té ghế*: cái đó ko tính là phụ tự tui tui mở cx đc mà.

akiko*đọc truyện*: z thì là phụ chơi game cho mấy you lên cấp đó.

erza và wendy: tui tui có chơi game âu phải hok kai, natsu, lucy và gray.*way wa nhìn*

natsu, lucy, gray và kai*mắt sáng*: tui level mấy r', cấp cao ko z, tui ko ngờ pà lại tốt vs tui như z cứ ln' tips ik.

akiko*chơi game*: ô kê cn đê.

erza*ăn bánh dâu*: hết ns nổi r'.

wendy*ăn bánh pudding*: ừm.

Bạn đang đọc truyện *Nalu: Yêu Đúng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Chap 51

Hai người về đến nhà thì phát hiện cha mẹ hai bên một người ngồi một người nằm thoạt nhìn trò chuyện với nhau rất vui vẻ, Natsu đẩy mắt kính đối với tình trạng như vậy vô cùng vừa lòng.

Bà Lena thấy bọn họ đã quay về nên cũng không ở lại lâu cùng ông Jude nói một tiếng lại cùng Lucy hàn huyên vài câu rồi đi về. Ông Jude vừa mới phẫu thuật không lâu rất dễ mệt mỏi, nếu không phải quan tâm đứa con gái ngọc nhà mình thì cũng chẳng thể kiên trì lâu như vậy. Bà Lena vừa đi ông liền ngả đầu xuống chìm vào giấc ngủ.

Lucy thấy thế cũng không quấy rầy ông rửa mặt xong liền trèo lên giường. Bà Lena vừa mới nói với cô, "hôn lễ không cần nhà con lo gì cả, nếu có yêu cầu gì thì cứ nói mẹ cam đoan sẽ thực hiện, đến lúc đó con chỉ cần đi chọn áo cưới là được." đó là câu nói của bà mà cô vẫn suy nghĩ đêm chiêu về việc đó.

Trong lòng Lucy rất ngượng ngùng."mẹ natsu tuy rằng nhìn còn trẻ trên thực tế còn lớn tuổi hơn so với ba, mình làm sao có thể không biết xấu hổ quãng mọi chuyện để mẹ anh lo hết như vậy."

Cô suy nghĩ một lúc, cuối cùng vẫn là đem ý nghĩ của mình nói cho Natsu,"tuy rằng có thể rất nhiều thứ mình không biết nhưng bây giờ mình đang nhàn rỗi ở nhà, nếu lúc không có việc gì thì có thể đi giúp mẹ chồng một chút."(ka!đg uống nc*: phật WTF? đã bạo z Lucy: có j' ầu sắp đám cưới r' nên phải ns cho wen ka!*mặt troll*: ô thể à Lucy*đo mặt*: nghĩ bậy j' z ka!*cười gian*: kcj)

Không ngờ Natsu lại thắng thừng cự tuyệt đề nghị của cô, nói mẹ mình có rất nhiều chị em, ai cũng đầy kinh nghiệm cùng nhau lo liệu sẽ không quá mệt mỏi, huống hồ trong lòng Natsu hiểu được với tính cách của mẹ mình, chắc chắn toàn bộ chương trình hôn lễ đều sẽ được bà tự tay sắp xếp cho dù là Lucy phòng chừng bà cũng sẽ không buông tay cho cô làm

Mấy năm nay bà không quá trông nom chuyện của hiệu thời trang nữa đối với việc buôn bán cũng không cảm thấy hứng thú, bà đã lờ mờ có ý định bán lại cửa hiệu ở Canada. Anh ít nhiều cũng học qua một chút tâm lý, biết rằng nếu cứ để cho người lớn tuổi ở trong nhà thì cũng không phải là tốt đối với họ ngược lại sẽ khiến bọn họ nghĩ bản thân mình vô dụng

Cho nên chuyện đám cưới, anh đã quyết định từ lâu là để tất cả mọi việc cho mẹ mình làm

Sau khi nghe Natsu giải thích thông suốt xong, Lucy cũng không cố chấp nữa, cô vốn sợ mình tay chân vụng về lại làm cho người ta thêm phiền phức. Nói như vậy, cô sẽ ở nhà chăm sóc ba cô được nhiều hơn còn có thể bớt chút thời gian kiếm việc gì đó làm thêm

Natsu không biết Lucy nghĩ cái gì nhưng mà anh biết phía trước còn có một trận đánh ác liệt đang chờ mình.

Ngày hôm sau sau khi tan ca, Natsu không về nhà ngay mà đi tới quán bar đã hẹn với Loke.

Từ sau khi làm sáng tỏ mọi chuyện, đây là lần đầu tiên hai người gặp lại ngay cả dịp năm mới Loke cũng không đến nhà bọn họ chúc tết làm hại mẹ anh hỏi mãi.

"Ngồi đi." Loke ngẩng đầu mỉm cười với Natsu đưa tay chỉ vị trí đối diện.

Natsu gọi một ly Long Island Iced Tea* xong mới ngồi xuống nhìn khuôn mặt ôn hòa của Loke, ánh mắt khó hiểu, "Muốn nói cái gì?"

(*Một loại cocktail khá mạnh bao gồm: Gin, Rum trắng, Tequila, Vodka, Triple Se,...)

"Cậu và Lucy....." Loke uống một ngụm rượu lúc này mới mở miệng hỏi. Kết quả là còn chưa nói xong đã bị Natsu cắt ngang, "Tôi nghĩ cậu hẳn đã nhìn ra."

"Ngay từ đầu tôi đã nhận ra." Loke lắc lắc chất lỏng màu lục nhạt trong ly một câu hai nghĩa.

Đúng lúc này thì rượu của Natsu được mang tới, anh cảm ơn người phục vụ lấy trong ví ra mấy tờ tiền đặt vào khay rồi quay đầu nhìn Loke lạnh lùng học ra hai chữ, "Gi nữa?"

Hai người làm bạn đã nhiều năm khi Natsu nói ra câu này, tuy rằng sắc mặt không hề thay đổi nhưng Loke lại nghe ra một chút không hài lòng trong đó.

Hắn cười cay đắng, "Cậu còn nhớ lần trước chúng ta tới chỗ này, tôi nói tôi có đối tượng muốn kết hôn, "hắn dừng một chút buông chén rượu, trong mắt mang theo một chút không cam lòng, "Chính là Lucy nhưng mà rõ ràng khi đó cậu không hề có cảm giác gì với cô ấy!"

"Rõ ràng mình đã sớm một bước nhận thấy được con người tốt đẹp của cô nhưng lại trở mặt nhìn người khác nhanh chân đến trước, cái loại cảm xúc này chỉ cần nghĩ đến là mình đã thấy đắng chát như nuốt phải túi mật vậy."

"Người Lucy yêu là tôi." Natsu không để ý tới khiếu khích của hắn chỉ bình tĩnh nói ra vài chữ, nháy mắt đem tất cả mọi câu đã chuẩn bị của Loke nuốt trở về.

"Natsu Dragneel! Cậu đừng có được một tác lại muốn tiến một bước!" Loke cắn răng, mặt nạ ôn hòa nháy mắt biến mất mắt trừng lên sắc bén dọa người.

"Tôi biết sự việc của anh hưởng rất lớn đối với cậu..." Natsu không hề né tránh đối diện với hắn trong lòng cần nhắc từ ngữ lúc này mới tiếp tục nói, "Nhưng mà cậu phải hiểu được bây giờ và khi đó không giống nhau."

Thân mình Loke cứng ngắc, đáy mắt đỏ sậm ngay cả hô hấp cũng nặng nề hơn, miệng vết thương máu chảy đầm đìa bị Natsu không chút lưu tình vạch trần như vậy đau đến nỗi hắn gần như muốn phát điên, "Cậu thì biết cái gì? Tôi chỉ là.... chỉ là muốn giữ lại người mà tôi yêu thôi!"

Natsu đưa tay đề lại bà vai của hắn ánh mắt nhìn hắn chăm chú, "Tôi quả thật không hiểu. Cậu gần như được xem là bác sĩ tâm lý hàng đầu, vì sao ngay cả vấn đề đơn giản như vậy cũng không nhận ra?"

Trong nháy mắt kia giống như khi cậu nỏ tung chi phật chốc liền tan biến không còn dấu vết, Loke nắm chặt chén rượu trong tay giọng nói mang theo sự áp chế cực độ, "Với các người thì xem ra rất đơn giản..... Nhưng mà..... Đó là người thương yêu tôi nhất trên đời này....."

"Trừ anh ấy ra còn có rất nhiều người quan tâm đến cậu" Natsu thờ dãi về mặt lạnh lùng hơi dụ lại, "người này là người bạn tốt duy nhất của mình mười mấy năm qua, ngay cả khi mình tức giận nhất cậu ta cũng chưa từng nghĩ tới việc bỏ đi tình bạn này."

"Tôi biết cậu yêu Lucy nhưng nghĩ kỹ một chút, tình cảm chủ yếu trong lòng cậu đối với cô ấy rốt cuộc là gì?" Natsu lạnh lùng lên tiếng lại gần từng chữ cực kỳ rõ ràng, "Cậu có thiện cảm với cô ấy, cho nên muốn biến cô ấy thành người của mình, không cho người khác làm tổn thương cô ấy có phải như vậy không?"

Loke há miệng thờ dốc, một chữ cũng không nói được.

Natsu uống một ngụm rượu để thông giọng, mùi rượu mạnh đột nhiên chui vào mũi giống như ngay cả trong máu cũng bị truyền một lượng khí nóng. "Tôi chỉ nói vài thôi, tự cậu trở về suy nghĩ cẩn thận một chút. Đứng rồi tôi vẫn chưa nói cho cậu biết..... "

Loke ngẩng đầu nhìn anh.

"Đám cưới của tôi và Lucy tổ chức vào ngày 3 tháng 5."

Sắc mặt Loke trắng bệch ngực giống như bị một tảng đá lớn đè lên, khó chịu đến nỗi gần như không thể thở được. "không ai có thể làm tốt hơn so với mình! mình yêu cô, rất yêu chỉ có mình mới có thể bảo vệ tốt cho cô không để kẻ xấu làm hại đến cô! Nhưng mà người cô yêu là Natsu không phải là mình....."

Hắn chỉ cảm thấy trong miệng khô khốc, một hơi đem rượu trong ly uống sạch nhưng vẫn không thể giảm bớt sự khô kiệt trong người. Ánh mắt liếc sang Natsu, cậu ta vẫn như cũ là một bộ mặt không chút thay đổi ngay cả kính mắt cũng không thể che khuất được đôi mắt lạnh nhạt kia.

"Quảng thời gian 11 năm qua chột hiện lên trước mắt, loại tình cảm này ngay cả quan hệ huyết thống có khi còn kém xa... có lẽ mình nên buông tay như vậy sẽ tốt cho cả 2"

Loke nhắm mắt lại cắn răng một cái, "Đầu rượu dám không?"

Natsu đầu tiên là ngạc nhiên rồi ngay lập tức khoe môi cong lên hướng bởi bàn ở bên vẫy vẫy tay, "Hai chai Vodka."

Loke mỉm môi, "Bón chai!"

Bồi bàn khó xử nhìn Loke rồi lại nhìn Natsu, "vậy rốt cuộc là hai hay bốn chai?"

Natsu khẽ cười chỉ chỉ về Loke, "Nghe cậu ta."

Một ly lại một ly Vodka dốc hết, cô hòng như bị thiêu đốt nhưng giống như đồng thời cháy hết tất cả đau khổ trong lòng. Từu lượng Loke không được tốt hết hai chai đã bị Natsu đánh gục đổ lên bàn, Natsu cũng có chút men say, anh lười biếng tựa người lên ghế dài y cười trên khóe miệng vẫn chưa hề tan biến.

Ánh mắt Loke lơ dờ ngẩng đầu liếc Natsu một cái rồi lại gục xuống."Mình vốn muốn nói cho cậu ta, mình không định cùng cậu ta giành giật, tuy rằng mình vẫn không cam lòng rất không cam lòng!"

"Phù rề... phù rề là của tôi... tôi... tôi muốn nhìn... nhìn Lucy gả ra ngoài."hắn say khướt lăm bằm trong đầu bỗng nhiên hiện lên đôi mắt nâu to tròn long lanh của Lucy khoe mắt khẽ ẩm ướt.

"Được."

Về đến nhà, Natsu xiêu xiêu vẹo vẹo làm cho Lucy phải đỡ anh vào phòng nằm,"anh nói anh đi với bạn sao lại uống nhiều rượu như vậy."

"Anh chỉ đây ngồi, em đi nấu cho anh bát canh tỉnh rượu." Lucy đỡ anh ngồi lên giường xoay người định đi vào phòng bếp.

Không ngờ vừa nhắc chân chưa kịp mở cửa đã bị Natsu từ phía sau ôm lấy, anh vui đầu vào hóm cổ cô cọ cọ, hô hấp nóng bỏng còn mang theo mùi rượu thoang thoảng khiến cho cổ Lucy cũng ngứa ngáy.

"Natsu anh đừng cọ nữa nhột quá.""Làm sao mà uống rượu xong lại giống con chó nhỏ thích cọ người thế!" Lucy chớp chớp mắt, vừa định nói cái gì thì nghe "cạch" một tiếng, thì ra là kính của Natsu rơi xuống sàn.

"Natsu, kính của anh rơi kìa!" Lucy khẽ giật ra khỏi lòng anh, "Anh buông ra em đi nhặt kính cho anh!"

"không cần." Natsu sau khi uống rượu càng bá đạo, tay phải linh hoạt luồn vào trong áo Lucy sờ sờ từ eo của cô chậm rãi hướng lên trên sờ sờ, "Lúc anh không ở nhà em làm cái gì?"

Lucy run lên cả người mềm nhũn trong mắt ướt át giống như sắp tràn ra nước, "không... không làm gì."

"nói" Natsu hôn lên vành tai của cô, tay thì đã đi đến bộ ngực cao tròn mềm mại của cô rồi thấy cô một lúc lâu không lên tiếng, liền vươn hai ngón tay kẹp lấy khi nặng khi nhẹ vắn về nhào nặn, "Còn không nghe lời?"

Cảm giác tê dại đột nhiên lan khắp toàn thân, Lucy há miệng thở hổn hển đưa tay cách lớp quần áo không có lực gì để lại bàn tay đang không ngừng làm loạn trên người cô ổn định hô hấp lúc này mới nói, "thật... thật sự không có làm gì, em chỉ lên mạng..... Ừm..... Lên mạng tìm việc làm thêm."

Động tác của Natsu hơi dừng một chút, "Tìm việc?"

"Vâng." Lucy cường chế tiếng rên rĩ đang muốn bật ra khỏi cổ họng, cố gắng cân bằng giọng nói run run của mình, "Em... em không thể để cho anh nuôi mãi được, anh....."

Cô còn chưa nói xong tay Natsu đã nhanh chóng rút ra khỏi áo cô, gần như thô bạo lật cô lại đối mặt với anh.

Giọng nói lạnh như băng, "Vì sao không thể để anh nuôi?"

Ánh mắt anh lạnh lẽo sâu thẳm, giống như nơi thâm sơn cùng cốc trong rừng rậm chỉ liếc mắt một cái đã làm cho người ta kinh hồn bạt vía.

Lucy không dám nhìn thẳng vào mắt anh chỉ rí mắt xuống áp úng nói, "Của anh là... là của anh, em không thể dùng, phí phẫu thuật của ba em.. em sẽ trả lại cho anh."

"À thì ra phân chia rõ ràng như vậy." Quanh thân Natsu tràn ra khí lạnh như băng, sắc mặt âm trầm giống như có thể nhỏ nước đến nơi, "Ý của em là của anh là của anh, của em là của em hai người chúng ta phải tách ra tính có phải không?"

"Giống như không phải mà cũng giống....." Đầu óc Lucy chậm chạp nhất thời không thể hiểu được thâm ý của anh vô tình lại gặt đầu.

Natsu cười nửa mai đưa tay nắm chặt cằm cô tức giận đến nỗi hô hấp cũng trở nên dồn dập, "Xem ra anh còn làm chưa đủ, " Ánh mắt anh rét lạnh như băng nhìn chằm chằm Lucy, "Thế cho nên bây giờ em còn không hiểu."

Lucy sợ hãi co rụt bá vai, "Hiểu... hiểu cái gì?"

Khóe miệng anh khẽ nhếch nhưng trong mắt lại là một khoảng lạnh lùng, bàn tay nhanh chóng cời bỏ áo của mình, gần từng tiếng gần như nghiền răng nghiền lợi nói, "Hiểu được cái gì gọi là trong em có anh, trong anh có em!"

Lucy hoảng hốt nhớ tới lần đầu tiên bọn họ gặp mặt, "anh chính là như vậy lạnh lùng đến đáng sợ, không! So với trước kia còn đáng sợ hơn."

Cô nuốt nước miếng đột nhiên lủi lủi một chút. Lại không nghĩ rằng động tác này của cô lại đúng ý của Natsu, thân hình cao lớn nhanh chóng tới gần trực tiếp đẩy Lucy ngã lên chiếc giường đang sau ngay sau đó cơ thể nặng nề tiều tụy.

Trg phòng khách

akiko*mắt thâm vân*: mấy bữa nay mình phải ôn thi nên có lúc ra có lúc ko nên mina thông cảm nha và mình sẽ cố gắng để ra chap ms nhanh nhất nha, arigatou! *zzzzzzzzzz* *guc lun*

happy*la to*: trời đổ mưa r' pà cn oi trời đổ mưa r' bà cn.

loke*đẩy mắt kính*: ko phải trời đổ mưa mà là thành bão cấp 14 lun í.

kai và natsu*giờ ngón trỏ*: đứng ời.

mira*chạy lại*: có chuyện j' z có j' ms à *nhìn cửa sổ* có mưa bão j' ầu.

kai: mọi lần aki thông báo cái j' là đọc tới TK 29 cx chưa xg nữa.

mira: zò ms đề ý thường thì đọc thông báo là buồn ngủ lém

happy, loke, natsu, kai và mira *nhìn nhau + mặt gian*: có vấn đề r'.

kai*choảng vai aki*: wey, ai đã ltr' cn pạn tui thành như thế này dy.

akiko*mơ màng + ns mờ*: thg' cô-hô yuuke nếu ko phải t ngy m' thì đừng cóa m' t ltr' osin cho m'.

mira*cười*: ara ara ko ngờ khi ngủ aki lại tự khai mà ko cần tra khảo.

happy*mặt hiểm*: akiko *thiiiiiiiiiiiiiiii*ich yuuke.

kai*mặt gian*: lát nữa pà dấy r' tra khảo s.

mun*cười gian tà*: ừm.

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đúng Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Chap 52

Natsu ở cách cô rất gần, đôi mắt sắc nhọn như chim ưng gắt gao chế trụ gương mặt cô, nóng hừng hực, hơi thở còn mang theo mùi rượu nhàn nhạt phả trên mặt cô từ từ làm cho hai gò má nhô nhọn xinh xắn biến thành hai trái đào đỏ ực.

Trong lòng Natsu vô cùng tức giận thâm nghiêm,"phải giáo huấn cô ngốc này một chút cũng không quân cái gì thương tiếc hay không thương tiếc", liền cúi đầu cắn lên môi cô. Lucy bị đau kêu một tiếng lần này anh không hề lưu tình, mỗi lại là nơi cực kỳ mềm mại, gây tiếp theo trong miệng cô đã nếm được mùi sắt nhàn nhạt chắc là chảy máu rồi.

Tính cách Natsu tuy rằng lạnh lùng xấu tính nhưng đối xử với Lucy vẫn luôn dịu dàng, động tác cũng không thô bạo, dù rất nhiều lúc nhân cơ hội ăn hiếp cô nhưng đồng thời cũng sẽ quan tâm đến cảm xúc của cô. Lần này là thật sự bức bối nên mới cắn Lucy hung ác như vậy, quả thực hận không thể đem cô nuốt vào bụng.

Trong lòng Lucy hoảng hốt liền đưa tay đẩy anh ra, lắc đầu muốn trốn tránh mọi anh không cho hôn.

Động tác của cô khiến cho lửa giận trong lòng Natsu càng bùng cháy, bình thường thì anh rất bình tĩnh kiểm chế lúc này bị chất cồn lần át không còn chút gì, "Em còn tránh anh?" Natsu lạnh lùng híp mắt, trong đôi mắt phản chiếu vẻ mặt kinh hoàng của cô.

"Em... em không ....." Mỗi Lucy đau rất chỗ bị cắn lại thấm nước bọt nên càng xót, trong lòng vô cùng buồn rầu, Lucy nghiêng đầu giọng nói cứng ngắc, "Anh đừng dè em."

"không phải em muốn phân rã với anh sao?" Natsu cong môi cười đùa tay cời nút áo ngủ của cô, "Anh không Muốn!" âm điệu của anh cực kỳ lạnh lùng, giống như gió bắc lạnh thấu xương lại tựa như một lưỡi dao sắc rạch vào lòng Lucy.

"Anh buông ra!" Lucy đẩy tay anh dùng sức gây đau, tuyệt không giống với bộ dáng hiền lành ngoan ngoãn như mọi khi, "Của anh vốn chính là của anh em không thể đụng vào!" Cho dù quan hệ giữa hai người đã thân mật như vậy nhưng Lucy vẫn cảm thấy dè Natsu trả họ cô một số tiền lớn như vậy rất không hay, từ nhỏ cô đã không tham lam là do mình mượn thì không phải của mình, cho nên một phần cũng không thể chiếm.

Natsu tức đến nổi bật cười, từ trên người cô đứng lên ánh mắt tăm tối, "À. Nếu em có lòng tự trọng như vậy, khi đó vì sao còn đồng ý đến chỗ này của anh ở nhỏ?!"

Hô hấp Lucy cứng lại, vừa mới từ trên giường ngồi dậy thân mình chợt cứng ngắc.

"không nói?" Lửa giận trong lòng Natsu càng bùng lên giống như muốn đốt hết toàn bộ lực phủ ngũ tạng của anh thành tro vậy, dưới tác động của cồn cũng bắt đầu nói năng không suy nghĩ, "Được lắm, bây giờ chúng ta sẽ tính toán rõ ràng! Em thiếu anh bao nhiêu tiền thuê nhà, anh thiếu em bao nhiêu tiền cơm, em không phải cũng chia rõ sao? Đền đây lấy bút lại đây, chúng ta tính một chút!"

"Chỉ còn ba tháng nữa sẽ kết hôn, Lucy lại không hề coi mình là chồng cô, mọi chuyện đều phải phân chia ràng rạch". Chỉ cần suy nghĩ như vậy, trái tim Natsu chợt phát lạnh, một chút lý trí còn lại nháy mắt biến mất không còn gì.

"Tính cách cô vừa ngốc lại ngây thơ, thật sự là không biết phân biệt cái gì là tình yêu, cái gì là tình bạn sao? Nếu cô thật sự thích mình thì làm sao có thể có ý nghĩ như vậy?"

Từ trước đến nay Natsu ở trước mặt Lucy đều vô cùng tự tin, từ khi gặp nhau lần đầu đến thích cô rồi tới bây giờ, anh chưa từng có loại cảm giác này. Nhưng mà hiện tại, trong lòng Natsu bỗng nhiên dâng lên một sự nản lòng và hoảng sợ cực độ. "Hai người ở bên nhau lâu như vậy, những gì thân mật trên cơ bản đều là mình lừa cô ngốc mới được! Nói cách khác, nếu mình không lừa cô, như vậy cô căn bản sẽ không ôm, không hôn thậm chí..... Căn bản không có khả năng làm bạn gái mình!"

"Natsu... anh... anh đừng như vậy." Lucy bị một loạt lời nói của anh làm cho khiếp sợ, rụt bà vai,"tại sao natsu bỗng nhiên lại dừ dẩn như vậy, anh ấy có bị gì không vậy?" (akiko: s ché vô tư wá z =,=" lucy: ủa z chứ là zạn vì dụ j' akiko*té ghé*: thui khỏi đề lucy*ko hừ*: ở)

Natsu nhìn thấy cô lùi bước, đôi mắt nheo lại âm thanh lạnh lùng nói, "lucy trả lời, em có yêu anh không?"

Đề tài chuyển đổi quá nhanh, Lucy nhất thời chưa thích ứng kịp, lúc phản ứng lại vừa ngẩng đầu lên liền nhìn thấy ánh mắt cường ép của anh thì làm sao cô có thể nói thích? Ăn cướp cũng không hung ác thế! Lucy mím môi không nói, trong lòng âm thầm kêu khổ nghĩ:"lần sau trăm ngàn lần không thể để Natsu uống rượu nữa."

"Không trả lời hay là không yêu anh?" Natsu đề thấp giọng mang theo ý lạnh ghê người.

Lucy nghe mà hết hồn,"đừng nói là yêu, ngay cả nói rằng như bình thường mình cũng không thể nữa là...."

Natsu thấy thế bỗng nhiên hừ lạnh một tiếng, "Anh đã nói, bằng đầu óc của em biết cái gì là yêu sao?!"

"Natsu Dragneel, anh đừng quá đáng!" Lucy mạnh mẽ ngẩng đầu, ánh mắt chỉ một thoáng liền đỏ bừng, "Tuy rằng bình thường rất nhiều người đều nói mình ngốc thậm chí còn nói mình dẩn động. Nhưng đó đều là nói giỡm cho tới bây giờ vẫn không hề mang theo một chút ác ý...."

"Nhưng mà lần này Natsu không giống thế, trong giọng nói của anh tràn đầy kinh mật, phối hợp với một tiếng hừ lạnh kia, quả thực chính là ác ý cuối nhọn mình, huống hồ anh không phải người khác, anh đối với mình mà nói là người đặc biệt nhất trên đời này, vậy mà anh làm sao có thể nói mình như vậy?"

"Anh quá đáng?" Natsu thấy đôi mắt đỏ bừng của cô, trong lòng nhói lên nhưng trên mặt vẫn lạnh lùng, "Lucy Heartfilia, chẳng lẽ anh nói không đúng? Em rõ ràng ngay cả câu yêu anh cũng không trả lời được!" (kai*lắc đầu*: trừng mắt nhìn ng' ta thì ltn' s mà ns natsu*gà ngu*: có hà tui nhớ tui nhìn lucy = ánh mắt "triu mền" mà akiko và kai*chắc "triu mền" =,=")

"Em không muốn tranh cãi với anh" Lucy rừ mắt xuống, đôi tay nhỏ bé nắm chặt ga giường cố gắng ngăn chặn dòng cảm xúc đang cuộn cuộn trong lòng, "Ngấy mai anh tỉnh rượu chúng ta sẽ nói sau." nói xong liền chồm mền nghiêng người nằm xuống giường không nhìn Natsu nữa.

Natsu uống khá nhiều rượu, thần kinh đã sớm tê liệt nay thấy cô như vậy lại càng phẫn nộ,"giờ còn chưa kết hôn đầu đã không muốn nhìn thấy mình rồi?"

Anh càng nghĩ càng giận, vừa định mở miệng nói gì nữa bỗng nhiên nhớ tới đôi mắt đỏ hồng của cô đành nuốt xuống những câu phát câu định nói, nhảy xuống giường bận áo vào rồi "rầm" một tiếng mở cửa rồi đi.

Lucy thật không hiểu Natsu tức giận vì cái gì, cô nghe tiếng mở cửa chống trộm bên ngoài, nước mắt vẫn kim nén rớt cuộc cũng lần xuống.

Thẳng đến sáng ngày hôm sau Natsu cũng chưa quay về, ông Jude không thấy Natsu lên lo lắng hỏi một câu, nê mặt Lucy tức thì biến đổi, may mắn là cô cúi đầu che dấu bằng không sẽ bị ba cô phát hiện.

"Đây là lần thứ hai sau khi mình và natsu ở cùng một chỗ cãi nhau, lần trước là vì hiểu lầm nói rõ ràng xong mới phát hiện trách lẫn nhau nhưng mà lần này lại là vấn đề của hai người."

Lucy ngồi ở trên giường uống oải cúi đầu, khuôn mặt nhỏ xinh luôn tươi cười dường như cũng mất đi sức sống, ừ rồi cô đã định gọi điện thoại anh biết bao lần nhưng chung quy lại không có dũng khí, hơn nữa tới hôm qua anh còn nói cô không có đầu óc, đây mới là điểm Lucy khó có thể bỏ qua.....

Lucy khó chịu bao nhiêu thì Natsu cũng không thoải mái bấy nhiêu, tới hôm qua anh vừa ra khỏi cửa là đã có chút hối hận nhưng mà rượu chưa hết, mặt mũi dần ông chiếm thượng phong, rồi cuộc vẫn không quay lại. Đi đến chỗ mẹ mình ở một đêm liền bị đuổi về, mẹ anh giờ cây lau sân tròng mắt lên, nói nếu anh không mau làm lành với Lucy thì sẽ dùng cây lau nhà đánh chết anh! (kai*mơ mộng*: ước j' lớn lên tui cx cóa mẹ chòk như z akiko*ln' vợ mộng*: pị mẹ chòk cho ln' ôsin thì có kai: mặt pà wà erza: pà aki s hôm nay ki cực z akiko: kệ tui)

Natsu nhìn điện thoại,"tối hôm qua là mình quá đáng nhưng cô ngốc kia không thể gọi cho mình một cuộc điện thoại sao? Tốt xấu gì cũng phải hỏi một chút mình ở đâu qua đêm chứ! Hơn nữa mình vẫn đề ý vấn đề còn chưa có đáp án, rồi cuộc lucy có yêu mình thật hay không?" (lucy*lo lắng*: z hỏi tối natsu ngu ở ầu z akiko: ở khách sạn 5 s có tên HÂM CẦU ở đó tiện nghỉ lén có chuột gián ngủ chg khỏi lo lucy*hết lo*: ồm z khỏi lo natsu*khóc: s phũ z)

"Bác sĩ Dragneel đã hết giờ lâu rồi sao anh còn chưa về?" Natsu đang vô cùng rối rắm thì một bác sĩ đi qua phỏng anh thuận tay gõ cửa hỏi.

"Về ngay đây." Natsu lên tiếng cầm chìa khóa xe,"mặc kệ thế nào về nhà trước xem phản ứng của lucy rồi tính sau."

Lucy làm xong cơm tối, trước tiên chuẩn bị cho ba cô một chút cháo loãng giúp ông ăn xong lại dùng nước ấm lau người, lúc này mới đỡ ông nằm xuống giường.

Ở trước mặt ba cô, cô không dám biểu hiện ra điều gì khác thường sợ ông nhìn ra cô và Natsu cãi nhau sẽ lo lắng, chờ lúc ra khỏi phòng, khuôn mặt Lucy mới sụp xuống, ngẩng đầu nhìn đồng hồ điện tử trên tường,"Natsu sắp về rồi. Nhưng mà mình còn chưa biết phải nói gì với anh."

Lucy cầm môi do dự vài giây rồi lấy điện thoại ra gọi cho Erza. Đêm chuyện của mình và Natsu nói với Erza xong lúc này mới nhút nhát hỏi, "Erza, mình nên làm gì bây giờ?"

"Mình đã nói sớm anh ta không hợp với cậu! Cậu chọn ai không chọn lại có tình gì cho một lão hồ ly còn vùi vàng giả ngay nữa chứ!" Điện thoại bên kia, Erza chỉ tiếc rên sất không thành thép, "Bây giờ bị người ta chằm chọc mới biết tới tim mình."

Lucy đáng thương lên tiếng, "Erza."

"Chỉ bày cho em một cách" Erza không có ý tốt cười đen tối ồm điện thoại chạy cách xa Jellal một chút, lúc này mới nhẹ giọng nói vài câu với Lucy.

Đôi mắt tròn xoe của Lucy nhất thời trừng thật to lắp bắp nói, "Như vậy... như vậy không được... rất....."

"thật không có tiền đồ!" Erza hận không thể chạy tới chỗ cô kéo lỗ tai cô giáo huấn một trận, "Anh ta dựa vào cái gì nói cậu ngốc? Theo mình, anh ta mới là đồ không ai thèm! Lão đàn ông hơn 30, đánh ba gãy còn không ra nổi một cái rắm! Nếu cậu muốn sau này cứ bị anh ta nói như vậy thì khỏi lành!"

"thật sự sẽ có hiệu quả?"

Erza thế son sát cảm đoan, "Đương nhiên!"

Đầu Lucy nóng lên, "Được!" "Lời nói tới hôm qua của Natsu thực sự khiến mình đau lòng, mình nhất định phải dạy dỗ anh một phen! Anh không nhận lỗi thì quyết không bỏ qua!" (kai*mặt gian tà*: chưa chắc à nha ché có tình đúng hok z erza*ăn bánh đầu*: cóa ng' hỏi lị ché mới kai: ai z erza: bí mặt wốc za ko thế ns kai: ko ns thì thui)

Ngắt điện thoại, Erza quăng máy lên giường bỏ nhào vào người Jellal cánh tay lười nhác vòng lên cổ người ta vui sướng khi biết có người sắp gặp họa nói, "Có trò hay xem rồi!"

Bởi vì cô đột nhiên đụng chạm, sắc mặt Jellal đỏ lên bàn tay lại không chút do dự ôm lấy eo Erza.

Natsu đứng ngoài làm toilet công tác tư tưởng xong mới lấy chìa khóa ra mở cửa vừa bước vào, mùi com nhất thời tràn đầy khoang mũi anh hít mũi, trong mắt hiện lên ý cười theo thường lệ đi toilet rửa sạch tay cới áo khoác rồi đi thẳng đến phòng bếp.

Y như anh dự đoán, đồ ăn trên bàn đang bốc khói, chày mặn phối hợp trông rất hấp dẫn, Lucy đang xối com, bát pha lê xanh ngọc đựng com trắng bóng thoát nhin vô cùng ngon miệng.

Natsu đẩy mắt kính, cong khòe môi rồi đi qua đang định nói chuyện đã thấy Lucy đem bát com đã xối kia đặt trước mặt cô cầm lấy đĩa bắt đầu ăn.

Bước chân Natsu đột nhiên khựng lại,"đây là tình huống gì? Com của mình đâu?"

Cho đọc giả fan nalu, gruvia, jerza xem 1 mẫu truyện ngắn mà chắc ngắn yên tâm ko có đen ầu cn' gale thì mình thý là mình ko bit 1 chút thông tin về gale nên fan gale thông cảm.

Lucy, Juvia, Erza ở nhà không có chuyện gì làm, cả đám xúm lại đi tìm Kimirajane học đan khăn quàng cổ. Nghe nói mùa một cuộn có thể đan được một cái khăn, hưng trí bừng bừng đan cho chồng mình một cái khăn quàng cổ, kết quả chiều dài bằng..... một phần ba khăn quàng bình thường. Khi đan xong cả đám vui vẻ chào tay biệt rồi mỗi đứa 1 nơi về nhà.

Bên nalu:

lucy*cực kỳ hứng thú*: natsu mau lấy đây, đây là tự tay em đan, lát nữa anh nhất định phải quàng khăn đi ra ngoài chơi với đám bạn anh nha!

natsu*nhu mày + thờ diễn cuồng + suy nghĩ*: muốn thit cổ mình chắc *nhìn lucy* không quàng không được sao?

lucy*nghehm tức*: không được!

Bên Gruvia

juvia*đó mặt + đưa*: gray-sama em đan khăn này cho anh quàng nè

gray*nghĩ*: muốn gắn tiếp giết chồng mình à *nhìn* để mai rồi quàng được không?

juvia*mắt rung rung*: gray-sama không yêu juvia nữa rồi

gray*vỗ*: ở lát nữa ra ngoài rồi mang

juvia*cười tươi*: z đc rồi đi ăn com thôi

gray: ở *nói thăm* thì ra là giả khóc

Bên Jerza

erza*lấp bắp*: t-t-tặng a-a-anh n-n-này e-e-em t-t-tự đ-đ-đan đấy

jella*cười*: cảm ơn em, lát nữa đi chung với bạn em rồi em nhớ quàng giúp anh nha!

erza*đó mặt*: u-um

Thế là các cặp tới chỗ hẹn của mình 3 đứa con gái ngồi nói chuyện vui vẻ trong khi 3 thằng con trai thì....

natsu*gãi cổ*: s ngứa quá vậy chịu không nổi rồi

gray*cháy mồ hôi*: trời oi, trời nắng chan chan như z mà bắt quàng khăn là sao z nóng quá

jella*khó thở*: 2 người giúp tôi với... erza quàng khăn cho tui... chật quá giờ tháo lỏng... không ra....

natsu và gray chạy lại giúp jella nhưng người thì giựt, người thì kéo, có khi cho jella nằm xuống 2 người đề lên nắm cái khăn thay nhau giựt lên giựt xuống làm hồn jella muốn rồi khỏi xác nhưng trời thương cho anh là natsu đã thấy chỗ thắt nên đã tháo lỏng ra và hồn của jella nhập về. Và từ đó về sau, họ thấy khăn len ở ầu là giấu chỗ đó không cho vợ mình sử dụng nữa.

~~End

~~

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đáng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Chap 53

Natsu neho mất lại, ánh mắt tìm tòi nghiên cứu xuyên qua mắt kính dừng ở trên người Lucy không ngừng đánh giá cô nhưng mà Lucy lại giống như không cảm thấy gì vẫn như cũ ngồi ở chỗ kia ăn com, thậm chí còn có tâm tình gặm chân gà. (akiko*nhìn chày nc miếng*: đôi bụng wá cho tui miếng ik Lucy*đg ăn*: móc tiền ra để r' cho ăn akiko*khóc*: thui khỏi đi)

Trước đó Natsu đã suy nghĩ,"chẳng qua chỉ là vấn đề nhỏ nhỏ chỉ cần Lucy nói với mình vài câu, mình sẽ thuận theo xuống thang đem trận cái và tối hôm qua nhẹ nhàng băng quơ cho qua..."

"Nhưng mà bây giờ biểu hiện của Lucy và mong đợi của mình không giống nhau. Không ngày ngược cũng không dùng cặp mắt to ngáp nước nhìn mình", anh quan sát một chút,"quả thực không thể phát hiện thêm được cái gì!"

"thật sự là kì quái, cô ngược này sao hôm nay lại có khả năng trấn tĩnh lớn như vậy?" Natsu đẩy mắt kính rất ung dung thản nhiên đến bàn ăn, xới com vào bát của mình ngồi đối diện với Lucy vừa làm bộ như không có việc gì ăn com vừa dùng khoeo mắt quan sát Lucy.

"Mình biết Natsu đang nhìn mình, nếu như bình thường thì mình đã sớm không chịu nổi ánh mắt nóng bỏng như vậy nhưng lúc này mình phải hết sức nhẫn nại!"

"Sau khi mình và Natsu quyết định ngày cưới, trong lòng mình không chỉ có vui sướng hồi hộp mà còn có một loại cảm giác hoang mang lo sợ dòng cảm xúc này làm cho mình vô cùng bất an. Mình không thông minh, không tài giỏi chỉ là một cô gái bình thường nhưng mà Natsu không như thế, cho tới bây giờ mình vẫn còn có chút không thể tin được người mình sẽ cưới là Natsu..."

"không phải là mình tự ti, mồ côi mẹ và sự khốn khó chưa bao giờ là trở ngại trên con đường trưởng thành của mình nhưng trường hợp này không thể so sánh như vậy. Nay một nửa khác của mình sẽ là Natsu, hào quang trên người anh và mình làm sao có thể so sánh cho nên mình khó tránh khỏi suy nghĩ miên man..."

"Nếu là bình thường đừng nói Natsu mắng một tiếng ngược cho dù mắng mười tiếng thì mình cũng sẽ không để bụng nhưng mà lần này anh thật rất quá đáng."

"Còn có thể bình tĩnh được đấy", Natsu ở trong lòng hừ một tiếng, hung hăng cầm đầu đâm đâm vào miếng đậu hũ nhưng khi đậu hũ nát ra anh vẫn lấy miếng khác đâm tiếp,"thì gan à xem ai có thể nhịn hơn ai!" (đậu hũ: em tội tình j' vs anh àu mà anh ác z kai*vỗ vai*: khó wá pò wa đi)

Hai người im lặng không 1 tiếng động, ăn com xong Lucy thu dọn phòng bếp sạch sẽ rồi chuẩn bị đi tắm, ai ngờ Natsu đã nhận ra động tác của cô, lập tức tháo kính nhanh chân trước cô vọt vào phòng tắm.

Lucy ôm áo ngủ ngơ ngác nhìn anh "rầm" một cái đóng cửa phòng tắm, đôi mắt một mí nháy nháy đang định về phòng ngủ thì cửa phòng tắm lại mở ra.

"Lucy Heartfilia em không có gì muốn nói với anh?" Natsu khoanh tay trước ngực lạnh lùng nhìn cô giọng điệu thản nhiên nhưng lại ẩn chứa ý tứ dẫn dụ.

Bởi vì bình thường Lucy đã có thói quen nghe theo lời anh nên giờ vì ý thức gắt gắt đầu, "Em....." Vừa mới mở miệng thốt ra một chữ, đột nhiên bùng tình vội vàng giấu đầu hờ đuôi che miệng lại lắc đầu, "không có gì!" nói xong ôm chặt áo ngủ vào lòng định chạy về phòng ngủ.

Nhưng vừa được một bước đã bị Natsu nhanh tay túm lại xích vào phòng tắm. Anh lập tức đẩy cô vào góc phòng, "răng rắc" một tiếng chốt cửa lại.

Dưới ánh mắt khẩn trương chăm chú của Lucy bước từng bước nhẹ nhàng đến trước mặt cô, "không muốn nói chuyện với anh?" anh hừ lạnh một tiếng, "Định cả đời cầm điếu?"

"không... không phải." Bị ánh mắt sắc bén của Natsu chiếu thẳng, Lucy lập tức đem mọi lời của Erza đã dạy quăng ra sau đầu, lấp bắp phản bác.

"À..." Natsu chống hai tay lên thành tường vây cô lại trong lòng mình cúi đầu nói, "Để anh đoán nhé, em như vậy đơn giản chỉ có hai nguyên nhân: thứ nhất là Erza dạy em cái gì đó, thứ hai là em muốn chiến tranh lạnh với anh." anh dừng một chút rồi tiếp tục nói, "Em nói thử xem là lý do nào?"

Lucy nuốt nước miếng bỗng nhiên không dám nhìn Natsu, không phải vì cái gì khác mà chính là chột dạ về điểm này dù cô có cẩn thận bao nhiêu thì ở trước mặt anh căn bản không thể giấu được! Thoảng cái đã bị người ta phát hiện ra.

Cô ưỡ ẹo ngại ngùng đầu lên ấp úng nói, "Ai... ai bảo anh nói em không có đầu óc!"

Natsu nghe vậy trong mắt hiện lên một tia xấu hổ,"khi đó mình đang tức giận, kỳ thật vừa nói khôi mồm là đã hối hận. Lucy cũng không phải không có đầu óc chỉ là cô không chịu động não suy nghĩ mà thôi, mình biết mình đã quá lời nhưng không phải cũng do cô chọc giận hay sao!"

Nghe đến đây, Natsu híp mắt đưa tay nâng cằm cô, "đã quên câu hỏi của anh hôm qua rồi?"

"Em còn chưa cho anh câu trả lời!" Lucy rụt vai bái, trái tim bùm bùm nhảy dựng lên, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn chỉ một thoáng biến thành hai rặng mây đỏ. Natsu nhìn mà ngứa ngứa cả người, cơ thể phút chốc nóng bừng lên.

"không muốn nói?" Natsu cúi đầu khẽ mỗ lên khoeo môi của cô giọng nói thật nhẹ lại mang theo ý dọa dẫm, "Hay là... không yêu anh?" Cái chữ không yêu cuối cùng kia, anh nói đến nghiêng răng nghiêng lợi, Lucy nghe mà hết hồn sợ anh lại nói điên rồi cắn cổ mấy phát nữa.

Đồng thời trong lòng cô cũng có phần buồn buồn,"không yêu? không yêu thì ai muốn gì cho anh?"

Cô đưa tay đẩy Natsu ra một chút, nghiêng đầu tránh thoát nụ hôn của anh rũ mắt xuống, giọng nói run rẩy, "Anh... anh đừng có nói xấu em"

Natsu nhìn thấy biểu tình của cô, trong lòng cực kỳ vui vẻ nắm bàn tay nhỏ bé của cô đặt ở bên môi hôn, "Anh xin lỗi tối hôm qua anh uống nhiều rượu quá nên mới hung dữ với em như vậy." anh nhìn thẳng vào đôi mắt bỗng nhiên trừng lớn của cô mỉm cười, "Vậy còn em? Có yêu anh không?"

Khuôn mặt anh tuôn tú phong cách lạnh lùng, đặc biệt khi mặc vào áo blu trắng lại càng giống tuyết rơi tháng hai, Lucy thấy nhiều nhất là vẻ mặt lãnh đạm của anh nhưng mà giờ phút này, cặp mắt đen hẹp dài đang bình tĩnh nhìn cô không lạnh lùng cũng không có châm chọc cười nhạo như tối hôm qua. Trái tim Lucy nóng lên, quá thực giống như được rót vào một ly nroya mạnh không còn sự lạnh nhạt thường ngày chỉ có tình cảm nóng bỏng sôi trào.

"yêu... em... em đương nhiên là yêu anh."

"Lặp lại lần nữa!" Hô hấp của Natsu ồ ồ, hơi thở nóng nực phun trên mặt Lucy nóng như bị thiêu đốt.

Nắm mắt lại áp chế hết mọi phản ứng và ngược ngửa dưới đáy lòng chậm từng tiếng nói ra, "Em yêu anh." nói xong cô cắn môi, chủ động vòng tay ôm eo Natsu đem mặt dán vào trong ngực anh cảm nhận được trái tim anh đang đập dữ dội nhẹ giọng nói, "Natsu em không thích cái nhau chúng ta đứng âm ỉ nữa."

Tối hôm qua lúc anh vừa đập cửa đi ra ngoài lòng cô cũng đau đớn.

Natsu ôm chặt lại cô đem mặt chôn vào hóm cô cổ, "Được sau này không cãi nhau nữa." "Làm sao lại nỡ gây gổ với cô? Thương cô còn không hết." (akiko*cười mà*: z chứ hồi tối hôm wa thằng n' chứ cn nhà ng' ta ngốc nỳ ngốc nọ z ta natsu*già ngu*: ủa có hà ai z akiko*cảm lun*:....)

Lucy vốn là người suy nghĩ đơn giản, nghe được lời này của anh cảm giác nặng nề trong lòng chỉ một thoáng tan thành hư không mà những gì Erza nói qua điện thoại với cô, "phải cao ngạo lạnh lùng không thêm để ý đến hân nhân hân dục hóa cháy người chỉ có thể nhìn mà không sờ được gì gì đó", đã sớm bị cô quăng hết lên chín tầng mây.(erza*ngồi khóc*: z lmf tui tồn nơ bọt đê ns wá z kai*đưa bánh dẫu*: ăn đê cho đờ bừn erza*cười*: cảm on kai akiko*chỉ cái bánh*: cái bánh của tui vừa mề cắt ra tui cn' chưa nỡ ăn mà T^T kai: tích đức đùm cn =..")

Hai người vốn chỉ mâu thuẫn nhỏ, không có gì mà không tháo gỡ được nay đã nói hết lời hòa hợp như lúc ban đầu, đêm đó Natsu nhân cơ hội đem Lucy lăn lộn trên giường chỉ là đứng lúc cung đã lên tên chuẩn bị bắn đưa tay sờ mới phát hiện không có mủi.

"không... không thể được....." Lucy đỏ mặt ở dưới thân Natsu thờ dốt, lắc đầu không cho anh tiến vào, "không có mủi tuyệt đối không thể! Lỡ như... lỡ như trúng thường thì làm sao bây giờ?"

"không việc gì." Mồ hôi Natsu từ trên trán rơi xuống ngực Lucy, giọt nước trong suốt lăn trên bộ ngực trắng nõn xuất hiện một mảng ướt át, Natsu nhìn thấy dục hòa trong mắt càng hùng hực giọng nói khàn khàn đầy gọi cảm, "đang kỳ an toàn."

"Nhưng mà....." Đầu óc Lucy đã có chút hỗn loạn, cô mơ mơ hồ hồ nhớ lại,"kỳ an toàn hình như không phải đợt này mà!"

"Anh là bác sĩ, anh đương nhiên biết." Natsu đem hai chân trắng nõn thon dài của cô mở rộng ra, khẽ cười một tiếng rồi trằm mình vào trong mắt hiện lên một tia khó hiểu, "thật là đứa nhỏ lo mọ, kỳ an toàn cũng có thể nhớ lầm."

Mặt Lucy ảm cái đỏ rực cả người đều nhuộm một màu hồng phấn, vòng eo mềm nhũn cảm giác tê dại chỉ một thoáng liền truyền khắp toàn thân.

"Ưm... u... u... nat... su...", nhận không được ôm chặt lấy eo anh theo từng động tác của anh mà khẽ ngất quăng rên rĩ, rốt cuộc không thể nhớ nổi cái gì mà kì an toàn.

Ngày hôm sau, Erza gọi điện thoại lại hỏi Lucy sự tình thế nào, cô làm theo những lời cô ấy dặn hay không, Lucy lắp bắp trả lời qua loa, sự việc cuối cùng phát triển đến mức lăn lên giường. làm sao cô có thể không biết xấu hổ nói với Erza

May mà Erza cũng không hỏi nhiều chỉ bảo cô chăm sóc ba cho tốt rồi ngắt điện thoại.

Ông Jude đã đến đợt trị bệnh bằng hoá chất, Lucy vô cùng căng thẳng, hiệu lực của thuốc hóa trị liệu rất mãnh liệt, hai loại tế bào tốt xấu cùng nhau giao chiến tiêu diệt nhau, quá trình cực kỳ đau đớn, ba cô đã hơn 50 tuổi còn phải chịu tra tấn như vậy, mỗi khi nghĩ đến cô lại hận không thể chính mình bị bệnh thay ông.

Cũng may còn có Natsu lúc này mới làm cho Lucy yên tâm không ít.

Ai ngờ một ngày trước khi ông Jude vào viện điều trị, bệnh viện lại đột nhiên cử Natsu đi ngoại tình tham gia hội thảo hơn nửa đi những bốn ngày! Đợi đến khi anh trở về thì đợt trị liệu của ông Jude cũng vừa chấm dứt.

Natsu không muốn đi nhưng mà dùn dấy thế nào cũng không được chỉ có thể nói chuyện với viện trưởng nhờ ông ấy tìm một bác sĩ đáng tin cậy phụ trách cho ông Jude.

Ngày hôm sau Natsu bay đi tỉnh, Lucy chỉ có một mình đưa ba cô vào bệnh viện. Mỗi đợt trị bệnh bằng hoá chất mất 3 ngày, phòng bệnh thì Natsu đã sắp xếp chu đáo là phòng hai giường mà chỉ có mình ông Jude.

Lucy không ngờ tới người đến trị liệu cho ba cô là Lisanna! Hai người gặp mặt khó tránh khỏi có chút xấu hổ, Lucy vất óc kiểm kê tài, Lisanna lại lạnh mặt giải quyết công việc không quan tâm đến bộ dáng của cô, Lucy thấy thế cũng thôi ý định bắt chuyện với cô ta.

Trị bệnh bằng hoá chất cần cầm trên cánh tay một cái ống dài khoảng một mét để truyền thuốc. Quá trình cầm ống rất đau đớn, Lucy sợ máu không dám nhìn thẳng vào nhưng lại nghe thấy tiếng rên của ba cô. Nước mắt ứa ra mà không dám khóc sợ quấy rối tinh thần của ba cô.

May mắn ông Jude coi như gặp may cầm một lần đã thành công. Nhưng mà từ đây đau đớn mới thực sự bắt đầu, 20 phút sau khi vào thuốc xổ, ông Jude liền nôn mửa không ngừng, Lucy quỳnh lên nhưng không thể làm gì được.

Cô lấy đường đã chuẩn bị sẵn nhét vào miệng ba cô muốn cho miệng ông đỡ đắng nhưng căn bản vô tác dụng, hiện giờ ông Jude ăn đường cũng thấy đắng.

Hiện tại ông vốn chỉ có thể ăn một chút cháo loãng nhưng mà giờ lại bị hành như vậy, đứng nói cháo loãng ngay cả nước cũng không thể uống dù một ngụm, trị bệnh bằng hoá chất phải truyền thuốc suốt 8 tiếng, sau đó lại đến thuốc tím, gan và thuốc tăng lượng bạch cầu (cái này mình cũng không hiểu, có ai biết thì chỉ giúp mình nhé), bị gậy vò từ sáng đến tối, sắc mặt ông Jude trắng bệch, một chút sức sống cũng không có.

Lucy càng thẳng lo lắng cũng như ba cô, một ngày chưa ăn một miếng cơm nào. Lúc ông Jude truyền thuốc bổ liền hướng Lucy khẽ tắt tay, chỉ vào cánh cửa ý tứ chính là bảo cô đi ăn cơm, ông không còn trẻ tuổi bị tra tấn một ngày, ngay cả nói cũng không nói đành phải dùng động tác để diễn tả ý tứ.

Thấy tình trạng của ba cô như vậy, Lucy căn bản không thể nào rời đi lại sợ ông lo lắng chỉ có thể làm bộ như đi ra khỏi cửa, trên thực tế lại ở ngoài cửa phòng bệnh đứng nhìn ba cô, đợi qua 20 phút mới đi vào.

Tận lúc gần sáng, rốt cuộc cũng truyền xong thuốc, ông Jude nằm ở trên giường căn bản không ngủ được, trên người vẫn còn đau lại buồn nôn, ngực khó chịu như là thiếu khí. Ba cô không ngủ, Lucy tất nhiên cũng không ngủ được, kết quả là thức trắng một đêm.

Sáng hôm sau, cả người Lucy đều choáng váng, mới từ trên giường đứng lên đầu óc liền quay cuồng quy xuống, may mắn tay mắt cô lạnh lẹ từ dưới đất đứng lên thế mới không làm ba cô phát hiện.

Đi theo Lisanna còn có một bác sĩ thực tập thấy người nhà bệnh nhân chỉ có một mình Lucy, trong lòng không khỏi có chút thương cảm, tận tình khuyên nhủ cô về nhà ăn cơm thuận tiện chuẩn bị cho ba cô chút cháo, cho ăn bao nhiêu nôn bấy nhiều cũng phải ăn!

Lucy vô cùng cảm kích nhờ bác sĩ thực tập kia trông ba cô rồi vội vàng chạy về nhà, nấu ít cháo loãng cho vào cặp lồng giữ ấm lại tức tốc trở vào bệnh viện.

Mà bản thân cô thì mua một túi bánh mì to, ở trên đường giải quyết vài cái, ăn qua loa cho no bụng rồi đi tới phòng bệnh cho ba cô ăn cháo.

Ông Jude bị ung thư, lúc này trị bệnh bằng hoá chất, thật sự là một chút cũng ăn không vào, nôn cả một đêm liền gây một vòng. Lại sợ Lucy lo lắng đành cố gắng nuốt mấy thìa cháo thấy Lucy lên quay người lau nước mắt.

Trong khoảng thời gian này, Natsu đã gọi mấy cuộc điện thoại, nghe thấy giọng nói yếu ớt của Lucy lòng nôn nóng giống như cái gì vậy, hận không thể mọc cánh bay về. Bà Lena cũng đến đây hai lần muốn cùng Lucy đổi ca luân phiên chăm sóc ông Jude

Nhưng mà Lucy không đồng ý không chỉ sợ bà Lena mệt mà quan trọng nữa là cô không dám rời khỏi ba. Tình mạng này của ba cô là do dộc sức từ trong tay từ thân cướp về, cô không dám lơ là dù chỉ một chút.

Bà Lena không lay chuyển được cô đành phải quay về chỉ là bà lại bảo người giúp việc trong nhà thường xuyên mang cơm đến để ngừa lỡ như Lucy quy trước cả ông Jude.

Quãng thời gian ba ngày, dù là đối với Lucy hay với ông Jude mà nói đều là một cơn ác mộng. Natsu vừa về đến, ngay cả quần áo cũng không kịp thay liền đi thẳng đến phòng ông Jude.

Lucy đi WC chỉ có ông Jude trong phòng bệnh, Natsu nhìn thấy ông Jude trong lòng đau xót không thôi, ông Jude đã gầy còm đến cực độ, phẫu thuật xong chỉ còn da bọc xương lại qua ba ngày trị liệu ngắn ngủi mà giống như bị cướp hết chút da thịt còn sót lại, cả người dường như chẳng còn mấy hơi sức.

"Ba... ba cảm thấy thế nào?" Natsu ngồi xổm xuống cạnh đầu giường ông Jude nhẹ giọng hỏi.

Lúc này ông Jude đang truyền thuốc bổ, tinh thần cũng tốt hơn một chút nhìn thấy Natsu há miệng thờ dốt thật vất và mới nói được một câu, "Có phải ta bị ung thư không?"

Trong lòng Natsu hơi bất ngờ rồi vội vàng phủ nhận, "không phải ba đừng đoán mò, không phải là ung thư đâu."

Ông Jude lắc đầu gần như dùng hết toàn bộ sức lực nói, "Mong là không phải vậy, Lucy liền giao cho cậu, đứa ngốc này cậu phải chăm sóc cho tốt." nói xong câu này, ông Jude liền thở hồng hộc, nghiêng đầu cúi xuống thùng rác bên cạnh giường nôn khan một trận.

Dù là từ trước đến nay Natsu vẫn lạnh lùng, nghe thấy câu nói này của ông Jude cũng thiếu chút nữa đó mắt, anh nắm chặt tay đang định nói cái gì thì Lucy đẩy cửa bước vào.

Natsu cùng ông Jude ăn ý ngậm miệng lại, không ai nhắc tới chủ đề nặng nề vừa này. Cho đến rất nhiều năm sau, Lucy mới biết, vào lúc mình không hay hai người đàn ông cô yêu nhất đời này đã sớm không tiếng động đạt thành một cái hiệp nghị.

Có Natsu ở bên, Lucy thoải mái hơn rất nhiều, buổi tối hai người thay phiên nhau chăm sóc ông Jude, tuy rằng Lucy vẫn ngủ không yên nhưng tốt xấu cũng có thể chợp mắt mấy tiếng.

Cách một buổi sáng nữa vừa đúng lúc là thứ bảy, Natsu không phải đi làm, hai người liền mỗi người một bên đỡ ông Jude ra khỏi phòng bệnh chuẩn bị về nhà.

"Đồ dùng đã gói hết lại chưa? Có bỏ quên cái gì không?" Natsu ra khỏi phòng còn không quên dặn dò Lucy một câu.

"Yên tâm đi."

"Chú ý dưới chân, đi chậm một chút đi theo bước chân của con."

"Được."

Thân ảnh ba người càng lúc càng xa mà bầu không khí thân thiết dường như vẫn quanh quẩn ở hành lang bệnh viện, ấm lòng ai đó lại chói mắt ai kia.

Trg phòng akiko

akiko*ngồi ghế*: nè m.n chuẩn pj hết chưa z

wendy*cầm thùng giấy*: dạ xg r' aki-san.

lucy*trái khăn bàn*: xg r'.

erza*trang trí bàn*: ô kê.

gray*cầm thùng giấy*: xg lun mà cần chi 2 cái thùng giấy z 1 cái đủ ời.

akiko*ăn bánh*: lmf z ms công = chứ natsu xg chưa z.

natsu*lục lọ đồ*: tờ giấy âu r' nó âu r'*kính thủy* a dy r', xg r' pà aki.

akiko: ừm, đồ mìnà cái cảnh 3 ng' thân thiết đi về nhà làm chói mắt ài? *xoay wa* đọc đi natsu.

natsu: ờ *cầm tờ giấy đọc* 200g đường, 2 ống vani, 1 chai sirô, bột rau câu hiệu.....

lucy*chạy lại giữ tờ giấy*: đọc lộn r' cái nỳ là giấy mua đồ của tờ *đưa tờ khác* đây nè.

natsu*cầm tờ giấy*: ồ xl *nhìn rồi đọc* mìnà nhớ bình chọn.

A. Loke.

B. Lisanna.

C. Erza.

12 pạn n' tl đúng thì 1 hồi akiko sẽ ra chap ms.

akiko*xoay wa*: ai đưa cho natsu tờ giấy mua đồ z.

kai*giờ tay*: tui nè, tại màu tờ giấy y chang nên lấy lộn cho só rỳ.

akiko: ờ không s, ề tui zì pà wa nhà thẳng yuuke rù nó đi chơi ko tui có ý tưởng phá nó r' nè. *mặt giãn*

kai*cười giãn*: ý hay đó thôi. *kéo aki đi*

m.n: trời ơi, s hôm nay 2 pà tám nỳ cho tui mình ăn bơ z.

ông trời*ăn kem*: do ăn ở đó cn.

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đúng Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Chap 54

akiko*cúi đầu*: xl mìnà tại mấy bữa nay mình thi xong thì mình bận việc ko thể...

yuuke*đọc truyện*: nhìn là bít xạo r' thi xong ham chơi bỏ bê công việc thì có.

akiko*nén giận*: bậy zờ mình sẽ bù lại chap ms cho các pạn và....

yuuke*ăn chuối*: bù cái j' mà bù đảm bảo hôm s sẽ la bận việc r' nghỉ nữa cho coi.

akiko*kim chế*: nấy pạn cứ tin tưởng mình sẽ ko tái phạm âu, arigatou...

yuuke*nhún vai*: chắc ko tái phạm, hôm nay ko tái phạm ngày mai, ngày kia nữa thì s.

akiko*nắm áo*: thôi vô truyện đi các pạn mình cần zai quyết những vấn đề khiến mình nóng máu.

kai*lắc đầu*: tội nghiệp mf òi yuuke, t sẽ tưởng niệm mf trg 5s.

Ba người họ về đến nhà thì đã gần 10h, ông Jude trị liệu mất 3 ngày, cần bản là chưa ăn cái gì, giờ rồi cuộc cũng xong, tuy rằng vẫn buồn nồn nhưng đã tốt hơn nhiều so với mấy ngày vừa qua.

Lucy không dám chậm trễ, về đến nhà liền để Natsu đỡ ba cô vào phòng ngủ mà cô thì đi rửa sạch tay, bắt đầu nấu cháo.

Mấy ngày nay cô cần bản không ngủ được bao nhiêu, hai mắt hoa lên, đầu cũng từng đợt từng đợt choáng váng nhưng vẫn cố vào bếp, cầm nồi chuẩn bị nấu cháo.

Trong nhà 3 ngày không có ai ờ, lạnh lẽo trống vắng, một chút hơi người cũng không có, Lucy tận dụng thời gian rảnh lại cầm một ấm nước, ba cô giờ ăn uống không thể bị kích thích được, lát nữa ăn cháo xong còn phải uống nửa ly nước ấm nữa.

Cô nấu chỉ khoảng một nắm gạo nhỏ, nồi cháo rất nhanh đã dậy nức, đợi thêm 5 phút nữa, Lucy ngồi xồm xuống đang định rút dây cắm ra thì ấm nước sôi bỗng nhiên ùng ục vang lên.

Ấm nước nhà cô chỉ cần vừa reo là sẽ bắt đầu tràn nước ra bên ngoài, Lucy nghe thấy động tĩnh vội vàng đứng lên, định chạy nhanh đến rút dây cắm ra, ai ngờ cô đứng dậy quá mau, tay lại run, thế là tay hất ngay phải quai ấm.

Lucy hét lên một tiếng, lập tức nhảy bật ra phía sau nhưng mà không kịp nữa, nửa ấm nước sôi đã đổ hết lên chân cô.

Natsu đang ở phòng ngủ trải giường cho ông Jude, nghe thấy tiếng cô kêu lập tức chạy ra, "Làm sao vậy?"

Lucy đã đau không nói thành lời, nước mắt không kim được trào ra nhưng nghe thấy tiếng Natsu thì vẫn gắng gượng ngẩng đầu lên động tác chó lên tiếng với anh. Nếu ba cô nghe thấy thì nhất định sẽ lo lắng, cô dù có đau đến chết cũng không thể hé răng.

Natsu vừa lại gần đã biết chuyện gì xảy ra, vẻ mặt anh rất bình tĩnh, không một tiếng động ôm lấy cô đi thẳng đến phòng tắm. Rất nhanh cởi quần dài của cô ra lại vén quần trong lên, vừa thấy nhất thời liền rung mình, vội vàng lấy chậu nước lạnh bên cạnh gọi lên chân cô.

Lucy đau đến run rẩy, cả người dựa vào tường gần như không đứng vững được.

"Sao lại không cẩn thận như vậy?" Natsu ngồi xổm xuống đưa tay nhẹ nhàng vuốt ve chân cô, đôi chân bình thường trắng mịn lúc này đã nổi lên vài cái bọng nước to, phần da cũng đỏ ửng chỉ cần hắt vó tình chạm phải bọng nước là có đã run cả người, hiển nhiên là đau khủng khiếp.

"Ấm nước bị đổ." Lucy cắn răng nhịn đau trên mặt đã tràn đầy nước mắt.

Natsu quan sát trong chốc lát rồi bỗng nhiên đứng bật dậy, "đi bệnh viện!" Chỉ vài phút mà chân cô đã phồng rộp như vậy, phải đi bệnh viện.

"không có việc gì." Lucy đưa tay giữ chặt anh lại, "Trong nhà có bịch được, xịt một chút là được."

"không được!" Natsu sầm mặt như đinh đóng cột nói, "bịch được vô tác dụng với phỏng." anh thấy Lucy còn muốn phản bác, khẩu khí lập tức lạnh xuống, "Bị phỏng mà chậm xử lý sẽ để lại tật! Trong nhà không có thuốc, phải đi bệnh viện!"

"Đã đau thành cái bộ dáng này còn không chịu đi bệnh viện!" Natsu chỉ cần cúi đầu một chút là có thể nhìn thấy đôi chân đầy mụn nước của cô, trong lòng cuộn lên đau đớn, "rõ ràng biết cô đã vất vả suốt 3 ngày, lại vẫn để một mình cô vào bếp, nếu lúc ấy mình có thể ra giúp cô thì làm sao lại biến thành như bây giờ!"

Trong lòng Natsu vừa áy náy vừa lo lắng, khom người xuống bế cô lên.

"Natsu, đợi một chút!" Lucy kinh hô một tiếng, vội vàng vòng tay lên cổ Natsu dưới ánh mắt âm trầm của anh sợ hãi nói, "Anh đưa em xuống dưới lầu, em tự mình đi, không thể để ba em ở nhà một mình được hơn nữa ông còn chưa ăn cháo."

Natsu khẽ mỉm môi ôm Lucy một lúc lâu sau mà không nói gì, cuối cùng nâng người cô lên một chút cho càng sát vào trong ngực mình, lúc này mới buồn bực hờn dỗi nói: "Để anh gọi điện thoại cho Loke báo cậu ta đưa em đi."

"không cần, em....."

"Phải nghe lời, em như vậy anh rất lo lắng." Natsu cúi đầu hôn lên môi cô, ôm cô đến sở pha rồi lại đi vào phòng ngủ lấy cho cô một cái quần vải mềm, cắt bớt thành cái quần rộng thùng thình mặc bên ngoài, xong mới lấy điện thoại ra gọi cho Loke.

Loke vừa mới tiễn một bệnh nhân đang muốn hăm một chén trà nghi ngời trong chốc lát thì nhận được điện thoại của Natsu.

"Ừ không làm gì, làm sao vậy? Bị thương? Tôi biết rồi, tôi sẽ qua ngay!" Ngắt điện thoại, Loke mặc áo khoác vào rồi vội vàng chạy thẳng ra ngoài.

"Ông chủ! Anh mặc nhầm áo rồi! Đó là áo phải đưa đi giặt mới!" một trợ lý ở phía sau hô lên một tiếng, đáng tiếc Loke đã sớm không thấy bóng dáng, làm sao có thể nghe thấy tiếng cô.

"Hôm nay ông chủ làm sao vậy? thật kỳ quái, ngay cả phong độ cũng không cần để ý." Trợ lý than thở một tiếng rồi đóng cửa lại.

"đi đến bệnh viện không cần vội về, tìm một phòng để nghỉ ngơi quan sát một chút, đến trưa rồi tính." Natsu ôm Lucy đặt vào trong xe Loke lo lắng dặn dò nói.

"Natsu cậu vào phải thôi." Loke ngồi ở ghế lái trêu ghẹo, "thật giống bà già."(natsu: từ khi tì nài tôi đối xử tình z kai: cách đây 5' sau khi thăng yuuke chọc tức aki natsu: cũng vãi nó chưa z kai: t' natsu: tội nghiệp chọc ai ko chọc đi chọc aki haizz kai: ừm)

Natsu không để ý đến hấn, đưa tay xoa xoa đầu Lucy, "Ồ nhà anh sẽ tìm cách gạt ba em, đừng lo lắng."

Lucy gạt đầu, cảm kích nói: "Cảm ơn anh, Natsu, ba em hai tiếng phải ăn cháo một lần, anh đừng quên."

Natsu "ừ" một tiếng rồi đóng cửa xe lại.

"đã lâu không gặp, Lucy." Loke đập chân ga, quay sang nhìn Lucy cười nói.

"Đúng vậy, tôi hôm 15 em có gửi tin nhắn cho anh nhưng mà không thấy anh trả lời." Chân Lucy đang từng đợt đau rát, có người cùng nói chuyện, vừa hay có thể dời đi sự chú ý của cô.

"Mấy hôm trước điện thoại bị hỏng." Loke hướng Lucy xin lỗi, "Ngại quá làm mất tin nhắn của em."

"không sao, không sao." Lucy vội vàng trả lời, "Chỉ là gửi tin nhắn chúc mừng thôi, anh không cần để ở trong lòng."

Loke cười cười, không nói gì nữa.

Chân trái của Lucy hoàn toàn không phải chạm đất, cô vốn định tự mình khập khiễng đi vào bệnh viện, kết quả bị Loke không nói hai lời cõng lên, Lucy xấu hổ nằm trên lưng Loke, không dám cử động gì cả. Loke không phải Natsu, người ta không có nghĩa vụ phải chăm sóc cô, cho nên cô chỉ có thể ngoan ngoãn, không muốn gây thêm phiền cho Loke.

Nhận thấy được cơ thể phía sau cứng ngắc, Loke khẽ thở dài trong lòng, lồng ngực chỉ một thoáng liền tràn dâng nỗi chua xót nhưng vẫn không nói gì, công cô đi thẳng đến phòng bác sĩ trực ban.

Lucy như thế nào cũng không ngờ, hôm nay bác sĩ trực lại là Lisanna! thật sự là ghét của nào trời trao của ấy, cô lặng lẽ thở dài trong lòng nhưng vẫn lịch sự nói một câu, "Phiền chị rồi, bác sĩ Strauss."

Không biết là có phải bởi vì Loke không, thái độ của Lisanna đối với cô tốt hơn nhiều, thậm chí còn tươi cười với cô, không nói hai lời liền sắp xếp cho cô một phòng.

Loke cũng không biết chuyện giữa Lisanna, Lucy và Natsu chỉ nhìn lướt qua phòng bệnh sạch sẽ rộng rãi, cảm thán một tiếng, "Vẫn là có người quen tốt hơn."

Lisanna kéo ống quần Lucy lên, đề dúi cô lại, lúc này mới cầm lấy ống tiêm tiết trùng nhanh chóng chích lên dúi cô, Lucy đau đến run cả người, đôi mắt chỉ thoáng chớp liền ầm ụt.

Ống tiêm vô trùng được dùng để hút nước trong các bọng nước trên chân Lucy, chân cô chỉ cần chạm vào là đau khủng khiếp, huống chi là bị kim đâm như vậy, nhất thời đau đến mặt mũi trắng bệch. Loke đứng bên cạnh quan sát cũng phải rùng mình, do dự một lúc rồi cầm tay cô, dịu dàng nói "Chịu khó một lát, sẽ xong ngay thôi."

Lucy cắn răng gất đầu, cũng bớt run rẩy đi chút.

Đợi đến khi Lisanna xử lý xong vết thương trên dúi Lucy, Lucy đã đau đến mức cả người đầy mồ hôi, đáng thương nằm ở trên giường bệnh, môi cũng cắn sấp nát rồi.

"Xong rồi, không còn vấn đề gì cả, về sau bôi thuốc đúng giờ là được." Lisanna thu dọn đồ dùng, quay đầu nói với Loke.

"Cảm ơn." Ánh mắt Loke dừng ở trên người Lucy, trong mắt hiện lên một tia thương yêu luyến tiếc, "Em cứ đi đi, anh ở đây chăm sóc cô ấy."

Ánh mắt hần rõ ràng như thế, Lisanna lại vô cùng nhạy cảm, liền đoán được ngay tâm tư của hấn, lòng nhất thời nháy lên, rồi mất xuống che khuất biểu cảm trong mắt, đáp: "Được rồi, vậy em về phòng đây." nói xong liền đi ra ngoài.

Lucy nằm ở trên giường chỉ chốc lát liền buồn ngủ, 3 ngày rồi cô không được nghỉ ngơi đầy đủ, lúc này tuy rằng trên dúi rất đau nhưng vẫn không thể ngăn cản được cơn buồn ngủ ào ào kéo tới, rất nhanh liền tiến vào mộng đẹp.

Loke cúi đầu nhìn thời gian trên di động, đã gần trưa, vừa rồi cô đã mất sức nhiều như vậy, tình lại nhất định sẽ đói, dù sao bây giờ hấn cũng không có việc gì làm, vừa lúc có thể xuống lầu mua com lên, thuận tiện gọi điện cho Natsu đoán chừng cậu ta đã sốt ruột lắm rồi.

Nghĩ đến đây, Loke không do dự nữa nhìn thoáng qua Lucy đang ngủ say sưa trên giường, nhẹ nhàng bước ra ngoài.

Lisanna trở lại phòng trực ban nhưng làm thế nào cũng không thể tập trung làm việc được. Vấn cấp bậc là bác sĩ như cô ta thì không cần đi làm cuối tuần nhưng mà cô ta vừa mới tới bệnh viện này không lâu đánh phải sắp xếp lịch làm việc với các bác sĩ thực tập.

Cô ta nhớ tới ánh mắt Loke nhìn Lucy vừa rồi, lại liên tưởng đến chuyện lúc trước, bỗng nhiên cảm thấy mình vừa phát hiện được việc gì đó khó tin.

"Loke thích Lucy, như vậy có thể hay không....."

"Cho đến bây giờ, mình đã không còn chấp nhận phải có được tình cảm của Natsu nữa. Nhưng mà việc Natsu không chút lưu tình si nhục mình thì mình lại không thể nào quên được. Toàn bộ tình yêu đã chuyển sang thù hận, hận không thể khiến anh cũng giống như mình bị người mình yêu nhục mạ, chàm bĩm, vĩnh viễn không có được người đó!"

Sự căm hận này vẫn bị cô ta áp chế dưới đáy lòng nhưng mà sau khi nhìn thấy Lucy thì toàn bộ đều bật phát. "Tất cả ngọn nguồn đều từ Lucy, nếu cô ta không xuất hiện, như vậy mình và Natsu tuyệt đối sẽ không đi đến bước đường này!"

Nghĩ đến đây, Lisanna rốt cuộc không ngồi yên được nữa, vội vàng mở cửa phòng trực ban đi thẳng đến phòng Lucy.

Loke không có ở đây, không biết đã đi đâu chỉ có một mình Lucy đang ngủ say trên giường. Lisanna đẩy cửa nhẹ nhàng bước vào, đứng ở đầu giường nhìn gương mặt Lucy, trên khuôn mặt xinh đẹp hiện lên một tia vận vận.

"Đều tại người này! Đều tại cô ta! Chẳng những phá hủy tình cảm của mình còn giẫm đạp lên tự tôn của mình! Khiến cho mình thật giống như một vớ hải kịch. Mà cô ta thì lại có thể hưởng thụ sự thương yêu của Natsu!"

"Dựa vào cái gì!" Trong lòng Lisanna đột nhiên bốc hỏa, phụt chốc đã đem tất cả lý trí trong đầu thiêu rụi toàn bộ. "Nếu không có Lucy Heartfilia, không có người này thì sẽ thế nào?"

Trong đầu cô ta đột nhiên hiện lên ý nghĩ này, mới đầu chỉ là một gốc mạ nhỏ nhỏ nhưng mà gây lạt sau đã biến thành một cây đại thụ che trời. "Nếu không có Lucy Heartfilia thì thật là tốt, như vậy mình sẽ không mất đi sự huynh, cũng sẽ không

mỗi đêm mộng mị mặt đầy nước mắt....."

Ánh mắt Lisanna bỗng nhiên nhìn về bàn ở đầu giường, chỗ đó đang đặt cái kéo cô ta vừa cắt băng gạc xong.

Ma xui quỷ khiến cầm lấy kéo, tay phải Lisanna run run nhắm ngay Lucy, "chỉ cần kéo đi xuống như vậy, thế giới này sẽ không còn Lucy Heartfilia, chỉ cần một nhát kéo nhẹ nhàng....."

Kéo càng ngày càng gần, hai lưỡi sắc nhọn mở rộng, giống như cái miệng từ thần to lớn, dữ tợn chuẩn bị cắn nuốt sinh mệnh trước mặt. Lucy hoàn toàn không biết chuyện gì đang xảy ra, vẫn ngủ say sưa. Trong mơ, hoa cỏ thơm mát, ánh mặt trời ấm áp, tất cả những người cô yêu thương đều khỏe mạnh, sống lâu trăm tuổi.

Phòng Yuuke

kai*hâm mộ*: woa, cứ tưởng phòng cn trai bữa bọn lăm ai dễ gọn gàng mà còn sạch sẽ nữa chứ.

yuuke: tùy đứa mà má, thui coi z đủ r' wa nhà cn aki đi.

kai*nhún vai*: ms pí pà đánh xong zò wa chỉ z mún chọc nữa hà.

yuuke*hối thúc*: ừ, đi nhanh đi.

kai*nghe*: 1 ngày ko pí cn aki đánh chịu ko nổi há trời?!

Tre nhà Akiko

yuuke*đập cửa*: cn kia mở cửa cho khách víp vô lẹ coi đơì lâu lăm r'.

kai: bình tĩnh đề ông 2.

yuuke: hủ j' mà ko mở cửa z trời.

kai*thý tờ giấy dán trên cửa*: ông 2 đập cửa nãy zò ko đề tờ giấy à đọc đi. *đưa tờ giấy*.

yuuke*đọc*: ê kai kawaii và thẳng cò-hó ko nhớ tên. *tức* cn nỳ chơi chg mấy năm mà đi ns z àk.

kai: kệ đọc tí đi zì lại m' cx ầu phải dạng vừa j'.

yuuke*đọc tí*: hôm nay tui đi xả stress ý chỉ xa con nóng nên chơi đi mình nha, pp kai ều vầu và thẳng ... wên tên *xé tờ giấy* cn nỳ zôn mặt à tui đi kím nó tính sỏ *chạy đi*.

kai*lắc đầu*: 2 ng' nỳ thân zì nhau 4 năm r' mà như chó zì mèo z trời một wá *đi zề*.

Bạn đang đọc truyện *Nalu: Yêu Đấng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Chap 55

Rèm cửa sổ trong phòng không kéo lại, ánh mặt trời chói chang rọi thẳng vào, cái kéo trên tay Lisanna kéo lên như là tấm máu người, càng thêm sắc nhọn.

Con người Lisanna chợt co rụt, đầu óc bỗng nhiên tỉnh táo lại. "mình điên rồi sao? Làm sao lại làm ra chuyện này! Mình có thể dừng thủ đoạn, dùng âm mưu nhưng mà loại chuyện làm hại đến tính mạng con người thì mình chưa bao giờ nghĩ tới. Mình thích Natsu, thích đến 10 năm nhưng điều này cũng không có nghĩa mình có thể vì anh mà vứt bỏ tất cả những gì mình đã đạt được."

"Vừa rồi nhất định là mình bị đầu hỏa nhập ma, may mắn là phản ứng kịp", Lisanna hít một hơi thật sâu, ổn định lại một chút nhịp tim đang đập loạn của mình đang định đặt kéo xuống thì nghe thấy tiếng cửa phòng bệnh rầm một tiếng bị đẩy ra. Loke phần nộ thét lên như sấm sét nổ bên tai.

"Lisanna Strauss, em đang làm gì hả?"

Lisanna ngăn ra, ngay cả kéo cũng quên bỏ xuống lấp bắp giải thích, "không, không có gì, anh đừng hiểu lầm, em....."

Đáng tiếc Loke đã hoàn toàn không nghe thấy những gì cô đang nói, lửa giận trong lòng cũng với nổi sợ hãi tăng vọt tựa như sóng thần cuộn trào mãnh liệt chỉ một thoáng đã bao phủ toàn bộ lý trí của hắn.

Hắn chạy tới giật mạnh cánh tay Lisanna, định cướp đi cái kéo trong tay cô ta. Lisanna vốn chợt dạ bị hắn thét như vậy, nhất thời vừa sợ hãi vừa xấu hổ nắm chặt lấy kéo không cho hắn giật, dường như chỉ như vậy mới có thể xóa bỏ chuyện vừa rồi.

"Loke, anh hãy nghe em nói, không phải như vậy."

Đáng tiếc Loke đã đỏ hết mắt, căn bản không nghe lời giải thích của cô ta chỉ ra sức giật lấy cái kéo. "Nếu mình đến chậm một bước, chỉ một bước thôi, có phải hay không sẽ vĩnh viễn không thấy được cô nữa? Tựa như lúc 8 tuổi năm ấy."

"không được! Lần này ai cũng không thể cướp đi người mình yêu thương, ai cũng không được!" Ánh mắt Loke chỉ một thoáng liền trở nên điên cuồng, bàn tay cũng càng dùng lực lớn hơn.

Lisanna bị hắn nắm đến đau nhưng vẫn không chịu buông tay. Suy cho cùng là chưa từng trải qua việc trái lương tâm như vậy, cái chuỗi kéo trước mặt này giống như đèn đỏ đạo đức, không ngừng nhắc nhở vừa rồi cô ta đã điên cuồng cỡ nào, cho nên Lisanna chỉ nghĩ muốn giấu nó đi, làm thế nào cũng không chịu buông tay.

"Loke, anh buông ra! Buông ra!" Lisanna thét chói tai, đau đến mức mặt mũi trắng bệch.

"không được! Tuyệt đối không được", các cơ trên mặt Loke đã vận vào, cổ tay vừa động đang định giằng kéo, Lisann lại bị hắn túm một cái liên lạc đảo, cổ tay nháy mắt quẹt vào lưỡi kéo sắc nhọn, Loke lúc này gần như phát điên, làm sao còn quan chấn gì đó, một mực giật kéo ra sau, Lisanna lập tức kêu lên thảm thiết, cái kéo đã đâm thẳng vào cổ tay cô ta.

Lucy tuy rằng ngủ say như chết nhưng mà âm thanh lớn như vậy không thể nào không nghe thấy, cô mơ mơ màng màng mở mắt ngồi dậy, đang định hỏi đã xảy ra chuyện gì thì thấy sắc mặt Lisanna trắng bệch đứng ở trong phòng, trên cổ tay máu tuôn ra như suối, rất nhanh trên mặt đất đã xuất hiện một vũng máu nhỏ nhỏ.

Đầu Lucy ong ong một tiếng, trước mắt tối sầm, ngay lập tức xỉu tại giường.

Loke đoạt lấy cái kéo trong tay Lisanna, trên mặt tràn ra một ý cười sồn tóc gáy, hắn gần như không nhìn Lisanna đang đau sắp ngã đi kia, mà là cầm kéo bước nhẹ đến bên giường Lucy, đưa cánh tay ôm chặt lấy Lucy gần như ngất xỉu vào trong ngực, miệng lẩm bẩm nói: "Lần này rốt cuộc anh cũng giữ được em....."

Lúc Natsu nhận được tin tức, ngay cả áo khoác cũng không kịp mặc, vội vã lái xe đến bệnh viện, thừa dịp đèn đỏ gọi điện cho bà Lena, nhờ bà mau đến chăm sóc ông Jude rồi một mạch chạy đến bệnh viện.

Sự việc phức tạp như thế nào, không có ai biết rõ hơn hẳn, Natsu tự nhủ biết vậy chẳng làm, nếu hắn không gọi Loke đến thì sẽ không tạo thành nhiều chuyện như vậy.

20 năm trước ở thành phố A từng xảy ra một án tử lớn, hai con 1 gái 1 trai của ông và ngành trang trí Selestia Spirit cùng lúc bị bắt cóc, bọn tổng tiền đòi một trăm ngàn. Spirit gia mặc dù có tiền nhưng vào những năm đó, một trăm ngàn tuyệt đối là một số tiền lớn. Tuy rằng Selestia đã tìm mọi biện bệ gom góp tiền nhưng vẫn không kịp thời gian quy định mang nộp một trăm ngàn, kết quả một phút sáng nổ ra, Karen Spirit, người con gái lớn nhất của Selestia đã bị bọn cướp thẳng tay bắn vào đầu.

Selestia Spirit đó chính là bà của Loke mà Karen Spirit là chị gái của Loke, đứa trẻ may mắn sống sót, thời điểm xảy ra sự việc, Karen 12 tuổi, Loke 8 tuổi.

Loke vốn là đứa trẻ ngây thơ bạc sinh ra lại bởi vì là con út, cho nên cả nhà đều cực kỳ cưng chiều hắn, rất ít người biết, bây giờ thoát nhìn tính cách Loke ôn hòa dễ gần nhưng lúc nhỏ lại vô cùng ương bướng cộc cằn.

Ngay cả bà mẹ hắn đôi khi cũng thờ dài, đứa con út nhà mình trời sinh không có tiền đồ. Cho nên bà mẹ hắn tuy rằng yêu chiều Loke nhưng rất ít khi để hắn xuất hiện trước mặt đối tác làm ăn, nguyên nhân chẳng bởi tài sao, đơn giản là sợ dọa người ta.

Chỉ có chị gái Loke là Karen, bất kể em trai mình nghịch ngợm như thế nào, không ra hồn như thế nào thì cũng chưa từng thể hiện thái độ xem thường. Cho dù chỉ lớn hơn em 4 tuổi nhưng Karen lại là một người chị gái vô cùng tốt. Bà mẹ của mình nhiều việc, thường xuyên vài ngày không về nhà, Karen liền thay thế bà mẹ chăm sóc em, chưa bao giờ thản thờ một câu.

Từ lúc 8 tuổi trở về trước, trong cuộc sống của Loke, không có cha, cũng không có mẹ chỉ có chị gái. Chị gái sẽ dẫn hắn đi công viên thả diều, sẽ xoa đầu hắn nói "tiểu Tê thật thông minh", hơn nữa, chị gái là người duy nhất không mắng hắn là đồ ngốc. Đưa trẻ nhỏ đi coi chị gái mình trở thành bầu trời riêng của chính mình, chỉ cần có chị ở bên, cái gì hắn cũng không sợ.

Nhưng đột nhiên một ngày, bầu trời của hắn sụp đổ. Thời điểm tiếng súng vang lên, hắn không còn ý thức được chuyện gì đã xảy ra nhưng mà giấy tiếp theo, người chị luôn luôn mỉm cười dịu dàng với hắn, đầu giống như quả dưa hấu bị ném trên mặt đất, tan nát không còn gì.

Óc trắng cùng dòng máu ấm nóng văng đầy trên mặt, trên người hắn, tên cướp cảm súng còn nhẹ rãng cười với hắn, giờ chân đá một phát lên thì thể của Karen.

Đợi đến khi ông bà Spirit mang theo tiền và cảnh sát đuổi tới để lại cho bọn họ chỉ có người con lớn đã biến thành một khối thi thể và đưa con út ngor ngắn, bọn cướp tàn độc đã sớm bỏ trốn mất dạng.

Mẹ hắn hôn mê bất tỉnh tại chỗ, từ đó về sau liền bị bệnh tim, một chút kích thích cũng không chịu nổi mà ba hắn thiếu chút nữa là phát điên, lúc phục hồi tinh thần lại lập tức tàn nhẫn, tìm đến một trùm ma túy nổi danh ở thành phố nói chuyện, hai tay dâng lên một trăm ngàn, điều kiện chỉ có một, giết chết mấy tên cướp kia.

Ông cuối cùng cũng được như ý nguyện nhưng mà vậy thì sao, đứa con lớn nhất cũng không thể nào sống lại được.

Khoảng thời gian đó thành phố A không ngừng bàn tán chuyện này, trở thành nội dung chủ yếu trong các cuộc trà dư hậ tửu của đám người thành thị nhưng ba hắn căn bản không kịp xử lý việc này, bởi vì đứa con nhỏ xảy ra vấn đề.

Mới đầu thì chi giống như là ngớ ngẩn, không ăn không uống không ngủ không nói một câu, ngay cả ép buộc cũng không có tác dụng. Cứ như vậy qua vài ngày, ba hắn mẹ hắn lo lắng đến bực cá tóc. Rồi đột nhiên một đêm, Loke gào khóc một tiếng, sau đó liên tục sốt cao và nôn mửa, mắt thấy sẽ không sống nổi, ngay cả bác sĩ cũng nói nên chuẩn bị hậu sự thì Loke lại không biết vì sao bắt ngờ khỏe lại.

Nhưng mà từ đó về sau, hắn lại thay đổi, tính cách trở nên hiền hòa giống hệt Karen, xử sự cũng càng ngày càng giống chị gái mình, nếu không phải mỗi ngày đều ngồi lăm bằm độc thoại thì cha mẹ hắn đã gần như vui sướng vì chuyển biến như vậy của con mình.

Loke điều trị mất 5 năm với bác sĩ tâm lý, thật vất vả mới chấp nhận sự thật Karen đã chết rồi, thoát nhìn cũng giống như người bình thường nhưng mà chuyện lần đó đã để lại vết thương vĩnh viễn trong lòng hắn.

Chỉ cần hắn thích cái gì đó, hắn sẽ nhất định phải đạt được, trân trọng đặt ở trong ngăn tủ khóa lại, ai cũng không thể chạm vào. một khi bị kích thích thì cảm xúc sẽ không khống chế được, phải điều chỉnh một thời gian mới khá lên, vì thế mẹ hắn đã rời không biết bao nhiêu nước mắt trong đêm tối, cho nên Loke đã hơn 30 tuổi mà bọn họ vẫn không dám để hắn dọn ra ngoài ở riêng.

Natsu thờ hờn hờn chạy đến bệnh viện, đẩy cửa phòng Lucy ra, chỉ thấy ba hắn bình tĩnh đứng ở trong phòng còn Loke thì ngồi ở trên giường ôm lấy Lucy thì thào tự nói.

"Bác Spirit, Loke thế nào rồi ạ?" Natsu giảm nhẹ bước chân đi qua nhẹ giọng hỏi.

"không tốt lắm" ông Celestial cau mày, "Ai cũng không cho tới gần."

"Bác Spirit, đừng lo lắng để cháu thử xem," Natsu quay đầu nói với ông Celestialm "Vết thương của Lisanna thế nào ạ?"

Ông Celestial lắc đầu tỏ vẻ không biết, trong mắt ông giờ chỉ có con, làm sao còn có thể quan tâm đến người khác.

"Thế này đi, bác Spirit trước tiên bác cứ đi xử lý chuyện của Lisanna, cháu ở đây xem có thể khuyên nhủ Loke hay không."

Ông Celestial do dự một chút nhưng cuối cùng vẫn gật đầu đi ra khỏi phòng bệnh.

"Loke, " Natsu bước từng bước nhỏ lên phía trước, gọi tên Loke.

"Cậu cũng muốn tới cướp người khỏi tay tôi sao?" Loke giờ bàn tay tràn đầy máu tươi lên, giường kéo với Natsu, về mặt vật vạo và điên cuồng.

"Tôi không cướp đoạt gì với cậu cả." Natsu ở trong lòng thờ dài một tiếng, biết hiện tại cậu ta đã hoàn toàn không còn lý trí chỉ có thể nhẫn nại khuyên nhủ, "Trước hết cậu đặt kéo xuống đã, " anh chống lại ánh mắt đột nhiên hung ác của Loke giải thích, "Cậu xem, có ấy đã gần đứt xù rồi, thứ này không tốt đâu, lẽ như làm bị thương cổ ấy thì sao?"

Loke sững sờ, cúi đầu nhìn Lucy trong lòng, quả nhiên thấy sắc mặt có tái nhợt, ngực phập phồng dữ dội, giống như là không thể thở nổi. Do dự một chút rồi nói lòng cánh tay đang ôm cổ lại ngăn đầu cánh gác nhìn Natsu, thấy anh không hề có ý đến cướp người, lúc này mới buông cánh tay.

"Loke, cổ ấy là Lucy Heartfilia, cậu quên rồi à, cậu còn nói sẽ làm phù rể cho chúng tôi, cổ ấy sẽ không đi đâu hết." Natsu khẽ bước thêm từng bước, dụ dỗ: "Bây giờ cổ ấy rất khó chịu, cậu buông cổ ấy ra được không, tôi cam đoan cổ ấy sẽ luôn ở trong tâm mắt cậu."

"không!" Sắc mặt Loke vừa mới chuyển tốt lại tối sầm xuống.

"Ba cậu rất lo lắng cho cậu," Natsu nhẹ giọng nói, "Cậu có thể vượt qua mà, cậu đã quên lần đó chúng ta ở Magnolia sao, lần đó cậu làm tốt lắm, Lucy sẽ không rời đi nhưng cậu cứ ôm cổ ấy như vậy rất có khả năng làm chậm trễ việc chữa trị của cổ ấy."

Cánh tay Loke cứng đờ, không nói chuyện. Hắn cũng không phải một chút lý trí cũng không còn nhưng mà nỗi sợ hãi tội đồ trong lòng kia lại khiến hắn không dám buông tay.

"Lo... Loke..." Ngay lúc đó, người bị Loke ôm vào trong ngực, vẫn không hề có động tĩnh gì, Lucy lại đột nhiên khẽ gọi cậu ta một tiếng.

Thân mình Lucy run lên cúi đầu nhìn cô.

"Anh làm sao vậy?" Sắc mặt Lucy rất kém, giọng nói vô cùng yếu ớt, "Em không sao, thật sự không có việc gì mà." nói xong, cô nâng tay nhẹ vỗ vỗ vào lưng hắn, "Anh có khỏe không?" Tuy rằng cô mơ mơ màng màng nhưng cũng nghe được rất nhiều, đại khái biết đã xảy ra chuyện gì.

Giọng nói dịu dàng của cô giống như là một đóm lửa, tuy rằng rất nhỏ nhưng cũng đủ để kéo hắn ra khỏi vực sâu tăm tối. Không phải máu của chị gái mình, cũng không phải thi thể lạnh như băng, mà là sự sống là ảm áp có thể an ủi tâm hồn hắn.

Loke hít một hơi thật sâu, qua một lúc lâu, rốt cuộc cũng từ từ buông Lucy ra, "thật xin lỗi, anh thất thố rồi." Tuy rằng lý trí đã tỉnh táo lại nhưng tình trạng của hắn bây giờ cũng không được tốt lắm, bàn tay nắm chặt lấy ga giường không ngừng run rẩy, trên mặt nổi đầy gân xanh, hiển nhiên là đang cố gắng chịu đựng cái gì đó.

Natsu thấy thế khẽ thờ phào nhẹ nhõm một hơi đang định nói gì thì ông Celestial bỗng nhiên đẩy cửa vào nhìn thấy con mình rốt cuộc cũng chịu buông Lucy, tâm trạng vẫn treo lơ lửng rốt cuộc được thả lỏng nhưng ngay sau đó sắc mặt lại trầm xuống, "Mấy người nhà họ Strauss vào rồi đến đây, bọn họ muốn báo cảnh sát."

akiko: vì mình bù chap cho mina và đồng thời cn' 5 chap nữa sẽ hết và có 3 cái ngoại truyện nên mình sẽ ra lun để bù những thời gian mà mình bận việc.

yuuke*ăn chuối*: đi chơi thì có chứ bận cn mọp j'.

akiko*ăn bánh*: thì về wê ăn thôi noi cháu tui cx là bận thui.

yuuke*vứt vỏ chuối vỗ xột rác*: ăn thôi noi cháu hôm nay thì ngày mai zề cn' pà chắc ăn xg r' ở lại chơi zì cháu mình lun chứ j'.

akiko*nhìn chỗ khác*: à thì là... woa trời đẹp ghê lun á.

yuuke: ns trúng tìm đem r' khỏi đổi đề tài.

akiko*cầm lun*..... *khóc* híc híc híc.

yuuke*đi lại*: ề s hôm nay hiển wá z*hoảng* ê dừng có khóc tui ko bít vỏ ầu dừng khóc tui chỉ zôm thui mà dừng khóc nữa.

kai*ns mia*: s ông ki z ns tnc đưa lnr aki khóc đưa đó chịu.

erza*khaoan tay*: yuuke, cậu lnr' tui thất vọng wá.

lucy*tắc đầu*: cn trai mà lnr cn gái khóc là hèn kém bít ko z.

levy*thờ dài*: ông tự vỗ nín aki đi haizz cn trai j' ầu mà tệ wá.

yuuke*xoay wa + wát*: nè mấy ng' ko chịu zúp thì thui có cần phải ns như z ko, tui là cn trai cx có cảm xúc mà.

mn: thì ai báo ông lnr' cho aki khóc chi và lại aki cx là cn gái mà cx có cảm xúc và cx rất nhạy cảm mà.

yuuke*cãi ko đc*: một mấy ng' wá *woay wa* trời oi aki tui lại pà lun đý nín đùm tui đi.

akiko*khóc lớn*: huhuhuhu *nghe* đáng đời ai bâu chọc chế chỉ zờ lãnh chịu hậu và đề kakakaka.

yuuke*vỗ*: nín đứng cóa khóc nữa tui ko chọc pà nữa ầu chỉ ghẹo pà thui nín đi.

akiko*khóc to hơn*: huhuhuhu.

yuuke*hoảng lên*: ề ề ề đứng khóc nữa tui xin pà đó.

mư: đáng đời.

Bạn đang đọc truyện *Natu: Yêu Đáng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 56: Chap 56

"Báo cảnh sát?" Natsu hừ lạnh một tiếng, "kẻ ác lại đòi cáo trạng trước sao? Cho dù là báo cảnh sát thì bọn họ cũng không có gì phải sợ, người sợ phải là Lisanna kia!" Natsu không ngờ cô ta lại điên cuồng đến mức muốn giết Lucy, trong lòng vừa hận vừa sợ, hận không thể mở tung đầu cô ta ra xem bên trong rốt cuộc có những cái gì!

"Nhà họ Strauss không biết Lisanna đã làm gì rồi," Natsu quay đầu nhìn ông Celestial, trong lời nói đầy khẳng định.

Ông Celestial ngăn ra, lập tức sáng tỏ, "lúc mình nhận được điện thoại của bệnh viện, y tá chỉ nói là Loke làm cô tay Lisanna bị thương còn lại một mực không nói gì, tình huống cụ thể thì sau khi mình đến phòng bệnh mới biết được. Tuy rằng khi đó tinh thần của Loke vô cùng không tốt nhưng mà cũng đủ giải thích lý do nó làm bị thương người ta."

"Đừng vậy, thực sự nên lo lắng không phải bọn họ mà là người đã được đẩy vào phòng phẫu thuật, Lisanna."

"Hơn nữa bác Spirit, bác đừng quên, Loke có hồ sơ." Natsu thấy ông Celestial chỉ một thoáng sắc mặt đã sáng tỏ thì biết ông hiểu rồi, anh nheo mắt, khóe môi khẽ nhếch lên đầy vẻ lạnh lùng kiên quyết, "Cho dù Lisanna không thừa nhận chuyện cô ta đã làm cũng không sao! Loke bởi vì sự việc lúc nhỏ đã phải điều trị tâm lý 5 năm ròng, sau đó cũng thường xuyên đến bác sỹ khám lại, tất cả những việc này đều được lưu trữ, tuy rằng bình thường Loke thoát nhìn rất ổn nhưng mà trên thực tế thì tình thần cậu ấy có vấn đề."

"Nói một cách tàn nhẫn, cho dù hôm nay Loke giết Lisanna cũng sẽ không sao cả! Là bác hồ đồ."

Ông Celestial đưa tay vỗ vỗ bả vai Natsu, "Cũng may có cháu suy nghĩ chu đáo." nói xong, ông nhìn sang Loke nhẹ nhàng nói, "Loke theo ba về nhà thôi!"

Loke nghe vậy, thân thể run lên, gần như kinh hoàng lắc lắc đầu, túm ngay lấy cánh tay Lucy, "Con không về!"

"Loke, nghe lời!" Ông Celestial khẽ quát một tiếng, hơi ngượng ngùng liếc Natsu một cái, "cô gái này là vợ sắp cưới của Natsu, con nhà mình lớn như vậy mà cứ bám dính lấy người ta thật không ra sao cả!" nói xong, liền nhắc chân đi đến chỗ Loke định kéo hắn đi.

Kết quả là vừa bước chân đã bị Natsu ngăn cản, "Bác Celestial, bác cứ về trước đi để Loke ở nhà cháu vài ngày đã."(kai: zờ nỳ ms gọi tên ng' ta s rãnh z natsur thích ợc hok kai: hok natsur: z thui kai: =,=)

"Việc này..... phiền lắm."

"Không phiền, " Natsu thờ dãi, quay đầu nhìn Loke một cái, hắn đang nắm lấy cánh tay Lucy, vừa thật cẩn thận lại có phần lầy lợng cọ bên người cô, làm sao có thể nhìn ra vẻ trưởng thành ôn hòa ngày xưa, rõ ràng chính là một đứa nhỏ!

"Cháu có thể chăm sóc tốt cho cậu ấy, bác đừng lo."

Ông Celestial do dự một chút lại thấy Loke đúng là không hề muốn đi cùng ông một chút nào, cũng không dám cứng rắn kéo hắn, sợ hắn lại phát bệnh, đành phải gật đầu, nói với Natsu một câu, "Nhờ cả vào cháu" rồi đẩy cửa ra về.

Tiến ông Celestial xong, Natsu đi đến ngồi cạnh Lucy, đánh giá cô một phen thấy cô ngoại trừ sắc mặt hơi tái một chút thì cũng không có gì bất thường, lúc này mới thở phào một cái, sờ sờ đầu cô, "Có bị dọa không?"

Lucy không trả lời chỉ đưa tay ôm lấy thắt lưng Natsu đem mặt dán vào lồng ngực ấm áp của anh, lúc này mới cảm thấy mờ mờ hơi lạnh thoát ra. Tuy rằng cô bị choáng nhưng không phải hoàn toàn không biết gì, tất nhiên đã nghe thấy chuyện xảy ra vừa rồi.

Cô làm sao cũng không thể ngờ được, Lisanna lại dùng kéo với cô. Tuy rằng cuối cùng cô ta không làm gì được ngược lại làm bị thương chính mình.

Nhưng mà Lucy cứ nghĩ lại vẫn cảm thấy từng trận rung mình, khi đó cô đang ngủ say, nếu mà Lisanna ác tâm, một đường kéo kia đi xuống thì giờ này cô vẫn chưa tỉnh lại được.

Sẽ không được gặp lại ba cô, không gặp được bạn bè, quan trọng hơn là..... không được trở thành cô dâu của Natsu. "không có việc gì." Natsu ôm lại cô, nhẹ nhàng vỗ lưng cô trấn an, ánh mắt lướt qua vai Lucy rồi xuống người Loke, "Đến nhà tôi ở vài ngày."

Ánh mắt Loke còn đang dính trên người Lucy, nghe thấy Natsu nói nhất thời không phản ứng kịp, thẳng đến khi Natsu lập lại lần nữa, lúc này mới lắc đầu, sắc mặt xám trắng cự tuyệt nói, "không, tôi không muốn đi, tôi....."

"đi thôi, Loke" Lucy bỗng nhiên buông Natsu ra, chen vào nói, "Anh đến nhà em, em làm đồ ăn ngon cho anh."

Lucy hoàn toàn không ngờ tình trạng của Loke lại nghiêm trọng đến vậy, từ lúc quen biết hắn đến giờ, trên mặt hắn vẫn luôn tràn đầy nụ cười dịu dàng đẹp mắt, hắn đi xe đẹp, đến đủ mọi nhà hàng cao cấp, cô vẫn nghĩ, cuộc sống của Loke khẳng định là vô lo vô nghĩ, không ngờ sự thật lại hoàn toàn tương phản với suy nghĩ của cô.

Hiện tại trong lòng Loke đúng là đang lo sợ không yên, lý trí tuy rằng còn nhưng lại không thể khống chế được tình cảm của mình, thậm chí muốn đem Lucy cướp đi, giấu ở nơi chỉ có hắn mới biết, để không ai làm thương tổn cô được!

Nhưng mà hắn không thể làm như vậy, cô là vị hôn thê của Natsu, không phải hắn, hắn đã ở trước mặt Natsu tỏ rõ lòng bình dương, giờ làm sao có thể lật lọng. Trong mắt Loke hiện lên một tia đau đớn, lòng thì rối rắm mâu thuẫn, nhất là sau khi nghe thấy Lucy nói, một chút lý trí còn lại cũng bị cảm tình dưới đáy, hắn không thể lập tức đồng ý với cô.

"đi thôi." Natsu từ trên giường đứng dậy, vỗ vỗ bả vai Loke, dùng chân quẩn lấy cái kéo đâm máu kia, xong mới cúi đầu nói với Lucy, "Em và Loke về nhà trước, xuống dưới lầu mua com mang về, không được chạy lung tung, chân của em tạm thời không thể đi được để Loke cõng em."

Nói xong anh nhìn sang Loke, "Có thể cõng không?"

Loke liên tục gật đầu, trong mắt đã xuất hiện ý vui mừng.

"không được lái xe, gọi taxi." Natsu lại dặn dò Loke một câu, lúc này mới ôm lấy Lucy phối hợp động tác của Loke, thật cẩn thận đặt cô trên lưng hắn.

"Được rồi, về chờ anh, mua cho anh một phần com, anh giải quyết chuyện ở đây xong rồi về."

Sắp xếp xong hết mọi thứ đưa Loke và Lucy ra khỏi bệnh viện, lúc này Natsu mới quay trở lại, tìm được mấy người nhà họ Strauss đang đứng ngoài cửa phòng phẫu thuật.

"Cậu là bạn của Loke? Loke đâu? Bị dọa tề ra quần rồi à?" Bà Enno vừa thấy Natsu liền tức giận xà một tràng, "đưa cháu gái đáng ngoại đáng tội lãnh bỗng nhiên bị đẩy vào phòng phẫu thuật, hung thủ thì ngay cả cái mặt cũng không lộ ra, đây là cái lý gì? Minh mặc kệ Celestial ở thành phố A có địa vị ra sao, làm bị thương người nhà mình, mặc kệ là ai cũng phải trả giá đắt!"

"Quý phu nhân, tôi khuyên chị tốt nhất thôi đi cảnh sát còn chưa đến, gọi điện thoại báo bọn họ quay về đi." Sắc mặt Natsu âm trầm, nói ra không chút khách khí, không đợi bà Enno phản bác, lạnh lùng nói, "không ai nói cho các người biết vì sao Lisanna bị Loke làm bị thương sao?"

Anh nhìn lướt qua bà Enno vẫn như cũ dương cầm, ánh mắt hung hăng như cái đinh bản cắm trên cửa phòng phẫu thuật, giống như muốn xuyên thấu cánh cửa thật dày kia, đâm thẳng vào người Lisanna.

"Bởi vì Lisanna có ý đồ mưu sát vị hôn thê của tôi bị Loke thấy."

Bà Enno sững sờ, không dám tin thật Choi tai, "Cậu nói cái gì? Cậu dám ăn nói lung tung như vậy có tin tôi xé nát miệng cậu ra hay không!" Tính cách bà Enno vô cùng danh đá, mặc dù ở trên thương trường tôi luyện đã nhiều năm nhưng bản tính không thể nào xóa hết, lúc này bị lời nói của Natsu kích thích, lập tức bộc phát.

Natsu hừ một tiếng, đối với bà Enno chửi rủa lung tung chưa từng nghĩ đang định nói cái gì đó, bên cạnh bỗng nhiên vang lên giọng nói của một thiếu niên, "Anh chính là đàn anh của chị họ tôi?"

Natsu nhướn mày, "Phải."

"Rốt cuộc anh có phải gay hay không?"(kai*đg uống nc*: phụt... WTF??? ko phải chuyện nly lắng xuống lâu ùi s lại khơi dậy z yuuke: àk tại tui chưa bit nên ms khơi dậy đó mà kai: sửa chữa s ko hỏi yuuke: wên kai: =.=")

"Tôi không phải gay, Lucy là người rõ ràng nhất." Natsu ôm ngực, trên cao nhìn xuống nhóc Romeo, "Cậu có thể hỏi cô ấy."

Anh nói mập mờ, ám chỉ lại thẳng thừng như vậy, Romeo vốn trưởng thành sớm, làm sao không biết ý tứ của anh, khuôn mặt thiếu niên còn chưa hết non nớt nhất thời trầm xuống, cắn chặt răng, cuối cùng vẫn đem hết mọi đắng ngắt nuốt xuống bụng. "Chỉ của tôi thực sự định mưu sát Lucy?"

"Lúc Lucy đang ngủ, cô ta giờ kéo lên với cô ấy, nếu không phải bị Loke phát hiện thì hôm nay không biết sẽ có hậu quả gì."

"Tôi biết rồi." Romeo rũ mắt xuống, gút gao nắm chặt hai tay, thiếu niên còn ít tuổi mà đã có sự chừng chặc và quả quyết, "Tôi sẽ lập tức gọi điện cho cảnh sát, anh về đi."

"Romeo, con điên rồi sao?" bà Enno một tay túm lấy Romeo đến bên người, tức giận trừng mắt với con mình, "đừng nói người kia là bạn trai Lucy, hôm nay cho dù là Lucy ở đây làm Lisanna bị thương thì mẹ cũng sẽ không bỏ qua!"

"Mẹ, mấy ngày hôm nay chị quả thật rất kỳ lạ." Romeo không chút né tránh ánh mắt của mẹ mình, khẳng định nói "Có vài lần con nghe thấy chị ấy lăm bầm một mình, hơn nữa..... Hơn nữa con còn thấy chị quăng đồ này nọ."

Trong lòng bà Enno cả kinh nhưng mà cũng không hoài nghi con mình nói dối, "thật sự?"

"thật sự," Romeo khẳng định gât đầu, "Mẹ, gọi điện thoại cho cảnh sát đi, chúng ta đuổi lý, việc này không thể làm âm ỉ được."

Bà Enno đang định nói tiếp thì thấy cửa phòng phẫu thuật bỗng nhiên mở ra, mấy bác sĩ phụ giúp đẩy Lisanna ra, bà Enno lập tức quên ngay chuyện trước mắt, vội vàng chạy tới hỏi "Thế nào rồi, con bé không có việc gì chứ?"

"Không có việc gì," Bác sĩ tháo khẩu trang xuống nói "không bị tổn thương đến gần, bác sĩ Strauss thực may mắn, về sau vẫn có thể cầm dao phẫu thuật, không cần lo lắng, nghỉ ngơi một thời gian là sẽ tốt thôi."

Bà Enno nhất thời thờ phào nhẹ nhõm một hơi, tâm tình cũng được thả lỏng xuống. Nhà bọn họ chỉ có một nhân tài là Lisanna, kiểu gì cũng phải bảo vệ tốt.

Romeo thấy lực chú ý của mẹ mình đều ở trên người Lisanna, liền quay sang nháy mắt với Natsu, ý bảo anh mau về đi, hơn nữa hướng anh quơ quơ đi động, ý là cậu ta sẽ gọi điện thoại cho cảnh sát.

"Đúng là một đứa nhỏ thú vị", Natsu đã hiểu ý của cậu ta, phất phất tay với Romeo rồi bước nhanh ra khỏi bệnh viện, trong nhà còn ba người cần anh chăm sóc, anh phải mau về mới được.

Xe của Natsu đậu ở cửa bệnh viện, anh vừa bước xuống khỏi bậc thềm đang định mở cửa xe, chợt nghe đằng sau có người gọi, "Chờ một chút!"

Quay lại nhìn là Romeo.

"Chuyện gì nữa? Tức giận thay chị cậu sao?"

"Tôi nói... anh... anh sẽ đối xử tốt với Lucy ngốc nghếch chứ?" Romeo còn chưa kịp bước xuống hết bậc thềm, tức giận nói với Natsu, ngực vẫn phập phồng kịch liệt, hiển nhiên là do chạy cật lực đuổi theo.

"Đương nhiên, cô ấy là vợ tôi mà." Natsu dựa vào thân xe, trong lòng bỗng nhiên hiểu ra một chút.

"Vợ... vợ?" Romeo phụt chốc mờ trừng mắt khiếp sợ há to miệng.

"Đúng vậy," Natsu đẩy mắt kính cạnh râu nói, "Ngày 3 tháng 5 chúng tôi sẽ kết hôn, thế nào, cô ấy không nói với cậu à?" anh dừng một chút rồi tiếp tục "Chắc là cô ấy quên nhưng mà tôi nhớ rõ tất cả bạn bè cô ấy đều nói hết mà."

Nghe vậy, sắc mặt Romeo nhất thời liên biến đổi, thoát đỏ thoát trắng, nhìn cực kỳ vui mắt, Natsu thương thức vài giây cậu ta biến sắc, lúc này mới cảm thấy nỡ mẫn mở cửa xe, cúi người chui vào, nhanh như chớp rời khỏi bệnh viện.

"Hừ, một người còn chưa đủ chắc lại còn thêm một nữa! Khi nào thì một đứa nhỏ còn chưa tốt nghiệp trung học cũng có thể giành người với hần? Cửa cũng không có đâu!"

Để lại một mình Romeo đứng tại chỗ, tức đến nổi thiếu chút nữa là giậm chân, "được lắm Lucy ngốc nghếch, kết hôn cũng không nói cho tôi biết! Cô không muốn cho tôi tham gia lễ cưới của cô sao, tôi càng muốn đi!"

---

ngoài lễ hôm nay ko j' để kể và ko cóa j' để ns.....

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đỉnh Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Chap 57

Từ khi đến nhà Natsu, Loke liền nghĩ đây ở lý không đi đâu cả. Lucy thương hần, Natsu cho phép hần, hần ở cực kỳ thoải mái, dĩ nhiên là không hề nổi điên nữa, trong mấy ngày này rất vui vẻ không khác gì người bình thường.

Chân Lucy bị thương, hàng ngày cứ phải nháy lò cò khắp nhà. Natsu đầu nỡ để cô làm việc nhà, coi cô như báu vật, che trong lòng còn sợ cô lạnh, hướng chỉ là bắt cô làm việc khi đang bị thương. Nhưng mà anh còn phải đi làm, xin nghỉ ở bệnh viện rất khó, cho nên không có cách nào để chăm sóc Lucy. Vì vậy từ khi Loke đến ở liền kiêm luôn vị trí bảo mẫu không công (loke: s kị z zới tính của tui xác định rõ ràng hon natsu mà akiko: chỉ là bảo mẫu thui mà chứ có phải pị gọi là gay áu loke: ex phải freed*ns nhớ*: cảm thj đg pị xúc phạm)

Lucy cảm thấy cực kỳ ngại ngùng, làm sao có thể để khách dụng tay dụng chân như vậy. Thế nhưng Loke lại vô cùng vui tươi hơn hờ, xem ra là rất thích thú. hần nấu cơm rất khá, dù sao cũng từng đi du học, làm việc nhà hay nấu nướng gì đó không làm khó được hần.

Sau khi Loke khỏi phục bình thường, nhìn so với trước còn hoạt bát hơn nhưng không biết như thế nào, lại ít bám dính lấy Lucy mà thích vào phòng ông Jude, cùng ông đánh cờ, chơi một chút mà đến tận trưa.

Loke trời sinh thông minh nhưng mà không hiểu tại sao chơi có lại dở tệ, đã đánh nhiều ngày như vậy mà chưa một lần thắng bị ông Jude đánh cho không còn một mảnh giáp, tức đến nổi dậm chân bình bịch.

Tuy vậy ông Jude bởi vì có Loke đến tìm chơi có nên cũng không đòi về nữa. Mỗi ngày cứ đến giờ, nếu mà Loke còn chưa vào, ngược lại ông sẽ gọi hần. Một già một trẻ ở chung vô cùng vui vẻ, thậm chí lúc hon điểm đối phương còn tỏ ra vô cùng huyền tế.

Sáng tháng 2, thành phố A càng lúc càng lạnh và khô hạn. Lucy tuy rằng bị phong nặng nhưng suy cho cùng tuổi trẻ, khả năng hồi phục khá mạnh, rất nhanh đã có thể chạy nhảy như thường. Loke ở nhà bọn họ đã được nửa tháng, cuối cùng vẫn bị ông Celestial tới cửa xách về, trước khi đi cũng không biết trúng gió gì, chen vào đẩy Natsu ra trực tiếp kéo Lucy vào trong lòng, ôm ấp thăm thiết một hồi.

Natsu tức đến nổi thiếu chút nữa cho hần một đập, cũng may Loke mau lẹ rất nhanh liền buông ra, lúc này mới khiến bình dấm chua Dragneel không bùng nổ.

Vết thương của Lisanna khá nghiêm trọng phải nằm viện liên tục nhiều ngày, tay phải động cũng không dám động, sợ chính mình yếu ớt khiến gân cốt thật sự bị đứt mất.

Sự kiện xảy ra trong phòng bệnh kia rất nhanh đã truyền khắp bệnh viện, từ viện trưởng cho tới lao công bảo vệ, ai cũng biết bác sỹ luôn xinh đẹp cao quý của khoa ung bướu, Lisanna Strauss cảm kéo có ý đồ mưu sát bệnh nhân, hơn nữa bệnh nhân này còn là bạn gái của sư huynh cô ta!

Ở nơi buồn tẻ lạnh lẽo như bệnh viện thì đây quả là một chuyện động trời, nháy mắt như là một cơn lốc xoáy quét qua tất cả mọi người, chỗ nào cũng có người bàn tán, thậm chí những y tá chưa biết mặt Lisanna còn đặc biệt tìm cơ đến phòng bệnh nhìn mặt cô ta.

Nhìn xem rốt cuộc là người phụ nữ điên cuồng như thế nào mới có khả năng làm ra chuyện như vậy.

Dưới tình trạng này, cho dù Lisanna có mặt đây như thế nào cũng không thể tiếp tục ở lại bệnh viện nữa, vừa được xuất viện liền cuốn gói chạy lấy người, nhân tiện đem đơn từ chức đặt lên bàn làm việc của viện trưởng.

Vốn là với một nhân tài tuổi trẻ đầy hứa hẹn như Lisanna thì bệnh viện sẽ tìm mọi cách để giữ lại, bởi vì được bay lên môi trường lớn, nói không chừng ngày nào đó sẽ sáng tạo ra cả kỷ tích y học cũng nên.

Nhưng lần này, viện trưởng luôn ưu ái ngay cả một câu giữ lại cũng không nói, xem ra đã hoàn toàn thất vọng với Lisanna rồi. Mặc kệ vấn đề cá nhân gì, làm ảnh hưởng đến bệnh nhân, truyền ra ngoài cũng sẽ vậy bản thanh danh của bệnh viện. Lần này cho dù Lisanna không tự từ chức thì chỗ dọy cô ta cũng tuyệt đối không phải kết quả tốt gì. Nhưng mà Lisanna vẫn khá thông minh, tự động từ chức như vậy ít nhiều cũng giữ lại chút thanh danh cho mình.

Lúc cô ta đi, dù là Natsu hay Loke cũng đều không thêm tiền, bạn bè kết giao đã mười mấy năm, rốt cuộc vẫn là người đứng. Lisanna mang theo giấc mơ rực rỡ đến thành phố A, cuối cùng lại thể thảm ra đi, thế mới nói tự làm bậy không thể sống.

Vào đợt hóa trị liệu lần thứ 2, ông Jude phản ứng còn dữ dội hơn nhiều, ăn cái gì thì nôn cái đó, ngay cả uống nước cũng không được, cuối cùng thậm chí còn nôn ra cả máu, nhịp tim cũng xuống rất thấp, ngực khó chịu thờ hỏn hần, cả người nằm ở trên giường run rẩy không ngừng, dọa Lucy gần như ngất đi.

Cuối cùng, vẫn là Natsu quyết định ngừng điều trị, chẳng những lần này ngưng mà sau này cũng không làm nữa.(akiko: s lại ngừng đê z đi cho ba Lucy sống đến hết đời yuuke: chứ đê hóa trị= hóa chất wài gáp ổng ói ra máu r' ăn xg cx nôn nữa kìa đó die sớm đó akiko*cười đầu*: hôm nay thông minh đột xuất nhê yuuke*ra về*: tui thông minh đó zờ r' khỏi cần khen akiko*cười*: pồ tui ns tui khen hà yuuke*mặt ngố*: chứ ko khen thì là j' akiko*troll*: thì là ns mà chứ gẻ yuuke*cái ko lại*: nubakachi kair' thui đê 2 ng ngy zờ chuyện kìa akiko và yuuke: ở)

Trong lòng Lucy có dự cảm xấu nhưng Natsu lại nói, trị bệnh bằng hoá chất chỉ để phòng ngừa tế bào ung thư khuếch tán, trước mắt thì tình trạng của ông Jude khá ổn định, cho nên không làm trị liệu bằng hoá chất cũng được, thế mới khiến tâm trạng của cô được thả lỏng.

Lúc đầu Lucy vẫn chưa tin nhưng mà nhìn sắc mặt bà có ngày càng hồng hào, thần minh gầy trơ xương cũng bắt đầu có da có thịt, thoát nhìn cũng không khác mấy so với người bình thường, lúc này Lucy mới yên tâm.

Từ sau khi khỏe lại, ông Jude nói sao cũng không chịu ở lại thành phố nữa, Lucy chỉ thiếu mỗi quỳ xuống cầu xin thôi. Cuối cùng ông thừa dịp ban đêm trốn về, khiến cho Lucy khóc nguyên một buổi sáng, xong rồi cũng dọn đồ về quê luôn, bởi vì cô vẫn không yên tâm về bà cô.

Ai ngờ ngày hôm sau đê bị ông Jude đuổi về, báo cô nên đi làm thì phải đi làm, ông cũng không phải tàn phế, cần gì phải dựa dẫm cô như vậy.

Lucy khóc thút thít suốt trên đường về, lòng đau như không thể thờ nổi, bà cô mới phẫu thuật hơn một tháng đê ông tự mình nấu cơm, tự mình làm việc đồng ruộng, cô làm sao có thể nhẫn tâm? Nhưng mà cô không dám khiến bà tức giận, chỉ có thể ở trong lòng trách mình vô dụng, khóc đến nỗi mắt sưng lên như hai trái đào.

Cuối cùng Natsu phải cam đoan rằng bà cô không có việc gì, cô làm như vậy sẽ khiến ông thêm áp lực, không tốt cho bệnh tình. Lúc này Lucy mới nửa tin nửa ngờ ngừng khóc. Natsu hứa với cô một tuần sẽ đưa cô về nhà một lần, nếu thấy bà cô không khỏe, nhất định sẽ đưa ông lên thành phố lần nữa.

May mà cuộc sống một mình của ông Jude cũng không vất vả lắm, người béo lên không ít còn cười nhiều hơn cả so với lúc ở thành phố. Mỗi lần Lucy về, ông liền dẫn cô đi xem chú gà trống vừa mập vừa to ông nuôi trong chuồng, giống y hệt đứa nhỏ thích khoe đồ.

Đến lúc này Lucy mới thoáng yên tâm nhưng vẫn kiên trì một tuần về nhà một lần, giành với bà cô làm hết mọi việc, quét dọn lau chùi sạch sẽ xong mới theo Natsu trở lại thành phố.

Mọi chuyện cơ bản đã xong, Lucy một lần nữa trở lại công ty làm việc, cao hứng nhất không ai khác là Erza, không có Lucy, cô làm gì cũng chẳng thấy thú vị.

Sáng tháng ba, cứ cuối tuần là bà Lena lại tóm lấy Lucy đi cùng, không phải là đi chọn áo cưới thì là thử lễ phục, thường thường đã đi là hết cả một ngày, Lucy về đến nhà là lăn ra ngủ, hoàn toàn không còn hơi sức quan tâm đến Natsu.

Tuy rằng tính cách Natsu lạnh lùng nhưng lại đặc biệt thích bám dính bên người Lucy bị bà Lena náo loạn như vậy cũng không biết bao lâu rồi Lucy không liếc hần một cái, thật sự là hơi quá đáng!

Hôm nay, sau khi Lucy được bà Lena thả về, thuận tiện còn mang theo đồ ăn bên đồ về, cho vào lò vi sóng hâm nóng rồi bung ra bàn ăn. Máy ngày nay bọn họ toàn ăn đồ ăn mua ngoài, lý do là Lucy cảm thấy quá mệt mỏi, ngay cả phòng bếp cũng lười bước vào.

Natsu cảm thấy gần đây Lucy rất khác lạ, anh nhìn một bàn thức ăn bán ngoài, ánh mắt vô cùng bất mãn, "ai mà muốn ăn những thứ đầy dầu mỡ gia vị này, vẫn là Lucy ngốc nghếch nấu cơm ngon nhất!"

Nhưng mà ngẩng đầu nhìn khuôn mặt một mội một của cô, Natsu đành nuốt xuống một bụng không hài lòng của mình. Cô đã mệt đến như vậy, làm sao anh có thể khiến cô thêm vất vả được. Nhưng mẹ mình đến tận cùng là dẫn cô đi làm những cái gì vậy, sao mới có vài ngày mà anh đã cảm thấy cô ngốc nhà mình gây đi một vòng rồi.

Nghĩ đến đây, Natsu ăn cũng không ngon nữa, anh gấp cho Lucy một miếng thịt bò cô thích nhất rồi đặt đĩa xuống hỏi, "Ban ngày em và mẹ đi đâu?"

"Không đi đâu cả." Lucy ưỡ ỏi cầm đĩa chọc chọc cơm trong bát, xem ra là không nuốt nổi nữa rồi.

"Kỳ lạ!" Natsu nhủ mảy, "cũng không biết có phải vì hơi nhỏ nghèo khó hay không mà Lucy có thói quen ăn cơm vô cùng nghiêm túc, ăn xong trong bát đều sạch sẽ, khi nào thì lại khẩy khẩy cơm như vậy? Rốt cuộc là làm sao không biết?"

"Vậy sao em lại mệt như vậy?" "Hay là lại theo mẹ mình làm chuyện gì kỳ quái?"

"Em cũng không biết, " Lucy ù rù đặt đĩa xuống ngáp một cái, "Mẹ và em đi thử lễ phục, sau đó đi dạo một tiếng." cô quệt nước mắt tràn ra khỏi mắt từ trên ghế đứng lên nói, "Anh chịu khó ăn một mình nhê, em không ăn nữa, em tắm rồi đi ngủ luôn." nói xong liền đi ra khỏi phòng bếp.

"Chẳng lẽ sắp làm cô dâu nên thế", Natsu cũng không phải người vô tâm, cân nhắc trong chốc lát, vẫn không nghĩ ra nguyên nhân, chỉ có thể nhanh chóng thu dọn bàn, nghĩ qua nghĩ lại, lại mang bát đĩa rửa sạch, xong hết mới cầm áo ngủ cũng vào phòng tắm.

Lucy đang ngâm mình trong bồn tắm, khuôn mặt nhỏ nhắn bị hơi nước nóng làm cho ửng hồng, làn da sáng bóng mẽ người, hai bầu ngực trắng nõn. Còn có cặp đùi thon dài e ấp kia, quả thực chính là một sự cảm dỗ!

Natsu đã gần một tuần không thân mật với Lucy, lúc này vừa thấy có như vậy, làm sao còn có thể nhịn được, rất nhanh còi quần áo bước vào bồn tắm, ôm lấy Lucy bắt đầu hôn hôn cắn cắn, phía dưới lập tức cứng dậy.

Trước nay về phương diện tình dục anh khá là mạnh mẽ, chẳng qua là quan tâm đến cảm nhận của Lucy, Lúc này đã vài ngày không gần gũi, cả người sắp phát hỏa luôn rồi. Dù vậy anh lại muốn lưu cho Lucy một đêm khó quên, cho nên cũng không gấp gáp. Anh đem nước trong bồn tắm xả bớt hơn nửa rồi nhẹ nhàng ôm cô vừa liếm vừa hôn, bắt đầu từ bà vai mượt mà xuống dần đến phần bụng.

Lúc đầu Lucy còn rên ha tiếng, sau đó thì chẳng có động tĩnh gì. Chỉ là Natsu còn đang đắm chìm trong lửa nóng tình dục nên không phát hiện ra.

"Còn muốn anh tiếp tục hôn sao?" Giọng Natsu khàn khàn gọi cảm, từ từ liếm liếm môi, bàn tay to không ngừng vuốt ve cặp mông của Lucy.

Hỏi một lần, trên đỉnh đầu không hề nhúc nhích. Natsu cong khỏe môi,"đã làm bao nhiêu lần rồi, thế mà cô ngốc này vẫn còn tồn thủng! không sao, mình rất rộng rãi, sẽ không so đo với cô!" (kai: s kì z mấy bữa nay họ lo chăm sóc cho pa Lucy mà s có thể nhê akiko: có nhủ lần r' tại ko có kẻ kair: à)

"Lucy, " Bàn tay Natsu lướt dần theo đường cong duyên dáng của cô tiến lên trên nắm lấy một bầu ngực, vừa thong thả xoa nắn vừa dụ dỗ, "Muốn thì nói cho anh biết."

Đội một lát, vẫn không có động tĩnh, Natsu nhủ mảy, lúc này mới cảm thấy có gì đó không thích hợp, ngẩng đầu thì thấy Lucy đang nghiêng đầu dựa vào tường mà ngủ, hai cánh mũi xinh xắn phập phồng, hiển nhiên là đã ngủ say!

Sắc mặt Natsu trầm xuống, quả thực đen như đít nòi! "thật quá đáng mà! cô lại có thể nhắm lúc mình đang miệt mài ra trận lăn ra ngủ! Đây không phải là ngầm ám chỉ kỹ thuật của mình không tốt sao?!" Natsu phẫn nộ hận không thể xách Lucy dậy, lớn tiếng tra hỏi có một trận!

Nghĩ một lát, rốt cuộc đành nhịn xuống cơn tức trong lòng, nhiet lại trái tim như nứt ra thành từng mảnh, bế Lucy ra khỏi bồn tắm, lau khô người cho cô rồi cứ như vậy ném cô vào trong chăn.

Phía dưới vẫn còn cứng rắn, không bị ảnh hưởng chút nào bởi cơn tức, Natsu hung hăng lừm Lucy, tự mình hôn dỗi trong lòng.

"thật quá đáng! thật không có tình người! Đây chính là mạng tự tôn của mình hung hăng đâm nát dưới chân! Hừ, thật may ngày mai là thứ 7 đê rồi xem sáng mai xử lý cô như thế nào!"

Natsu tự giải quyết xong, lau tay lau, tuy rằng trong lòng vẫn khó chịu nhưng dục hóa được dập tắt, đầu óc lại tỉnh táo một chút."Gần đây Lucy đúng là bất thường, hay là do phải chăm sóc bà cô nên mệt quá? không được, ngày mai phải đưa cô đi bệnh viện kiểm tra cho cẩn thận mới được!"

Nghĩ đến đây, cuối cùng Natsu cũng có thể đê xuống sự tức giận và ảm ức của mình, bàn tay to đuổi ra ôm chặt Lucy vào lòng, nhắm mắt lại, không còn nghĩ tới mấy trò mờ ám kia nữa.

Trc cửa phòng yuuke

mira và lucy*nháy mắt*: aki hãy mạnh mẽ lên pà nhất định sẽ lñr dc mà.

akiko*run run*: thui đê lần khác đi chứ bày zờ tui sợ.

kai*nắm tay*: có lên hãy ns hết tất cả sự thật ra đi zống tui zì kun đó.

akiko*run và trờl*: nhg lờ nó từ chối thì s zờ.

mnh*cổ vũ*: ko có ầu cổ lên đi, hãy mạnh dạn như 1 đũa cn trai trg khi đó pà là 1 đũa cn gái

akiko*té*: cổ vũ kìa j' z.

mnh: xl, cổ lên nha.

akiko.xr *xoay wa + gõ cửa* ê yuuke tui có chuyện mún ns zì ông nè.

yuuke*mở cửa*: có chuyện j' z s hôm nay ns chuyện ngọt z.

akiko*ns ra hết*: tui... bày zờ... mún hỏi ông 1 câu mong sau khi nghe xg thì đừng có tl, đừng có từ chối, cứ suy nghĩ r' tl cho tui bit.

yuke*cười*: ns đi tui đg nghe chứ nhìn mặt pà dò wét à *tay để lên trán* sốt hả?

akiko*đỏ mặt*: tui lấy hết can đảm ra để hỏi ông 1 câu...

yuke: câu j' *suy nghĩ* đừng ns là aki..... *đỏ mặt*.

akiko*ngượng*: ông có thể ltnl..... gia sư dạy môn anh văn cho tui ko.

yuke*té ngửa*: cái j'??? ns này zô là mún tui ltnl gia sư???

akiko*ngơ ngác*: ừ, z chứ ông cầu mong tui hỏi ông cái j'???

yuke*mặt đỏ wét*: ko có j' chuyện ltnl gia sư thì mai wa nhà tui chỉ cho *suy nghĩ* s giống pị cn ný troll wá z trời.

akiko: cảm ơn nha, thui đi zề *chạy đi*.

(cóa ai cảm thấy yuke mình pị troll ko z???)

Bạn đang đọc truyện *Natu: Yêu Đương Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 58: Chap 58

Sáng hôm sau, bởi vì lo lắng cho thân thể của Lucy, Natsu tỉnh từ sớm. Lucy ngủ rất say, Natsu ngồi dậy mà cô cũng không hề biết. Tận cho đến khi Natsu rửa mặt xong, kéo cô ra khỏi giường muốn dẫn cô đi bệnh viện, Lucy mới mơ mơ màng màng mở mắt.

"Lucy, đứng lên, đi bệnh viện trước đã, về rồi ngủ tiếp." Natsu thấy cô vẫn còn say ngủ, nhẹ nhàng vỗ vỗ khuôn mặt của cô, dỗ dành nói.

"Tránh ra!" Lucy gạt bàn tay đang trên mặt mình, bực mình lắc đầu, thân mình lắc lư định ngã xuống giường. Thế nhưng lại bị Natsu nhanh tay đỡ được.

"Điều này thật lạ. Lucy rất chịu khó, mỗi sáng đều dậy từ sớm, ở cùng nhau đã lâu như vậy, cho dù là cuối tuần mình cũng không thấy cô ngủ nướng." Natsu nhủ mảy, tay với lấy đồ của Lucy ở một bên, vừa cố gắng giúp cô mặc vừa suy nghĩ.

Vài giây sau, không biết nghĩ tới cái gì, đột nhiên lông mày Natsu giãn ra. Trái tim đập thành thịch không ngừng, khi huyết trong thân thể cuộn cuộn, anh cố gắng đè nén giọng nói run run của mình, giữ lấy bả vai Lucy hỏi, "Lucy Heartfilia, em tỉnh táo một chút, nói cho anh biết, kỷ cuối của em là khi nào?"

Lucy thiếu chút nữa là ngủ tiếp rồi bị anh hỏi như vậy, thế là lại tỉnh, nhất thời phát cáu, trừng mắt lên đẩy Natsu ra, giống như con cá chạch, trơn trượt chui vào chăn, bực bội nói, "không nhớ đã lâu rồi không tới."

"Anh ấy hỏi cái này để làm gì? Kinh nguyệt của mình đúng là vài tháng rồi chưa thấy, có thể là do khoảng thời gian này ăn uống bất thường, hơn nữa lại mệt mỏi cho nên mới như vậy." Lucy ngáp một cái thật to, hàng lông mi cong dài cũng nhắm chặt lại, hừ, sao Natsu càng ngày càng đáng ghét thế không biết....."

Trái tim Natsu nảy lên, đột nhiên bỏ nhào đến bên người Lucy ôm cả người lẫn chân vào ngực, "Lucy mau đứng lên, chúng ta phải lập tức tới bệnh viện! Mau!"

Đầu óc Lucy còn mơ màng, căn bản không muốn động dậy nhưng nghe giọng của anh vừa lo lắng vừa kích động, lập tức tỉnh táo lại, tưởng cơ thể mình xảy ra vấn đề gì liền nuốt xuống mấy câu bất mãn sắp thốt ra khỏi miệng, ngoan ngoãn mặc quần áo vào đi theo Natsu ra ngoài.

Dọc đường đi, vẻ mặt của Natsu vô cùng kỳ quái khiến cho Lucy cũng khần trương theo, ngay cả mở miệng hỏi anh rốt cuộc có chuyện gì cũng không dám.

Đến bệnh viện, ngay cả thủ tục Natsu cũng không thèm làm, trực tiếp kéo Lucy vào phòng siêu âm, tự mình siêu âm cho cô.

Ở trong nhận thức của Lucy chỉ khi nào bị bệnh nặng mới phải siêu âm. Natsu lại đang choáng ngợp trong niềm vui bất ngờ nên cũng quên luôn nói với Lucy. Thế cho nên khi anh cảm kết quả siêu âm trở lại phòng thì chờ đợi anh là cặp mắt to đã ướt nước của Lucy.

"Natsu, em.. em.. không phải là bị bệnh gì chứ?" Lucy thút thít, từ từ đi đến bên người Natsu tội nghiệp nhìn anh, "Anh không cần giấu em."

Natsu nhất thời bị cô làm cho dở khóc dở cười, anh nhẹ nhàng xoa đầu cô cẩn thận ôm cô vào lòng, cảm lấy tay cô đặt lên bụng. "Là sơ sót của anh, Lucy em không bị bệnh, " Tay anh ở trên cái bụng bằng phẳng của cô khẽ vuốt ve, đôi mắt sáng bừng lên, "Em có thai."

Cục cưng của bọn họ đã được hơn 2 tháng, lặng lẽ ở trong bụng mẹ từng chút một lớn lên, đến bất ngờ nhưng thật kinh hi.

"A!" Lucy đột nhiên đẩy Natsu ra, không dám tin cái đầu nhìn bụng mình, nói chuyện cũng lắp bắp, "Làm sao... làm sao có thể?" Trong lòng bỗng nhiên dội lên cảm giác chua xót, đầu óc của cô choáng váng, vội vội vàng vàng hỏi, "Anh... có phải anh đoán sai rồi không?"

Natsu chợt bị đẩy ra lại thấy phản ứng bài xích của cô, sự vui sướng trong lòng nhất thời tắc nghẹn giống như quả bóng đầy hơi bất chợt bị đâm thủng, phút chốc chẳng còn gì.

"Em không vui sao?" "Hay là không muốn có đứa nhỏ?"

"Không, em chỉ là....." Lucy vội vàng lắc đầu, trong lòng vẫn có chút không dám tiếp nhận, "làm sao có thể dễ dàng mang thai thế được? Người ta không phải đều kết hôn vài năm mới có đứa nhỏ sao? Sao đến lượt cô lại nhanh như vậy? Hơn nữa bọn họ mỗi lần làm đều có bảo hộ, đứa nhỏ này rốt cuộc là đến bằng cách nào?" (kai: thật tình là chỉ ko nhớ j' lun hà trời akiko: trí nhớ chỉ tốt thật kai: thui kệ đi akiko: cứ coi như là ông trời ban cho đi kai: ừ)

Đầu óc đơn giản của Lucy nhất thời bị mắc kẹt, nghĩ kiểu gì cũng không thông "Huống hồ hiện tại mình và Natsu còn chưa kết hôn mà mình đã mang thai, việc này..... dù thế nào cũng cảm thấy dọa người. Nhưng mà...", Lucy sờ sờ cái bụng bằng phẳng của mình, vừa nghĩ đến trong đó đang có một sinh mệnh nhỏ, trái tim cô không nhịn được trào dâng cảm giác thương yêu truu mến giống như đã thấy được sau này, tiểu bảo bối trắng trẻo chóp chếp cái miệng nhỏ nhìn có toét miệng cười gọi cô mẹ mẹ.

"Lucy, em sắp làm mẹ rồi," Natsu giữ lấy mặt cô, ánh mắt nhìn cô chăm chăm, "Chúng ta có cục cưng, em không vui?"

"Sao lại không vui?" Lucy cúi đầu xuống, "tuy rằng mình chưa chuẩn bị tốt, thậm chí cho tới bây giờ không ngờ sẽ được làm mẹ nhưng mà mình thích trẻ nhỏ, mình sẽ cố gắng làm một người mẹ tốt, sẽ không giống mẹ mình vứt bỏ đứa con nhỏ của chính mình, mình muốn tận mắt thấy cục cưng của mình trưởng thành....."

Lucy gạt đầu cái mũi chua xót, "Em... em cũng không biết.... em hơi sợ.... nhưng mà cũng.... cũng rất vui."

"Không sợ." Trong mắt Natsu tràn ngập ý cười, "đã quên người đàn ông của em làm nghề gì sao? Anh một bác sĩ phổ chủ nhiệm, chẳng lẽ còn không nắm rõ một đứa quý nhỏ còn chưa ra đời sao?"

Hai người từ bệnh viện đi ra, Lucy vẫn còn ngây ngốc, lúc đi trên đường, tay phải sẽ không tự giác đặt ở trên bụng, thật cẩn thận kiểm tra giống như còn chưa tin chuyện mình mang thai là thật.

Mà Natsu thì hoàn toàn mất đi bộ dáng lạnh băng như bình thường, tươi cười rạng rỡ còn hơn cả ánh mặt trời!

"Mình được làm bố, được làm bố!" Luôn luôn cao quý lạnh lùng như bác sĩ Dragneel giờ cũng vui mừng hớn hờ như kẻ ngốc, đi đường mà lắc la lắc lư có khi còn hét to làm mấy người khác nhìn vào nói, "tội nghiệp anh ta quá đẹp trai mà bị khủng, haizzz, đúng là già môn bất hạnh mà."

"Hừ hừ, mọi người đều nói mình muộn như vậy mới kết hôn, nhất định là bởi vì không tìm được vợ, xem đi, ai có thể có khả năng giống mình như vậy, một khi kết hôn chẳng những đem được vợ về nhà mà còn có luôn cả đứa nhỏ! Đây mới chính là thành công trong cuộc đời! Người khác đều thua hết!"

Natsu lẳng lẳng mở cửa xe, thật cẩn thận đem cô ngọc nhà mình ngồi vào ghế phụ lái, xong mới vòng sang mở cửa kia, ngay ngọ chuẩn bị cúi người vào xe, ai ngờ anh hưng phấn quá, đánh giá sai chiều cao của mình, thế là trực tiếp đụng đầu lên thân xe.

Cú đụng này không hề nhẹ, "rắn" một tiếng rõ to làm cho Lucy đang đắm chìm trong tưởng tượng cũng phải giật mình. Thấy Natsut một tay cầm kính, một tay ôm trán, lo lắng hỏi, "Anh không sao chứ?"

"không, không sao." Natsu thừa dịp cúi đầu, vụng trộm lau nước mắt vừa tràn ra, "đau quá mà! Bị bà xã nhìn thấy mình chặt vật như vậy, thật quá mất mặt rồi!"

Sau một hồi như vậy, rốt cuộc Natsu cũng thu hồi nụ cười ngây ngô trên mặt lại bày ra vẻ lạnh lùng như thường ngày, trực tiếp lái xe đến chỗ mẹ mình. Trên đường lúc chờ đèn đỏ còn đặc biệt quay đầu dặn Lucy, "Em gọi điện cho ba đi để ông cùng vui."

Lucy nhất thời đó mặt, nhân nhỏ không đồng ý, bảo cô tự mình nói với ba chuyện mang thai trước khi cưới, cô thật sự không làm được. Natsu thấy cô vẫn thẹn thùng nên không ép nữa, thôi, đợi lát nữa về nhà, tự anh gọi là được.

Bà Lena sau khi biết Lucy mang thai, vui mừng thiếu chút nữa lật lủn cả mái nhà, quả thực có chút không biết phải làm sao. Một chốc thì bảo Lucy chuyển đến đây ở với bà, lúc thì lại muốn kết hôn trước, một chốc nữa lại định chạy ngay đến trung tâm dinh dưỡng, tìm chuyên gia học làm thực đơn cho Lucy.

Quả thực so với Natsu và Lucy bà còn phản ứng mạnh hơn. Lucy vốn đang có chút hoang mang lo sợ, giờ thấy bà Lena như vậy, toàn bộ cảm giác căng thẳng hồi hộp trong lòng liền tiêu biến hết chỉ còn lại niềm hạnh phúc khi được làm mẹ.

Natsu vốn định gọi điện thoại cho ông Jude nhưng bị bà Lena ngăn lại, nói lát nữa bà sẽ tự nói với ông Jude, nhân tiện cùng ông bàn chuyện hôn lễ. Bà cao hứng căn bản không thể ngồi yên được, tìm chuyện gì đó để làm ngược lại sẽ tốt hơn.

Bà Lena đi rồi, Natsu và Lucy cũng trở về nhà mình. Giờ Lucy mang thai, tất cả đồ phóng xạ trong nhà đều phải ngừng dùng. Natsu đem máy tính chuyển đến phòng khách lại đem lò vi sóng trong bếp cất vào thùng, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm trở lại phòng ngủ tìm bà xã.

Ai biết vừa vào cửa đã bị cảnh tượng trước mắt làm sợ ngây người.

"Em đang làm gì vậy?" Natsu khiếp sợ nhìn một đống áo mưa bị xé loạn trên giường, nhất thời ở chỗ nào đó có một loại cảm giác đau đớn sâu sắc.

"Em kiểm tra xem rốt cuộc là loại áo mưa nào hỏng!" Lucy vừa trả lời Natsu vừa "xoẹt" một tiếng xé tiếp một chiếc áo mưa khác, thôi phi phi hơi vào trong, quơ quơ, không có gì hồi, lại tiếp tục!

"Khụ khụ," Cái mặt dày của Natsu đó ửng lên, "vợ à, không phải áo mưa có vấn đề mà là do em không nhớ được khi nào là kỳ an toàn đấy chứ!"

Anh ngồi xuống giường, gạt hết đống áo mưa sang một bên bắt lấy tay Lucy, "Mấy cái áo mưa này có vấn đề, sau này chúng ta đổi loại khác là được." Natsu mặt không đỏ tím không đập nổi lảo, "Em cứ thôi như vậy sẽ mệt chết." nói xong, tay không dấu vết vơ lấy đống áo mưa trên giường.

"Toàn là loại đắt tiền!" Lucy bĩu môi bắt màn lên án nói, "Nhưng mà chất lượng lại chẳng ra sao cả," cô dừng một chút nét mặt bỗng nhiên gian xảo, "Anh nói xem nếu chúng ta đi kiện nhà sản xuất, có thể được bồi thường gì không?"

Natsu đỏ trăn, nhẹ nhàng búng một cái lên trán Lucy, "Được rồi, đừng nghĩ lung tung không nên đi đến đó, phóng xạ quá nhiều sinh cực cung xong rồi nói sau."

Lucy gạt đầu, bây giờ cực cung trong bụng mới là quan trọng nhất.

Hiệu suất của Natsu rất đáng nể, thứ 2 liền đi đến công ty của Lucy xin cho cô nghỉ lại giúp cô thu dọn đồ dùng này nọ rồi đưa thẳng người đến chỗ mẹ mình.

Ông Jude từ chủ nhật đã tới thành phố A rồi, sau khi biết con gái mang thai cũng không có phát hỏa như trong trong tưởng tượng của Lucy, ngược lại vui mừng như một đứa trẻ nhỏ, thế nên Lucy rốt cuộc thở phào nhẹ nhõm.

Sau khi bàn bạc, ngày kết hôn của hai người cũng không tổ chức sớm hơn dự định, thứ nhất là vì Lucy không muốn tin mình mang thai ai ai cũng biết, thứ hai là năm nay khí hậu thành phố A khá lạnh, nếu cưới sớm, cho dù bọn họ đã đặt áo cưới chu đáo hết rồi chỉ sợ ngày cao ngoại cảnh cũng không chịu được.

Nhưng cũng may Lucy gầy, lúc mang thai được 3 tháng bụng cũng không lộ rõ.

Bước sang tháng 4, Lucy bắt đầu có phản ứng nôn nghén, hơn nữa lại cực kỳ dữ dội. Đứa nhỏ trong bụng kia thực sự có khả năng hành hạ người, rõ ràng mẹ là người hiền lành, thế mà con lại khó tính cáu bẳn.(akiko: thì chắc zống papa nó kai: chắc z yuuke: s chắc z dc 100% là giống ba nó)

Lucy ăn cái gì thì lại nôn ra hết, qua vài ngày người liền gầy đi một vòng khiến cho bà Lena lo lắng cũng gầy theo.

Natsu đương nhiên biết phụ nữ có thai nôn nghén là hiện tượng bình thường nhưng mà giờ đó là Lucy, anh căn bản không có cách nào bình tĩnh được, biết là một chuyện thấy cô phải chịu khổ một mình mà mình không làm gì được lại là một chuyện khác.

Ngay khi Natsu nhịn không được muốn cho cô uống thuốc, bà Lena không biết từ đâu tìm được cuốn sách dạy nấu ăn, mỗi ngày dựa theo sách điều chỉnh các món ăn cho Lucy, mọi người vốn cũng không hy vọng quá, ai biết sau vài ngày, số lần Lucy nôn nghén rõ ràng ít hơn hẳn.

Lúc này người trong nhà mới thở phào nhẹ nhõm, đoạn thời gian trước Lucy cực gầy, người ta mang thai thì đều mập lên còn cô thì ngay cả mặt cũng nhọt đi. Natsu sợ cô thiếu canxi nên còn đặc biệt mua thuốc cho cô bổ sung.

Cuối tháng 4, cuối cùng Lucy cũng béo lên một chút, da thịt dần đầy đặn bù lại khoảng thời gian gầy gò lúc trước, khẩu vị cũng tốt, mỗi ngày miệng không hề nhảm rồi, luôn kêu đói. Khuôn mặt nhỏ nhắn trong trắng lộ hồng, khí sắc rất tốt.

Bụng của cô vẫn chưa hiện rõ, căn bản nhìn không nhận ra là phụ nữ có thai làm cho bà Lena mỗi ngày đều nhìn chăm chăm bụng của cô, hận không thể giục cái bụng của cô lớn lên!

Mà hôn lễ của bọn họ, trong sự chờ mong của mọi người chờ cũng từ từ đến gần.

Trng phòng yuuke có tiếng "bốp, bình, chát, bình, bốp".

yuuke*tức zjn*: nè hc thì phải nghiêm chỉnh l chút chứ zò thì cái phòng tui bừa bộn hết r' nè.

akiko*vát lại*: ai kiu ông wá đáng chi vs lại ông là kẻ đầu xỏ chuyện nỷ mà *đánh*.

yuuke*cầm chặt 2 tay*: nè nếu ko phải pà chọi đồ tui tre thì lmf j' có chuyện nỷ.

akiko*dùng chân đá*: ai biiu ông chọc tui tre chi *lấy dc cái chai đánh đầu*.

yuuke*né*: ai biiu pà ko chịu hc nghiêm chỉnh chi *2 tay ghim chặt lại đánh* trui ui kai ưi, erza ưi cứu tui vs cn aki đánh tui nè, cứu tui vs cứu tui vs.

akiko*dùng tay đánh ko dc dùng chân đá*: ông wá đáng vừa thui ông đánh tui mà kiu cứu là s đáng lĩ ng' kiu cứu là tui ms đứng chứ.

yuuke*cãi*: z chứ cái chân sắp xum do đứa n' lmf.

akiko*cãi lĩ*: ai biiu ông nắm chặt 2 tay tui chi buông ra.

yuuke*đụ lại: zò tui buông là ko đánh nữa nghe chưa, thể danh dự?

akiko*bình tĩnh*: ừ.

khi yuuke buông ra thì akiko thủ thế cái chai hết nc cn' đg cầm định đánh thì lại pị nắm chặt tay nữa.

akiko*cười*: thui ko đánh nữa buông ra đi thể danh dự lun á.

yuuke*ghim chặt*: thật sự???

akiko*cười*: thật sự.

khi buông lần 2 thì yuuke đề phòng cứ tưởng akko phục kích ngay tay ai dè lại phục kích trên đầu nhg đã thất bại vẫn pị ghim chặt tay.

akiko*cười mỉm*: thui ko đánh nữa lần nỷ là thể danh dự thật zò buông ra đi.

yuuke: pà thể nấy zò mấy lần r' mà vẫn thý pà phục kích đó thui.

akiko*nóng*: một mf wá nha ns nhẹ ko nghe zò ns nặng ms nghe hà buông ra chưa *đá chân*.

yuuke*ko vừa ghim chặt tay*: ko buông ra nếu mún thì zúp tui dọn lại phòng r' ngoài hc nghiêm túc dc ko?

akiko*đụ lại*: dc r', lần nỷ ko chọc nữa?

yuuke: ko chọc *buông tay ra* trời ơi pà nhìn tay tui nè đó hết r'.

akiko*đưa cổ tay ra soi*: nhìn đi đứa n' đó hơn, một wá z dc r' đứng dậy phụ tui nữa *đi dọn phòng zúp*.

yuuke*đứng dậy*: ừ

Ở ngoài cửa.

kai*lắc đầu*: thật sai lầm khi cho thẳng yuuke lnt gia sư cho cn nỳ.

lucy*nhắm mắt thờ dài*: đúng là l' bông bột mà tui lại cổ vũ cho aki haizz.

erza*thất vọng*: lúc đầu zô cn' đc đc z mà chưa đầy 3' đã cãi nhau, đánh lộn tới nổi mà tiếng cx phát ra bên ngoài, đúng là ko thể tin là 2 ng' nỳ lnt pạn thân tới như z.

mira*gật đầu*: đúng z mà s 2 ng' nỳ tình wá z pị nắm tay mà ko những ko ngượng mà cn' cãi vãi nửa pò tay.

kai: cx đúng zô ms đé ý.

"búp, bình, chát, chát, búp, búp"

akiko*cầm chổi đánh*: vừa phải thui nha s tánh kì z.

yuuke*né*: tánh kì z đó pà cx ầu phải dạng vừa j'.

akiko: #S%\$&\$%^&%^(*&(*&

yuuke#\$%^*%^/%\$%#&%/d&-

mn*thờ dài*: ms im ắng chưa đc 5s nữa lại ầm ầm lên òi 2 ng' nỳ hết thuốc chữa òi.

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đúng Người* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Chap 59

Tập tục hôn lễ ở thành phố A vô cùng phức tạp, Lucy lại đang có em bé cho nên ông Jude và bà Lena quyết định không tổ chức theo hôn lễ truyền thống thậm chí ngay cả thủ tục về nhà gái cũng miễn, đám cưới xong về quê làm mấy bàn tiệc rượu mời khách là được rồi.(nalu*liếc nhìn*: s dom zân z hay là pà sọ ko đủ tiền z akiko*chột dạ*: ầu của pò ko nghe lnt lễ cưới dom zân nhìn đẹp kêm hà nalu*tin ng*: cx phải ha z cảm ơn tğ akiko*phủ*: kcj)

Nhưng cho dù có làm đơn giản đến mấy thì vẫn có những tục lệ phải tuyệt đối tuân thủ. Ví dụ điển hình nhất là trước đám cưới 3 ngày, cô dâu chú rể không được gặp nhau.

Đối với cái tập tục này Natsu vô cùng khó chịu, lúc bị mẹ anh đuổi về ốm Lucy không nói lời nào, không phản bác mà cũng không buông tay, một bộ dáng một là đi cùng nhau hai là ở cùng nhau.

Bà Lena không làm sao được lại không dám cùng anh cướp người, sợ không cẩn thận huých phải cháu trai bảo bối của bà, cho nên tức đến nổi mặt đỏ bừng bừng chỉ còn thiếu nước chỉ thẳng tay vào mũi của Natsu mà mắng.

Cuối cùng vẫn là ông Jude lên tiếng, Natsu không dám cùng bà vợ tương lai đối đầu đành phải lụ lụ luyển buông tay Lucy trở về chuồng của mình, trong lòng đem cái tục lệ cũ rích kia chửi hàng trăm lần. "Thế mà coi được sao? Bà xã sẽ lập tức lấy về nhà, mình còn không được gặp! Thật đúng là cổ tình gây sự! Đây không phải là muốn bức chết người sao!" (lucy*wát*: tui ở nhà chứ của phải cái chuồng ầu của cần ghi như z hok kai*chạy mồ hôi*: thui ché bệnh tễnh đê chi là nghe cn aki ns thý hay nên ns đé, ko tin hỏi aki đi *nhìn wa nhìn lại* ủa nó ầu òi lucy*kick*: ns xạo zì chuy hà chết đi kai*khóc*: akiko, nubakachi akiko*trơn*: x! tui ko mún chết kakaka)

Tâm tình của chú rể cứ thế lao thẳng xuống dốc, về nhà đi một vòng không thấy cô ngốc nhà mình cảm thấy làm sao cũng không thoải mái. Cuối cùng đành gọi điện cho Loke, hẹn hân ra ngoài uống rượu cùng anh hung hăng ói ra một đồng một vàng, lúc này mới cảm thấy trong lòng dễ chịu hơn.

Lucy cũng không muốn cùng Natsu tách ra, "vợ chồng son dính nhau như sam bị ép buộc 3 ngày không thấy mặt, ai có thể chịu được!" (akiko: 2 thím ui chi có 3 ngày chứ có phải 3 năm ầu mà lnt wá z lucy: mốt cưới chồng đi r' bít akiko: thui khỏi tui đg FA mún sung sướng)

Hưởng chi Lucy còn đang mang thai, cảm xúc vẫn còn phập phồng, kết hôn là chuyện lớn nhất đời con gái, Lucy lại là chưa cưới đã có bầu, tự nhiên cần người đàn ông của mình ở bên người quan tâm che chở. Natsu vừa đi, cô lập tức giống như là mất đi tri kỷ, vừa nóng nùng vừa sợ hãi cho nên lượng cơm ăn được cũng giảm hẳn.

May mà còn có điện thoại, một ngày Lucy chỉ có thể nói chuyện với Natsu một lần, không hơn được bởi vì sợ phóng xạ cho nên Lucy rất tự giác không dùng mấy đồ điện tử này nọ.

"Natsu, em muốn gặp anh." Buổi tối, Lucy nhận được điện thoại của Natsu gọi tới, vừa nghe thấy giọng anh lập tức cảm thấy tui thân, tiếng nói mềm nhũn nũng nịu rơi vào tai Natsu khiến cho lòng Natsu như muốn tan ra thành một vũng nước xuân.

"Sáng mai là có thể gặp được rồi." Natsu nhẹ nhàng an ủi, "3 ngày còn chờ được, một buổi tối có là gì."

"Nhưng mà....." Lucy hít hít cái mũi ở trên giường xoay qua xoay lại, "Em hơi sợ....." Trước kia cô chưa bao giờ nghĩ đến chuyện hôn nhân của mình, chuyện công việc, gia đình gần như đã chiếm hết mọi suy nghĩ của Lucy, về phần yêu đương gì đó với cô thật tốn thời gian và tiền bạc, cho nên không nằm trong phạm vi lo lắng của cô.

Nhưng mà ngay tại thời điểm cô không hề chuẩn bị, có chẳng những kết hôn mà ngay cả cục cưng cũng có trước luôn. Tuy rằng đầu óc Lucy đơn giản, không hay nghĩ nhiều lắm thì vẫn cảm thấy có chút mê mang, giống như tất cả đều không phải sự thật, đến vội vàng mà mình liệt làm cho có thiếu chút nữa là không chống đỡ được.

"Nghe lời, anh hứa sáng mai em vừa tỉnh dậy là sẽ thấy anh." Giờ phút này Natsu cũng hận không thể lập tức chạy đến bên cạnh Lucy nhưng mà nếu anh đi thật, mẹ anh và ba Lucy chắc sẽ lột da anh mất! Vì muốn để lại cho ba vợ ấn tượng biết giữ lời hứa, Natsu không thể không kìm nén cơn rích trong lòng.

"thì thôi vậy." Lucy bắt đầu chu chu miệng, vừa không tình nguyện lên tiếng vừa thuận tay cầm một viên sữa nhét vào miệng.

Natsu thấy tâm trạng bà xã rất cuộc cũng ổn định lại, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, bắt đầu cũng có nói chuyện phiếm. Giọng anh lạnh lùng dễ nghe, lúc này có ý dụ dỗ tạo ra một loại ma lực không nói nên lời, Lucy nghe đến mơ màng, tay không tự giác lại cầm một viên sữa nữa, vừa ăn vừa nghe Natsu nói chuyện.

Mấy ngày này khẩu vị của Lucy rất tốt, Natsu thấy miệng có cả ngày không nhàn rồi, cái gì cũng có thể ăn ngon lành, chua cay, mặn ngọt, không từ chối bất cứ thứ gì mà vừa ăn com xong đã lập tức kêu đói.

Cho nên lúc này nghe thấy trong điện thoại truyền đến tiếng nhai nuốt, Natsu cũng không để ý cứ để cô ăn đi, ăn càng nhiều thì càng thêm dinh dưỡng.

"Sáng mai phải dậy sớm một chút để trang điểm." Natsu liếc nhìn đồng hồ báo thức ở đầu giường đã hơn 9h nên không cùng cô nói chuyện nữa, "Em ngủ đi, giữ sức ngày mai còn có rất nhiều việc phải làm."

"Vâng." Tuy rằng Lucy không muốn cúp điện thoại nhưng mà biết phải nghĩ cho cục cưng, không thể quá mức mệt mỏi cùng Natsu nói một tiếng ngủ ngon rồi định ngắt máy. Ai ngờ tầm mắt lo lắng quét qua cái bàn ở đầu giường nhất thời sợ hãi "á" một tiếng.(loke*suông*: oh yeah, lucy pị sây thai ola ôa hú hú zui wá zui wá mư*tia nguy hiểm*: chạm mạch hà, ns tâm bậy ko *xúm vô đánh* loke*te tua*: aye kai: pị đứt dây thần kinh n' z akiko: đứt dây thần kinh zô zuyện đý mư: ừ)

Natsu vừa định cúp điện thoại, chợt nghe thấy tiếng có thể chói tai bên kia, trong lòng căng thẳng, vội vàng trầm giọng hỏi, "Lucy, em làm sao vậy? Đụng phải cái gì sao? Hay là nhìn thấy cái gì? Đừng sợ, đừng sợ, có anh ở đây."

"na... nat... natsu..." Lucy bị dọa mất mặt trắng bệch giọng run run đã sắp khóc, "Em... em nhầm rồi... vừa rồi em đã ăn hết nửa lọ canxi....."

"Cái gì?" Natsu gần như tưởng mình nghe lầm.

"Em nhầm rồi làm sao bây giờ? Có thể không tốt với cục cưng hay không?" Nước mắt Lucy trào ra, tim đập thình thịch, hơi thở cũng bắt đầu rối loạn, "Em... em tưởng là viên sữa... nhưng mà vừa nhìn mới phát hiện là canxi... làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?"

"Em đừng vội, không có việc gì." Nghe xong lời của cô, trái tim Natsu mới chậm rãi buông lỏng. "Đừng lo, canxi không có hại với phụ nữ có thai, có lẽ ăn nhiều một chút cũng không sao, đừng sợ." Ngoài miệng tuy rằng nói như vậy nhưng Natsu cũng cảm thấy hết hồn, thậm chí lần sau nhất định phải cắt hết thuốc trong phòng mới được, lần này may mắn là canxi, nếu mà ăn phải thuốc khác thì không biết sẽ xảy ra chuyện gì.

Thần kinh Lucy khá vững, từ trước đến giờ cũng đã gặp phải không ít chuyện xui xẻo nhưng mà đều chưa ảnh hưởng đại cục. Lần này không giống thế, nếu không cẩn thận, đứa nhỏ của cô sẽ gặp nguy hiểm. Trong lòng Lucy vừa sợ hãi vừa tự trách, thế là bỗng nhiên bị nấc cụt, một cái rồi lại một cái, không thể nào dừng lại được, cho dù ở đầu dây bên kia Natsu có hướng dẫn như thế nào cũng không có kết quả.

Natsu vừa bực lại lo lắng cũng bất chấp cái gì mà tục lệ không tục lệ, chỉ nói một câu: "em chờ anh, Lucy" rồi chạy ngay xuống lầu, lái xe thẳng đến chỗ mẹ mình.

Chỗ của Bà Lena cách bọn họ cũng không xa nhưng cũng phải hơn 10 phút mới đến, Natsu cho xe dừng ở ngoài khu, khom lưng lên lút lần mò vào nhà.

"đã trễ thế này, hẳn là mẹ mình và ba jude đã ngủ rồi, nếu đi nhẹ một chút chắc sẽ không bị phát hiện."

Natsu vừa tự an ủi trong lòng vừa lấy chìa khóa ra, nhẹ nhàng xoay mở khóa cửa.

Tiếng mở khóa "cạch cạch" trong đêm vô cùng vang rõ, Natsu không dám đi vào ngay, ở ngoài cửa đợi một lúc lâu thấy trong nhà không có động tĩnh gì, lúc này mới rón ra rón rén bước vào.

"Phòng của Lucy ở tận trong cùng muốn tới được đó thì phải đi qua phòng mẹ mình". Natsu đứng ở chỗ quẹo một lát, xong mới nín thở bước từng bước một đi vào.

"4 bước, 3 bước, 2 bước....." Mắt thấy đã sắp đi qua phòng mẹ mình, Natsu còn chưa kịp vui mừng thì cửa phòng bà Lena đã bất chợt bật ra.

"Bị tóm được rồi nhé! Mẹ biết ngay là anh không nhận được mà!" bà Lena vừa nhéo lỗ tai Natsu vừa ung dung phát biểu.

"Thả ra mẹ." Hai lỗ tai Natsu đã đỏ như, vậy mà vẫn cố che mặt duy trì vẻ lạnh lùng như ngày thường nói.

"Về mau!" bà Lena vừa thấy anh sắp sửa phát câu lúc này mới lòng tay định tổng anh ra ngoài.

"Lucy bị nắc cụt không ngừng." Natsu chỉnh lại mắt kính bị lệch lạnh lùng nói, "Con tới chữa cho cô ấy."

Bà Lena đang đẩy anh thì ngừng lại ngừng đầu hoài nghi nhìn Natsu, "thật không?"

"Vâng." Natsu phui phui quần áo chỉnh lại đầu tóc vừa bị mẹ mình làm loạn lên, xong xuôi mới bước về phía phòng của Lucy, vừa mở cửa vừa quay lại nhìn bà Lena nhấn mạnh lần nữa, "Con chỉ tới chữa bệnh thôi." nói xong, liền đưa tay đẩy cửa phòng ngủ ra.

Lucy vẫn còn ngồi trên giường nắc cụt, dù uống bao nhiêu nước cũng vô tác dụng, vừa nhìn thấy Natsu lập tức lao đến, "Nat, ắc..... Em..... ắc....." Tiếc là cô nắc nghiêm trọng quá nên ngay cả một câu đầy đủ cũng không nói được.

"Được rồi, đừng nói nữa." Natsu đầu lông sỏ sờ khuôn mặt nhỏ nhắn của cô,"làm sao mà mới 3 ngày không gặp mà mình cảm thấy cô đã gầy đi một vòng rồi". Có trời chứng giám, khuôn mặt Lucy đã phát triển chiều ngang rồi, rõ ràng giống như một đứa bé mập mạp nhìn kiểu gì cũng không thấy gầy.(kai: lâu ừi ko thấy vợ nhờ nhìn thấy gầy ắc natsu: chắc z 3 ngày lâu thấy mẹc đã z cn' ko gặp dc lucy nữa akiko: nghe thấy chưa chề lu lucy*đỏ mặt*: bắt ời ns nhàu)

"Mẹ, mẹ về phòng ngủ đi, không có việc gì đâu, chỉ là hơi căng thẳng thôi." Natsu lại rót một cốc nước ấm đưa cho Lucy kéo cô ngồi lên giường, lấy chăn quấn quanh người cô xong mới quay đầu nói với bà Lena.

Bà Lena không muốn đi, Lucy nắc đến nỗi hai mắt cũng đỏ, bà rất lo. Nhưng mà con có ý đuổi người, bà nghe là hiểu ngay. Do dự một lát, lúc này mới gặng dừ, bày ra bộ đáng hung hăng, "Mẹ nói cho con biết, Natsu Dragneel, mẹ chỉ cho con nửa giờ, hết thời gian con lập tức về ngay cho mẹ!"

Thấy Natsu gật đầu đồng ý rồi, bà Lena lăm chiêu mới giảm chân bước ra ngoài,"thật sự là con càng lớn càng không bảo được, vẫn là còn bé tốt hơn, tuy rằng vẫn là cái bộ đáng đánh ba gậy không ra nổi một cái rắm nhưng dù sao cũng biết nghe lời!"

Bà Lena thở dài một hơi, cảm thấy tâm trạng hơi đi xuống nhưng mà vừa nghĩ đến đứa nhỏ trong cái bụng của Lucy lập tức liền lấy lại tinh thần,"con cái gì đó, đợi đến lúc có cháu trai, ai còn quan tâm nó nữa!"

Lucy nắc không ngừng chỉ là do hồi hộp lo lắng, lúc này gặp được Natsu lại nghe anh kiên nhẫn an ủi, uống một cốc nước ấm, một lát sau đã bớt hẳn nắc rồi.

Mà bà Lena tuy rằng đi ra ngoài rồi nhưng vẫn dán tai lên cửa nghe ngóng động tĩnh bên trong, không nghe thấy Lucy nắc nữa liền bước ngay vào tóm Natsu ném ra khỏi cửa.

Một đêm căng thẳng cuối cùng cũng trôi qua, sáng hôm sau Lucy thức dậy từ sớm bị tai xế đưa đi trang điểm, xong xuôi mới ngoan ngoan về nhà ngồi ở trên giường chờ Natsu tới đón.

Kết quả là Natsu còn chưa đến mà đã phải tiếp một người không ai ngờ được: ba của Natsu!

2 tiếng trôi wa

kai: z thì 1 2 3... *hắt hơi* ẤT XỈ.

akiko*té ngửa*: ng' ta là bắt đầu đi cho lẹ cn' ns tiếng anh nữa đã z cx sai nữa mà.

kai: tại tui hắt hơi thui một wá... bắt đầu diễn đi.

Đg diễn:

lucy: anh có chuyện j' mún ns vs em

natsu*nhìn lên trời*: hôm nay trời đẹp wá, phải hok?

lucy: ừm, vậy đây là chuyện anh mún ns??? *suy nghĩ* mình nhớ là ầu có câu thoại nỳ ầu ta.

natsu*run run*: ko phải... ko phải, anh mún ns là... là... *suy nghĩ* chết r' s run wá z wên hết lời r' *cn' run* lucy có mún... mún..... *suy nghĩ* nĩ có lên nấy zờ ngồi hc mà rắng nhớ coi.

lucy: ko ns thì em đi dý.

natsu: em có mún... mún..... sau khi chết đc chôn ở nghĩa trang nhà anh ko???

lucy*bực mình*: cậu ns cái j' z natsu.

kai: cắt... cắt... cắt... diễn lại lần 2.

natsu: em có mún... mún... *nhớ ra* lần đầu tiên anh gặp em tuy là ko có cảm giác j' nhưng từ lúc em chuyển đến nhà anh ở... anh dần dần có cảm giác đối vs em. Mỗi lần em đi chung zì Loke lnh' anh ko thể n' mà chịu nổi mún xách em đem về mà tra hỏi nhưng đến khi em chấp nhận anh thì anh rất hạnh phúc, mún ở bên em, mún bảo vệ em, ko mún lnh' cho em khóc, chỉ mún ở suốt đời nỳ chăm sóc em thật tốt. Giờ đây, anh mún hỏi em là..... là *wên lời*.

lucy: là j' *suy nghĩ* đg hay mà s dùng z.

natsu: hỏi em là... Nếu em yêu gia đình thì hãy đồng ý lấy anh nhé! Còn nếu em không muốn cũng được, anh sẽ cho em làm siêu nhân ngay hôm nay!

lucy: (-0 w 0-) há???

akiko,kai và yuuke*té ngửa*: thui cắt... cắt ngồi nghĩ chút đi *xúm lại bàn*.....

akiko: đc r' diễn lại lần nỳ là cảnh say rượu nha.

natsu: ừ.

kai: diễn lần 3.

natsu*cầm bông hoa + quỳ 1 chân*: vợ... bà xã... anh yêu em!

lucy*cầm động + cầm hoa*: em cx z.

mn: cúi cùng cx xg, bắt z hỏi nấy lnh' z đi cho nhanh.

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đáng Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 60: Chap 60

Lucy từ lúc nghe Natsu nói cha mình ngày thời điểm bà Lena mang thai ở bên ngoài có con riêng, nàng đối với vị cha chồng này đã thấy không có hảo cảm rồi, huống hồ ông ta từ trước tới giờ biệt vô âm tín không nghe thấy tin tức gì. Ai ngờ ông ta ngày trong ngày bọn họ kết hôn hình linh xuất hiện còn mang theo bà vợ hiện tại cũng chính là người khi đó làm kẻ thứ ba chen chân vào phá vỡ cuộc hôn nhân của gia đình Natsu.

Ông Igneel cùng bà Lena, hai người tính cách quá thực quá khác trái ngược nhau, ông ta nói chuyện, làm việc đều mang vẻ quan cách, khí thế áp đảo, cái bụng bia to tướng so với Lucy mang thai ba tháng có khi còn có vẻ lớn hơn. Tuy rằng tướng tá ông ta trông cũng điển trai, có dáng dấp của sếp lớn nhưng vì quá mập, khuôn mặt béo phị thành ra phá hỏng hình dạng đẹp đẽ kia.

"Lena, bà là nghĩ cái quái quỷ gì vậy, con kết hôn cũng không nói cho tôi biết? Nếu không phải tôi đã sớm biết, có phải hay không hôn lễ của con tôi cũng bỏ lửng?" Igneel ngồi trên ghế sofa, bưng tách trà bày ra bộ dạng chất vấn hỏi tội.

Bà Lena nhìn thấy ông ta cũng giật mình, "ngay từ lúc định ngày kết hôn, mình từng hỏi qua Natsu có muốn mời cha mình tới hay không, Natsu đã chẳng cần nghĩ ngợi gì, ngay lập tức từ chối thẳng thừng, nói hơn 20 năm chẳng thèm quan tâm ngó ngang gì, nó vốn đã sớm coi ông ta không có trên đời này, mà họ đã như thế, cả đời không qua lại với nhau vẫn là tốt nhất."

"Con đã nói thế, mình tất nhiên cũng không mời ông ta, cũng không nghĩ tới chuyện Igneel cứ thế không mời mà tới."

"Nhưng nếu đã đến đây thì ông ta chính là khách, mình cũng không thể đuổi đi, huống hồ hôm nay là ngày vui của con, hơn nữa, tuy rằng mình từng hận ông ta thấu xương nhưng chuyện đó xảy ra cũng đã nhiều năm, mình cũng đã lớn tuổi, hiện giờ muốn cái gì có cái đó, con cái thành đạt vậy còn để bụng, hận thù làm gì, chỉ tội khiến mình ngột ngạt khó chịu? Thế nên mình đã sớm bỏ qua, chẳng thèm để tâm tới ông ta."

Bà Lena thoải mái ngồi xuống đối mặt với ông Igneel cũng chẳng buồn liếc mắt nhìn người phụ nữ bên cạnh ông ta, "Tôi đã nghĩ ông không thèm đến!" Bà cười bày ra vẻ mặt trào phúng khiến người khác có chút giật mình, "Natsu học lên cao ra nước ngoài học, việc này ông vốn đã chẳng ngó ngang tới thì chuyện kết hôn thật ra cũng giống thế thôi, ông không muốn tới cũng đâu ai ép ông đến, Natsu cũng sẽ chẳng trách gì ông."

Lúc Natsu sang Magnolia học, bà đã từng gọi điện báo cho Igneel, tuy rằng việc làm của ông ta thực vô liêm sỉ nhưng Natsu rút cuộc vẫn là con ông ta. Chuyện con ra nước ngoài học là chuyện lớn, bà lại là phụ nữ, hiểu con chắc chắn không thể bằng một người đàn ông, cho nên đã gọi báo với Igneel, hy vọng ông ta có thể ngó ngang tới Natsu.

Nhưng một câu còn chưa nói xong, bên kia đã liền cúp máy. Bà cho tới giờ vẫn còn nhớ rõ Igneel ngay lúc đó đã nói, "Lena, chúng ta ly hôn đã nhiều năm như vậy, bà có muốn tiếp tục có quan hệ với tôi cũng đừng có tìm một cơ vụng về như thế!"

Chỉ sai lầm có lần đó thôi, bà đã hoàn toàn mất hết hy vọng, bất luận có chuyện gì từ đó về sau chẳng bao giờ liên hệ với Igneel nữa, Natsu là con bà, bà có thể đem Lucy tới cột chặt vào với con trai, có thể dẫn dụ nó tới chuyện kết hôn lại có thể còn có cơ hội thấy con mình kết hôn sinh con, thế thì loại người bỏ đi như lão Igneel, hỏi đâu mà quên ông ta chứ!

Igneel bị lời nói của bà đáp thẳng vào mặt, vốn tưởng mình có quyền lớn tiếng chất vấn, giờ một lời cũng chẳng nói ra được, chỉ có thể ngượng ngùng cười gượng lăm bậm nói, "Kết hôn là chuyện đại sự, đại sự nha." Dừng lại một chút lăm bậm như quan tâm hỏi, "Con đâu người ở đâu, dù sao cũng phải cho tôi gặp chứ!"

Bà Lena không nghĩ sẽ để ông Igneel gặp mặt Lucy, "con đâu bà trung bụng còn đang mang thai cháu trai bảo bối của mình, càng phải tránh xa lão già này mới là tốt nhất."

"Igneel Dragneel, ông nếu là tới tham dự hôn lễ của con tôi nhất nên ở yên tại đây!" bà Lena nhướm mi trừng mắt, khí thế sắc bén lạnh lùng, "Tôi không có thiếu nợ ông một chén rượu, một chút cơm, tập tục khi kết hôn ông chẳng lẽ không biết? Đến chủ rể còn không được tới, nào tôi phiền ông đến ngó tân nương?" (akiko: cho mình zai thích lun tuy là pama của natsu ly hôn nhg natsu là cn của igneel nên trên danh nghĩa cha cn thì vẫn mang họ Dragneel)

Trước mặt bà vợ hiện tại bị bà vợ trước mắng, ông Igneel lập tức sầm mặt xuống gãi bộ cười trong phút chốc cũng tan thành mây khói, "Lena, bà đừng có mà không phân biệt phải trái, tôi chưa từng gặp mặt con dâu, đây là lần đầu gặp mặt thì đã làm sao? Nói thế như bà chính là không muốn cho tôi tham dự hôn lễ của con! Chẳng có phép tắc gì cả!"

Bà Lena cười nhạo,"muốn gặp con dâu, trước giờ thiếu gì cơ hội, đâu cần phải có tình tri hoãn tới giờ mới đến gặp. Ông Igneel, nếu là thật sự quan tâm đến con, đừng nói gặp mặt con dâu cho dù đem cháu về nhà chơi đùa vài ngày, mình cũng đồng ý."

"Nhưng có đánh chết mình cũng không tin Igneel hôm nay tới chính là để tham dự hôn lễ, nếu không có chuyện gì, Igneel sao có khả năng mò tới cửa nhà mình!"

Con trai sắp đến, bà Lena không nghĩ phải phí công đâu vô mồm với ông Igneel, bà đứng lên rời khỏi sofa, khoanh tay trước ngực lạnh lùng nhìn ông ta, nheo mắt, ánh mắt như lưỡi dao sắc bén quét ngang mặt Igneel, "Tôi chính là không muốn cho ông tham dự hôn lễ đấy, thế thì sao nào, con là tôi nuôi lớn, tôi muốn như thế nào thì nó là thế đó, ông quân được sao!"

"Bà!" ông Igneel đuối lý, ngón tay run run chỉ vào bà Lena cả nửa ngày, một chữ cũng không thốt nên lời.

Ngay lúc này, người phụ nữ ngồi cạnh ông ta bỗng nhiên mở miệng lên tiếng, bà ta không nhanh không chậm, bộ dạng dàu dàu, nói chuyện giọng điệu cũng nhỏ nhẹ, tự dung khiến người ta phải triu mến, "Lena, tôi biết chúng tôi quá thực phải xin lỗi bà nhưng Igneel đối với bà quá thật là đã không còn tình cảm, hơn nữa khi đó con của chúng tôi cũng đã lớn, không thể không danh không phận mà sống."

Bà ta đầu nủ cười mỉa, hai má ửng đỏ, "người cũng đã gần 50 tuổi mà còn bài ra bộ dạng con gái ngượng ngùng", "Bà đối với ông ấy lúc đó, chẳng phải là để ý chuyện duyên phận sao, bà cũng Igneel duyên hết, cũng chẳng thể trách người khác, tôi....."

"Đù rồi, cảm miệng đi." bà Lena đem chén trà bà ta đưa tới trước mặt mời gạt qua một bên, "Đến đây có việc gì thì nói ra, không có việc gì thì rút đi, con tôi hôm nay kết hôn, tôi không có rành coi mấy người diễn trò ăn ả." Bà dừng một chút nghiêng đầu nhìn về phía ông Igneel, ánh mắt thoáng chuyển mềm mại dịu dàng, giống như băng tuyết tan chảy, xinh đẹp động lòng người. Ông Igneel sững sờ, ngó ngang nhìn bà Lena, "khôn mặt kia, như thế nào mà mình lại dường như không nhận ra."

Nhưng trong giây kế tiếp, ông ta ngay lập tức bị khí thế trong lời nói của bà Lena dọa cho chết khiếp.

"Tôi biết ông là tới tham dự hôn lễ của Natsu, tôi hẳn làm mẹ nó, trông đợi cả đời cũng chỉ là ngày hôm nay, ngày trọng đại của con, không có gì cho nó, rút hết ruột gan cũng chỉ có thể cho con được 110 triệu đồng. Ông nếu đã có lòng thành, chẳng định so với tôi sẽ cho con nhiều hơn, đúng không?" Bà Lena khoe miệng mỉm cười, ánh mắt thoáng cười như có như không nhìn ông Igneel, ánh mắt này quét qua, một đao chém thẳng làm cho ông Igneel tham bại hoàn toàn, chặt vật không chịu nổi.

Mất vài phút, ông ta mới bình ổn được cảm xúc, nâng chén trà lên uống một ngụm, áp chế chột dạ trong lòng ngó bà Lena nói, "Được rồi, Lena đừng đùa thế, tôi biết bà không có ý muốn cho tôi tham dự hôn lễ của con, nề tình hôm nay là con kết hôn, tôi cũng không tiếp tục cãi với bà."

Ông ta dừng lại một chút, tiếp tục nói: "Natsu cũng thật là không biết điều, nhiều năm như vậy rồi mà cũng chẳng buồn tới thăm tôi lần nào, thôi thì tôi cũng không so đo với nó, nghe nói nó giờ đã là bác sĩ phó chủ nhiệm khoa của bệnh viện? Tôi cũng không báo nó phải hiếu kính với tôi, chăm sóc tôi lúc tuổi già, bất quá em trai nó hiện đang mắc bệnh nặng, nó thân là anh trai, hay thế này đi, nó giúp bạn ta lo liệu cho thẳng bác một phòng bệnh tốt, tìm bác sĩ giỏi điều trị cho thẳng nó, như thế coi như là tôi cho nó cơ hội báo đáp công sinh thành của mình."

Nghe ông ta nói xong lời này, bà Lena dù là bình thường luôn bình tĩnh, lúc này cũng gợn run lên, há miệng thờ đốc, vừa chuẩn bị nói thì chợt nghe ngoài cửa có tiếng âm thanh loảng xoảng vang lên, Natsu mặc một bộ vest từ ngoài bước vào.

"Được" Anh mặt lạnh tanh so với ngoài trời mùa đông tuyết phủ dày có khi còn lạnh hơn, nheo mắt lộ ra lãnh ý, "Tôi có thể sắp xếp, giờ ông có thể mang người của mình đi rồi."

Ông Igneel trong lòng vui vẻ đang định nói gì đó, chợt nghe Natsu tiếp tục, "Bất quá bệnh viện chữa bệnh hàng năm đều phải sinh đủ loại sự cố trong lúc chữa trị, nếu con ông quá yếu ớt, khi xảy ra chuyện, đừng có nghĩ tới chuyện buột bồi thường, tôi sẽ không chịu trách nhiệm"

Ông Igneel sầm mặt trầm xuống, "Natsu Dragneel, con nói vậy có ý tứ gì, nếu có chuyện như vậy....."

Ông ta còn chưa nói dứt câu đã bị Loke vào cũng ngay sau Natsu cắt ngang, Loke thúi cho Natsu một đám giờ giọng oán trách nói, "Natsu Dragneel, nói thế sao được? Ngày vui như thế này nói chuyện đó làm gì?"

Ông Igneel vừa định lên tiếng hướng ứng chợt nghe Loke nói, "Cho dù trong lúc chữa bệnh xảy ra sự cố khiến người bệnh bị điên hoặc tâm lý có vấn đề thì cũng có sao, cậu cũng có thể trực tiếp gửi tới chỗ tôi, phòng điều trị tâm lý, khi đó tôi nhất định sẽ có quà cảm ơn, chuyện như thế, cậu cần gì phải nói ra với ông ta!"(yuuke*giơ ngón trỏ*: kết cái câu ns của you nhớ đem en aki đi lun nó không cx ko kém] ầu akiko*cãi*: mĩ cx z mĩ cx ầu có kém= t ầu kai*chen zĩa*: đc r' tốt nhất đem cả 2 vớ cho loke điều trị ok loke: ok akí và yuu: =-=")

Ông Igneel nghe xong hết hồn, lão đảo cả người choáng váng thiếu điều muốn ngã xỉu, mắt liếc nhìn những người chung quanh thấy mọi người nhìn mình bộ dạng chăm chọc, kinh mật, vừa định mở miệng phản đối lại nhất thời một chữ cũng không nói được .

Tức giận trừng mắt liếc nhìn Natsu, ông ta mang theo bà vợ bỏ đi. Hôm nay con kết hôn, ông ta từ lúc đến cho tới lúc rời đi cũng chưa nói được một câu chúc phúc.

Gặp chút chuyện này, không khí vốn dĩ phải rất vui vẻ hào hứng, giờ nhất thời bị xen ngang phá hỏng làm những người vốn canh cửa ngăn không cho Natsu bước vào, sớm đã quên mất nhiệm vụ này của mình khiến Natsu không cần tốn nhiều công sức để dàng qua cửa.

Cuối cùng vẫn là Erza lăm mư nhiều kể cùng với Romeo là những người duy nhất còn lại đứng canh trước cửa phòng ngủ bảo vệ cho Lucy dứt khoát đòi không đủ tiền lì xì không cho tiến vào.

Bác sĩ Dragneel đẹp trai lạnh lùng sắc mặt lập tức chuyển đen đi, tức giận ném vội phong bao tiền lì xì ra, không quên đưa một liếc qua thành lười dao bên góc dọa hai người họ, Romeo lần đầu tiên canh phòng bảo vệ cô dâu, nhất thời bị khí thế của chủ rể dọa nạt, hoảng hồn không đợi Erza lên tiếng, tự giác mở cửa cho Natsu còn chính mình ngồi xuống gom số tiền lì xì mang đi.

Natsu mặc bộ vest đen, càng tôn lên thân hình cao, dáng người thẳng tắp như thế cây trúc vững vàng trong mưa xuân, mang một khí khái trong trẻo nhưng lạnh lùng khiến Lucy nhìn thấy cơ hồ ngẩn ngơ.

Mà tương tự, Natsu cũng bị Lucy trong bộ áo cưới trắng như tuyết dọa cho sững người ngây ngốc. Cô ngỡ cả anh, mặc áo cưới không tay, mặt trang điểm tự nhiên mang phong vị thanh thoát, thần nhiên, mắt to tròn trong suốt, khuôn mặt nhỏ nhắn

Natsu bước thẳng về phía Lucy, trái tim cũng đập nhanh hơn theo bước đi cảnh lúc càng nhanh cả anh, hai người, nhìn nhau đắm đuối đến cuối cùng khiến cô bối rối, nét ngượng ngùng hiện trên khuôn mặt nhỏ nhắn, Natsu bước tới trước mặt Lucy bỗng nhiên quỳ một chân xuống, khụy gối ngay cạnh chân cô, thân hình vào vịn ngang thắt lưng cô, áp mặt dính vào cái bụng hơi nhô lên của cô.

Âm thanh phát ra không lớn lại kiên định vững vàng kêu một tiếng, "Vợ ời."

Lucy thất thần, tưởng chừng như không kim được nước mắt, cô đặt tay lên vai Natsu, miệng há hốc, vừa định nói câu gì đó, chợt nghe từ ngoài cửa tiếng của Romeo kêu toáng lên, "Quý thật! Natsu Dragneel! Anh cũng thật là quá keo kiệt! Tiền lì xì có lý nào lại chỉ bỏ ra có hai đồng!"

Natsu khỏe mới cong lưng, cặp mắt nheo lại, ánh mắt vui vẻ đứng dậy hôn lên trán Lucy rồi đột nhiên ngồi xuống bên cạnh ôm cô vào lòng lúc này mới nói nhỏ sát bên tai cô, "Vợ, anh có thông minh không?"

Lucy vòng tay ôm lấy cổ anh, ngưng ngưng gật đầu, "con ơi, cha con thật sự là rất thông minh nha!"

"Đó là đương nhiên!" Natsu được vợ mình ủng hộ đặc ý bê bổng cô lên rồi cúi đầu hôn gò má nói với Lucy, "Còn phải để dành tiền mua sữa bột cho con chúng ta chứ, đúng không!"

"Mấy người chưa kết hôn bộ tưởng có cơ hội lừa gạt mình sao! Kết hôn thì sao, mình cứ việc quang minh chính đại bày tỏ tình cảm ân ái đấy, chả việc gì phải dè dặt đến cảm nhận của mấy người chưa kết hôn. Lo lắng cho cảm xúc của mấy người còn độc thân nhân sao! Hừ, mình thật sự chỉ muốn chọc cho bọn họ tức nổ đom đóm mắt thì có!"

Tận mắt thấy Natsu qua cửa lấy được vợ quá dễ dàng, chuyện này rốt cuộc đã thành công chọc giận cả lũ bạn cả phù rể lẫn phù dâu cùng các khách mời tham dự hôn lễ, thế nên lúc ra nhà hàng dùng tiệc, mười mấy người vây quanh giữ chặt anh bên mình, mỗi người đều gào ra một chén rượu về hảo sảng chúc, cổ ý chúc rượu, không cho anh có cơ hội trốn thoát trong đêm tân hôn.

Lucy, cô dâu mới miễn cảm với cồn, không thể uống rượu, cho nên toàn bộ gánh nặng đều đổ hết lên người Natsu. Vốn dĩ cô phù rể uống đỡ hộ nhưng ai ngờ Loke là kẻ phụ lại bỏ mặc, phản bội, hùa theo những người khác hề nhau ép Natsu, thái độ quay ngoắt này chắc hẳn vì Natsu xấu xa chỉ li xi có hai đồng chứ! (cái nỷ gọi là gậy ông đập lưng ông)

Romeo còn chưa tới tuổi trưởng thành, vốn không thể uống rượu, cậu ta lại chẳng mấy chốc cũng học lên đại học, lần đầu tiên tập uống rượu đi theo một đám người lớn hề nhau rót rượu liên tục, bảo cậu ta điên rồi cũng chẳng sai.

Người đến tham dự hôn lễ thật ra cũng không nhiều, trên cơ bản đều là bạn bè thân thiết của Natsu và Lucy, hai người đều không có họ hàng thân thích, bởi vậy không khí bữa tiệc rất trẻ trung sôi nổi. Toàn là những người trẻ tuổi, vui quá quấy tung búng, ngay cả bà Lena không quản nổi, đến cuối tiệc, nhóm khách nam biến đâu mất.

"Bọn họ đi đâu mất rồi? Uống nhiều quá say lản ra ngủ dưới gầm bàn chẳng!"

Natsu uống với tình người lại uống nhiều tới choáng váng, anh cho dù là từu lượng khá tốt giờ bước đi cũng loạng choạng, say không thấy đường, mắt kính cũng không biết đã vứt đi đằng nào, trên mặt lộ ra nụ cười ngây ngô, xách theo chai rượu từ đi lang thang khắp nơi tìm Lucy.

"Vợ ơi, vợ à, sao gọi mãi chẳng thấy đâu thế này!"

Lucy lần đầu tiên nhìn thấy bộ dạng như vậy của Natsu, cảm thấy đặc biệt hứng thú, mới lạ, chẳng những không ra mặt ngăn cản anh uống rượu mà ngược lại còn chơi xấu, vụng trộm lên lút đẩy mấy cái ly và mấy chai rượu lại gần Natsu còn không quên chụp thêm vài tấm ảnh làm kỷ niệm.(kai: pạn đã "phản bội" r' mà cứ pị vợ mình chơi xấu nữa tội nghiệp)

"Cô dâu mới này khẳng định là một cô ngốc!" một người phục vụ vừa mang rượu lên, lúc quay ra nói với một đồng nghiệp.

"Ngốc như thế nào?" một người phục vụ khác thừa dịp của chưa khép lại, liếc mắt ngó trộm vào bên trong, vừa lúc thấy Lucy đang ở bên cạnh Natsu chụp ảnh. Lập tức liền hiểu được lý do cảm thán của đồng nghiệp mình gật đầu hưởng ứng, "Chú rể gặp phải người này cũng rồi khổ!"

"Vợ ơi....." Natsu ôm Lucy, mặt ngốc nghếch mơ hồ cọ tới cọ lui, nói thế nào cũng không chịu buông tay.

Lucy tuy lúc đầu cảm thấy mới lạ nhưng cứ bị anh ôm chặt lấy cọ tới cọ lui mãi cũng thấy bức, liền không chút lưu tình nào gạt tay anh ra, "con sâu rượu! Phiên chết được!"

Ngay lúc này, Loke uống cũng đã say tới tuyệt ói, từ đầu xuất hiện chỉ trở vào Natsu và Lucy mồm la toáng lên, "Này... này... Natsu Dragneel cậu... cậu là con chó sao? Cái gì mà găm găm, cắn cắn, cọ tới cọ lui, cắn chết cô ấy mất!" nói xong liền kéo Romeo lao qua, vỗ vỗ đầu thằng bé nói, "Nhớ con... cậu thấy có tới nói thế có đúng không?"

"Anh... anh là đồ hết mặt trời lặn rồi!" Romeo cũng đã uống tới mức mặt đỏ bừng bừng, chân đứng không nổi nhưng cũng vẫn không quên cãi lại Loke nhất thời nghĩ tới người mình thầm mến giờ đã lập gia đình, trong lòng có chút không vui.

Mượn cơ say rượu vung chân đá văng cái ghế bên cạnh, tới lúc ngó thấy Natsu say xin gục bên người mới phát hoảng cố hết sức lôi kéo Natsu đến chỗ Lucy vứt anh ở đó.

Vừa lôi vừa kéo vừa nói, "Này, Natsu Dragneel... anh là không phải là đàn ông nha! Tới lúc kết hôn cũng chưa có tỏ tình với cô ấy!"

Cậu ta vừa nói dứt lời rồi, mấy người xung quanh đang say chuẩn bị choáng cũng đều đồng thanh nhao nhao ồ ào.

"Phải đó! Nhanh lên. Mau tỏ tình!"

"Phải rồi, không mau nói hôm nay đừng hồng hộc bước ra khỏi chỗ này nha!"

"Là đàn ông nhất định sẽ nói một lần trong đời"

Nghe những tiếng thúc giục Natsu mau mau tỏ tình liên tục vang lên, bà Lena hiểu ý cùng ông Jude rút lui về nhà trả lại không gian cho bọn trẻ vui đùa, không có người lớn ở quanh, cả đám càng được thể không kiêng nể gì, hò hét ầm ĩ thiếu điều muốn nổ tung cả phòng tiệc.

"Được rồi, được rồi!" Natsu lấy tay sờ lên mắt kính để nhìn cho rõ mới phát hiện ra mắt kính không cánh mà bay. Anh vỗ đầu cho tỉnh rượu, mơ hồ trừng mắt hỏi, "Ai lấy mắt kính của tôi, mắt kính tôi đâu?"

"Tìm mắt kính làm gì?" Loke được dịp tóm chặt lấy tay Natsu hướng mọi người la lên, "Chú rể sẽ không phải là muốn chạy trốn chứ? Rất không có tiền đồ, các người nói đúng không?"

"Là...!"

"Natsu chạy nhanh, mau!"

"không có mắt kính làm thế nào mà tỏ tình được!" Natsu nheo mắt nhìn qua tìm kiếm Lucy, "haizz, không được rồi, không có mắt kính không thể thấy rõ vợ nha!"

"Bất quá vợ rồi cũng sẽ thấy rõ thôi còn hôm nay cũng không thể để cho này đám người coi thường mình! Hừ! không phải là tỏ tình thôi sao, nhất định là bọn họ có ý xem kịch vui đây nên mới có thể tỏ về hứng thú, mình sẽ không nói cho bọn họ, mình đã sớm tỏ tình rồi! Chẳng qua vì giữ thể diện của mình, mình không ngại lại tỏ tình lần nữa!"

Natsu trang mô hăng giọng đẩy Loke ra thuận tay với lấy một đóa hồng trên bàn tiệc, bộ dạng tiêu sái đến trước mặt Lucy.

"Thế này cũng tốt lắm, rốt cục có thể thấy rõ vợ nha! Vợ mình thật xinh đẹp, coi nào, khuôn mặt nhỏ nhắn xinh xắn, cái miệng hồng xinh xinh..."

Natsu về mặt có chút ngây ngô cười đem đóa hồng đặt vào tay Lucy, "Vợ... bà xã... anh... anh yêu em!"

Lần đó ở trong văn phòng anh ở bệnh viện, anh cũng đã từng nói qua ba chữ này nhưng lần này không giống thế, lần này là ở trước mặt tất cả mọi người, giống như là..... Giống như câu tuyên bố lúc hai người kết hôn, thêm nữa ba chữ này, lại giống như sợi dây tình cảm ngọt ngào, trong nháy mắt đem hai người bọn họ trở lại với nhau.

Lucy thuận thể nắm tay Natsu, nhón chân hôn nhanh lên má dùng âm thanh chỉ vừa đủ để mình anh cúi đầu xuống nghe thấy nói, "Em... em cũng yêu anh."

"A! Chú rể ngà!"

"Ngã lần quay rồi! Từu lượng kém quá! Có tí thế mà đã ngã!"

"HAizz, không chơi nữa!"

"Hi hi, Lucy nói yêu mình". Natsu tế phịch ngồi trên mặt đất, thỏa mãn vút luôn ly rượu cứ thế lản ra ngủ, làm cách nào về tới nhà, đến cuối cùng chính anh cũng không biết.

Natsu lúc tỉnh lại thì ngoài trời đã muộn là buổi tối, cô vợ mới cưới đang đang ngủ say cạnh anh, đôi tay nhỏ đặt trên bụng, tựa hồ như để che chở cho cục cưng còn trong bụng của bọn họ.

Gấc ngủ mang lại cho cô nét mặt ngây thơ trong suốt, vẻ đẹp giống một tiểu tinh linh chưa từng nhiễm bụi trần. Natsu cúi đầu nhìn khuôn mặt nàng mơ ngủ, đôi môi đỏ ửng khẽ nhếch lên, khuôn mặt lạnh như băng cuối cùng cũng được xóa tan vì hạnh phúc lần thỏa mãn.

Cha anh đã phá hủy cảm giác muốn có gia đình của anh, hôm nay Lucy nhìn thấy ông Igneel, trong lòng anh không kìm nổi cảm giác chán ghét cùng hận ý. May mắn có cô ở đây, Natsu vòng tay đem Lucy ôm vào lòng, ngón tay cô lướt nhẹ qua mặt anh khiến hẳn có cảm giác tin chắc mình còn có thể mang lại hạnh phúc cho người khác.

Natsu sống hơn 31 năm, đau khổ cũng đã trải qua, từng khép mình lại, từng cô đơn một mình giờ lại coi trọng một cô ngốc với đôi mắt to tròn và mái tóc luôn buộc thành túm khi đi nhún nhảy lúc lắc.

Tình yêu, quả thật tuyệt không thể tả.

---End---

(sẽ có 3 truyện lặt vặt các pạn đọc tí nhá)

Chương 61: Ngoại Truyện 1: Lisanna Và Natsu

Thời điểm Lisanna quen biết Natsu là lúc cô vừa sang Magnolia. Ở trong nước cô có thành tích học tập cực kỳ xuất sắc, năm thứ 2 đại học đã từng sang Magnolia 1 năm theo chương trình trao đổi du học sinh vì thế tiếng Anh với cô mà nói về cơ bản không gặp khó khăn gì.

Cái chính là một người con gái sống tha hương nơi đất khách quê người khó tránh khỏi cảm thấy cô độc, may mắn tính cách cô vốn rất mạnh mẽ nên mới chống đỡ nổi. Tuy rằng bằng hữu không nhiều lắm, cuộc sống cũng coi như tạm ổn, không gặp rắc rối.

Lần đầu gặp mặt, theo Lisanna nhớ là lúc trường đại học Fary Tail và đại học Sabertooth cùng tổ chức buổi giao lưu học tập. Khi đó là đầu mùa hạ, thời tiết tuy khô ráo nhưng không quá nóng bức thực thích hợp đi chơi vì vậy Lisanna cũng tham gia buổi giao lưu học tập đó.

Một nhóm 13 người lại chỉ có 3 cô gái, mọi người sống xa quê hương khó có dịp tụ tập rất nhanh đều có cùng một loại cảm giác vô cùng thân thiết, bởi vậy tuy mới quen biết nhau chưa lâu nhưng đối với nhau rất tốt, nói chuyện, giúp đỡ lẫn nhau khi đó cũng rất quan tâm chiều chuộng.

Lisanna trưởng thành xinh đẹp, tính cách lại phóng khoáng, hoạt bát, hòa đồng, trên đường đi mau chóng đã có hai anh con trai để ý tới cô, nịnh nọt săn đón ra mặt, các anh nam còn lại dù chưa có biểu hiện gì rõ rệt như hai người kia nhưng rõ ràng đối với cô cũng rất quan tâm.

Duy chỉ có 2 người, 1 người lạnh như băng, coi tất cả những người như trong suốt không hề tồn tại, người còn lại thì trên mặt lúc nào cũng có ý vui vẻ hòa nhã nhưng lại cư xử với mọi người ai cũng giống nhau, thái độ khách khí không xa không gần.

Lisanna lúc ấy cũng không biết thân phận của bọn họ, mãi đến khi tới nơi, mọi người cùng giao lưu, tự giới thiệu, cô mới biết, người luôn mang bộ mặt ôn hòa là Loke Spirit mà người luôn có thấy độ lạnh lùng như băng giá tên gọi là Natsu Dragneel, khó tin hơn là Natsu hóa ra lại học cùng chỗ với cô.

Đại khái là trời sinh con người ta ai cũng bệnh chung là tính hiếu thắng, càng thấy khó lại càng cảm thấy hứng thú. Lisanna từ sau bữa đồ chơi với anh Dragneel lạnh lùng là để tâm muốn chinh phục.

Về phần Loke, sau khi biết anh có chương ngại về tâm lý, Lisanna đối với anh chỉ có thể là kinh hãi viễn chí , bởi vì có một đạo lý mọi người đều biết rõ đó là: đừng trêu vào những người mắc bệnh tâm lý, họ đều là những kẻ điên.

Đại học Fairy Tail nằm tại trung tâm Thung lũng S, do Thung lũng S là một trung tâm công nghệ cao, hằng năm tạo ra một lượng lớn kỹ sư mà những kỹ sư muốn thành danh trụ lại được ở đây cũng phải trải qua quá trình cạnh tranh khốc liệt, bởi thế rất nhiều kỹ sư vì không chịu nổi áp lực mà phải tới gặp các bác sĩ tâm lý. Điều này khiến cho các sinh viên ngành tâm lý học càng thêm nổi tiếng, đồng thời cũng vì thế mà ngày càng có nhiều người theo đuổi ngành học này, tâm lý cũng trở nên biến thái điên cuồng

Không nói không rằng, ngẫu nhiên gặp trên đường mà bị một người xa lạ lôi vào phân tích trạng thái tâm lý chỉ mới nghe nói thôi cũng đã đủ kinh sợ rồi.

Lisanna tuy rằng mạnh mẽ nhưng không thích mọi hành động suy nghĩ của mình đều bị người khác âm thầm nghiền ngẫm, vì vậy mọi sự chú ý của cô đều tập trung vào Natsu.

Không nghĩ tới trong lúc để ý đánh giá xem xét, Lisanna nhận ra anh không giống những người xung quanh. Ví dụ điển hình như lúc bọn họ cùng nhau nấu cơm, anh thể mà lại là một trổng số ít các bạn nam có thể nấu ăn ngon, hơn thế anh cũng không có thói trêu hoa ghẹo nguyệt cũng không ra sức lấy lòng các cô gái, sau khi tới nơi liền vào nhà nghỉ cẩn thận cất hành lý của mình rồi cùng Loke, hai người đi dạo tản bộ ngắm cảnh, mọi cử chỉ hành động đều để lộ ra thái độ trầm ổn.

Lisanna trong lòng dần dần đối với Dragneel lạnh lùng này sinh cảm xúc muốn cùng anh bầu bạn cả đời.

Sau này, khi bọn họ 4 người 1 nhóm chơi đấu bóng chuyền bãi biển, cô cùng Dragneel lạnh lùng được xếp vào cùng một phe. Hai người kỹ thuật cũng không quá cách biệt, đánh bại từng cặp đấu một đến cuối cùng thành ra phối hợp ăn ý còn khiến mọi người được dịp huyết sáo trêu chọc ghép đôi.

Lisanna tuy ngoài mặt lộ vẻ không vui trước tình huống này nhưng kỳ thực sâu trong lòng có chút xấu hổ, ánh mắt nhìn Natsu có ý khẩn trương chờ đợi. Nhưng ngay lúc cô đang phân tâm vì không chú ý nên không kịp phát hiện quả bóng chuyền từ phía đối diện đang bay thẳng về phía mình, lúc Lisanna nhận ra thì đã muộn không kịp tránh đành đứng chịu trận.

Ngay lúc có nhắm mắt, dùng khuỷu tay ngăn đỡ trước mặt chuẩn bị chấp nhận chịu cú va đập mạnh này thì Natsu bỗng nhiên lao tới dùng tay nhanh chóng đỡ gạt quả bóng chuyền hướng cứu cô thoát khỏi nguy hiểm trong gang tấc.

Đầu hè, cạnh biển rộng mênh mông, nước xanh ngát ngắt, cây cối màu xanh um tươi tốt, bên bờ cát mịn, ánh nắng chiếu xuống tạo thành quang sáng bao lấy khuôn mặt vốn lạnh lùng băng giá của Natsu, ngay thời điểm ấy khóe miệng thoáng nhếch lên thành một đường cong khiến khuôn mặt trở nên mềm mại, ôn hòa. Một thoáng ấy khiến Lisanna bỗng nhiên cảm thấy tim đập nhanh hơn, mặt thoáng ửng hồng.

Bọn họ ở khu nghỉ dưỡng vui chơi tổng cộng 3 ngày, 13 người cùng nhau đi chuyển có chút bất tiện, bởi thế liền chia làm ba tổ, cô dùng chút thủ đoạn nhỏ khiến cho mình cùng Dragneel lạnh lùng được xếp chung một tổ.

Bọn họ cùng nhau lái mô tô nước, cùng nhau nấu cơm, cùng nhau trượt tuyết ... 3 ngày, thời gian trôi qua cực nhanh, tình cảm trong lòng Lisanna ngày càng tăng lên.

Lúc giao lưu cùng trường Fairy Tail, cô cùng Natsu trao đổi số điện thoại theo đó biến quen biết sơ sơ thành bằng hữu. Lisanna tính toán mọi chuyện thực kỹ, cô để tâm nghiền ngẫm tính cách Natsu, sao cho có thể kết giao cùng Natsu đúng thời điểm, vừa không khiến Natsu phản cảm mà không khiến cho anh cảm thấy khó chịu.

Bởi vậy hai người càng ngày càng thân thiết hơn, tới kỳ nghỉ hè năm ấy Lisanna đã thành công đem chính mình thành bạn đồng môn thân thiết của Natsu. Mà Dragneel lạnh lùng cũng coi cô là bạn thân đối đãi giống như Loke.

Chính là cô vẫn không thay đổi, không dám thả lỏng tình cảm, mặc dù đã sống ở Magnolia được một thời gian dài cũng có thay đổi trở nên phóng khoáng hơn song Lisanna về bản chất vẫn nhút nhát ngại ngùng, cô cần bản không dám tiến tới phá hỏng quan hệ của cô với Dragneel lạnh lùng.

Khi không còn là người yêu nữa thì cũng có thể làm bằng hữu, chuyện như vậy cô không tin chút nào, chưa nói tới chuyện đến lúc đó mọi người gặp mặt nhau chỉ còn là xấu hổ khó xử, chỉ bằng ngay từ đầu đừng nói gì.

Ở Magnolia vài năm, cũng có rất nhiều người cạnh họ trêu đùa nói vào, nói bọn họ là trời sinh một đôi. Dù sao Dragneel lạnh lùng ra ngoài lâu như vậy mà cho tới giờ cũng chỉ có cô là bạn gái ở bên cạnh.

Mỗi lần bị trêu ghẹo như vậy, Lisanna đều vùng vתרם quan sát phản ứng của Natsu nhưng anh chàng Dragneel lạnh lùng này từ đầu đến cuối vẫn một bộ dạng không đổi, ngay cả trong mắt cũng chẳng có chút dấu hiệu dao động nào, bởi thế nên tới lúc Natsu về nước cô cũng vẫn chỉ là thầm thương trộm nhớ, tự mình đã tình trừ Loke ra không ai hay biết.

Sau này, bọn họ tuy rằng thường xuyên liên hệ nhưng vẫn là không bằng gặp mặt, Lisanna trong lòng âm thầm sốt ruột sợ Natsu có bạn gái nhưng mà ông trời dường như đặc biệt chiều cô cô, về nước nhiều năm như vậy, Natsu ngoại trừ chuyện đi làm ở bệnh viện càng ngày càng nổi tiếng, chức vụ cũng theo đó lên cao thì vẫn là chưa có bạn gái.

Lisanna trong lòng âm thầm tự an ủi chỉ cần có rốt cục cô gắng thể nào cũng sẽ được điều đến làm cùng bệnh viện với Natsu, cô vẫn còn cơ hội.

Lần này cô cuối cùng cũng hạ quyết tâm, tấn công dồn dập cũng được đeo đuổi bám dai cũng thế, nhất định phải cướp đồ Natsu Dragneel! Anh là người duy nhất khiến cô vui vẻ trong đời, sao có thể bỏ lỡ!

Lần đầu tiên nhìn thấy Lucy Heartfilia, Lisanna trong lòng thoát dâng lên cảm giác thấy trước nguy cơ, cô chưa từng thấy Natsu thân mật với cô gái nào như thế, kể cả cô, vậy mà giờ lại dùng mọi cách tranh thủ tình cảm, lấy lòng cô ấy mà cách làm thì giống hệt cách cô lúc trước dùng để lấy lòng anh nhưng cô gái này vừa thoáng nhìn đã biết là cô ngốc so với các cô gái khác quá là ngốc không thể ngốc hơn, cô ấy chỉ mới hơi đau đầu một chút, hơi rom róm một chút mà trong văn phòng cả 2 anh con trai đều đã lo lắng cuống cả lên(akiko: tại chi là háng để võ Lucy*sát khí nổi lên*: ns cái j' z coi chuy là món hàng àk akiko*mô hôi đằm đằm*: à ý e là chỉ yếu đuổi để võ Lucy: ừm)

Lisanna dám nói, trên thế giới này không ai có thể hiểu rõ hơn Natsu hơn cô, cô thấy anh trong lúc mất xa đầu cho Lucy trong đáy mắt hiện rõ xót xa!

Sau đó khi cô biết bọn họ đang kết giao với nhau, chuyện này với cô mà nói quá thực chính là chuyện khiến cô choáng váng bất ngờ nhất , nhiều năm như vậy, cô cẩn thận tính toán, thận trọng cẩn thận tiến từng bước một, kết quả cuối cùng lại là về đường cho Dragneel lạnh lùng, tới lúc cô cơ hội thân cận anh thì lại phát hiện ra anh đã có người bên cạnh.

Điều này sao có thể khiến cô cam lòng? Hơn nữa Dragneel lạnh lùng lại còn vui vẻ với cô gái chẳng ra dáng cô nương nữa chứ!

Cái gì cũng đều không hiểu, toàn mạng lại cho anh phiền toái, cô gái như vậy rõ ràng chính là trẻ ranh chưa lớn mà! Sao có thể xứng với sư huynh của cô chứ!

Lisanna vì thế đối với Natsu càng thêm có chấp, không từ bỏ được. Cô vốn có lòng tự trọng rất mạnh, vốn khinh bỉ nhất là chuyện phụ nữ không từ thủ đoạn tranh giành một người đàn ông.

Nhưng đến lượt mình, cô mới phát hiện ra có một số người thật sự không thể từ bỏ, đầu cho chuyện có được khiến đầu rơi máu chảy mang tiếng xấu cả đời, cô cũng không nề hà!

Cô vốn định lợi dụng chuyện từng có vài năm ở Magnolia cạnh nhau để thúc đẩy tình cảm nhưng Natsu tuy thái độ đối với cô vẫn thân thiện như cũ song chỉ đối đãi như bằng hữu mà cô gái đó, anh thật lòng để ý, làm gì cũng nghĩ tới cô ấy, tới ngay cả khi ăn cơm cùng với cô cũng nhắc tới cô ấy.

Cô ngỡ kia hóa ra là ngốc có phúc của ngốc, là người đi ủng với chất cồn, không uống được rượu nhưng lại biết nấu ăn, cơm nấu ăn rất ngon,..... Dragneel lạnh lùng mỗi lời nhắc đến cô ấy tuy khẩu khí có vẻ lãnh đạm nhưng cô rõ ràng nghe ra trong giọng nói đó là vui vẻ chấp nhận xen lẫn tự hào.

Lisanna trong lòng đau khổ, ngoài mặt tuy hướng ứng tỏ ra vui vẻ cùng Natsu, trong lòng rồi như tờ vò. Muốn tranh thủ tình cảm để nên đôi thật khó cần có thiên thời địa lợi nhân hòa nhưng muốn phá hỏng có lẽ sẽ đơn giản hơn.

Cô tuy trong lòng có chút ý xấu nhưng rồi cuộc cũng không thể đánh mất lòng tự trọng nên ngày đó đành để mặc, giương mắt nhìn người đàn ông mình thích nhất hơn cô gái khác, chỉ là ngay lúc đó cô không chịu nổi mà hạ quyết tâm

Cái gì mà tự tôn, cái gì mà kiêu ngạo có chúng cũng chẳng thể giúp cô có được trái tim Natsu. Cô cũng chẳng phải là kẻ thứ 3, cô vốn dĩ là người gặp Natsu trước, xét cho cùng Lucy mới là kẻ đến sau.

Chỉ là do cô không ở cạnh Dragneel lạnh lùng nên mới khiến cho cô ấy có cơ hội xem vào chỗ trống, nay cô đã trở lại, tất nhiên sẽ không giương mắt đứng nhìn cô ta tiếp tục thân cận ở cạnh Natsu.

Không ra tay thì thôi đã ra tay là phải dứt khoát, ngăn ngừa hậu họa. Mà ông trời rốt cục cũng cho cô có cơ hội một lần: đi dự hội thảo y học ở Magnolia chính là cơ hội đó.

Cô cũng biết có khả năng Dragneel lạnh lùng sẽ không đi, thế nên liền nhờ cậy viện trưởng nói giúp, hi vọng ông chiều cô giúp cô có cơ hội này. Cô giấu chuyện Natsu đã có bạn gái, trong lời nói lại ra sức ám chỉ với viện trưởng rằng mình chính là người đang cùng Natsu bồi dưỡng cảm tình, cuối cùng thành công thuyết phục viện trưởng bỏ sức thuyết phục Natsu cùng đi tới Magnolia với mình.

Nhưng cô trầm tính cũng không ngờ Lucy cũng đi cùng Dragneel lạnh lùng! Đây là hội thảo về y học, cô ta đi theo làm gì? Lisanna gần gũi người, mắt muốn tóe lửa càng thấy Lucy là người chẳng không biết xấu hổ, cả ngày chỉ biết dầy dưa dính lấy Natsu, trong lòng càng thêm khinh thường.

Trong lòng cho rằng Lucy là người thấy Natsu là dính ngay vào, cô sống có chết bám lấy nên đối với Lucy dù xuất hiện ngoài ý muốn nhưng cô cũng không tỏ thái độ ra mặt.

Bất quá mắt đi cơ hội có anh ngay từ đầu, dù cô ta có theo cùng cũng chẳng ảnh hưởng gì tới kế hoạch của cô. Lisanna khinh miệt liếc nhìn Lucy đang ngồi cạnh Natsu, trước mắt cứ để cô ta đắc ý vài ngày, sau chuyến đi này, cô mới là người có đủ tư cách nhất theo bên người sư huynh!

Cô bung lên tách cà phê, uống một ngụm ánh mắt nhìn Natsu lộ ra si mê.

Sư huynh là của cô, là người của cô! Cô lần này đi là muốn nắm lấy đem người nhiều năm trước mình bỏ lơ trôi chạt bên mình! Ai cũng không thể ngăn trở!

(cái nỳ ns về cuộc sống của lisanna và natsu cái nỳ chỉ là tóm tắt thui chứ ko phải truyện 2 phần s ms phải)

Bạn đang đọc truyện *Nalu: Yêu Đúng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 62: Ngoại Truyện 2: Tình Yêu Mới

Lần đầu tiên gặp Lucy là ở trong công ty của ba, một cô gái lỗ mãng, bộ dạng đơn thuần. Khi đó Loke cũng không có cảm giác đặc biệt gì cho tới tận lần gặp gỡ thứ 2.

Có mặc một lớp quần áo dày, ngồi bên lề đường, gặm từng miếng từng miếng mì gói, có rất chuyên tâm, nghiêm túc ở trong cái guồng quay chóng mặt của thành phố gần như trở thành một phép lạ.

Anh không nhận được bước xuống xe chào hỏi cô, sau đó cô ngẩng đầu nhìn anh, đôi mắt to, miệng cười chum chím, từ đó về sau, nụ cười đơn thuần kia đã khắc sâu trong đầu anh, mỗi khi chạm tới đều khiến trong lòng trở nên ngọt ngào.

Nhưng anh chẳng thể ngờ, cô lại là bạn gái của Natsu. Loke ngồi ở quán bar uống một chai rượu, Natsu là người bạn duy nhất của anh đã nhiều năm, cũng là người duy nhất không sợ tính nết sớm nắng chiều mưa của anh. Dù anh có thích có cũng không thể phá hoại hạnh phúc của bạn được.

Anh là bác sĩ tâm lý nên rất nhạy cảm đối với những biến hóa tâm trạng của con người, sau khi biết được tin này, anh lên quan sát Lucy một thời gian rất dài nhưng biểu hiện của cô không giống một cô gái đang yêu. Anh biết Natsu luôn phiền muộn về chuyện bà Lena luôn sắp xếp các cuộc gặp mặt cho con trai, cô phải đó là lý do anh bạn này cần một tâm lý chữa hay không?

Loke cảm thấy một hồi kích động, trong lòng vẫn yên tĩnh thì lại bắt đầu rục rịch, anh thử thăm dò, tìm kiếm nắm bắt tất cả những điểm đáng ngờ, sau đó rốt cục anh cũng phát hiện ra rằng Lucy và Natsu chỉ giả vờ yêu nhau mà thôi.

Nhưng ngay lúc anh cảm thấy vui sướng không ngớt thì anh lại phát hiện, quan hệ giữa Lucy và Natsu không đơn giản chỉ là giả vờ. Dù cho hai người nhìn nhau cười hay làm việc rất ân ý thì đều mờ nhạt có một loại tình cảm quyến luyến, loại cảm tình này sao có thể giả bộ được.

Một bên là người bạn tốt, một bên là cô gái mà anh thích. Cho nên anh rất muốn siết chặt cô vào trong lòng để có thể che chở cho cô, không để cho bất cứ kẻ nào làm cô tổn thương. Tối hôm ấy, khi anh trông thấy cô đang co ro ở cửa bệnh viện chỉ thiếu chút nữa thôi là anh đã xông đi tìm Natsu tranh cãi. Nếu đã chiếm được cô vì sao lại không biết xử tốt với cô, vì sao không đối xử tốt với cô, vì sao để cho cô có đơn thân bên ngoài bệnh viện, khốc thủ thật.

Nhưng cuối cùng anh vẫn kìm chế được sự kích động của bản thân, có lẽ đây là cơ hội cuối cùng của anh, dù cho thế nào đi chăng nữa, anh cũng phải liêu một lần.

Chẳng qua, có vài người đã định trước chỉ có thể gặp gỡ, dù cho anh có ở gần cô thì cuối cùng cô vẫn sẽ bị người khác cướp đi. Anh tự mắt nhìn Lucy đi theo Natsu, bản thân anh thấy thật bất lực, anh chỉ có thể đứng trên lập trường là bạn của cô mà thôi, vẫn chỉ là người bạn gọi thì thôi, xong thì đi, địa vị của anh ở trong lòng cô còn chẳng bằng một ngôn út của Natsu.

Tâm lý u ám của anh lại lan rộng, anh bắt đầu không khống chế được bản thân, anh không dám bật đèn, không dám tiếp xúc với những đồ vật màu đỏ. Trong cuộc đời anh, người anh thích hay thử mà anh muốn, cho tới bây giờ chưa thử gì thành công cả.

Tất nhiên tất cả mọi thứ mà anh khát vọng đều giống như chị gái của anh, nếu không phải bị Thượng đế bắt về thì lại là kẻ khác đoạt mất.

Khi chị gái chết thì anh mới chỉ 8 tuổi bởi vì bị đá kích nặng mà anh trưởng thành sớm. Vào nửa đêm, lúc anh ngủ không yên giấc, đôi mắt mờ thao láo, anh từng nghe mẹ nằm trong lòng cha khóc nức nở, nghẹn ngào nói, vì sao người chết lại là con trai lớn mà không phải là đứa thứ hai.

Chính bản thân anh cũng hy vọng người chết là mình, bất cứ lúc nào anh cũng nguyện dùng tính mạng của mình để đổi lấy tính mạng của chị gái mình. Thậm chí, có một thời gian dài, anh đã hy vọng có thể sớm đi theo chị mình chứ không phải giống như bây giờ trên lưng gánh lấy tất cả sự thất vọng và cảm thán của mọi người.

Từ đó về sau, anh bắt đầu bắt chước chị gái mình, nếu bọn họ đã muốn đưa con lớn trưởng thành vậy thì anh sẽ dùng hết khả năng đáp ứng mong muốn của họ. Nhưng mặc kệ anh bắt chước giống thế nào thì trong lòng anh cũng tự biết mình chẳng qua chỉ là một kẻ giả mạo, đoạt lấy sinh mệnh và vị trí của chị, sống một cách ngoặc ngoải.

Ngay cả sự cưng chiều của cha mẹ cũng chỉ là đoạt lấy từ người chị gái anh mà thôi.

Anh khao khát có một người thực sự thuộc về mình, người ấy sẽ không đột nhiên rời bỏ anh sẽ không lấy lại nuông chiều anh trong một thời gian ngắn.

Có một khoảng thời gian khá dài, Loke đã tưởng rằng Lucy là người ấy, người sẽ thuộc về anh, người mà bất kỳ ai cũng không thể xâm phạm. Nhưng anh lại sai rồi, Lucy Heartfilia là của Natsu Dragneel bạn thân nhất của cậu, từ trong ánh mắt của cô nhìn Natsu, Loke đã thấy giấc mộng của mình lại một lần nữa sụp đổ.

Đó là lý do vì sao ngay cả khi dục vọng trong lòng anh kêu gào muốn cướp cô đi nhưng anh vẫn cứ cố gắng đè nén suy nghĩ này lại. Natsu là bạn tốt nhất của anh, anh có thể cướp cô khi cô không phải là bạn gái của cậu ấy nhưng lại không thể giao đao cướp đoạt cô khi cô đã thực sự là bạn gái của bạn.

Cứ như vậy, thực ra nhìn bọn họ hạnh phúc anh cũng cảm thấy rất tốt.....ít nhất, anh còn có thể trông thấy nụ cười của cô thường xuyên chỉ cần cô đừng rời đi giống người chị gái thì bất anh từ bỏ cái gì cũng được.

Vì thế, khi thấy Lisanna cầm dao hướng về phía cô, nỗi sợ và hoảng hốt ập tới trong đầu anh, thì thế lạnh lẽo của chị mình không ngừng hiện lên trước mắt anh, kể cả nỗi đau và tuyệt vọng của cha mẹ cũng hiện ra.

Không ai có thể tổn thương cô! Người nào làm cô tổn thương đều phải chết! Anh đã trưởng thành rồi, anh đã có sức mạnh, không ai có thể cướp đoạt người mà anh để ý đi, ngay cả Tử thần cũng không!

Lisanna bị thương thì sao, anh cần bản không quan tâm, dù cho người này có là bạn của anh đi chăng nữa. Điều duy nhất anh quan tâm đó là lúc ôm Lucy, cơ thể của cô vẫn còn đủ ấm.

Tốt, không tồi.

Sau đó, Lucy và Natsu kết hôn, anh làm phù rể, người anh thích và người bạn tốt nhất của anh nên duyên vợ chồng, nhìn khuôn mặt hạnh phúc của Natsu và Lucy, anh chỉ có thể gượng cười ở hôn lễ. Lucy xứng đáng có một đám cưới tốt đẹp nhất trên đời, ngoài nụ cười chúc phúc cho cô, anh không còn lựa chọn nào khác.

Natsu uống khá nhiều, ngay cả mắt kính bị anh giấu đi cũng chẳng biết, ngốc nghếch híp mắt thổ lộ với Lucy. Erza Scarlet sau khi bị Gray Fullbuster phản bội cũng tìm được Jellal Fernandes.

Ngay cả con mèo lang thang dưới lầu nhà anh cũng tìm được một con mèo trọc lông bầu bạn.

Dường như trên thế giới chỉ có anh là cô đơn, lẻ loi một mình, vĩnh viễn không thể chiếm được người mà mình muốn.

Buổi tối đêm thất tịch, khi trở về từ bữa tiệc liên hoan ở nhà Natsu, Loke đi bộ một mình trên con đường náo nhiệt. Lucy đã mang mai hơn 6 tháng, Natsu nói anh có thể làm cha nuôi của đứa trẻ, anh hy vọng bé sẽ là một cô bé đơn thuần đáng yêu giống Lucy. Anh sẽ yêu thương bé, cưng chiều bé, bảo vệ bé giống như bảo vệ mẹ của bé vậy.(yuuke: trg bụng lucy là pé trai chủ em ưi loke*khóe*: cớa cần phũ z ko z yuuke: cần loke: nubakachi)

Trên quảng trường, không biết ai đang tò tính, pháo hoa hình trái tim nổ rộ trên đỉnh đầu, đẹp tới nỗi khiến ánh mắt của anh chua xót. Loke hít một hơi thật sâu đang định đi tiếp thì có một cô gái mũ đỏ chọt kéo anh lại.

"Anh trai, anh định đi gặp bạn gái sao? Mua một cành hoa đi, coi như anh vỗ bớ chỉ 5 tệ thôi"

Anh cúi đầu nhìn cô gái nhỏ, cô đang ngẩng đầu khẩn thiết nhìn anh, đôi mắt đen kịt to tròn nhìn bầu trời đầy pháo hoa, sáng chói tới kinh người.

Loke chợt bật cười, chìa tay về phía cô gái nhỏ

"Được"

Cành hoa hồng vì ở ngoài trời khá lâu, viền cánh hoa đã biến thành màu đen, không đều lại càng không đẹp. Loke cúi đầu nhìn cành hoa, do dự mấy giây cuối cùng vẫn cầm trong tay.

Trung tâm quảng trường có rất nhiều đôi tình nhân có người ngắm pháo hoa nói chuyện trời ơi đất hỡi thậm chí có đôi còn hôn nhau, Loke cười đi ngang qua bọn họ.

Đèn đường chỗ pho tượng ở quảng trường bị hỏng, ánh sáng hơi tối. Loke không quan sát kỹ đi tiếp nhưng lại đụng phải một người ở phía trước.

"Xin lỗi, tôi..."

Một câu xin lỗi vừa nói ra khỏi miệng thì Loke thấy người mà anh đụng vào ngẩng đầu lên. Đó là một cô gái còn trẻ tuổi, ngũ quan tinh xảo, ngọt ngào nhưng mặt mũi lại ngấn lệ và tuyệt vọng, đôi mắt xanh đen đẹp trống rỗng. Vào lễ tình nhân mà như vậy vừa nhìn là biết có chuyện gì xảy ra rồi.(akiko: nhìn trẻ z thôi chứ ko phải z ầu =,=)"

Loke ngăn người nhét cành hồng vào tay cô

"Tặng cô"

Hóa ra là cô gái Loke gặp thoáng qua, cô gái bỗng quay đầu nhìn Loke lại nhìn cành hoa trong tay mình rồi chợt nở nụ cười với Loke

"Anh đang cầu hôn với tôi sao?"

Loke nhướng mày nhìn cô bé, cười nói

"Ừ, em bằng lòng gả cho tôi không?"

Anh đưa gờn, cô bé nãy chặc chấn vừa thất tình, tâm trạng không tốt, vậy thì anh trêu chọc cô vui vẻ một chút coi như làm chuyện tốt đi. Không ngờ, cô bé kia lại nhảy tới một bước, lau sạch nước mắt thành thật nói

"Tôi bằng lòng"

Dưới ánh đèn tối tăm, cô gái ngược cổ nhìn anh, đôi mắt sáng rực còn sáng hơn cả ánh sao trên bầu trời, Loke giật mình, giọng nói dịu dàng mang theo hăm dọa và khát vọng ảm giầu

"Chỉ thuộc về tôi, tuyệt đối không được liếc mắt nhìn kẻ nào khác, em có thể làm được điều này sao?"

Đôi mắt cô bé rũ xuống, bàn tay nắm bông hồng run rẩy, cuối cùng cô vẫn kiên định gật đầu

"Có thể"

Loke bỗng nhiên bật cười, con ngươi màu đen, sâu không thấy đáy, anh thò tay kéo tay cô bé

"Tôi tên là Loke Spirit, 30t còn cô."

"Tôi tên là Aries Langley, 22t, tôi xin lỗi."

"Tốt, ngày mai chúng ta đi lấy giấy chứng nhận"

akiko: z đc r', mina chỉ cần bit là loke vs aries lo do l' bông bột mà đám cưới zì nhau. Tuy đã là vợ chồng zì nhau nhg mà họ vẫn giống như những ng' khác mà tìm hiu nhau, có lúc đùa zỡn, cãi nhau và có những sóng gió mà họ trải wa nhg mà cúi cùng họ đã nhận ra tình cảm của mình dành cho nhau nên họ đã trở thành vợ chồng chính thức và sống hạnh phúc. Minh tóm tắt như z là ô kê cn đề r' đề cho những pạn n' ko hiu thì đọc cái tóm tắt nỳ là đc ôi tại cái nỳ là ngoại truyện, mina thông cảm, arigatou! *cúi đầu*

Trg phòng yuuke

akiko*chỉ vào màn hình máy tính*: đó aries đã là 22t r' mà cn' ghi là cô bé zỡn mặt à.

yuuke*cãi lĩ*: tui là cn trai thý gái đẹp dù lớn hay nhỏ cx phải xưng hô cô bé hay cô em thui vs lại pà đã nhắc nhở ở trên r' mà.

akiko*cãi lự*: t ko cần bit nĩ là trai hay gái chỉ cần bit đy là chuyện của t, dù có nhắc có ai đề ý ầu.

yuuke*hất mặt lên*: kệ mọe you chứ tới tui vít nên tui có quyền.

akiko*tức giận*: nĩ #\$/^\$&%%&*&%^&\$/S!%/%.

yuuke*phát hỏa*: pà !#%/%/%%&*&\$/S%/#&S!^.

kai*tân khí*: stop đc chưa hay mún ăn đánh.

aki và yuuke*giơ tay đầu hàng*: aye *nhìn nhau + choàng vai* chúng tui đg thân zì nhau mà hehe

kai*cười*: ừm, thui tui đi đi đề y' suy nghĩ* s 2 ng' nĩ tự nhiên z choàng vai wa nữa chứ? Có phải trai trai hay gái gái ầu pộ 2 ng' dứt dây thần kinh ngại ngùng, then thùng àk.

aki và yuuke nhìn kai đi mất hút r' như chó vs mèo, nc vs lừa.

akiko*bé ngón tay*: sảm sỡ chế há mại.

yuuke*ko vừa bé ngón tay*: chắc thím ko sảm sỡ tui wá ha.

aki và yuuke*la lằng*: đau wá ông/pà buông ra *nhìn nhau* zò buông ra nghe chưa 1 2 3 *buông*.

akiko*chửi*: đồ dẽ xỏm, biến thái lợi dụng cn gái nhà lành mà lĩ chuyện sảng bậy.

yuuke*chửi lại*: pà ns là đồ lợi dụng cn trai ng' ta ko đề ý choàng vai wa dẽ xỏm nữa chứ.

akiko*bốc hỏa*: ông !#\$/%^&^^\$\$%/&\$/^\$&S!%/&*&S#.

yuuke*núi lửa phun trào*: pà !#\$/%^&*&\$/S#!%/^^\$#%/^&S.

erza*sát khí lan tỏa*: bậy zò có chịu im cho chế ăn bánh dẫu ko z'???

aki và yuuke*mò hôi đấm đấm*: aye, im lên.

erza*thường thức*: ừ... ngon wá. >|||

Bạn đang đọc truyện *Nalu: Yêu Đương Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 63: Ngoại Truyện 3: Cuộc Sống (1)

Sau khi Lucy mang thai 4 tháng thì càng ăn nhiều, mỗi buổi sáng tỉnh dậy cô đều hào hứng đi vào phòng bếp, bảo mẫu của Dragneel gia nấu ăn rất ngon dễ dàng chinh phục dạ dày của Lucy.

Dù cô bảo mẫu làm món gì, Lucy đều có thể ăn và miếng. Buổi sáng, Natsu ăn một lúc 4 cái bánh bao nhân thịt gà và nấm hương, 1 bát cháo trứng muối thịt nạc nhưng cô phải ăn 6 cái, có đôi khi húp cháo xong còn chưa đã, cô còn phải ăn thêm 2 quả trứng chiên. Natsu nhìn cô với vẻ kinh hồn bạt vía nhưng lại chẳng thể ngăn cản cô ăn uống.

Bình thường nhân lúc Lucy ngủ, anh đều len lén sờ bụng của cô, anh là bác sĩ nên biết rõ khi mang thai cô ăn nhiều là chuyện bình thường nhưng anh lại không thể ngừng lo lắng, khi cô mới bị thai nghén, anh lo rằng cô không ăn nổi bất kỳ thứ gì, bảy giờ thì ngược lại khẩu vị ăn uống của cô lại càng tăng thêm thì anh lại lo cô ăn no quá mức.

Với lại không biết tại sao Lucy đặc biệt thích ăn đồ ăn ngọt, trong bát gà đen hầm cách thủy, nước dùng béo ngậy khiến Natsu không dám đụng tới nhưng Lucy lại vô cùng thích thú, lần nào ăn cơm cũng phải chan canh gà đậm đặc chất béo, mỗi lần đều ăn hai bát to cộng thêm các món ăn khác, cứ như thế dạ dày của cô nhất định sẽ phình to mắt.

May mắn thay tuy ăn nhiều nhưng Lucy lại không hề lười vận động, cô thích nhất đi dạo phố, mỗi tối cô đều lôi kéo Natsu đi một vòng quanh khu đánh cầu lông, nếu Natsu có ca phẫu thuật không về được thì cô tự mình đi tới công viên bên cạnh, khiêu vũ với những cô bác về hưu, chơi đùa vô cùng vui vẻ.

Đến khi Lucy mang thai 6 tháng, hầu như tất cả người già ở vùng phụ cận đều biết Dragneel gia có một người phụ nữ mang thai yêu thích chạy, thích nhảy.

Lucy không yêu thích đặc biệt đối với bất kỳ món ăn nào, cũng không kén chọn, bà Lena cười toe toét khoe rằng cháu trai bà là đứa có phúc. Lucy không biết rằng việc mình không kén ăn có liên quan gì tới đứa bé trong bụng nhưng thấy bà Lena vui vẻ, cô cũng cười ngầy ngời với bà.

Tuy Lucy ăn nhiều nhưng cũng không béo lên là bao, bụng cô không lớn lắm đắp chăn ngồi trên giường thì chắc chẳng ai nhận ra cô là một phụ nữ đang mang thai.

Lúc cô mang thai 6-7 tháng, đúng lúc vào hè, mùa hè ở thành phố A mát mẻ hơn một chút so với thời tiết khu vực khác nhưng cũng nóng đến phát hoảng, hừng hử, Lucy còn đang mang thai, cô càng khó chịu. Cô không bật điều hòa vì sợ bản thân mình đang lạnh mà gặp thời tiết nóng sẽ bị cảm, sợ cực cung trong bụng không ổn, đôi khi nóng tới nỗi vành mắt đỏ lên, nước mắt ứa ra ngoài.

Vừa thấy Natsu tới gần cô đã buồn phiền, không vui, xống tới cần anh hai cái, lúc đó cô mới nín khóc, mỉm cười. Natsu tuy là người lạnh lùng nhưng tính tình khá tốt hơn nữa đối với Lucy anh càng kiên nhẫn bị vợ cắn vài cái cũng có sao lại còn đem dầu hôn khoe khoang! Bác sĩ Dragneel chứng tỏ mình là một người da mặt dày, anh vô cùng hưởng thụ tâm tình nhỏ bé của vợ mình.

Đó chỉ là một chuyện, hai người luôn có những bất đồng nhỏ nhoi. Cơ thể Lucy càng ngày càng nặng nề, ban đêm khó chịu tới nỗi không ngủ nổi, Natsu còn yêu cầu cô, thỉnh thoảng lần qua lần lại nói hoa mỹ là mang theo cực cung vận động, nói tắt là vận động cha con.

Vào giữa hè, Lucy chỉ ngồi im mà cũng toát mồ hôi, hường chỉ cùng anh vận động, cô bị Natsu quấy rầy tới nỗi không chịu nổi nhưng dục vọng 'người ta' đã nổi lên, cô lại không khống chế được bản thân, vừa khóc vừa bị Natsu đè ra làm, trong lòng vốn cảm thấy ngại ngùng vậy mà Natsu còn thốt ra mấy lời nói không biết xấu hổ.

Anh thích nhất là vừa làm vừa cúi xuống hôn lên nước mắt côthở hổn hển nói:

"Nhìn xem, chồng em lợi hại tới nỗi làm em bật khóc này"

Hoặc là

"Vợ ơi, cứ ở trên giường nhìn thấy em là anh lại cứng"

Một loạt lời nói ừn ừ kéo tới, Lucy thật sự không chống đỡ nổi. Dĩ nhiên, cô cũng thông minh lên chút ít, cô nhất quyết đi tìm bà Lena tố cáo!

Cô nói, Natsu không để cô ngủ ngon giấc, ngay cả cực cung cũng phản đối, ghé khuôn mặt nhỏ nhắn, trắng trẻo tới gần bà Lena, ý tứ rằng mẹ con cô bị người ta lấn qua lấn lại tới nỗi gây đi rồi!

Bà Lena nghe xong, sao có thể ngồi yên, cháu trai bảo bố của bà mới là quan trọng nhất! Con trai giờ cũng chỉ là đóa hoa héo mà thôi, vậy mà còn dám ảnh hưởng tới sự phát triển của cháu trai bà, đúng là ngại sống lâu ư!!!

Natsu bị mẹ mắng cho một trận, cuối cùng, mẹ anh còn chưa hết giận dùng chổi lông gà vạt anh vài cái, vẫn chưa hiểu chuyện gì xảy ra anh đã bị đuổi tới phòng ngủ dành cho khách, bà nói trước khi anh giấc ngộ được những suy nghĩ cao quý thì đừng hòng bước vào phòng ngủ của mình!

Lucy ngồi bên cạnh, há hê nhìn ông chồng mặt lạnh của mình, thiếu chút nữa nhả cồn lên. Sau khi thời tiết sang thu, cảm xúc của Lucy luôn thất thường, Natsu vừa thấy cô cười vui vẻ, anh bắt lực lắc đầu, anh cảm thấy bản thân mình bị đánh một trận nhưng đối lại được nụ cười của cô cũng xứng đáng.

Khi Lucy mang thai giai đoạn cuối, bắp chân của cô luôn bị chuột rút, mỗi lần co rút cũng phải tới 10 phút, cô đau tới nỗi đầu rịn đầy mồ hôi, mỗi đêm, Natsu đều phải xoa bóp cho cô nửa tiếng, lúc này, cô mới có thể dễ chịu một chút. Nền tảng của cơ thể Lucy cũng không được tốt, cô lẽ do ngày trước thiết thời nhiều nên thời kỳ mang thai, Natsu cố gắng hết sức tắm bồn để dinh dưỡng cho cô nhưng rốt cuộc cũng không có cách nào bù đắp được 20 năm đã qua.

Khi cô mang thai được 8 tháng, bắp chân và bàn chân của cô sưng phù nặng, mu bàn chân giống hệt một cái bánh bao, Natsu vô cùng đau lòng, cả ngày bọn ở ở trong phòng bác sĩ khoa phụ sản của bệnh viện chữa chạy khiến cho mọi người đều mệt mỏi.

Tình tình Lucy cũng càng ngày càng xấu, ban đêm cô không ngủ được cũng không cho phép Natsu ngủ chỉ cần nghĩ tới chuyện mỗi ngày Natsu đều có thể ngủ ngon mà bản thân mình phải chịu khổ như vậy, cô thấy không công bằng. Vì vậy, cô không muốn lúc có mặt ngủ thì Natsu lại có thể ngủ, cô phải làm anh thức dậy rồi mới thôi.

Ban đầu, Natsu không phát hiện ra rằng trong lòng Lucy để ý chuyện này, vài ngày sau thời tiết đêm nào cô cũng thay đổi phương pháp không để cho mình ngủ, anh liền hiểu ra. Sau đó, mỗi khi anh buồn ngủ, anh lại bấm đùi hoặc uống một cốc nước lạnh khiến mình tỉnh táo lại, nói chuyện phiếm với cô, đợi lúc cô ngủ thiếp đi thì anh mới ngủ tiếp.

Vài ngày như vậy, mắt của Natsu đã bị thâm quầng, ban ngày anh phải đi làm, ban đêm lại thiếu thốn giấc ngủ, hốc mắt càng ngày càng trũng xuống làm tôn lên sống mũi cao, khiến anh càng trở nên lạnh lùng, nghiêm nghị.

Lucy biết mình vô cớ gây sự nhưng cô không thể khống chế bản thân, khi trông thấy viên mắt thâm quầng của Natsu, trong lòng cô lại tự trách lại vào ấy náy, ban đêm cô giả vờ nhắm mắt ngủ, cô muốn để Natsu ngủ sớm một chút. Nhưng có và Natsu nào phải người xa lạ, cô có ngủ hay không, Natsu chỉ cần nhìn cũng có thể nhận ra.

Nhưng trong lòng cô vì muốn tốt cho mình nên Natsu cũng không vạch trần, anh vẫn giống như lúc trước, khi nào cô ngủ thì anh mới ngủ.

Cứ như vậy tới đầu tháng 12, ngày dự tính sinh của Lucy cũng sắp tới.

Trước 3 ngày, Lucy phải tới bệnh viện chờ sinh, Natsu cũng vào bệnh viện với cô. Trước khi tới bệnh viện, Lucy vì quá hồi hộp có ý đề cập tới vấn đề sinh sản, kết quả là không thể giảm bớt lo lắng ngược lại cô còn khiến bản thân mình thêm sợ hãi.

Lucy không phải người yếu ớt nhưng cô sợ đau chỉ cần nghĩ tới đau đón khi sinh cực cung thì cô đã sợ hãi, cô còn hay náy sinh ảo giác, cho rằng bụng mình bị đau, lần nào cũng dọa Natsu giật mình.

Tới thời điểm có sinh thì Natsu đã có chuẩn bị.

Con co rút đau đón ở bụng dưới càng ngày càng kịch liệt, Lucy vừa đau lại vừa sợ, sắc mặt cô trắng bệch, Natsu ở bên cạnh đỡ dành cô ăn nhưng cô sao có thể ăn nổi thứ gì, đến lúc cô vất và nuốt vào vài thìa cháo thì đã sinh.

Lần đầu tiên Natsu mặc áo blouse trắng đi cùng vài bác sĩ khoa phụ sản vào phòng sinh với tư cách cá nhân. Anh là bác sĩ hàng đầu bệnh viện, người trong phòng sinh lại là vợ anh, đương nhiên không ai ngăn cản anh.

Tuy Lucy sợ hãi nhưng Natsu lại ở cạnh cô, chỉ cần cô ngược mắt là cô có thể trông thấy ánh mắt ấm áp khích lệ của anh, mỗi lần ánh mắt hai người giao nhau, Lucy đều cảm giác rằng bọn họ đang cùng nhau nỗ lực, thậm chí ngay cả con đau cũng không còn kịch liệt nữa.

Lucy ngước có đôi nhưng ở thời khắc quan trọng lại có cái phúc của một kẻ ngốc, thời gian sinh đẻ của cô không kéo dài quá lâu, cô ở trong phòng sinh có lẽ chỉ khoảng 2h thì con trai của cô và Natsu đã cất tiếng khóc chào đời, bé nặng 3 cân 8 lạng, so với những bé trai khác thì nhỏ hơn nhưng bé lại rất khỏe mạnh, tiếng khóc rất vang, dường như muốn nói cho ba mẹ sự tồn tại của mình.

Khi Lucy tỉnh lại, cô thấy có một đứa trẻ dễ thương nằm bên cạnh mình nhắm chặt đôi mắt ngủ say sưa. Cô thực sự quá mệt, 2 tiếng đồng hồ cũng đủ khiến cô kiệt sức, ngay cả lần đầu tiên con trai mình uống sữa cô cũng đã bỏ lỡ.

Lucy thờ tay nhẹ nhàng chạm vào gương mặt nhỏ nhắn của con trai, trắng nõn rất dễ thương, khuôn mặt giống Natsu, mái tóc màu hồng cũng giống cha nó, chỉ có đôi mắt màu nâu long lanh là giống cô, trong lòng cô lại tràn đầy hạnh phúc vì ba của đứa bé dễ thương này, đây là con trai cô, bé ngày ngo ở trong bụng cô chín tháng mười ngày được nuôi lớn từ tất cả tình hoa trên người cô, nó là trái tim của cô là máu thịt của cô.

Lucy không hề hay biết bên ngoài phòng bệnh, hầu như tất cả bạn tốt của cô và Natsu đều tới, Loke, Aries, Erza, Jellal...Thậm chí còn có Romeo đã thi đậu lên đại học.(kai: kết pạn nhanh với aries: đương nhiên chế mà)

Vì sợ ảnh hưởng cô nghỉ ngơi nên mọi người đứng bên ngoài chờ thì chịu đựng cái lạnh của tháng 12, chịu đựng sự nóng nực trong lòng cũng không bước vào phòng bệnh.

Natsu là người đầu tiên phát hiện Lucy tỉnh giấc, trên cửa phòng bệnh có một ô kính trong suốt chỉ cần nhìn qua là có thể thấy được động tĩnh bên trong. Anh mở cửa để bọn Erza bước vào nhìn bọn họ vây quanh Lucy và con trai mình, khỏe mỗi anh không nhận được mỉm cười.

"Phòng vẫn một chút, bây giờ anh có cảm giác thế nào? Được làm cha nên rất phấn khởi đúng không?"

Bởi vì từ một đứa con gái nuôi ngoan ngoãn lại biến thành một bé trai nghịch ngợm, trong lòng Loke hơi khó chịu, vì thế khi mọi người đi vào phòng bệnh, hẳn lại đi tới trước mặt Natsu, bắt đầu trêu chọc anh.

Nét mặt Natsu tươi tỉnh, ánh mặt trời từ hành lang chiếu tới, lững lờ hắt lên mặt anh càng khiến nụ cười của anh thêm rạng rỡ, ấm áp, anh giương mắt nhìn Loke, đôi mắt anh vẫn rất trong trẻo trong buổi sáng mùa đông.

"Cậu muốn biết sao?"

"Ừ"

"Tôi chưa bao giờ tự hào vì mình là một bác sĩ giống như bây giờ"

Ánh mắt của anh lướt qua mọi người đang vây quanh mép giường, dịu dàng rơi vào khuôn mặt mệt mỏi của Lucy đầy vẻ yêu thương

"Bởi vì ở lúc cô ấy khó khăn nhất, tôi có thể ở bên cạnh cô ấy cùng cô ấy chứng kiến lúc con trai chúng tôi sinh ra".

Anh nói-"Có thể đồng cam cộng khổ với cô ấy, hạnh phúc bên nhau, tôi rất vui về cũng cực kỳ thỏa mãn, đây chính là cảm nhận lúc này của tôi"

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đáng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Ngoại Truyện 3: Sinh Hoạt (2)

Thời điểm ở cũ, mỗi ngày Lucy bị Natsu kiên quyết bắt húp một bát cháo gạo kê nhỏ, ăn trứng gà, ăn tới nỗi chán ngấy cũng không được đổi món, đúng thật là sự hành hạ ngọt ngào.

Hết tháng ở cũ, Lucy lại có thể chạy, có thể nhảy, chuyện đầu tiên cô làm là đứng đứng đòi đồ ăn với Natsu, cả tháng nay, cô thêm ăn những món đó vô cùng nhưng lại không thể ăn.

Natsu cũng cung chiều cô, cô muốn ăn gì đều báo nhà bếp làm cho cô trừ phi món đó không tròn, dường như đáp ứng cô mọi thứ vậy.

Lucy rất nhiều sữa cũng chẳng cần dồn sức đi tắm bù nữa, cục cưng cần bú không hết, đôi khi ngực bị trướng, đau tới nỗi 'tê tâm phế liệt'.

Lucy đang ở giai đoạn nuôi con bằng sữa mẹ, hai bầu ngực lớn, vừa vênh lại vừa dựng thẳng đứng, Natsu đã cấm dục được mấy tháng, đôi lúc không nhịn nổi. Nhưng Lucy vừa sinh con mới được một tháng, không thể làm tình được, Natsu đành nhịn, nhiều lần nhịn như thể đúng là không chịu nổi chỉ có thể chạy vào phòng tắm tự mình giải quyết khiến cho Lucy có cảm giác áy náy không tả nổi.

Khi con yêu đầy tháng, rốt cục cũng được đặt tên, bé con gọi là Nash Dragneel. Vốn phải gọi là Nash Dragfla nhưng Lucy sợ quá khó nghe, nhất định đổi chữ fl sang chữ neel, cũng xem như không thấy nỗi khổ tâm của Natsu. Nash lớn rất nhanh, dường như cứ một tuần lại lớn thêm một chút, khuôn mặt nhỏ bé càng ngày trắng mịn mịn, ngay cả cặp mắt to giống Lucy cũng bị ép nhỏ đi. Rốt cục, bà Lena cũng được làm bà nội, vui mừng không sao kể xiết, hôm nay đi mua một cái dây chuyền vàng, ngày mai lại đi mua một cái chuông vàng nhỏ. Nếu không phải bị Natsu ngăn cản thì không chừng bà sẽ ăn diện cho Nash giống một gốc cây tiền vàng mắt.

Khuôn mặt của Nash hầu như được tổng hợp lại từ ưu điểm của Lucy và Natsu, đáng yêu tới nỗi ai nhìn cũng muốn sờ một cái. Nhất là đôi mắt to tròn, sâu thăm thẳm giống y chang mẹ ngọc của nó, lúc Lucy ôm con trai ra, mọi người chỉ cần liếc qua cũng có thể nhận ra bọn họ là hai mẹ con.

Tính tình Nash rất yên tĩnh không thích ồn ào, đến giờ thì dậy bú sữa mẹ, bú xong thì đi ngủ, cuộc sống có quy củ giống như ông già vậy, Natsu và Lucy đã chuẩn bị tinh thần thức đêm nhưng không ngờ con trai lại ngoan thế. Nhưng cho dù có như thế, mỗi đêm Lucy cũng phải dậy 4-5 lần để cho con trai bú sữa, thay tả sau khi mang thai đáng đáp có mấp lên bấy giờ đã nhanh chóng sụt cân.

Natsu đau lòng vì cô, đôi khi anh hận không thể làm thay cô nhưng duy nhất khoản cho con bú, dù anh có bán linh cũng chẳng thể thay thế Lucy được đánh mỗi đêm để cho cô thức dậy bận rộn.(yuuke*cuời gian*: anh tính đi wa Thái Lan bom silicon àk akiko*đánh đầu*: ns chuyện đó thì zê nhà ns vs gấu bông nhà m' kìa natsu*cần*: khoan thẳng yuuke ns cx đúng đề đi wa akiko*đánh nữa*: zê nhà chăm sóc vỵ cn đi đứng của wậy yuu và nat*xoa đầu + ns nhớ*: dữ như pà chẵn)

Sau khi làm mẹ, không ngờ từ một con người 'không tìm không phổi' trước kia giờ dù cho bất kỳ việc nhỏ nhặt gì cũng biết suy xét, chuyện gì cũng không hề làm qua loa, Nash được cô nuôi càng ngày càng đáng yêu, đến lúc khi bé biết ngồi bần bập bẹ nói 'và... bà... bà' thì thiếu chút nữa bị mẹ Loke bắt cóc. Cu cậu thực sự quá đáng yêu chỉ cần ôm một cái là đủ làm tan chảy trái tim.

Lúc Nash được 1 tuổi thì đã có thể chấp chững bước đi, tính tình bé dần dần cởi mở hơn.

Nhóc này thích nhất là được ôm trong lòng mẹ, nếu mẹ không ở bên thì bà nội ôm cũng được, chẳng cần người lớn phải dỗ dành cũng sẽ ngoan ngoãn vui trong lòng người ta, lộ ra đôi mắt to đảo quanh như con sóc nhỏ nhìn mọi người toét miệng cười, hai cái răng của nhỏ nhún sáng như ngọc khiến cho bà Lena hết lòng yêu thương.

Nhưng nhóc con lại không thích ba hoặc ba nuôi ôm chỉ cần Natsu hoặc Loke ôm nhóc một thời gian dài là cái miệng nhỏ nhún của cu cậu lại nhোঁnh ra, 'oe oe' khóc lớn.

Mới đầu, Natsu và Lucy còn không biết chuyện gì xảy ra, mãi đến khi Loke mang theo vợ, Aries Langley tới chơi thì Natsu rốt cục mới biết con trai vì sao lại 'ghét bỏ' mình như vậy.

Dù Loke miệng nói không thích nhóc con nghịch ngợm nhưng thực tế vừa thấy bộ dạng đáng yêu của Nash liền quay ngoắt, đoạt lại thẳng bé từ trên tay Lucy móc ra món quà từ trong túi cho con nuôi của mình.

Không biết tại sao Nash chẳng hề lung lay, ai mà ngờ vừa thấy Aries, Nash liền vươn hai cánh tay nhỏ bé về phía cô khiến Aries vô cùng kinh ngạc và mừng rỡ. Có chửa từng bé trẻ con nên sự lăm nhóc con không thoải mái, cả người cô cứng đờ nhưng Nash ở trong lòng cô chỉ hít một hơi, không giẫy dụa cũng chẳng khóc.

Trong đầu Natsu có ý nghĩ không tốt.

Từ đó về sau, khi khách tới nhà chơi, Natsu luôn đề ý tới con trai, kết quả quả nhiên giống như anh nghĩ, Nash thích được phụ nữ ôm! Bất kể là xa lạ hay quen thuộc chỉ cần là phụ nữ thì nó sẽ rất ngoan ngoãn nhưng nếu là đàn ông thì không được, ngay cả ba nó cũng không được!!!!

Bác sĩ Dragneel buồn bà, anh và Lucy đều biết tự điều chỉnh suy nghĩ của mình nhưng tại sao lại sinh ra một nhóc con háo sắc như thế? Hơn nữa theo tình hình này, nếu lớn lên mà nhóc vẫn giữ tính cách này vậy phụ huynh của những cô nàng tìm tới của nhà bọn họ không phải thất vọng hay sao?!!!

Nghe vậy, Natsu lập tức cảm thấy không thể nệ kế chuyện này được. Thế là từ đó, Lucy phát hiện chồng mình đột nhiên thay đổi, anh trở nên cực kỳ đề tâm tới chuyện của con trai hơn nữa còn thường tranh ôm con với cô.

Thật ra, những bước đi của Nash đã vững vàng hơn nhiều, hầu như không cần người lớn phải ôm nữa, chưa kể đến, cứ như vậy 1-2 tháng, quan hệ của hai cha con lại tốt lên nhiều. Khi không nhìn thấy Natsu, Nash luôn toét miệng, lộ ra mấy cái răng nhỏ nhìn Lucy gọi, "Ba....ba....", cu cậu vừa gọi vừa nhìn quanh nhà, nó muốn xem ba ba rốt cục đi đâu.

Lúc Nash biết chạy, Lucy trải một tấm thảm dày lên sân để cho cu cậu tha hồ chạy khắp nơi, vừa không lo con trai ngã cũng chẳng cần lúc nào cũng trông nom nhóc.

Càng lớn, tính cách nhóc con càng trầm, cu cậu không khóc cũng không ầm ĩ, chỉ là tối đến, lúc ba ra ngoài, vừa thấy mẹ hoặc ba trở về thì bé lại vươn cánh tay nhỏ bé xin được ôm một cái, lạnh lợi tới nỗi khiến người ta không biết nên yêu thương thế nào cho tốt.

Năm Nash 4 tuổi, Lucy và Natsu dẫn bé về nông thôn, quê của Lucy. Hôm ấy là ngày 15 tháng 7, ngôi nhà ở phía sau ngọn đồi xanh với rừng sỏi đầy, khắp nơi đều là ngọn đèn cầy trên phần mộ giữa sắc trời đen nhánh, dường như có thể khiến đôi mắt bị tổn thương.

"Nash, quý xuống"

Lần đầu tiên Nash trông thấy bộ dạng nghiêm mặt của mẹ, cu cậu cũng không dám làm loạn, ngoan ngoãn quỳ trước ngôi mộ thấp, bé kìa.

Mẹ nói, đây là mộ ông ngoại bé, ba nói, khi bé vừa chào đời ông ngoại còn tự tay bế bé.

Khi đó, Nash còn chưa hiểu chuyện ngược khuôn mặt ngây thơ lên hỏi,"Vậy sao giờ ông không ôm con nữa"

Chỉ là một câu nói đơn giản nhưng những giọt nước mắt mà Lucy có kim nén lại tức trào ra, Natsu hung dữ trợn mắt nhìn bé, không nói không rằng ôm Lucy

Nash nhỏ bé đứng bên cạnh ba mẹ nhìn xung quanh, trời đã tối, muối trong rừng cây vo ve kêu, da dẻ cu cậu non nớt bị muối cắn vài nốt. Nó đã nói với ba mẹ vài lần nhưng chẳng ai thèm để ý.

Tiểu tử kia ở nhà được nuông chiều, bây giờ thấy ba ôm mẹ là lại không ôm mình, trong lòng lại tức bất bình. Nhোঁnh miệng khóc to, vừa khóc vừa lên đưa mắt quan sát ba mẹ, cu cậu muốn nhìn thấy phản ứng của họ. Nếu không phải vùng núi này toàn đá thì tiểu tử này đã nằm xuống lần lớn ăn vạ rồi.

"Nash Dragneel, ngậm miệng lại! Tâm trạng mẹ con đang không tốt!"-Natsu lạnh lùng lờm con trai, ánh mắt tràn đầy cảnh cáo.

Nash bình thường thực ra rất hiểu chuyện, tuy luôn được bà nội cưng chiều nhưng Natsu thỉnh thoảng cũng đánh vài cái, tính nết cũng không tới nỗi xấu láo. Nhưng bây giờ, cu cậu đang cảm thấy rất tủ thân thấy ba chẳng nhưng không an ủi nó mà còn khiển trách, khóc càng hăng say, khuôn mặt nhỏ nhún đỏ lên, nghẹn ngào thổ gấp đầy tức giận.

Tâm trạng Lucy vốn nặng nề, giờ con trai lại khóc khiến cô càng thêm 'tâm phiền ý loạn', dốt tiền giấy cho ba rồi đập đầu vào cái, sau đó dùng Natsu đất Nash xuống núi. Cô chẳng có tâm tình dỗ con trai, Natsu dỗ vài tiếng nhưng Nash không nghe, cuối cùng thành ra tiểu tử kia khóc suốt quãng đường xuống núi, mắt sưng to giống như hột đào.

Ba mẹ thật sự không quan tâm nó, nó khóc dữ hơn cũng chẳng ai chú ý, Nash đánh ngừng khóc, thậm chí nhất định phải về mịch bà nội!

Ông Jude qua đời lúc Nash hơn 1 tuổi, khi ấy ông không thể điều trị bằng hóa chất vì cơ thể quá yếu, hóa trị sẽ càng rút ngắn sinh mạng, tuy khối u dạ dày đã cắt nhưng tế bào ung thư vẫn rất ngoan cố, nửa năm sau đi kiểm tra sức khỏe, tế bào ung thư lại đi căn tới gan và phổi, lúc này đủ là bác sĩ gọi nhất thế giới cũng hết cách.

Natsu và ông Jude đều gạt Lucy, không ai nói cho cô tình hình thật sự, đối với vấn đề này Lucy lại không hiểu thấy ba ngày nào cũng có thể chạy nhảy nên cô cho rằng bệnh tình của ba sau khi phẫu thuật đã tốt lên rồi.

Vì thế tới giai đoạn cuối, khi trông thấy bộ dạng da bọc xương, Lucy gần như không thể chịu đựng nổi. Tất cả mọi người đều biết rõ chuyện nhưng lại gạt một mình cô, nếu không phải bệnh tình của ba chuyển biến xấu tới nỗi tức mắt là có thể nhận ra thì bọn họ còn muốn giấu diếm cô tới bao giờ?

Lucy cảm thấy cả bầu trời như sụp đổ, rờn rã suốt 1 tháng, sắc mặt của cô với Natsu vẫn không tốt, mãi tới tận sau khi ba ra đi.

Khi ấy, ông Jude ngay cả nói cũng không thể, 8 ngày liền không có giọt nước nào vào nỗi cơ thể ông nằm trên giường, đôi mắt mờ to chỉ nửa bước nữa thôi là tiến vào quan tài rồi.

Chợt có một tối, ông khẽ mở mắt không hiểu sức lực từ đâu lấy tay chỉ về hướng Nash muốn được ngậm cháu ngoại.

Nash đang nằm trên giường ấm áp ngủ ngon lành, Lucy không nói gì, bế con trai tới trước mặt ba, ông Jude đưa tay muốn sờ khuôn mặt nhỏ nhắn của cháu ngoại nhưng ông thực sự không còn sức lực nữa, Lucy vừa đặt Nash xuống cạnh ông thì đôi mắt ông đã vĩnh viễn khép lại.

Trước khi chết, điều duy nhất ba cô lo lắng chính là đứa cháu ngoại chỉ vừa mới 1 tuổi, vậy mà bây giờ, rốt cục Nash cũng đủ lớn, đã biết suy nghĩ lần đầu tiên đi viếng mộ ông ngoại về lại nói ra những lời như vậy.

Bà Lena đã phát hiện ra tâm trạng của Lucy thay đổi lập tức bế Nats lên, cười ha hả rồi ôm về phòng bà. Bà hiểu cái chết của ông Jude là sự đã kích rất lớn đối với Lucy nhưng muốn bà tro mắt nhìn cháu trai bảo bối bị dạy dỗ....bà thực sự không làm được.

Natsu chưa kịp dạy dỗ Nash thì bà Lena đã ra tay trước. Anh mềm mại, nhìn mẹ mình vừa dỗ dành Nash vừa cung chiêu nắm chớp mũi nó, nếp nhăn nơi giữa đôi lông mày càng sâu thêm.

Sáng hôm sau, Natsu giống bình thường đưa Lucy tới công ty rồi chuyển hướng đưa Nash tới nhà trẻ nhưng lúc xe chạy qua nhà trẻ, anh cũng không dừng lại lái xe đưa Nash tới thẳng bệnh viện.

"Ba... ba, tôi trưởng rồi",Nash ngồi ghế phụ, vươn bàn tay trắng trẻo, bé nhỏ vỗ vỗ lên cửa sổ xe, cấp bách muốn xuống xe. "Hôm qua, vừa có một cô bé mới tới nhà trẻ, cô bé này khá xinh xắn, mình muốn làm bạn với cô bé ấy!"

Natsu đẩy gong kính lên, giọng lạnh lẽo, "Ngồi im, hôm nay không đi nhà trẻ tới bệnh viện"

Chiếc đầu nhỏ của Nash đung đưa giống như chiếc trống lắc,"không được! Trốn học không phải là đứa bé ngoan! Con không thể trốn học!"

"Cảm ơn!",Natsu lạnh lùng nói với con trai,"Ba đã xin thầy giáo cho con nghỉ rồi"

Nash vừa định hỏi tại sao lại phải xin nghỉ cho nó nhưng thấy gương mặt lạnh lùng của ba thì nhất gan ngậm miệng lại,"ba thật đáng sợ, mình nhớ mẹ và bà nội quá!"

Natsu trở nên tỉnh cách đã lạnh lùng ngoại trừ Lucy, dường như không ai có thể khiến anh phải thỏa hiệp, ngay cả con trai duy nhất cũng vậy, bởi vì bị Natsu lừa một cái nên Nash cũng chỉ có thấp thòm cả buổi(akiko*lắc nhin*: có phải ko z khi bít Lucy mang thai thế n' mừng đến nỗi pị nghe ta ns khùng mà ko để ý z natsu*tình bơ tì*: cái đó là vui mừng khi đẻ 1tr' cha kai*cười mia*: z khi Lucy sinh cn ra thì thế n' cười tươi dữ z natsu*cảm lun*:....)

Suốt 1 tuần, Natsu giấu bà Lena và Lucy không đưa Nash đến nhà trẻ mà ngày nào cũng dẫn nó tới bệnh viện.

Trong 1 tuần này, dường như mọi người trong viện ngày nào cũng thấy một cảnh tượng kỳ quái: "Bác sĩ Dragneel tỉnh tỉnh băng giá dẫn theo cậu con trai bé nhỏ với đôi mắt to, giống hệt cái đuôi vậy, cu cậu trông thấy ai cũng hỏi thăm, cực kỳ thông minh."

Một số y tá rất thích cậu bé, luôn chạy tới trêu chọc cu cậu, bóp bóp khuôn mặt của nó hoặc ôm một cái. Gương mặt của tiểu tử kia cũng đỏ ửng lên nhưng nhìn đôi mắt lạnh lẽo của ba thì không dám phản kháng một tý nào.

Nhiều ngày trôi qua, Nash đã đi khắp các phòng bệnh nhìn thấy cảnh người nhà bệnh nhân miễn cưỡng tươi cười rồi khi ra ngoài thì lại gào khóc, Nash thấy rất kỳ quái, một đứa trẻ chỉ mới 4 tuổi sao có thể hiểu được người lớn vì sao lại thế chứ.

Nhưng Natsu lại nói cho nó biết những người đó khóc thương tâm như vậy vì người nằm trên giường sắp chết giống như ông ngoại vậy, về sau họ sẽ phải nằm trong nấm mồ nhỏ bé, người thân sẽ không bao giờ được nhìn thấy người đó nữa.

Ban đầu dù Natsu đã giải thích nhưng Nash cũng không hiểu nhưng dần dần, quan sát nhiều hơn, nó cũng hiểu biết hơn. Tất cả mọi người đều phải chết, giống như cái chú ở cuối hành lang tầng 3 kia, thậm chí mấy hôm trước chú vẫn còn tốt nhưng bất chợt té xỉu và rồi chú ấy không dậy nổi nữa.

"Không còn được nhìn thấy người thân của mình, không còn được làm nũng với ba, mẹ, bà nội nữa", trong lòng Nash lần đầu tiên có nhận thức đối với khái niệm của từ 'chết'.

Hôm ấy, trước mộ ông ngoại chắc chắn mẹ rất khó chịu nhưng nó lại vừa khóc vừa làm loạn, không hề hiểu chuyện.

Tiểu tử kia núp sau lưng bà nhìn những bệnh nhân đang nằm trên giường bệnh, đôi mắt đỏ lên. Nó không phải là đứa bé ngoan, nó đã khiến cho mẹ buồn thêm.

Tối hôm đó, Natsu mở cửa xe chở nó về nhà, Nash chợt ngừng đầu nói với anh,"Ba, con sai rồi"

Natsu chẳng thèm quay đầu,"Con sai chỗ nào?"

"Mẹ đang đau lòng như vậy mà con còn làm loạn", Nash mở to đôi mắt nhìn Natsu, "Ba... con thực sự sai rồi".Dừng lại rồi lại yếu giọng nói, "Ngày... ngày mai con có thể đi nhà trẻ chưa ạ?"

Sắc mặt Natsu đã bớt giận, "Lần sau đi thăm mộ ông ngoại đã biết phải làm gì chưa?"

Nash vội vàng gạt đầu, "Rồi ạ"

Đối với chuyện này, Lucy không hề hay biết nhưng cô phát hiện con trai mình đột nhiên hiểu chuyện hơn rất nhiều, giống như ông cụ non vậy, khi cô tan tâm về nhà cu cậu còn biết ân cần hỏi han thật sự khiến cho Lucy mừng rỡ không thôi.

Mùa đông này, ông Jude đã qua đời được 3 năm đưa theo tập tục quê nhà, Lucy lập bia cho ông, Nash theo ba mẹ đứng trước phần mộ ông ngoại, không khóc không làm loạn nữa ngược lại còn ngoan ngoãn đập đầu mấy cái, nghiêm túc nói: "Ông ngoại, về sau con còn tới thăm ông nữa, ông không phải sợ cô đơn lạnh lẽo đâu"

Trong lòng Lucy lập tức được câu nói của con trai lấp đầy.

Khi Nash 6 tuổi thì bị Natsu ném vào trường tiểu học, công việc của anh và Lucy rất bận bịu nên không có thời gian chăm sóc Nash, bà Lena cũng không thể luôn đi theo cu cậu được vì thế trực tiếp cho cu cậu vào thẳng tiểu học.

Nash còn nhỏ tuổi, Natsu chưa từng nghĩ tới cho nó thi để ghi danh vào lớp 1, anh chỉ muốn cho nó cảm nhận bầu không khí trường học trước mà thôi, nếu không theo kịp tiến độ trường học cùng lớp thì học lại lớp 1 là được.

Không ngờ, Nash lại giống như cá gặp nước, về nhà, ngay cả bộ phim hoạt hình nó thích xem nhất cũng chẳng thêm ngó nghiêng tới, mỗi ngày đều cầm sách toán để như đói khát, giấy A4 trong nhà đều có bút tích non nớt của cu cậu, bắt đầu từ phép +, -, x, / rồi tới phương trình đến lúc Natsu và Lucy phát hiện ra thì con trai đang xem Olympic toán tiểu học rồi.

Natsu không muốn gây nhiều áp lực cho con trai khiến nó tuổi nhỏ mà phải cắm đầu vào mấy quyển sách ấy. Đối với việc học tập của con, Natsu và Lucy đều rất thoáng, con muốn thi để nó học, không thích thi cũng chẳng ép để con có thể tự do phát triển.

6 năm qua, con trai đều đi theo bà nội chơi với mấy đứa trẻ trong tiểu khu, ngày nào cũng vui vẻ ngây ngô, ai ngờ sau khi đi học lại có niềm hứng thú lớn với toán học.

Natsu đã hỏi nhiều lần, Nash đều nói là do nó thích, không phải thầy giáo ép hơn nữa nhìn bố đáng cảm quyền sách toán yêu thích tới nỗi không muốn buông tay của nó, Natsu cũng hiểu chuyện gì xảy ra.

Nhưng tuy con trai thích nhưng tuổi còn quá nhỏ, Natsu không muốn sau này con trai oán giận mình vì không có tuổi thơ, cũng không muốn coi chuyện này như không có, tuy nó làm gì thì làm, tới tận khi phụ huynh của bọn trẻ trong tiểu khu lôi kéo anh nói rằng, con trai anh là thần đồng. Natsu mới có phản ứng, sự trưởng thành của con trai đã vượt quá dự liệu của anh.

"Nash Dragneel, ngồi ngay ngắn vào",Natsu nói to, vọng vào trong thư phòng hết sức trịnh trọng. "Về sau lớn con muốn làm gì?"

Nash không hề do dự, thẳng thắn nói: "Con muốn làm Nhà toán học"

"Khẳng định muốn thế sao?"

"Vâng, con khẳng định"

"Tốt", Natsu gật đầu

"Ba sẽ giúp đỡ con nhưng con phải cố gắng, không được bỏ dở giữa chừng"

Nash nắm tay thành một quả đấm nhỏ, kiên định nói: "Vâng ạ"

Trong vườn hoa dưới lầu ở Dragneel gia, một cô bé tóc đuôi sam đáng yêu, không kim được bầu mới, "sao Nash còn chưa ra? Rõ ràng còn vỗ ngực đảm bảo trước mặt cô bé rằng phải trở thành người giống như thầy giáo nói, đặc biệt phải giống như nhà toán học Hoa La Canh" nhưng giờ ngay cả lớp học thêm cũng bị muộn rồi!" (các bạn lên hỏi google-sama nha.)

Cô bé đang lăm bằm trong lòng, chợt thấy tiếng bước chân từ xa truyền tới ngoảnh đầu lại thì thấy đôi mắt to của Nash cong cong đi tới phía mình. Nét không nhẫn nại trên mặt cô bé trong khoảnh khắc liền biến mất không còn chút dấu vết thay vào đó là vẻ mặt ngượng ngùng, cười: "Cậu đến rồi"

"Ừ", Nash nói một tiếng, gương mặt lạnh lùng y hệt ba liếc nhìn cô bé xinh đẹp, lưng đẹp cặp sách nhỏ đi thẳng về phía trước.

Phía sau lưng cậu, cô bé đang vừa đuổi theo vừa gọi lớn, "Ài da, Nash, cậu chậm thôi tớ không theo kịp cậu"

Quả nhiên, chỉ có nhà Toán học thực sự mới có con gái theo đuổi! Cái miệng nhỏ nhắn của Nash nở một nụ cười xấu xa, trên hành lang trường học của bọn họ có dán hình Hoa La Canh, ngày nào cũng có những cô bé nhím cằm cằm ngắm ông ta, hừ, đợi sau này hẳn trở thành nhà Toán học thì cũng phải dán ảnh mình lên tường, bóc tấm ảnh của Hoa La Canh xuống để những cô nàng xinh đẹp chỉ có thể ngắm nhìn ảnh của nó.

Nếu như Natsu biết động lực để con trai mình đạt được danh hiệu thần đồng là gì, đảm bảo sẽ không cho phép đá thẳng cho nó một cái.

Kỳ nghỉ hè năm lớp 3, cu cậu theo các anh chị khóa trên đi tham dự trại hè, Natsu và Lucy rốt cục cũng có thể giới thiệu của hai người. Sắc mặt bác sĩ Dragneel tuy vẫn lạnh nhạt trước sau như một nhưng trong lòng cũng vô cùng hưng phấn, nóng lòng muốn được "thử". Trong đầu lớn vốn 180 tư thế uốn cong, toàn những suy nghĩ không lành mạnh.

Buổi tối, sau khi Lucy tắm rửa rồi thay đồ ngủ xong thì ngồi xem TV trong phòng khách. Tiện thể đảo mắt xung quanh không thấy Natsu, lo lắng gọi: "Natsu Dragneel, anh đang làm gì thế?"

Natsu đang lục trong ngăn kéo tìm nội y tình thú mà anh lén mua trên web cho Lucy vài ngày trước, nghe vậy lên tiếng: "Chắc nữa em sẽ biết"

"Làm gì?" Lucy cũng chẳng nghĩ nhiều, "cứ để anh ấy mần mò đi còn mình vẫn cứ say sưa xem phim cổ trang."

Natsu tìm hồi lâu rốt cục cũng tìm được thứ mong, nhẹ màu đỏ trong góc tủ, lập tức khò miệng nhếch lên một nụ cười xấu xa, nhanh chóng vọt vào phòng tắm làm một cuộc chiến tắm rửa, khoác một chiếc áo choàng tắm mua trên taobao đi ra.

Gấu đỏ nội y tình thú ra sau lưng ông Lucy, bắt đầu vừa hôn vừa sờ mó, Lucy đang xem phim tới phần gay cấn, không muốn phối hợp với anh nhưng không biết làm sao chống lại thủ đoạn cao siêu của Natsu, trong chốc lát Lucy đã có cảm giác, lúc này mới hôn đáp lại anh.

"Hôm nay chúng ta chơi một trò thú vị được không?", Natsu vừa tìm kiếm trên người cô, vừa thờ hồn hên nói

"Trò gì?", đôi mắt quyến rũ của Lucy híp vào, đôi mắt to ngập nước, mông lưng, uyển chuyển gần như hút hồn người khác.

Dục vọng của Natsu đang phải nhịn tới đau nhưng anh vẫn cứng rắn chịu đựng đưa tay vẽ vòng tròn ở phía dưới cô, khẽ áp sát vào rồi vẽ tròn nhưng không tiến vào trong khiến cho Lucy khó chịu. Rồi anh mới từ phía sau lưng, móc ra nội y tình thú hôn lên khoe miệng cô nói: "Hôm nay mặc cái này đi"

Vừa thấy thứ vải trong suốt kia toàn thân Lucy lập tức thẹn thùng, đỏ ửng lên lắc đầu cự tuyệt: "không.... em không muốn...."

"thật sự không muốn sao?", Natsu khẽ ngậm trước ngực cô, bàn tay cũng chẳng nhả rời, vừa sờ mó lại vừa vờn vẽ khiến Lucy liên tục cầu xin, cuối cùng, đứng nói là nội y tình thú ngay cả đòi hỏi quá trớn khác của anh cô cũng đồng ý.

Chủ ý xấu xa của Natsu đạt được lập tức khuôn mặt tươi cười trở nên rạo rạo đang định mặc cho Lucy thì âm thanh gay gắt của điện thoại chợt vang lên.

Mặt Natsu đen lại định giấu điện thoại xuống dưới gối rồi tiếp tục công việc thì đã bị Lucy đoạt mất, sau đó cô nhấc máy, giọng Nash hưng phấn truyền vào tai hai người, "Mẹ, tối nay con vui lắm! Con không ngủ được, mẹ có thể tâm sự với con được không?"

"Tâm sự cái rắm! Bỏ máy còn đang kêu gào xếp hàng ở đây này!" Bác sĩ Dragneel hung hãn trợn mắt liếc cái điện thoại, vừa dụ dỗ Lucy cúp máy thì chợt nghe vợ mình nói: "Được, mẹ cũng nhớ Nash không ngủ được"

Vì vậy, Natsu gặp phải một màn bị kịch, cơ thể trần trụi ngồi trên ghế salon, tro mắt nhìn vệt ngon lành tươi mon mơn trước mắt, lúc ẩn lúc hiện nhưng không thể làm gì được, thỉnh thoảng còn nghe thấy tiếng cười của tiểu tử đều càng kia ở đầu dây bên kia, hận tới nổi hăm răng ngứa ngáy!

Lúc này, bác sĩ Dragneel đỡ trán, thở dài, ngộ ra được chân lý trên thế gian này: "Con trai...bla bla....chính là kẻ phá hư chuyện tốt của mình! Ban đầu, mình đúng là ngu mới vội vã muốn sinh ra tên tiểu ma đầu kia! Bây giờ đúng là quỉ báo mà."

End

akiko, kai và yuuke xin cảm ơn mina đã ủng hộ truyện của tui mình mấy tháng wa từ từ t' tui mình sẽ ra 1 truyện ms cho các mina xem nha, khoảng chg' là ngày mai sẽ ra mà giờ ra truyện ms thì chưa bit z thua, bye hẹn gặp lại vào ngày mai. *vẫy tay*

Bạn đang đọc truyện *Natsu: Yêu Đứng Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.